

စံပြတဆယ့် ငါးစောင်တို့

ဆယ့်ငါးစောင်တွဲ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊

၁၆ - ၂

မင်္ဂလသုတ္တံ

ကဏ္ဍ

(ခုဒ္ဒကနိကာယ-ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိ) - ၅၅

- ၁ ယံ မင်္ဂလံ * ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သ-ဒေဝကာ၊
သောတ္ထာနံ နာ-မိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတ္တိံလာဉ္စ မင်္ဂလံ။
- ၂ ဒေသိတံ ဒေဝ-ဒေဝေန၊ သဗ္ဗ-ပါပ-ဝိနာသနံ၊
သဗ္ဗ-လောက-ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၃ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ
ဇေတ-ဝနေ အ-နာထဝိဇ္ဇိကဿ အာရာမေ၊ အထခေါ အည
တရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တ-ဝဏ္ဏာ
ကေဝလကပ္ပံ ဇေတ-ဝနံ ဩဘာသေတွာ ယေန ဘဂဝါ၊
တေနုပသင်္ကမိ။
- ၄ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ကေမန္တံ
အဋ္ဌာသိ၊ ကေမန္တံ ဌိတာ ခေါ သာဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ
အဇ္ဈဘာသိ။
- ၅ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ၊
အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ဣဟိ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။

* ဒွါဒသသု (သိ)

- ၆ အ-သေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနန္တ သေဝနာ၊
ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
- ၇ ပတိရူပ-ဒေသ-ဝါသောစ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတ-ပုညတာ၊
အတ္တ-သမ္မာ-ပဏိဓိစ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
- ၈ ဗာဟုဿစ္စန္တ သိပ္ပန္တ၊ ဝိနယောစ သု-သိက္ခိတော၊
သု-ဘာသိတာစ ယာ ဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
- ၉ မာဘာ-ဝိတု-ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တ-ဒါရဿ သင်္ဂဟော၊
အနာ-ကုလာစ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
- ၁၀ ဒါနန္တ ဓမ္မ-စရိယာစ၊ ဉာတကာနန္တ သင်္ဂဟော၊
အန-ဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
- ၁၁ အာရတိ ဝိရတိ ပါပါ၊ မဇ္ဇ-ပါနာစ သံယမော၊
အ-ပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
- ၁၂ ဂါရုဇေါစ နိဝါတောစ၊ သန္တုဋ္ဌိစ ကတညုတာ၊
ကာလေန ဓမ္မ-ဿဝဏံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
- ၁၄ ခန္တိစ သောဝစသတော၊ သမဏာနန္တ ဒဿနံ၊
ကာလေန ဓမ္မ-သာကန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
- ၁၄ တပေါစ ဗြဟ္မ-စရိယန္တ၊ အရိယ-သစ္စာန ဒဿနံ၊
နိဗ္ဗာန-သစ္စိကိရိယာစ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
- ၁၅ ဖုဋ္ဌဿ လောက-ဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္ပတိ၊
အ-သောကံ ဝိ-ရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
- ၁၆ ဧတာဒိသာနိ ကတုာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မ-ပရာ ဇိတာ၊
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
မင်္ဂလသုတ်ပါဌ် ပြီး၏။

မင်္ဂလသုတ် ပါဠိအနက်

၁ သဒေဝကာ-နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်၊ ယံမင်္ဂလံ-အကြင် မင်္ဂလာတရားတော်ကို၊ ဒွါဒသ တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ကာလ ပတ်လုံး၊ စိန္တယိံသု-ကြံကြကုန်၏၊ သောတ္ထာနံ-စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌတ္တိံသဉ္စ-သုံးဆယ့် ရှစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော၊ တံမင်္ဂလံ-ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်ကို၊ နာမိ ဂစ္ဆန္တိ၊ နအမိဂစ္ဆန္တိ ဝေ-မသိနိုင်ကုန်သလျှင်ကတည်း။

၂ ဒေဝဒေဝေန-နတ်တကာတို့ထက်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသောဘုရားသခင်သည်၊ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ-အလုံးစုံသောသတ္တလောက၏ အစီးအပွားအလို့ငှါ၊ ဒေသိတံ-ဟောတော် မူအပ်သော၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ-အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို ပယ်ဖျောက်တတ်ထသော၊ တံမင်္ဂလံ-ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်ကို၊ ဟေ-အိုသူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣဒံသုတ္တံ-ဤ မဟာမင်္ဂလ သုတ် တော်ကို-မေ မယာအာနန္ဒေန-အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္မုခါ-မျက်မှောက်တော်မှ၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သုတံ-ကြားလိုက်ရ၏၊ ဥပလက္ခိတံ-မှတ်လိုက်ရ၏၊ ဥပဓာရိတံ-ဆောင်လိုက်ရ၏၊ ဧကံ-တပါးသော၊ သမယံ-အခါ၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထပိဏ္ဍိ ကဿ-အနာထပိဏ္ဍိသေဌေး၏၊ အာရာမေ-နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်

ယံ ဒွါဒသဝဿာနိ၊ စိန္တယိံသု သဒေဝကာ၊
သောတ္ထာနံ နာမိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတ္တိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။

ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ အထခေါ-ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌၊ အညတရာ-အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော၊ ဒေဝတာ-နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တယ-ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ-သန်ကောင်အခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ-အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေဝလကပ္ပံ-အလုံးစုံသော၊ ဇေတဝနံ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ-ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍၊ ယေန-အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိတော်မူ၏၊ တေန-ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏။

၄ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ-အလွန်ရှိသေစွာ ရှိခိုးဦး၍၊ ဧကမန္တံ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ-ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ၊ ဌိတာခေါ-ရပ်ပြီးသော၊ သာဒေဝတာ-ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ-ဂါထာဖြင့်၊ အဗ္ဗဘာသိ-ဤသို့ နားတော်လျှောက်ပေ၏။

၅ ဘန္တဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်သောမြတ်စွာဘုရား၊ ဗဟူ-များစွာကုန်သော၊ ဒေဝါစ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ-လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သောတ္ထာနံ-စင်ကြယ်စွာသော၊ နိဗ္ဗာနံ-နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ အာကင်္ခမာနာ-လိုချင် တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မင်္ဂလာနိ-စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို၊ ဒွါဒသ-တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး၊ အစိန္တယံ-ကြံကြကုန်၏၊ စိန္တယန္တာပိ-ကြံကြ

ကုန်သော်လည်း၊ နာမိဂစ္ဆန္တိ-မသိနိုင်ကုန်၊ တံ-ထိုသုံးဆွဲရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတရားတော်မြတ်ကို၊ တံ-အရှင်ဘုရားသည်၊ မြူဟိ-ဟောတော်မူပါလော့။

၆ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ဗာလာနံ-သူမိုက်တို့ကို၊ ယာ အသေဝနာစ-အကြင် မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ-ပညာရှိသော သူတို့ကို၊ ယာ အသေဝနာစ-အကြင် မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ပူဇနေယျာနံ-ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို၊ ယာ ပူဇာစ-အကြင် ပူဇော်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤ သုံးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၇ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ပတိရူပဒေသဝါသောစ-တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးဘဝ၌၊ ကတပုညတာစ-မိမိပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တသမ္မာပဏိမိစ-မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာဆောက်တည်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၈ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ဗာဟုဿစ္စန္တ-အကြားအမြင် များသောသူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပန္တ-လက်မှုပညာ အစရှိသော အပြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ သုသိက္ခိတော-ကောင်းစွာသင်အပ်သော၊

ဝိနယောစ ဝိနည်းတရားသည်လည်းကောင်း၊ သုဘာသိတာ-
ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော၊ ယာဝဂါစာစ-အကြင် စကားသည်
လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါးသောတရားသည်
လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာ မည်၏ဟူ၍၊ တံ-သင်
နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၉ ဘောဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ မာတာပိတု-အမိအဘတို့
ကို၊ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ-လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပုတ္တ
ဒါရဿ-သားမယားတို့အား၊ သင်္ဂဟောစ-သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့
ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနာကုလာ-အနှောင့်အရှက် မရှိ
ကုန်သော၊ ကမ္မန္တာစ-အမှုကိစ္စတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-
ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤ သုံးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာ
သော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊
ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၀ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ဒါနဉ္စ - အလှူပေးခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစရိယာစ-မြတ်သောအကျင့်တို့ကို ကျင့်
ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဉာတကာနံ-အဆွေအမျိုး တို့အား၊
သင်္ဂဟောစ-သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ အန
ဝဇ္ဇာနိ-အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ကမ္မာနိစ-အမှုကိစ္စ တို့သည်လည်း
ကောင်း။ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊
ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်
သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၁ ဘောဒေဝပုတ္တ - အိုနတ်သား၊ ပါပါ - မကောင်းမှုမှ၊
အာရတိစ-ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိရတိစ-
အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဇပါနာ-

သေရည်သေရက်တို့ကို သောက်ခြင်းမှ၊ သံယမောစ-ကောင်းစွာ
ရှောင်ကြဉ်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသု-ကုသိုလ်ကောင်း
မှု တို့၌၊ အပ္ပမာဒေါစ-မမေ့ မလျော့ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-
မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ - မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သား
သည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၂ ဘောဒေဝပုတ္တ-အို နတ်သား၊ ဂါရဝေါစ-ရိသေထိုက်
သော သူတို့အား ရိသေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နိဝါတောစ-
မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သန္တုဋ္ဌိစ-ရောင့်ရဲ
လွယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကတညုတောစ - သူပြုဘူးသော
ကျေးဇူးကို သိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကာလေန-သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သော အခါ၌၊ ဓမ္မဿဝဏန္တ - သူတော်ကောင်း
တရားကို နာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊* ဧတံ - ဤ
ငါးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-
မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ - မှတ်
လေလော့။

၁၃ ဘောဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ခန္တိစ-သည်းခံခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ သောဝစဿတောစ-သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုဆုံးမ
အပ်သော စကားကို နာလွယ်သော သူ၏ အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ သမဏာနံ-ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဒဿနဉ္စ-ဖူးမြင်
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကာလေန-သင့်တင့် လျောက်ပတ်
သော အခါ၌၊ ဓမ္မသာကန္တာစ-တရားတော်ကို ဆွေးနွေး မေး
မြန်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါး

သော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာ မည်၏ဟူ၍၊ တွံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၄ ဘောဒေဝပုတ္တ - အို နတ်သား၊ တပေါ်စ-မြီးခြံစွာ ကျင့် ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ-မြတ်သော အကျင့်တို့ ကို ကျင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အရိယသစ္စာနံ-အရိယသစ္စာ တို့ကို၊ ဒဿနဉ္စ-သိမြင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနသန္တိ ကိရိယာစ-နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို မျက်မှောက် ပြုခြင်းသည်လည်း ကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ တွံ-သင်နတ် သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၅ ဘောဒေဝပုတ္တ - အို နတ်သား၊ လောကဓမ္မေဟိ- လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ-တွေ့ထသော၊ ယဿ- အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ - စိတ်သည်၊ နကမ္ပတိ - မတုန်မလှုပ်၊ အသောကံ-စိုးရိမ်ခြင်းလည်း မရှိ၊ ဝိရဇံ-ရမ္မက်ဟူသော မြှူလည်း မရှိ၊ ခေမံ-ဘေးလည်းမရှိ၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာ မည်၏ ဟူ၍၊ တွံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၆ ဘောဒေဝပုတ္တ - အို နတ်သား၊ ဧတာဒိသာနိ-ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌတ္တိံသ-သုံးဆွဲရှစ်ပါးသော၊ မင်္ဂလာနိ- မင်္ဂလာတရားတို့ကို၊ ကတွာန-ပြုကျင့်ရသောကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ- အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌၊ * အပရာဇိတာ - ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌၊

* ဤအလို အပရ-အ-ဇိတာ, ဖြတ်၊ အဋ္ဌကထာအလို အ-ပရာဇိတာ ဖြတ်၍ “မရှုံးစေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍” ဟုပေး။

သောတ္ထိ-ချမ်းသာ ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ရောက်ကုန်၏။ တံ-ထို
သုံးဆွဲရှစ်ပါးသော တရားသည်လျှင်၊ တေသံ-ထို နတ် လူ တို့
အား၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ တွံ-
သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလသုတ်အနက် ပြီး၏။

× × × × ×

မင်္ဂလာတရား သုံးဆွဲရှစ်ပါး ကောက်နုတ်ချက်

အသေဝနာစ ဗာလာနံ-ဟူသောပုဒ်၌ ၃-ပါး

- ၁ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၃ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်းလည်း တပါး၊

- - - - -

ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ-ဟူသောပုဒ်၌ ၃-ပါး

- ၁ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌နေရခြင်းလည်းတပါး၊
- ၂ ရှေးရှေးသော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု ရှိ
သော သူ၏ အဖြစ်လည်း တပါး၊
- ၃ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာဆောက်တည်ရခြင်းလည်း တပါး၊

- - - - -

ဗာဟုဿစ္စန္ဓ သိပ္ပန္ဓ-ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁ အကြားအမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်လည်း တပါး၊
- ၂ အပြစ်မရှိသော အဘတ်ကို တတ်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၃ ကောင်းစွာသင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်း တပါး၊
- ၄ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားလည်း တပါး၊

မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ-ဟူသောပုဒ်၌ ၃-ပါး

- ၁ အဓိ,အဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂ သား,မယားတို့အားသင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းလည်းတပါး၊
- ၃ အနှောင့်အရှက်မရှိသော အမှုလည်း တပါး၊

× × × × ×

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ-ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁ အလှူပေးခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂ တရားတော်နှင့်အညီကျင့်ခြင်းလည်း တပါး၊
- ၃ အဆွေအမျိုးတို့အားသင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းလည်းတပါး၊
- ၄ အပြစ်မရှိသောအမှုလည်း တပါး၊

× × × × ×

အာရတိ,ဝိရတိ-ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာကြဉ်ရှောင်ခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂ မကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ခြင်းလည်းတပါး၊
- ၃ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာကြဉ်ရှောင်ခြင်းလည်း တပါး၊
- ၄ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းလည်း တပါး၊

× × × × ×

ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ-ဟူသောပုဒ်၌ ၅-ပါး၊

- ၁ ရိုသေအပ်သောသူတို့ကို ရိုသေခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်းလည်း တပါး၊
- ၃ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းလည်း တပါး၊

- ၄ သူကျေးဇူးကို သိရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၅ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းလည်း တပါး၊

× × × × ×

ခန္တိစ သောဝစသတာ-ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး၊

- ၁ သည်းခံရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမရာ လိုက်နာ လွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃ ရဟန်း၊ပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၄ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားစကားကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်းလည်း တပါး။

× × × × ×

တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ-ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး၊

- ၁ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၃ အရိယသစ္စာတရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၄ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်း တပါး၊

× × × × ×

ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မဟိ-ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး၊

- ၁ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံ ငြားသော်လည်း ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တပါး၊

- ၂ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်လည်း တပါး၊
 ၃ ရမွက်ဟူသော မြူကင်းခြင်းလည်း တပါး၊
 ၄ ဘေးမရှိခြင်းလည်း တပါး၊

× × × × ×

မဟာမင်္ဂလာခွဲ အမေး အဖြေ

- မေး။ ယခု အဘယ်စာကို သင်သနည်း။
 ဖြေ။ မဟာ မင်္ဂလသုတ်ကို သင်ပါသည်ဘုရား။
 မေး။ မဟာ မင်္ဂလသုတ်၌ အပြားအဘယ်မျှ ရှိသနည်း။
 ဖြေ။ သုံးဆွဲရှစ်ပါး အပြား ရှိပါသည်ဘုရား။
 မေး။ အဘယ်ပါဌ်ကို ထောက်၍ သိရပါသနည်း။
 ဖြေ။ ဒေသနာ ပရိယောဿာန နိဂုံး အဆုံးဖြစ်သော တောဒိသာနိ အဋ္ဌတ္တိံသ မင်္ဂလာနိ-ဟူသောပါဌ်ကို ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
 မေး။ အဘယ်မျှသော ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူသနည်း။
 ဖြေ။ ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
 မေး။ ဟောတော်မူသော ဂါထာကား အဘယ်ဂါထာနည်း။
 ဖြေ။ အသေဝနာစ-လည်း တဂါထာ၊ ပဋိရူပ-လည်း တဂါထာ၊ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ-လည်း တဂါထာ၊ မာတာဝိတုလည်း တဂါထာ၊ ဒါနဉ္စ-လည်း တဂါထာ၊ အာရတိလည်း တဂါထာ၊ ဂါရဝေါ-လည်း တဂါထာ၊ ခန္တိစလည်း တဂါထာ၊ တပေါစ-လည်း တဂါထာ၊ ဖုဋ္ဌဿလည်း တဂါထာ။ ။ ဤဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်အရပ်မှာ ဟောသနည်း။

ဖြေ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။
(ဆိုသနည်းဟုလည်း မေး။)

ဖြေ။ သဗ္ဗ နေ-မေတ္တ အတ္ထိတိ-ဟု ပါဠိရှိသောကြောင့် ခပ်သိမ်း
သောလောကီစည်းစိမ်ချမ်းသာရတနာ အပေါင်းတို့သည်
လိုရာမတပြည့်စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်ဟု ခေါ်တွင်
ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော် မူ
သနည်း။

ဖြေ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ရွှေအသပြာ အတိခင်း
ပြီးလျှင် မြေဘိုးပေး၍ ဆောက်သောကြောင့် ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်ဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူ ဆောက်သနည်း။

ဖြေ။ အနာထပိဏ်သေဌေး ဆောက်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အနာထပိဏ် သေဌေးဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်တွင်
သနည်း။

ဖြေ။ အ-နာထာနံ ပိဏ္ဏံ ဒဒါတိတိ အနာထပိဏ္ဏိကော - ဟူ
သောပါဠိနှင့်အညီ ကိုးကွယ်ရာမရှိသောသူတို့ကို ထမင်း
ရေစာ ပေးတတ်သောကြောင့် အနာထပိဏ် သေဌေးဟု
ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူဆိုသနည်း။

ဖြေ။ သုဒတ္တ--ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိ ပြည်နှင့် နီးသလော၊ ဝေးသလော၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်--စသည်တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ။ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိနဂရဿ အ-ဝိဒူရေ ဓနုပဉ္စသတမတ္ထေ ဒုက္ခိဏပဿ - ဟူသော သာဓကပါဌ်ရှိသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏ တောင်အရပ် ဖြစ်သော ကုင်လုပ်လေးတာ အပြန်ငါးရာ အရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် လေးထောင့်လော၊ စမ္ပယ်ရံလော၊ ဦးပြည်းလော။

ဖြေ။ တိဘူမကေသု ဂန္ဓကုဋီသု-ဟူ၍ သာဓကပါဌ် ရှိသောကြောင့် စုလစ်မွန်းချန်တို့ဖြင့် တင့်တယ် ဆန်းကြယ်စွာ တန်ဆာ ဆင်အပ်သော ဘုံသုံးဆင့်ရှိသော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူတောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ အမျိုးအမည် မထင်ရှားသော နတ်သား တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟု ဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ အထခေါ် အညတရာ ဒေဝတာ - ဟူသော ပါဌ်ကို ထောက်၍ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသော နတ်သား အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ ဣန္ဒသတ္တ-သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်အခါ တောင်းပန်သနည်း။

ဖြေ။ သန်ကောင်အခါ တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ အဘိက္ကန္တဿ ရတ္တိယာ-ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသောနတ်သားကို၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် သိကြားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ဘုရားသခင်၏ ခြေရင်းတော်၌ ညဉ့်ဦးယံကား - စတု မဟာရာဇ် နတ်တို့သည် ဆည်းကပ် ဖူးမြော် ပူဇော်မြဲ အချိန်အခါဖြစ်ပါသည်။ သန်ကောင်ယံအခါ၌ တာဝတိံသာ နတ်သိကြားတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမြော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ မိုးသောက်ယံကား မြဟွာတို့ ဆည်းကပ် ဖူးမြော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကာလ သုံးပါးတို့တွင် သန်ကောင်ယံ အချိန် ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ သိကြားတောင်းပန်ကြောင်းကို အဘယ်သူကြားသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ အာနန္ဒတ္ထရေန သုတံ-ဟူသော ပါဠိကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားသော် အဘယ်သူကို ပြောလေသနည်း။

ဖြေ။ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကို ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်မဟာကဿပဟု အဘယ့်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ကသိကမ္မာဒိသု သံဝေဂံ ပဋိလဘိတွာ ပဗ္ဗဇိတဗ္ဗတော
ကဿပေါ-ဟူသောပါဌ်နှင့် အညီ လယ်လုပ်ခြင်း အစ
ရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်း တရားကိုရ၍ ရဟန်းပြု
သောကြောင့် ကဿပဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သား၊ ကိုယ်ရေတို့၏ တင့်တယ်
ခြင်း ရှိသောကြောင့် ပိပ္ပလိလုလင်ဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာသုံးဆွဲရှစ်ပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အသေဝနာစ ဥပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော ပထမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ဥပတိရူပ ဥပ။ ဧတံ
မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
သုံးပါး။ ဥပဟုဿစူဠ ဥပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော
တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ ဥပတာ
ပိတု ဥပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော စတုတ္ထ ဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ဥဒါနဉ္စ ဥပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ
ဟူသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ ဥ
အာရတိ ဥပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော ဆဋ္ဌမဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ဥဂါရဝေါစ ဥပ။ ဧတံ မင်္ဂလ
မုတ္တမံ-ဟူသော သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ ငါး
ပါး။ ဥခန္တိစ ဥပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော အဋ္ဌမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ ဥတပေါစ ဥပ။ ဧတံ
မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
လေးပါး။ ဥဖုဋ္ဌဿ ဥပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော

ဒေသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ ။ ဤသို့ အားဖြင့် မင်္ဂလာသုံးဆွဲရှစ်ပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ - အစရှိသော ပထမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ပညာရှိသော သူတို့ကို မှီဝဲ ဆည်းကပ် နှီးနှောရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဘုရား အစရှိသော ရတနာသုံးပါးတို့အား အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး ဤသို့အားဖြင့် အသေဝနာစ - အစရှိသော ပထမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ - အစရှိသော ပထမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ပတိရူပဒေသဝါသောစ - အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရှေးကပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှု ရှိခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး ဤသို့အားဖြင့် ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ - အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ပတိရူပဒေသဝါသောစ-အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ-အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကျမ်းဂန်တရား အကြားအမြင် များရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်ခပ်သိမ်းကင်းသော နှုတ်မှုအတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကောင်းစွာ သိအပ်သော ဝိနည်းတရားတို့ကို သင်ကြားရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ပြောဆိုရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး ဤသို့ အားဖြင့် ဗာဟုဿစ္စဉ္စ-အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ - အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးကို သိရပါပြီ။ မာတာဝိတု-အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အမိ၊ အဘတို့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သား-မယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အနှောင့်အရှက် မရှိသော လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း-အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး-ဤသို့အားဖြင့် မာတာဝိတု-

အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား သုံး
ပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မာတာဝိတု - အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂ
လာ သုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဒါနဉ္စ-အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေ
သနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဆိုသော် အဘယ်
သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အဋ္ဌပေးရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ တရားကို
ကျင့်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ အဆွေအမျိုး
တို့အား ထောက်ပံ့ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊
အပြစ်မရှိသော အကြင်အမှုတို့ကို ပြုရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး ဤသို့အားဖြင့် ဒါနဉ္စ-အစရှိသော ပဉ္စမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်
ဘုရား။

မေး။ ဒါနဉ္စ-အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေး
ပါးကို သိရပါပြီ၊ အာရတိ-အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ ဝေးစွာ ကြည်ရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ ကိုယ်၏ အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်း
သော စိတ်ဖြင့် ငါသည် မကောင်းမှုကို မပြုပြီ၊ ငါ၏
အသက် သေသော်လည်း သေပါစေ၊ သူ၏ အသက်ကို
မသတ်မူ၍ သူငှာကို ခိုးယူခြင်း-အစရှိသော အမှုကို
မပြုပြီဟု အထူးသဖြင့်ကြည်ရှောင်ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး။

မေး။ သုရာငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပိဋသုရာ-မုံ့ညက်ဖြင့် ပြုအပ်သောသေ၊ ပူဝသုရာ-မုံ့ဖြင့် ပြုသောသေ၊ ဩဒနသုရာ - ထမင်းဖြင့် ပြုသောသေ၊ ကိဏ္ဍပကိဏ္ဍသုရာ-တဆေးထည့်၍ပြုသောသေ၊ သမ္ဘာရ သံယုတ္တာ-များစွာသောအဆောက်အဦတို့ဖြင့်ပြုသောသေ၊ ဤသည်ကား သေငါးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မေရယ-ငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပုပ္ဖါသဝေဝါ-အပွင့်အရည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ ဖလာသဝေဝါ-သစ်မည်စည်သီး-အစရှိသည် တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ မစ္ဆါသဝေဝါ-မုဒရက်သီး-အစရှိသည် တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ ဂုဠာသဝေဝါ-ကြံရည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ သမ္ဘာရ သံယုတ္တာ-များစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ ဤသည်ကား မေရယ ငါးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်မျိုးငါးပါးကို သောက်စားခြင်းမှ စောင့်စည်းရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ အပစာယန၊ ဝေယျာဝစ္စ၊ ပတ္တိဒါန၊ ပဏ္ဍာနမောဒန၊ ဓမ္မဿဝန၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ-တည်းဟူသောကုသိုလ်တရားဆယ်ပါးတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်လည်းမင်္ဂလာတပါး ဤသို့အားဖြင့် အာရတိ-အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အာရတိ-အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဂါရဝေါစ-အစရှိသော

သတ္တမဒေသနာတော်၌မင်္ဂလာတရားငါးပါးဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ဇာတ်၊ ဂုဏ် ရှိသော သူတို့အား အရိအသေ အလေး အမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချ ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်း အသုံးအဆောင်တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတပါး ကျေးဇူးကို သိရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး ဤသို့အားဖြင့် သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါးဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ သတ္တမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ဂါရဝေါစ၌ မင်္ဂလာ တရား ငါးပါးကို သိရပါပြီ၊ ခန္တီစ-အစရှိသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကိုယ့်အောက် ယုတ်သော သူတို့ကို သည်းခံရခြင်းသည် လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုလွယ် သော သူ၏ အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သော တရားစကားကို နှီးနှော ပြောဆို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး ဤသို့ အားဖြင့် အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစ၌ မင်္ဂလာ တရားလေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တိစံ-၌ မင်္ဂလာတရား
လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ တပေါစ-အစရှိသော နဝမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသည်ကား
အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ မြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မြတ်
သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ-တည်းဟူ
သော ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ အရိယသစ္စာ တရားမှန်တို့ကို သိမြင်ရခြင်းသည်
လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်
မှောက် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး ဤသို့ အား
ဖြင့် တပေါစ-အစရှိသော နဝမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
တရား လေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ နဝမဒေသနာတော်ဖြစ်သော တပေါစ-၌ မင်္ဂလာတရား
လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဖုဋ္ဌဿ - အစရှိသော ဒသမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဟူသော်ကား
အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ လာဘော-အလာဘော၊ ယသော-အယသော၊ နိန္ဒာ-
ပသံသာ၊ သုခံ-ဒုက္ခံ တည်းဟူသော လောကဓံတရား
ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့သော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည်
တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊
ထိုလောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့ကို တွေ့သောအခါ စိုးရိမ်
ခြင်း မရှိသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိလေသာ ရမ္မက်

ဟူသော အညစ်အကြေး မတင် သန့်ရှင်းစင်သော အဖြစ် သည်သည်း မင်္ဂလာတပီး၊ ကြောက်မက်ခြင်းကင်းသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာ တပီး-ဤသို့အားဖြင့် ဒေသဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ တရားတော်ကို အရှင် အာနန္ဒာ မထေရ်သည် အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အားပြောသည် ဆိုသော်- အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ စကြဝတေး - အစရှိသော ဘုန်းကြီးသော မင်းတို့သည် သိမ်းယူရာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟု ခေါ်တွင်ပါ သည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊ အရှေ့ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်-စသော အရပ်တွင် အဘယ် အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်-မြို့ပြင် မြောက်ဘက် အရပ်၊ ဝေဘာရ တောင်၌ စရည်းပင်ရောက်သော ကျောက်ဂူ လိုဏ်ဝ၌ နတ်တို့ ဘုံဆောင် ဗိမာန်နှင့်တူသော ရတနာ မျိုးတို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်အပ်သော ချောမော ပြေပြစ် ဆန်းကြယ် လှစွာသော ရတနာသဘင်မဏ္ဍပ်၌ ဣန္ဒနီလာ၊ မဿာရ ဂလ်၊ မနောမယ-အစရှိသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် စီမံ အပ်

သော တွေတွေ ဒီးဒီး-ရွှေချောင်း စီးသကဲ့သို့ လျှံညီး
တောက်ပသော ပလ္လင်ထက်၌ အဘိုးအတိုင်းမသိထိုက်
သော ခင်းနှီး နေရာပေါ်တွင် ဆင်စွယ်စီသော ယပ်ကို
ကိုင်၍ အရှေ့စူးစူးသို့ မျက်နှာပြုလျက် နေတော်မူပြီးလျှင်
ပထမ သင်္ဂါယနာကို အမှူးပြု၍ ဆောင်ရွက်တော်မူသော
အရှင် မဟာကဿပ ရဟန္တာကြီးက မေးတော် မူလျှင်
အရှင်အာနန္ဒာ ဖြေလျှောက် ပါသည်ဘုရား၊ နတ်သား
တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသောအခါ ကုဋေရှစ်သန်းမျှ
လောက်ကုန်သော နတ်သားတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်၏ ဆို
ပါသည်။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် ဖြစ်သူ
အနန္တဆိုပါသည်ဘုရား။

မဟာမင်္ဂလာခွဲ ဤတွင်ပြီး၏။

× × × × ×

မင်္ဂလာသုတ် အဓိပ္ပါယ် အထူးမှတ်ချက်

မဟာမင်္ဂလာသုတ်၌ အဓိပ္ပါယ်ကို အထူးမှတ်သားရန်
အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်း လိုက်ပါဦးအံ့။

ဧကမန္တံအဋ္ဌာသိ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား နီးလွန်း
သော အရပ်၊ ဝေးလွန်းသော အရပ်၊ လေညာ ဖြစ်သောအရပ်၊
မြင့်သောအရပ်၊ ရွှေတူရူ ဖြစ်သောအရပ်၊ နောက် တူရူ ဖြစ်သော
အရပ်-၎င်းခြောက်ရပ်မှ လွတ်သောအရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ဝေး၊ နီး၊ ရှေ့၊ နောက်၊ မြင့်မောက်၊ လေညာ၊ ဤခြောက်ဖြာ၊
နေရာအပြစ်တည်း။

ပတိရူပဒေသ ဝါသေသ-ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ရတနာသုံးပါး ထင်ရှားရှိသော အရပ်၌ နေရခြင်းကိုဆိုလိုသည်။

အတ္တသမ္မာပဏိဓိစ-ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ဒုစရိုက် ဆယ်ပါးမှ ကြဉ်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ-ဟူသော ပါဌ်၏အဓိပ္ပါယ်ကား ပိသုနဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော သုဘာသိတာစကား၊ ဖရသဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော ပိယဝါစာ စကား၊ သမ္ပပ္ပလာပမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော ဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှ ကြဉ်၍ဆိုသော သစ္စာစကား ဤ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောစကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော-ဟူသော ပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သရဏဂုံ ဆောက်တည်၍ ပဉ္စသီကို စောင့်ထိန်း၍ ကုသိုလ် ကောင်းမှုကိုပြု၍ တရားတော်နှင့်အညီ သား၊ မယား မွေးရမည် ဆိုလိုသည်။

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ-ဟူသော ပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ဆွမ်း၊ အဖျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယာဉ်၊ ပန်း၊ နံ့သာပျောင်း၊ နံ့သာ၊ အိပ်ရာ နေရာ၊ ဆီမီး၊ ၎င်းဒါန ဝတ္ထုဆယ်ပါး၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော ဆေး၊ ဤ ဆွဲတပါးကို ဒါနဉ္စ ပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ငါးပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ တို့ကို ဓမ္မစရိယာပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ။ အဋ္ဌင်္ဂသီလကို အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ-ဟူသော ပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရတိ ဝိရတိ-ပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား စိတ်နှလုံးဖြင့် ကြဉ်ခြင်းသည် အာရတိ-မည်၏။ ကိုယ်၊ နှုတ် နှစ်ပါးဖြင့် ကြဉ်ခြင်းသည် ဝိရတိ-မည်၏။

မဇ္ဇပါနာ-ပါဌ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သုရာငါးပါး၊ မေရယ
ငါးပါးကို ကြည့်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သန္တုဋ္ဌိစ-ပါဌ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ကိလေသာတို့ကို ခေါင်း
ပါး စေခြင်းငှါ လောဘ အာရုံသို့ မလိုက်မူ၍ ရရှိသမျှသော
ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ-ဟူသော ပါဌ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား
ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံသဝိတက်၊ ဤမိစ္ဆာဝိတက်
မဝင်လာသောအခါသည် တရားတော်ကို နာခြင်းငှါ လျှောက်
ပတ်သော အခါမည်၏။

သောဝစသတာ-ဟူသော ပါဌ၏အဓိပ္ပာယ်ကား သား
တော် ရာဟုလာကို ဩဝါဒ ပေးတော်မူသောအခါ တခွန်း
တည်းသော စကားဖြင့် နာယူလွယ်သကဲ့သို့ သူတော်ကောင်း
တို့ဆုံးမစကားကို တခွန်းတည်းဖြင့် နားထောင် နာယူလွယ်ရ
မည် ဆိုလိုသည်။

သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ-ဟူသော ပါဌ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သီလ
ဝန္တ ပုထုဇ္ဇန် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တကွ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့
အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တပေါစ-ဟူသောပါဌ၏အဓိပ္ပာယ်ကား ဝီရိယကို ဖြစ်စေ၍
ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို လုံအောင် ထိန်းသိမ်းရမည် ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉ္စ-ဟူသောပါဌ၏အဓိပ္ပာယ်ကား မေထုန်၇-ပါး
မှ ကြည့်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယသစ္စာန ဒဿနံ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာစ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေဟိ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား-လာဘ် ရခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်း၊ အခြံအရံရှိခြင်း၊ အခြံအရံမရှိခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း-ဤလောကဓံတရား ရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

အထူးမှတ်ရန် အကျဉ်းအဓိပ္ပာယ်ပြီး၏။

× × × × ×

မင်္ဂလာတရား (၃၀)ပါး သံပေါက်

- ၁ ကောလာဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿာ။
- ၂ သတ္တ-သိကြား၊ တောင်းပန်ငြား၊ ဟောထားဒေသနာ။
- ၃ အသေဝနာစ၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြဝေးဝေးခွါ။
- ၄ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြမှီဝဲရာ။
- ၅ ပူဇနိယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ။
- ၆ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှာ။
- ၇ ပုဗ္ဗေကတ၊ လှူဒါန၊ ရှေးကပြုသော်သာ။
- ၈ ကိုယ်ကိုစောင်မ၊ ဆောက်တည်က၊ လားကြနိဗ္ဗူတာ။
- ၉ အကြားအမြင်၊ မြားမြောက်စဉ်၊ ကြည်လင်အားထုတ်ပါ။
- ၁၀ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကဝိမှတ်ကုန်ရာ။

- ၁၁ ဝိနယောစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြမျိုးလေးပြာ။
 ၁၂ သုဘာသိတ၊ ယာဝါစ၊ ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ။
 ၁၃ မာတာဝိတ၊ မိနှင့်ဘ၊ နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။
 ၁၄ မယား-သားအား၊ သင်္ဂြိုဟ်ငြား၊ တပါးမင်္ဂလာ။
 ၁၅ အနာကုလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြမှုကိစ္စာ၊
 ၁၆ အလ္လုဒါန၊ ပေးဝေငှ၊ ထက်လှစေတနာ။
 ၁၇ အကျင့်ဓမ္မ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ မခွသူတော်စွာ။
 ၁၈ ဉာတကာနဉ္စ၊ သင်္ဂဟ၊ မှစ သင်္ဂြိုဟ်ပါ။
 ၁၉ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရ၊ ပြုကြအပ်သည်သာ။
 ၂၀ အာရတိစ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ညကြည်ကုန်ပါ။
 ၂၁ ဝိရတိစ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြည်ကြမှုပါပါ။
 ၂၂ မဇ္ဇပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြလူတကာ။
 ၂၃ ကုသိုလ်ဓမ္မ၊ အားထုတ်ကြ၊ နေ့ညမမေ့ရာ။
 ၂၄ ဝါရဝေါစ၊ ရိတုပ်ကွ၊ မြတ်လှဓမ္မတာ။
 ၂၅ နိဝါတောစ၊ ကိုယ်နှိမ့်ချ၊ မာနမထောင်ရာ။
 ၂၆ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စအလွယ်သာ။
 ၂၇ သူ၏ကျေးဇူး၊ မထိမ်မြူး၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ။
 ၂၈ လျောက်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နာကြအပ်သည်သာ။
 ၂၉ သည်းခံနှလုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရှင်ပြီးကျင့်အပ်စွာ။
 ၃၀ ကောင်းသည်စကား၊ ဆိုတတ်ငြား၊ အများကြည်မေတ္တာ။
 ၃၁ မကောင်းမှုအား၊ ဝေးစွာရှား၊ လားလားကြည်ကုန်ပါ။
 ၃၂ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယွင်းချွတ်မရှိရာ။
 ၃၃ သုံးခါတလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နေ့ညဆွေးနွေးရာ။
 ၃၄ မြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။

- ၃၅ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြပဏ္ဍိတာ။
၃၆ အရိယသစ္စ၊ ဒဿန၊ သိကြမျိုးလေးဖြာ။
၃၇ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းတောက်မင်္ဂလာ။
၃၈ လောကဓံတရား၊ တွေ့ကြိုငြား၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ။
၃၉ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မခွ၊ ကင်းကြလွတ်သည်သာ။
၄၀ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ ဖြတ်ချိုးရှင်းရှင်းကွာ။
၄၁ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှလွတ်သည်သာ။
၄၂ သုံးဆွဲရှစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အများမှတ်ကုန်ပါ။
၄၃ ကျက်၍အရ၊ ဆောင်လေက၊ ကြီးလှမင်္ဂလာ။
၄၄ ကြက်သရေမျိုး၊ နေ့တိုင်းကိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ။

မင်္ဂလာသံပေါက်ပြီး၏။

× × × × ×

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ

၁ ဗာဟုံသဟဿ မဘိနိဗ္ဗိတ သာဓုဓံ တံ၊ ဂိရိမေခလံ ဥဒိတ
ဃောရံ သဿေနမာရံ၊ ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တန္တေဇဿာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၂ မာရာတိရေက မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ဃောရံ ပနာဠ
ဝက မက္ခမ ထဒ္ဓယက္ခံ၊ ခန္တိ သုဒန္တဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တန္တေဇဿာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၃ နာဠာဂိရိံ ဂဇဝရံ အတိမတ္တဘူတံ၊ ဒါဝဂ္ဂိ စတ္တမသနီဝ
သုဒါရဏန္တံ၊ မေတ္တဗျသေကဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊ တန္တေ
ဇဿာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၄ ဥက္ခိတ္တခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ၊ ဓာဝံ တိယောဇန ပထဂ်လိမာလဝန္တံ၊ ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခတမနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊ တန္တေ ဇော ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၅ ကတွာန ကဋ္ဌမုဒရံ ဣဝ ဂပ္ပိနီယံ၊ စိဉ္ဇာယ ဒုဋ္ဌဝစနံ ဇန ကာယမဇ္ဈေ၊ သန္တေန သောမ္မဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊ တန္တေ ဇော ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၆ သစ္စံ ဝိဟာယ အတိသစ္စက ဝါဒကေတု၊ ဝါဒါဘိရော ဝိဟမနံ အတိအန္ဓဘူတံ၊ ပညာပဒိပ ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊ တန္တေ ဇော ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၇ နန္ဒောပနန္ဒဘုဇင်္ဂံ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိ၊ ပုတ္တေန ထေရဘုဇဂေန ဓုနာပယန္တော၊ ဣဒ္ဓုပဒေသဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊ တန္တေ ဇော ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၈ ဒုဂ္ဂါဟ ဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေန သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ဗြဟ္မံ *သုတံ ဇုတိ မဟိဒ္ဓိ ဗကာဘိဓာနံ၊ ဉာဏာဂဒေန ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊ တန္တေ ဇော ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဌ်ပြီး၏။

× × × × ×

တောဝိ ဒုဒ္ဓဇယမင်္ဂလအဋ္ဌဂါထာ၊ ယောဝါစကော ဒိနေဒိနေ သရတေ မတန္တိ၊ ဟိတွာန နေကဝိဝိဓာနိစုပဒ္ဒဝါနိ၊ မောက္ခံ သုခံ အဓိဂမေယျ နရော သပညော။ (သိ)

* ဝိသုဒ္ဓိ (သိ)

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက်

၁ ယောမုနိန္ဒော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂိရိမေခလံ-
ဂိရိမေခလာအမည်ရှိသော ဆင်ကို၊ ဥဒိတံ-တက်စီးထသော၊
အဘိနိမ္မိတသာသုဓံ-အလွန်ဘန်ဆင်း အပ်သော လက်နက်နှင့်
တကွဖြစ်သော၊ ဗာဟံသဟဿံ-ထထောင်သော လက်ရုံး ရှိထ
သော၊ ဗောရံ-ကြမ်းထမ်းစွာထသော၊ တံ သသေနမာရံ-စစ်
သည်နှင့် တကွသော ထိုမာရ်နတ်သားကို၊ ဒါနာဒိဓမ္မဝိမိနာ-
ဒါနပါရမီ အစရှိသော တရားတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊
ဇိတဝါ-အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇသာ-မာရ်နတ်သားကို
အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊
မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၂ ယောမုနိန္ဒော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာရာတိ ရေ
ကံ-မာရ်နတ်သားထက်အလွန်၊ သဗ္ဗရတ္တိံ-ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး၊
အဘိယုဇ္ဈိတံ-အလွန် စစ်ထိုးနိုင်ထသော၊ ဗောရံ-ကြောက်မက်
ဘွယ်ရှိထသော၊ အက္ခမံ-သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲ့ထသော၊
ထဒ္ဓံ-ကြမ်းထမ်းခက်မာစွာထသော၊ အာဠဝကံ-အာဠဝကအမည်
ရှိသော၊ ယက္ခံပန-ဘီလူးကိုကား၊ ခန္တိသုဒန္တဝိမိနာ-သည်းခံ
တော်မူခြင်း၊ ကောင်းစွာယဉ်ကျေးစေတော်မူခြင်းတည်းဟူသော
အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ-အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇသာ-
အာဠဝကဘီလူးကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏
တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊
ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃ ယောမုနိန္ဒော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါဝဂ္ဂိအသနိစက္ကံဝ-တောမီး၊ မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့၊ သုဒါရဏန္တံ-အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာထသော၊ အတိမတ္တဘူတံ-အလွန်မုန်ယစ်စွာ ထသော၊ နာဠာဂိရိ-နာဠာဂိရိ အမည်ရှိသော၊ ဂဇဝရံ-မြတ်သော မင်းစီးဆင်ကို၊ မေတ္တဗျသေကဝိမိနာ-မေတ္တာတော်ရေကို သွန်းခြင်းတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇသော-နာဠာဂိရိဆင်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄ ယောမုနိန္ဒော-အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဥက္ခိတ္တခဂ္ဂမဘိဟတ္ထ သုဒါရဏန္တံ-ချီအပ်သော သန်လျက် လက်၌ရှိသည် ဖြစ်၍ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာထသော၊ ကိယောဇနပထံ-သုံးယူဇနာရှိသော ခရီးကို၊ ဓာဝံ-တဟုန်တည်း ပြေးစွမ်းနိုင်ထသော၊ အင်္ဂုလိမာလဝန္တံ-လက်ညှိုးတည်းဟူသော ပန်းရှိသောခိုးသူကို၊ ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခတမနော-တန်းခိုးတော်အားဖြင့် ဘန်ဆင်းအပ်သော နှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇိတဝါ-အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇသော-အင်္ဂုလိမာလအမည်ရှိသောခိုးသူကိုအောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၅ ယောမုနိန္ဒော-အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဋ္ဌံ-သစ်သားကို၊ ဂဋ္ဌနိယံ-ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော၊ ဥဒရံဣဝ-ဝမ်းကဲ့သို့၊

မာရ်နတ်မင်းကို အောင်တော်မူခြင်း

ကတော့န-ပြုလတ်၍၊ ဇနကာယမဇ္ဈေ-တရားနာပရိသတ်ဖြစ်သော လူ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့၏ အလယ်၌၊ စိဉ္ဇာယ-စိဉ္ဇမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏။ ဒုဋ္ဌဝစနံ-စွပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို၊ သန္တေန-ငြိမ်သက်စွာသော၊ သောမ္မဝိနာ-ပြုစင်ချမ်းရေးစွာသောအစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ-အောင်တော် မူလေပြီ၊ တန္တေဇသ-စိဉ္ဇမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏ စွပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကားကို အောင်တော် မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၆ ယောမုနိန္ဒော-အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သစ္စံ-မှန်သော စကားကို၊ ဝိဟာယ-စွန့်၍၊ အတိသစ္စကဝါဒကေတု-မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟုဆိုအပ်သော ဝါဒတည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိထသော၊ ဝါဒါဘိရောပိတမနံ-မိမိဝါဒဖြင့် သူတပါးတို့ကို နှိပ်နင်းလိုသော စိတ်ရှိထသော၊ အတိအဓိဘူတံ-အလွန်မှိုက်လှစွာသော ကုဋဒန္တအမည်ရှိသော သစ္စကပရိမိုဇ်ကို၊ ပညာပဒိပဇလိတော-ပညာတော် တည်းဟူသော ဆီမီး တန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ ဇိတဝါ-အောင်တော် မူလေပြီ၊ တန္တေဇသ-ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိမိုဇ်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၇ ယောမုနိန္ဒော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝိဓံ-အထူးထူး အပြားပြားရှိသော၊ မဟိဒ္ဓိံ-ကြီးသောတန်းခိုးရှိသော၊ နန္ဒော

ပနန္ဒဘုဇကံ - နန္ဒောပနန္ဒအမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို၊ ထေရဘုဇကေန-ကြီးမြတ်သော နဂါးမင်းဖြစ်တော်မူသော၊ ပုတ္တေန-သားတော် ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို၊ ဓုနာပယန္တော-အခိုးအလှုံ လွှတ်၍ ချေချွတ် ဖျက်ဆီးစေလျက်၊ ဣဒ္ဓူပဒေသဝိမိနာ-တန်းခိုး ဘန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန်ဥပဒေသကို ပေးတော်မူသော အစီအရင် ဖြင့်၊ ဇိတဝါ-အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇသော-နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

ဂ ယောမုနိန္ဒော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုဂ္ဂါဟဒိဋ္ဌိဘုဇကေန-မကောင်းသောအယူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော မြေသည်၊ သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ-ပြင်းစွာ ကိုက်အပ်သော လက်ရှိထသော၊ သုတံ-ကျော်စောစွာထသော၊ ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ-တောက်ပသော ကြီးသောတန်းခိုးရှိထသော၊ ဗကာဘိဓာနံ-ဗကအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မံ-ဗြဟ္မာမင်းကို၊ ဉာဏာဂဒေန-ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိမိနာ အစီအရင် ဖြင့်၊ ဇိတဝါ-အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇသော-ဗကအမည်ရှိသော ဗြဟ္မာမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးအနက် ပြီး၏။

အတွင်းစောင့်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ

၁ အဝိဇ္ဇာ အဏှုကောသမ္ပိ၊ သတ္တေ တဏှာ ဇလာဗုဇေ၊
တမ္ဘာ ဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာဉာဏ တေဇသာ၊ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၂ မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနံ၊ ပညာ
စက္ခု လဘာပေသိ၊ ဉာဏာလောကေန သော ဇိနော၊ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၃ ရာဂါဒိအဝိဇ္ဇာလေဟိ၊ ခုနကာယံ မဟာဇနံ၊ နိဗ္ဗာပေသိ
နရနာထော၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါရိနာ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ
ဇယမင်္ဂလံ။

၄ စတုရောဓေဟိ ဝုပ္ပန္တေ၊ ဂမ္ဘီရေ သံသာရဏ္ဏဝေ၊ ဥတ္တာ
ရေသိ မဟာဝိရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၅ သံသာရစာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ပိဋိတံ၊ နိဗ္ဗာနပုရံ
ပါပေသိ၊ ယာနတ္ထယေန သော ဇိနော၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၆ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ခုနကာယံ မဟာဇနံ၊ နိဗ္ဗာပေသိ
မဟာဝိရော၊ နာထော တိလောကဝေဇ္ဇကော၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၇ သံသာရဒုက္ခကန္တာရ၊ ကိလေသ စောရ ပိဋိတံ၊ ခေမန္တ
ဘူမိတာရေသိ၊ သတ္ထဝါဟော ဝိနာယကော၊ ဧတေန သစ္စ
ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

- ၈ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ဌတွာ လောကံ သ-ဒေဝကံ၊
 ပိဝယိတွာ ဓမ္မ-ရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သ-သာဝကော။
 ဧတေန သဗ္ဗဝဇ္ဇေန၊ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါ၌ ပြီး၏။

× × × × ×

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက်

၁ အဝိဇ္ဇာ အဏှ ကောသမိ-အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော ဥစ္ဆိ
 တွင်း၌၊တဏှာဇလာဗုဇေ-တဏှာတည်းဟူသောသားအိမ်၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ သတ္တေ-သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒေသနာ ဉာဏတေဇသာ-
 ဒေသနာ ဉာဏ်တည်းဟူသော တန်းခိုးဖြင့်၊ တမ္မာဌာနာ-ထို
 အဝိဇ္ဇာတည်ရာအရပ်မှ၊ နိက္ခာမေသိ-ထွက်မြောက်တော်မူစေပြီ၊
 ဧတေန သဗ္ဗဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်၊ မေ-
 အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-
 ဖြစ်စေသတည်း။

၂ သောဇိနော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဉာဏာလောကေန-
 ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်၊ မဟာမောဟန္တ
 ကာရေန-ကြီးစွာသောအမှိုက်တိုက်တည်းဟူသောမောဟသည်၊
 အဘိဘူတေ-အလွန်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ မဟာဇနေ-များစွာ
 ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ပညာစက္ခု-ပညာတည်းဟူသောစက္ခု
 ကို၊ လဘာပေသိ-ရစေတော်မူပြီ၊ ဧတေန သဗ္ဗဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော
 သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း
 မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃ နရနာထော - လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိဇာလေဟိ-ရာဂအစရှိသော မီးလျှံတို့သည်၊ ခုနကယံ-လောင်အပ်သော ကိုယ်ရှိထသော၊ မဟာဇနံ-များစွာသော သတ္တဝါကို၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါရိနာ-မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပေသိ-ငြိမ်းစေတော်မူပြီ၊ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄ မဟာဝီရော-ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ နာယကော-လူသုံးပါးတို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်ပောက်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား သခင်သည်၊ ဂန္တိရေ-နက်စွာသော၊ သံသာရဏ္ဏဝေ-သံသရာ တည်းဟူသော သမုဒြာ၌၊ စတုရောဗေဟိ-လေးပါးသောရေအယဉ်တို့သည်၊ ပုပ္ဖန္တေ-မျောအပ်သောသတ္တဝါတို့ကို ဓမ္မနာဝါယ-တရားတည်းဟူသော လှေဖြင့်၊ ဥတ္တာရေသိ-ကယ်တင်တော်မူလေပြီ၊ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၅ သောဇိနော-ထို မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံသာရစာရကံ-သံသရာ၌ကျင်လည်တတ်သော၊ ဒုက္ခေန-ဇာတိ အစရှိသောဒုက္ခသည်၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ ဝိဠိတံ၊ နှိပ်စက်အပ်ထသော၊ လောကံ-လူ အပေါင်းကို၊ ယာနတ္ထယေန-ယာဉ်သုံးပါးတို့၏အပေါင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနပုရံ-နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့၊ ပါပေသိ-ရောက်စေတော်မူပြီ၊ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၆ မဟာဓိရော-ကြီးမြတ်သော ပညာ ရှိတော်မူသော၊
 ကိလေသာကဝေဇ္ဇကော-လူသုံးပါးတို့၏ ဆေးသမားသဘွယ်ဖြစ်
 တော်မူသော၊ နာထော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဋ္ဌမုခါဒိသပွေဟိ-
 ကဋ္ဌမုခ အစရှိသော မြွေလေးစင်းတို့သည်၊ ခုခုကာယံ-ကိုက်
 အပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ မဟာဇနံ-များစွာသောသတ္တဝါကို၊
 နိဗ္ဗာပေသိ-ငြိမ်းစေတော်မူပြီ၊ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန - ဤသို့သော
 သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း
 မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၇ သတ္တဝါဟော-ယဉ်မှူးသဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ဝိနာ
 ယကော-သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိလေသစောရပိဋိတံ-ကိလေသာတည်း
 ဟူသော ခိုးသူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါအပေါင်းကို၊
 သံသာရဒုက္ခကန္တရာ-သံသာရာတည်းဟူသော ခရီးခဲမှ၊ ခေမန္တ
 ဘူမိ-ဘေးမရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့၊ တာရေသိ-ပို့ဆောင် ထုတ်ချောက်
 ကူးမြှောက်စေတော်မူပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သောသစ္စာ
 စကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း
 မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၈ သောဇိနော-ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့
 နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စတာသီသ
 ဝဿာနိ-လေးဆဲ့ ငါးဝါတို့ ပတ်လုံး၊ ဌတော-တည်တော်မူ၍၊
 သဒေဝကံ-နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကံ-လူအပေါင်းကို၊ ဓမ္မ
 ရသံ-တရား တည်းဟူသော အမြိုက်အရသာကို၊ ပိဝယိတွာ-
 သောက်စေတော်မူပြီး၍၊ သသာဝကော-တပည့်သား သင်္ခာ

တော်အပေါင်းနှင့်တကွ၊ နိဗ္ဗာန်တော-ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလေပြီ။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန - ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-
 အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-
 ဖြစ်စေသတည်း။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက် ပြီး၏။

× × × × ×

ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိ

- ၁ ဇယာသန ဂတာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဇိတွာ မာရံ သဝါဟနံ၊
စတုသစ္စာ မတရသံ၊ ယေ ဝိဝိသု နရာသဘာ။
- ၂ တဏှင်္ကရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဋ္ဌဝိသတိ နာယကာ၊
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယျံ၊ မတ္ထကေ တေ မုနိဿရာ။
- ၃ သီသေ ပတိဋ္ဌိတော နော သိ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော ဒွိလောစနေ၊
သံဃော ပတိဋ္ဌိတော မယျံ၊ ဥရေ သဗ္ဗဂုဏာကရော။
- ၄ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သာရိပုတ္တောစ ဒက္ခိဏေ။
ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆိမာဂသ္မိံ၊ မောဂ္ဂလာနောစ ဝါမကေ။
- ၅ ဒက္ခိဏေ သဝနေ မယျံ၊ အာသုံ အာနန္ဒ ရာဟုလာ၊
ကဿပေါစ မဟာနာမော၊ ဥဒဘာသုံ ဝါမသောတကေ။
- ၆ ကေသန္တေ ဝိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပတံကရော၊
နိသိန္ဒော သိရိသမ္ပန္နော၊ သောဘိတော မုနိပုဂံဝေါ။
- ၇ ကုမာရကဿပေါ နာမ၊ မဟေသီ စိတြဝါစကော၊
သော မယျံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာကရော။

- ၈ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလောစ၊ ဥပါလိ-နန္ဒ-သီဝလိ၊
 ဣမေ ပဉ္စ မဟာ ထေရာ၊ နလာဋေ တိလကာ ဝိယ။
- ၉ တေဟိသေသာ မဟာထေရာ၊ ဇိတဝန္တာ ဇိနော-ရသာ၊
 ဇလန္တာ သီလ-တေဇေန၊ အင်္ဂ မင်္ဂေသု သဏ္ဌိတာ။
- ၁၀ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တ-သုတ္တကံ၊
 ဓဇ္ဈံ ပုစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။
- ၁၁ ခန္ဓ-မောရ-ပရိတ္တဉ္စ၊ အာဠာနာဠိယ-သုတ္တကံ၊
 အာကာသေဆဒနံ အာသိ၊ သေသာ ပါကာရသဏ္ဌိတာ။
- ၁၂ ဇိနာနံ ဗလ-သံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရ-လင်္ကတေ၊
 ပသတော မေ အ-ကိစ္ဆေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ-ပဉ္ဇရေ။
- ၁၃ ဝါတ-ဝိတ္တ-ဒိ-သညာတာ၊ ဗဟိရ-ဈတ္တ-ပဒ္ဒဝါ၊
 အ သေသာ ဝိနာသံယန္တ၊ အနန္တဂုဏ-တေဇသာ။
- ၁၄ ဇိန-ပဉ္ဇရ မဇ္ဈမိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟိတလေ၊
 သဒါ ပါလေန္တ၊ မံ သဗ္ဗေ၊ တေ မဟာပုရိသာ သဘာ။
- ၁၅ ဣစ္ဆေဝ မေကန္တံ ကတာ၊ သု-ရက္ခာ ဇိနာ-နဘာဝေန၊
 ဟတာ-ရိ-သံဃော သံဃံဿ၊ တေဇေန ဂုဏာ-ကရဿ။

ရတနာရွှေချိုင့်ပါဌပြီး၏။

× × × × ×

ရတနာရွှေချိုင့်အနက်

၁ ဇယာသနဂတာ-ဗောဓိညောင်ရွှေအောင်မြေသို့ရောက်
 တော်မူကုန်ထသော၊ နရာသဘာ-လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့
 ထက်လည်း မြတ်တော်မူကုန်ထသော၊ ယေဗုဒ္ဓါ-အကြင်မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည်၊ သဝါဟနံ-စစ်သည်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ မင်္ဂရံ-

မာရ်နတ်ကို၊ ဇိတွာ-အောင်တော် မူလေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စတုသင်္ဃာ မတရသံ-သစ္စာလေးဖြာ မြိုက်ရသာကို၊ ပိပိသု-သောက်တော် မူလေကုန်ပြီ။

၂ မုနိဿရာ-ရသေ့ ရဟန်း အပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော် မူကုန်ထသော၊ နာယကာ-လူနတ်၊ ဗြဟ္မာ-သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ခရီးလမ်းညွှန်သဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်ထသော၊ အဋ္ဌဝိသတိ - နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော၊ တဏှက်ရာဒယော-တဏှက်ရာဘုရား အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မယှံ-အကျွန်ုပ်၏၊ မတ္တကေ-ဦးခေါင်းထက်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူကုန်သည်၊ အဟေသု-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃ သဗ္ဗဂုဏာ ကရော-ခပ်သိမ်းသော ကျေးဇူး ဂုဏ်တော် အပေါင်းတို့၏တည်ရာလည်းဖြစ်တော်မူထသော၊ နော-အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယှံ-အကျွန်ုပ်၏၊ သီသေ-ဦးခေါင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဓမ္မော-ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတော်သည်၊ မယှံ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဒွိလောစနေ-မျက်စိနှစ်ကက်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ သံဃော-မဂ္ဂဋ္ဌိလေးယောက် ဖလဋ္ဌိလေးယောက်ဟုဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သံဃာတော်သည်၊ မယှံ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဥရေ-ရင်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၄ အနုရုဒ္ဓေါ-အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဟဒယေ-နှလုံး၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ သာရိပုတ္တောစ-အရှင်သာရိပုတြာသည်လည်း၊ မေမေ-အကျွန်ုပ်

၏။ ဒက္ခိဏေ-လက်ျာ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်။ အာသိ-
ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညော-ကောဏ္ဍညအရှင်သည်။ မမ-အကျွန်ုပ်၏။
ပစ္ဆိမာဂသ္မိ-နောက်အဖို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်။
အာသိ-ဖြစ်ပြီ။ မောဂ္ဂလာနောစ-အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။
မမ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမကေ-လက်ဝဲ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်
မူသည်။ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၅ အာနန္ဒရာဟုလာ-အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင် ရာဟုလာတို့
သည်။ မယှံ-အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ သဝနေ-လက်ျာနား၌၊ ပတိဋ္ဌိ
တာ-တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသု-ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကဿပေ၂၀-
ကဿပ အရှင်သည်၎င်း။ မဟာနာမောစ-မဟာနာမ် အရှင်
သည်၎င်း။ ဥဘော-နှစ်ပါးသော အရှင်တို့သည်။ မယှံ-အကျွန်ုပ်
၏။ ဝါမသောတကေ-လက်ဝဲနား၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ-တည်တော်မူ
ကုန်သည်။ အာသု-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆ သူရိယောဝ-နေမင်းကဲ့သို့၊ ပတံကရော အရောင်ကိုပြု
တတ်သော၊ သိရိသမ္ပန္နော-ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
သော၊ မုနိပုဂံဝေါ-ရဟန်းမြတ်ဖြစ်သော၊ သောဘိတော-သော
ဘိတ အရှင်သည်။ မယှံ-အကျွန်ုပ်၏။ ကေသန္တေ-ဆံ၏ အဆုံး
ဖြစ်သော၊ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိ-ကျောက်ကုန်းအဖို့၌၊ နိသိန္နော-နေ
တော်မူသည်။ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၇ မဟေသိ-သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကို ရှင်မြူး
ဝမ်းသာရှာတော်မူလေ့ ရှိထသော၊ စိတြဝါစကော ဆန်းကြယ်
သော တရားစကားကို ဆိုတော်မူတတ်ထသော၊ ဂုဏာကရော-
ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာဖြစ်ထသော၊ ကုမာရ ကဿ

ပေါ်နာမ-ကုမာရကဿပ မည်တော်မူသော၊ သောထေရာ-
ထိုမထေရ်သည်၊ မဟံ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဒေန-နှုတ်ခမ်း၌၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊
ပတိဌာသိ-တည်တော်မူပြီ။

၈ ပုဏ္ဏောစ-အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်သည်၎င်း၊ အင်္ဂုလိမာလောစ-
အရှင်အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်၎င်း၊ ဥပါလိနန္ဒသီဝလိစ-အရှင်
ဥပါလိထေရ်၊ အရှင်နန္ဒထေရ်၊ အရှင် သီဝလိထေရ် တို့သည်၎င်း၊
ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရာ-ဤ ငါးပါးသော မဟာထေရ်တို့သည်၊
မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နလာဇေ-နဖူးပြင်၌၊ တိလကာဝိယ-မှန်ကူတို့
ကဲ့သို့၊ ပတိဌိတာ-တည်တော်မူကုန်သည်၊ အာသုံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉ တေဟိ-ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်သာရိပုတြာ - အစရှိ
သော အရှင်တို့မှ၊ သေသာ-ကြွင်းကုန်သော၊ ဗိတဝန္တော-ကိ
လေသာ ရမ္မက်ကို အောင်တော်မူပြီးကုန်သော၊ ဗိနောရသာ -
မြတ်စွာဘုရားသခင် သားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သီလတေဇေန-
သီလတန်းခိုးအားဖြင့်၊ ဇလန္တာ-ထွန်းတောက်ပ ကုန်သော၊
မဟာထေရာ-မဟာထေရ်တို့သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ အင်္ဂမဇေ
သု-အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၌၊ သဏ္ဌိတာ-ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်၊
အာသုံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀ ရတနံ-ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊
ပုရတော-ရှေ့မှ၊ ပတိဌိတံ-တည်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ မေတ္တ
သုတ္တကံ-မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်ကား၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊
ဒက္ခိဏေ-လက်ျာ၌၊ ပတိဌိတံ-တည်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဇေဝံ-
ဇေဝ်သုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ပစ္ဆတော-
နောက်မှ၊ ပတိဌိတံ-တည်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ အင်္ဂုလိမာလ

ကံ-အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ - အကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမေ-လက်ဝဲ၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ-တည်သည်။ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၁၁ ခန္ဓမောရ ပရိတ္တု-ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော် သည်၎င်း၊ အာဇ္ဇာနာဋိယသုတ္တကံ-အာဇ္ဇာနာဋိယသုတ် ပရိတ် တော်သည်၎င်း၊ အာကာသေ - ကောင်းကင်၌၊ ဆဒနိယ-ထီး ကဲ့သို့၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ သေသာ-ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော် တို့သည်ကား၊ ပါကာရသဏ္ဌိတာ-တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်။ အာသု-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၂-၁၄ ဇိနာနံ-ငါးပါးမာရ်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏၊ ဗလသံယုတ္တေ-ဆယ်ပါးသောအားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော၊ ဓမ္မ ပါကာရလင်္ကာတေ-တရားတော်တည်းဟူသော မြို့တံတိုင်းဖြင့် တန်ဆာ ဆင်အပ်ထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္စရေ-မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်၌၊ အကိစ္ဆေန-မငြိမငြင်သဖြင့်၊ ဝသ တော-နေသော၊ မေ-ငါ၏၊ ဝါတဝိတ္တာဒိသဉ္စာတာ - လေ၊ သည်းခြေ စသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တပဒ္ဒဝါ- အတွင်းအပ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်၊ အနန္တဂုဏ တေ ဇသာ-အဆုံးမရှိသော ကျေးဇူးတော်၏ တည်ရာ ဖြစ်သော တန်းခိုးတော် အားဖြင့်၊ အသေသာ-အကြွင်းအကျန် မရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ဝိနာသံ-ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့၊ ယန္တု-ရောက်ကြစေ ကုန်သတည်း။

၁၄ ဇိနပဉ္စရမဇ္ဈမိ-မြတ်စွာဘုရားသခင် တည်းဟူသော ရွှေ ချိုင့်၌၊ ဝိဟရန္တံ-နေထသော၊ မံ-အကျွန်ုပ်ကို၊ မဟိတလေ-မြေ အပြင်၌၊ အာသဘာ-ကြီးမြတ်ကုန်ထသော၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်း

ကုန်သော၊ တေ မဟာပုရိသာ-ထို ယောက်ျားမြတ် တို့သည်၊
သဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ ပါလေန္တု - စောင့်ရှောက် စေကုန်
သတည်း။

၁၅ ဣစ္ဆေဝံ ဣတိဓံ ယထာဂုတ္တပ္ပကာရေန-အကြင်အကြင်
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ မယာ-ငါသည်၊ ကေန္တိ
ကေန္တေန-စင်စစ်အားဖြင့်၊ သုရက္ခာ-ကောင်းသော အစောင့်
အရှောက်ကို၊ ဇိနာနဘာဝေန-မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်
တော်အားဖြင့်၊ ကတာ-ပြုအပ်ပြီ၊ ဂုဏာကရဿ-သီလ၊သမာဓိ
အစရှိသောကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏တည်ရာဖြစ်သော၊သံဃဿ-
ပရမတ္ထ သံဃာတော်၏၊ တေဇေန - တန်းခိုးဖြင့်၊ ဟတာရိ
သံဃော-သတ်အပ်ပြီးသော ရန်အပေါင်းရှိသည်၊ ဘဝေယျံ-
ဖြစ်ရပါလို၏။

ရတနာရွှေချိုင့်အနက်ပြီး၏။

× × × × ×

နမက္ကာရပါဌ်

- ၁ သုဂတံ သုဂတံ သေဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ၊
အ-မတံ အ-မတံ သန္တံ၊ အ သမံ အ-သမံ ဒဒံ။
သရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အ-ရဏံ အ -ရဏံ ကရံ၊
အ-ဘယံ အ-ဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ။
- ၂ နယန-သုဘဂ-ကာယင်္ဂံ၊ မဓရ-ဝရ-သရော-ပေတံ၊
အ-မိဘ -ဂုဏ-ဂဏာ-ဓာရံ၊ ဒသဗလ-မတုလံ ဝန္တေ။
- ၃ ယော ဗုဒ္ဓေါ မိတ္တိမာ-ည ဓာရကော၊
သံဃာရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ။

- ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
 တံ ဝဇ္ဇေ နရ-ဒေဝ - မင်္ဂလံ။
- ၄ ဗာတ္ထိံ သတိ-လက္ခဏ-စိတြ-ဒေဟံ၊
 ဒေဟ-ဇုတိ-နိဂ္ဂတ-ပဇ္ဇလန္တံ၊
 ပညာ-ဇိတိ သီလဂုဏော-ဃ ဝိန္ဒံ၊
 ဝဇ္ဇေ မုနိ-မန္တိမ-ဇာတိ-ယုတ္တံ။
- ၅ ပါတော-ဒယံ ဗာလ-ဒိဝါကရံ-ဝ၊
 မဇ္ဈေ ယတိနံ လလိတံ သိရိဟိ။
 ပုဏ္ဏိန္ဒြ-သင်္ကာသ-မုခံ အနေဇံ၊
 ဝန္ဒာမိ သဗ္ဗညု-မဟာ မုနိန္ဒြံ။
- ၆ ဥပေတ ပုညော-ဝရ-ဗောဓိ-မူလေ၊
 သ-သေန-မာရံ သုဂတော ဇိနိတွာ။
 အဗောဇ္ဈိ ဗောဓိ အရုဏော-ဒယဋ္ဌိ၊
 နမာမိ တံ မာရ-ဇိနံ အ-ဟင်္ဂံ။
- ၇ ရာဂါ-ဒိ-ဆေဒါ-မလ-ဉ္ဇဏ-ခဂ္ဂံ၊
 သတိ-ဿမညာ-ဖလကာ-ဘိဂါဟံ။
 သီလော-ဃာ-လင်္ကာရ-ဝိဘူသိတံ တံ၊
 နမာမိ-ဘိညာ ဝရ-မိဒ္ဓု-ပေတံ။
- ၈ ဒယာ-လယံ သဗ္ဗမိ ဒုတ္တရံ ကရံ၊
 ဘဝ-ဏ္ဍဝါ-တိတ္တမ-မဂ္ဂတံ ဂတံ။
 တိလောက-နာထံ သု-သမာဟိတံ ဟိတံ၊
 သမန္တ-စက္ခု ပ-ဏမာမိ တံ-မိတံ။
- ၉ တဟိံ တဟိံ ပါရမိ-သဉ္ဇယံ စယံ၊
 ဂတံ ဂတံ သဉ္ဇိ သုခ-ပွဒံ ပဒံ။

- နရာ-နရာနံ သုခ-သမ္ဘဝံ ဘဝံ၊
 နမာ-နမာနံ-ဇိန-ပုဂံဝံ ဂဝံ။
- ၁၀ မဂ္ဂင်္ဂ-နာဝံ မုနိ-ဒက္ခ-နာဝိကော၊
 ဤဟာ-ဖိယံ ဉာဏ-ကရေန ဂါဟကော။
 အာရုဗ္ဗ ယော တာယ ဗဟူ ဘဝ-ဣဝါ၊
 တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓ-မဿပူဟံ နမေ၊
- ၁၁ သမ-တိသတိ-ပါရမိ-သမ္ဘရဏံ၊
 ဝရ-ဗောဓိ-ဒုမေ စတုသစ္စ-ဒသံ။
 ဝရ-မိဒ္ဓိ-ဂတံ နရ-ဒေဝ-ဟိတံ၊
 တိဘဂ္ဂ-ပဿမံ ပ-ဏမာမိ ဇိနံ။
- ၁၂ သတု-ပုညဇ-လက္ခဏိကံ ပိရ-ဇံ၊
 ဂဂန-ပမ-ဗ္ဗံ မိတိ-မေရု-သမံ။
 ဇလဇူ-ပမ-သီတလ-သီလယုတံ၊
 ပထဝီ-သဟာနံ ပ-ဏမာမိ ဇိနံ။
- ၁၃ ယော ဗုဒ္ဓေါ သုမတိ ဒိဝေ ဒိဝါကရော-ဝ၊
 သောဘန္တော ရတိ-ဇနနေ သိလာ-သနမ္ဘိ။
 အာသိန္တော သိဝ-သုခ-ဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ၊
 ဒေဝါနံ တ-မသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။
- ၁၄ ယော ပါဒ-ပဏ္ဍိတ-မုဒု-တ္တလ-ရာဇိကေဟိ၊
 လောကေဟိ တိဟိ-ဝိကလေဟိ နိရာကုလေဟိ။
 သမ္ပာပုဏေ နိရုပမေယျတ-မေဝ နာထော၊
 တံ သဗ္ဗ-လောက-မဟိတံ အသမံ နမာမိ။
- ၁၅ ဗုဒ္ဓိ နရာ-နရ-သမောသရဏံ မိတတ္ထံ၊
 ပညာ-ပဒီပ-ဇုတိယာ ဝိဟတ-န္ဒကာရံ။

- အတ္ထာ-ဘိကာမ-နရဒေဝ-ဟိတာ-ဝဟန္တိ၊
 ဝန္ဒာမိ ကာရဏိက-မဂ္ဂ-မနန္တ-ဉာဏံ။
- ၁၆ အဓိလ-ဂုဏ-နိဓာနော ယော-မုနိန္ဒော-ပဂန္တာ၊
 ဝန-မိသိပတနာ-ဝှံ သညတာနံ နိကေတံ။
 တဟိ-မကုသလ-ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္ထော၊
 တ-မတုလ-မဘိကန္တ ဝန္ဒနေယျံ နမာမိ။
- ၁၇ သုစိ-ပရိဝါရိတံ သု-ရစိရ-ပွဘာဟိ ရတ္တံ၊
 သိရိ-ဝိသယာ-လယံ ဂုရိတ-မိန္ဒြိယေဟု-ပေတံ။
 ရဝိ-သသိ-မဏ္ဍလ-ပွဘုတိ-လက္ခဏော-ပစိတ္တံ၊
 သုရ-နရ-ပူဇိတံ သုဂတ-မာဒရံ နမာမိ။
- ၁၈ မဂ္ဂေါ-ဠုမ္ပေန မဟ-ပဋိဃာ-သာ-ဒိ-ကုလ္လောလ-ဝိစိ၊
 သံသာရော-ဃံ တရိတ-မဘယံ ပါရ-ပတ္တံ ပဇာနံ။
 တာဏံ လေဏံ အသမ-သရဏံ ကေတိတ္ထံ ပတိဋ္ဌံ၊
 ပုည-က္ခေတ္တံ ပရမ-သုခဒံ ဓမ္မ-ရာဇံ နမာမိ။
- ၁၉ ကဏ္ဍ-ဗ္ဗမူလေ ပရ-ဟိတ-ကရော၊
 ယော မုနိန္ဒော နိသိန္ဒော၊
 အစ္ဆေရံ သိဃံ နယန-သုဘဂံ၊
 အာကုလ-ဏ္ဍ-ဂ္ဂိ-ဇာလံ၊
 ဒုဇ္ဇောလ-ဒွိသံ မုနိဘိ-ဇဟိတံ၊
 ပါဋိဟေရံ အကာသိ၊
 ဝန္ဒေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမ-
 ရတိ-ဇံ ဣဒ္ဓိ ဓမ္မေဟု-ပေတံ။
- ၂၀ မုနိန္ဒ-က္ခော ယေ-ကော ဒယု-ဒယ
 ရဏော ဉာဏ-ဝိတ္ထိဏ္ဏ-ဗိဓ္မော၊

ဝိနေယျ-ပ္ပါဏော-ဃံ ကမလ-
ကထိတံ ဓမ္မ-ရံသီ-ဝရေဟိ။
သု-ဗောဓေသီ သုဒ္ဓေ တိဘဝ-
ကုဟရေ ဗျာပိတက္ကိတ္တိနု။
တိလောကေ-က-စ္စက္ခံ ဒုခမ-
သဟနံ တံ မဟေသိ နမာမိ။

၂၁ ယော ဇိနော အနေက-ဇာတိယံ၊
သ-ပုတ္တ-ဒါရ-မဂ်-ဇိပိတမ္ပိ၊
ဗောဓိ-ပေမတော အလဂ္ဂ-မာနသော၊
အဒါသိ-ယေဝ အတ္ထိကဿ၊
ဒါန-ပါရမိံ တတော ပရံ၊
အပ္ပရိ သီလ-ပါရမာ-ဒိကမ္ပိ၊
တာသ-မိဗ္ဗိယော-ပယာတ-မဂ္ဂတံ၊
တ-မေက ဒိပကံ နမာမိ။

၂၂ ဒေဝါ-ဒေဝါ-တိဒေဝံ နိမန-
ဝပု-ဓရံ မာရ-ဘင်္ဂံ အဘင်္ဂံ၊
ဒိပံ ဒိပံ ပဇာနံ ဇယ ဝရ-
သယနေ ဗောဓိပတ္တံ-မိပတ္တံ။
ဗြဟ္မာ-ဗြဟ္မာ-ဂတာနံ ဝရ-
ဂိရ-ကထိတံ ပါပ ဟိနံ ပဟိနံ၊
သောကာ-လောကာဘိရာမံ၊
သတတ-မဘိနမေ တံ မုနိန္ဒ မုနိန္ဒ။

- ၂၃ ဗုဒ္ဓေါ နိဋ္ဌောဓ-ဗိဇ္ဇော မုဒု-ကရ-စရဏော၊
 ဗြဟ္မဃောသေ-ဏိ-ဇဇော၊
 ကောသ-န္တာဒင်္ဂဇာတော ပုနရပိ၊
 သုဂတော သု-ပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒေါ။
 မုဒေါ-ဒါတုဏ္ဏလောမော အထ-မပိ၊
 သုဂတော ဗြဟ္မဇု-ဂုတ္တဘာဝေါ။
 နိလ-က္ခိ ဒိဃပဏှိ သုခုမ-မလ-
 ဆပိ ထောမျ-ရဿ-ဂ္ဂသဂ္ဂိ။ ။
- ၂၄ စတ္တာလိသ-ဂ္ဂ-ဒန္တော သမက-
 လပန-ဇော အန္တရံ-သပ္ပပိဏော၊
 စတ္တေန-ကိတ-ပါဒေါ အ ပိရဠ-
 ဒသနော မာရဇု-သင်္ခ-ပါဒေါ၊
 တိဋ္ဌန္တော နော-နမန္တော-ဘယ-
 ကရ မုဒုနာ ဇဏ္ဍုကာနာ-မသန္တော၊
 ဝဇ္ဇ-က္ခဏော ဇိနော ဂေါ-တရုဏ-
 ပခုမကော သိဟ-ပုဗ္ဗ-ခု-ကာယော။ ။
- ၂၅ သတ္တ-မ္ပိနောစ ဒိဃ-ဂုံလိမထ သုဂတော-
 လောမ-ကူပေ-က လောမော၊
 သမ္ပန္တော-ဒါတ-ဒါဌော ကနက
 သမ-တစော နိလ-မုပ္ပဂ္ဂ-လောမော၊
 သမ္ပုဒ္ဓေါ ထူလ-ဇိဌေါ အထ သိဟ-
 ဟနကော ဇာလိက-ပ္ပါဒ-ဟတ္တော။
 နာထော ဥဏှိသ သိသော ဣတိ-
 ဂုဏ-သဟိတံ တံ မဟေသိ နမာမိ။ ။

နမက္ကာရ ပါဠိ

- ၂၆ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓေါ တိ ဇောသော အတိဒုလ္လဘ-
တရော ကာ ကထာဗုဒ္ဓ-ဘာဝေါ။
လောကေ တသ္မာ ဝိဘာဝိ ဝိဝိဓ-
ဟိတ-သုခံ သာဓဝေါ ပတ္တယန္တာ၊
ဣဒ္ဓံ အတ္ထံ ဝဟန္တံ သုရ-နရ-
မဟိတံ နိဗ္ဗာယံ ဒက္ခိဏေယျံ။
လောကာနံ နန္ဒိ-ဝဇုနံ ဒသဗလ-
မသမံ တံ နမဿန္တု နိစ္စံ။ ။
- ၂၇ ပုညေန-တေန သော-ဟံ နိပုဏ-
မတိ သတော သမ္ပရာယေစ တိတ္ထော၊
ဒေက္ခာ ဒိဋ္ဌု-ဇ္ဈု-ပညော အဝိကလ-
ဝိရိယော ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂိ၊
တိက္ခော သူရော ဓိတ-တ္ထော သ-ပရ-
ဟိတ-စရော ဒိဃ-ဇိဝိ အရောဂေါ၊
ဓညော ဝဏ္ဏော ယသဿိ အတိဗလဝ-
ဓရော ကိတ္တိမာ ခန္တု-ပေတော။ ။
- ၂၈ သဒ္ဓေါ ဒါတင်္ဂ-ပေတော ငရမ-
သိရိ-ဒယော ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရတ္ထော၊
လဇ္ဈိ ကလျာဏ-မိတ္တော အဘိရတ
ကုသလော ပဉ္စသိလာ-ဘိရက္ခော။
အပ္ပိ-ဇ္ဈော အပ္ပ-ကောဓော အတိ-ဝု
ဇု-ဟဒယော ဣဒ္ဓိမာ အ-ပ္ပမေယျော။
ပါသံသော ပေမ-ဝါစော သုဇန-ဂုဏ-ဝိဒ္ဓု
မာမကော သော ဘဝေယျံ။ ။

- ၂၉ ဣတ္ထိ အ သင်္ခယေ နာထ၊ ဂုဏေ လက္ခဏာ-ဒီပိတေ။
ဂါထာသု သူစိကာသွေ-က၊ ဂါထမ္ဘိ သရတေ ဗုဓော။
- ၃၀ စတုရာ-ပါယ-မုတ္တော သော၊ သာဓက-တ္ထ-ဒွယဿစ။
ဟတော-ပဒ္ဒဝ-ဇာလောစ၊ လာဘီ ဟိတ-သုခဿစ။
- ၃၁ အဓိပေါ နရ-ဒေဝါနံ၊ စတု ဒီပိဿရော ပိ ဂါ၊
ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟေ၊ ဓာရ-ညံ သေတ-ဆတ္တကံ။
- ၃၂ ဘာဝနာ-ယာန-မာရယျ၊ သမ-မေဿတိ သုဗ္ဗတော၊
ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေပိ၊ အ-ရောဂေါ ဒိဃ-ဇီဝိကော။
- ၃၃ ပူဇိတော သဗ္ဗ-လောကေဟိ၊ ဘာဝနာ-ဘိရတိ-မနော၊
ဇနပ္ပိယော မနာပေါစ၊ ကာ-ကထာ-ခိလ-ဓာရဏေ။

နမက္ကာရပါဌ ပြီး၏။

× × × × ×

နမက္ကာရ အနက်

၁ သုဂတံ--ကောင်းသောစကားကိုလည်း ဆိုတော်မူတတ်
ထသော၊ သုဂတံ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း သွားတော်မူ
တတ်ထသော၊ သေဌံ-အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်တော်မူထ
သော၊ ကုသလံ-ကုသလံ-ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို၊ ဇဟံ စွန့်တော်
မူပြီးထသော၊ အမတံ-သေခြင်းလည်း ကင်းတော် မူထသော၊
အမတံ-အမြိုက်အရသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော် မူပြီးထသော၊
သန္တံ-ငြိမ်သက်စွာထသော၊ အသမံ-အတုလည်း မရှိထသော၊
အသမံ-အတုမရှိသော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဒံ-ပေးတော်မူတတ်
ထသော၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူတတ်ထသော၊
လောကံ-လောကကို၊ ဇာရဏံ-သိတော်မူတတ်ထသော၊ အရဏံ-

ကိလေသာတည်းဟူသော မြူလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော၊
အရဏံ-ကိလေသာမြူ၏ ကင်းခြင်းကို၊ ကရံ-ပြုတော် မူတတ် ထ
သော၊ အဘယံ-ဘေးလည်း မရှိထသော၊ အဘယံ-ဘေး မရှိ
သော၊ ဌာနံ-နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ နာယကံ-ပို့ဆောင်တော်မူတတ်
ထသော၊ နာယကံ-လူသုံးဦးတို့၏ အမှူးဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ, နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၂ နယန-သုဘဂ-ကာယင်္ဂံ၊ မျက်စိအားတင့်တယ်စွာသော
ကိုယ်တော်၏အစိတ်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ မဓရ-ဝရ-သရော
ပေတံ-သာယာစွာသော မြတ်သောအသံတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ
တော်မူထသော၊ အဓိတ ဂုဏ ဂဏာဓာရံ- မနှိုင်းရှည့်အပ်သော
ကျေးဇူးတော် အပေါင်း၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော၊
အတုလံ-တစုံတယောက်သောသူနှင့် တူတော်မမူထသော၊ ဒသ
ဗလံ-ဆယ်ပါးသောအားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တေ, ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၃ ဓိတိမာ-တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထ
သော၊ အညဓာရကော-အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူ
တတ်ထသော၊ ယောဗုဒ္ဓေါ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လော
ကတော-လူသုံးပါးကြောင့်၊ သံသာရေ-သံသရာ၌၊ ကာယိကံ-
ကိုယ်တော်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဉ္စ-ဆင်းရဲကို၎င်း၊ စေတသိကံ-
စိတ်တော်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဉ္စ-ဆင်းရဲကို၎င်း၊ အနဘောသိ-
အစဉ်ခံစားတော်မူလေပြီ၊ နရဒေဝမင်္ဂလံ-လူ, နတ်တို့၏ မင်္ဂလာ
ဖြစ်တော်မူသော၊ တံဗုဒ္ဓံ-သို့မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝန္တေ, ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၄ ဗာတ္ထိသတိ လက္ခဏာ စိတြဒေဟံ-သုံးဆွဲ နှစ်ပါးသော
ယောကျာ်းမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော
ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ ဒေဟဇုတိနိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ-
ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင်ထွန်း
တောက်ပတော်မူထသော၊ ပညာမိတိသီလဂုဏောဃဝိန္ဒ-ပညာ
ဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ သီလဂုဏ် အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူထ
သော၊ အန္တိမ ဇာတိယုတ္တံ-အဆုံးစွန်သောဘဝနှင့်လည်း ယှဉ်
တော်မူထသော၊ တံမုနိန္ဒ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝန္တေ၊ ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၅ ပါတောဒယံ-နံနက်အခါ၌ တက်လတ်သော၊ ဗာလဒိဝါ
ကရံဝ-တက်သစ်သော နေလှလင်ကဲ့သို့၊ ယတိနံ-ရဟန်းတို့၏၊
မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ သီရိဟိ-ကြက်သရေတို့ဖြင့်၊ လလိတံ-တင့်တယ်
တော်မူသော၊ ပုဏ္ဏိန္ဒ၊ သင်္ကာသမုခံ-လပြည့်ဝန်းနှင့် တူသော
မျက်နှာတော်လည်း ရှိထသော၊ အနေဇံ-တဏှာလည်း ကင်းစင်
တော်မူထသော၊ သဗ္ဗညု-ခပ်သိမ်းသော ဥေယျဓံတရားငါးပါး
ကိုလည်း သိတော်မူပြီးထသော၊ မုနိန္ဒ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၆ ဥပေတပုညော-ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း ရှိတော်
မူသော၊ ယောသုဂတော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝရဗောဓိ
မူလေ-မြတ်သောဗောဓိပင်၏ အနီး၌၊ သသေနမာရံ-စစ်သည်
မိုလ်ပါနှင့်တကွသော မာရ်နတ်သားကို၊ ဇိနိတွာ-အောင်တော်
မူပြီး၍၊ အရုဏောဒယမ္ပိ-နေအရုဏ်တက်သောအခါ၌၊ ဗောဓိ-
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ အဗောဇ္ဈိ-သိတော်မူပြီး၊

မာရဇိနံ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးထသော၊ အဘင်္ဂံ-
မာရ်စစ်သည်တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ထသော၊ တံ သုဂတံ-ထို
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၇ ရာဂါဒိ ဆေဒါမလညဏခဂ္ဂံ-ရာဂ အစရှိသော ကိလေ
သာယှို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေးကင်းသော အရဟတ္တ
မဂ်ညဏ် သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ သတိ သမညာ
ဖလကာဘိဂါဟံ-သမ္မာသတိအမည်ရှိသောကာကို မြစ်ကိုင်စွဲ
တော်မူထသော၊ သီလောဃာလင်္ကာပုရိဘူသိတံ-သီလအပေါင်း
တည်းဟူသောချပ်တန်းဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်တော်မူအပ်ထ
သော၊ အဘိညာဝရမိဒ္ဓုပေတံ-အဘိညာဉ်တည်းဟူသော မြတ်
သောတန်းခိုးနှင့်လည်းပြည့်စုံတော်မူထသော၊ တံဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၈ ဒယာလယံ-မဟာ ကရုဏာ၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူထ
သော၊ သဗ္ဗမိ-ခပ်သိမ်းသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌၊ ဒုတ္တရံ-ပြုနိုင်
ခဲ့သော စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး အစရှိသောအမှုကို၊ ကရံ-ပြုတော်မူ
တတ်ထသော၊ ဘဝဏ္ဏဝါတိတ္တမံ-ဘဝသုံးပါး တည်းဟူသော
မဟာသုဒ္ဓါမှ လွန်မြောက်တော်မူထသော၊ အဂ္ဂတံ-မြတ်သော
အဖြစ်သို့၊ ဂတံ-ရောက်တော်မူထသော၊ တိလောကနာထံ-လူ
သုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊ သုဿမာဟိတံ-
ကောင်းစွာတည်ကြည်သော သမာဓိရှိတော်မူထသော၊ ဟိတံ-
လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့၏အစီးအပွားကိုဆောင်တော်မူတတ်
ထသော၊ သမန္တစက္ခု-ထက်ဝန်းကျင်မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတ
ညာဏ် ရှိတော်မူထသော၊ အဒိတံ-မနှိုင်းရှည့် အပ်သော ဂုဏ်

ရှိတော်မူထသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၉ တဟိံတဟိံဘဝ-ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌၊ ပါရမီ သဗ္ဗယံ-ပါရမီအပေါင်းကို၊ စယံ-ဆည်းပူးတော် မူတတ်ထသော၊ သဒ္ဓိ-သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဂတံ-ဆည်းကပ်အပ်သော၊ သုခပ္ပဒံ-ချမ်းသာခြင်း၏ အဘို့ အစုဖြစ်သော၊ ပဒံ-နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတံ-ရောက်တော်မူတသော၊ နရာနရာနံ-လူ၊ နတ်တို့၏၊ သုခသမ္ဘဝံ-ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဘဝံ-ဖြစ်စေတတ်ထသော၊ အ နမာနံ - မရှိညွတ်သေးသော၊ ဂဝံ-နှားနှင့်တူသော သူမိုက်ကို၊ ဇိနပုဂံ-အောင်တော် မူတတ်သော ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ - ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ, နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၀ ဤဟာဖိယံ-ဝီရိယတည်းဟူသောတက်မကို၊ ဉာဏကရေန-ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်၊ ဂါဟကော-ကိုင်စွဲတော်မူသော၊ ယော မုနိဒက္ခနာဝိကော-အကြင် မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော လိမ္မာလှစွာသော သင်္ဘောလှေမှူးသည်၊ မဂ္ဂင်နာဝံ-မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောသင်္ဘောလှေထက်သို့၊ အာရဟတက်စီးတော်မူ၍၊ တာယ - ထို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေဖြင့်၊ ဗဟု-များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဘဝဏ္ဏဝါ-ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသောမဟာသမုဒြာမှ၊ တာရေသီ-ကယ်တင်တော်မူလေပြီ၊ အဃပ္ပဟံ-သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓံ-သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူတတ်ထသော၊ တံ မုနိဒက္ခနာဝိကံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော လိမ္မာလှစွာ

သော သင်္ဘောလှေမှူးကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ၊နမာမိ-
ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၁ သမတိံသတိ ပါရမိသမ္ဘရဏံ - အမျှသုံးဆယ်သော ပါရ
မိကို ဖြည့်တော်မူပြီးထသော၊ ဝရဗောဒိဒုမေ-မြတ်သော ဗောဓိ
ပင်၏အနီး၌၊ စတုသစ္စဒသံ-သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တော်မူထ
သော၊ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ-မြတ်သော တန်းခိုး၌ တည်တော်မူထသော၊
နရဒေဝဟိတံ-လူ၊နတ်တို့၏အစီးအပွားကို ဆောင်တော်မူတတ်
ထသော၊ တိဘဂ္ဂပသမံ-ဘဝသုံးပါးမှငြိမ်းတော်မူထသော၊ဇိနံ-
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဏမာမိ-ရှိခိုးပါ၏
ဘုရား။

၁၂ သတပုညဇလက္ခဏိကံ-မျှားစွာသောဘုန်းကြောင့် ဖြစ်
သော လက္ခဏာရှိတော်မူထသော၊ ဝိရဇံ-ရာဂဟူသောမြို့ ကင်း
စင်တော်မူထသော၊ ဂဂနုပမဓိ-ကောင်းကင်ပြင်နှင့် တူသော
ပညာရှိတော်မူထသော၊ မိတိမေရသမံ-မြင်းမိုရ်တောင်မင်းနှင့်
တူသော မတုန်မလှုပ်သောသမာဓိရှိတော်မူထသော၊ ဇလဇူပမ
သီတလ သီလယုတံ-ကြာနှင့်တူသော ချမ်းမြေ့စွာသော သီလ
သီတင်းနှင့် ယှဉ်ထသော၊ ပထဝီသဟနံ-မြေကြီးနှင့် တူသော
သည်းခံခြင်း ရှိတော်မူထသော၊ ဇိနံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဏမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၃ သုမတိ-ကောင်းသောပညာရှိတော်မူသော၊ယောဗုဒ္ဓေါ-
အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဝေ-နေ၌၊ ဒိဝါကရာဝ-နေမင်း
ကဲ့သို့၊ သောဘန္တော - တင့်တယ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ရတိ
ဇနုနေ-မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ သီလဝသနမ္ဘိ-ပဏ္ဍု

ကမ္မလာ ကျောက်နေရာ၌၊ အာသိန္ဒော-နေတော်မူလျက်၊ သိဝ
သုခဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေးတတ်သော၊ ဓမ္မ-အဘိဓမ္မာ တရား
တော်ကို၊ ဒေဝါနံ-နတ်တို့အား၊ အဒေသိ-ဝါတွင်းသုံးလ ပတ်
လုံး ဟောတော်မူလေပြီ၊ အသဒိသံ-တုဘက် ကင်းတော်မူသော၊
တံဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ အကျွန်ုပ်သည်၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊
နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၄ ယောနာထော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိကလေ
ဟိ-မချို့တဲ့ကုန်သော၊ နိရာကုလေဟိ နှောင့်ရှက်ခြင်းကင်းကုန်
သော၊ ပါဒဝင်္ကဇ မုဒုတ္တလရာဇိကေဟိ-ခြေတော်တည်းဟူသော
ကြာ၏ နူးညံ့သောအပြင်၌ တရားရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာတော်
အရေးတို့ဖြင့်၊ တိဟိ လောကေဟိ-သုံးဘုံသူတို့နှင့်၊ နိရပမေယျ
တံ-မနှိုင်းရှည့်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ သဗ္ဗာပုဏ္ဏဇေ-ကောင်း
စွာ ရောက်တော်မူသည်သာလျှင်ဟည်း၊ သဗ္ဗလောက မဟိတံ-
ခပ်သိမ်းသောလောကသည် ပူဇော်အပ်သော၊ အသမံ-အတု
မရှိသော၊ တံနာထံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်
သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၅ နရာနရ သမောသရဏံ-လူ၊ နတ်တို့၏ စုဝေးရာဖြစ်တော်
မူသော၊ ဓိတတ္ထံ-တည်ကြည်သော စိတ်ရှိတော်မူသော၊
ပညာပဒိပဇုတိယာ-ပညာတော် တည်းဟူသော ဆီမီးရောင်ဖြင့်၊
ဝိဟတန္ဓကာရံ - ဖျောက်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော
မှောင်ရှိသော၊ အတ္ထာဘိကာမံ-လူ၊ နတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွား
ကို အလွန်အလိုရှိတော်မူသော၊ နရဒေဝဟိတာဝဟံ-လူ၊ နတ်
တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ကာရ

ဏိကံ-ကြီးမြတ်သော မဟာ ကရုဏာတော်နှင့် ယှဉ်ထသော၊
အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ အနန္တညဏံ - အဆုံးမရှိသော ဉာဏ်တော်
ရှိတော်မူထသော၊ တံဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝန္ဒာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၆ အဓိလ ဂုဏ နိခာနော-ခပ်သိမ်းသော လောကီ၊ လော
ကုတ္တရာ ဂုဏ်တို့၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ယောမုနိန္ဒော -
အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သညတနံ-ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးကို
စောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏၊ နိကေတံ - ကိန်းအောင်း
မွေ့လျော်ရာဖြစ်သော၊ ဣသိပတနာဂ္ဂံ-ဣသိပတနအမည်ရှိသော၊
ဝနံ-မိဂဒါဝုန် တောသို့၊ ဥပဂန္တာ-ကြွတော်မူ၍၊ တဟိံ-ထို
မိဂဒါဝုန်တော၌၊ အကုသလဆေဒံ-အကုသိုလ်ကို ဖြတ်တတ်
သော၊ ဓမ္မစက္ကံ-ဓမ္မစကြာတရားကို၊ ပဝတ္ထော-ဟောတော်မူလေ
ပြီ၊ အတုလံ-အတုမရှိထသော၊ အဘိကန္တံ-အလွန်နှစ်လိုဘွယ်
သော အဆင်းရှိထသော၊ ဝန္ဒနေယျံ-ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်
ထသော၊ တံ မုနိန္ဒံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊
နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၇ သုစိပရိဝါရိတံ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောအခြံအရံရှိတော်
မူထသော၊ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ - ပြီးပြီးပြန် နှစ်သက်ဘွယ်သော
အရောင်တို့ဖြင့်၊ ရတ္တံ-တပ်အပ်သော ကိုယ်တော် ရှိထသော၊
သိရိဝိသယာလယံ-ဘုန်း၊ ပညာ၊ ကြက်သရေ အပေါင်းတို့၏
တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟိ-စောင့်ရှောက်အပ်
သော စက္ခု-အစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်၊ ဥပေတံ-ပြည့်စုံတော်မူ
ထသော၊ ရဝိ သသိ မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပစိတ္တံ-နေဝန်း၊

လဝန်း အစရှိသော စက်လက္ခဏာကော်ဖြင့် များစွာဆန်းကြယ်
ခြင်း ရှိတော်မူထသော၊ သုရနရပူဇိတံ-နတ်၊ လူတို့သည် ပူဇော်
အပ်တော် မူထသော၊ သုဂတံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဒရံ-ရိသေ
စွာ၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၈ ယောဓမ္မရာဇာ-အကြင်တရားမင်းဘုရားသည်၊ မဟာပဋိ
ဃာသာဒိကုဇ္ဈောလဝီရိံ-မောဟ၊ ဒေါသ၊ တဏှာ-အစရှိသော
လောကလက်ကြီးမားသော လှိုင်းတံပိုးပြွမ်းသော၊ သံသာရာ
ဃံ-သံသရာတည်းဟူသော ပင်လယ်ရေအယဉ်ကို၊ မဂ္ဂေါဠုမ္မေ
န-မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောသင်္ဘောဖြင့်၊ တရိ-ကူးတော်မူလေ
ပြီ၊ အဘယံ-ဘေးမရှိထသော၊ ပါရပတ္တိ-နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော်မူထသော၊ ပဇာနိ-သတ္တဝါတို့၏၊
တာဏံ-ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊ လေဏံ-ပုန်းအောင်း
ရာဖြစ်တော်မူထသော၊ အသမသရဏံ-အတုမရှိ လည်းလျောင်း
ရာဖြစ်တော်မူထသော၊ ဧကတိတ္ထံ-နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ကူးတို့ ကူးခပ်
မြတ်သော ရေဆိပ်သဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော၊ ပကိဋ္ဌံ-မှီခိုရာ
ကျွန်းနှင့် တူတော်မူထသော၊ ပုညက္ခတ္တံ-ကောင်းမှု တည်းဟူ
သောမျိုးစေ့၏စိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်တော်
မူထသော၊ ပရမသုခဒံ-မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေးတော်
မူတတ်ထသော၊ တံ ဓမ္မရာဇံ-ထိုတရားမင်း ဘုရားကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၉ ပရဟိတကဓရာ-သူတပါး၏အစီးအပွားကို ရှက်ဆောင်
တော်မူတတ်သော၊ ယော မုနိန္ဒော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ကဏ္ဍမ္မမူလေ-ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်သည် စိုက်

အပ်သော သရက်ပြုပင်၏အနီး၌၊ နိသိန္ဒော-နေတော်မူလျက်၊
အစ္ဆေရုံ-အံ့ဘွယ်ရှိသော၊ နယနသုဘင်္ဂ-လူ၊ နတ်တို့၏မျက်စိအား
တင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော၊ အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိဇာလံ-ရောပြွမ်း
ရှက်ကင်သောရေအလျဉ်၊ မီးလျှံရှိသော၊ ဒုဇ္ဇာလဒ္ဓိသံ-မိစ္ဆာအယူ
တည်းဟူသော ကွန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးဘတ်သော၊ မုနိတိ-ဘုရား
ရှင်တို့သည်၊ အဇဟိတံ-မစွန့်အပ်သော၊ ပါဠိဟေရံ-ရေမီးအစုံ
အစုံအစရှိသော တန်းခိုးပြာဠိဟာကို၊ သီဃံ-လျင်စွာ၊ အကာသိ-
ပြုတော်မူလေပြီ၊ သေဌ်-အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်မြတ်တော်မူထ
သော၊ ပရမရတိဇံ-မြတ်သောနှစ်လိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ထသော၊
ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟိ-တန်းခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်၊ ဥပေတံ-ပြည့်စုံတော်မူသော၊
တံ မုနိန္ဒ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဒေ, ဝန္ဒာ
မိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၂၀ ဒယုဒယာရဏော မဟာကရဏာ သမာပတ် တည်းဟူ
သော ဟက်လတ်သော နေအရက် ရှိတော် မူထသော၊ ဉာဏ
ဝိတ္ထိဏ္ဏ ဗိဓ္ဓော-ဉာဏ်တော်တည်းဟူသောကျယ်စွာသောအဝန်း
ရှိတော်မူထသော၊ ဧကော-တုဘက်မပြု၊ တဆူတည်းသာ ဖြစ်
တော်မူထသော၊ ယောမုနိန္ဒတ္ထော-အကြင်မြတ်စွာဘုရား တည်း
ဟူသော နေမင်းသည်၊ သုဒ္ဓေ-စင်ကြယ်စွာသော၊ တိဘဝ ကုဟ
ရေ-ဘုံသုံးပါး တည်းဟူသော ကြာအိုင်၌၊ ကမလ ကထိတံ-
ကြာဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ ဝိနေယျပ္ပါဏောဃံ ဝေနေယျသတ္တဝါ
အပေါင်းကို၊ ဓမ္မရံသီ ဝရေဟိ-မြတ်သောတရားတည်းဟူသော
ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်၊ သုဗောဓေသိ-သစ္စာလေးပါးကို သိစေသော
အားဖြင့် ကောင်းစွာ ပွင့်စေတော်မူပြီ၊ ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဉ္စ-ပျံ့နှံ့

သော ကျော်စောခြင်းရှိတော်မူထသော၊ တိလောကကဏ္ဍကွဲ-
တုံသုံးပါးတို့၏ တလုံးတည်းသော မြတ်သောမျက်စိ ဖြစ်တော်မူ
ထသော၊ ဒုခမသဟနံ-သူတပါးတို့ သည်းခံနိုင်ခဲ့သော အရာကို
သည်းခံတော်မူထသော၊ မဟေသိ-သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူး
ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူး ရှာမှီးတော်မူပြီးသော၊ တံ မုနိန္ဒြိယံ-ထို
မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော နေမင်းကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊
နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား၊

၂၁ ယော ဇိနော -အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓ်ပေမ
တော-သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုချစ်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ အ လက္ခမာန
သော-ငြိတွယ်ခြင်း ကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနေကဇာတိ
ယံ-များစွာသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌၊ သပုတ္တဒါရံ-သား၊
မယားနှင့်တကွသော၊ အင်္ဂဇိဝိတမ္ပိ-အင်္ဂါကြီးငယ် အသက်ကိုစဉ်
လျက်လည်း၊ အတ္ထိကဿ အလိုရှိသောသူအား၊ အဒါသိယေဝ
ပေးလှူတော်မူပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဒါနပါရမီ-ဒါနပါရမီကို
၎င်း၊ တတော-ထို ဒါနပါရမီမှ၊ ပရံ-တပါးသော၊ သီလပါရမောဒိ
ကမ္ပိ-သီလပါရမီ စသော ကိုးပါးသော ပါရမီကို၎င်း၊ အပူရိ-
ဖြည့်ဆည်းပူးတော်မူပြီ၊ တာသံ-ထိုဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်
တို့၏၊ ဣဒ္ဓိယာ-ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အဂ္ဂတံ-မြတ်သော အဖြစ်
သို့၊ ဥပယာတံ-ရောက်တော်မူထသော၊ ကေဒိပကံ-လူ၊ နတ်
တို့၏ ကိုးကွယ်မှီခိုရာ တခုတည်းသော ကိုင်းကျွန်းသဘွယ် ဖြစ်
တော်မူသော၊ တံဇိနံ-ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်
သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား၊

၂၂ ဒေါဒေါတိဒေဝံ -သမ္မုတိနတ်၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက်
လွန်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူထသော၊ နိဓန ဝပုဓရံ-

အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်ကို ဆောင်တော် မူတတ်ထသော၊
 မာရဘင်္ဂ-မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူထသော၊ အဘင်္ဂ-
 မာရ်စစ်သည် တို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မတတ်နိုင် ထသော၊
 ပဇာနိ-သတ္တဝါတို့၏၊ ဒီပံ-ပညာတည်းဟူသော ဆီမီး တန်
 ဆောင်ကို၊ ဒီပံ-တပြောင်ပြောင် ထွန်းပတော်မူထသော၊ ဇယ
 ဝရ သယနေ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်ရာဖြစ်၍ မြတ်သော
 ဗောဓိပင်နေရာ၌၊ ဗောဓိပတ္တိ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ အဝိပတ္တိ-အကြီးအမှူး
 အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူထသော၊ ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ-ဆည်း
 ကပ် ရောက်လာကုန်သော ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ နတ်ပရိသတ်တို့အား၊
 ဝရ ဂိရ ကထိတံ-မြတ်သောတရားစကားကို ဟောတော်မူတတ်
 ထသော၊ ပါပဟိနံ ညစ်ညမ်းယုတ်မာ ကိလေသာကို၊ ပဟိနံ-
 ပယ်ခွါတော်မူထသော၊ လောကာ လောကာဘိရာမံ-လူ၊ နတ်၊
 ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်ရာဖြစ်တော်မူထသော၊ မုနိန္ဒ-
 ရဟန်းတကာတို့ကို အစိုးရတော်မူသော၊ တံ မုနိန္ဒ-ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ သတဟံ မပြတ်၊ အဘိနမေ-
 အဘိနမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၂၃ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဂြောဓ ဗိဇ္ဇော-အရပ်နှင့်
 အသံမျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသော ကိုယ်ရှိ
 တော်မူ၏၊ မုဒုကာရစရဏော-အကြိမ်တရာဖတ်ပြီးသော ဝါဂ္ဂမ်း
 အလား နူးညံ့သော လက်ဘဝါးတော် ခြေဘဝါးတော်ရှိတော်
 မူ၏၊ ဗြဟ္မဃောသော-ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံကဲ့သို့သာယာသော
 အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော် ရှိတော်မူ၏၊ ဧကိ

ဇဇော်-ဇော်မည်သော သား၏ မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသော
 မြင်းခေါင်းရှိတော်မူ၏။ ကောသလ္လဘဒ္ဒဇာတော - ရွှေပဒုမာ
 ကြာချပ်နှင့်တူသော အအိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်
 သော ယောက်ျားမြတ်၏ နိမိတ်ရှိတော်မူ၏။ ပုနရပိ-တဖန်လည်း၊
 သုဂတော - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ - ရွှေ
 ခြေနှင်းအပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာတည်သော ခြေဘဝါးရှိတော်မူ
 ၏။ မုဒေါဒါတုဏ္ဏလောမော-မျက်မှောင်နှစ်ခုတို့၏ အလယ်၌
 နူးညံ့ဖြူစင်သော ဥဏ္ဏလုံ မွေးရှင်တော်ရှိတော်မူ၏။ အထမဝိ-ယိုမှ
 တပါးလည်း၊ သုဂတော-ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတော်
 မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ-ဗြဟ္မာ
 မင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်စွာတက်သော ကိုယ်တော်ရှိတော်
 မူ၏။ နိလက္ခိ-ညိုသောမျက်လုံးရှိတော်မူ၏။ ဒိဃပဏှိ-ရှည်သော
 ဖနောင့်ရှိတော်မူ၏။ သုခုမ မလဆဝိ-သိမ်မွေ့လှစွာသော အညစ်
 အကြေးမတင် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော အရေ ရှိတော်မူ၏။
 ထောမျရသဂ္ဂသဂ္ဂိ-အရသာကို ဆောင်ယူခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော
 ခုနစ်ထောင်သောချီးမွမ်းအပ် မြတ်သောအကြောဖျား လည်ပင်း
 ၌ စုဝေးလျက်ရှိတော်မူ၏။

၂၄ သော ဇိနော-ထို မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတ္တာလီသဂ္ဂ
 ဒန္တော-အညီအမျှ လေးဆယ်စေ့သော မြတ်သော သွားတော်ရှိ
 တော်မူ၏။ သမကလပနဇော-လွှနှင့်ဖြတ်သကဲ့သို့ ညီညွတ်သော
 သွားရှိတော်မူ၏။ အန္တရံသပ္ပပိဏော-ရေစီးကြောင်းမထင် ပြည့်
 ဖြိုးစင်သော ကျောပြင်ရှိတော်မူ၏။ စက္ကေန-စက်လက္ခဏာဖြင့်၊
 အင်္ဂိတပါဒေါ-မှတ်အပ်သော ခြေဘဝါးရှိတော်မူ၏။ အဝိရဠ

ဒသနော-မကျသောသွားဘော်ရှိတော်မူ၏။ မာရဇိ-မာရငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥဿင်္ခပါဒေါ-မြင့်သောဖမျက်ရှိတော်မူ၏။ တိဌန္တော-ရပ်တော်မူလျက်၊ အနောနမန္တော-မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ ဥဘယ ကရမုဒုနာ-သိမ်မွေ့ နူးညံ့သော လက်တော်နှစ်ဘက်ဖြင့်၊ ဇက္ကုကာနိ-ပုဆစ်ဒူးတော် နှစ်ဘက်တို့ကို၊ အာမသန္တော-သုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။ ဝဇ္ဇတ္တဏှော-ရွှေမုရိုးစည်ငယ်သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ လုံးသောလည်ရှိတော်မူ၏။ ဂေါတရဏ ပခုမကော-ထိုခဏဘွားသော နွားငယ်၏ မျက်မွေးနှင့် အတူ သိမ်မွေ့နုပျိုညိုသော မျက်မွေးရှိတော်မူ၏။ သိဟပုဗ္ဗခုကာယော-ခြင်္သေ့မင်း၏ ရွှေထက်ဝက် ကိုယ်နှင့်အတူ ပြည့်ပြီးစွာသော ကိုယ်ရှိတော်မူ၏။

၂၅ သုဂတော-ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တဗ္ဗိနောစ-လက်၊ ခြေ၊ ပခုံး၊ လည်လုံး ဖွဲ့ထွား ခုနစ်ပါး ပြည့်ပြီးတော်မူ၏။ ဒိဃင်္ဂုလိ-ရှည်သော လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်းရှိတော်မူ၏။ အထ-ထိုမှတပါး၊ လောမက္ကပေက လောမော-တခုတခုသော မွေးတွင်းတော်၌ တချောင်း၊ တချောင်းစီသာ ရောက်သော မွေးညှင်းရှိတော်မူ၏။ သမ္ပန္နော ဒါတဒါဌာ-ပြည့်ပြီး ဖြူစင်သော စွယ်တော် ရှိတော်မူ၏။ ကနက သမတစော-ဗေဗျူရစ် ရွှေစင်နှင့် တူသော အရေရှိတော်မူ၏။ နီလမုဒ္ဒဂ္ဂလောမော-မျက်နှာတော်ကို မြော်ဘိသကဲ့သို့ အထက်သို့ အဖျားကော့သော အလွန်ညိုသော မွေးညှင်းရှိတော်မူ၏။ သမ္ပုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထူလဇိဌေါ-ကျယ်ပြန့်သော လျှာရှိတော်မူ၏။ အထ-ထိုမှတပါး၊ သိဟ ဟနုကော-

ခြင်္သေ့မင်း၏ အောက်မေးနှင့်တူသောပြည့်ဖြိုးသောမေးရှိတော်
မူ၏။ ဇာလိကပ္ပါဒ ဟတ္ထော-လေသွန်တံခါး၌ လက်သမား
တတ် စီမံအပ်သော ရွှေကွန်ရက်ကဲ့သို့ ရှက်သော ခြေဘဝါး၊
လက်ဘဝါးရှိတော်မူ၏။ နာထော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥဏှိသ
သီသော-သရဖူအလား၊ နဖူးသင်းကျစ်ပြား ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ
ဂုဏသဟိတံ-ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တံမုနိန္ဒ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၂၆ လောကေ-လူ့ရွာ၌၊ ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော ဘုရား
ဘုရားဟူသောအသံကိုပင်၊ အတိဒုလ္လဘတရော-အလွန်ကြားရခဲ
တုံသေး၏။ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ-ဘုရား အဖြစ်ကိုကား၊ ကာကထာ-
အဘယ်မှာ ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ဝိဘာဝိ-
ပညာရှိကုန်သော၊ ဝိပဓဟိတသုခံ-အထူးထူး အပြားပြားသော
စီးပွားချမ်းသာကို၊ ပတ္ထယန္တာ-တောင့်တကုန်သော၊ သာဓဝေါ-
သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဣဋ္ဌံ-အလိုရှိအပ်သော၊ အတ္ထံ-အကျိုး
စီးပွားကို၊ ဝဟန္တံ-ရှက်ဆောင်တော်မူတတ်လှသော၊ သုရနရ
မဟိတံ-နတ်၊ လူတို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူလှသော၊ နိဗ္ဗယံ-
ဘေးမရှိလှသော၊ ဒက္ခိဏေယျံ-မြတ်သော အလှူကို ခံတော်မူ
ထိုက်လှသော၊ လောကာနံ-လူသုံးပါးတို့၏၊ နိဗ္ဗိဝဇ္ဇနံ-နှစ်လို
ခြင်းကို ပွားစေတတ်လှသော၊ ဒသဗလံ-ဆယ်ပါးသော အား
တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူလှသော၊ အသမံ-တုဘက်ကင်းတော်
မူလှသော၊ တံဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ နမဿန္တု-
ရှိခိုးကြစေကုန်သတည်း။

၂၇ ဧတေန ပုညေန-ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးရခြင်း တည်းဟူသော ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကြောင့်၊ သောအဟံ-ထို အကျွန်ုပ်သည်၊ သမ္မရာယေ-တမလွန်ဘဝ၌၊ နိပုဏ မတိစ-သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသည်၎င်း၊ သတောစ-သတိနှင့် ပြည့်စုံသည် ၎င်း၊ တိတ္ထောစ-ရောင့်ရဲလွယ်သည်၎င်း၊ ဒက္ခောစ-လိမ္မာသည် ၎င်း၊ ဒိဋ္ဌုဇ္ဈပညောစ-ဖြောင့်မတ်သော အယူပညာရှိသည်၎င်း၊ အဝိကလ ဝီရိယောစ-မချို့တဲ့သော လုံ့လရှိသည်၎င်း၊ ဘောဂ ဝါစ-စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်၎င်း၊ သံဝိဘာဂိစ-ခွဲခြမ်းဝေစာန်တတ် သည်၎င်း၊ တိက္ခောစ-ထက်မြက်သည်၎င်း၊ သူရောစ-ရဲရင့်သည် ၎င်း၊ မိတတ္ထောစ-တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်၎င်း၊ သပရဟိတ စရောစ-မိမိအကျိုးစီးပွား၊ သူတပါးအကျိုးစီးပွားကိုကျင့်ဆောင် တတ်သည်၎င်း၊ ဒိဃဇီဝိစ-ရှည်သောအသက်ရှိသည်၎င်း၊ အရော ဂေါစ-အနာမရှိသည်၎င်း၊ ဓညောစ-ဘုန်းရှိသည်၎င်း၊ ဝဏ္ဏော စ-အဆင်းလှသည်၎င်း၊ ယသသ္မိစ-များစွာသော အခြံအရံ ရှိသည်၎င်း၊ အတိဗလဝ ဓရောစ-အလွန်သောအားကို ဆောင် နိုင်သည်၎င်း၊ ကိတ္တိမာစ-ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်း ရှိ သည်၎င်း၊ ခန္တုပေတောစ-သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း၊ ဘဝေယျံ-ဖြစ်ရပါလို၏။

၂၈ သော အဟံ-ထို အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ-မျက်မှောက် သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ သဗ္ဗေါစ သဒ္ဓါတရား ရှိသည်၎င်း၊ ဒါတင်္ဂပေတောစ-ပေးကမ်းခြင်းငှါပေးကမ်းဘို့ရာ ဝတ္ထုပစ္စည်း အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း၊ ပရမသီရိစ-မြတ်သော ဘုန်းကြက် သရေရှိသည်၎င်း၊ ဒယောစ-သူတပါးကို သနားခြင်းသည်၎င်း၊

ဝိရက္ခောစ-တပ်ခြင်းကင်းသည်၎င်း၊ လဇ္ဈိမ-မကောင်းမှုမှ ရှက်
တတ်သည်၎င်း၊ ကလျာဏမိတ္တောစ - ကောင်းသော အဆွေ
ခင်ပွန်းရှိသည်၎င်း၊ အဘိရတ ကုသလောစ-ကုသိုလ်ကောင်းမှု
တို့၌ အလွန်မွေ့လျော် တတ်သည်၎င်း၊ ပဉ္စသီလာ ဘိရက္ခောစ-
ငါးပါးသီလကို အလွန်စောင့်ရှောက်နိုင်သည်၎င်း၊ အပ္ပိန္နောစ-
နည်းသောအလို ရှိသည်၎င်း၊ အပ္ပကောဓောစ - နည်းသော
အမျက်ရှိသည်၎င်း၊ အတိဉ္ဇဟဒယောစ-အလွန် ဖြောင့်မတ်
သော နှလုံးရှိသည်၎င်း၊ ဣဒ္ဓိမာစ-တန်းခိုးနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း၊
အပ္ပမေယျောစ-မနှိုင်းရှည့် အပ်သော ဂုဏ်ရှိသည်၎င်း၊ ပါသိ
သောစ-ချီးမွမ်းထိုက်သည်၎င်း၊ ပေမ ဝါစောစ-ချစ်တွယ်သော
စကားကို ဆိုတတ်သည်၎င်း၊ သုဇနဂုဏဝိဒ္ဓူစ-သူတော်ကောင်း
တို့၏ ကျေးဇူးကို သိတတ်သည်၎င်း၊ မာမကောစ-သူတော်
ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုးတတ်သည်၎င်း၊ ဘဝေယျံ-ဖြစ်ရပါလို၏။

၂၉ ဣတ္ထံ ဣမိနာ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရေန-ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
အပြားအားဖြင့်၊ အသင်္ခယေ-ဤ၌ဤ၌ရွှေရှိ၏ဟု မရေမတွက်နိုင်
ကုန်ထသော၊ လက္ခဏဒီပိတေ-အစိတ် ဖြစ်သော ဥပလက္ခဏ
နည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်သော၊ နာထဂုဏေ-မြတ်စွာဘုရား၏
ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ သုစိကာသု-ပြတတ်ကုန်သော၊ ဂါထာ
သု-ဂါထာတို့တွင်၊ ဧကဂါထမ္ပိ-တဂါထာကိုမျှ သော်လည်း၊
ဗုဓော-ပညာရှိသော၊ ယောကုလပုတ္တော-အကြင်အမျိုးကောင်း
သားသည်၊ သရတေ-အောက်မေ့၏။

၃၀ သောကုလပုတ္တော-ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ စတုရာ
ပါယမုတ္တောစ-အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည်၎င်း အတ္ထဒ္ဓယ

သ-ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာအကျိုးစီးပွား နှစ်ပါးကို၊ သာဓကောစ-
ပြီးစေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သည်၎င်း၊ ဟတောပဒ္ဒဝဇာလောစ-
ဖျောက်အပ်ပြီးသော ဘေးရန် တည်းဟူသော ကွန်ရက်ရှိသည်
၎င်း၊ ဟိတသုခသ-စီးပွားချမ်းသာကို၊ လာဘီစ-ရသည်၎င်း။

၃၁ နရဒေဝါနံ-လူနတ်တို့ကို၊ အဓိပေါစ-အစိုးရသော နတ်
မင်းသည်၎င်း၊ စတုဒိဝိဿရောပိဝါ-လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရ
သော စကြဝတေးမင်းသည်၎င်း၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရာ၏။

၃၂ အန္တိမေဒေဟေ-အဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ သုဗ္ဗ
တော-ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ဘာဝနာ
ယာနံ-ဘာဝနာတည်းဟူသော ယာဉ်ထက်သို့၊ အာရယျ-တက်
စီး၍၊ အညံ-အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ တံသေတဆတ္တကံ-
ထိုမြတ်သော ထီးဖြူကို၊ ဓာရေန္တော-ဆောင်းလျက်၊ သမံ-မီးခပ်
သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ သေတိ-ရောက်လတ္တံ့
သတည်း၊ ဣမသ္မိံ-အတ္တဘာဝေဝိ-ဤကိုယ်အဖြစ်၌လည်း၊ အရော
ဂေါစ-အနာမရှိသည်၎င်း၊ ဒိဃဇီဝိကောစ-ရှည်သော အသက်
ရှိသည်၎င်း၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရာ၏။

၃၃ သဗ္ဗလောကေဟိ-ခပ်သိမ်းသောလူတို့သည်၊ ပူဇိတောစ-
ပူဇော်အပ်သည်၎င်း၊ ဘာဝနာဘိရတိ မနောစ - ဘာဝနာ၌
အလွန်မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသည်၎င်း၊ ဇနပိယောစ-သူခပ်
သိမ်းတို့ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်၎င်း၊ မနာပေါစ-သူခပ်သိမ်းတို့
နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်၎င်း၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရာ၏၊ အခိလ
ဓာရဏေ - အလုံးစုံသော ဂါယာကို ဆောင်ခြင်း၌၊ ကာကထာ-
အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။

နမက္ကာရ အနက် ပြီး၏။

လောကနိပါတ်

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ

- ၁ လောကနိပါတ်ပဝက္ခာမိ၊ နာနာသတ္တသမုဒ္ဒဋ္ဌံ၊
မာဂဓေနေဝ သံခေပံ၊ ဝဋ္ဋိတွာ ရတနတ္ထယံ။
- ၂ နိတိ ဟိ လောကေ ပုရိသဿ သာရော၊
မာတာပိတာ အာစရိယောစ မိတ္တော။
တသ္မာ ဟိ နိတိ ပုရိသော ဝိဇညာ၊
ဉာဏီ မဟာ ဟောတိ ဗဟုဿုတောစ။
- ၃ အလသဿ ကုတော သိပ္ပံ၊ အသိပ္ပဿ ကုတော ဓနံ၊
အ ဓနဿ ကုတော မိတ္တံ၊ အမိတ္တဿ ကုတော သုခံ၊
အသုခဿ ကုတော ပုညံ၊ အပုညဿ ကုတော ဝရံ။
- ၄ သိပ္ပါ သမံ ဓနံ နတ္ထိ၊ သိပ္ပံ စောရာ နဂဏ္ဌိ၊
ဣဓေလောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊ ပရလောကေ သုခါငဟံ။
- ၅ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊ စိတ္တေ သုတံ နိဓာပယေ၊
ဝမ္ဘိကောဒက ဗိန္ဒု၊ စိရေန ပရိပူရတိ။
- ၆ ခုဒ္ဒေါတိ နာတိမညေယျ၊ ဝိဇ္ဇံ ဝါ သိပ္ပ မထဝါ၊
ကေမ္ဘိ ပရိယောဒါတံ၊ ဇီဝိကာ ကပ္ပကာရဏံ။
- ၇ သေလေ သေလေ န မဏိက္ကံ၊ ဂဗ္ဘေဂဇေ န မုတ္တိကံ၊
ဝနေ ဝနေ န စန္ဒနံ၊ ဌာနေ ဌာနေ န ပဏ္ဍိတံ။
- ၈ ပဏ္ဍိတော သုတသမ္ပန္နော၊ ယတ္ထ အတ္ထိတိ စေသုတော၊
မဟုဿာဟေန တံဌာနံ၊ ဂန္တဗ္ဗံ သုတေသိနာ။
- ၉ သနေ သိပ္ပံ သနေ ဓနံ၊ သနေ ပဗ္ဗတမာရဟံ၊
သနေ ကာမဿ ကောဓဿ၊ ဣမေ ပဉ္စ သနေ သနေ။

- ၁၀ သုတိ သမ္ပုတိ သင်္ချာဇ၊ ယောဂါ နိတိ ဝိသေသကာ၊
ဂန္ဓဗ္ဗာ ဂဏိကာစေဝ၊ ဓနုဗေဒါစ ပူရဏာ။
- ၁၁ တိကိစ္ဆာ ဣတိဟာသာစ၊ ဇောတိမာယာစ ဆန္ဒတိ၊
ကေတု မန္တာစ သဒ္ဓါစ၊ သိပ္ပါ ဌာရသကာ ဣမေ။
- ၁၂ အပုဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘေရီ၊ ပဇ္ဇေန္ဓော ဟောတိ ပုစ္ဆိတော၊
ဗာလော ပုဋ္ဌော အပုဋ္ဌောပိ၊ ဗဟုပ္ပိ ဘဏတေ သဒါ။
- ၁၃ ပေါတ္ထကေသုစ ယံ သိပ္ပံ၊ ပရဟတ္ထေသု ယံ ဓနံ၊
ယထာ ကိစ္စ သမုပ္ပန္နံ၊ န တံ သိပ္ပံ န တံ ဓနံ။
- ၁၄ ဇလပ္ပမာဏံ ကုမုဒနာဉ္စ၊ ကုလပ္ပမာဏံ ဝိနယောပဓာနံ၊
ဗျတ္တိပမာဏံ ကထိတဝါကျပံ၊ ပထဝိပမာဏံ တိဏမိလာတံ။
- ၁၅ အပ္ပဿတော သုတံ အပ္ပံ၊ ဗဟံ မညတိ မာနဝါ၊
သိန္ဓုဒက မပဿန္တော၊ ကူပေ တောယံဝ မဏ္ဍုကော။
- ၁၆ ပဌမံ ပရာဇဇယ သိပ္ပံ၊ ဒုတိယံ ပရာဇဇယ ဓနံ၊
တတိယံ ပရာဇဇယ ဓမ္မံ၊ စတုတ္ထံ ကိံ ကရိဿတိ။
- ၁၇ ဗျတ္တာ ပုတြာကိမလဿေ၊ အဗျတ္တော ဘာရဟာရကော၊
ဗျတ္တကော ပုဇိတော လောကေ၊ ဗျတ္တာ ပုတြာ ဒိနေဒိနေ။
- ၁၈ မာတာ ခေရီ ပိတာသတြ၊ ယေန ဗာလော နသိက္ခိတော၊
သဘာမဇ္ဈေ န သောဘတိ၊ ဟံသမဇ္ဈေ ဗကောယထာ။
- ၁၉ ကဏ္ဍကံဂိရိ ကော တိက္ခတိ၊ ကော အဉ္စနံ မိဂက္ခိယံ၊
ဥပ္ပလ္လဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊
ကုလပုတ္တရူပေါ ကော ပဝတ္တတိ သာမံ ဘာဝေါ။
- ၂၀ န ရသံ အကောဘဗ္ဗလံ၊ အဓနဿာ လင်္ကတမ္ပိ၊
အလောဏကန္တာ ဗျဉ္စနံ၊ ဗျာကရဏံ အသိပ္ပဿ။

- ၂၁ သုဿုသာ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတပညာယ ဝဇုတိ၊
ပညာယအတ္ထံ ဇာနာတိ၊ ဉာတောအတ္ထောသုခါဝဟော၊
- ၂၂ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊ ဂေါဏေ ပေါသေဝိ ဝိဇ္ဇတိ၊
ဝိဇ္ဇာဝိသေသောပေါသဿ၊ တံဟိနောဂေါသမောဘဝေ
- ၂၃ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာ သမံ ဝိတ္တံ၊ နစ ဗျာဓိ သမော ရိပု၊
နစ အတ္တသမံ ပေမံ၊ နစ ကမ္မသမံ ဗလံ။
- ၂၄ ဟံသော မဇ္ဈေ န ကာကာနံ၊ သီဟောဂုန္တံ န သောဘတေ၊
ဂံတြိဘမဇ္ဈေ တုရဂေါ၊ ဗာလမဇ္ဈေစ ပဏ္ဍိတော။
- ၂၅ ယာဇဇိဝမ္ဘိ စေ ဗာလော၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပ္ပါသတိ၊
န သော ဓမ္မံ ဝိဇ္ဇာနာတိ၊ ဒဗ္ဗိ သူပရသံ ယထာ။
- ၂၆ မဟုတ္တ မပိ စေ ဝိညူ၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပ္ပါသတိ၊
မိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇ္ဇာနာတိ၊ ဇိဌာ သူပရသံ ယထာ။
- ၂၇ ဝိနာ သတ္တံ န ဂစ္ဆေယျ၊ သူရော သင်္ဂါမဘူမိယံ၊
ပဏ္ဍိတောဒ္ဓဂ ဝါဏိဇော၊ ဝိဒေသ ဂမနော တထာ။
- ၂၈ ဓနနာသံ မနောတာပံ၊ ဗုရေ ဒုစ္စရိတာနိစ၊
ဝဉ္ဇနဉ္ဇ အဝမာနံ၊ ပဏ္ဍိတော န ပွကာသယေ။
- ၂၉ ဝတ္တာနုရူပကံ ဝါက္ခံ၊ သဘာဝရူပကံ ပိယံ၊
အတ္တာနုရူပကံ ကောဓံ၊ ယောဇာနာတိ သ ပဏ္ဍိတော။
- ၃၀ အဓနဿ ရသံ ခါဒေါ၊ အဗလဿ ဟတာနရာ၊
အပညဿ ဝါကျကထာ၊ ဥမ္မတ္တက သမာ ဣမေ။
- ၃၁ အနုဂ္ဂါယံ ဂမယန္တော၊ အပုစ္ဆော ဗဟု ဘာသကော၊
အတ္တဂုဏံ ပကာသန္တော၊ တိဝိမံ ဟိနလက္ခဏံ။
- ၃၂ အပ္ပရူပေါဗဟုံ ဘာသော၊ အပ္ပပညော ပကာသကော၊
အပ္ပပူရော ဗာဇော ခေါတေ၊ အပ္ပဓီရာ ဂါဝိ စလေ။

- ၃၃ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟေ၊ ကကဂ္ဂဟေ ပိယေပိယေ၊
အပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိ ဟုတွာ၊ ဓိရာ ပုစ္ဆေ ငယေငယေ။
- ၃၄ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟေ၊ သူကရေပိ ဥဟေ ဒိပေ၊
ဗိဠာရေ သဒိသေ ဗျဿေ၊ သဗ္ဗဓိရေ သိပ္ပသမေ။
- ၃၅ န တိတ္ထော ရာဇာ နေမိ၊ ပဏ္ဍိတောပိ သုဘာသိတေ၊
စက္ခုပိ ပိယဒဿနေ၊ န တိတ္ထော သာဂရော ဇလေ။
- ၃၆ ရူပ ယောဗ္ဗန သမ္ပန္နာ၊ ဝိသာလ ကုလ သမ္ဘဝါ၊
ဝိဇ္ဇာ ဟိနာ နသောဘန္တိ၊ နိဂ္ဂန္တာ ဣဝ ကိံသုကာ။
- ၃၇ ဟိနပုတ္တော ရာဇာမစ္စော၊ ဗာလပုတ္တောစ ပဏ္ဍိတော၊
အဓနဿ ဓနံ ဗဟု၊ ပုရိသာနံ န မညာထ။
- ၃၈ ယော သိဿော သိပ္ပလောဘေန၊ ဗဟုံဂဏှာတိ တံ သိပ္ပံ၊
မူဂေါဝ သုပိနံ ပဿံ၊ ကထေတုမ္ပိ န ဥဿာဟေ။
- ၃၉ န သိဇ္ဇိတုံ ကုမ္ဘကာရော၊ သောဘေတုံ ကုမ္ဘံ ဃန္တေတိ၊
န ခိဝိတုံ အပါယေသု၊ သိဿာနံ ဝုဒ္ဓိကာရဏာ။
- ၄၀ တဂရဉ္စ ပလာသေန၊ ယော နရော ဥပနယုတိ၊
ပတ္တာပိ သုရဘိ ဝါယန္တိ၊ ဧဝံ ဓိရူပသေဝနာ။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

× × × × ×

သုဇန ကဏ္ဍ

- ၄၁ သမ္ဘိရေဝ သမာသေထ၊ သမ္ဘိ ကုဗ္ဗေထ သန္တဝံ၊
သတံ သဒ္ဓမ္မမညာယ၊ သေယျော ဟောတိ နပါပိယော။

- ၄၂ စဇ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ၊ ဘဇ သာဓု သမာဂမံ၊
ကရ ပုည မဟောရတ္ထိံ၊ သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။
- ၄၃ ယထာ ဥဒုမ္မရပတ္တာ၊ ဗဟိ ရတ္တကမေဝ စ၊
အန္တော ကိမိဟိ သမ္ပုဏ္ဏာ၊ ဧဝံ ဒုဇ္ဇနဟဒ္ဒယာ။
- ၄၄ ယထာပိ ပနသပတ္တာ၊ ဗဟိ ကဏ္ဍကမေဝ စ၊
အန္တော အမတသမ္ပန္နာ၊ ဧဝံ သုဇ္ဇနဟဒ္ဒယာ။
- ၄၅ သုက္ခောပိ စန္ဒနတရူ၊ န ဇဟာတိ ဂန္ဓံ၊
နာဂေါ ဂတော နရမုခေ၊ န ဇဟာတိ လိဠံ၊
ယန္တာဂတော မရရသံ န ဇဟာတိ ဥစ္ဆိ၊
ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတဇနော န ဇဟာတိ ဓမ္မံ။
- ၄၆ သီဟော နာမ ဇိဃန္တမ္ပိ၊ ပဏ္ဏာဒိနိ န ခါဒတိ၊
သီဟော နာမ ကိသောစာပိ၊ နာဂမံသံ န ခါဒတိ။
- ၄၇ ကုလဇာတော ကုလပုတ္တော၊ ကုလဝံသ သုရက္ခတော၊
အတ္တနာ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဟိနကမ္ပံ န ကာရယေ။
- ၄၈ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ၊ တတော စန္ဒောဝ သီတလော၊
စန္ဒ စန္ဒနသီတမှာ၊ သာဓုဝါက္ခံ သုဘာသိတံ။
- ၄၉ ဥဒေတိ ဘာဏု ပစ္ဆိမေ၊ မေရု ရာဇာပိ နမတိ၊
သီတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊ ပဗ္ဗတဂ္ဂေစ ဥပ္ပလံ၊
ဝိကသေ န ဝိပရိတာ၊ သာဓုဝါစာ ကုဒါစနံ။
- ၅၀ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာဝ၊ တတော ဉာတိ မာတာ ပိတု၊
တတော အာစရိယော ရညော၊ တတော ဗုဒ္ဓဿ နေကဓာ။
- ၅၁ ဘမရာ ပုပ္ဖ မိစ္ဆန္တိ၊ ဂုဏ မိစ္ဆန္တိ သဇ္ဇနာ၊
မက္ခိကာ ပူတိ မိစ္ဆန္တိ၊ ဒေါသမိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။ ။

- ၅၂ မာတာဟိနဿ ဒုဗ္ဘာသာ၊ ပိတာဟိနဿ ဒုကြိယာ၊
ဥဘော မာတာပိတာ ဟိနာ၊ ဒုဗ္ဘာသာစ ဒုကိရိယာ။
- ၅၃ မာတာသေဌဿ သုဘာသာ၊ ပိတာသေဌဿ သုကြိယာ၊
ဥဘော မာတာပိတာ သေဌာ၊ သုဘာသာစ သုကိရိယာ။
- ၅၄ သင်္ဂါမေ သူရမိစ္ဆန္တိ၊ မန္တိသု အကုတူဟလံ၊
ပိယဉ္စ အန္တပါနေသု၊ အတ္ထေ ဇာတေစ ပဏှိကံ၊
- ၅၅ သုနခေါ သုနခံ ဒိသွာ၊ ဒန္တံ ဒဿတိ ဟိံသိတုံ၊
ဒုဇ္ဇေနော သုဇနံ ဒိသွာ၊ ရောသယံ ဟိံသမိစ္ဆတိ။
- ၅၆ မာစ ဝေဂေန ကိစ္ဆာနိ၊ ကရောဟိ ကာရာပေဟိ ဝါ၊
သဟသာ ကာရိတေ ကမ္မေ၊ မန္တော ပစ္ဆာ နုတပွံတိ။
- ၅၇ ကောဓံ ပဟန္တာ ကဒါမိ န သောစတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ၊
သဗ္ဗေသံ ဖရသဝါစံ ခမေထ၊
ဧတံ ခန္တိ မုတ္တမ မာဟု သန္တော။
- ၅၈ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္မာဓေ၊ ဌာနေ အသုစိ သင်္ကတေ၊
တတော အရိမ္မိ အပ္ပိယေ၊ တတောပိ အကတညုနိ။
- ၅၉ ဩဝဒေယျာ နုသာသေယျ၊ ပါပကာစ နိဝါရယေ၊
သတံ ဟိ သော ပိယော ဟောတိ၊
အသတံ ဟောတိ အပ္ပိယော။
- ၆၀ ဥတ္တမတ္တ နိဝါတေန၊ သူရံဘေဒေန နိဇ္ဇယေ၊
နိစံ အပ္ပကဒါနေန၊ ပိရိယေန သမံ ဇယေ။
- ၆၁ န ဝိသံ ဝိသ မိစ္စာဟု၊ ဓနံ သံဃဿ ဥစ္စတေ၊
ဝိသံ ကေဝ ဟနတိ၊ သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနတိ။

- ၆၂ ဇဝေနေ ဘဒြိ ဇာနန္တိ၊ ဗလိဗဒ္ဒဉ္စ ဝါဟသ၊
ဒုဟေန ဓေနံ ဇာနန္တိ၊ ဘာသမာနေစ ပဏ္ဍိတံ။ ။
- ၆၃ နေ မပ္ပတ္တိ သာဓူနံ၊ ကူပေ ဝါရိဝ နိဿယော၊
ဗဟံအပိ အသာဓူနံ၊ နစ ဝါရိဝ အဏ္ဏဝေ။ ။
- ၆၄ အာပံ ဝိဝန္တိ နော နဇော၊ ရက္ခာ ခါဒန္တိ နော ဖလံ၊
ဝဿန္တိ ကွဗိ နော မေဃာ၊ ပရတ္ထာယ သတံ ဓနံ။ ။
- ၆၅ အပ္ပတ္တေယျံ န ပတ္တေယျ၊ အစိန္တေယျံ န စိန္တယေ။ ။
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊ ကာလံ မောဃံ နအစ္စယေ။ ။
- ၆၆ အစိန္တိတမ္ပိ ဘဝတိ၊ စိန္တိတမ္ပိ ဝိနဿတိ၊
န ဟိ စိန္တာမယာ တောဂါ၊ ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿဝါ။ ။
- ၆၇ အသံ တဿ ပိယော ဟောတိ၊ သန္တံ န ကုရုတေ ပိယံ၊
အသတံ ဓမ္မံ ရောစတိ၊ တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

သုဇနကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

× × × × ×

ဗာလဒုဇနကဏ္ဍ

- ၆၈ အတိပိယော နကာတဗ္ဗော၊ ခလော ကောတူဟလံကရော။
သိရသာ ဝပ္ပမာနောပိ၊ အဗုပ္ပရော ဃဇော ယထာ။
- ၆၉ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော၊
မန္တောသဓေဟိ သော သပ္ပေါ၊ ခလော ကေနပသမ္ပတိ။
- ၇၀ ယော ဗာလော မညတိဗာလျံ၊ ပဏ္ဍိတောဝါပိတေနသော၊
ဗာလောဝ ပဏ္ဍိတမာနိ၊ သော ဝေ ဗာလောတိ ဝုစ္စတိ။
- ၇၁ မဂ္ဂဝ မညတိ ဗာလော၊ ယာဝ ပါပံ နပ္ပစ္စတိ၊
ယဒါစ ပစ္စတိ ပါပံ၊ အထ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။

- ၇၂ န သာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊ သာဟသာ ဝိန္ဒတေ ဓနံ၊
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊ နိရယံ သောပပဇ္ဇတိ။
- ၇၃ ဃရေ ဒုဋ္ဌောစ မူသိကော၊ ဝနေ ဒုဋ္ဌောစ ဝါနရော၊
သကုဏေစ ဒုဋ္ဌော ကာကော၊ နရေဒုဋ္ဌောစ ဗြာဟ္မဏော။
- ၇၄ ဒိဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊ ဒိဃံ သန္တဿ ယောဇနံ၊
ဒိဃော ဗာလာနံ သံသာရော၊ သဒ္ဓိမ္ပံ အဝိဇာနတံ၊
- ၇၅ တိလမတ္တံ ပရေသံဝ၊ အပ္ပဒေါသဉ္စ ပဿတိ။
နာဠိကေရမ္ပိ သဒေါသံ၊ ခလဇာတော န ပဿတိ။
- ၇၆ နာတ္တဒေါသံ ပရေ ဇညာ၊ ဇညာ ဒေါသံ ပရဿ တု၊
ဂုဗ္ဗေ ကုမ္မာဝ အင်္ဂါနိ၊ ပရဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။
- ၇၇ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊ ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယျတေ၊
ပဏ္ဍိတော ပဏ္ဍိတေနော၊ ပဏ္ဍိတောဝ သုဝဏ္ဏိတော။
- ၇၈ လုဒ္ဓံ အတ္ထေန ဂဏှေယျ၊ ထဒ္ဓံ အဉ္စလိကမ္ပ၊ နာ၊
ဆန္ဒာနုဝတ္တိယာ မူဠံ၊ ယထာဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။

ဗာလ ဒုဇ္ဇနကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

× × × × ×

မိတ္တကဏ္ဍ

- ၇၉ ဟိတကာရော ပရော ဗန္ဓု၊ ဗန္ဓုပိ အဟိတော ပရော၊
အဟိတော ဒေဟဇော ဗျာမိ၊ ဟိတံ အာရညမောသဓံ။
- ၈၀ ပရောက္ခေ ဂုဏဟန္တာရံ၊ ပစ္စက္ခေ ပိယဝါဒိနံ၊
ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊ ဝိသကုဋ္ဌေ ယထာ မဓုံ။
- ၈၁ ဓနဟိနေ စဇေ မိတ္တော၊ ပုတ္တဒါရာ သဟောဒရာ၊
ဓန ဝန္တံဝ သေဝန္တိ၊ ဓနံ လောကေ မဟာသခါ။

- ၈၂ ဇာနေယျ ပေသနေ ဘဏ္ဍံ၊ ဗန္ဓဝမ္ဘိ ဘယာ ဂတေ၊
အာပဒါသုံ တထာ မိတ္တံ၊ ဒါရဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။
- ၈၃ သော ဗန္ဓု ယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
ဝိတရော ဟောန္တိ ပေါသကာ၊
တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊ သာ ဘရိယာ ယတ္ထ နိဗ္ဗုတိ။
- ၈၄ န ဝိဿသေ အဝိဿဉ္စ၊ မိတ္တဉ္စာဝိ န ဝိဿသေ၊
ကဒါစိ ကုရိတော မိတ္တော၊ သဗ္ဗဒေါသံ ပကာသတိ။
- ၈၅ သင်္ကံ ဒုဠုယော မိတ္တံ၊ ပုန သန္ဓာတု မိစ္ဆတိ၊
သော မစ္စု-မုပဂဏှာတိ၊ ဂဠု မဿဇရိ ယထာ။
- ၈၆ ဝဟေ အမိတ္တံ ခန္ဓေန၊ ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ၊
တမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊ သေလေ ဘိန္ဓေ ဗုဒ္ဓံ ဣဝ။
- ၈၇ ဣဏသေသော အဂ္ဂိသေသော၊
သတြိသေသော တထေဝစ၊
ပုနပ္ပုနံ ဝိဝေဓန္တိ၊ တသ္မာ သေသံ န ကာရယေ။
- ၈၈ ပဒုမံ မုခံ ယဿ၊ ဝါစာ စန္ဒန သီတလာ၊
တာဒိသံ နောပ သေဝေယျ၊ ဟဒယေတု ဟလာဟလံ။
- ၈၉ န သေဝေ ဖရသံ သာမိံ၊ နစ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ၊
တတော အပဂ္ဂဏှံ သာမိံ၊ နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။
- ၉၀ သိင်္ဂံ ပညာသဟတ္ထေန၊ ဝဇ္ဇေ သတေန ဝါဇိနံ၊
ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ သဟသေန၊ ဒေသစာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။
- ၉၁ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊ ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ၊
ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊ ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
- ၉၂ ရောဂါတုရေစ ဒုဋ္ဌိက္ခေ၊ ဗျသနေ သတြိဝိဂ္ဂဟေ၊
ရာဇဒွါရေ သုသာနေစ၊ ယေ တိဌန္တိ သုမိတ္တကာ။

၉၃ သီတဝါစော ဗဟုမိတ္တော၊ ဖရသော အပ္ပမိတ္တကော၊
ဥပမာ ဧတ္ထ ဉာတဗ္ဗာ၊ စန္ဒသူရိယ ရာဇနံ။
မိတ္တကဏ္ဍော နိဗ္ဗိတော။

× × × × ×

ဣတ္ထိကဏ္ဍ

- ၉၄ ကောကိလာနံ သရော ရူပံ၊ နာရီ ရူပံ ပတိဗ္ဗတံ၊
ဝိဇ္ဇာ ရူပံ အရူပါနံ၊ ခမာ ရူပံ တပဿီနံ။
- ၉၅ ဣတ္ထိနဉ္စ ခနံ ရူပံ၊ ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ခနံ၊
ဘိက္ခုနဉ္စ ခနံ သီလံ၊ ရာဇာနဉ္စ ခနံ ဗလံ။
- ၉၆ တပဿိနော ကိသာ သောဘာ၊
ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ၊
ပုရိသာဝိဇ္ဇာဝ သောဘာ၊ ဣတ္ထိ သောဘာ သဿာမိကာ၊
- ၉၇ ပဉ္စရတျာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ သတ္တရတျာ ခနုဂ္ဂဟာ၊
ဧကမာသာ သုဘရိယာ၊ အခုမာသာ သိဿာ မလာ၊
- ၉၈ ဟိံ ရမတိပင်၊ ဟင်ရမတိ ပေါ၊ ထိ ရမတိ ပု၊ ခု ရမတိ ခံ။
- ၉၉ ဇိဏ္ဏ မန္တံ ပသံသေယျ၊ ဒါရဉ္စ ဂတယောဗ္ဗနံ၊
ရဏာ ပုနာဂတံ သူရံ၊ သဿဉ္စ ဂေဟမာဂတံ။
- ၁၀၀ ဒွိတ္ထိပတိကာ နာရီစ၊ ဘိက္ခု ဒွိတ္ထိဝိဟာရိကော၊
ဒွိတ္ထိပါသမုတ္တော ပက္ခိ၊ ကတမာယာ ဗဟူတရံ။
- ၁၀၁ ဒုဇ္ဇနံ ပဟရော ဒန္တိ၊ အမိတ္တံ ဒန္တိ အဘာဏိကော၊
ဣတ္ထိနံ ဗျာသနံ ဒန္တိ၊ ရာဂိနံ အပ္ပဘောဇနံ။
- ၁၀၂ ရတ္ထိ ဝိနာ န စန္ဒိမံ၊ ဝိစိဝိနာစ အဏ္ဏဝါ၊
ဟံသဝိနာ ပေါရက္ခဏီ၊ ပတိဝိနာ ကညာ သောဘော။

- ၁၀၃ ပတိနာဇနိတော ဘောဂေါ၊ ဣတ္ထိယာဝ သုဂေါရိယော၊
ပုရိသောဝ ဟိ ပဓာနော၊ ဣတ္ထိ သုတ္တံ ဝ သူရိယာ။
- ၁၀၄ သဗ္ဗနဒိ ဝဏ်နဒိ၊ သဗ္ဗေ ကဋ္ဌမယာ ဝနာ၊
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊ လန္တမာနေ နိဝါတကေ။
- ၁၀၅ ဝိဝါဒသီလိံ ဥသူယ ဘာဏိနိံ၊
သမ္ပဿတဏှိံ ဗဟုပါကဘုတ္တိနိံ။
အဂ္ဂန္တုတ္တိံ ပရဂေဟဝါသိနိံ၊
နာရိံ စဇေ ပုတ္တသတမ္ဘိ ပုမာ။
- ၁၀၆ ဘုတ္တေသု မဇ္ဈေသု ဇနိဝ ကန္တိနိ၊
ဂုဗျေစ ဌာနေ ဘဂိနိဝ ဟိရိနိ။
ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရေတိ ဒါသိဝ၊
ဘယေသု မန္တိ သယနေသု ရာမယေ။
ရူပိသု သိက္ခိ ကုပနေသု ခန္တိနိ၊
သာ နာရိ သေဠိတိ ဝဒန္တိ ပဏှိတာ။
ကာယဿ ဘေဒါစ ဒိဝေ ဘဝေယျ သာ၊
- ၁၀၇ သာမာ မိဂက္ခိ တနမဇ္ဈဂဏ္ဌာ၊
သူရ သုကေသိ သမပန္နိဒန္တိ။
ဂန္တိရနာဘိ ယုဝတိ သုသီလိ၊
ဟိနကုလေသု ဇာတာပိဝိဝါဟေ။
- ၁၀၈ သရဒံ ဥတု ကာလာနံ၊ ဘရိယာနံ ရူပဝတိ၊
ဇေဋ္ဌော ပဓာနံ ပုတ္တာနံ၊ ဒိသာနံ ဥတ္တရာ ဒိသာ။
- ၁၀၉ ယာ ဣစ္ဆေ ပေါရိသံ နာရိ၊ ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ၊
သာမိကံ အလစာယေယျ၊ ဣန္ဒြိယံ ပါရိစာရိကာ။

- ၁၁၀ ယော ဣန္ဒြေ ပေါ်ရိသံ ပေါ်သော၊ ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပျူနံ၊
ပရဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ဓောတပါဒေါ ကဒ္ဒမံ။
- ၁၁၁ အတိတ ယောဗ္ဗနော ပေါ်သော၊ အာနေတိ တိဗ္ဗရတ္တနိံ၊
တဿာ ဣဿာ န သုပတိ၊ တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

ဣတ္ထိကဇ္ဈော နိဋ္ဌိတော။

× × × × ×

ရာဇကဇ္ဈာ

- ၁၁၂ ကေယာမံ သယေ ရာဇာ၊ ဒွိယာမညေဝ ပဏ္ဍိတော၊
ဃရာဝါသော တိယာမံဝ၊ စတုယာမံတု ယာစကော။
- ၁၁၃ နေဝါ သုတဝါ ရာဇာ၊ နဒိဝေဇ္ဇော စိမေပဉ္စ၊
ယတ္ထ ဒေသေ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။
- ၁၁၄ ယသ္မိံ ပဒေသေ န မာနော၊ နပေမံ န စ ဗန္ဓဝါ၊
နစ ဝိဇ္ဇာဂမော ကောစိ၊ န တတြ ဒိဝသံ ဝသေ။
- ၁၁၅ အပုတ္တကံ ဃာရံ သုညံ၊ ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ၊
အသိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊ သဗ္ဗသုညာ ဒလိဒ္ဒတာ။
- ၁၁၆ နေ မိန္ဒေယျ ဝါဏိဇ္ဇေ၊ ဝိဇ္ဇေ မိန္ဒေ ဘဇေ သုတံ၊
ပုတ္တ မိန္ဒေ တရုဏိတ္ထိံ၊ ရာဇာမစ္စံ ဝသံ ဂမေ။
- ၁၁၇ နဌော ယတိ အသန္တ၊ ဌော၊ သန္တ၊ ဌောစ မဟိပတိ၊
လဇ္ဇောစ ဂဏိကာ နဌာ၊ နိလ္လဇ္ဇောစ ကုလမိတာ။
- ၁၁၈ ပက္ခိနံ ဗလ မာကာသော၊ မစ္ဆာန မုဒကံ ဗလံ၊
ဒုဗ္ဗလဿ ဗလံ ရာဇာ၊ ကုမာရာနံ ရုဒံ ဗလံ။
- ၁၁၉ ခုမာ ဇာဂရိယုဌာနံ၊ သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ၊
နာယကဿ ဂုဏာ ဇေတ၊ ဣတ္ထိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။

- ၁၂၀ သင်္ကံ ဝဒန္တိ ရာဇာနော၊ သင်္ကံ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊
သင်္ကံ သပ္ပုရိသာ လောကေ၊ သေ ဓမ္မော သနန္တနော။
- ၁၂၁ အလသော ဂိဟိ ကာမဘောဂီ န သာဓု၊
အသညတော ပဗ္ဗဇိတော န သာဓု။
ရာဇာ အနိသမ္ပကာရီ န သာဓု၊
ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံဝိ န သာဓု။
- ၁၂၂ ဗဟဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊ သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊
သဗ္ဗေ မဟတ္ထမိစ္ဆန္တိ၊ တေသံ ကမ္မံ ဝိနဿတိ။
- ၁၂၃ အာယံ ခယံ သယံ ဇညာ၊ ရာဇာ သယံ ကတာ ကတံ၊
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟေကဗ္ဗံ၊ ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။
- ၁၂၄ ပိဋ္ဌိတောတ္ထံ နိသေဝေယျ၊ ကုစ္ဆိနာဝ ဟုတာသနံ၊
သာမိကံ သဗ္ဗဘာဂေန၊ ပရလောကံ အမောဟဝါ။
- ၁၂၅ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထိ မူဠော၊ သပ္ပေါ ရာဇကုလာနိစ၊
အပယန္တေန ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ အစ္စေက ပါဏ ဟာရကာ။
- ၁၂၆ ဒုဋ္ဌဘရိယ သံဝါသော၊ ပဒုဋ္ဌစိတ္တ ဒါသတာ၊
သ သပ္ပေစ ဃရေ ဝါသော၊ မစ္စုဇေ န သံသယော။
- ၁၂၇ မူဠ သိသော ပဒေသေန၊ ကုနာဒိ ဘရဏေနစ၊
အသတံ သမ္ပယောဂေန၊ ပဏ္ဍိတော ပျပသီဒတိ။
- ၁၂၈ မာတာ ပုတ္တကရံ ပါပံ၊ သိဿပါပံ ဂုရု တထာ၊
ရာဇာ ရဋ္ဌကရံ ပါပံ၊ ရာဇပါပံ ပုရောဟိတော။
- ၁၂၉ အက္ကောဓေန ဇိနေ ကုဋ္ဌံ၊ အသာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ၊
ဇိနေ မစ္ဆရိံ ဒါနေန၊ သစ္စေ နာလိကဝါဒိနံ။
- ၁၃၀ အဒန္တ ဒမနံ ဒါနံ၊ ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ၊
ဒါနေန ဝိယဝါစာယ၊ ဥန္နမန္တိ နမန္တိစ။

- ၁၃၁ ဒါနံ သိနေဟ ဘေသဇ္ဇံ၊ မစ္ဆေရံ ဒေသန္တော-သမံ။
ဒါနံ ယသဿိ ဘေသဇ္ဇံ၊ မစ္ဆေရံ ကပဏောသမံ။
- ၁၃၂ ဗဟုန-မပ္ပသာရာနံ၊ သာမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ၊
တိဏေန ဝဋ္ဋတေ ယောတ္တံ၊ တေန နာဂေါပိ ဗဇ္ဈတိ။
- ၁၃၃ သဟာယော အသမတ္တောပိ၊ တေဇသာ ကိံကရိဿတိ၊
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊ သယမေ-ဂူပသမ္ပတိ။
- ၁၃၄ န ရညာ သမကံ ဘုခဉ္စ၊ ကာမဘောဂံ ကုဒါစနံ၊
အာကပ္ပံ ရသဘုတ္တိံ ဝါ၊ မာလာဂန္ဓံ ဝိလေပနံ။
ဝတ္ထံ သဗ္ဗ မလင်္ကာရံ၊ န ရညာ သဒိသံ ကရေ။
- ၁၃၅ နမေ ရာဇာ သခါ ဟောတိ၊ နရာဇာဟောတိ မေထုနော၊
ဧသော သာမိကော မယုန္တိ၊ စိတ္တေ နိဋ္ဌံ နိဓာပယေ။
- ၁၃၆ နာတိဒူရေ ဘဇေ ရညော၊ နာစွာ သန္ဓောပဝါတကေ၊
ဥဇုကေနာတိ နိန္ဓေ၊ န ဘဇေ ဥစ္စမာသနေ။
ဆဒေါသေ ဝဇ္ဇေ သေဝကော၊ အဂ္ဂိံ သံယတော တိဋ္ဌေ၊
- ၁၃၇ ဂုဏီ သဗ္ဗညုတုလျောပိ၊ န သောဘတေ အနိဿယော။
မဏိနာမ အနန္တောပိ၊ ဟေမံ နိဿာယ သောဘတိ။
ရာဇကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

× × × ×

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

- ၁၃၈ ဣတ္ထိမိဿေ ကုတော သီလံ၊ မံသဘက္ခေ ကုတော ဒယာ၊
သုရာပါနေ ကုတော သစ္စံ၊
မဟာလောဘေ ကုတော လဇ္ဇာ၊
မဟာတန္ဓေ ကုတော သိပ္ပံ၊ မဟာကောမေ ကုတော ဓနံ။

- ၁၃၉ သုရာယောဂေါ ဝိကာလောစ၊ သမဇ္ဇ စရဏဂ်တော၊
ခိဉ္စရတ္တော ပါပမိတ္တော၊ ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။
- ၁၄၀ ဒိဝါ နာ-ဒိက္ခာ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ရတ္တော နာ-ဝစနေနစ၊
သဉ္စရေယျ ဘယာ ဘိတော၊ ဝနေ ဝနစရိ ယထာ။
- ၁၄၁ ဇီဝန္တောဝိ မတာ ပဉ္စ၊ ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။
ဒုက္ခိတော ဗျာမိတော မူဠော၊ ဣဏ ဝါ နိစ္စသေဝကော။
- ၁၄၂ အနာဂတံ ဘယံ ဒိသ္မာ၊ ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ၊
အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိသ္မာ၊ အဘိတော ဟောတိပဏ္ဍိတော။
- ၁၄၃ နိဒ္ဒါလုကော ပမတ္တောစ သုခိတော ရောဂဝါ-လသော၊
မဟိန္တော ကမ္မာရာမောစ၊ သတ္တေ-တေ သတ္ထဝဇ္ဇိတာ။
- ၁၄၄ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆ ဟေ လာဘ၊ လာဘော လာဘေန ပူရတိ၊
ထလေ ဝဿထ ပဇ္ဇန္တ၊ သိန္တု အာပေန ပူရတိ၊
နတ္ထိဒံ ကမ္မပ္ပဓာနံ။
- ၁၄၅ န ဟိ ကောဝိ ကတေ ကိစ္စေ၊ ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ၊
တသ္မာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊ သာဝသေသေန ကာရယေ။
- ၁၄၆ တူလံသလ္လဟုကံ လောကေ၊ တတော စပလဇာတိကော၊
တတော ဝုဗ္ဗမနောဝါဒေါ၊ ပမတ္တော ဗုဒ္ဓသာသနေ။
- ၁၄၇ ပါသာဏဆတ္တံ ဂရုကံ၊ တတော ဒေဝါနာ-မိက္ခဏံ။
တတော ဝုဗ္ဗာန မောဝါဒေါ၊ တတော ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။
- ၁၄၈ ကာယဿ ဒက္ခိဏဟတ္တော၊ ဒါသော ဧတ္ထ ကနိဋ္ဌကော၊
ကဏ္ဍဃာနာန-မက္ခိနံ၊ ဝါမော တု ပါဒေါသကော။
- ၁၄၉ တမ္ဗုလဿ မဇ္ဈေ ပတ္တေ၊ ကုဝေရော ရက္ခတိ သဒါ၊
မူလမိ ရက္ခတိ ယက္ခော၊ အဂ္ဂမိ ကာဠကဏ္ဍိကာ၊
တာနိ ဘုဉ္ဇေယျ ဆိန္ဒိတွာ၊ သိရိ ဧဝံ ပဝေတိ။

- ၁၅၀ သမ္ပုဏ္ဏရက္ခော ဗြဟ္မာဝ၊ အစ္စရက္ခောစ ဗိဿဏော။
တသ္မာ ဟိ တေ ပူဇယန္တ၊ သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။
- ၁၅၁ ဂေါဏာ ဟိ သဗ္ဗဂဟိနံ၊ ပေါသကာ ဘောဂ ဒါယကာ၊
တသ္မာ ဟိ မာတာပိတူဝ၊ မာနယေ သတ္တရေယျစ။
- ၁၅၂ ယေစ ခါဒန္တိ ဂေါမံသံ၊ မာတုမံသံ ခါဒရေ၊
မတေသု တေသု ဂဏ္ဍာနံ၊ ဒဒေ သောတေစ ဝါဟယေ။
- ၁၅၃ ဂုရုသိဒ္ဓေါ သိပ္ပါရဗ္ဗော၊ ရဝိသောကြာစ မဇ္ဈိမော၊
န သိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ သောရိ အင်္ဂါစ မဒုဏံ။
- ၁၅၄ အဋ္ဌမိယံ ဂရံ ဟန္တိ၊ သိသံ ဟန္တိ စတုဒ္ဓသိံ၊
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသံသိပ္ပံ၊ မာတု ပိတုစ ပုဏ္ဏမိံ။
- ၁၅၅ နာလိကံ သတ္တ နဘုဉ္ဇေ၊ န လာဗုံ နဝမံ တဏှာ၊
ဒွါဒသပြိန္ဒံ တြိမိန္ဒံ၊ ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ပိနဿတိ။
- ၁၅၆ ဧကံ စဇေ ကုလဿတ္ထံ၊ ဂါမဿတ္ထံ ကုလံ စဇေ၊
ဂါမံ စဇေ ဇနပဒတ္ထံ၊ အတ္တတ္ထံ ပထဝီံ စဇေ။
- ၁၅၇ ဒေသံ ဩသဇ္ဇ ဂစ္ဆန္တိ၊ သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော၊
ဟတ္ထေဝ နိဓနံ ယန္တိ၊ ကာကော ကာပုရိသော မိဂေါ။
- ၁၅၈ ယမ္ပိ ပဒေသေ န မာနေဘ၊ န ပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ၊
နစ ပိဇ္ဇော ဂါဟော ကောစိ၊ န တတ္ထ ဝသနံ ကရေ။
- ၁၅၉ စရ တျေကေန ပါဒေန၊ တိဋ္ဌ တျေကေန ပဏ္ဍိတော၊
အနိသမ္ပ ပရံ ဌာနံ၊ န ပုဗ္ဗမာလယံ ဇဟေ။
- ၁၆၀ နေ ဓည ပယောဂေသု၊ တဏှာ ပိဇ္ဇာဂမေသုစ၊
ဒူတေသု အပစာရေသု၊ စဇော လဇ္ဇော တဒါ ဘဝေ။

- ၁၆၁ ခြံရံကော ထိန် မာဟာရော၊ ဗုဒ္ဓိစာပိ စတုဂ္ဂုဏာ၊
ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာမော၊
ကာမော တုဋ္ဌ ဂုဏော ဘဝေ။
- ၁၆၂ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ ကမေနန္တု၊ ပိသေသ ရသ ဝါဂ္ဂတော၊
တထာ သုမေတ္တိကော သာဓု၊ ပိပရိတောဝ ဒုဇ္ဇေနော။
- ၁၆၃ ကဿကောဝါဏိဇောမစ္စော၊ သမဏောသုတသီလဝါ၊
တေသု ပိပုလဇာတေသု၊ ရဋ္ဌံပိ ပိပုလံ သိယာ။
- ၁၆၄ အသဇ္ဈာယ မလာ မန္တာ၊ အနုဋ္ဌာန မလာ သရာ၊
မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇံ၊ ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ၊
- ၁၆၅ ဟိနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊ ဝိရာနံ သန္တကတ္တနံ၊
ဝဒန္တိစ ဟိနာ ဇနာ၊ ပုဗ္ဗကမ္မ ပဓာနတံ။
- ၁၆၆ န ဝဒန္တိ စေဝံ ဝိရာ၊ ဝါယမိံသု သဗ္ဗကမ္မ၊
န စေ သိဇ္ဈတိ တံ ကမ္မံ၊ အဖလံဇေ ကိံဒေါသော။
- ၁၆၇ နိစကုလံ နိပ္ပညဝါ၊ နိရူပံ နိဗ္ဗလံ သမံ၊
ဣမံ ကာလံ ဆုတ္တကာလံ၊ ဓနမေဝ ပိသေသကံ၊

ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

- ၁၆၈ ပဏ္ဍိတော သုဇေနော ကဏ္ဍော၊ ဒုဇ္ဇေနော မိတ္တ ဣတ္ထိစ၊
ရာဇ ပကိဏ္ဏကော စာတိ၊ သတ္တ ကဏ္ဍ ပိဘူသိနေ။
စက္ကိန္ဒာဘိသိရိနာယံ၊ သောမိတော ကာသိကေ သတေ၊
ဆနော တုံ ဒုတိယာသဋ္ဌေ၊ ကာလသတ္တမ အာဒိဟေ။
သောကနိတိပါဌ ပြီး၏။

လောကနီတိ အနက် - ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ

၁ အဟံ-ငါသည်၊ ရတနတ္ထယံ-ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုးပြီး၍ နာနာသတ္တ သမုဒ္ဒန္တ-အထူးထူးသော ကျမ်းဂန်တို့မှ ထုတ်အပ်သော၊ လောကနီတိ - လောကနီတိ အမည်ရှိသော ကျမ်းကို၊ မာဂဓေနေဝ-မာဂဓဘာသာဖြင့် သာလျှင်၊ သံခေပံ, သံခေပေန အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ပဝက္ခာမိ-ဆိုပေအံ့။

၂ ဟိ-ဂုဏ်အထူးကား၊ နီတိ-နီတိကျမ်းသည်၊ လောကေ-လောက၌၊ ပုရိသဿ-ယောက်ျား၏၊ သာရောစ-အနှစ်လည်းမည်၏၊ မာတာပိတာစ-အမိအဘလည်းမည်၏၊ အာစရိယောစ-ဆရာလည်းမည်၏၊ မိတ္တောစ-အဆွေ ခင်ပွန်းလည်း မည်၏၊ တသ္မာဟိ တသ္မာ ဧဝ - ထို့ကြောင့် သာလျှင်၊ ပုရိသော-ယောက်ျားကောင်းသည်၊ နီတိ - နီတိကျမ်းကို၊ ဝိဇ္ဇညာ-တတ်သိရာ၏၊ ဂောပုရိသော-ထိုနီတိကျမ်းတတ်သော ယောက်ျားသည်၊ မဟာဉာဏီစ-ပညာဉာဏ် ကြီးကျယ် မွန်မြတ်သည်၎င်း၊ ဗဟုသုတောစ-များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၎င်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။(တုဠာဘဆန်း၊ ဣန္ဒဝဇိရာ ဂါထာအနက်)

၃ အလသဿ -ပျင်းလောသူအား၊ ကုတောသိပ္ပံ-အတတ်အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း၊ အသိပ္ပဿ-အတတ်မရှိသော သူအား၊ ကုတောဓနံ-ဥစ္စာအဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ အဓနဿ-ဥစ္စာမရှိသောသူအား၊ ကုတောမိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်း အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ အမိတ္တဿ-အဆွေခင်ပွန်း မရှိသောသူအား၊ ကုတောသုခံ-ချမ်းသာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း၊ အသုခဿ -ချမ်းသာမရှိသော သူအား၊ ကုတောပုညံ-ကောင်းမှုအဘယ်မှာပြုရအံ့နည်း၊

အပူညဿ-ငကောင်းမှု မရှိသောသူအား၊ ကုတောဝရံ-နိဗ္ဗာန်
ကို အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။

၄ သိပ္ပံ၊ သိပ္ပေန-အတတ်နှင့်၊ သမံ-တူသော၊ ဓနံ-ဥစ္စာ
သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ စောရာ-ခိုးသူတို့သည်၊
နဂဏ္ဌိ-မယူနိုင်ကုန်၊ ဣဓလောကေ-ဤလောက၌၊ သိပ္ပံ-
အတတ်သည်၊ မိတ္တံ - အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏၊ ပရလောကေ-
တမလွန်ဘဝ၌၊ သုခါဝဟံ-ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏။

၅ သုတံ-အကြားအမြင် ပညာကို၊ အပ္ပကံ-နည်း၏ဟူ၍၊
နာတိမညေယျ - မထေမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ၊ စိတ္တေ-စိတ်၌၊
နိဓာပယေ-သိဒ္ဓိး သွင်းထားရာ၏၊ ဝမ္ဘိကေ-တောင်ပို၌၊ ဥဒက
ဗိန္ဒု-ရေပေါက်သည်၊ စိရေန-ကျသန်များစွာ၊ ရှည်ကြာသဖြင့်၊
ပရိပူရတိဇုဝ-ပြည့်သကဲ့သို့တည်း။

၆ ဝိဇ္ဇံဝါ-နတ်မှုပညာကို၎င်း၊ အထ-ထိုမြို့၊ သိပ္ပံဝါ-လက်မှု
ပညာကို၎င်း၊ ခုဒ္ဒေဂါတိ-နည်းငယ်၏ဟူ၍၊ နာတိမညေယျ-မထေ
မဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ၊ ပရိယောဒါတံ-ကုန်စင်အောင် တတ်မှု
ကား၊ ကေမ္မိ-တခုသော အတတ်သည်လည်း၊ ဇီဝိကာ ကပ္ပ
ကာရဏံ-အသက်မွေးကြောင်းဖြစ်ပါသတည်း။

၇ သေလေ သေလေ-တောင်တောင်ဟူသမျှ၌၊ နမာဏိတ္တံ-
ပတ္တမြားမရှိ၊ ဂဇေ ဂဇေ-ဆင်ဆင်ဟူသမျှ၌၊ နမုတ္တိကံ-အမြဲ
တေမရှိ၊ ဝနေ ဝနေ-တောတောဟူသမျှ၌၊ န စန္ဒနံ-စန္ဒကူးမရှိ၊
ဌာနေ ဌာနေ-အရပ်အရပ်ဟူသမျှ၌၊ န ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိသုခမိန်
မရှိ။

၈ သုတသမ္ပန္နော-သုတနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသည်၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ အတ္ထိတိ-ရှိ၏ဟူ၍၊ စေသုတော-အကယ်၍ကြားငြားအံ့၊ တံဌာနံ-ထိုအရပ်သို့၊ သုတေသိနာ-သုတကိုရှာသော အမျိုးကောင်းသားသည်၊ မဟုဿာဟေန-သည်းစွာအားထုတ်သဖြင့်၊ ဂန္ထဗ္ဗဝ-သွားရာသလျှင်ကတည်း။

၉ သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ သနေ-ဖြည်းဖြည်းသင်ရာ၏၊ ခနံ-ဥစ္စာကို၊ သနေ-ဖြည်းဖြည်း ရှာရာ၏၊ ပဗ္ဗတံ-တောင်ကို၊ အာရဟံ၊ အာရဟန္တာ-တက်သောသူသည်၊ သနေ-ဖြည်းဖြည်းတက်ရာ၏၊ ကာမဿ-ကာမဂုဏ်ကို၊ သနေ-ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏၊ ကောဓဿ-အမျက်ကို၊ သနေ-တဖြည်းဖြည်း ထွက်ရာ၏၊ ဣမေပဉ္စ-ဤငါးပါးတို့ကို၊ သနေ သနေ-ဖြည်းဖြည်း ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။

၁၀ သုတိစ-အကြားအမြင်အတတ်၎င်း၊ သမ္မုတိစ-ဓမ္မသတ်အတတ်၎င်း၊ သင်္ချာစ-ဂဏန်းအတတ်၎င်း၊ ယောဂါစ-တံစည်းစူး ဆောက် အတတ်၎င်း၊ နီတိစ - နီတိကျမ်း အတတ်၎င်း၊ ဝိသေသကာစ-ယာယီ၊ ယတြာ စသော ဗျာကရိုဏ်းအတတ်၎င်း၊ ဂန္ထဗ္ဗာစ-စောင်းငြင်း စသော ကဗျာ၊ လင်္ကာ အတတ်၎င်း၊ ဂဏိကာစေဝ-လက်ပစ်အတတ်၎င်း၊ ခနုပေဒါစ-ဓူးလေးလင်းလေးအတတ်၎င်း၊ ပူရဏာစ-စကားဟောင်းအတတ်၎င်း။

၁၁ တိကိစ္ဆာစ-ဆေးအတတ်၎င်း၊ ဣတိဟာသာစ-ရယ် ရှင် မှုအတတ်၎င်း၊ ဇောတိစ-ဗေဒင်အတတ်၎င်း၊ မာယာစ-လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်၎င်း၊ ဆန္ဒတိစ-ဆန်းကျမ်း အတတ်၎င်း၊ ကေတုစ-သံတမန် အတတ်၎င်း၊ မန္တာစ-မန္တာန်အတတ်၎င်း၊

သဒ္ဒါစ - သဒ္ဒါကျမ်း အတတ်၎င်း၊ ဣမေ - ဤသည်တို့ကား၊
 * အဋ္ဌာရသကာ တဆွဲရှစ်ပါးကုန်သော၊ သိပ္ပါ-အတတ်တို့
 တည်း။

၁၂ လောကေ - လောက၌၊ ပဏ္ဍိတော - ပညာရှိသည်၊ အပု
 ဌော - သူမမေးမှုကား၊ ဘေရိ - စည်ကြီးသဘွယ်၊ ဟောတိ - ဖြစ်၏၊
 ပုဏ္ဍိကော - သူတည်း မေးမှုကား၊ ပဇ္ဇန္နော - မိုးကြီးသဘွယ်၊
 ဟောတိ - ဖြစ်၏၊ ဗာလော - သူမိုက်သည်၊ ပုဌောဝိ - မေးသော်
 ၎င်း၊ အပုဌောဝိ - မမေးသော်၎င်း၊ သဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ ဗဟုမ္ဘိ -
 များစွာလည်း၊ ဘဏကေ - ပြောဟောတတ်သလျှင်ကတည်း။

၁၃ လောကေ - လောက၌၊ ပေါတ္ထကေသု - ပေတို့၌၊ ယံ
 သိပ္ပန္န - အကြင်အတတ်သည်၎င်း၊ ပရဟတ္ထေသု - သူတပါးလက်
 တို့၌၊ ယံ ခနန္တ - အကြင်ဥစ္စာသည်၎င်း၊ အတ္ထိ - ရှိ၏၊ ယထာ
 ကိစ္စေ - ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ သမုပ္ပန္နေ - ဖြစ်လတ်သော်၊ တံ သိပ္ပံ -
 ထိုပေ၌ရှိသော အတတ်သည်၊ န သိပ္ပံ - အတတ်မမည်၊ တံ ခနန္တ -
 ထိုသူတပါး လက်တို့၌ရှိသော ဥစ္စာသည်လည်း၊ န ခနံ - ဥစ္စာ
 မမည်။

* သဒ္ဒနိတိဓာတုမာလာ ရဒါဒိဆက္က၌၎င်း၊ ကေနိပါတ် ပဉ္စမဝဂ်
 ဒုမ္မေဇောတ် ဒီကာ၌၎င်း၊ မိလိန္ဒပဉ္စာ၌၎င်း အဋ္ဌာရသသိပ္ပ
 တမျိုးစီပြ၏။

ဗိသဏုပုရာဏ်၌ကား -

အင်္ဂါနိဝေဒါ စက္ကာရော၊ ဝိမံသာ နှာယဝိတ္ထံရော၊

ဓမ္မသတ္ထံ ပုရာဏန္တ၊ ဝိဇ္ဇာဟေတာ စတုဒ္ဒဿ။

အာယုဗ္ဗေဒေါ ခနုဗ္ဗေဒေါ၊ ဂန္ဓဗ္ဗော စေတိ တေ တယော၊

အတ္ထသတ္ထံ စတုတ္ထန္တ၊ ဝိဇ္ဇာဟုဋ္ဌာရသေဝ တာ - ဟုလာ၏။

၁၄ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဇလပ္ပမာဏံ-ရေတိမ်၊ ရေနက်
ကို၊ ကုမုဒနာဠ-ကြာရိုးကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏၊ ကုလပ္ပမာဏံ-
အမျိုးယုတ်၊ မြတ်ကို၊ ဝိနယောပဓာနံ - ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ်
အမူအရာဖြင့် သိအပ်၏၊ (ထိုသူ၏အကျင့်ဖြင့်သိအပ်သော်လည်း
ဟူ)။ ။ ဗျတ္တိပမာဏံ-ပညာ ရှိ၊ မရှိကို၊ ကထိတဝါကျံ-ဆိုအပ်
သော စကားဖြင့် သိအပ်၏၊ ပထဝိပမာဏံ - မြေ ကောင်း၊
မကောင်းကိုကား၊ တိဏမိလတံ-မြက်ညှိုး၊ မညှိုးကို မြင်သဖြင့်
သိအပ်၏။

၁၅ လောကေ-လောကဉ္စ၊ အပ္ပဿတော-နည်းသော သုတ
ရှိသောသူသည်၊ အပ္ပံ-အနည်းငယ်သော၊ သုတံ-သုတကို၊ ဗဟုံ
မညတိ-အများ အောက်မေ့တတ်၏၊ မာနဝါ-မာန် ရှိတတ်၏၊
ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သိန္နုဒကံ-သမုဒြာရေကို၊
အပဿန္တော-မမြင်ဘူးသော၊ မဏ္ဍုကော-ဘားသူငယ်သည်၊
ကူပေ-ကွင်း၌၊ တောယံ-ရေကို၊ ဗဟုံမညတိဣဝ-အများထင်
သကဲ့သို့တည်း။

၁၆ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ပဌမံ-ပဌမအရွယ်၌၊ သိပ္ပံ-အတတ်
ကို၊ ပရာဇယေ-မရတုံအံ၊ ဒုတိယံ-ဒုတိယအရွယ်၌၊ ဓနံ-ဥစ္စာကို၊
ပရာဇယေ-မရတုံအံ၊ တတိယံ-တတိယအရွယ်၌၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊
ပရာဇယေ-မရတုံအံ၊ စတုတ္ထံ စတုတ္ထအရွယ်တိုင်မှ၊ ကိံ-ကရိယ
တိ-အဘယ်မူ စအံ့နည်း။

၁၇ ပုတြာ-ချစ်သားတို့၊ ဗျတ္တာ-အတတ်ပညာ သင်ပံ့ကို၊
လော့၊ ကိံ-အဘယ်ကြောင့်၊ အလသေ-ပျင်းဘိသနည်း၊ အ
ဗျတ္တော-အတတ်ပညာ မရှိသောသူသည်၊ ဘာရ ဟာရကော-

သူ၏ဝန်ထမ်း ဖြစ်တတ်၏။ ဗျတ္တကော-အတတ်ပညာ ရှိသော သူကို၊ လောကေ-လောက၌၊ ပူဇိတော-သူတပါးတို့ ပူဇော် အပ်၏။ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ပုတြာ-ချစ်သားတို့၊ ဒိနေ ဒိနေ-နေတိုင်း နေတိုင်း၊ ဗျတ္တာ-အတတ်ပညာ သင်ပါကုန်လော့။

၁၈ ယေန-အကြင်မိဘသည်၊ ဗာလော-သားငယ်ကို၊ နသိက္ခိ တော-ပညာ မသင်ပေးအပ်၊ သာမာတာ-ထိုမိခင်သည်၊ ဝေရီ-အပြင်ရန်သူမည်၏၊ သောဝိတာ-ထိုအဖသည်၊ သတြ-အတွင်း ရန်သူမည်၏၊ သော-ထိုပညာမတတ်သော သားသည်၊ ဟံသ မဇ္ဈေ-ဟင်္သာတို့အလယ်၌၊ ဗကောယထာ-ချိုင်းကဲ့သို့၊ သဘာ မဇ္ဈေ-သဘင်အလယ်၌၊ န သောဘတေ-မတင့်တယ်။

၁၉ ကဏ္ဍကံဂိရိ-တောင်ချောက်ကြား၌ ရောက်သောဆူးကို၊ ကောတိက္ခဟိ-အသူချွန်၍ ထက်သနည်း၊ သာမံဘာဝေ-မိမိ အလိုလိုသာလျှင်ထက်၏၊ မိဂက္ခိယံ-သမင်တို့၏မျက်စိ၌၊ ကော အဉ္စနံ-အသူမျက်စဉ်းခပ်၍ ကြည်လင်သနည်း၊ သာမံဘာဝေ- မိမိအလိုလိုသာလျှင် ကြည်လင်၏၊ ပလ္လံလေ-ညွန့်၌၊ ဥပ္ပလ္လသ- ကြာကို၊ ကောသုဂန္ဓံ-အသူထည့်၍ အနံကောင်းသနည်း၊ သာမံ ဘာဝေ-မိမိအလိုလိုသာလျှင်အနံကောင်း၏၊ ကုလပုတ္တရူပေ- အမျိုးကောင်းသားတို့ သဘောသည်၊ ကောပဝတ္တတိ-အသူပြု၍ ဖြစ်သနည်း၊ သာမံဘာဝေ-မိမိအလိုလိုသာလျှင်ဖြစ်၏။

၂၀ အကောတဗ္ဗလံ-ထုံးမရှိသော ကွမ်းသည်၊ နရသံ-အရ သာမရှိ၊ အဓနဿ-ဥစ္စာမရှိသောသူ၏၊ အလင်္ကတမ္ဘိ-တန်ဆာ ဆင်ခြင်းသည်လည်း၊ နရသံ-အရသာမရှိ၊ အလောဏကံ-ဆား မရှိသော၊ ဗျဉ္ဇနံတု-စားဘွယ်သည်လည်း၊ နရသံ-အရသာမရှိ၊

အသိပ္ပဿ-အတတ်မရှိသောသူ၏။ ဗျာကရဏံ-ပျိုကဗျာဘွဲ့ခြင်း သည်လည်း၊ နရသံ-အရသာမရှိ။

၂၁ သုဿုဿာ-နာခြင်း၊ မှတ်ခြင်းကြောင့်၊ သုတသမ္ပန္နော- သုတနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သုတာ-သုတကြောင့်၊ ပညာ-ပညာသည်၊ ပဝခုတိ-ပွား၏။ ပညာယ-သုတပညာဖြင့်၊ အတ္ထံ-အနက်ကို၊ ဇာနာတိ-သိ၏။ ဉာတော-သိအပ်သော၊ အတ္ထော-အနက်သည်၊ သုခါဝဟော-ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၂၂ လောကေ-လောက၌၊ ဘောဇနံ-အစာ စားခြင်းသည် ၎င်း၊ မေထုနံ-မေထုန်မှီဝဲခြင်းသည်၎င်း၊ နိဒ္ဒါ-အိပ်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဂေါဏဝိ-နွား၌၎င်း၊ ပေါသေဝိ-လှ၌၎င်း၊ ဝိဇ္ဇတိ-ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာ- အတတ်ပညာသည်၊ ပေါသဿ-လူ၏။ ဝိသေသော-အထူးပေ ဟည်း၊ တံဟိနော-ထိုအတတ်ပညာ ယုတ်ခဲ့မှုကား၊ ဂေါသမော- နွားနှင့်တူသည်၊ ဘဝေ-ဖြစ်၏။

၂၃ လောကေ-လောက၌၊ ဝိဇ္ဇာသမံ-အတတ်နှင့်တူသော၊ မိတ္တံ-အဆွခင်ပွန်းမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဗျာမိ သမော-အနာနှင့် တူသော၊ ရိပု-ရန်သူမည်သည်၊ နစအတ္ထိ-မရှိ၊ အတ္ထသမံ ကိုယ်နှင့် တူသော၊ ပေမံ-ချစ်အပ်သောသူမည်သည်၊ နစ အတ္ထိ-မရှိ၊ ကမ္မ သမံ-ကံနှင့်တူသော၊ ဗလံ-အားမည်သည်၊ နစအတ္ထိ-မရှိ။

၂၄ လောကေ-လောက၌၊ ဟံသော-ဟင်္သာသည်၊ ကာကာ နံ-ကျီးတို့၏၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ နသောဘတေ-မတင့်တယ်၊ သိ ဟော-မြဲသို့သည်၊ ဂုန္နံ-နွားတို့၏၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ နသောဘ တေ-မတင့်တယ်၊ တုရဂေါ-မြင်းသည်၊ ဂဠိဘ မဇ္ဈေ-မြည်းတို့၏ အလယ်၌၊ နသောဘတေ-မတင့်တယ်၊ ဗာလမဇ္ဈေ-သူမိုက်တို့၏

အလယ်၌၊ ပဏ္ဍိတော - ပညာရှိသည်၊ နသောဘဟေ - မတင့်တယ်။

၂၅ ဗာလော-သူမိုက်သည်၊ ယာဝဇီဝမ္မိ-အသက်ထက်ဆုံးလည်း၊ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိကို၊ စေပယိရပါသတိ-အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအံ့၊ သောဗာလော-ထို သူမိုက်သည်၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ နဝိဇာနာတိ--မသိ၊ ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဒဗ္ဗိ-ယောက်မသည်၊ သူပရသံ-ဟင်း၏ အရသာကို၊ နဝိဇာနာတိ ယထာ-မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၆ ဝိညူ-ပညာရှိသည်၊ မုဟုတ္တမဝိ-တခဏမျှလည်း၊ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိကို၊ စေပယိရပါသတိ-အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအံ့၊ ခိပ္ပံ-လျင်စွာ၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ ဝိဇာနာတိ-သိ၏၊ ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဇိဝှါ-လျှာသည်၊ သူပရသံ-ဟင်း၏ အရသာကို၊ ဝိဇာနာတိယထာ-သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၇ သူရော-ရဲရင့်သောသူသည်၊ သတ္တံ-လက်နက်ကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ သင်္ဂါမဘူမိယံ-စစ်မြေအရပ်သို့၊ န ဂစ္ဆေယျ-မသွားရာ၊ တထာ-ထို့အတူ၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ သတ္တံ-ကျမ်းဂန်ကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ နဘာသေယျ-စကားမဆိုရာ၊ အဒ္ဓဂု-အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့သွားသော၊ ဝါဏိဇော-ကုန်သည်သည်၊ သတ္တံ-အတော်ကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ နဂစ္ဆေယျ-မသွားရာ၊ ဝိဒေသ ဂမနော-အရပ်တပါးသို့ သွားသောသူသည်၊ သတ္တံ-အတော်ကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ နဂစ္ဆေယျ-မသွားရာ။

၂၈ လောကေ-လောက၌၊ ဓနနာသဉ္စ-ဥစ္စာပျက်ခြင်းကို၎င်း၊ မနောတာပဉ္စ-နှလုံးပူပန်ခြင်းကို၎င်း၊ ဃာရေ-အိမ်၌၊ ဒုစ္စရိတာနိဗ-

မဒကောင်းမှု ပြုကျင့်ခြင်းတို့ကို၎င်း၊ ဝဇ္ဇနဇ္ဇ-လှည့်ပတ်ခံရခြင်းကို
၎င်း၊ အဝမာနဇ္ဇ-မထေမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို၎င်း၊ ပဏ္ဍိတော ပညာရှိ
သည်၊ န ပကာသယေ-ထင်ရှားမပြရာ။

၂၉ လောကေ - လောက၌၊ ပတ္တာနုရူပကံ - အရေး၊ အခွင့်
ရောက်သည်နှင့်လျော်သော၊ ဝါကျံ-စကားကို၎င်း၊ သဘာဝရူပ
ကံ-ကိုယ်အားလျောက်ပတ်သော၊ ပိယံ-ချစ်အပ်သောသူကို၎င်း၊
အတ္တာနုရူပကံ-ကိုယ်နှင့် တန်ရုံသော၊ ကောဓံ-အမျက်ကို၎င်း၊
ယော-အကြင်သူသည်၊ ဇာနာတိ-သိတတ်၏၊ သော-ထို သူ
သည်၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိမည်၏။

၃၀ အဓနဿ-ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်၊ ရသံခါဒါ-အရသာအစား
ကြူးသောသူ၊ အဗလဿ-ခွန်အားမရှိဘဲလျက်၊ ဟတာနရာ-
အသတ်အပုတ် ကြိုက်တတ်သောသူ၊ အပညဿ-ပညာမရှိဘဲ
လျက်၊ ဝါကျကထာ-စကားလိုလားသူ၊ ဣမေ ဤသူတို့ကား၊
ဥမ္မတ္တက သမာ-သူရူးနှင့်တူကုန်၏။

၃၁ အနုဂ္ဂါယံ-သူမခေါ်ဘဲ လျက်၊ ဂမယန္တော-သူအိမ်သို့
သွားဖန်များသောသူ၊ အပုစ္ဆာ-သူမမေးဘဲ၊ ဗဟုဘာသကော-
များစွာပြောဟောတတ်သောသူ၊ အတ္တဂုဏံ-မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊
ပကာသန္တော-ပလွှားတတ်သောသူ၊ ဣဒံတိဝိဇံ-ဤသုံးပါးသည်၊
ဟိနလက္ခဏံ-သူယုတ်၏ လက္ခဏာတည်း။

၃၂ အပ္ပရူပေါ-အဆင်းမလှသောသူသည်၊ ဗဟံဘာသော-
စကားများတတ်၏၊ အပ္ပာညော-ပညာ နည်းသော သူသည်၊
ပကာသကော-ထင်ရှားပြတတ်၏၊ အပ္ပပူရော-ရေမပြည့်သော၊
ဃဇ္ဇော-အိုးသည်၊ ခေါတေ-ချောက်ချားတတ်၏၊ အပ္ပဗီရာ-

နိရည်မထွက်သော၊ ဂါဝိ-နွားမသည်၊ စလေ-ကျောက်ကန်
တတ်၏။

၃၃ မဏ္ဍုကေဝိ-ဘားသူငယ် သည်လည်း၊ ဥကြေ-ဆောင့်
ကြောင့် ထိုင်တတ်ကာမျှ၊ သီဟေ-ငါခြံသွံ့ဟုထင်၏၊ ကာကဝ္ဗ
ဟေ-ကျီးတည်းချီမှုကား၊ ဝိယေ ဝိယေ-ချစ်ဆွေချစ်ဆွေဟု မြည်
တတ်၏၊ အပဏ္ဍိဝိ-ပညာမရှိသော သူမိုက်သည်လည်း၊ ပဏ္ဍိ
ဟုတွာ-မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟုထင်သောကြောင့်၊ မိရာ-ပညာရှိ
တို့သည်၊ ပုစ္ဆေ-မေးလတ်သော်၊ ငယေ ငယေ ငါ့ရှင် ငါ့ရှင်ဟု
ချစ်ဘွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်၏။

၃၄ မဏ္ဍုကေဝိ-ဘားသူငယ် သည်လည်း၊ ဥကြေ-ဆောင့်
ကြောင့် ထိုင်တတ်ကာမျှ၊ သီဟေ-ခြံသွံ့ဟူကောင်းအံ့လော၊
သူကရေဝိ-ဝက်သည်လည်း၊ ဥဟေ-အုတ်အုတ် မြည်တတ်ကာ
မျှ၊ ဒီပေ-သစ် ဟူကောင်းအံ့လော၊ ဗိဠာရေဝိ-ကြောင်သည်
လည်း၊ သဒိသေ-အဆင်းသဏ္ဌာန်တူကာမျှ၊ ဗျဇ္ဈေ-ကျား ဟူ
ကောင်းအံ့လော၊ သဗ္ဗမိရေ - ခပ်သိမ်းသော ပညာရှိတို့သည်
လည်း၊ သိပ္ပသမေ-အတတ် ဟူကောင်းအံ့လော။

၃၅ ရာဇာ-မင်းမည်သည်၊ နေမှိ-ဥစ္စာ၌၊ နတိတ္ထော-ရောင့်
ရဲခြင်းမရှိ၊ ပဏ္ဍိတောဝိ-ပညာရှိသည်လည်း၊ သုဘာသိတေ-
စကားကောင်း၌၊ နတိတ္ထော-ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ စက္ခုဝိ-မျက်စိ
သည်လည်း၊ ပိယဒဿနေ-ချစ်သောသူကိုမြင်ခြင်း၌၊ နတိတ္ထော-
ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊ သာဂရေ-သမုဒြာသည်၊ ဇလေ-ရေ၌၊ န
တိတ္ထော-ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆ ရူပ ယောဗ္ဗန သမ္ပန္နာ-အဆင်း အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံလျှင်မူ
လည်း၊ ဝိသဘာဝ ကုလ သမ္ဘဝါ-ပြန့်ပြောကြွယ်ဝသော အမျိုး၌
ဖြစ်လျှင်မူလည်း၊ ဝိဇ္ဇာ ဟိနာ-အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခဲ့မှုကား၊
နသောဘန္တိ-မတင့်တယ်ကုန်၊ နိဂ္ဂန္ဓာ-အနံ့မှ ကင်းကုန်သော၊
ကိံသုကာ ဣဝ -ပေါက်ပန်းဟို့ကဲ့သို့တည်း။

၃၇ လောကေ-လောက၌၊ ဟိနပုတ္တော-အမျိုးယုတ်သော
သူ၏ သားဖြစ်လျက်လည်း၊ ရာဇာမစ္ဆော-မင်းအမတ် ဖြစ်တတ်
၏၊ ဗာလပုတ္တောစ-သူမိုက်၏သားဖြစ်လျက်လည်း၊ ပဏ္ဍိတော-
ပညာရှိတတ်၏၊ အနဿ-ဥစ္စာမရှိသောသူ၏ သားဖြစ်လျက်
လည်း၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်၊ ဗဟု-များတတ်၏၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊
ပုရိသာနံ-ယောက်ျားတို့ကို၊ န မညထ မထေမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၈ ယော သိဿော-အကြင်တပည့်သည်၊ သိပ္ပလောဘေန-
အဘတ်ကို လိုချင်အားကြီးသဖြင့်၊ ဗဟံ-အထူးထူး အပြားပြား
များစွာ၊ ဂဏှာတိ-သင်ယူ၏၊ သောသိဿော ထိုတပည့်သည်၊
တံ သိပ္ပံ-ထိုအတတ်ကို၊ သုပိနံ-အိပ်မက်ကို၊ ပဿန္တော-မြင်
သော၊ မူဂေါဓ -သူအ,ကဲ့သို့၊ ကဿတုမ္ပိ-ပြန်ဆိုခြင်းငှါလည်း၊
န ဥဿာပေ-မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉ ကုမ္ဘာကာရော-အိုးထိန်းသည်သည်၊ ကုမ္ဘံ-အိုးကို၊ ဘိဇ္ဇိ
တုံ-ကွဲစိမ့်သောငှါ၊ န ဃဇ္ဇေတိ-မပုတ်ခတ်၊ သောဘေတုံ-တင့်
တယ် စိမ့်သောငှါ၊ ဃဇ္ဇေတိ-ပုတ်ခတ်၏၊ အာစရိယော-ဆရာ
သည်၊ သိဿာနံ-တပည့်တို့ကို၊ အပါယေသု-အပါယ်ဆင်းရဲ
တို့၌၊ ဝိပိတုံ-ကျစေခြင်းငှါ၊ နဃဇ္ဇေတိ-မပုတ်ခတ်၊ ဝုဒ္ဓိကာရ

ဏာ-အတတ်ပညာ အစီးအပွားဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
သဇ္ဇတိ-ပုတ်ခတ်၏။

၄၀ ယောနရော အကြင်သူသည်၊ တဂရဉ္စ-တောင်ဇလပ်ပန်း
ကိုလည်း၊ ပလာသေန-ပေါက်ဖက်ဖြင့်၊ ဥပနယုတိ - ထုပ်၏၊
တဿ - ထိုသူ၏၊ ပတ္တာဝိ-ပေါက်ဖက်တို့သည်လည်း၊ သုရဘိ-
ကောင်းသော အနံ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တိ-လှိုင်ပျံ့ကုန်၏၊
ဧဝံတဿ-ထို့အတူ၊ ဓိရူပသေဝနာ- ပညာရှိကိုပေါင်းဘက် မှီဝဲ
ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ-မှတ်အပ်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍော-ပညာရှိကိုဆိုရာအခင်းသည်၊
နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

~ ~ ~ ~ ~

သုဇနကဏ္ဍ

၄၁ သဒ္ဓိရေဝ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေ
ထ-ပေါင်းဘက်ရာ၏၊ သဒ္ဓိ - သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္တဝံ-
ပေါင်းဘက်ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗေထ-ပြုရာ၏၊ သတံ - သူတော်ကောင်း
တို့၏၊ သဒ္ဓမ္မံ-သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အညာယ - သိ၍၊ သေ
ယျော-မြတ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်၊
နဟောတိ-မဖြစ်။

၄၂ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ သူယုတ်မာတို့နှင့်ပေါင်းဘက်ခြင်းကို၊ စဇ၊
စဇာဟိ စွန့်လေ့၊ သာမု သမာဂမံ- ပေါင်းဘက်အပ်သော သူ
တော်ကောင်းကို၊ ဘဇ၊ ဘဇာဟိ-ဆည်းကပ်လေ့၊ အဟော
ရတ္တိံ-နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ပုညံ-ကောင်းမှုကို၊ ကရ ကဓရာဟိ-ပြု

လော့၊ အနိစ္စတံ-သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲသော အဖြစ်ကို၊ နိစ္စ-
အမြဲ၊ သရ၊ သရာဟိ-အောက်မေ့လော့။

၄၃ ဥဒုဗ္ဗရပတ္တာ-ရေသဖန်းသီး မှည့်တို့သည်၊ ဗဟိ-အပဉ္စ၊
ရတ္တကမေဝစ-နိသညသလျှင်တည်း၊ အန္တော အတွင်း၌ကား၊
ကိမိဟိ-ဝိုးတို့ဖြင့်၊ သမ္မုတ္တာ-ပြည့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိယထာ-
ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ-ထိုအတူ၊ ဒုဇ္ဇနဟဒ္ဒယာ-သူယုတ်
တို့၏ နှလုံးတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄ ပနသပတ္တာ-ပိန္နသီးမှည့်တို့သည်၊ ဗဟိ အပဉ္စ၊ ကဏ္ဍက
မေဝစ-ဆူးသလျှင် ထင်ကုန်၏၊ အန္တော အတွင်း၌ကား၊
အမတသမ္ပန္နာ-အမြန် အရသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ
ယထာပိ-ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံတထာ-ထိုအတူ၊ သုဇ္ဇန
ဟဒ္ဒယာ သူတော်ကောင်းတို့၏ နှလုံးတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်
ကုန်၏။

၄၅ လောကေ-လောက၌၊ စန္ဒနတရူ - စန္ဒကူး ပင်သည်၊
သုက္ခောပိ-ခြောက်သွေ့သော်လည်း၊ ဂန္ဓိ-အနံ့ကို၊ နဇဟာတိ-
မစွန့်၊ နာဂေါ-ဆင်ပြောင်သည်၊ နရမုခေ-လူတို့ရှေ့တွင် စစ်မြေ
ပြင်၌၊ ဂတောပိ-ရောက်သော်လည်း၊ လိဉ္ဇံ-တင့်တယ်ခြင်းကို၊
နဇဟာတိ-မစွန့်၊ ဥစ္ဆု-ကြံသည်၊ ယန္တာဂတောပိ-ယန္တရား
စက်၏အဝသို့ရောက်သော်လည်း၊ မမုရသံ-ချိုသောအရသာကို၊
နဇဟာတိ-မစွန့်၊ ပဏ္ဍိတဇနော-ပညာရှိသောသူတော်ကောင်း
သည်၊ ဒုက္ခောပိ-ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ ဓမ္မံ-သူ
တော်ကောင်းတရားကို၊ နဇဟာတိဇေ-မစွန့်သလျှင် ကတည်း၊
(သက္ကရိဆန်း၊ ၁၄-လုံးတွဲ၊ ဝသန္တတိလကဂါထာအနက်။)

၄၆ သီဟော နာမ-ခြင်္သေ့မည်သည်။ ဇိဃန္တဝိ - မှတ်သိပ်
သော်လည်း၊ ပဏ္ဏာဒိနိ-သစ်ရွက်စသည်တို့ကို၊ န ခါဒတိ-မစား၊
သီဟော နာမ-ခြင်္သေ့မည်သည်။ ကိသောစာဝိ - ကြိုလှိပ်နီချိုး
သော်လည်း၊ နာဂမံသံ - ဆင်သားကို၊ န ခါဒတိ-မစား။

၄၇ ကုလဇာတော-မြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်တသော၊ ကုလ
ဝံသ သုရက္ခတော-အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်တတ်တသော၊ ကုလ
ပုတ္တော - အမျိုးကောင်းသားသည်၊ အတ္တနာ - မိမိသည်၊ ဒုက္ခ
ပတ္တောဝိ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ ဟိနကမ္မံ-ယုတ်
သောအမှုကို၊ န ကာရယေ-မပြုရာ။

၄၈ လောကေ-လောက၌၊ စန္ဒနံ-စန္ဒကူးသည်၊ သီတလံ-ချမ်း
မြေ့၏၊ တတော-ထိုစန္ဒကူး ချမ်းမြေ့သည်ထက်၊ စန္ဒောပ-လ
သည်သာလျှင်၊ သီတလော-ချမ်းမြေ့၏၊ စန္ဒ စန္ဒနသီတမှာ လ၊
စန္ဒကူးတို့ ချမ်းမြေ့သည်ထက်၊ သုဘာသိတံ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်
သော၊ သာဓုဝါကံ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်၊ သီ
တလံ-ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၉ သာဏု-ရောင်ခြည်တထောင်ဆောင်သော နေမင်းသည်၊
ပစ္ဆိမေ-အနောက်မျက်နှာ၌၊ ဥဒေတိ-ထွက်ရာ၏၊ မေရ ရာဇာဝိ-
မြင်းမိုရ် တောင်မင်း သည်လည်း၊ နမတိ-ညွတ်ရာ၏၊ ယဒိ-
အကယ်မလွဲ၊ နရဂ္ဂိ-ငရဲမီးသည်၊ သီတလံ-ချမ်းမြေ့ရာ၏၊ ပဗ္ဗ
တဂ္ဂေစ-တောင်ထိပ်၌လည်း၊ ဥပ္ပလံ-ကြာသည်၊ ဝိကသေ-ပွင့်ရာ
၏၊ သာဓုဝါစာ-သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်၊ ကုဒါစနံ-
တရံတဆစ်မျှ န ဝိပရိတာ - မဘောက်ပြန်ရာ။

၅၀ ရက္ခဿ-သစ်ပင်၏၊ ဆာယာဝ-အရိပ်သည်လျှင်၊ သုခါ-ချမ်းသာ၏၊ တတော-ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်၊ ဉာတိမာတာ ပိတု-ဆွေမျိုးမိဘ၏၊ ဆာယာ-အရိပ်သည်၊ သုခါ-ချမ်းသာ၏၊ တတော-ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏ အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်၊ အာစရိယော-ဆရာသမား၏ အရိပ်သည်၊ သုခါ-ချမ်းသာ၏၊ တတော-ထိုဆရာသမား၏ အရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်၊ ရညောမင်း၏၊ ဆာယာ-အရိပ်သည်၊ သုခါ-ချမ်းသာ၏၊ တတော-ထိုမင်း၏ အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်၊ ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဆာယာ-အရိပ်ဟု ဆိုအပ်သော တရားတော်သည်၊ အနေကဓာ-များသော အပြားအားဖြင့်၊ သုခါ-ချမ်းသာ၏။

၅၁ ဘမရာ-ပိတုန်းတို့သည်၊ ပုဗ္ဗ-ပန်းကို၊ ဣစ္ဆန္တိ အလိုရှိကုန်၏၊ သဇ္ဇနာ-သူတော် ကောင်းတို့သည်၊ ဂုဏံ-ဂုဏ် ကျေးဇူးကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏၊ မက္ခိကာ-ယင်တို့သည်-ပူတိ-အပုပ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏၊ ဒုဇ္ဇနာ-သူယုတ်တို့သည်၊ ဒေါသံ-အပြစ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။

၅၂ မာတာဟိနဿ-အမိယုတ်သောသူအား၊ ဒုဗ္ဘာသာ-စကားမကောင်း၊ ပိတာဟိနဿ-အဘယုတ်သော သူအား၊ ဒုကြိယာ-အကျင့်မကောင်း၊ ဥဘော မာတာပိတာ ဟိနာ-မိဘနှစ်ပါးစုံယုတ်မှုကား၊ ဒုဗ္ဘာသာစ-မကောင်းသောစကားလည်းရှိ၏၊ ဒုကိရိယာစ-မကောင်းသော အမှုအကျင့်လည်းရှိ၏။

၅၃ မာတာသေဌဿ-အမိ မြတ်သောသူအား၊ သုဘာသာ-စကားကောင်း၏၊ ပိတာသေဌဿ-အဘမြတ်သော သူအား၊ သုကြိယာ-အမှုအကျင့်ကောင်း၏၊ ဥဘောမာတာပိတာသေဌာ-

မိဘနှစ်ပါးစုံ မြတ်မှုကား၊ သုဘာသာစ-ကောင်းသော စကား
လည်းရှိ၏။ သုကိရိယာစ-ကောင်းသော အမှုအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၅၄ သင်္ဂါမေ-စစ်မြေပြင် အရပ်၌၊ သူရံ-ရဲရင့်သော သူကို၊
ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။ မန္တိသု - လျှိုဝှက်သော တိုင်ပင်ရာတို့၌၊
အကုတူဟလံ-စကားစောင့်ချုပ်၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်၊ မပွက်
တတ်သောသူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။ အန္ဓုပါနေသု-ထမင်း၊
အဖျော်ကောင်း စားသောက်သော အခါတို့၌၊ ပိယံ-ချစ်သော
သူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။ အတ္ထေ-ခက်ခဲစွာသော အရေး
အရာသည်၊ ဇာတေ-ဖြစ်လာသည်ရှိသော်၊ ပဏှိတံ-ပညာရှိသော
သူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ အလိုရှိကုန်၏။

၅၅ သုနခေါ-ခွေးတကောင်သည်၊ သုနခံ-ခွေးတကောင်ကို၊
ဒိသွာ-မြင်၍၊ ရောသယံ-ချုတ်ချယ်လျက်၊ ဟိံသိတုံ-ညှဉ်းဆဲအံ့
သောငှါ၊ ဒန္တံ-သွားကို၊ ဒဿတိ-ပြု၏။ ဒုဇ္ဇနော-သူယုတ်သည်၊
သုဇနံ-သူတော်ကောင်းကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ရောသယံ-ချုတ်ချယ်
လျက်၊ ဟိံသံ-ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ဣစ္ဆတိ-အလိုရှိ၏။

၅၆ ဝေဂေန-လျင်စွာ၊ ကိစ္စာနိ-အမှုကိစ္စဟူသမျှတို့ကို၊ မာစ
ကရောဟိဝါ-မိမိလည်းမပြုလင့်၊ မာ၊ ကာရာပေဟိဝါ-သူတပါး
ကိုလည်းမပြုစေလင့်၊ ကမ္မေ-အမှုကို၊ ဘဟသာ အဆောတလျှင်၊
ကာရိတေ-ပြုမှုကား၊ မန္ဒော-ပညာနည်းသောသူသည်၊ ပစ္ဆာ-
နောက်မှ၊ အနုတပ္ပတိ-ပူပန်၏။

၅၇ လောကေ-လောက၌၊ ကောဓံ-အမျက်ကို၊ ပဟန္တာ-
ဖျောက်နိုင်မှုကား၊ ကဒါစိ-တရံတဆစ်မျှလျှင်၊ န သောစတိ-
မစိုးရိမ်၊ မက္ခပ္ပဟာနံ-သူကျေးဇူးကို ဆိုခြင်းကို၊ ဣသယော-

ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝဏ္ဏယန္တိ-ချီးမွမ်းကုန်၏၊ သဗ္ဗေသံ-ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့၏၊ ဖရသဝါစံ-ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို၊ ခမေထ-သည်းခံရာ၏၊ ဧတံခန္တိ-ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို၊ ဥတ္တမံ-မြတ်၏ဟူ၍၊ သန္တော-ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု-ဆိုကုန်၏။

၅၈ လောကေ-လောက၌၊ အသုဂ္ဂိသင်္ကတေ-မစင်အတိပြည့်သော၊ သမ္မာဓေ-ကျဉ်းမြောင်းသော၊ ဌာနေ-အရပ်၌၊ နိဝါသော-နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခာ-ဆင်းရဲ၏၊ တတော-ထို့ထက်၊ အပ္ပိယေ-မချစ်မနှစ်သက်လိုသော၊ အရိပ္ပိ-ရန်သူထံ၌၊ နိဝါသော-နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခာ-ဆင်းရဲ၏၊ တတောပိ-ထို့ထက်လည်း၊ အကတညုနိ-သူကျေးဇူးကို မသိတတ်သော သူထံ၌၊ နိဝါသော-နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခာ-ဆင်းရဲ၏။

၅၉ ဩဝဒေယျ-ဆုံးမရာ၏၊ အနုသာသေယျ-မပြတ် ဆုံးမရာ၏၊ ပါပကာစ-ယုတ်မာသောအကျင့်မှလည်း၊ နိဝါရယေ-တားမြစ်ရာ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ သော-ထို ဆုံးမတတ်သောသူကို၊ သတံ-သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝိဇယာ-ချစ်ခင်အပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ အသတံ-သူတော် မဟုတ် သူယုတ် တို့သည်၊ အပ္ပိယေ-မချစ်ခင်အပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

၆၀ ဥတ္တမံ-ကိုယ့်ထက် မြတ်သော သူကို၊ အတ္တနိဝါတေန-ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသဖြင့်၊ နိဇ္ဇယေ-အောင်ရာ၏၊ သူရံ-ရဲရင့်သော သူကို၊ ဘေဒေန-သင်းခွဲသဖြင့်၊ နိဇ္ဇယေ-အောင်ရာ၏၊ နိစံ-ကိုယ့်အောက်ယုတ်သောသူကို၊ အပ္ပကဒါနေန-တစိုးဘစိပေးသဖြင့်၊

နိဇ္ဇယေ-အောင်ရာ၏။ သမံ-ကိုယ်နှင့်တူသောသူကို၊ ဝီရိယေန-
လုံ့လပြုသဖြင့်၊ ဇယေ အောင်ရာ၏။

၆၁ လောကေ - လောက၌၊ ဝိသံ-အဆိပ်ကို၊ ဝိသံဇုတိ-
အဆိပ်ဟူ၍၊ န အာဟု-မဆိုကုန်၊ သံဃဿ-သံဃာ၏၊ ဓနံ-
ဥစ္စာကို၊ ဝိသံဇုတိ-အဆိပ်ဟူ၍၊ ဥစ္စတေ-ဆိုအပ်၏၊ ဝိသံ-အဆိပ်
သည်၊ ဧကံ ဝ ဟနတိ-တကြိမ်သာလျှင်သတ်တတ်၏၊ သံဃဿ-
သံဃာ၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်ကား၊ သဇ္ဇံ-တဝအလုံးစုံကို၊ ဟနတိ-
သတ်တတ်၏။

၆၂ ဇဝေန-လျင်မြန်ခြင်းဖြင့်၊ ဘဒ္ဒိ-မြင်းကောင်းကျေးဇူးကို၊
ဇာနန္တိ-သိကုန်၏၊ ဝါဟဿာ-လေးသောဝန်ကိုရွက်ဆောင်ခြင်း
ဖြင့်၊ ဗလီဗဒ္ဓိ-နှားလားကျေးဇူးကို၊ ဇာနန္တိ-သိကုန်၏၊ ဒုဟေန-
နိညှစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဓေနံ-နို့ထွက်သောနှားမ၏ကျေးဇူးကို၊ ဇာနန္တိ
သိကုန်၏၊ ဘာသမာနေ-ကြံစည်လျှို့ဝှက် ဆိုဘွယ်ရှိသောကာလ
၌၊ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိကျေးဇူးကို၊ ဇာနန္တိ-သိကုန်၏။

၆၃ သာဓူနံ-သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်၊ အပ္ပမ္ဘိ-
အနည်းငယ်သော် မူလည်း၊ ကူပေ-တွင်း၌၊ ဝါရိဝ-ရေကဲ့သို့၊
နိဿယော-သူတပါးတို့မှီခိုရာဖြစ်၏၊ အသာဓူနံ-သူတော်မဟုတ်
ယုတ်သောသူတို့၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်၊ ဗဟံအပိ-များသော်လည်း၊
အဏ္ဏဝေ-သမုဒြာ၌၊ ဝါရိဝ-ရေကဲ့သို့၊ နစ နိဿယော-သူတပါး
တို့ မှီခိုရာမဖြစ်။

၆၄ နဇ္ဇာ-မြစ်တို့သည် အဝံ-ရေကို၊ နော ပိဝန္တိ-မသောက်
ကုန်၊ ရက္ခာ-သစ်ပင်တို့သည်၊ ဖလံ-အသီးကို၊ နော ခါဒန္တိ-
စားကုန်၊ မေဃာ-မိုးတို့သည်၊ ကွဗိ-အချိုသောအရပ်၌၊ နော

ဝဿန္တိ-မရွာကုန်၊ သတံ-သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ခနံ-ဥစ္စာသည်လည်း၊ ပရတ္ထာယ--သူတပါးတို့၏အကျိုးငှါသာတည်း။

၆၅ အပ္ပဒတ္တယျံ-မတောင့်တ အပ်သည်ကို၊ န ပတ္တေယျ-မတောင့်တရာ၊ အစိန္တေယျံ-မကြံအပ်သည်ကို၊ နစိန္တယေ-မကြံရာ၊ ဓမ္မမေဝ-တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကို သာလျှင်၊ သုစိန္တေယျ-ကောင်းစွာ ကြံရာ၏၊ မောဃံ-အချည်းနှီးသော၊ ကာလံ-ကာလကို၊ နအစ္စဇယ-မလွန်စေရာ။

၆၆ အစိန္တတမ္ပိ မကြံဘဲလျက်လည်း၊ ဘဝတိ-ဖြစ်တတ်၏၊ စိန္တတမ္ပိ-ကြံသော်လည်း၊ ဝိနဿတိ-ပျက်တတ်၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ ဣတ္ထိယာဝဂါ-မိန်းမ၏၎င်း၊ ပုရိသဿဝဂါ-ယောက်ျား၏၎င်း၊ ဘောဂါ-စည်းစိမ်တို့သည်၊ န စိန္တာမယာ-ကြံတိုင်းမပြီးကုန်။

၆၇ အသံ-သူတော်မဟုတ်သော သူယုတ်သည်၊ တဿ-ထိုသူ၏၊ ဝိယော-ချစ်အပ်သော မိတ်ဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ သန္တိ-သူတော်ကောင်းကို၊ ပိယံ-ချစ်အပ်သောမိတ်ဆွေကို၊ နကုရတေ-မပြု၊ အသတံ-မသူတော်တို့၏၊ ဓမ္မံ-တရားကိုသာလျှင်၊ ရောစေတိ-နှစ်သက်၏၊ တဿ-ထိုသူ၏၊ တံ-ထိုအမှုအကျင့်သည်၊ ပရာဘဝတော-ပျက်စီးအံ့သည်၏၊ မုခံ အကြောင်းတည်း။

သုဇနကဇ္ဈော-သူတော်ကောင်းတို့ကို ဆိုရာအခဏ်းသည်၊
နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

× × × × ×

ဗာလဒုဇ္ဈနကဏ္ဍ

၆၈ ခလော-သူယုတ်ကို၊ အတိဝိယော-အလွန် ချစ်ခင်အပ်သည်ကို၊ န ကာတဗ္ဗော-မပြုအပ်၊ သိရသာ-ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ဝယု မာနောဝိ-ရွက်ဆောင်အပ်သော်လည်း၊ အဗုပ္ပရော-ရေထက်ဝက် ပြည့်သော၊ ဗုဒ္ဓော ယထာ-အိုးကဲ့သို့၊ ကောတူဟလံ-အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်ကို၊ ကရောတိ-ပြုတတ်၏။

၆၉ သပ္ပေါ-မြွေသည်၊ ဒုဗ္ဗော-ကြမ်းကြုတ်၏၊ ခလော-သူယုတ်သည်လည်း၊ ဒုဗ္ဗော-ကြမ်းကြုတ်၏၊ သပ္ပေါ မြွေထက်၊ ခလော-သူယုတ် သည်ကား၊ ဒုဗ္ဗတရော-ကြမ်းကြုတ် လွန်၏၊ သော သပ္ပေါ-ထိုမြွေသည်၊ မန္တောသဓေဟိ-မန္တရား၊ ဆေးဝါးတို့ဖြင့်၊ သမ္ပတိ-ငြိမ်းနိုင်၏၊ ခလော-သူယုတ်သည်ကား၊ ကေန-အဘယ်မည်သော ဆေးဖြင့်၊ ဥာသမ္ပတိ-ငြိမ်းနိုင်အံ့နည်း။

၇၀ ယော ဗာလော အကြင်သူမိုက်သည်၊ ဗာလျံ-မိမိမိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ မညတိ-သိ၏၊ တေန-ထိုသို့ သိခြင်းကြောင့်၊ သော-ထိုသူမိုက်သည်၊ ပဏ္ဍိတောဝါဝိ ပညာရှိသော်လည်းမည်သေး၏၊ ယောဗာလော-အကြင်သူမိုက်သည်ကား၊ ဗာလောဝ-မိုက်လျက်သာလျှင်၊ ပဏ္ဍိတမာနိ-မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟုထင်၏၊ သော-ထိုသူမိုက်ကို၊ ဝေ-စင်စစ်၊ ဗာလောတိ-သူမိုက်ဟူ၍ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

၇၁ ဗာလော-သူမိုက်သည်၊ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ ပါပံ-မိမိပြုသောမကောင်းမှုသည်၊ နပ္ပစ္စတိ အကျိုးမပေးသေး၊ တာဝ-ထိုမျှလောက်၊ မဂ္ဂဝ-ပျားရည်ကဲ့သို့၊ မညတိ အောက်မေ့တတ်၏၊ ယဒါစ-အကြင်အခါ၌ကား၊ ပါပံ-မိမိပြုသောမကောင်းမှုသည်၊

ပစ္စတိ-အကျိုးပေး၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ-ရောက်၏။

၇၂ ဗာလော-သူမိုက်သည်။ ဗလဝါ-အားရှိမှု၊ န သာဓု-မကောင်း၊ သာဟသာ-အနိုင်အထက်၊ ဓနံ-သူ၏ဥစ္စာကို၊ ဝိန္ဒတေ-ရအောင်ယူတတ်၏။ ဒုပ္ပညော-ပညာနည်းသော၊ သောဗာလော-ထိုသူမိုက်သည်၊ ကာယဿ-ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ-ပျက်သည်မှ၊ ပရံ-နောက်၌၊ နိရယံ-ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ-ရောက်တတ်၏။

၇၃ ဗ္ဗရေ-အိမ်၌၊ ဒုဋ္ဌောစ-ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား၊ မူသိကော-ကြွက်တည်း၊ ဝနေ တော၌၊ ဒုဋ္ဌောစ-ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား၊ ဝါနရော မျောက်တည်း၊ သကုဏေ-ငှက်၌၊ ဒုဋ္ဌောစ-ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား၊ ကာကော ကျီးတည်း၊ နရေ-လူ၌၊ ဒုဋ္ဌောစ-ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏော ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄ ဇာဂရတော-နိုးကြားသော သူအား၊ ရတ္တိ-ည၌သည်၊ ဒိဃာ-ရှည်၏၊ သန္တဿ-ခရီးပန်းသော သူအား၊ ယောဇနံ-တယူဇနာ ခရီးသည်၊ ဒိဃံ-ရှည်၏၊ သဒ္ဓမ္မံ-သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အဝိဇာနတံ-မသိကုန်သော၊ ဗာလာနံ-သူမိုက်တို့အား၊ သံသာရော-သံသရာသည်၊ ဒိဃော-ရှည်၏။

၇၅ ခလဇာတော-ယုတ်သော သဘော ရှိသော သူသည်၊ ပရေသံဝ သူတပါးတို့၏ သာလျှင်၊ တိလမတ္တံ-နှမ်းစေ့ခန့်မျှ ရှိသော၊ အပ္ပဒေါသံ-နည်းသော အပြစ်ကို၊ ပဿတိ-မြင်တတ်၏၊ နာဠိကေရမ္ဘိ-အုန်းသီးလောက် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သဒေါသံ-မိမိ၏အပြစ်ကို၊ န ပဿတိ-မမြင်တတ်။

၇၆ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသော သူသည်၊ အတ္တဒေါသံ-မိမိအပြစ်ကို၊ ပရေ-သူတပါးတို့ကို၊ နဇညာ-မသိစေရာ၊ ပရဿ-သူတပါး၏၊ ဒေါသံတု-အပြစ်ကိုကား၊ ဇညာ-သိအောင်ပြုရာ၏၊ ကုမ္မာ-လိပ်တို့သည်၊ အင်္ဂါနိ-လက်၊ ခြေ၊ ဦးခေါင်း တို့ကို၊ ဂုယန္တိဇုဝ-လျှိုဝှက်ကုန် သကဲ့သို့၊ အတ္တဒေါသံ-မိမိအပြစ်ကို၊ ဂုယေ-လျှိုဝှက်ရာ၏၊ ပရဒေါသဉ္စ-သူတပါးတို့ အပြစ်ကိုလည်း၊ လက္ခယေ-မှတ်ရာ၏။

၇၇ ဗာလေန-သူမိုက်သည်၊ ပဏ္ဍိတဿ-ပညာရှိအား၊ ပသံသယ-ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်၊ ဒဏ္ဍော-ဒဏ်ကို၊ ဒိယျတေ-ပေးသည်မည်၏၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိကို၊ ပဏ္ဍိတေနော-ပညာရှိသည်သာလျှင်၊ ဝဏ္ဍိတော-ချီးမွမ်းအပ်သော်၊ သုဝဏ္ဍိတော-ကောင်းစွာချီးမွမ်းအပ်သည်မည်၏။

၇၈ လုဒ္ဓံ-လိုချင် တပ်မက်မောခြင်း ရှိသောသူကို၊ အတ္ထေန-တံစိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်၊ ဂဏှေယျ-သိမ်းပိုက်ရာ၏၊ ထဒ္ဓံ-မာန်ခက်ထန်သော သူကို၊ အဉ္ဇလိကမ္မုနာ-လက်အုပ်ချီသဖြင့်၊ ဂဏှေယျ-သိမ်းပိုက်ရာ၏၊ မူဠံ-သူမိုက်ကိုကား၊ ဆန္ဒာနုဝတ္တိယာ-အလိုသို့လိုက်သဖြင့်၊ ဂဏှေယျ-သိမ်းပိုက်ရာ၏၊ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိကို၊ ယထာဘူတေန-ဟုတ်မှန်တိုင်းပြုသဖြင့်၊ ဂဏှေယျ-သိမ်းပိုက်ရာ၏။

ဗာလ ဒုဇ္ဇနကဏ္ဍော-သူမိုက်၊ သူယုတ်တို့ကို ဆိုသော
အခဏ်းသည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

. x x x x x

မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉ ဟိတကာရော-စီးပွားကို ဆောင်သည်ရှိသော်၊ ပရောပိ-
ရန်သူသည်လည်း၊ ဗန္ဓု-အဆွေမည်၏၊ အဟိတော-စီးပွားကို
မဆောင်မူ၊ ဗန္ဓုပိ - အဆွေသည်လည်း၊ ပရော-ရန်သူမည်၏၊
ဗျာဓိ-အနာသည်၊ ဒေဟဇော-ကိုယ်၌ဖြစ်လျက်၊ အဟိတော-
စီးပွားကို မဆောင်လေ၊ ဩသဓံ-ဆေးကား၊ အာရညံ-တော၌
ဖြစ်လျက်၊ ဟိတံ-စီးပွားကို ဆောင်လေသတည်း။

၈၀ ပရောက္ခေ-မျက်ကွယ်၌၊ ဂုဏဟန္တာရံ ကျေးဇူးကို ချေ
ဖျက်တတ်သော၊ ပစ္စက္ခေ-မျက်မှောက်၌၊ ပိယဝါဒိနံ-ချစ်ဘွယ်
သော စကားကို ဆိုတတ်သော၊ တာဒိသံ-ထိုသို့သဘောရှိသော၊
မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ဝိသကုမ္ဘေ-အဆိပ်အိုး၌၊ မရံ ပျားကို၊
ဝဇ္ဇေယျယထာ-ကြဉ်ရာသကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဇေယျ-ကြဉ်ရာ၏။

၈၁ ခနဟိနေ-ဥစ္စာတည်း ယုတ်မှုကား၊ မိတ္တော-အဆွေခင်
ပွန်းသည်၊ စဇေ-စွန့်တတ်၏၊ ပုတ္တဒါရာ-သားမယားတို့သည်၎င်း၊
သဟောဒရာ-ညီသား၊ အစ်ကို တို့သည်၎င်း၊ စဇန္တိ-စွန့်တတ်
ကုန်၏၊ ခန ဝန္တံ-ဥစ္စာရှိသောသူကိုသာလျှင်၊ သေဝန္တိ-မှီဝဲကုန်
၏၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ခနံ-ဥစ္စာသည်၊ လောကေ-လောက၌၊
မဟာသခါ-ခင်ပွန်းကြီးတည်း။

၈၂ လောကေ - လောက၌၊ ဘစ္စံ-ကျွန်သူခစား အကဲကို၊
ပေသနေ - စေပါးခိုင်းခန့်သော အခါ၌၊ ဇာနေယျ - သိရာ၏၊
ဗန္ဓုပိ-ဆွေမျိုးအကဲကိုလည်း၊ ဘယာဂတေ-ဘေးရောက်သော
အခါ၌၊ ဇာနေယျ-သိရာ၏၊ တထာ-ထိုမြို့၊ မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်း
အကဲကို၊ အာပဒါသု-ဥစ္စာဘေးရောက်သောအခါတို့၌၊ ဇာနေ

ယျ သိရာ၏။ ဒါရဉ္စ-မယားအကဲကိုလည်း၊ ဝိဘဝက္ခယေ-စည်း
စိမ့်ကုန်မှ၊ ဇာနေယျ-သိရာ၏။

၈၃ ယော-အကြင်သူသည်၊ ဟိတေ-အစီးအပွား၌၊ ယုတ္တော-
ယှဉ်၏။ သော-ထိုသူသည်၊ ဗန္ဓု-အဆွေခင်ပွန်းမည်၏။ ယေ-
အကြင်သူတို့သည်၊ ပေါသကာ - ကျွေးမွေးတတ် ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ ပိတရော-မိဘမည်
ကုန်၏။ ယတ္ထ-အကြင်သူ၌၊ ဝိဿာသော-အကျွမ်းဝင်၏။ တံ
ထိုသူသည်၊ မိတ္တံ-ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္ထ အကြင်မိန်းမ၌၊ နိဗ္ဗုတိ-
နှလုံးငြိမ်းဇေး၏။ သံ-ထိုငြိမ်းဇေးစေတတ်သော မိန်းမသည်၊ ဘရိ
ယာ-မယားမည်၏။

၈၄ အဝိဿဋ္ဌံ-ရန်သူကို၊ န ဝိဿသေ-အလျှင်းအကျွမ်းမဝင်
ရာ၊ မိတ္တဉ္စာပိ-အဆွေခင်ပွန်းကိုလည်း၊ န ဝိဿသေ - အလွန်
အကျွမ်းမဝင်ရာ၊ ကဒါစိ - တရံဟခါ၊ မိတ္တော အဆွေ ခင်ပွန်း
သည်၊ ကုပိတော - အမျက်ထွက်လတ်သော်၊ လဗ္ဗဒေါသံ-ခပ်
သိမ်းသောအပြစ်ကို၊ ပကာသတိ-ထင်ရှားဖော်ပြတတ်၏။

၈၅ ယော-အကြင်သူသည်၊ သကိံ-တကြိမ်၊ ဒုဋ္ဌံ အမျက်
ထွက်ဘူးသော၊ မိတ္တံ-မိတ်ဆွေကို၊ ပုန-တဖန်၊ သန္ဓာတံ - စေ့စပ်
ခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆတိ - အလိုရှိငြားအံ့သော ထိုသူသည်၊ အသတရိ-
အသတိရှိခြင်း၊ မြင်းမသည်၊ ဂန္တံ - ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဂဏှာတိ ယထာ -
ယူသကဲ့သို့၊ မစ္စု-သေမင်းကို၊ ဥပဂဏှာတိ-ယူသည်မည်၏။

၈၆ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်သော၊ ကာလံ-မိမိအကြံကာလ
သည်၊ အနာဂတံ-မရောက်သေး၊ တာဝ-ထိုရွှေ့လောက်၊ အမိတ္တံ-
ရန်သူကို၊ ခန္ဓေန-ပရုံးဖြင့်၊ ဝဟေ ရှက်ဆောင်ရာ၏၊ ကာလေ-မိမိ

အကြံကာလသည်၊ အာဂတေ-ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်လေပြီးသော်၊
တမေဝ-ထိုရန်သူကိုလျှင်၊ သေလေ-ကျောက်၌၊ ဃဋ်-ရွက်ဆောင်
သော အိုးကို၊ ဘိန္ဒု ဣဝ - ခွဲသကဲ့သို့၊ ဘိန္ဒု-ခွဲဖျက်ရာ၏။

၈၇ ဣဏသေသော-မြဲကြွင်းသည်၎င်း၊ အဂ္ဂိသေသော-မီးကြွင်း
သည်၎င်း၊ တထေဝစ-ထိုအတူသာလျှင်၊ သတြုသေသော-ရန်
ကြွင်းသည်၎င်း၊ ပုနပ္ပုနံ-အဖန်တလဲလဲ၊ ဝိဝေဒန္တိ-ပွားတတ်ကုန်၏၊
တသ္မာ ထို့ကြောင့်၊ သေသံ-အကြွင်းကို၊ န ကာရယေ-မပြုရာ။

၈၈ ယဿ-အကြင်သူ၏၊ မုခံ-မျက်နှာသည်၊ ပဒုမံဣဝ-ပဒုမာ
ကြာကဲ့သို့ ရှင်၏၊ ဝါစာ-ဆိုသောစကားသည်၊ စန္ဒန သီတလာ-
စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းဇေး၏၊ ဟဒယေတု-နှလုံး၌ကား၊ ဟလာဟလံ-
လျှင်စွာသေစေတတ်သော အဆိပ်ကဲ့သို့ ရှိ၏၊ တာဒိသံ-ထိုကဲ့သို့
သဘောရှိသောသူကို၊ နောပ သေဝေယျ-မမှီဝဲရာ။

၈၉ ဖရသံ-ကြမ်းကြုတ်သော၊ သာမိံ-အရှင်ကို၊ န သေဝေ-
မမှီဝဲရာ၊ တတော-ထို့ထက်၊ မစ္ဆရိံ ဝန်တိုသော၊ သာမိံ-အရှင်
ကို၊ နစ သေဝေယျ-မမှီဝဲရာ၊ တတော-ထို့ထက်၊ အပ္ပဂ္ဂဏံ-မချီး
မြှင့်တတ်သော၊ သာမိံ-အရှင်ကို၊ နသေဝေ-မမှီဝဲရာ၊ တတော-
ထို့ထက်၊ နိဂ္ဂဟိတံ-နှိပ်စက်တတ်သော၊ သာမိံ အရှင်ကို၊ နေဝ
သေဝေယျ-မမှီဝဲရာသလျှင်ကတည်း။

၉၀ သိဂ်ံ - ဦးချိုရှိသော သတ္တဝါကို၊ ပညာသဟတ္ထေန - အ
တောင် ငါးဆယ်အရပ်မှ၊ ဝဇ္ဇေ - ကြဉ်ရာ၏၊ ဝါဇိနံ-မြင်းကို၊
သတေန-အတောင်တရာမှ၊ ဝဇ္ဇေ-ကြဉ်ရာ၏၊ ဟတ္ထိံဒန္တိံ-အစွယ်
ရှိသောဆင်ကို၊ သဟဿေန-အတောင်တထောင်မှ၊ ဝဇ္ဇေ-ကြဉ်

ရာ၏။ ဒုဇ္ဇနံ-သူမကောင်းကိုကား၊ ဒေသစာဂေဏ-အရပ်ကို စွန့်သဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေ-ကြည်ရာ၏။

၉၁ ကုဒေသဉ္စ-မကောင်းသော အရပ်ကို၎င်း၊ ကုမိတ္တဉ္စ-မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းကို၎င်း၊ ကုကုလဉ္စ-မကောင်းသောအမျိုးကို၎င်း၊ ကုဗန္ဓဝဉ္စ-မကောင်းသောအဆွေကို၎င်း၊ ကုဒါရဉ္စ-မကောင်းသောမယားကို၎င်း၊ ကုဒါသဉ္စ-မကောင်းသော ကျွန်ကို၎င်း၊ ဒူရတော-ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇယေ-ကြည်ရာ၏။

၉၂ ယေသခါနော အကြင်ခင်ပွန်းတို့သည်၊ ရောဂါတုရေစ-အနာနှိပ်စက်သောကာလ၌၎င်း၊ ဒုဗ္ဘိက္ခေစ-ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးသော ကာလ၌၎င်း၊ ဗျသနေစ-စည်းစိမ် ပျက်စီးသော ကာလ၌၎င်း၊ သတြုပ္ပိဂ္ဂဟေ-ရန်သူဘင်းမိသော ကာလ၌၎င်း၊ ရာဇဒွါရေစ-မင်းအိမ်တံခါး၌၎င်း၊ သုသာနေစ-သုသာန် တစပြင်၌၎င်း၊ တိဋ္ဌန္တိ-တည်ရပ်ပေကုန်၏၊ တေသခါ-ထို ခင်ပွန်းတို့သည်သာလျှင်၊ သုမိတ္တကာ-ခင်ပွန်းကောင်းမည်ကုန်၏။

၉၃ သီတဝါစော-နှုတ်ခွန်းချိုသောစကားရှိသောသူသည်၊ ဗဟုမိတ္တော-များသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏၊ ဖရသော-ကြမ်းကြုတ်သောသူသည်၊ အပ္ပမိတ္တကော-နည်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏၊ စန္ဒသူရိယရာဇနံ-လမင်း၊ နေမင်းတို့၏၊ ဥပမာ-ဥပမာကို၊ ဧတ္ထ-ဤအရာ၌၊ ဉာတဗ္ဗာ-သိအပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍော-ခင်ပွန်းကိုဆိုရာ အခဏ်းသည်၊

နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

× × × × ×

ဣတ္ထိကဏ္ဍ

၉၄ ကောကိလာနံ-ဥဩတို့၏။ ရူပံ-အဆင်းကား၊ သရော-
အသံတည်း၊ နာရီရူပံ-မိန်းမတို့၏အဆင်းကား၊ ပတိဗ္ဗတံ လင်
ကို မြတ်နိုးခြင်းတည်း၊ အရူပါနံ-ရုပ်သဏ္ဌာန် မကောင်းသော
သူတို့၏၊ ရူပံ-အဆင်းကား၊ ဝိဇ္ဇာ-အတတ်တည်း၊ တပဿီနံ-
ရသေ့ ရဟန်းတို့၏၊ ရူပံ-အဆင်းကား၊ ခမာ သည်းခံခြင်း
တည်း။

၉၅ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏၊ ခနံ-ဥစ္စာကား၊ ရူပံ- အဆင်းတည်း၊
ပုရိသာနံ - ယောက်ျားတို့၏၊ ခနံ-ဥစ္စာကား၊ ဝိဇ္ဇာ-အတတ်
တည်း၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏၊ ခနံ-ဥစ္စာကား၊ သီလံ-သီလ
တည်း၊ ရာဇာနံ-မင်းတို့၏၊ ခနံ-ဥစ္စာကား၊ ဗလံ-ရဲမက်ဗိုလ်ပါ
တည်း။

၉၆ တပဿိနော-ရသေ့ ရဟန်းတို့သည်ကား၊ ကိသာဝ
ကြံ့မှသာလျှင်၊ သောဘာ-တင့်တယ်ကုန်၏၊ စတုပ္ပဒါ-အခြေ
လေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ကား၊ ထူလာဝ-ဆူမှသာလျှင်၊
သောဘာ-တင့်တယ်ကုန်၏၊ ပုရိသာစ-ယောက်ျား တို့သည်
ကား၊ ဝိဇ္ဇာဝ-အတတ်ပညာရှိမှသာလျှင်၊ သောဘာ-တင့်တယ်
ကုန်၏၊ ဣတ္ထိစ မိန်းမတို့သည်ကား၊ သသာမိကာဝ လင်ရှိမှသာ
လျှင်၊ သောဘာ-တင့်တယ်ကုန်၏။

၉၇ ယုဂန္ဓဗ္ဗာ-တတ်လှစွာသော စောင်းသမားတို့သည်၊ ပဉ္စ
ရတျာ-ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့် ကင်းမှု၊ မလာ - ပျက်ကုန်၏၊
ဓနုဂ္ဂဟာ-တတ်လှစွာသော လေးသမားတို့သည်၊ သဠရတျာ-
ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့်ကင်းမှု၊ မလာ ပျက်ကုန်၏၊ သုဘရိယာ-

တော်မှန်လှစွာသော သားမယားဖြစ်လျှင်မူလည်း၊ ကောသာသား-
လင်နှင့်တလကင်းမူ၊ မလာ-ပျက်ကုန်၏၊ သိဿာ-တပည့်တို့
သည်၊ အခုမာသာ-လွဲမျှ ဆရာနှင့်ကင်းမူ၊ မလာ-ပျက်ကုန်
၏။

၉၈ ဟိ-ကွဲသည်၊ ပင်-ညွှန်၌၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏၊ ဟင်-
ဟင်္သာငှက်သည်၊ ပေါက်-ရေကန်၌၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏၊ ထိ-
မိန်းမသည်၊ ပု-ယောက်ျား၌၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏၊ ခု-ရဟန်း
သည်၊ ဓံ-တရား၌၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏။

၉၉ အနွံ-ထမင်းကို၊ ဇိဏ္ဏံ-အစာကျေမှ၊ ပသံသေယျ-ချီးမွမ်း
ရာ၏၊ ဒါရဉ္စ-မယားကိုလည်း၊ ဂတယောဗ္ဗနံ-အရွယ်လွန်မှ၊
ပသံသေယျ-ချီးမွမ်းရာ၏၊ သူရံ-ရဲမက်ကို၊ ရဏာ ပုနာဂတံ-စစ်
အောင်၍ပြန်မှ၊ ပသံသေယျ-ချီးမွမ်းရာ၏၊ သဿံ-ကောက်ကို၊
ဂေဟမာဂတံ-အိမ်သို့ရောက်မှ၊ ပသံသေယျ-ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀ ခွတ္တိပတိကာ-နှစ်လင်၊ သုံးလင်ကွာပြီးသော၊ နာရီစ-
မိန်းမသည်၎င်း၊ ခွတ္တိဝိဟာရိကော - နှစ်ကျောင်း၊ သုံးကျောင်း
ပြောင်းပြီးသော၊ ဘိက္ခုစ-ရဟန်းသည်၎င်း၊ ခွတ္တိပါသမုတ္တော-
ကျော့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ် လွတ်ပြီးသော၊ ပက္ခိစ-ငှက်
သည်၎င်း၊ ဗဟူတရံ-အလွန်များစွာ၊ ကတမာယာ-ပြုအပ်သော
မာယာရှိကုန်၏။

၁၀၁ ဒုဇ္ဇနံ - သူယုတ်ကို၊ ပဟာရော-ပုတ်ခတ် ခြင်းသည်၊
ဒန္တိ-ယဉ်ကျေးစေ၏၊ အမိတ္တံ-မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း
ကို၊ အဘာဏိကော-စကားဆို၍ မဆိုသောသူသည်၊ ဒန္တိ-
ယဉ်ကျေးစေ၏၊ ဣတ္ထိနံ-မကောင်းသော မိန်းမတို့ကို၊ ဗျာသနံ-

စည်းစိမ်ကို မအပ်နှင်းခြင်းသည်၊ ဒန္တိ - ယဉ်ကျေးစေ၏။ ရာဂိနံ - အစာ၌ တပ်မက်မောတတ်သောသူကို၊ အပ္ပဘောဇနံ - အစာရှားခြင်းသည်၊ ဒန္တိ - ယဉ်ကျေးစေ၏။

၁၀၂ စန္ဒိမံ - လကို၊ ဝိနာ - ကြဉ်၍၊ ရတ္တိ - ည၌သည်၊ နသောဘတေ - မတင့်တယ်၊ ဝီရိဝိနာစ - လှိုင်းတံပိုးမှ ကင်းသော၊ အဏ္ဏဝါစ - သမုဒြာသည်လည်း၊ နသောဘတေ - မတင့်တယ်၊ ဟံသဝိနာ - ဟင်္သာမှ ကင်းသော၊ ပေါက္ခရဏီ - ရေကန်သည်၊ နသောဘတေ - မတင့်တယ်၊ ပတိဝိနာ - လင်မှကင်းသော၊ ကညာ - သတို့သွီးသည်၊ နသောဘတေ - မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃ ပတိနာ - လင်သည်သာလျှင်၊ ဘောဂေါ - စည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊ ဇနိတော - ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတ္ထိယာ - မိန်းမမူကား၊ သုဂေါဝိယော - လုံစေအပ်သည်သာတည်း၊ ဟိ - ထိုစကားသင့်စွာ၊ ပုရိသောဝ ယောကျ်ား သည်သာလျှင်၊ ပဓာနော - ပဓာနတည်း၊ ဣတ္ထိ - မိန်းမကား၊ သူစိယာ သုတ္တံ ဣဝ - အပ်ချည်နှင့်သာ တူပါသတည်း။

၁၀၄ သဗ္ဗနဒီ ခပ်သိမ်းသော မြစ်တို့သည်၊ ဝင်္ကနဒီ - မြစ်ကောက်တို့သာတည်း၊ သဗ္ဗေဝနာ - ခပ်သိမ်းသောတောတို့သည်၊ ကဋ္ဌမယာ - ထင်းဖြင့် ပြီးကုန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထိယော - ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်၊ နိဝါတကေ - ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်ကို၊ လဗ္ဘမာနေ ရအပ်သည်ရှိသော်၊ ပါပံ - မကောင်းမှုကို၊ ကရေ၊ ကရောန္တိ - ပြုကုန်ခြင်းတည်း။

၁၀၅ ဝိဝါဒသီလီ - ငြင်းခုံ တတ်သော အလေ့ ရှိသော၊ ဥသုယဘာဏိနီ - ငြူစူစောင်းမြောင်းသော စကားကို ဆိုလေ့

ရှိသော။ သမ္မသတဏှိ-မြင်တိုင်းကိုလည်း တပ်နှစ်ပင်ကထ
 သော။ ဗဟုပါကဘုတ္တိနိ-များစွာလည်း ချက်ပြုတ်၍ စားတတ်
 သော။ အဂ္ဂန္တဘုတ္တိ-လင်၏အဦးစားတတ်သော။ ပရဂေဟ
 ဝါသိနိ-သူတပါးအိမ်သို့သွားတတ်၊ နေတတ်သောအလေ့ရှိသ
 သော။ နာရိ-မိန်းမကို၊ ပုတ္တသတမ္ဘိ-သားတရာပင် မြင်ငြား
 သော်လည်း၊ ပုမာ-ယောက်ျားသည်၊ စဇ-စွန့်ပစ်ရာ၏။

၁၀၆ ယာနာရိ-အကြင်မိန်းမသည်၊ ဘုတ္တေသုစ-စားသော
 အရာတို့၌၎င်း၊ မဏ္ဍေသုစ - အဝတ်တန်းဆာ ဆင်ယင်သော
 အရာတို့၌၎င်း၊ ဇနိဝ-အမိကဲ့သို့၊ ကန္တိနိ-နှစ်သက်ဘွယ် ပြုပြင်
 တတ်၏၊ ဂုဗ္ဗေ-လျှိုဝှက်အပ်သော၊ ဌာနေစ - ကျစ်လျစ်သော
 အရာ၌လည်း၊ ဘဂိနိဝ-နှစ်မကဲ့သို့၊ ဟိရိနိ-လွန်စွာရှက်တတ်၏၊
 ပတ္တေသု-အခါရောက်ကုန်သော၊ ကမ္မေသု-အမှုတို့၌၊ ဒါသိဝ-
 ကျန်မကဲ့သို့၊ ကရောတိ-ရိုသေစွာပြုတတ်၏၊ ဘယေသု ဘေး
 ရှိသောအခါတို့၌၊ မန္တိ-တိုင်ပင်သက်ရ၏၊ သယာနေသု-အိပ်
 သောအခါတို့၌၊ ရာမယေ-မွေ့လျော်စေတတ်၏၊ ရူပိသု-အရောင်
 အဆင်းကို ပြုပြင်ခြင်းတို့၌၊ သိက္ခိ-တင့်တယ်စွာပြုတတ်၏၊ ကုပ
 နေသု-အမျက်ထွက်သော အခါတို့၌၊ ခန္တိနိ-သည်းခံတတ်၏၊
 သာ-ထိုမိန်းမကို၊ နာရိသေဋ္ဌိတိ-မိန်းမမြတ်ဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ-ပညာ
 ရှိတို့သည်၊ ဝဒန္တိ ဆိုကုန်၏၊ သာနာရိ ထိုမိန်းမသည်၊ ကာယ
 သ ဘေဒါစ-သေသည်၏ အခြားမဲ့၌လည်း၊ ဒိဝေ-နတ်ပြည်၌၊
 ဘဝေယျ-ဖြစ်ရာ၏။ (ဇဂတ်ဆန်း၊ ၁၂ ပုဒ်၊ ဣန္ဒာဝံသ
 ဂါထာအနက်)

၁၀၇ ယာယုဝတိ-အကြင်မိန်းမပျိုသည်၊ သာမာ-ရွှေသော
 အသား အရေလည်းရှိ၏၊ မိဂက္ခိ-သင်္ဃေမျက်စိကဲ့သို့ ညိုသော

မျက်စိလည်းရှိ၏။ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ-ခါးသေး၊ တင်ကျယ် ငယ်
သော ဝမ်းလည်းရှိ၏။ သူရု-ဆင်နှာမောင်းကဲ့သို့ သွယ်ပျောင်း
သော ပေါင်လည်းရှိ၏။ သုကေသီ-ရှည်၍ အဖျားကော့တက်
သော ဆံလည်းရှိ၏။ သမပန္နိဒန္တိ-ကြီးငယ်မထင်၊ ညီညွတ်
သော သွားအစဉ်လည်းရှိ၏။ ဂမ္ဘီရနာဘိ-နက်သောချက်လည်း
ရှိ၏။ သုသီလီ-ကောင်းသောအလေ့အကျင့်လည်းရှိ၏။ သာယုဝ
တိ-ထိုသို့သော မိန်းမပျိုသည်။ ဟိနကုလေသု-ယုတ်သောအမျိုး
တို့၌၊ ဇာတာပိ ဖြစ်သော်လည်း၊ တံ-ထိုမိန်းမပျိုကို၊ ဝိဝါဟေ-
ဆက်ဆံ ထိမ်းမြားရာ၏။

၁၀၈ ကာလာနံ-ကာလတို့တွင်၊ သရဒဉ္စတု-တန်ဆောင်မုန်း
လ သရဒဉ္စတုသည်၊ ပဓာနံ-မြတ်၏။ ဘရိယာနံ-မယားတို့တွင်၊
ရူပဝတီ-အဆင်းလှသောမိန်းမသည်၊ ပဓာနံ-မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ-
သားတို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌာ-သားကြီးသည်၊ ပဓာနံ မြတ်၏။ ဒိသာနံ-
အရပ်မျက်နှာတို့တွင်၊ ဥတ္တရာဒိသာ မြောက်အရပ်သည်၊ ပဓာ
နံ-မြတ်၏။

၁၀၉ ယာနာရီ-အကြင် မိန်းမသည်၊ ဇာတိံ ဇာတိံ-ဖြစ်
တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၊ ပုနပ္ပုနံ-အဖန်တလဲလဲ၊ ပေါရိသံ-ယောက်ျား၏
အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆေ-အလိုရှိငြားအံ့၊ သာနာရီ-ထို မိန်းမသည်၊
ပါရိစာရိကာ-သိကြားမင်း၏မယားသည်၊ ဣန္ဒ-သိကြားမင်းကို၊
အပစာယတိဇုဝ-အရိအသေ လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့၊ သာဓိကံ-
လင်ကို၊ အပစာယေယျ-အရိအသေ လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀ ယောပေါသော-အကြင် ယောက်ျားသည်၊ ဇာတိံ
ဇာတိံ-ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း၊ ပုနပ္ပုနံ-အဖန်တလဲလဲ၊ ပေါရိသံ-

ယောက်ျား၏အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆေ-အလိုရှိငြားအံ့၊ သောပေါသော-
 ထိုယောက်ျားသည်၊ ပရဒါရံ-သူတပါး၏မယားကို၊ ဓောတ
 ပါဒေါ-ခြေဆေးပြီးသော၊ ပေါသော-ယောက်ျားသည်၊ ကဒ္ဒမံ-
 ညွှန်ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတိယထာ-ကြည်သကဲ့သို့၊ ဝိဝဇ္ဇေယျ-ကြည်ရာ၏။

၁၁၁ အတိတယောဗ္ဗနော-အရွယ်လွန်ပြီးသော၊ ပေါသော-
 ယောက်ျားသည်၊ တိဗ္ဗရတ္တနိံ-တည်သီးမျှငယ်သော သားမြတ်
 ရှိသော၊ ယုဝတိ-မိန်းမပျိုကို၊ အာနေတိ-ယူဆောင် သိမ်း
 ဆည်း၏၊ တဿာ ထိုမိန်းမပျိုအား၊ ဣဿာ-တပါးသူနှင့်
 ပျော်မွေ့မည်ကို မနာလိုခြင်းကြောင့်၊ နသုပတိ-မအိပ်နိုင်၊ တံ-
 ထိုငယ်သော မယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်၊ ပရာဘဝတော-
 ပျက်စီးအံ့သည်၏၊ မုခံ-အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော-မိန်းမကိုဆိုရာ ဖြစ်သော အခဏ်းသည်
 နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂ ရာဇာ-မင်းကား၊ ဧကယာမံ-တယံသာ၊ သယေ အိပ်
 ရာ၏၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိကား၊ ဒွိယာမညေဝ-နှစ်ယံသာလျှင်၊
 သယေ-အိပ်ရာ၏၊ ဃရာဝါသော-အိမ်ရာထောင်သော လူ
 အပေါင်းကား၊ တိယာမံဝ-သုံးယံသာလျှင်၊ သယေ-အိပ်ရာ၏၊
 ယာဇကောတု-ဘုန်းတောင်း၊ ယာဇကာကား၊ စတုယာမံဝ-
 လေးယံသာလျှင်၊ သယေ-အိပ်ရာ၏။

၁၁၃ ယတ္ထ ပဒေသေ-အကြင်အရပ်၌၊ ဓနဝါ-ဥစ္စာရှိသော
 သူ၎င်း၊ သုတဝါ-အကြားအမြင်များသောပညာရှိ၎င်း၊ ရာဇာ-

မင်း၎င်း၊ နဒီ-မြစ်၎င်း၊ ဝေဇ္ဇောစ-ဆေးသမား၎င်း၊ ဣမေ ပဉ္စ-
ဤငါးပါးတို့သည်၊ နဝိဇ္ဇန္တိ-မရှိကုန်၊ တတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ ဒိဝသံ-
တနေ့တရက်မျှ၊ န ဝသေ-မနေရာ။

၁၁၄ ယသ္မိံပဒေသေ-အကြင်အရပ်၌၊ န မာနော - မြတ်နိုး
ခြင်းလည်းမရှိ၊ နပေမံ-ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ န စ ဗန္ဓဝါ-အဆွေ
ခင်ပွန်းလည်းမရှိ၊ ကောစိ-တစုံတခုသော၊ ဝိဇ္ဇာဂမော-အတတ်
ပညာရလာခြင်းသည်လည်း၊ န-မရှိ၊ တဗြဟ္မပဒေသေ-ထိုအရပ်၌၊
ဒိဝသံ တနေ့တရက်မျှ၊ န ဝသေ-မနေရာ။

၁၁၅ လောကေ-လောက၌၊ အပုတ္တကံ-သား၊ သွီးမရှိသော၊
ဆရံ-အိမ်သည်၊ သုညံ-ဆိတ်၏၊ အရာဇကံ- မင်းမရှိသော၊ ရဋ္ဌံ-
တိုင်းသည်၊ သုညံ-ဆိတ်၏၊ အသိပ္ပဿ-အတတ်မရှိသောသူ၏၊
မုခံ-ခံတွင်းသည်၊ သုညံ-ဆိတ်၏၊ ဒလိဒ္ဓကာ သူဆင်းရဲ အဖြစ်
ကား၊ သဗ္ဗသုညာ-အလုံးစုံဆိတ်၏။

၁၁၆ လောကေ-လောက၌၊ ဓနံ-ဥစ္စာကို၊ ဣစ္ဆေယျ-အလိုရှိ
ငြားအံ့၊ ဝါဏိဇ္ဇေ ကုန်သည်လုပ်ရာ၏၊ ဝိဇ္ဇံ-အတတ်ကို၊ ဣစ္ဆေ-
အလိုရှိမှုကား၊ သုတံ-အကြားအမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘဇေ-
ဆည်းကပ်ရာ၏၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ ဣစ္ဆေ-အလိုရှိမှုကား၊ တရ
ဏိတ္ထိ-မိန်းမပျိုကို၊ ဝသေ-ပေါင်းနေရာ၏၊ ရာဇာမစ္ဆံ-မင်းအမတ်
ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဣစ္ဆေ-အလိုရှိမှုကား၊ ဝသံ-မင်းအလိုသို့၊ ဂမေ-
လိုက်ရာ၏။

၁၁၇ ယတိ-ရဟန်းသည်၊ အသန္နုဋ္ဌော-မရောင့်ရဲမှု၊ နဋ္ဌော-
ပျက်၏၊ မဟိပတိစ-မြေကြီးသနင်း၊ ပြည့်ရှင် မင်းသည် ကား၊
သန္နုဋ္ဌောစ-ရောင့်ရဲတတ်မှု၊ နဋ္ဌော-ပျက်၏၊ ဂဏိကာ-ပြည့်တန်

ဆာမသည်။ လဇ္ဇာ-ရှက်တတ်မှု၊ နဋ္ဌာ-ပျက်၏။ ကုလဇိတာ-
အမျိုးကောင်းသွီးသည်။ နိလ္လဇ္ဇာ-မရှက်တတ်မှု၊ နဋ္ဌာ-ပျက်၏။

၁၁၈ ပက္ခိနံ-ငှက်တို့၏။ ဗလံ-အားကား၊ အာကာသော-
ကောင်းကင်တည်း၊ မစ္ဆာနံ-ငါးတို့၏။ ဗလံ-အားကား၊ ဥဒကံ-
ရေတည်း၊ ဒုဗ္ဗလဿ-အားနည်းသောသူ၏။ ဗလံ-အားကား၊
ရာဇာ-မင်းတည်း၊ ကုမာရာနံ-သူငယ်တို့၏။ ဗလံ-အားကား၊
ရဒံ-ငိုခြင်းတည်း။

၁၁၉ ခမာ-သည်းခံခြင်း၎င်း၊ ဇာဂရိယံ-နိုးကြားခြင်း၎င်း၊
ဥဋ္ဌာနံ-ထကြွလုံ့လ ပြုခြင်း၎င်း၊ သံဝိဘာဂေါ-ဝေဘန်ပေးကမ်း
ခြင်း၎င်း၊ ဒယာ-သနားခြင်း၎င်း၊ ဣက္ခဏာ-မြော်မြင် ခြင်း၎င်း၊
ဧတေ-ဤခြောက်ပါးတို့သည်၊ နာယကဿ-မင်းစသော သူကြီး
မိဘ၏။ ဂုဏာ-ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း၊ သတံ သူတော်ကောင်း
တို့သည်၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗာ အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ဂုဏာ-ဂုဏ်ကျေးဇူး
တို့တည်း။

၁၂၀ လောကေ - လောက၌၊ ရာဇာနော - မင်းတို့သည်၊
သင်္ကံ - တကြိမ်သာ၊ ဝဒန္တိ - ဆိုကုန်၏။ သမဏဗြာဟ္မဏာ-
ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သင်္ကံ - တကြိမ်သာ၊ ဝဒန္တိ - ဆိုကုန်၏။
သပ္ပုရိသာ-ဘုရားစသော သူတော်ကောင်း တို့သည်၊ သင်္ကံ-
တကြိမ်သာ၊ ဝဒန္တိ - ဆိုကုန်၏။ ဧသ, ဧသော ဓမ္မော-ဤသို့သော
သဘောတရားသည်၊ သနန္တနော - ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏
အကျင့်တည်း။

၁၂၁ လောကေ-လောက၌၊ အလသော - ပျင်းသော၊ ကာမ
ဘောဂီ-အိမ်ရာထောင်သော၊ ဂိဟီ-လူသည်၊ နသာဓု-မကောင်း၊

အသညတော - ကိုယ်,နှုတ်,နှလုံး မစောင့်သုံးသော၊ ပဗ္ဗဇိတော - ရဟန်းသည်၊ န သာဓု မကောင်း၊ အနိသမ္မကာရီ-မဆင်မခြင် ပြုလေ့ရှိသော၊ ရာဇာ - မင်းသည်၊ န သာဓု-မကောင်း၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိ ဖြစ်လျက်၊ ကောဓနော အမျက် ထွက်တတ်မှု၊ တံပိ-ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်း၊ န သာဓု-မကောင်း။

၁၂၂ ယတ္ထ-အကြင်အခါ၌၊ နေတ္တာရော ရှေ့ဆောင် အကြီး အကဲတို့သည်၊ ဗဟဝေါ-များကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ ပဏ္ဍိတ မာနိနော ငါပညာရှိဟု မှတ်ထင်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်၊ မဟတ္တံ-အကြီးအမြတ်၏ အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏၊ တေသံ-ထိုသူတို့၏၊ ကမ္မံ-အမှုသည်၊ ဝိနဿတိ-ပျက်၏။

၁၂၃ ရာဇာ - မင်းသည်၊ အာယံ-အခွန်အတုတ်၏ ထွက် မထွက်ကို၎င်း၊ ခယံ-မျိုးရိက္ခာ ကုန်မကုန်ကို၎င်း၊ သယံ-ဣဒံ တိုင်၊ ဇညာ သိအောင်ပြုရာ၏၊ ကတာကတံ-အမှုထမ်းသည် မထမ်းသည်ကိုလည်း၊ သယံ - ကိုယ်တိုင်၊ ဇညာ-သိအောင်ပြု ရာ၏၊ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ-နှိပ်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို၊ နိဂ္ဂဟေ-နှိပ်ရာ ၏၊ ပဂ္ဂဟာရဟံ-ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို၊ ပဂ္ဂဟေ- ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄ လောကေ-လောက၌၊ အတ္တံ-နေစာကို၊ ဝိဠိတောဝ - ကျောက်ဖြင့်သာလျှင်၊ နိသေဝေယျ-လှုံမှီရာ၏၊ ဟုတာသနံ- မီးကို၊ ကုစ္ဆိနာဝ-ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိသေဝေယျ-လှုံမှီရာ၏၊ သာမိကံ-အရှင်ကို၊ သဗ္ဗဘာဂေန - အလုံးစုံသော အဘို့ဖြင့်၊ နိသေဝေယျ - ကပ်မှီရဲရာ၏၊ ပရလောကံ - တမလွန်ဘဝကို၊ အမောဟဝါ-မမှိုက်သဖြင့်၊ နိသေဝေယျ-ကပ်မှီရာ၏။

၁၂၅ လောကေ-လောကဉ္စ၊ အဝိ-မီးကို၎င်း၊ အာပေါ-ရေ
ကို၎င်း၊ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို၎င်း၊ မူဠော-သူမိုက်ကို၎င်း၊ သပ္ပေ-
မြွေကို၎င်း၊ ရာဇကုလာနိစ-မင်းမျိုးတို့ကို၎င်း၊ အပယန္တန-
မထိမပါး ရှောင်ရှားသဖြင့်၊ ဂန္ဓဗ္ဗာ-ချဉ်းကပ်ကုန်၏၊ အစ္စက
ပါဏ ဟာရကာ-လတ်တလော အသက်ကို ချတတ်ကုန်၏။

၁၂၆ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဒုဋ္ဌဘရိယသံဝါသော-မကောင်း
သော မယားနှင့်ပေါင်းဘက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ပဒုဋ္ဌစိတ္တဒါသတာ-
ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသော ကျွန်ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ သ သပ္ပေ
မြွေရှိသော၊ သရေ-အိမ်၌၊ ဝါသောစ-နေခြင်းသည်၎င်း၊ မစ္စ၊
ဝေ-သေခြင်းကေန ယေမင်းအမှန်တည်း၊ န သံသယော-ယုံမှား
မရှိရာ။

၁၂၇ လောကေ-လောကဉ္စ၊ မူဠသိသော ပဒေသေန-မိုက်
သော တပည့်ကို အကတ်ပညာ ပို့ချသဖြင့်၎င်း၊ ကုနာရိ ဘရဏ
နစ-ယုတ်မာသော မိန်းမကို အိမ်ထောင်ဘက် ပြုသဖြင့်၎င်း၊
အသတံ သမ္ပယောဂေန-မသူတော်နှင့် ပေါင်းဘက်သဖြင့်၎င်း၊
ပဏ္ဍိတောပိ-ပညာရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ အဝသီဒတိ-
နှစ်တတ်ချေသလျှင်ကတည်း။

၁၂၈ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ပါပံ-ယုတ်မာသော အမှုကို၊
ပုတ္တကရံ သားတည်း ပြုမှုကား၊ မာတာ-အမိပြုသည် မည်၏၊
တထာ-ထို့အတူ၊ သိဿပါပံ တပည့်တည်း မကောင်းမှု ပြုမှု
ကား၊ ဂုရု-ဆရာပြုသည် မည်၏၊ ပါပံ-မကောင်းမှုကို၊ ရဋ္ဌကရံ-
တိုင်းသူပြည်သားတည်း ပြုမှုကား၊ ရာဇာ-မင်းပြုသည်မည်၏၊
ရာဇပါပံ-မင်းတည်း မကောင်းမှုပြုမှုကား၊ ပုရောဟိတော-
ပုရောဟိတ် ပြုသည်မည်၏။

၁၂၉ ရာဇာနာမ-မင်းမည်သည်။ ကုဒ္ဒံ-အမျက် မာန်စောင်
ကြီးငှသောသူကို။ အက္ခောဓေန-အမျက်နည်းသဖြင့်။ ဇိနေ-
အောင်ရာ၏။ အသာဓုံ-မတော်မမှန်သော သူကို။ သာဓုနာ-
တော်မှန်ကောင်းမွန်သဖြင့်။ ဇိနေ-အောင်ရာ၏။ မစ္ဆရိ-ဝန်တို
သော သူကို။ ဒါနေန-ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ-အောင်ရာ၏။
အလိကဝါဒိနံ-စကားမမှန်သောသူကို။ သစ္စေန-အမှန်ဆိုသဖြင့်။
ဇိနေ-အောင်ရာ၏။

၁၃၀ လောကေ-လောက၌၊ ဒါနံ-ပေးကမ်းခြင်းသည်။ အဒန္တ
ဒမနံ-မယဉ်ကျေးသောသူကို ယဉ်ကျေးစေတတ်၏။ ဒါနံ ပေး
ကမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ - ခပ်သိမ်းသော အကျိုးကို
ပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန- ပေးကမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ပိယဝါစာ
ယ-ချစ်တွယ်သောစကားကြောင့်၎င်း၊ လောကာ-လူတို့သည်။
ဥန္တမန္တိစ ဝမ်းမြောက်စိတ်ကြွ မြင့်မောက်ကြကုန်၏။ နမန္တိစ-
မိမိသို့လည်း သူတပါးတို့ ညွတ်လာရကုန်၏။

၁၃၁ လောကေ-လောက၌၊ ဒါနံ-ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သိနေ
ဟ ဘေသဇ္ဇံ-ချစ်ဆေးတည်း။ မစ္ဆရိ-ဝန်တိုခြင်းသည်။ ဒေသ
နာသမံ-မုန်းဆေးတည်း။ ဒါနံ-ပေးကမ်းခြင်းသည်။ ယသသိ
ဘေသဇ္ဇံ-အခြံအရံအကျော်အစော များဆေးတည်း။ မစ္ဆရိ-
ဝန်တိုခြင်းကား၊ ကပဏောသမံ-အထီးကျန်သော ဆင်းရဲဆေး
တည်း။

၁၃၂ လောကေ-လောက၌၊ ဗဟူနံ-များကုန်သော၊ အပ္ပသာ
ရာနံ-ဂုဏ်ကျေးဇူးအနှစ် ကင်းကုန်သောသူတို့၏။ သာမဂ္ဂိယာ-
ညီညွတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇယံ-အောင်အပ်သော ရန်ကို။ ဇယေ-

အောင်နိုင်၏၊ တိဏေန-မြက်ဖြင့်၊ ယောက္ခ-လွန်ကို၊ ဝဋ္ဋတေ-ကျစ်
အပ်၏၊ တေန-ထိုလွန်ဖြင့်၊ နာဂေါဝိ-ဆင်ပြောင်ကိုလည်း၊ ဗဇ္ဈတိ-
ဘွဲ့နိုင်သလျှင်ကတည်း။

၁၃၃ သဟာယော ပိ-မိုလ်ပါသူရဲ သဟဲ အဘော် ပြည့်စုံညီ
ညွတ်သော်လည်း၊ အသမတ္ထော-ရန်ကိုမအောင်စွမ်းနိုင်သောမင်း
သည်၊ ဧတေသာ-တန်းခိုးဖြင့်၊ ကိံကရိဿတိ အဘယ် ပြုအံ့
နည်း၊ နိဝါတေ လေဆိတ်သော အရပ်၌၊ ဇလိတော-ညှိအပ်
သော၊ အဂ္ဂိ-မီးသည်၊ သယမေဝ-အလိုလိုသာလျှင်၊ ဂူပသမ္ပတိ-
ငြိမ်းချေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၄ ကာမဘောဂံ-ကာမစည်းစိမ်ကို၊ ရညာ-မင်းနှင့်၊ သမကံ-
အတူ၊ ကုဒါစနံ တရံတဆစ်မျှ၊ နဘုဉ္ဇေ-မခံစားရာ၊ အာကပ္ပံ-
အသွင်အပြင်ကို၎င်း၊ ရသဘုတ္တိံ ဝါ-အရသာစားခြင်းကို၎င်း၊ မာ
လာဂန္ဓဝိလေပနံ-ပန်းပန်ခြင်း၊ နံ သာလိမ်းထုံခြင်းကို၎င်း၊ ဝတ္ထံ
ပုဆိုး အဝတ်ကို၎င်း၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ အလင်္ကာရံ-တန်းဆာ
ဆင်ခြင်းကို၎င်း၊ ရညာ-မင်းနှင့်၊ သဒိသံ-အတူ၊ န ကရေ မပြုရာ။

၁၃၅ ရာဇာ-မင်းကား၊ မေ-ငါ၏၊ သခါ-ခင်ပွန်းသည်၊ န
ဟောတိ-မဖြစ်ရာ၊ ရာဇာ-မင်းကား၊ မေထုနော-ဂုဏ်ရည်တူသော
အပေါင်းအဘော်သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဒေသော ဤမင်းကား၊
မယံ ငါ၏၊ သာမိကော အရှင်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စိတ္တေ-စိတ်၌၊
နိဋ္ဌံ-အပြီး၊ နိဝေပယေ-ကောင်းစွာ ထားရာ၏။

၁၃၆ သေဝကော မင်းခယောကျ်ားသည်၊ ရညော-မင်း၏၊
အတိဒူရေ-အလွန်ဝေးသောအရပ်၌၊ န ဘဇေ-မခံစားရာ၊ အစွာ
သန္ဓေ-အလွန်နီးသည်၌၊ န ဘဇေ-မခံစားရာ၊ ဥပဝါတကေ လေ

ညာဉ်၊ နဘဇေ မခစားရာ၊ ဥဇကေ-ရှေးရှု၍၊ နဘဇေ မခစားရာ၊
အတိနိန္ဒေစ-အလွန်နိမ့်ရာအရပ်၌လည်း၊ (အတိပစ္ဆာ-အလွန်
နောက်ကျသောနေရာ၌လည်းဖြစ်ရာ၏။) နဘဇေ မခစားရာ၊ ဥစ္စ
မာသနေစ-မြင့်သောနေရာ၌လည်း၊ နဘဇေ-မခစားရာ၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ ဆဒေါသေ-ခြောက်ပါးသောအပြစ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေ-ကြဉ်ရာ
၏၊ အဂ္ဂိဝ-မီးကဲ့သို့၊ သံယတော-စောင့်စည်းလျက်၊ တိဌေ-တည်
ရာ၏။

၁၃၇ သဗ္ဗညုတုလျော-သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားနှင့် တူသော၊
ဂုဏိဝိ-ကျေးဇူးရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား၊ အနိဿယော-မှီခိုရာ
မရှိမှု၊ န သောဘတိ-မတင့်တယ်၊ မဏိနာမ ပတ္တမြားမည်သည်၊
အနုဋ္ဌောပိ အဘိုးအတိုင်းမသိထိုက်သော်လည်း၊ ဟေမံ-ရှေ့ကို၊
နိဿာယ မှီမှသာလျှင်၊ သောဘတိ-တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍော မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်းသည်၊

နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

× × × × ×

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

၁၃၈ ဣတ္ထိမိဿ-မိန်းမနှင့်နှီးနှောသောရဟန်း၌၊ ကုတော
သီလံ-အဘယ်မှာ သီလရှိအံ့နည်း၊ မံသဘက္ခေ-အသားစားကြိုး
သောသူ၌၊ ကုတောဒယာ-အဘယ်မှာ သနားခြင်း ရှိအံ့နည်း၊
သုရာပါနေ သေသောက်ကြိုးသောသူ၌၊ ကုတောသစ္စံ-အဘယ်
မှာ စကားမှန်အံ့နည်း၊ မဟာလောဘေ-အလိုရမ္မက် ကြီးသော
သူ၌၊ ကုတောလဇ္ဇာ-အဘယ်မှာအရှက်ရှိအံ့နည်း၊ မဟာတန္ဒေ

အပျင်းကြီးသောသုဉ်း၊ ကုတောသိပ္ပံ-အဘယ်မှာ အတတ် တတ်
အံ့နည်း၊ မဟာကောဓေ-အမျက်ကြီးသောသုဉ်း၊ ကုတောဓနံ-
ဥစ္စာအဘယ်မှာရအံ့နည်း။

၁၃၉ သုရာယောဂေါစ-သေသောက်ကြူးခြင်း၌ အားထုတ်
ခြင်း၎င်း၊ ဝိကာလောစ-အခါမဟုတ်သည့် သွားလေ့ရှိခြင်း၎င်း၊
သမဇ္ဇစရဏဂ်တောစ-သဘင်အသွားများခြင်း၎င်း၊ ခိဉ္စရတ္တောစ-
ကြွေအန် အစရှိသော လောင်းတမ်း ကစားကြူးခြင်း၎င်း၊ ပါပ
မိတ္တောစ-မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိခြင်း၎င်း၊ အလသံ -
ပျင်းရိဖင့်နွံခြင်း၎င်း၊ ဣမေ-ဤသည်တို့ကား၊ ဘောဂါနံ-စည်း
စိမ် တို့၏၊ မုခံ-ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀ ဒိဝါ-နေအခါ၌၊ အဒိက္ခာ-မရှဉ်းဘဲ၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ-မဆို
အပ်၊ ရတ္တောစ-ညဉ့်လည်း၊ အဝစနေန-မမေးဉ်းဘဲ၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ-
မဆိုအပ်၊ ဘယာ ဘေးမှ၊ ဘိတော ကြောက်သော၊ ဝနစရိ-
တောမူဆိုးသည်၊ ဝနေ-တော၌၊ သဉ္ဇရတိယထာ - ရွှေနေ့ကံ
ရှု၍သွားသကဲ့သို့၊ သဉ္ဇရေယျ-ကောင်းစွာ ပြုကျင့်ရာ၏။

၁၄၁ ဇီဝန္တောဝိ အသက်ရှည်ကုန်လျက်လည်း၊ မတံ-သေ
သူတို့ဟူ၍၊ ပဉ္စ-ငါးယောက်သော သူတို့ကို၊ ဗျာသေန ဗျာသ
ဆရာသည်၊ ပရိကိတ္တိတာ - ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဒုက္ခိတော-ဆင်းရဲ
သောသူ၊ ဗျာမိတော - အနာနှိပ်စက်သောသူ၊ မူဠော-မိုက်မဲ
သောသူ၊ ဣဏဝါ-မြွေများသောသူ၊ နိစ္စသေဝကော-မင်းဝယ်
ကိုယ်ကြပ်စားသောသူ၊ ဣမေ-ဤငါးယောက်တို့တည်း။

၁၄၂ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိမည်သည်၊ အနာဂတံ - မရောက်
သေးသော၊ ဘယံ-ဘေးကို ဒိသွာ-မြင်သည်ရှိသော်၊ ဒူရတော-

အဝေးက၊ ပရိဝဇ္ဇယေ-ရှောင်ကွင်းရာ၏။ အာဂတံ-ရောက်လာ
သော၊ ဘယံ ဘေးကို၊ ဒိလ္လာ-မြင်မှုကား၊ အဘိတော-ကြောက်
ရွံ့တတ်သော သဘောမရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

၁၄၃ လောကေ-လောက၌၊ နိဒ္ဒါလုကော-အအိပ်ကြီးသော
သူ၎င်း၊ ပမတ္တောစ-မေ့လျော့သောသူ၎င်း၊ သုခိတော-ချမ်းသာ
ကြိုက်တတ်သောသူ၎င်း၊ ရောဂဝါ-အနာရှိသောသူ၎င်း၊ အလ
သော-ပျင်းသောသူ၎င်း၊ မဟိန္ဒော-အလိုကြီးသော သူ၎င်း၊
ကမ္မာရာမောစ-အမှုသစ်၌ မေ့လျော့သောသူ၎င်း၊ ဧတေသတ္တ-
ဤ ခုနစ်ယောက်သောသူတို့သည်၊ သတ္တဝဇ္ဇိတာ-ကျမ်းဂန်မှ
ကင်းကုန်၏။

၁၄၄ ဟေလာဘ-အိုလာဘ်၊ ဒုဂ္ဂတံ သူဆင်းရဲသို့၊ ဂစ္ဆ သွား
ပါလေ၊ လာဘော-လာဘ်များသောသူသည်၊ လာဘေန-လာဘ်
ဖြင့်၊ ပူရတိ-ပြည့်၏၊ ဟေပဇ္ဈန္ဒ-အိုမိုးနတ်၊ ထလေ-ကြည်းကုန်း
၌၊ ဝဿထ-ရွာပါလေ၊ သိန္န-သမုဒြာသည်၊ အာပေန-ရေဖြင့်၊
ပူရတိ-ပြည့်၏၊ ဣဒံမ္မဇာတံ-ဤသို့တောင့်တ၍ ရသောသဘော
တရားသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ကမ္မပ္ပဓာနံ-ကံသာလျှင် ပဓာနတည်း။

၁၄၅ လောကေ-လောက၌၊ ကိစ္စ-ပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ ကတေ-
ပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ကတ္တာရံ-ပြုတတ်သောသူကို၊ ကောစိ-
တစုံတယောက်သော သူသည်၊ နဟိ သမုပေက္ခတေ ပြန်၍ မရှု
ကြည့်တတ်၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗာနိ-ခင်သိမ်း ကုန်သော၊
ကိစ္စာနိ-အမှုတို့ကို၊ သာဝသေသေန-အကြွင်း ထားသဖြင့်၊
ကာရယေ-ပြုရာ၏။

၁၄၆ လောကေ-လောက၌၊ ဣလံ-လဲဝါသည်၊ သဇ္ဈ
ဟုကံ-ပေါ့၏၊ တတော-ထို့ထက်၊ စပလဇာတိကော-လျှပ်ပေါ်

သော သဘောရှိသော သူသည်။ သလ္လဟုကော ပေါ့၏။ တတော-ထို့ထက်၊ ဝုဗ္ဗမနောဝါဒေါ-ဆရာ၊ မိဘတို့၏ အဆုံးအမကို မခံသောသူသည်။ သလ္လဟုကော-ပေါ့၏။ တတော-ထို့ထက်၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ-မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ ပမတ္ထော-မေ့လျော့သောသူသည်။ သလ္လဟုကော-ပေါ့၏။

၁၄၇ လောကေ-လောက၌၊ ပါသာဏဆတ္တံ ကျောက်ထီးသည်။ ဂရုကံ-လေး၏။ တတော ထို့ထက်၊ ဒေဝါနိ-နတ်တို့၏။ အာစိက္ခကံ ပြောဆိုသော စကားသည်။ ဂရုကံ လေး၏။ တတော-ထို့ထက်၊ ဝုဗ္ဗာနံ ဆရာ၊ မိဘတို့၏။ သြဝါဒေါ အဆုံးအမသည်။ ဂရုကော-လေး၏။ တတော-ထို့ထက်၊ ဗုဒ္ဓသာသ-မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ ဆုံးမသော စကားတော်သည်။ ဂရုကံ လေး၏။

၁၄၈ လောကေ လောက၌၊ ဒက္ခိဏဟတ္ထော-လက်ျာလက်ကား၊ ကာယဿ-ကိုယ်၏။ ဒါသော ကျွန်မည်၏။ ဧတ္ထ-ဤလက်ျာလက်၌၊ ကနိဋ္ဌကော လက်သန်းကား၊ ကဏ္ဍဃာနာနိ-နား၊ နှာခေါင်းတို့၏၎င်း၊ အင်္ဂွီနိ-မျက်စိတို့၏၎င်း၊ ဒါသော ကျွန်မည်၏။ ဝါမောတု-လက်ဝဲ လက်သည်ကား။ ပါဒ ဒါသကော-ခြေတို့၏ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉ တမ္ဗုလဿ ကွမ်း၏။ မဇ္ဈေ-အလယ်၌ ဖြစ်သော၊ ပတ္ထေ အရှက်၌၊ ကုဝေရော ကုဝေရနတ်သည်။ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ရက္ခတိ-စောင့်၏။ မူလမှီ-အရင်း၌၊ ယက္ခော-ဘိလူးသည်။ ရက္ခတိ-စောင့်၏။ အဂ္ဂမှီစ အဖျား၌လည်း၊ ကာဠကဏ္ဍိကာ-ဒေဝမိစ္ဆာ၊ နတ်ယုတ်မာသည်။ ရက္ခတိ-စောင့်၏။ တသ္မာ

ထို့ကြောင့်၊ တာနိ-ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ-ဖြတ်၍၊
ဘုဉ္ဇေယျ-စားရာ၏၊ ဧဝံ-ဤသို့ စားသည်ရှိသော်၊ သိရီ-ဘုန်း
ကြက်သရေသည်၊ ပဂဗုတိ-တိုးပွား၏။

၁၅၀ ဗြဟ္မာဝ-ဗြဟ္မာသည်သာလျှင်။ သမ္ပုဏ္ဏရက္ခော-သင်
ပုဏ်းကို စောင့်၏၊ ဗိဿဏောစ-ဗိဿဏိုးနတ်သည်လည်း၊ အစ္စု
ရက္ခော-ကမ္မလွေကိုစောင့်၏၊ တသ္မာဟိ တသ္မာဝေ-ထို့ကြောင့်
သာလျှင်၊ သိပ္ပါရန္တာ - အတတ်သင်သော သူတို့သည်၊ တေ-
ထိုဗြဟ္မာ၊ ဗိဿဏိုးတို့ကို၊ ပူဇယန္တု-ပူဇော်စေကုန်သတည်း၊
သဒါ အခါခပ်သိမ်း၊ တံ နရံ-ထိုပူဇော်တတ်သောသူကို၊ မာ
နေန္တိ-မြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။

၁၅၁ ဂေါဏာ-နွားတို့သည်၊ သဗ္ဗဂဟိနံ - ခပ်သိမ်းသော
လူတို့ကို၊ ဟိယသ္မာ - အကြင်ကြောင့်၊ ပေါသကာ-ကျွေးမွေး
တတ်ကုန်၏၊ ဘောဂဒါယကာ စည်းစိမ်ကို ပေးတတ်ကုန်၏၊
တသ္မာဟိ တသ္မာဝေ-ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ မာတာပိတူဝ-အမိ
အဘတို့ကိုကဲ့သို့၊ တေ-ထိုနွားတို့ကို၊ မာနယေ-မြတ်နိုးရာ၏၊ သတ္တံ
ရေယျစ-အရိအသေလည်းပြုရာ၏။

၁၅၂ ယေစ-အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဂေါမံသံ-နွားတို့၏
အသားကို၊ ခါဒန္တိ-စားကုန်၏၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ မာတု
မံသံ-အမိ၏ အသားကိုသာလျှင်၊ ခါဒရေ စားသည် မည်ကုန်
၏၊ တေသု-ထိုနွားတို့သည်၊ မတေသု သေကုန်သည် ရှိသော်၊
ဂိဇ္ဈာနံ-လင်းတတို့အား၊ ဒဒေ - ပေးရာ၏၊ သောတေစ-ရေ
အယဉ်၌သော်လည်း၊ ဝါဟယေ-မျှောရာ၏။

၁၅၃ ဂုရု-ကြာသပတေးနေ့၌၊ သိပ္ပဂါရုဗ္ဘော-အတတ်ပညာ စ၍သင်မှု၊ သိဒ္ဓေါ - ပြီးစီး၏။ ရဝိ သောကြာစ - တနင်္ဂနွေနေ့၊ သောကြာနေ့၌သင်မှု၊ မဇ္ဈိမော-လျစ်လျူရှိ၏။ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော-ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ တနင်းလာနေ့၌သင်မှု၊ နသိပ္ပေါ-အတတ်မတတ်ရာ၊ သောရီ အင်္ဂါစ - စနေနေ့၊ အင်္ဂါနေ့တည်းသင်မှုကား၊ မရဏံ-သေရာ၏။

၁၅၄ အဋ္ဌမိယံ လဆန်း ရှစ်ရက်၊ လဆုတ် ရှစ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှု၊ ဂရုံဟန္တိ-ဆရာကို သတ်သည် မည်၏။ စတုဒ္ဓသိ-လဆန်း တဆွဲလေးရက်၊ လဆုတ် တဆွဲလေးရက်နေ့၌ အတတ်သင်မှု၊ သိဿံ ဟန္တိ-တပည့်ကို သတ်သည် မည်၏။ ဒသံ လဆန်း ဆယ်ရက်၊ လဆုတ်ဆယ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာ သင်မှု၊ သိပ္ပံဟန္တိ-အတတ်ကို သတ်သည် မည်၏။ ပုဏ္ဏမိ-လပြည့်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှု၊ မာတုံ ပိတုံ ဟန္တိ အမိအဘ ကို သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅ လောကေ လောက၌၊ သိပ္ပဂါရုဗ္ဘော အတတ်ပညာ သင်သောသူသည်၊ သတ္တ-လဆန်းခုနစ်ရက်၊ လဆုတ်ခုနစ်ရက် ၌၊ နာလိကံ အုန်းသီးကို၊ နဘုဇ္ဇေ-မစားရာ၊ နဝမံ-ကိုးရက် မြောက်၌၊ လာဗုံ-အိမ်ပူးကို၊ တထာ ထို့အတူ၊ နဘုဇ္ဇေ-မစားရာ၊ ဒွါဒသ-တဆွဲနှစ်ရက်မြောက်၌၊ ပြိန္ဒံ-ကင်းပိန်ကို၊ နဘုဇ္ဇေ-မစားရာ၊ တြိ-သုံးရက်မြောက်၌၊ မိန္ဒံ-ဟင်းမျိုးကို၊ နဘုဇ္ဇေ မစားရာ၊ ဘုဇ္ဇေ စားမိငြားအံ့၊ သိပ္ပံ-အတတ်သည်၊ ပိနဿတိ-ပျောက်၏။

၁၅၆ လောကေ-လောက၌၊ ကုလဿတ္ထံ-အမျိုး၏ အကျိုး ၌၊ ဧကံ တယောက်သောသူကို၊ စဇေ-စွန့်ရာ၏၊ ဂါမဿတ္ထံ-

ရွာ၏အကျိုးငှါ၊ ကုလံ-အမျိုးကို၊ စဇေ-စွန့်ရာ၏၊ ဇနပဒတ္ထံ-
ဇနပုဒ်၏ အကျိုးငှါ၊ ဂါမံ-ရွာကို၊ စဇေ-စွန့်ရာ၏၊ အတ္တတ္ထံ-မိမိ
၏ အကျိုးငှါ၊ ပထဝီ-မြေအလုံးကို၊ စဇေ-စွန့်ရာ၏။

၁၅၇ လောကေ-လောက၌၊ သိဟော ခြင်္သေ့သည်၎င်း၊
သပ္ပုရိသော-သူတော်ကောင်းသည်၎င်း၊ ဂဇော-ဆင်သည်၎င်း၊
ဣမေ-ဤသူတို့သည်၊ ဒေသံ-အကျိုးမရှိသောအရပ်ကို၊ သြသဇ္ဇေ-
စွန့်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားကုန်၏၊ ကာကော-ကျီးသည်၎င်း၊ ကာ
ပုရိသော-ယုတ်သော ယောက်ျား သည်၎င်း၊ မိဂေါ-သမင်
သည်၎င်း၊ ဣမေ-ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ တတ္ထေဝ-ထိုမိမိ ကျင်
လည်ရာ အရပ်၌သာလျှင်၊ နိဇနံ-ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ယန္တိ-ရောက်
ကုန်၏။

၁၅၈ ယမိ ပဒေသေ-အကြင်အရပ်၌၊ န မာနော-မြတ်နိုးခြင်း
လည်း မရှိ၊ နပေမံ-ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ နစဗန္ဓဝါ-အဆွေခင်ပွန်း
လည်းမရှိ၊ ကောစိ-တစုံတခုသော၊ နစဝိဇ္ဇာဂါဟော-အတတ်
ပညာသင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ၊ တတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ ဝသနံ-နေ
ခြင်းကို၊ နကရေ-မပြုရာ။

၁၅၉ ပဏှိတော-ပညာရှိသဘောကား၊ ဧကေန ပါဒေန-
လှမ်းသော ခြေတဘက်နှင့် တူသော အရပ်သစ်ကို မျှော်တင်း
သော စိတ်ဖြင့်၊ စရတိ-သွား၏၊ ဧကေန ပါဒေန-ရပ်သော ခြေ
တဘက်နှင့်တူသောအရပ်ဟောင်းကိုမခွါသောစိတ်ဖြင့်၊ တိဋ္ဌတိ-
ရပ်၏၊ ပရံဌာနံ-အရပ်သစ်ကို၊ အနိသမ္ပ-မစူးမစမ်းဘဲ၊ ပုဗ္ဗ
အာလယံ-နေရပ်ဟောင်းကို၊ နဇဟေ-မစွန့်တည့်ရာ။

၁၆၀ လောကေ - လောကဉ္စ၊ ခန ခည ပယောဂေသု-ဥစ္စာ
စပါးရောင်းဝယ်သောအခါတို့၌၎င်း၊ တထာ-ထိုမှတပါး၊ ပိဇ္ဇာ
ဂမေသုစ အတတ်သင်သောအခါတို့၌၎င်း၊ ဒူတေသုစ-တမန်
အစေအပါးခံသော အခါတို့၌၎င်း၊ အပစာရေသု-မေထုန်မှီဝဲ
သော အခါတို့၌၎င်း၊ တဒါတေသုကာလေသု - ထိုအခါတို့၌၊
လဇ္ဇာ-အရှက်အကြောက်သည်၊ စဇ္ဇာ-စွန့်အပ်သည်၊ ဘဝေ-
ဖြစ်၏။

၁၆၁ ထိနံ-မိန်းမတို့၏၊ အာဟာရော အစာ စားခြင်းကား၊
ပုရိသာနံ - ယောက်ျားတို့ထက်၊ ဒွိဂုဏော နှစ်ဆလွန်သည်၊
ဘဝေ-ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓိစာပိ-ပညာသည်လည်း၊ စတုဂ္ဂုဏာ-လေးဆ
လွန်၏၊ ဝါယာမော-လုံ့လကား၊ ဆဂ္ဂုဏော-ခြောက်ဆလွန်
သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ကာမောတု-ကာမဂုဏ်ကို တပ်မက်မော
ခြင်းကား၊ အဋ္ဌဂုဏော ဂြှစ်ဆလွန်သည်၊ ဘဝေ-ဖြစ်၏။

၁၆၂ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဥစ္ဆု-ကြံသည်၊ အဂ္ဂတော-
အဖျားမှ၊ ကမေန-အစဉ်သဖြင့်၊ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ-အဆစ်တိုင်း အဆစ်
တိုင်း၊ ဝိသေသ ရသဝါ-လွန်ထူးသောအရသာသည်၊ ဟောတိ-
ဖြစ်၏၊ ဘုမေတ္တိကော ခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သော၊ သာဓု-သူတော်
သူမြတ်သည်လည်း၊ တထာ-ထိုကြံ၏အဖျားမှအရင်းတိုင်အောင်
လွန်၍ ချိုသည်နှင့်တူ၏၊ နုဇ္ဇေနာ-ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်း
ကား၊ ဝိပရိတောဝ-အရင်းအစသာချို၍ အဖျားတိုင်လတ်သော်
မချိုသော ကြံ၏ သဘောတည်း။

၁၆၃ ကဿကော လယ်လုပ်သောသူ၎င်း၊ ဝါဏိဇော-ကုန်
သည်၎င်း၊ အမစ္စော-အမတ်၎င်း၊ သုတသီလဝါ-အကြားအမြင်

သီတင်းသီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမဏော-ရဟန်း၎င်း၊ တေသု-
ထိုလေးပါးတို့သည်၊ ဝိပုလဇာတေသု-ပြန့်ပြောစွာဖြစ်ကုန်လတ်
သော်၊ ရဋ္ဌိဝိ - တိုင်းနိုင်ငံသည်လည်း၊ ဝိပုလံ - ပြန့်ပြောသည်၊
သိယာ-ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၄ မန္တာ-အတတ်ပညာသည်၊ အသဇ္ဈာယ မလာ-ရွတ်အံ
သရဇ္ဈာယ်ခြင်းမရှိလျှင် ပျောက်ပျက်၏၊ ဃရာ-အိမ်ထောင်စီးပွား
တို့သည်၊ အနုဋ္ဌာန မလာ-ထကြွလုံ့လမရှိပျင်းရိလျှင်ပျက်စီးကုန်
၏၊ ကောသဇ္ဇိ-ပျင်းရိခြင်းသည်၊ ဝဏ္ဏဿ-အဆင်းလှသောသူ၏၊
မလံ-အညစ်အကြေးတည်း၊ ပမာဒေါ- မေ့လျော့ခြင်းသည်၊ ရက္ခ
တော-ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်း၏၊ မလံ-အညစ်
အကြေးတည်း။

၁၆၅ လောကေ-လောက၌၊ ဟိနာနံ - ချို့သော လုံ့လရှိကုန်
သော၊ ဇနာနံ-လူတို့၏၊ ဝိတ္တံ-ဥစ္စာသည်၊ ဝိရာနံ-ကြီးမားသော
လုံ့လ ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ သန္တကတ္တနံ - ဥစ္စာ၏ အဖြစ်သို့၊
ဂစ္ဆတေ-ရောက်တတ်၏၊ ဟိနာဇနာ-ယုတ်မာသောသူတို့သည်၊
ပုဗ္ဗကမ္မပဓာနတန္တိ-ရှေးကံသာ ပဓာနဟူ၍၊ ဝဒန္တစ-ဆိုကုန်
သလျှင် ကတည်း။

၁၆၆ ဝိရာ-ပညာရှိတို့ကား၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ နဝဒန္တိ-မဆိုကုန်၊
သဗ္ဗကမ္မေ-ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို၊ ဝါယမိံသု-လုံ့လပြု
ကုန် သာလျှင်ကတည်း၊ စေ-အကယ်၍၊ တံကမ္မံ-ထိုအမှုသည်၊
နသိဇ္ဈတိ-မပြီးခဲ့အံ့၊ အဖလံဧဝ - ရည်တိုင်းအကျိုး မဖြစ်သည်
သာလျှင်တည်း၊ ကိံဒေါသော-အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း။

၁၆၇ ယောနုရော-အကြင်ယောက်ျား၊ မိန်းမသည်၊ နိစကုလံ-
ယုတ်နိမ့်သော အမျိုး၌လည်းဖြစ်၏၊ နိပ္ပညဝါ-နှုတ်ပညာ၊ လက်

ပညာအတတ်လည်း မရှိ၊ နိရူပ-အရပ်အရည်လည်း မတင့်တယ်၊
 နိဗ္ဗလံသမံ-အစွမ်းခွန်အားလည်းမရှိ၊ တထာပိ-ထိုသို့ အပြစ်ထင်
 သော်လည်း၊ ဣမံ ကာလံ-ဤကာလကား၊ ဆုတ္တကာလံ-ကာလ
 ဆုတ်တည်း၊ ဓနုမေဝ ဥစ္စာသည်သာလျှင်၊ ဝိသေသကံ-အထူး
 ပြုသော ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍော-ပြီးပြင်းသည်ကို ဆိုရာဖြစ်သော
 အခဏ်းသည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

၁၆၈ ပဏ္ဍိတော ကဏ္ဍော-ပညာရှိကိုဆိုရာအပိုင်း၎င်း၊ သုဇ
 နော ကဏ္ဍော သူတော်ကောင်းကိုဆိုရာ အပိုင်း၎င်း၊ ဒုဇ္ဇနော
 သူယုတ်ကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း၊ မိတ္တ ဣတ္ထိစ-အဆွခင်ပွန်းကိုဆို
 ရာ အပိုင်း၊ မိန်းမကိုဆိုရာအပိုင်း၎င်း၊ ရာဇပကိဏ္ဍကောစ-မင်း
 ကို ဆိုရာအပိုင်း၊ ပြီးပြင်းသောစကားကို ဆိုရာဖြစ်သောအပိုင်း
 ၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော - ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့်
 တန်းသာ ဆင်အပ်သော လောကနီတိကျမ်း၏၊ စက္ကိန္ဒာဘိသိရိ
 နာ-စက္ကိန္ဒာဘိသိရိ သဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု အမည်
 တော် ရှိသော မဟာအောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်း ဆရာတော်
 သည်၊ သောမိတော-သုခသင်အပ်သော၊ အယံ လောကနီတိ
 နိဿယော ဤလောကနီတိ နိဿယသည်၊ ကာသိကေ သတေ
 ဆနောယျံ-၁၁၉၆-ခု၊ ဒုတိယာသဠေ-ဒုတိယ ဝါဆိုလ၌၊
 ကာလသတ္တမ အာဒိပေ လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့
 ၌၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

လောကနီတိ ပါဌ အနက်ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီးပါဌ

၁ သမန္တာ စက္က-ဝါဠေသု၊ အတြာ-ဂစ္ဆန္တ၊ ဒေဝတာ၊
သဒ္ဓမ္မံ မုနိ-ရာဇဿ၊ သုဏန္တ၊ သဂ္ဂ-မောက္ခဒံ။

၂ ဓမ္မ-ဿဝဏ-ကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ။

၃ နမောတဿ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၄ ယေ သန္တာ သန္တ-စိတ္တာ၊
ကိသရဏ-သရဏာ၊
တ္ထေ လောက-န္တရေဝါ၊
ဘုမ္မာ-ဘုမ္မာစ ဒေဝါ၊
ဂုဏ-ဂဏ-ဂဟဏ၊
ဗျာဝဋ္ဋာ သဗ္ဗ-ကာလံ၊
ဧတေ အာယန္တ၊ ဒေဝါ၊
ဝရ-ကနက-မယေ၊
မေရ-ရာဇေ ဝသန္တော၊
သန္တောသန္တောသ-ဟေတု၊
မုနိ-ဝရ-ဝစနံ၊
သောတု-မဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

၇-လုံးတရပ်၊ အနည်းငယ်စီ
ဖြတ်၍ ၂၁-လုံးပြည့်မှ တပါဒ
မှတ်၊ ၄-ပါဒ ပြည့်သော အခါ
တဂါထာတည်း။

ခုနစ်လုံး တရပ်၊ ယထိ
ဖြတ်၊ ခေါ်မှတ် သဒ္ဓရာ။

၂၁-လုံး၊ ပါဒသုံး၊ ပေါင်းရုံး
၄-ပါဒါ။

၅ သဗ္ဗေသု စက္က-ဝါဠေသု၊ ယက္ခာ ဒေဝါစ မြဟ္မနော၊
ယံ အမှေဟိ ကတံ ပုညံ၊ သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ သာဓကံ။

၆ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊ သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ၊
ပမာဒ-ရဟိတာ ဟောန္တ၊ အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

၇ သာသနဿစ လောကဿ၊ ဝုနိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ၊
သာသနမ္ပိစ လောကဿ၊ ဒေဝါ ရက္ခန္တ၊ သဗ္ဗဒါ။

၈ သဒ္ဓိဟောန္တ၊ သုခိ သဗ္ဗေ၊ ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော၊
အနိဿာ သုမနာ ဟောန္တ၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိတိ။

၉ ရာဇတောဝါစောရတောဝါ မနုဿတောဝါ အမနုဿ
တောဝါ အဂ္ဂိတောဝါ ဥဒကတောဝါ ပိသစတောဝါ ခါဏက
တောဝါ ကဏ္ဍကတောဝါ နက္ခတ္တတောဝါ ဇနပဒရောဂတော
ဝါ အ-သဒ္ဓမ္မတောဝါ အ-သဒ္ဓိဋ္ဌိတောဝါ အ-သပ္ပုရိသတော
ဝါ စဉှာ ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုတ္တရ အဟိဝိန္နိကာ မဏိ
သပ္ပ ဒီပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကာရ မဟိံသ ယက္ခ ရက္ခသာဒီဟိ
နာနာဘယတောဝါ နာနာရောဂတောဝါ နာနာ ဥပဒ္ဒေတော
ဝါ အာရက္ခံ ဂဏန္တ၊။

× × × × ×

မင်္ဂလသုတ်

ယံမင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ။လ။တံ တေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

× × × × ×

ရတနသုတ်

၂၅ ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ ဒသပါရမိယော
ဒသဥပပါရမိယော ဒသပရမတ္ထပပါရမိယောတိ သဗ္ဗေဒိံ သပါရမိ
ယော ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ လောကတ္ထ စရိယံ ဉာတိတ္ထ စရိယံ
ဗုဒ္ဓတ္ထ စရိယန္တိ တိဿော စရိယာယော ပဋိမတေဝ ဂန္ဓ
ဝေါတ္တန္တိ ဇာတိံ အဘိနိက္ခဓနံ ပဓာနစရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ
မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတညာဏပ္ပင်္ဂဝေမံ ဓမ္မစက္ကပ္ပပတ္တိနံ နဝလော
ကုတ္တရ ဓမ္မေတိ သဗ္ဗေဒိံ လောကဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ ဝေသာလိ

ယာ တိသု ပါကာရန္တရေသု တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော
အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ ကာရညဗိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

၂၆ ကောဋီသတ သဟဿေသု၊ စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ၊
ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏန္တု၊ ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

၂၇ ရောဂါ-မနုဿ ဒုဗ္ဗိက္ခ၊ သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ၊
ဗိပ္ပ မန္တရဓာပေသိ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၂၈ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ၊
သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု၊
အထောဝိ သတ္တစ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

၂၉ တသ္မာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
မေတ္တံ ကရောထ မာနုသိယာ ပဇာယ၊
ဒွိဝါစ ရတ္တောစ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
တသ္မာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

၃၀ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ၊
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒ္ဓိဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၁ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊
ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနိ သမာဟိတော၊
န တေန ဓမ္မေန သမ-တ္ထိ-ကိဉ္စိ၊

ဣဒဗ္ဗိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၂ ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယိ သုစိံ၊
သမာဓိ-မာနန္တရိကည မာဟု၊
သမာဓိနာ တေန သမော နဝိဇ္ဇတိ၊
ဣဒဗ္ဗိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၃ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌသတံ ပသတ္ထာ၊
စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ။
ဣဒဗ္ဗိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၄ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနဿ ဒဠေန၊
နိက္ကာမိနော ဂေါတမ သာသနမှိ။
တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂယျ၊
လန္ဓါမုခာ နိဗ္ဗုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ၊
ဣဒဗ္ဗိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၅ ယထိန္ဒဇီလော ပထဝိသိတော သိယာ၊
စတုဋ္ဌိ ဝါတေဟိ အ-သပ္ပကမ္ပိယော။
တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊

ယော အရိယ သစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၆ ယော အရိယ သစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
 ဂန္တိရ-ပညေန သု ဒေသိတာနိ။
 ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
 န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ-မာဒိယန္တိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇ သဟာဝ-ဿ ဒဿန သမ္ပဒါယ၊
 တယ-ဿု ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
 သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိန္တိတဉ္စ၊
 သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယ-ဒတ္ထိ ကိဉ္ဇိ။

၃၈ စတူဟ-ပါယေဟိ စ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
 ဆစ္စာဘိ ဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၉ ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မကရောတိ ပါပကံ၊
 ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာဝါ၊
 အဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
 အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌ-ပဒဿ ဝုတ္တာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

- ၄၀ ဝန-ပွဂုဗ္ဗေ ယထ ဖုဿိတ-ဂ္ဂေ၊
 ဂိမ္မာန-မာသေ ပဌမသ္မိံ ဂိမ္မေ။
 တထူ-ပမံ ဓမ္မ-ဝရံ အဒေသယိ၊
 နိဗ္ဗာန-ဂါမိံ ပရမံ-ဟိတာယ။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၄၁ ဝရော ဝရညူ ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊
 အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၄၂ ခိဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
 ပိရတ္တ စိတ္တာ ယတိကော ဘဝသ္မိံ။
 တေ ခိဏဗိဇာ အဝိရုဋ္ဌိသန္တာ၊
 နိဗ္ဗန္တိ ဓိရာ ယထ-ယံ ပဒီပေါ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၄၃ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
 ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၄၄ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
 ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

- ၄၅ ယာနီမ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
သုတ္တနိပါတေ ရတန သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

မေတ္တသုတ်

- ၄၆ ယဿာ နဘာဝတော ယက္ခာ၊ နေဝ ဒေဿန္တိ ဘိဝံသနံ၊
ယဉ္ဇိစေဝါ-နယုဉ္ဇန္တော၊ ရတ္တိန္ဒြိယံ မတန္တိတော။
၄၇ သုခံ သုပတိ သုတ္တောစ၊ ပါပံ ကိဉ္စ နပဿတိ၊
ဝေ-မာဒိ ဂုဏူပေတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
၄၈ ကရဏီယ မတ္တ-ကုသလေန၊
ယန္တ သန္တံ ပဒံ အဘိ-သမေစ္စ။
သက္ကော ဥဇ္ဇေ သုဟုဇ္ဇေ၊
သုဝစောစ-ဿ မုဒု အနုတိမာနိ။
၄၉ သန္တုဿကောစ သုဘရောစ၊
အပ္ပကိစ္ဆောစ သဗ္ဗဟုကဝုတ္တိ။
သန္တိန္ဒြိယောစ နိပကောစ၊
အပ္ပဂစ္ဆော ကုလေသု-နနုဂိဇ္ဈေ။
၅၀ နစ ခုဒ္ဒ မာစရေ ကိဉ္စ၊
ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပဝဒေယျံ။
သုခိနောဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။

- ၅၁ ယေကေဓိ ပါဏ ဘူတတ္ထိ၊
တသ္မာဝါ ထာဝရာဝ-နဝသေသာ။
ဒိဃာဝါ ယေဝ မဟန္တ၊
မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုက ထူလာ။
- ၅၂ ဒိဋ္ဌာဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌ၊
ယေဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ။
ဘူတာဝ သမ္ဘဝေသီဝ၊
သဗ္ဗသတ္တာ တဝန္တ၊ သုခိတတ္တာ။
- ၅၃ န ပရော ပရံ နိကုဗ္ဗေထ၊
နာတိမညေထ ကတ္ထိ နကိဋ္ဌိ၊
ဗျာရောသနာ ပဋိဃသည၊
နာညမညဿ ဒုက္ခ-မိစ္ဆေယျ။
- ၅၄ မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ၊
မာယုသာ ကေပုတ္တ-မနုရက္ခေ၊
ဝေဓိ သဗ္ဗဘူတေသု၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
- ၅၅ မေဇ္ဈိ သဗ္ဗ လောကသ္မိ၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ၊
ဥဒ္ဓံ အဓောစ တိရိယဉ္စ၊
အသမ္မာဓံ အဝေရ မသပတ္တံ။
- ၅၆ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိဇ္ဇောဝ၊
သယာနော ယာဝတာ-ဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊
ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
ဗြဟ္မမေတံ ဝိဟာရ-မိစ္ဆ-မာဟု၊

- ၅၇ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္မ၊
 သီလဝါဒဿနေန သမ္ပန္နော၊
 ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊
 န ဟိ ဇာတုဂ္ဂဗ္ဘသေယျ ပုန ရေတိ။
 သုတ္တနိပါတေ ခုဒ္ဒကပါဌေ စ မေတ္တသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

× × × × ×

ခန္ဓသုတ်

- ၅၈ သဗ္ဗာသီဝိသ ဇာတိနံ၊ ဒိဗ္ဗမန္တာ ဂဒံ ဝိယ၊
 ယံ နာသေတိ ဝိသံ ဗောရံ၊ သေသဉ္စာဝိ ပရိဿယံ။
- ၅၉ အာဏာခေတ္တမိ သဗ္ဗတ္ထ၊ သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
 သဗ္ဗသောဝိ နိဝါရေတိ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၆၀ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ရောပထေဟိ မေ၊
 ဆဗျာပုတ္တေဟိမေမေတ္တံ၊ မေတ္တံကဏှာဂေါတမကေဟိစ။
- ၆၁ အ ပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ၊
 စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။
- ၆၂ မာ မံ အ ပါဒကော ဟိံသိ၊ မာ မံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော၊
 မာ မံ စတုပ္ပဒေ ဟိံသိ၊ မာ မံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေ။
- ၆၃ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊ သဗ္ဗေ ဘူတာစ ကေဝလာ၊
 သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တ၊ မာ ကိဉ္စ ပါပ မာဂမာ။
- ၆၄ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊ အပ္ပမာဏော ဓမ္မော၊
 အပ္ပမာဏော သံဃော၊ ပမာဏ ဝန္တာနိ သရိသပါနိ။
 အဟိ ဝိစ္ဆိကာ သတပဒိ၊ ဥဏ္ဏနာဘိ သရဗူ မူသိကာ။

- ၆၅ ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ္တမန္တ၊ ဘူတာနိ၊
 သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
 နမော သတ္တန္တံ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓါနံ။
 ပါဠိဇာတကေ ခန္ဓပရိတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

× × × ×

မောရသုတ်

- ၆၆ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ မောရယောနိယံ၊
 ယေန သံဝိဟိတာရက္ခံ၊ မဟာသတ္တံ ဝနေ စရာ။
- ၆၇ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊ နေဝ သက္ခိံ သု ဂဏှိတုံ၊
 ဗြဟ္မမန္တန္တိ အက္ခာတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၆၈ ဥဒေတ-ယံ စက္ခုမာ ကေရာဇာ၊
 ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာ-ဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ။
- ၆၉ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလယန္တိ။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
 မောရော စရတိ သေနာ။
- ၇၀ အပေတ-ယံ စက္ခုမာ ကေ ရာဇာ၊
 ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။

တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာ-ဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ။

၇၁ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗ ဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ။

စရိယဝိဋ္ဌကေ မောရ ပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

× × × × ×

ဝဋ်သုတ်

- ၇၂ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ်ဇာတိယံ၊
ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊ မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။
- ၇၃ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊ လောကနာထေန ဘာသိတံ၊
ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၇၄ အတ္ထိ လောကေ သီလဂုဏော၊ သစ္စံသောစေယျ နုဒ္ဒယာ၊
တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊ သစ္စကိရိယ-မနုတ္တရံ။
- ၇၅ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊ သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ၊
သစ္စဗ္ဗလ မဝဿာယ၊ သစ္စကိရိယ-မကာ သဟံ။
- ၇၆ သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ၊ သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္ဇနာ၊
မာတာ ပိတာစ နိက္ခန္တာ၊ ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။

- ၇၇ သဟ သစ္စေ ကတေ မဟံ၊ မဟာ ပဇ္ဇလိတောသိဒ္ဓိ၊
ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရိသာနိ၊ ဥဒကံ ပတှာ ယထာသိဒ္ဓိ။
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊ သော မေ သစ္စပါရမီ။

စရိယ ဝိဇ္ဇကေ ဝဇ္ဇပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

× × × × ×

ဇေဋ္ဌသုတ်

- ၇၈ ယဿာ နဿရဏေနာပိ၊ အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော၊
ပတိဋ္ဌ မဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗဟာ။

- ၇၉ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝ ဇာလမှာ၊ ယက္ခ စောရာဒိ သန္တဝါ၊
ဂဏနာ နစ မုတ္တာနံ၊ ပရိတ္တံ ဟံ ဘဏာမ ဟေ။

- ၈၀ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ကေ သမယံ ဘဂဝါ သာဝက္ခိယံ ဝိဟ
ရတိ ဇေတဝနေ အနာဏ ဝိဇ္ဇိကဿ အာရာမေ။

၈၁ တတြိ ဖေါ ဘဂဝါ ဟိက္ခူ အာမဇ္ဈေသိ ဟိက္ခဝေါတိ၊
ဘဒ္ဒဇ္ဈေတိ ဟေ ဟိက္ခူ၊ ဘဂဝတော ပစ္စယောသယံ၊ ဘဂဝါ ဟေ
ဒဝေါစ၊ ဘူဟ ပုဗ္ဗံ ဟိက္ခဝေ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော သမုပဗျူ
ဠော အဟောသိ၊ အထ ဖေါ ဟိက္ခဝေ သဇ္ဈော ဒေဝါန-မိန္ဒော
ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမဇ္ဈေသိ၊ သဇေ ဝေါ မာရိသာ ဒေဝါ
နံ သင်္ဂါမ ဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံဝါ လောမဟံ
သော ဝါ၊ မမေဝ ဓာသ္မိံ သမယေ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကေယျာထ၊ မမံ
ဟိ ဝေါ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိ
တတ္ထံဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၂ နော စေ မေ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကေယျာထ၊ အထ ပဇာ ပတိဿဒေဝရာဇဿဇေဝံ ဥဇ္ဈောကေယျာထ၊ ပဇာပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံဝါ လောမဟံသောဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၃ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကေယျာထ၊ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကေယျာထ၊ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆန္တိတတ္ထံဝါ လောမဟံသောဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၄ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကေယျာထ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကေယျာထ၊ ဤ သာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါလောမဟံ သော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိတိ။

၈၅ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနမိန္ဒဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ ဝရုဏဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ ဤသာနဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါလောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယေထာပိ၊ နောပိ ပဟိဟေထ။

၈၆ တံ ကိဿဟေတု၊ သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါန-မိန္ဒော အဝိတရာဂေါ အဝိတဒေါသော အဝိတမောဟော ဘိရု ဆန္တိ ဥတြာသိ ပလာယိတိ။

၈၇ အဟဉ္ဇ ခေါ်ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ၊ သစေ တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ အရညဂတာနံ ဝါ ရုက္ခမူလ ဂတာနံ ဝါ သုညာဂါရဂတာနံ ဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ လောမဟံသော ဝါ။ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယျာယ။

၈၈ ‘ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရဏိ၊ သတ္တာ ဒေဝ မနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ’တိ။

၈၉ မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ။ သော ပဟိယိဿတိ။

၉၀ နော စေ မံ အနုဿရေယျာယ၊ အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာယ။

၉၁ ‘ယျာက္ခာတော ဘဂဝတာ ခံမ္မော၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊ အကာလိကော၊ ဧဟိ ပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ပိဗ္ဗဟိ’တိ။

၉၂ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ။ သော ပဟိယိဿတိ။

၉၃ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာယ၊ အထ သံဃံ အနုဿရေယျာယ။

၉၄ ‘သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ဥပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ သာမိပိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ယဒိံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ

သေ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ အာဟုနေယျော၊ ပါဟု
နေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အဉ္ဇလီ ကရဏိယော၊ အနုတ္တရံ
ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ' တိ။

၉၅ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿ
တိ။

၉၆ တံ ကိဿ ဟေတု၊ တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ အရဟံ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိတရာဂေါ ဝိတဒေါသော ဝိတမောဟော
အဘီရု အဆန္တိ အနုတြာသီ အပလာယိတိ။

၉၇ ဣဒ-မဝေါစ ဘဂဝါ၊ ဣဒံ ဝတ္ထာန သုဂတော၊
အထာပရံ တေဒဝေါစ သတ္ထာ။

၉၈ အရညေ ရုက္ခမူလေဝါ၊ သုညာဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ၊
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဘယံ တုမ္ဘာက နော သိယာ။

၉၉ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊ လောကဇေဋ္ဌံ နရာသဿံ၊
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ၊

၁၀၀ နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ၊
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊ ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။

၁၀၁ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊ ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ၊
ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံဝါ၊ လောမဟံသော နဟေဿတိ။

သံယုတ္တနိကာယေ ဓဇဂ္ဂပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

အာဇာနည်သုတ်

- ၁၀၂ အပ္ပသန္ဓေဟိ နာထဿ၊ သာသနေ သာဓု-သမ္မတေ၊
အမနုဿေဟိ စဏ္ဍေဟိ၊ သဒါ ကိဗ္ဗိသ ကာရိတိ။
- ၁၀၃ ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊ အဟိံသာယစ ဂုတ္တိယာ၊
ယံ ဒေသေသိ မဟာဝိရော၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၁၀၄ ဝိပဿိဿစ နမတ္ထု၊ စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော၊
သိခိဿာပိစ နမတ္ထု၊ သဗ္ဗ ဘူတာနုကမ္ပိနော။
- ၁၀၅ ဝေဿဘုဿစ နမတ္ထု၊ နှာတကဿ တပဿိနော၊
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊ မာရသေနာ ပမဒ္ဓိနော။
- ၁၀၆ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊ ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော၊
ကဿပဿစ နမတ္ထု၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗမိ။
- ၁၀၇ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊ သကျပုတ္တဿ သိရီမတော၊
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ သဗ္ဗ ဒုက္ခာ ပနုဒနံ။
- ၁၀၈ ယေစာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊ ယထာဘူတံ ဝိပဿိသုံ၊
ဟေ ဇနာ အ-ပိသုဏာထ၊ မဟန္တာ ဝိတသာရဒါ။
- ၁၀၉ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊ ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ၊
ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နံ၊ မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ။
- ၁၁၀ ဧတေ စညေစ သမ္ပုဒ္ဓါ၊ အနေက သတကောဋိယော၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမ သမာ၊ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။
- ၁၁၁ သဗ္ဗေ ဒသ ဗလူပေတာ၊ ဝေသာရဇ္ဇေ-ဟုပါဂတာ၊
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊ အာသတံ ဌာနမုတ္တမံ။

- ၁၁၂ သီဟနာဒံ နဒန္တေ တေ၊ ပရိသာသု ဝိသာရဒါ၊
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္ထေန္တိ၊ လောကေ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ။
- ၁၁၃ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ၊
ဗာတ္ထိံသလက္ခဏူပေတာ၊ သီတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ။
- ၁၁၄ ဗျာမပ္ပဘာယ သုပ္ပဘာ၊ သဗ္ဗေ တေ မုနိကုဉ္ဇရာ၊
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊ သဗ္ဗေ ခိဏာသဝါ ဇိနာ။
- ၁၁၅ မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊ မဟာပညာ မဟဗ္ဗလာ၊
မဟာကာရဏိကာ စိရာ၊ သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။
- ၁၁၆ ဒီပါ နာယာ ပတိဋ္ဌာစ၊ တာဏော လေဏာစ ပါဏိနံ၊
ဂတိ ဗန္ဓု မဟေဿာသာ၊ သရဏာစ ဟိဓတသိနော။
- ၁၁၇ သဒေဝကဿ လောကဿ၊ သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ၊
တေသာဟံ သိရသာ ပါဒေ၊ ဝန္တာမိ ပုရိသုတ္တမေ။
- ၁၁၈ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊ ဝန္တာမေ တေ တထာဂတေ၊
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊ ဂမနေစာဝိ သဗ္ဗဒါ။
- ၁၁၉ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊ ဗုဒ္ဓါ သန္တိကရာ တုဝံ၊
တေဟိ တံ ရက္ခိတော သန္တော၊ မုတ္တော သဗ္ဗဘယေဟိစ။
- ၁၂၀ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊ သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတော၊
သဗ္ဗဝေရ-မတိတ္တန္တော၊ နိဗ္ဗုတောစ တုဝံ ဘဝ။
- ၁၂၁ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊ ခန္တိမေတ္တာ ဗလေနစ၊
တေဝိ အမှေ-နရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၂ ပုရတ္ထိမသ္မိံဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေဝိ အမှေ-နရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေနစ။

- ၁၂၃ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမ္ပေ-နရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၄ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမ္ပေ-နရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၅ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမ္ပေ-နရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၆ ပုရတ္ထိမေန ဓတရဋ္ဌော၊ ဒက္ခိဏေန ဝိရဋ္ဌကော၊
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊ ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။
- ၁၂၇ စတ္တာရော တေမဟာရာဇာ၊
လောကပါလာ ယသသိနော၊
တေပိ အမ္ပေ-နရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၈ အာကာသဋ္ဌာစ ဘူမဋ္ဌာ၊ ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမ္ပေ-နရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၉ ဣဒ္ဓိမန္တောစ ယေ ဒေဝါ၊ ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ၊
တေပိ အမ္ပေ-နရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၃၀ သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊ သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု၊
မာ တေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊ သုခိ ဒိဃာယုကော ဘဝ။
- ၁၃၁ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ နိစ္စံ ဝုဇာ-ပ စာယိနော၊
စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဇုန္တိ၊ အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

အာဇာနာဋိယ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

× × × × ×

အင်္ဂုလိမာလသုတ်

- ၁၃၂ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊ နိဿိန္နဌာန ဓောဝနံ၊
ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊ သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။
- ၁၃၃ သောတ္ထိနာ ဂဟ္တဝုဋ္ဌာနံ၊ ယဉ္စ သာဓေတိ တင်္ဂဏေ၊
ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ၊ လောကနာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဌာယိ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၁၃၄ ယတော ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာတော၊
နာဘိ ဇာနာမိ သဉ္စိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ၊
တေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သောတ္ထိဂဟ္တဿ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

× × × ×

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်

- ၁၃၅ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊ သဗ္ဗ-ဒုက္ခ-ဝိနာသနေ။
သတ္တ ဓမ္မေဝ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မာရ သေနာ ပမဒ္ဒနေ။
- ၁၃၆ ဗုဒ္ဓိတွာ ယေဝိ-မေ သတ္တာ၊ တိဘဝါ မုတ္တကုတ္တမာ၊
အဇာတိမ ဇရာဗျာဒိံ၊ အမတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။
- ၁၃၇ ဝေ-မာဒိ ဂုဏူပေတံ၊ အနေက ဂုဏ သင်္ဂဟံ၊
ဩသဓဉ္စ ဣမံ မန္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ ဘဏာမ ဟေ။
- ၁၃၈ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ သတိသင်္ခါတော၊ ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ၊
ဝိရိယံ ဝီတိ ပဿဒ္ဓိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ တထာ-ပရေ။
- ၁၃၉ သမာဓု-ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတ္တေ တေ သဗ္ဗဒဿိနာ၊
မုနိနာ သမ္မ ဒက္ခာတာ၊ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ။

- ၁၄၀ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊ နိဗ္ဗာနာယစ ဗောဓိယာ၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၁ ကေသ္မိံ သမယေ နာထော၊ မောဂ္ဂလ္လာနန္တ ကဿပံ၊
ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသ္မာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသဿိ။
- ၁၄၂ တေစ တံ အဘိနန္ဒိတွာ၊ ရောဂါမုစ္ဆိံသု တင်္ဂဏေ၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၃ ကေဒါ ဓမ္မရာဇာပိ၊ ဂေလညေနာ-ဘိဝိဋ္ဌိတော၊
စုန္ဒိတ္ထေရေန တံယေဝ၊ ဘဏ္ဍပေတွာန သာဒရံ။
- ၁၄၄ သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊ တမ္ဘာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၅ ပဟိနာ တေစ အာဗာဓာ၊ ဝိဇ္ဇန္တိ မဟေသိနံ၊
မဂ္ဂါဟတာ ကိလေသာဝ၊ ပတ္တာနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

× × × × ×

ပုဗ္ဗဏှသုတ်

- ၁၄၆ ယံဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါနဘာဝေန ဝိနာသမေန္တံ။

- ၁၄၇ ယံဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယောစာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဓမ္မာနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။
- ၁၄၈ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
သံဃာနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။
- ၁၄၉ ဒုက္ခပ္ပတ္တာစ နိဒ္ဒါက္ခာ၊ ဘယပ္ပတ္တာစ နိဗ္ဗယာ၊
သောကပ္ပတ္တာစ နိဿောကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော၊
- ၁၅၀ ဧတ္တာဝတာစ အမေဟိ၊ သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ၊
သဗ္ဗေ ဒေဝါ နမောဒန္တု၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ။
- ၁၅၁ ဒါနံ ဒေန္တု သဒ္ဓါယ၊ သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ၊
ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟောန္တု၊ ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂတာ။
- ၁၅၂ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံဗလံ၊
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။
- ၁၅၃ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓေဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံရတနံ ပဏီတံ၊
နနော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

- ၁၅၄ ယံကိစ္ဆိ ဝိတ္တံ ဣဝေါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ၊
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၁၅၅ ယံကိစ္ဆိ ဝိတ္တံ ဣဝေါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ၊
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၁၅၆ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။
- ၁၅၇ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗ ဒေဝတာ၊
သဗ္ဗဓမ္မာနုဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။
- ၁၅၈ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗ ဒေဝတာ၊
သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။
- ၁၅၉ မဟာကာရုဏီကော နာထော၊ ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊ ပက္ခော သမ္မောဓိမုတ္တမံ၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၆၀ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊ သကျာနံ နဉ္စိ ဝခုနော၊
ဝေ မေဝ ဇယော ဟောတု၊ ဇယဿု ဇယမင်္ဂလေ။

- ၁၆၁ အပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊ သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။
- ၁၆၂ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊ သုပ္ပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိကံ၊
သုခဏော သုမုဟုတ္တောစ၊ သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။
- ၁၆၃ ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္မံ၊ ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ၊
ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္မံ၊ ပဏီမိ တေ ပဒက္ခိဏေ။
- ၁၆၄ ပဒက္ခိဏာနိ ကတုာန၊ လဘန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏေ၊
တေ အတ္ထလဒ္ဓါ သုခိတာ၊ ဝိရုဠာ ဗုဒ္ဓသာသနော၊
အရောဂါ သုခိတာ ဟောန္တု၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉှတိတိ။

ပုဗ္ဗဗျာသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
ပရိတ်ကြီးပါဠိ ပြီးပြီ။

× × × × ×

မန္တရာဇ် ပရိတ် ပါဠိ

- ၁ ဝဿာပေသိ ဂမ္ဘာနေဝိ၊ မန္တရာဇာ မဟာဒယော၊
သုတ္တဿ တေဇသာ ယဿာ၊ သုတ္တန္တံ ဝဘဏာမ ဟေ။
- ၂ ပုနာပရံ ယဒါ ဟောမိ၊ မန္တရာဇာ မဟာသရေ၊
ဥဏှေ သူရိယ သန္တာပေ၊ သရေ ဥဒက ဝိယထ။
- ၃ တတော ကာကာစ ဂိဇ္ဈာစ၊ ကင်္ကာ ကုရရ သေနကာ၊
ဘက္ခယန္တိ ဒိဝါရတ္တိံ၊ မစ္ဆေ ဥပနိသိဒိယ။
- ၄ ဧဝံ စိန္တေသဟံ တတ္ထ၊ သဟ ဉှတိဟိ ဝိဋ္ဌိတော၊
ကေန နုခေါ ဥပါယေန၊ ဉှတိ ဒုက္ခံ ပမောဇယေ။

- ၅ စိန္တယိတောန ဓမ္မတ္ထံ၊ သစ္စံ အဒ္ဓသ ပဿယံ၊
သစ္စေ ဌတော ပမောစေသိ၊ ဉာတိနံ တံ အဘိက္ခယံ။
- ၆ အနုဿရိတော သတံ ဓမ္မံ၊ ပရမတ္ထံ ဝိစိန္တယံ၊
အကာသိံ သစ္စကိရိယံ၊ ယံ လောကေ ဝုဝ သဿတံ။
- ၇ ယတော သရာမိ အတ္တံနံ၊ ယတော ပတ္တောသ္မိ ဝိညုတံ၊
နာဘိ ဇာနာမိ သဗ္ဗိစ္စ၊ ကေပါဏံဝိ ဟိံသိတံ။
ဧဟေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ပဇ္ဇန္တော အဘိဝဿတု။
- ၈ အဘိတ္တနယ ပဇ္ဇန္တ၊ နိဗ္ဗိ ကာကဿ နာသယ၊
ကာကံ သောကာယ ရန္တေဟိ၊
မစ္ဆေ သောကာ ပမောစယ။
- ၉ သဟ ကတေ သစ္စဝရေ၊ ပဇ္ဇန္တော အဘိဂဇ္ဇိယ၊
ထလံ နိန္ဒု ပူရေန္တော၊ ခဏေန အဘိဝဿထ။
- ၁၀ ဝေရူပံ သစ္စဝရံ၊ ကတော ဝိရိယမုတ္တမံ၊
ဝဿာပေသိံ မဟာမေဃံ၊ သစ္စတေဇ ဗလသိတော၊
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊ သော မေ သစ္စပါရမီ။
စရိယဝိဋ္ဌကေ မစ္ဆရာဇ ပရိတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

ပရိတ်ကြီး အနက်

၁ သမန္တာ-ဤစကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတ္တဝါဠေ သု-တသောင်းသော စကြဝဠာတို့၌၊ ဝသန္တာ-နေကုန်သော၊ ဒေဝတာ-နတ်တို့သည်၊ အတြ - ဤပရိတ်ရွတ်ရာ အရပ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တု-လာလှည့်ကုန်၊ မုနိရာဇဿ - မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဂ္ဂမောက္ခဒံ-နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်ကို ပေးတတ်သော၊ သဒ္ဓမ္မံ-သူတော်ကောင်းတရား တည်းဟူသော ပရိတ်တော်ကို၊ သုဏန္တု-နာလှည့်ကုန်။

၂ ဘဒ္ဒန္တာ - အို နတ်များတို့၊ အယံ - ဤ အခါ ကား၊ ဓမ္မဿဝဏကောလော - တရားတော်ကို နာအံ့သောအခါတည်း။

၃ အရဟတော-ပစ္စည်း လေးပါးကို ခံတော် မူထိုက် ထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-သစ္စာလေးပါးကို သယမ္ဘူ ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးထသော၊ တဿ ဘဂဝတော -ထို ဘုရားအား၊ နမော-ရှိခိုးပါ၏။

၄ ဧတ္ထဝါ ဤစကြဝဠာ၌၎င်း၊ လောကန္တရေဝါ-စကြဝဠာ တပါး၌၎င်း၊ ဝသန္တာ-နေကုန်သော၊ သန္တာ-သူတော်ကောင်းဖြစ် ကုန်သော၊ သန္တမိတ္တာ - ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ တိ သရဏသရဏာ-ရတနာသုံးပါးလျှင်ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗ ကာလံ အခါခပ်သိမ်း၊ ဂုဏဂဏ ဂဟဏ ဗျာဝဋ္ဋာ-ဂုဏ်အပေါင်း ကို ယူခြင်း၌ အားထုတ်ကုန်သော၊ ဘုမ္မာ-မြေ၌တည်ကုန်သော၊ ယေဒေဝါစ-အကြင် ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်လည်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ အဘုမ္မာ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော၊ ယေဒေဝါစ-အကြင်

အာကာသစိုးနတ်တို့သည်လည်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေဒေဝါ
စ-ထိုနတ်တို့သည်၎င်း၊ ဝရကနကမယေ-မြတ်သောရွှေစိုင်းအတိ
ပြီးသော၊ မေရရာဇေ-မြင်းမိုရ်တောင်မင်း၌၊ ဝသန္တာ-နေကုန်
သော၊ သန္တာ-သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဒေဝါစ-
အကြင်နတ်တို့သည်လည်း၊ အတ္ထိ-ရှိကုန်၏၊ တေဒေဝါစ-ထိုနတ်
တို့သည်လည်း၊ သန္တာသဟေတုံ-ရောင့်ရဲခြင်း အကြောင်းဖြစ်
သော၊ အဂ္ဂံ မြတ်သော၊ မုနိဝရဝစနံ-မြတ်စွာဘုရား၏ စကား
တော်ကို၊ သောတုံ-နာအံ့သောငှါ၊ သမ္ပေါ-အညီ အညွတ်၊
အာယန္တု-လာလတ်ကုန်လော့။

(ပကတိဆန်း၊ ၂၁ လုံး၌ သဒ္ဓရာဂါထာ။ ။ နုနစ်လုံးတရပ်၊
ယတိဗြတ်၊ ခေါ်မှတ်သဒ္ဓရာ။)

၅-၆ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သာဓကံ-အလုံးစုံသော လောကီ လော
ကုတ္တရာ စည်းစိမ်ကိုပြီးစေတတ်သော၊ ယံပုညံ-အကြင်ကောင်း
မှုကို၊ အမှေဟိ-ငါတို့သည်၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊ တံပုညံ-ထိုကောင်း
မှုကို၊ သဗ္ဗေသု-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ စက္ကဝါဠေသု-စကြဝဠာ
တို့၌၊ ဌိတာ-တည်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ယက္ခာ
စ-ဘီလူးတို့သည်၎င်း၊ ဒေဝါစ နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဗြဟ္မာနောစ-
ဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း၊ အနုမောဒိတွာ-ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
သမ္ပေါ-အညီအညွတ်၊ သာသနေ-သာသနာတော်၌၊ ရတာ
မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ င်သေ
သတော-အထူးသဖြင့်၊ အာရက္ခာသု-စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့၌၊
ပမာဒ ရဟိတာ-ဖွဲ့လျော့ခြင်း ကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တု-ဖြစ်
စေကုန်သတည်း။

၇ သာသနဿစ--သာသနာတော်၏၎င်း၊ လောကဿစ--
လူ၏၎င်း၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဝုခိ-စည်ပင်ပြန့်ပွားများခြင်း
သည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သာသနမ္ဘိစ-သာသနာတော်
ကို၎င်း၊ လောကဉ္စ-လူကို၎င်း၊ ဒေဝါ-နတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗဒါ-
အခါခပ်သိမ်း၊ ရက္ခန္တု-စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၈ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္တနော-
မိမိ၏၊ ပရိဝါရေဟိ-အခြံအရံတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ သုခိ-ချမ်း
သာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗေဟိ-
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဉာတိတိ-အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ-တကွ၊
အနိဿာ-ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်၊ သုမနာ-ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊
ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉ ရာဇတောဝါ မင်းဘေးမှ၎င်း၊ စောရတောဝါ-ခိုးသူ
ဘေးမှ၎င်း၊ မနုဿတောဝါ-လူရိုင်းလူပျက်ဘေးမှ၎င်း၊ အမနုဿ
တောဝါ - ဘီလူးဘေးမှ၎င်း၊ အဂ္ဂိတောဝါ - မီးဘေးမှ၎င်း၊
ဥဒကတောဝါ ရေဘေးမှ၎င်း၊ ပိဿာစတောဝါ မြေဘုတ်ဘီလူး
ဘေးမှ၎င်း၊ ခါဏုကတောဝါ - သစ်သုတ်ခလုတ် ဘေးမှ၎င်း၊
ကဏုကတောဝါ - ဆူးငြောင့် ဘေးမှ၎င်း၊ နက္ခတ္တတောဝါ-
မခကောင်းသော နက္ခတ်ဘေးမှ၎င်း၊ ဇနပဒရောဂတောဝါ ဇန
ပုဒ်၌ ဖြစ်သော အဖျားအနာဘေးမှ၎င်း၊ အသဒ္ဓမ္မတောဝါ-
သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့၏ အကျင့်ဘေးမှ၎င်း၊ အသန္တိ
တောဝါ-မှားသော အယူဘေးမှ၎င်း၊ အသပ္ပုရိသတောဝါ-
သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ ဘေးမှ၎င်း၊ စဏ္ဍ-ကြမ်းသော
ဟတ္ထိ-ဆင်၊ အဿ-မြင်း၊ မိဂ-သားရဲ၊ ဂေါဏ-နွား၊ ကုတ္တရ

ခွေး၊ အဟိ မြွေ၊ ဝိစ္ဆိကာ-ကင်းခြီးကောက်၊ မဏိသပ္ပ-မြွေစိမ်း၊
ဒီဝိ-သစ်၊ အစ္ဆ-ဝံ၊ တရစ္ဆ-အောင်း၊ သူကရ-ဝက်၊ မဟိံသ-
ကျွဲ၊ ယက္ခ-ဘီလူး၊ ရက္ခသာဒီဟိ-ရေစောင့်ဘီလူး၊ အစရှိသည်
တို့ကြောင့်၊ ပဝတ္ထာ-ဖြစ်သော၊ နာနာဘယတောဝါ-အထူးထူး
သောဘေးမှ၎င်း၊ နာနာရောဂတောဝါ-အထူးထူးသောရောဂါ
မှ၎င်း၊ နာနာဥပဒ္ဒဝတောဝါ-အထူးထူးသော ဥပဒ္ဒဝေါမှ၎င်း၊
ဒေဝါ-နတ်တို့သည်၊ အာရက္ခံ-အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဂဏန္တု-
ယူစေကုန်သတည်း။

× × × × ×

ရတနသုတ် အနက်

၂၅ ပဏိဓာနဟော-ဘုရားဆုကိုတောင်းတော်မူသည်မှ၊ ပဌာ
ယ စတည်၍၊ တထာဂတဿ - မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒဿပါရမိ
ယောစ ဆယ်ပါးသော ပါရမိတော်တို့၎င်း၊ ဒဿဥပပါရမိယော
စ-ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမိတော်တို့၎င်း၊ ဒဿပရမတ္ထပါရမိ
ယောစ ဆယ်ပါးသောပရမတ္ထ ပါရမိတော်တို့၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊
သမတ္တိံသ ပါရမိယောစ - အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမိ တို့ကို
၎င်း၊ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ-ငါးပါးသော စွန့်ခြင်းကြီး တို့ကို၎င်း၊
လောကတ္ထစရိယဉ္စ-လူတို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ ကျင့်တော်မူ
ခြင်း၎င်း၊ ဉာတတ္ထ စရိယဉ္စ-ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏ အကျိုး
စီးပွားအလို့ငှါ ကျင့်တော်မူခြင်း၎င်း၊ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယဉ္စ-ဘုရားဖြစ်
ခြင်းငှါ ကျင့်တော်မူခြင်း၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တိဿော-သုံးပါး
ကုန်သော၊ စရိယာယောစ - အကျင့်တော် တို့ကို၎င်း၊ ပစ္ဆိမ

ဘဝေ-အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌၊ ဂန္ထဝေါတ္တန္တိန္ဒ-
ပဋိသန္ဓေ နေတော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ဇာတိဉ္စ-ဘွားတော်မူခြင်းကို
၎င်း၊ အဘိနိက္ခမနန္ဒ-မြတ်သော တောထွက်တော်မူခြင်းကို၎င်း၊
ပဓာနစရိယဉ္စ-ဒုတ္တရ စရိယာ ကျင့်တော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ဗောဓိ
ပလ္လက္ခေ-ရတနာပလ္လင် ဗောဓိပင်၌၊ မာရဝိဇယဉ္စ-မာရ်ငါးပါး
ကိုအောင်တော်မူခြင်းကို၎င်း၊ သဗ္ဗညုတညာဏပဋိဝေဓဉ္စ-သဗ္ဗ
ညုတညာဏ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တ
နဉ္စ-ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူခြင်းကို၎င်း၊ နဝလောကုတ္တရ
ဓမ္မေ စ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတို့ကို၎င်း၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ သဗ္ဗေဝိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ-
ဤမြတ်စွာဘုရား ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇေတွာ-ဆင်ခြင်
အောက်မေ့၍၊ ဝေသာလိယာ-ဝေသာလီပြည်၏၊ တိသုပါကာ
ရန္တရေသု တံတိုင်းသုံးထပ်တို့၏ အကြားတို့၌၊ တိယာမရတ္တိံ
ညဉ့် သုံးယံ ပတ်လုံး၊ ပရိတ္တံ - ရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊
ကရာဇ္ဇော - ရွတ်တော်မူသော၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရာ
ဝိယ-အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကဲ့သို့၊ ကာရညရိတ္တံ-သနားခြင်းနှင့်
ယှဉ်သော စိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ-ဖြစ်စေ၍။

၂၆ ၂၇ ကောဋိ သတ သဟဿေသု-ကုဋေ တသိန်းကုန်
သော၊ စက္ကဝါဠေသု-စကြဝဠာတို့၌၊ ဝသန္တိယော-နေကုန်သော၊
ဒေဝတာ-နတ်တို့သည်၊ ယဿ-အကြင်ရတနသုတ်ပရိတ်တော်
၏၊ အာဏံ-အာဏာစက်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဗ္ဗန္တု-ခံယူစေကုန်သတည်း၊
ယဉ္စ-အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်လည်း၊ ဝေသာလိ
ယာ-ဝေသာလီ အမည်ရှိသော၊ ပုရေ-ပြည်၌၊ ရောဂါမနုဿ

ဒုဗ္ဗိက္ခ သဗ္ဗုတံ-အနာ နှိပ်စက်ခြင်း၊ ဘိလူး ဘမ်းစားခြင်း၊
 ငတ်မွတ်ခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော၊ တိဝိဓံ-သုံးပါးအပြားရှိသော၊
 ဘယံ-ဘေးကို၊ ခိပ္ပံ-လျင်စွာ၊ အန္တရဓာပေသိ-ကွယ်ပျောက်
 စေ၏။ တံပရိတ္တံ-ထိုရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အိုသူတော်
 ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၀ ဣဓ-ဤ ပရိတ်ရွတ်ရာအရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ-မြေ၌တည်ကုန်
 သော၊ ယာနိဘူတာနိဝါ-အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း၊ အန္တလိက္ခေ-
 ကောင်းကင်၌၊ ဌိတာနိ တည်ကုန်သော၊ ယာနိဘူတာနိဝါ
 အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း၊ သမာဂတာနိ-အညီအညွတ်လာကုန်
 ၏၊ သဗ္ဗေဝ-အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘူတာ-နတ်တို့
 သည်၊ သုမနာ-ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တု-ဖြစ်စေ ကုန်
 သတည်း၊ အထောဝိ-ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊ ဘာသိတံ-ဟောတော်
 မူအပ်သော ပရိတ်တော်ကို၊ သတ္တစုံ-ရှိသောစွာ၊ သုဏန္တု-မှစေ
 ကုန်သတည်း။

၂၉ ဘူတာ-နတ်များတို့၊ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်၊ တုမေ
 သင်တို့သည်၊ ဓမ္မဿဝနတ္ထံ-ပရိတ်တော်ကို နာအံ့သောငှါ၊
 သမာဂတာ-အညီအညွတ်လာကုန်၏၊ တသ္မာဟိ-ထို့ကြောင့်
 သာလျှင်၊ နိသာမေထ-နာကြကုန်လော့၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်
 သောနတ်တို့သည်၊ မာနသိယာ-လှဖြစ်သော၊ ပဇာယ သတ္တဝါ
 အား၊ ဓမ္မေ-ချစ်ခြင်းကို၊ ကရောထ-ပြုကုန်လော့၊ ယေ-အကြင်
 သူတို့သည်၊ ဒိဝါစ-နေ၌၎င်း၊ ရတ္တောစ-ည၌၎င်း၊ တုမေ-သင်
 နတ်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်မှတ်၍၊ ဗလိ-ပူဇော်သက္ကာကို၊ ဟရန္တိ-
 ဆောင်ကုန်၏၊ တသ္မာဟိ-ထို့ကြောင့်လျှင်၊ နေ-ထိုသူတို့ကို၊

အပ္ပမတ္တာ-မမေ့မလျော့ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ရက္ခထ-စောင့်ရှောက် ကုန်လော့။

၃၀ ဣဝေါ-ဤ လူ့ပြည်၌၎င်း၊ ဟုရံဝါ-နဂါးပြည်၊ ကလုန် ပြည် တို့၌၎င်း၊ သဂ္ဂေသုဝါ-နတ်ပြည်တို့၌၎င်း၊ ယံကိဉ္စိ-အလုံးစုံ သော၊ ဝိတ္တံ-နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ယံရတနံ-အ ကြင် ရတနာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တထာဂတေန-မြတ်စွာ ဘုရား နှင့်၊ သမံ တူသော၊ နံ-ထိုရတနာသည်၊ နောအတ္ထိ-မရှိ၊ ဗုဒ္ဓေ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ-ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန - ဤ သစ္စာ စကားကြောင့်၊ ပါဏီနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁ ခယံ-ကိလေသာတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ ဝိရာဂံ-ရာဂ၏ ကင်းရာဖြစ်သော၊ အမတံ-သေခြင်းကင်းသော၊ ပဏီတံ-မြတ် သော၊ ယံနိဗ္ဗာနံ-အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ သမာဟိတော-တည်ကြည် သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊ သကျမုနိ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈ ဂါ-ရတော်မူပြီ၊ တေနဓမ္မေန - ထိုနိဗ္ဗာန်တရားနှင့်၊ သမံ-တူသော၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသောရတနာသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဓမ္မေ-တရားတော် ၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ-ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါ တို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ဘုရားမြတ်သည်၊ ယံသမာဓိံ-အကြင်အရ ဟတ္ထမဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို၊ သုစိံ-စင်ကြယ်၏ဟူ၍၊ ပရိ ဝဏ္ဏယီ-ချီးမွမ်းတော်မူပြီ၊ ယံသမာဓိံ-အကြင်အရဟတ္ထမဂ်နှင့်

ယှဉ်သော သမာဓိကို၊ အာနန္တရိကံ-မိမိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေး
တတ်၏ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အာဟု-ဟောတော်
မူကုန်ပြီ၊ တေနသမာဓိနာ-ထိုအရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိ
နှင့်၊ သမော-တူသောတရားသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ-မရှိ၊ ဓမ္မေ-တရား
တော်၏၊ ဣဒ္ဓမ္မိရတနံ-ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-
မြတ်၏၊ ဧတေနသစ္စေန-ကြောင့်၊ ဣမေသံ ပါဏီနံ-ဤသတ္တဝါ
တို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၃ သကံ-သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပသတ္တာ-ချီးမွမ်းအပ်
ကုန်သော၊ ယေပုဂ္ဂလာ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ယောက်
တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတာနိ-ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
စတ္တာရိယဂါနိ-လေးယောက်အစုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊
သုဂတဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ-တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊
တေပုဂ္ဂလာ-ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒက္ခိဏေယျာ-မြတ်
သောအလှူကို ခံထိုက်ကုန်၏၊ ဧတေသု-ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
အား၊ ဒိန္နာနိ-လှူအပ်ကုန်သော အလှူတို့သည်၊ မဟပ္ပလာနိ-
ကြီးသောအကျိုးရှိကုန်၏၊ သံဃေ-သင်္ဃာတော်၏၊ ဣဒ္ဓမ္မိရတနံ-
ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေနသစ္စ
န-ဤသစ္စာ စကားကြောင့်၊ ဣမေသံ - ဤသတ္တဝါ တို့အား၊
သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၄ ဂေါတမ သာသနဋ္ဌိ-ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ
တော်၌၊ ယေ-အကြင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒဠေန-မြဲမြံစွာ
သော၊ မနသာ-စိတ်ဖြင့်၊ သုပ္ပယုတ္တာ-လွန်စွာ အားထုတ်ကုန်
၏၊ နိတ္တာမိနော-ကိလေသာတို့မှ ထွက်မြောက်တော်မူပြီးကုန်

သော၊ တေ-ထို ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပတ္တပတ္တာ-ရအပ်
သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အမတံ-သေခြင်း
ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဂယ-အာရုံပြုသော အားဖြင့် ယူကုန်၍၊
မုခာ-ကိလေသာ မရှိသဖြင့်၊ လဒ္ဓါ ရကုန်၏၊ နိဗ္ဗုတိ-အရ
ဟတ္တဖလသမာပတ်ကို၊ ဘုဉ္ဇမာနာ-ခံစားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-
ဖြစ်ကုန်၏၊ သံဃေ-သင်္ဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-ဤရတနာ၏
အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ကြောင့်၊
ဣမေသံ-ဤ သတ္တဝါ တို့အား၊ သုဝတ္ထိ - ချမ်းသာခြင်းသည်၊
ဟောတု ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅ ယော အကြင်သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရိယသစ္စာ
နိ-မြတ်သော သစ္စာတို့ကို၊ အဝေစ္စ-သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်
ဖြင့် သက်၍၊ ပဿတိ-မြင်၏၊ ပထဝိသိတော-မြေ၌ မှီသော၊
ဣန္ဒြိယော-မြေမြို့စွာ စိုက်အပ်သော တံခါးတိုင်သည်၊ စတုဋ္ဌိ
ဝါတေဟိ-အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာကုန်သော လေတို့သည်၊
အသမ္ပကမ္ပိယော-တုန်လှုပ်စေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်၊ သိယာ
ယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဣဒမ္ပိသပ္ပုရိသံ-ဤ သောတာပန်ဖြစ်သော
သူတော်ကောင်းကိုလည်း၊ တထူပမံ-ထိုတံခါးတိုင်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊
ဝဒါမိ-ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏၊ သံဃေ-၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-
သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေနသစ္စေန-ကြောင့်၊ ဣမေသံ
ပါဏိနံ-တို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ
သတည်း။

၃၆ ယေ-အကြင် သတ္တက္ခတ္တပရမ သောတာပန် တို့သည်၊
ဂန္ထိရပညေန-နက်နဲသော ဉာဏ်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား

သည်။ သုဒေသိတာနိ-ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
 အရိယသစ္စာနိ-အရိယ သစ္စာတို့ကို၊ ဝိဘာဝယန္တိ-ပညာရောင်
 ဖြင့် ထင်ရှားခြင်းကိုပြုကုန်၏။ တေ-ထိုသတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမသောတာ
 ပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘုသံ-ပြင်းစွာ၊ ပမတ္တာ-နတ်မင်းအစရှိ
 သည်ဖြစ်၍ မေ့လျော့ကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာဝိ ဟောန္တိ-အကယ်၍
 ကား ဖြစ်ကုန်၏။ တထာဝိ-ထိုသို့ မေ့လျော့ ကုန်သော်လည်း၊
 တေ-ထိုသတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌမံ-
 ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဘဝံ-ဘဝကို၊ နအာဒိယန္တိ-မယူကုန်၊
 သံဃေ-၏။ ဣဒ္ဓိရတနံ သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏။ ဇေတန
 သစ္စေန-ကြောင့်၊ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ခြင်း
 သည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၇-၃၈ အဿ-ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒဿနသမ္ပဒါ
 ယ-သောတာပတ္တိ မင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သဟာဝ တပြိုင်
 နက်သာလျှင်၊ ဇဟိတာ-စွန့်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-ကိလေသာ
 တရားတို့သည်၊ သတ္တာယဒိဋ္ဌိစ-သတ္တာယအယူ၎င်း၊ ဝိစိကိစ္ဆိ
 တဉ္စ-ရှစ်ပါးသောအရာ၌ ယုံမှားခြင်း၎င်း၊ သီလဗ္ဗတံဝါပိ-နွား၊
 ခွေးစသည်တို့၏အလေ့အကျင့်ဖြင့် သံသရာမှထွက်မြောက်၏ဟူ
 သောအယူ၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တယော-သုံးပါးတို့သည်၊ ဘဝန္တိ-
 ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္ဇိ-စိုးစဉ်းမျှသော ကိလေသာသည်၊ ယဒိအတ္ထိ-
 အကယ်၍ကား ရှိသေး၏။ တထာဝိ-ထိုသို့ ရှိသေးသော်လည်း၊
 သော-ထို သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စတူဟိ-လေးပါးကုန်
 သော၊ အပါယေဟိ-အပါယ်တို့မှ၊ ဝိပ္ပမုတ္တော-လွတ်ပြီ၊ ဆ-
 မြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိဌာနာနိစ-ရန်ရင်းသောအနန္တရိယ

ကံ ငါးပါးနှင့် နိယတ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကိုလည်း၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗျော-မထိုက်၊ သံဃေ-သင်္ဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-သည်လည်း၊ ပဏိတံ မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ကြောင့်၊ ဣမေ သံ-တို့အား၊ သုဝတ္ထိ-သည်၊-ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၉ သော-ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေနဝါ-ကိုယ် ဖြင့်၎င်း၊ ဝါစာယဝါ-နှုတ်ဖြင့်၎င်း၊ ဥဒ-ထိုမြို့၊ စေတသာဝါ-စိတ် ဖြင့်၎င်း၊ ပါပကံ-ယုတ်မာသော၊ ကမ္မံ-မကောင်းမှုကို၊ ကိဉ္ဇာဝိ ကရောတိ-အကယ်၍ပြုစေကာမူ၊ သော-ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ တဿ-ထိုပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုကို၊ ပဋိစ္ဆဒါယ- ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ၊ အဘဗျော-မထိုက်၊ ဒိဋ္ဌပဒဿ-မြင်အပ်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘဗျတာ-ပြုအပ်ပြီး သော မကောင်းမှုတို့ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာ-ဟောတော်မူအပ်၏၊ သံဃေ-သင်္ဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ- ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤသို့ မှန်သောသစ္စာ စကားကြောင့်၊ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါတို့ အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊-ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄၀ • ဂိမ္မာနံ-နွေလတို့၏၊ ပဌမသ္မိံ-ဂိမ္မေ-ရှေးဦးစွာသော နွေလ ဖြစ်သော၊ မာသေ-တန်းခူးလ၌၊ ဖုဿိတဂ္ဂေ-ပွင့်သော အဖျား ရှိသော၊ ဝနပ္ပဂုဓမ္မ-တောအုပ်သည်၊ သိရိကောယထာ-အသရေ ရှိသကဲ့သို့၊ တထူပမံ-ထိုတောအုပ်လျှင် ဥပမာရှိသော၊ နိဗ္ဗာန ဂါမိံ-နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော၊ ဓမ္မဝရံ-တရားတော်မြတ် ကို၊ ပရမံဟိတာယ-မြတ်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ အဒေသယိ- ဟောတော်မူပြီ၊ ဗုဒ္ဓေ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-ဤရတနာ၏

အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ဤသို့မှန်
သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ
ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁ ဝရော-မြတ်တော်မူထသော၊ ဝရညူ-မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို
သိတော်မူထသော၊ ဝရဒေါ-မြတ်သော ကောင်းကျိုးကို ပေးတော်
မူတတ်ထသော၊ ဝရာဟရော-မြတ်သော အကျိုးကို ဆောင်တော်မူ
တတ်ထသော၊ အနုတ္တရော-မိမိထက်လွန်သောသူ ရှိတော်မူ
သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မဝရံ-မြတ်သော တရားတော်ကို၊
အဒေသယိ-ဟောတော်မူပြီ၊ ဗုဒ္ဓေ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒ္ဓိရတနံ-
ဤရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-
ဤသို့မှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါတို့
အား၊ သုဝတ္ထိ-သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄၂ ယေသံ-အကြင်ရဟန္တာတို့အား၊ ပုရာဏံ-အဟောင်းဖြစ်
သောကံသည်၊ ဒိဏံ-ကုန်ပြီ၊ နဝံသန္တဝံ-အသစ်ဖြစ်သောကံသည်
နတ္ထိ-မရှိ၊ အာယတိကေ-လာလတ္တံ့သော၊ ဘဝသ္မိံ-ဘဝ၌၊
ဝိရတ္တစိတ္တာ-မတပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏၊ ဒိဏဗိဇာ-ကုန်ပြီးသော
ပဋိသန္ဓေ မျိုးစေ့ ရှိကုန်၏၊ အဝိရဋ္ဌိဆန္ဒာ-ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသို့
ရောက်ခြင်း ကင်းသောဆန္ဒ ရှိကုန်၏၊ အယံပဒိပေါ-ဤဆီမီး
သည်၊ နိဗ္ဗုတောယထာ-ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ ဓိရာ-ပညာရှိကုန်သော၊
တေ-ထိုရဟန္တာတို့သည်၊ နိဗ္ဗန္တိ-ငြိမ်းကုန်၏၊ သံဃေ-ရဟန္တာ
သင်္ဃာတော်၏၊ ဣဒ္ဓိရတနံ-ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊
ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ကြောင့်၊ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါ
တို့အား၊ သုဝတ္ထိ-သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃ ဣမ-ဤပရိတ်တော်ရွတ်ရာအရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ-မြေ၌တည်ကုန်သော၊ ယာနိဘူတာနိဝါ-အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌၊ ဌိတာနိ-တည်ကုန်သော၊ ယာနိဘူတာနိဝါ-အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း၊ သမာဂတာနိ-အညီအညွတ် လာကုန်၏၊ တေမယံ-ထိုငါတို့သည်၊ တထာဂတံ-ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ-နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿာမရှိခိုးကုန်၏၊ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄၄ ဣမ-ဤ ပရိတ်တော် ရွတ်ရာအရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိဝါ-မြေ၌တည်ကုန်သော၊ ယာနိဘူတာနိဝါ-အကြင် နတ်တို့သည်၎င်း၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌၊ ဌိတာနိ-တည်ကုန်သော၊ ယာနိဘူတာနိဝါ-အကြင် နတ်တို့သည်၎င်း၊ သမာဂတာနိ-အညီအညွတ် လာကုန်၏၊ တေမယံ-ထိုငါတို့သည်၊ တထာဂတံ-ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော၊ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ-နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်သော၊ ဓမ္မံ-တရားတော်ကို၊ နမဿာမရှိခိုးကုန်၏၊ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄၅ ဣမ-ဤပရိတ်တော်ရွတ်ရာအရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိဝါ-မြေ၌တည်ကုန်သော၊ ယာနိဘူတာနိဝါ-အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌၊ ဌိတာနိ-တည်ကုန်သော၊ ယာနိဘူတာနိဝါ-အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း၊ သမာဂတာနိ-အညီအညွတ် လာကုန်၏၊ တေမယံ-ထိုငါတို့သည်၊ တထာဂတံ-မချွတ်မယွင်း

ကျင့်ခြင်းရှိထသော၊ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ-နတ်လူတို့သည် ပူဇော်
အပ်သော၊ သံဃံ-သင်္ဃာတော်ကို၊ နမဿာမ-ရှိခိုးကုန်၏၊
ဣမေသံ-ဤ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ - ချမ်းသာခြင်းသည်၊
ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

ရတနသုတ္တံ-ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။

× × × × ×

မေတ္တာသုတ်

၄၆-၄၇ ယဿ-အကြင်မေတ္တာသုတ်၏၊ အာနာဘာဝတော-
အာနဘော်ကြောင့်၊ ယက္ခာ-ဘိလူးတို့သည်၊ ဘိသနံ-ကြောက်
မက်ဘွယ်သောအဆင်းကို၊ နေဝဒဿန္တိ မပြဝံ့ကုန်၊ ယဉ္စိစေဝ-
အကြင်မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်၊ ရတ္ထိဉ္စ-ညဉ့်၌၎င်း၊
ဒိဝဉ္စ-နေ၌၎င်း၊ အတန္တိတော-မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍၊ အနုယုဉ္စန္တော
လုံ့လပြုသောသူသည်၊ သုခံ-ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ-အိပ်ရ၏၊
သုတ္တောစ-အိပ်ပျော်သော်လည်း၊ ကိဉ္စိ တစုံတခုသော၊ ပါပံ-
မကောင်းသောအိပ်မက်ကို၊ နပဿတိ-မမြင်မက်၊ ဧဝမာဒိဂုဏ္ဏ
ပေတံ-ဤသို့ အစရှိသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံပရိတ္တံ-ထို
မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အိုသူတော်ကောင်းတို့၊ ယေ-
ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈ သန္တံ-ငြိမ်သက်သော၊ ယံပဒံ-အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ-
ရှိ၏၊ တံ-ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ အဘိသမေစ္စ သစ္စာလေးပါးကို သိသော
အားဖြင့် ကောင်းစွာရောက်၍၊ ဝိဟရိတုကာမေန နေခြင်းငှါ

အလိုရှိသော၊ အတ္တကုသလေန အကျိုးစီးပွား၌ လိမ္မာသော
ရဟန်းသည်၊ ကရဏီယံ-ပြုကျင့်အပ်၏၊ သက္ကောစ-ကိုယ်အသက်
၌ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိ သစ္စာတရားကိုသိခြင်းငှါ ကျင့်စွမ်းနိုင်သည်
လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဥဇ္ဇေ-ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်ရှိသည်
လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သုဟုဇ္ဇေ-ဖြောင့်မတ်သော စိတ်ရှိ
သည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သုဝစောစ-ဆိုဆုံးမလွယ်သည်
လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ မုဒုစ-နူးညံ့သည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်
ရာ၏၊ အနတိမာနိစ - မာန်ထောင်လွှားခြင်း မရှိသည်လည်း၊
အဿ-ဖြစ်ရာ၏။

၄၉ သန္တုဿကောစ-ပစ္စည်း လေးပါးတို့၌ ရောင့်ရဲသည်
လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သုဘရောစ-မွေးမြူလွယ်သည်လည်း၊
အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ အပ္ပကိစ္စောစ-နည်းသော အမှုကိစ္စရှိသည်
လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သလ္လဟုကဝုတ္တိစ ပေါ့သောအသက်
မွေးခြင်းရှိသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သန္တိန္ဒြိယောစ-ငြိမ်
သက်သော စက္ခုစသော ဣန္ဒြေရှိသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊
နိပကောစ-ရင့်သော ပညာရှိသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊
အပ္ပဂုဗ္ဘောစ-ကိုယ်နှုတ်နှလုံး ကြမ်းကြုတ်ခြင်း မရှိသည်လည်း၊
အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ ကုလေသု ဒါယကာတို့၌၊ အနနုဂိဒ္ဓေါစ
မတပ်မက်မောသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။

၅၀ ယေန-အကြင် ကာယစသော သုံးပါးသော ဒုစရိုက်
ကြောင့်၊ ဝိညူ-ပညာရှိတို့သည်၊ ပရေ သူတပါးတို့ကို၊ ဥပဝဒေ
ယျံ-ကဲ့ရဲ့ ကုန်ရာ၏၊ ကိဉ္စိ-စိုးစဉ်းသော၊ ခုဒ္ဒိ-အနည်းငယ်ပင်
ဖြစ်သော်လည်း၊ တံ - ထိုဒုစရိုက်ကို၊ နစအာစရေ-မကျင့်ရာ

သည်သာတည်း။ သဗ္ဗသတ္တာ-ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည်၊
 သုခိနောဝါ-ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၎င်း၊ ခေမိနောဝါ-
 တေးကင်းငြိမ်းကုန်သည်၎င်း၊ ဟောန္တု - ဖြစ်စေကုန်သတည်း။
 သုခိတတ္တာ-ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု -
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၁ ယေကေစိ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏဘူတာဝါ-ပဉ္စဝေါ
 ကာရ၊ စတုဝေါကာရ၊ ကေဝေါကာရ၊ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊
 အနဝသေသာ-အကြွင်း မရှိကုန်သော၊ တသာဝါ-ထိတ်လန့်
 တတ်ကုန်သော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၎င်း၊ ထာဝရာဝါ-မြဲမြံ
 တည်ကြည်ကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၎င်း၊ ဒိဃာ-ရှည်
 သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ယေသတ္တာဝါ-အကြင် နဂါးအစရှိ
 သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ မဟန္တာ-ကြီးသော ကိုယ်ရှိကုန်
 သော၊ ယေသတ္တာဝါ-အကြင် ငါးဆိပ် အစရှိသော သတ္တဝါ
 တို့သည်၎င်း၊ မဇ္ဈိမာ-အလတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ယေ
 သတ္တာဝါ-အကြင် နွားအစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ရဿ
 ကာ-ပုတို နိမ့်ငယ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ယေသတ္တာဝါ
 အကြင် ကြက်ငှက်အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ အဏုကာ
 သေးဖွဲ သိမ်မွေ့သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ယေသတ္တာဝါ-အကြင်
 ပိုးရွှစသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ထူလာ-ဆူဖူးသော ကိုယ်ရှိကုန်
 သော၊ ယေသတ္တာဝါ-အကြင် ဝက်စသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊
 အတ္ထိသန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေသတ္တာဝါ-ထို သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။

၅၂ ဒိဋ္ဌာ-မြင်အပ်ကုန်သော၊ ယေသတ္တာဝါ-အကြင် သတ္တဝါ
 တို့သည်၎င်း၊ အဒိဋ္ဌာ-မမြင်အပ်ကုန်သော၊ ယေသတ္တာဝါ-အကြင်
 သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ယေသတ္တာ-အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုရေ-

ဝေးသော အရပ်၌၊ ဝသန္တိ နေကုန်၏။ တေသတ္တဝါ-ထို သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ အဝိဒူရေ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဝသန္တိ- နေကုန်သော၊ ယေသတ္တဝါ- အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ဘူ တာဝါ-ရဟန္တာတို့သည်၎င်း၊ သမ္ဘဝေသိဝါ-ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း ၏ အကြောင်းဖြစ်သောကံကို ရှာမှီးလေ့ ရှိကုန်သော ပုထုဇဉ် သေက္ခတို့သည်၎င်း၊ သန္တိ ရှိကုန်၏။ တေသဗ္ဗသတ္တဝါ-ထို ခပ်သိမ်း ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိတတ္တဝါ-ချမ်းသာသော ကိုယ် စိတ် ရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၃ ပရော-တယောက်သောသူသည်၊ ပရံ-တယောက်သော သူကို၊ န နိကုဗ္ဗေထ-အမျက်မထွက်ရာ၊ ကတ္တမိ-တစုံတခုသော အရာ၌၊ ကိဉ္စိ-တစုံတယောက်သော၊ နံဇနံ-ထိုသူကို၊ ဗျာရောသ နာ-ဘောက်ပြန်သောကာယကံ၊ ဝစိကံတို့ဖြင့် ညှဉ်းဆဲချုတ်ချယ် ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ပဋိဃသညာယ-ရန်အမျက်လိုသော စိတ်ဖြင့်၎င်း၊ နာတိမညေထ-မထေမဲ့မြင်မပြုရာ၊ အညမညဿ-တယောက် သည် တယောက်၏၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲကို၊ န ဣစ္ဆေယျ-အလိုမရှိရာ။

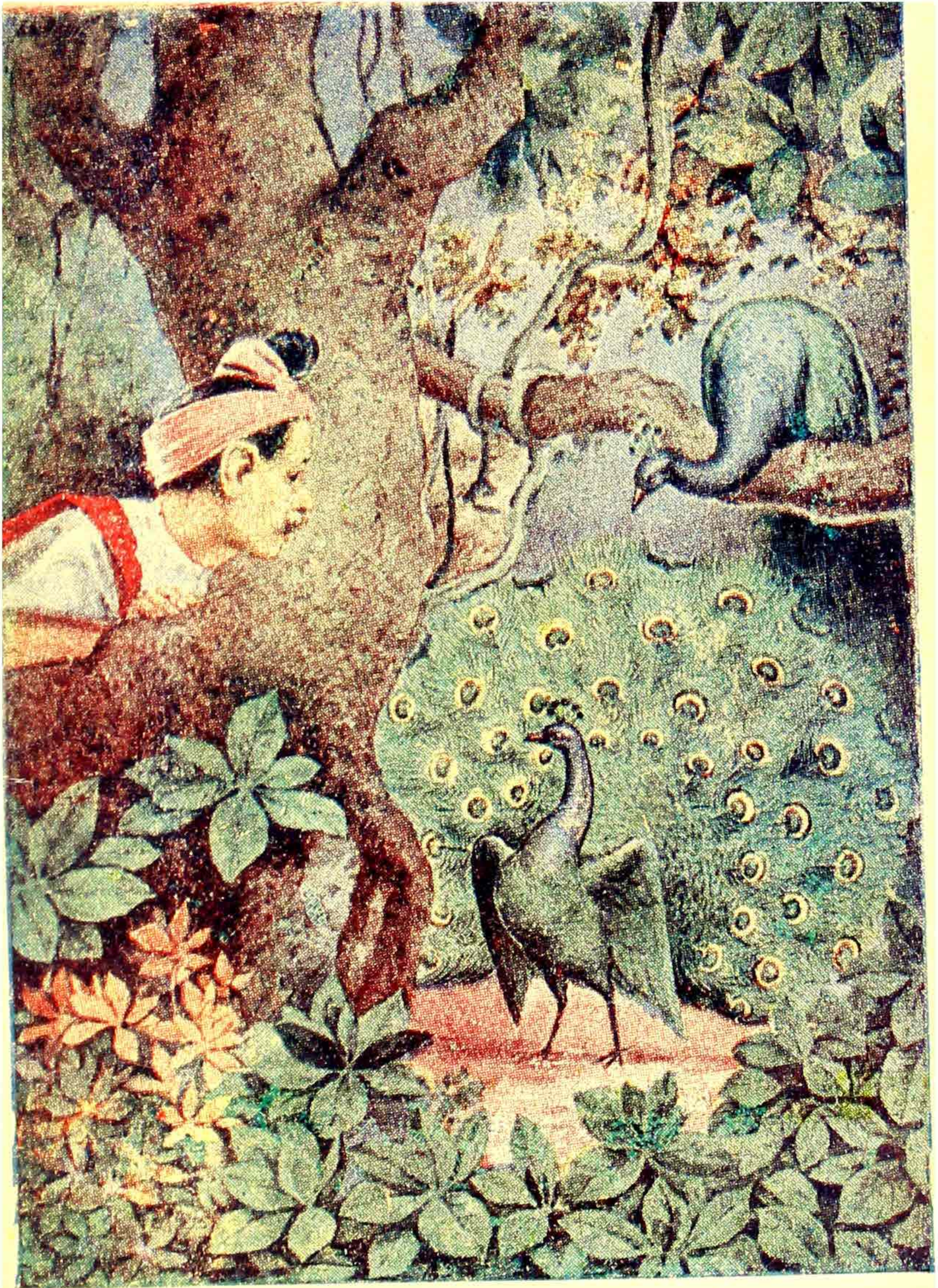
၅၄-၅၅ မာတာ-အမိသည်၊ နိယံပုတ္တံ-မိမိသားရင်းဖြစ်သော၊ ကေပုတ္တံ-တယောက်တည်းသောသားကို၊ အာယုဿ-အသက် ဖြင့်၊ အနုရက္ခေယထာ-အစဉ် စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၊ ဝေမ္ဗိ-ဤ အတူလည်း၊ သဗ္ဗဘူတေသု-ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌၊ အပရိ မာဏံ-အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ မာနသံ-မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို၊ ဘာဝယေ-အဖန်တလဲလဲပွားစေရာ၏၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်ဘဝက တိုင်အောင်၎င်း၊ အဓော အောက်အဝီစိတိုင်အောင်၎င်း၊ တိရိယံ- ရှစ်မျက်နှာ ဖိလာ၎င်း၊ ဣတိဣမိနာ ပကာရေန - ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ သဗ္ဗလောကသ္မိံ အလုံးစုံသော လောက၌၊

အသမ္ဘာဓံ ကျဉ်းမြောင်းခြင်း မရှိသည်ကို၊ အဝေရံ-အတွင်းရန် မရှိသည်ကို၊ အသပတ္တိ-အပရန် မရှိသည်ကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ အပရိမာဏံ-အတိုင်အရှည် မရှိသော၊ မေတ္တံ-မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော၊ မာနသံ-စိတ်ကို၊ ဘာဝယေ-ပွားစေရာ၏။

၅၆ တိဋ္ဌဝါ-ရပ်သော်၎င်း၊ စရံဝါ သွားသော်၎င်း၊ နိဿိန္ဒ္ဓောဝါ-ထိုင်သော်၎င်း၊ သယာနောဝါ-လျောင်းသော်၎င်း၊ ယာဝဟာ-အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံးဝိတမိဋ္ဌေါ-အိပ်ချင်ခြင်း၊ ဂိုဏ်းမျဉ်းခြင်း ကင်းသည်၊ အဿ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဝတာ-ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ ဧတံသတိ-ထိုမေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောသတိကို၊ အမိဋ္ဌေယျ-ဆောက်တည်ရာ၏၊ ဧတံဝိဟာရံ-ထိုမေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော သတိဖြင့် နေခြင်းကို၊ ဗြု-မြတ်သော၊ ဝိဟာရံ နေခြင်းဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အာဟု-ဟောတော်မူကုန်ပြီ။

၅၇ ဘိက္ခု-သံသရာဘေးကို ရှုလေ့ရှိသောသူသည်၊ ဒိဋ္ဌိ-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသို့လည်း၊ အနုပဂ္ဂမ္မ-မကပ်မူ၍၊ သီလဝါ လောကုတ္တရာသီလ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒဿနေန သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်နှင့်၊ သမ္မန္နော-ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ ကာမေသု တေဘုမ္မက၊ သင်္ခါရတည်းဟူသော ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ဂေဓံ - တပ်ခြင်းကို၊ ဝိနယ-ဖျောက်၍၊ ဇာတု-စင်စစ်၊ ပုန-တဖန်၊ ဂစ္ဆသေယျံ-အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ နတေ-မရောက်ရလတ္တံ့။

မေတ္တသုတ္တံ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

ဘုရားလောင်း ဥဒေါင်းမင်းကို ဥဒေါင်းမနှင့်မျှား၍ ဖမ်းယူခက်။
(မောရပရိတ်)

ခန္ဓသုတ်

၅၈-၅၉ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံ - နတ်၏မန္တရား နတ်ဆေးဝါးသည်၊ သဗ္ဗာသီဝိသဇာတိနံ-လျင်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေခပ်သိမ်းတို့ ၏၊ ယောရံ-ပြင်းစွာသော၊ ဝိသံ-အဆိပ်ကို၊ ဝိနာသေတိဝိယ- ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ-ထို့အတူ၊ ယံခန္ဓပရိတ္တံ-အကြင် ခန္ဓ သုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော၊ အာဏာဓေတ္တမှိ- အာဏာတော်၌ ရာဖြစ်သော စကြဝဠာကုဋေတသိန်း၌၊ ဌိတာနံ- ကည်ကုန်သော၊ သဗ္ဗပါဏီနံ-ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိသဉ္စ-အဆိပ်ကို၎င်း၊ အသေသံ-အကြွင်းမရှိသော၊ ပရိဿယဉ္စာ ဝိ-တေးရန်ကို၎င်း၊ သဗ္ဗဒါ-ခပ်သိမ်းသောကာလ၌၊ သဗ္ဗသောဝိ- ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ နိဝါရေတိ-တားမြစ်တတ် ၏၊ တံပရိတ္တံ-ထိုခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အိုသူတော်ကောင်း တို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀ ဝိရူပက္ခေဟိ-ဝိရူပက္ခ နဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ မေ- ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဧရာပထေ ဟိ-ဧရာပထ နဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ- ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဆဗျာပုတ္တေဟိ-ဆဗျာ ပုတ္တ နဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်း သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ကဏှာဂေါတမကေဟိစ- ကဏှာဂေါတမ နဂါးမင်းတို့နှင့်လည်း၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁ အပါဒကေဟိ-အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ- တကွ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ

သတည်း၊ ခွိပါဒကောဟိ-အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့် သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ စတုပ္ပဒေဟိ-အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗဟုပ္ပဒေဟိ-များသော အခြေရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂ အပါဒကော-အခြေမရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ မာဟိံသိ-မညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊ ခွိပါဒကော-အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ မာဟိံသိ-မညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊ စတုပ္ပဒေ-အခြေလေးချောင်း ရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ မာဟိံသိ-မညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊ ဗဟုပ္ပဒေ-များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ မာဟိံသိ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။

၆၃ ကေဝလာ-အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာစ-သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏာစ-ထွက်သက်ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘူတာစ-တင်ရှား ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါ တို့သည်၊ ဘဒြာနိ-ကောင်းသော အာရုံတို့ကို၊ ပဿန္တု-မြင်စေကုန်သတည်း၊ ကိဉ္စိ-တစုံတယောက်သောသူကို၊ ပါပံ-မကောင်းကျိုးသည်၊ မာအာဂမာ-မရောက်စေသတည်း။

၆၄ ဗုဒ္ဓေါ-ဘုရားကျေးဇူးတော်သည်၊ အပ္ပမာဏော အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ ဓမ္မော-တရားကျေးဇူးတော်သည်၊ အပ္ပမာဏော-

အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ သံဃော - သဃံ၊ ကျေးဇူးတော်သည်၊ အပ္ပ
မာဏော - အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ အဟိ - မြွေ၎င်း၊ ဝိန္ဒိကာ - ကင်းခြီး
ကောက်၎င်း၊ သတပဒီ ကင်းခြေများ၎င်း၊ ဥဏ္ဏနာဘိ - ပင့်ကူ
၎င်း၊ သရဗ္ဗ - တက်တူ၎င်း၊ မုသိကာ - ကြွက်၎င်း၊ သရိသပါနိ -
ကိုယ်ဖြင့် တွားတတ်ကုန်သော၊ ဣမာနိ - ဤသတ္တဝါတို့သည်၊
ပမာဏဝန္တာနိ - အတိုင်းအရှည်ကို ပြုတတ်ကုန်သောကိလေသာ
ရှိကုန်၏။

၆၅ မေ ငါသည်၊ ရက္ခာ - အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတာ -
ပြုအပ်ပြီ၊ ပရိတ္တံ - အရံအတားကို၊ ကတံ - ပြုအပ်ပြီ၊ ဘူတာနိ -
ရန်သူဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ပဋိတ္တမန္တု - ဖဲစေကုန်သတည်း၊
သောအဟံ - ထိုငါသည်၊ ဘဂဝတော - မြတ်စွာဘုရားအား၊
နမော - ရှိခိုးပါ၏၊ သတ္တန္တံ - ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ -
ဝိပဿီ အစရှိကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ နမော - ရှိခိုး
ပါ၏။

ခန္ဓပရိတ္တံ - ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

မောရသုတ် အနက်

၆၆-၆၇ ဗောဓိသမ္ဘာရေ-အရိယမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်
၏ အဆောက်အဦ ဖြစ်ကုန်သော ပါရမီဆယ်ပါး အပြား
သုံးဆယ်တို့ကို၊ ပူရေန္တံ - ဖြည့်တော်မူသော၊ မောရယောနိယံ -
ဥဒေါင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ - ဖြစ်ထသော၊ သံဝိဟိတာရက္ခံ - ကောင်းစွာ

စီရင်အပ်သော အစောင့်အရှောက်ရှိသော၊ မဟာသတ္တံ-ဘုံရား
 လောင်း၊ ရွှေဥဒေါင်းမင်းကို၊ ဝနေစရာ-မူဆိုးတို့သည်၊ စီရင်သံ-
 ကြာမြင့်စွာ အနှစ်ခုနှစ်ရာပတ်လုံး၊ ဝါယမန္တာဝိ-ဘမ်းအံ့သော
 ၄၂၊ လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း၊ ယေန အကြင်မောရပရိတ် အာနု
 ဘော်ကြောင့်၊ ဂဏှိတုံ-ဘမ်းယူအံ့သော ၄၂၊ နေဝသက္ခိသု-
 မတတ်နိုင်ကုန်သည်သာတည်း၊ ယဉ္ဇပရိတ္တံ-အကြင် မောရသုတ်
 ပရိတ်ကိုလည်း၊ ဗြဟ္မမန္တန္တိ-မြတ်သောမန္တရားဟူ၍၊ အက္ခာတံ-
 ဘုရားဟောတော်မူအပ်၏၊ တံပရိတ္တံ-ထိုမောရသုတ်ပရိတ်တော်
 ကို၊ ဟေ-အိုသူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ
 ရှုတ်ကြကုန်အံ့။

၆၈ စက္ခုမာ-လူတို့၏ မျက်စိရှိသော၊ ကောရာဇာ-မြတ်
 သောမင်းလည်း ဖြစ်တသော၊ ဟရိဿဝဇ္ဇော-ရွှေအဆင်းနှင့်
 တူသောအဆင်းလည်း ရှိသော၊ ပထဝိပ္ပတာသော-မြေအပြင်
 ၌ ထွန်းလင်းသောအရောင်လည်း ရှိသော၊ အယံသူရိယော-
 ဤနေမင်းသည်၊ ယသ္မာ အကြင်ကြောင့်၊ ဥဒေတိ-တက်၏၊
 တံ တသ္မာ ထို့ကြောင့်၊ ဟရိဿဝဇ္ဇံ-ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော
 အဆင်းလည်းရှိသော၊ ပထဝိပ္ပတာသံ-မြေအပြင်၌ ထွန်းလင်း
 သောအရောင်လည်း ရှိသော၊ တံ-အရှင်နေမင်းကို၊ အဟံ
 ငါသည်၊ နမဿာမိ-ရှိခိုး၏၊ တယာ-ရှင်နေမင်းသည်၊ ဂုတ္တာ-
 စောင့်ရှောက် အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ အဇ္ဇေ-
 ယနေ့၌၊ ဣမံဒိဝသံ ဤနေ့ပတ်လုံး၊ ဝိဟရေမု-မျှမ်းသာစွာနေ
 ပါကုန်အံ့။

၆၉ ဗြာဟ္မဏာ-မျှောအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိတော်မူကုန်
 သော၊ ယေဗုဒ္ဓါ-အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ-

အလုံးစုံသော ဧည့်ယူခံတရား ငါးပါးတို့ကို၊ ဝေဒဂူ-သိခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကုန်ပြီ၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းကို၊ သမ္ပုဋ္ဌန္တိန္ဒြိယ-ခံယူတော်မူစေကုန်သတည်း၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ ပါလယန္တုစ-စောင့်လည်း စောင့်တော်မူစေကုန်သတည်း၊ ဗုဒ္ဓါနုဇ္ဈ-မြတ်စွာဘုရားတို့အားလည်း၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗောဓိယာစ-မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်အားလည်း၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-တည်း၊ ဝိမုတ္တာနုဇ္ဈ-ကိလေသာမှ လွတ်တော်မူကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-တည်း၊ ဝိမုတ္တိယာစ အရိယာတို့၏ ဝိမုတ္တိငါးပါးအားလည်း၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သောမောရော- ထိုဘုရားလောင်း ရွှေဥဒေါင်းမင်းသည်၊ ဣမံ ပရိတ္တံ-ဤ အရံအကားကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ သေနာ-အစာရှာအံ့သောငှါ၊ စရတိ-သွား၏။

၇၀ စက္ခုမာ-လူတို့၏ မျက်စိရှိသော၊ ဧကရာဇာ-မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်သော၊ ဟဒိဿဝဇ္ဇော-ရွှေအဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းလည်း ရှိသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသော-မြေအပြင်၌ ထွန်းလင်းသောအရောင်လည်း ရှိသော၊ အယံ သူရိယော-ဤနေမင်းသည်၊ ယသ္မာ-အကြံကြောင့်၊ အပေတိ-ဝင်၏၊ တံတသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဟဒိဿဝဇ္ဇံ-ရွှေအဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းလည်းရှိသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသံ မြေအပြင်၌ထွန်းလင်းသောအရောင်လည်း ရှိသော၊ တံ-အရှင်နေမင်းကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ နမဿာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ တယာ-ရှင်နေမင်းသည်၊ ဂုတ္တာ-စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ အဇ္ဇ-ယနေ

၌၊ ဣမံ ရတ္တိံ - ဤ ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဝိဟရေမု-ချမ်းသာစွာ နေပါကုန်အံ့။

၇၁ ခြာဟ္မဏာ-မျှောအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိတော်မူကုန်သော၊ ဟေဗုဒ္ဓါ - အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗဓမ္မ-အလုံးစုံသော ဥပယုခံတရား ငါးပါးတို့ကို၊ ဝေဒဂူ-သိခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကုန်ပြီ၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းကို၊ သမ္ပဒိန္နန္တု-ခံတော်မူစေကုန်သတည်း၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထို မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ ပါလယန္တုစ-စောင့်လည်း စောင့်တော်မူစေကုန်တည်း၊ ဗုဒ္ဓါနု - မြတ်စွာဘုရား တို့အားလည်း၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာစ-မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်အားလည်း၊ နမော ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိမုတ္တာနု-ကိလေသာမှ လွတ်တော်မူကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိမုတ္တိယာစ - အရိယာတို့၏ ဝိမုတ္တိငါးပါးအားလည်း၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သောမောရော-ထိုဘုရားလောင်း ရှေ့ဥဒေါင်းမင်းသည်၊ ဣမံပရိတ္တံ-ကို၊ ကတော-ပြု၍၊ ဝါသံ - ညဉ့်အိပ်နေခြင်းကို၊ အကပ္ပယိ-ပြုပြီ။

မောရပရိတ္တံ-မောရသုတ်ပရိတော်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

✱ ✱ ✱ ✱

၈၄ သုတ် အနက်

၇၂ . ဗောဓိသမ္ဘာရေ- သဗ္ဗညုတညာဏ်၏အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီဆယ်ပါး အပြားသုံးဆယ်တို့ကို၊ ပူရေန္တံ - ဖြည့်တော်

မူသော၊ ဝဋ္ဋဇာတိယံ-ဌုံး၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ-ဖြစ်တော်မူသော၊ မဟာသတ္တံ-ဘုရားလောင်း ဌုံးသူငယ်ကို၊ ယဿပရိတ္တဿ-အကြင်ဝဋ္ဋသုတ် ပရိတ်တော်၏၊ တေဇေန-တန်းခိုး တေဇော် အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဒါဝဂ္ဂိ - တောမီးသည်၊ ဝိဝဇ္ဇယိ-ဖဲကြည့် လေ၏။

၇၃ သာရိပုတ္တဿ-သာရိပုတြာ အမည်ရှိသော၊ ထေရဿ-လကျာရံ မဟာထေရ်အား၊ လောကနာထေန-မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဘာသိတံ - ဟောတော်မူအပ်သော၊ * ကပ္ပဌာယံ - တကမ္ဘာပတ်လုံးတည်ထသော၊ မဟာတေဇံ-ကြီးသော အာနုဘော် ရှိထသော၊ တံပရိတ္တံ-ထိုဝဋ္ဋသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၇၄ လောကေ-လောက၌၊ သီလဂုဏော-သီလတည်းဟူသော ကျေးဇူးသည်၎င်း၊ သစ္စံ-သစ္စာတရားသည်၎င်း၊ သောစေယျံ-ဖြစ်သောအဖြစ်သည်၎င်း၊ အနုဒ္ဒယာ-ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ သနားခြင်း ကရုဏာသည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တေနသစ္စေန-ထိုသစ္စာ စကားဖြင့်၊ အနုတ္တရံ-မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ သစ္စကိရိယံ-သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ ကာဟာမိ-ပြုလတ်အံ့။

၇၅ ဓမ္မဗလံ-တရားတော်၏အစွမ်းကို အာဝဇ္ဇေတွာ-ဆင်ခြင်၍၊ ပုဗ္ဗကေ-ရှေး၌ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီးသော၊ ဇိနေ-မြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ သရိတွာ-အောက်မေ့၍၊ သစ္စဗလံ-သစ္စာစကားအစွမ်း

* ဌုံးမင်းနေရာ၊ ဃဒ္ဓိကာအိုးဘဲ၊ လထယုန်ဆင့်၊ ကျူခေါင်းပွင့်၊ မှတ်လင့် ကပ္ပဋ္ဌိ။

ကို၊ အဝဿာယ-အဓိပြု၍၊ သစ္စကိရိယံ-သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အဟံ-
ငါသည်၊ အကာသိ-ပြုပြီ။

၇၆ မေ-ငါ့အား၊ ပက္ခာ-အတောင်တို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊
အပတနာ-မပျံ့နိုင်ကုန်၊ မေ-ငါ့အား၊ ပါဒါ-ခြေတို့သည်၊ သန္တိ
ရှိကုန်၏၊ အဝဉ္ဇနာ-မသွားနိုင်ခဲ့ကုန်၊ မာတာဝိတာစ-ငါ့မိ၊ ငါ့ဘ
တို့သည်လည်း၊ နိက္ခန္တာ-ငါ့ကိုစွန့်လျက် ပျံထွက်ခဲ့ကုန်ပြီ၊ ဇာတ
ဝေဒ-တောမီး၊ ပဋိတ္တမ-ဖဲကြဉ်လေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သစ္စကိရိ
ယံ-သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ အကာသိ-ပြုပြီ။

၇၇ မဟံ-ငါသည်၊ သစ္စေ-သစ္စာကို၊ ကတေ-ပြုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ သဟ-ပြုသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ မဟာပဇ္ဇလိတော-ကြီးသော
အလှူရှိသော၊ သိခိ-တောမီးသည်၊ သောဠသ ကရိသာနိ-တဆွဲ
ခြောက်မင်းပယ်စာတို့တိုင်တိုင်၊ ဝဇ္ဇေသိ-ဖဲကြဉ်လေပြီ၊ သိခိ-မီး
သည်၊ ဥဒကံ-ရေသို့၊ ပတုာ-ရောက်၍၊ နိဗ္ဗာယတိယထာ-ငြိမ်း
သကဲ့သို့၊ တထာ-ထို့အတူ၊ နိဗ္ဗာယိ-ငြိမ်းလေပြီ၊ မေ-ငါ၏၊
သစ္စေန-သစ္စာနှင့်၊ သမော-တူသောတရားသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊
သော-ဤသည်ကား၊ မေ-ငါ၏၊ သစ္စပါရမီ-သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝဇ္ဇ ပရိတ္တံ-ဝဇ္ဇသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။

× × × ×

ဇေဂ္ဂသုတ်အနက်

၇၈ ယဿ-အကြင် ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ အနုဿရ
ဏေနာပိ-အောက်မေ့ကာမျှဖြင့်လည်း၊ အန္တလိက္ခေပိ-ကောင်း

ကင်၌သော်လည်း၊ ပါဏိနော-သတ္တဝါတို့သည်၊ ဘူမိယံဝိယ-
မြေ၌ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗထာ-အခြင်းခပ်သိမ်း၊ ပတိဋ္ဌံ-တည်ရာကို၊ အဓိ
ဝုတ္တိန္တိ-ရကုန်၏။

၇၉ ယက္ခ စောရာဒိ သမ္ဘဝါ-ဘိလူး၊ ခိုးသူ အစရှိသည်တို့
ကြောင့် ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗပဒ္ဒဝဇာလမှာ-အလုံးစုံသော ဥပဒ္ဒဝေါ
တည်းဟူသောကွန်ရက်မှ၊ မုတ္တာနံ-လွတ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့
၏၊ ဂဏနာစ-အရေအတွက်သည်လည်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တံပရိတ္တံ-ထို
ဇောဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အိုသူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-
ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၈၀ ဘန္တေကဿပ-အရှင်မဟာကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ-ဤဇော
သုတ်ကို၊ မေ-အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သမ္မုခါ-အထံတော်မှ၊ သုတံ-ကြားလိုက်ရသည်ကား၊
ဧဝံ-ဤသို့ပါတည်း၊ ဧကံ-တပါးသော၊ သမယံ-အခါ၌၊ ဘဂဝါ-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ - သာဝတ္ထိပြည်၏ အနီး၌၊
အနာထဝိဏ္ဍိကဿ - အနာထဝိဏ္ဍိ သေဌေး၏၊ အာရာမေ-
နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။

၈၁ တဩခေါ - ထိုသို့ နေတော်မူသော အခါ၌၊ ဘဂဝါ-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းဘို့ကို၊ ဘိက္ခုဝေါတိ-ရဟန်း
တို့ဟူ၍၊ အာမန္တေသိ-မိန့်တော်မူ၏၊ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့
သည်၊ တေ-အရှင်ဘုရားအား၊ ဘဒ္ဒံ-ကောင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထု-
ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား၊
ပစ္စယောသု-စကားတုံ့ပြန်လျှောက်ကြကုန်၏၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာ

ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို၊ ဧတံဝစနံ-ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို၊ အဝေဝါစ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဘူတ ပုဗ္ဗ-ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား၊ ဒေဝါသုရ သင်္ဂါမော-တာဝတိံ သာ နတ်၊ အသုရာနတ်တို့၏စစ်ပွဲသည်၊ သမုပဗျူဇ္ဇော-ကောင်းစွာ စုရုံးစည်းဝေးသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနံ-စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံ သာ နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒြော-အစိုးရသော၊ သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊ တာဝတိံသေ-တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ နေကုန်သော၊ ဒေဝေ-နတ်တို့ကို၊ အာမန္တေသိ-မိန့်ဆို၏၊ မာရိသာ-အချင်းနတ်များတို့၊ သင်္ဂါမဂတာနံ - စစ်ပွဲသို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝေဝါဒေဝါနံ-သင်နတ်များတို့အား၊ ယံဘယံဝါ-အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ ယော လောမဟံသောဝါ-အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း၊ သစေဥပ္ပဇ္ဇေယျ-အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ တသ္မိံသမယေ-ထိုအခါ၌၊ မမေဝ-ငါသိကြားမင်း၏ သာလျှင်၊ ဓဇဂ္ဂံ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ-ကြည့်ကြကုန်လော့၊ ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ မမ-ငါသိကြားမင်း၏၊ ဓဇဂ္ဂံ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ-ကြည့်ကုန်သော၊ ဝေဝါတုမှာကံ-သင်နတ်များတို့၏၊ ယံဘယံဝါ-အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ ယော လောမဟံသောဝါ-အကြင်ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ - ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော - ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၊ ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့။

၈၂ မေ-ငါသိကြားမင်း၏၊ ဇောဂ္ဂ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ နောစေ ဥဇ္ဈောကေယျာထ-အကယ်၍ မကြည့်မိကုန်ငြားအံ့၊ အထ-ထို သို့ မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဇာပတိဿ-ပဇာပတိ အမည် ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ - နတ်မင်း၏၊ ဇောဂ္ဂ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောကေယျာထ-ကြည့်ကြကုန်လော့၊ ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ ပဇာ ပတိဿ-ပဇာပတိ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ ဇောဂ္ဂ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောကယတံ-ကြည့်ကြကုန်သော၊ ဝေါ တုမှာကံ-သင်နတ်များတို့အား၊ ယံ ဘယံဝါ-အကြင် ကြောက် ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ ယော လောမဟံသောဝါ-အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထို ကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း သည်၊ ပဟိယိဿတိ ပျောက်လတ္တံ့။

၈၃ ပဇာပတိဿ-ပဇာပတိ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ- နတ်မင်း၏၊ ဇောဂ္ဂ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ နောစေ ဥဇ္ဈောကေယျာထ- အကယ်၍ မကြည့်မိကုန်ငြားအံ့၊ အထ-ထိုသို့မကြည့်မိကုန်သည် ရှိသော်၊ ဝရုဏဿ-ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ် မင်း၏၊ ဇောဂ္ဂ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောကေယျာထ-ကြည့်ကြကုန် လော့၊ ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ ဝရုဏဿ-ဝရုဏ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝ ရာဇဿ နတ်မင်း၏၊ ဇောဂ္ဂ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောကယတံ- ကြည့်ကုန်သော၊ ဝေါတုမှာကံ-သင်နတ်များတို့အား၊ ယံဘယံဝါ- အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-အကြင် ကိုယ် ခက်ထရော် ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ ယောလောမဟံသောဝါ-အကြင်

ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ - ဖြစ်လတ္တံ့၊
သော-ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီး
မွေးညှင်းထခြင်းသည်၊ ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့။

၈၄ ဝရုဏဿ-ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း
၏၊ ဓဇဂ္ဂံ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ နော စေ ဥလ္လောကေယျာထ-အကယ်
၍ မကြည့်မိကုန်ငြားအံ့၊ အထ-ထိုသို့မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်၊
ဤသာနဿ-ဤသာနအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊
ဓဇဂ္ဂံ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ-ကြည့်ကြကုန်လော့၊
ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ ဤသာနဿ-ဤသာန အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာ
ဇဿ-နတ်မင်း၏၊ ဓဇဂ္ဂံ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ- ကြည့်
ကုန်သော၊ ဝေဂါတုမှာကံ-သင်နတ်များတို့အား၊ ယံဘယံဝါ-
အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-အကြင် ကိုယ်
ခက်ထရော် ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ ယောလောမဟံသောဝါ-အကြင်
ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊
သော - ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီး
မွေးညှင်းထခြင်းသည်၊ ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ အာမန္တေသိ-မိန့်ဆို၏။

၈၅ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနံ နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒဿ-အစိုးရ
သော၊ သက္ကဿ-သိကြားမင်း၏၊ တံ ခေါပန ဓဇဂ္ဂံ-ထိုတမ်းခွန်
ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံဝါ-ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း၊
ပဇာပတိဿ-ပဇာပတိ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်
မင်း၏၊ တံခေါပနဓဇဂ္ဂံ-ထိုတမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံဝါ-
ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း၊ ဝရုဏဿ-ဝရုဏ အမည်ရှိ

သော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ တံခေါပနဓဇ္ဇံ-ထိုတမ်းခွန်
ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံဝါ-ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း၊
ဤသာနဿ-ဤသာန အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း
၏၊ တံခေါပန ဓဇ္ဇံ-ထိုတမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံဝါ-
ကြည့်ကုန်သောနတ်တို့အား၎င်း၊ ယံဘယံဝါ-အကြင် ကြောက်
ခြင်း သည်၎င်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိ
ခြင်းသည်၎င်း၊ ယောလောမဟံသောဝါ-အကြင် ကြက်သီးမွေး
ညှင်း ထခြင်း သည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထို
ကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထ
ခြင်းသည်၊ ပဟိယေထာပိ-ပျောက်မူလည်း ပျောက်ရာ၏၊ နော
ပဟိယေထာပိ-မပျောက်မူလည်း မပျောက်ရာ။

၈၆ တံ-ထိုသို့ပျောက်ခြင်း၊မပျောက်ခြင်းသည်၊ကိဿဟေတု-
အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဒေဝါနံ - နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒြော - အစိုးရသော၊
သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊ အဝိတရာဂေါ-မကင်းသော ရာဂ
ရှိ၏၊ အဝိတဒေါသော-မကင်းသော ဒေါသရှိ၏၊ အဝိတ မော
ဟော-မကင်းသော မောဟရှိ၏၊ ဘိရ-ကြောက်တတ်၏၊ ဆန္ဒိ-
ကိုယ်ခက်တရော်ရှိတတ်၏၊ ဥတြာသိ-ထိတ်လန့်တတ်၏၊ ပလာ
ယိ-ပြေးတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ပဟိယေထာပိ-
ပျောက်မူလည်း ပျောက်ရာ၏၊ နောပဟိယေထာပိ-မပျောက်မူ
လည်း မပျောက်ရာ။

၈၇ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အဟဉ္ဇခေါ-ငါဘုရားသည်ကား၊
ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝဒါမိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အရည
ဂတာနံဝါ-တောသို့ကပ်သည်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ရက္ခမူလ

ဂတာနံဝါ-သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်သည်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 သုညာဂါရဂတာနံဝါ - ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသို့ ကပ်သည်
 မူလည်းဖြစ်ကုန်သော၊တုမှာကံ-သင်တို့အား၊ဘယံဝါ-ကြောက်
 ခြင်းသည်၎င်း၊ဆန္တတတ္ထံဝါ-ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်းသည်၎င်း၊
 လောမ ဟံ သောဝါ - ကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်း သည်၎င်း၊
 သစေဥပ္ပဇ္ဇေယျ - အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊တသ္မိံသမေယ - ထိုအခါ
 ၌၊ မမေဝ-ငါဘုရားဂုဏ်ကိုသာလျှင်၊အနုဿရေယျာထ - အဖန်
 တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်လော့။

ဂဂ သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဣတိပိဇ္ဈမိနာစ ကာ
 ရဏေန-ဤသို့ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊အရဟံ-အရဟမည်တော်မူ၏၊ သော
 ဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဇ္ဈမိနာစ ကာရဏေန-
 ဤသို့ခပ်သိမ်းသော ဥပယုခံဘုရားငါးပါးတို့ကိုမဘောက်မပြန်
 သယန္တုဉာဏ်ဖြင့် အလိုလို ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်
 တော်မူ၏၊သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဣတိပိဇ္ဈမိနာစ
 ကာရဏေန ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊စရဏတဆွေငါးပါး
 နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
 သမ္ပန္နော-ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ-ထို
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိဇ္ဈမိနာစ ကာရဏေန-ဤသို့ကောင်း
 သောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း
 သုဂတော-သုဂတ မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ-ထို မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ဣတိပိဇ္ဈမိနာစ ကာရဏေန-ဤသို့လောကသုံးပါး
 ကိုအကြွင်းမရှိသိတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်းလောက

ဝိဒူ-လောကဝိဒူ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန-ဤသို့ လူယောက်ျား၊ နတ်ယောက်ျား၊ တိရစ္ဆာန် ယောက်ျားတို့ကို အတုမရှိ ဆုံးမတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ-အနတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ-ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန-ဤသို့ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ-သတ္တာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန-ဤသို့ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ကိုယ်တိုင်လည်း သိ၊ ဝေနေယျတို့ကိုလည်း သိစေတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန-ဤသို့ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးရှိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ-ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အနုဿရေယျာထ-အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၉ ဟိသစ္စံ-မှန်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ မမံ-ငါဘုရားဂုဏ်တော်ကို၊ အနုဿရတံ-အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်သော၊ ဝေတုမှာကံ-သင် ချစ်သားတို့အား၊ ယံ ဘယံဝါ-အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္ထံဝါ - အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်း သည်၎င်း၊ ယော လောမဟံသောဝါ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ - ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထိုကြောက်ခြင်း ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၊ ပဟိယိဿတိ - ပျောက်လတ္တံ့။

၉၀ မံ ငါဘုရားဂုဏ်တော်ကို၊ နော စေ အနုဿရေယျာထ-
အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့၊ အထ-တိုသို့ မအောက်မေ့မိ
ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မ-တရားတော်ကို၊ အနုဿရေယျာထ-
အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၉၁ ဘဂဝတာ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဓမ္မော-တရားတော်
မြတ်ကို၊ သွာက္ခာတော-ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ ဓမ္မော-
တရားတော်မြတ်သည်၊ သန္တိဋ္ဌိကော-မျက်မှောက်၌ အကျိုးပေး
ခြင်းငှါထိုက်၏၊ ဓမ္မော-မဂ်လေးပါးတရားတော်သည်၊ အကာလိ
ကော-မိမိအခြားမဲ့၌အကျိုးကိုပေးတတ်၏၊ ဓမ္မော တရားတော်
သည်၊ ဧဟိပဿိကော-လာလှည့် ရှုလှည့်ဟူသော အစီအရင်
ကို ထိုက်၏၊ ဓမ္မော-တရားတော်သည်၊ ဩပနေယျိကော-နိဗ္ဗာန်
သို့ ဆောင်ခြင်းငှါထိုက်၏၊ ဓမ္မော-တရားတော်ကို၊ ဘစ္စတ္တံ-အသီး
အသီး၊ ဝိညူဟိ-ပညာရှိတို့သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-သိအပ်၊ ခံစား
အပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အနုဿရေယျာထ-အောက်မေ့ကြကုန်
လော့။

၉၂ ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မ-တရားဂုဏ်
တော်ကို၊ အနုဿရတံ-အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်သော၊
ဝေဂါ တုမှကံ-သင်တို့အား၊ ယံဘယံဝါ-အကြင်ကြောက်ခြင်း
သည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း
သည်၎င်း၊ ယောလောမဟံသောဝါ-အကြင်ကြက်သီးမွေးညှင်း
ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထိုကြောက်ခြင်း
ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၊ ပဟိ
ယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့။

၉၃ ဓမ္မ-တရားတော်ကို၊ နောစေအနုဿရေယျာထ-အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့၊ အထ-ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်၊ သံဃံ-သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရေယျာထ-အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၄ ဘဂဝတော - မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော-တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်၊ သုပ္ပဋိပန္နော-ကောင်းစွာကျင့်တတ်၏၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော-တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်၊ ဥပုပ္ပဋိပန္နော-ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်တတ်၏၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော-တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်၊ ဣယပုပ္ပဋိပန္နော-အသင့်အားဖြင့် ကျင့်တတ်၏၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက သံဃော-တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်၊ သာမိဗိပုပ္ပဋိပန္နော-အရိအသေပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင် ကျင့်တတ်၏၊ စတ္တာရိ-လေးပါးကုန်သော၊ ယဒိဒံ ယာနိ ပုရိသယုဂါနိ-အကြင်ယောက်ျားမြတ်၏အစုံတို့သည်၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ယဒိဒံ ယေ ဣမေ ပုရိသပုဂ္ဂလာ-အကြင် အသီးသော ယောက်ျားမြတ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သေသော သာဝကသံဃော-ထိုအစုံအားဖြင့်လေးပါး၊ အသီးအားဖြင့် ရှစ်ပါးသော တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်၊ အာဟု နေယျော-အဝေးမှဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏၊ ပါဟု နေယျော-ညွှတ်သည်တို့အား ရည်မှတ်၍ထားသောပစ္စည်းအထူးကို ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်၏၊ ဒက္ခိဏေယျော - မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်၏၊ အဗ္ဘလိကရုဏီယော-လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံထိုက်၏၊ လောကဿ-လူများ၏၊ အနုတ္တရံ-အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ-

ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ် ဖြစ်၏။
 ဣတိ-ဤသို့၊ သံဃံ-သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရေယျာထ-
 အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၅ ဟိ-သင့်စွ၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ သံဃံ-သံဃာတော်
 ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရတံ-အောက်မေ့ကုန်သော၊ ဝေါ-သင်တို့အား၊
 ယံဘယံဝါ-အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-
 အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ ယော လောမဟံ
 သော ဝါ-အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿ
 တိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထိုဘယ၊ ဆန္ဒိတတ္ထ၊ လောမဟံသ သည်၊
 ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့ သတည်း။

၉၆ ဟံ-ထိုဘယ၊ ဆန္ဒိတတ္ထ၊ လောမဟံသပျောက်ခြင်းသည်၊
 ကိဿဟေတု - အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊
 တဿဂတော-ဝိပဿိ အစရှိသော ရှေးဘုရားတို့၏ လာခြင်းကဲ့
 သို့ ကောင်းသောလာခြင်းရှိသော သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်၊
 အရဟံ-ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှါမထိုက်၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့် သစ္စာလေးပါးတရား
 ဟို သိတော်မူတတ်၏၊ ဝိဟရာဂေါ-ကင်းသော ရောဂါရှိ၏၊ ဝိဘ
 ဒေါသော-ကင်းသော ဒေါသရှိ၏၊ ဝိတမောဟော-ကင်းသော
 မောဟ ရှိ၏၊ အဘီရ-မကြောက်တတ်၊ အဆန္ဒိ-ကိုယ်ခက်ထ
 ရော် မရှိတတ်၊ အနုဋ္ဌာသိ-မလန့်တတ်၊ အပလာယိ-မပြေး
 တတ်၊ ဣတိတသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့
 သတည်း။

၉၇ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ-ဤ 'သစေ တုမ္ဘာကံ
 ဘိက္ခဝေ'စသော စကားကို၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏၊ သုဂတော-

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ-ဤသို့သော စကားကို၊ ဝတ္ထုတရား-ဆို၍၊ အထ-ထိုနောက်မှ၊ အပရံ-တပါးသော၊ ဧတံ-ထို ‘အရညေ ရုက္ခမူလေဝါ’ စသော စကားကို၊ သတ္ထုတရား-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။

၉၈ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အရညေဝါ-တော၌၎င်း၊ ရုက္ခ မူလေဝါ-သစ်ပင်ရင်း၌၎င်း၊ သုညာဂါရေဝါ - ဆိတ်ကွယ်ရာ ကျောင်း၌၎င်း၊ သမ္ပုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို၊ တုမေ-သင်တို့ သည်၊ အနုဿရေယျာထ-အောက်မေ့ကုန်လော့၊ တုမှာကံ- သင်တို့၏၊ ဘယံ-ကြောက်ခြင်းသည်၊ နောသိယာ-မဖြစ်ရာ။

၉၉ လောကဇေဋ္ဌံ-လူတို့ထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသဘံ- လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ-ငါဘုရားကို၊ နောစေသရေ ယျာထ-အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ-ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်၊ နိယျာနိကံ-သံသရာမှ ထွက် မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သုဒေသိတံ-ငါဘုရားသည် ကောင်း စွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ-တရားတော်ဂုဏ်ကို၊ သရေ ယျာထ-အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၀ နိယျာနိကံ-သံသရာမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သုဒေသိတံ-ငါဘုရားသည်ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ တရားတော်ဂုဏ်ကို၊ နော စေသရေယျာထ-အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ-ထိုသို့မအောက်မေ့မိကုန် သည်ရှိသော်၊ ပုညက္ခတ္တံ-ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သော၊ အနုတ္တရံ- အတုမရှိသော၊ သံဃံ - သံဃာတော်ဂုဏ်ကို၊ သရေယျာထ- အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၁ ဘိက္ခုဝေါ-ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ-ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်
ဗုဒ္ဓ-ငါဘုရားဂုဏ်တော်ကို၎င်း၊ ဓမ္မ-တရားဂုဏ်တော်ကို၎င်း၊
သံဃဉ္စ-သံဃာ ဂုဏ်တော်ကို၎င်း၊ သရန္တာနံ-အောက်မေ့ကုန်
သောသင်တို့အား၊ ဘယံဝါ-ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ
ဝါ-ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ လောမဟံသောဝါ-
ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း၊ နဟေဿတိ-မဖြစ်လတ္တံ့။

ဇေဂ္ဂပရိတ္တံ-ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

× × × × ×

အာဇာနည်ယသုတ် အနက်

၁၀၂-၁၀၃ နာထဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာမုသမ္ပတေ သူ
တော်ကောင်းတို့သည် ကောင်း၏ဟု သမုတ်အပ်သော၊ သာ
သနေ-သာသနာတော်၌၊ အပ္ပသန္ဓေဟိ-မကြည်ညို ကုန်သော၊
စဏ္ဍေဟိ-ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ကိဗ္ဗိသ
ကာရိတိ-မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သော၊ အမနုဿေဟိ-
ဘီလူးတို့သည်၊ စတဿန္တံ-လေးပါးကုန်သော ပရိသတ်တို့ကို၊
အဟိံသာယစ မညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ၎င်း၊ ဂုတ္တိယာစ-စောင့်ရှောက်
ခြင်းငှါ၎င်း၊ မဟာဝီရော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံပရိတ္တံ အကြင်
အာဇာနည်ယသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဒေသေသိ-ဟောတော်မူ
ပြီ၊ တံပရိတ္တံ-ထိုအာဇာနည်ယသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အို
သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄ စက္ခုမန္တဿ-စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သိရိ
မတော-ဘုန်းကြက်သရေနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိပဿိဿစ-

ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္မိနော-အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူတတ်သော၊ သိမ်သာဝိစ-သိဝီ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊

၁၀၅ နှာတကဿ - ဆေးလျှော် အပ်ပြီးသော ကိလေသာ ရှိတော်မူသော၊ တပဿိနော-မြီးခြံသောအကျင့်ရှိတော်မူသော၊ ဝေဿဘုဿစ - ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော - ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ မာရသေနာ ပမဒ္ဓိနော-မာရ်စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးပြီးသော၊ ကကုသန္ဓဿစ - ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၆ ဗြာဟ္မဏဿ-မကောင်းမှုကို မျှောပြီးထသော၊ ဝုဿိမတော - သုံးပြီးသော အကျင့်ရှိတော်မူထသော၊ ကောဏာဂမနဿစ-ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗမိ-ခပ်သိမ်းသော အာရုံတို့၌၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿ-ကိလေသာတို့မှ ကင်းလွတ်တော်မူပြီးသော၊ ကဿပဿစ-ကဿပ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇ ယော-အကြင် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခပနုဒနံ-အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက် တတ်သော၊

ဣမံ ဓမ္မံ ဤ တရားကို၊ ဒေသေသိ-မူပိ၊ အင်္ဂီရသဿ-ကိုယ်
တော်မှ ထွက်သော အရောင် ရှိထသော၊ သိရိမတော-ဘုန်း
ကြက်သရေနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ သကျပုတ္တဿ သာကီဝင်
မင်းသား ဖြစ်တော်မူထသော၊ တဿစ-ထိုဂေါတမ မြတ်စွာ
ဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊
အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈ လောကေ - လောက၌၊ နိဗ္ဗုတာ - ငြိမ်းလေ ကုန်ပြီး
သော၊ ယေဝိဇိနာ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ ယထာ
ဘူတံ-ဟုတ်သောအလျောက်၊ ဝိပဿိသုံ-မြင်ကုန်ပြီ၊ တေဇိနာ
ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အဝိသုဏာ-ချောပစ်သော စကားကို
မဆိုကုန်၊ အထ-ထိုမြို့၊ မဟန္တာ-မြတ်ကုန်၏၊ ဝိတသာရဒါ
ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းကုန်၏။

၁၀၉ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ-ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတဆွဲ
ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ မဟန္တံ - မြတ်စွာထသော၊
ဝိတသာရဒံ-ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းတော်မူထသော၊ ဒေဝမနုဿာ
နံ-နတ်လူတို့၏၊ ဟိတံ အစီးအပွားကို ဆောင်တော်မူတတ် ထ
သော၊ ယံဂေါတမံ-အကြင်ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒေဝ
မနုဿာ-နတ်လူတို့သည်၊ နမဿန္တိ-ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၀ ဧတေ သမ္မုဒ္ဓါစ-ထို ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်၎င်း၊ အညေ တပါးကုန်သော၊ အနေက သတ ကောဠိ
ယော-ကုဋေအရာမက များလှစွာကုန်သော၊ သမ္မုဒ္ဓါစ-မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၎င်း၊ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၊ အသမ သမာ-အတုမရှိသော ဘုရားတို့နှင့်သာ

တူတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်၊ မဟိဒ္ဓိကာ-ကြီးသောတန်းခိုးရှိတော်မူကုန်၏။

၁၁၁ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဒသဗလူပေတာ-ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး၊ ဉာဏ်တော်အား ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ-လေးပါး သော ဝေသာရဇ္ဇ ဉာဏ်တော်တို့နှင့်၊ ဥပါဂတာ - ပြည့်စုံတော် မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှင်တို့သည်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ အာသတံ-ပုရိသ ဥသဘဖြစ် ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဌာနံ-သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ ပဋိဇာနန္တိ - ဝန်ခံတော်မူကုန်၏။

၁၁၂ ပရိသာသု-ပရိသတ် လေးပါး၊ ပရိသတ် ရှစ်ပါးတို့၌၊ ဝိသာရဒါ-ရွံရှားခြင်းကင်းတော်မူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေဗုဒ္ဓါ- ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သီဟနာဒံ-ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲတင်း သော စကားတော်ကို၊ နဒန္တိ-မြွက်ဆိုတော်မူကုန်၏။ လောကေ- လောက၌၊ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ-တစုံတယောက်သော သူသည် ဟော ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော၊ ဗြဟ္မစက္ကံ-မြတ်သော ဓမ္မစကြာ တရား တော်ကို၊ ပဝတ္ထေန္တိ-ဟောတော်မူကုန်၏။

၁၁၃ အဋ္ဌာရသဟိ - တဆွဲရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ- ဘုရားကျေးဇူးတော်တို့နှင့်၊ * ဥပေတာ-ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏။ နာယကာ - နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တော်မူတတ်ကုန်၏။ ဗာတ္ထိံသ လက္ခဏပေတာ - သုံးဆွဲ နှစ်ပါးသော ယောက်ျား မြတ် တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏။ အသိတာနုဗျဉ္ဇနာ

* ဝိဘင်္ဂကထာ ပဏာမ၏အဖွင့် မူလ၊ အနုဒ္ဓိကာရှု။

ဓရာ-ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ကို ဆောင်တော်မူကုန်၏။

၁၁၄ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဗျာမပ္ပဘာယ-တလံမျှလောက်သောရောင်ခြည်တော်ဖြင့်၊ သုပဘာ-ကောင်းစွာ ထွန်းတောက်ပ တော်မူကုန်၏၊ မုနိကုဉ္ဇရာ-ရဟန်းတို့ထက် မြတ်တော်မူကုန်၏၊ သဗ္ဗညုနော-ခပ်သိမ်းသော ဥေယျံတရား ငါးပါးတို့ကို သိတော်မူကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ခိဏာသဝါ-ကုန်ပြီးသော အာသဝေါတရား လေးပါးရှိတော်မူကုန်၏၊ ဇိနာ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူကုန်၏။

၁၁၅ မဟာပဘာ-ကြီးမြတ်သော ကိုယ်တော်ရောင်၊ ဉာဏ်တော်ရောင် ရှိတော်မူကုန်၏၊ မဟာတေဇာ - ကြီးမြတ်သော တန်းခိုးရှိတော်မူကုန်၏၊ မဟာပညာ-ကြီးမြတ်သောပညာ ရှိတော်မူကုန်၏၊ မဟဗ္ဗလာ-ကြီးမြတ်သောကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး၊ ဉာဏ်တော်အား ဆယ်ပါးရှိတော်မူကုန်၏၊ မဟာကာရုဏီကာ-ကြီးမြတ်သောကရုဏာရှိတော်မူကုန်၏၊ မိရာ-ပညာ၊ သမာဓိ ရှိတော်မူကုန်၏၊ သဗ္ဗေသာနံ-ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏၊ သုခါဝဟာ-ချမ်းသာကို ဆောင်တော်မူကုန်၏။

၁၁၆ ပါဏီနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ ဒိပါစ-မှီရာကျွန်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ နာထာစ - ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာစ-တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ တဏှာစ-သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှလည်း စောင့်ရှောက်တော်မူကုန်၏၊ လေဏာစ-ပုန်းအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ ငတိစ-လားရာ

လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ဗန္ဓုစ-အဆွေအမျိုးလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ မဟေဿာဿာစ-လေးသွားကြီးတို့နှင့်လည်းတူတော်မူကုန်၏။ သရဏာစ-သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲကိုလည်း ညှဉ်းဆဲဖျက်ဆီးတော်မူတတ်ကုန်၏။ ဟိတေသိနောစ-စီးပွားကိုလည်း ရှာတော် မူတတ်ကုန်၏။

၁၁၇ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဒေဝကဿ-နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ-လူ၏၊ ပရာယဏာစ-မှီရာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ပုရိသုတ္တမေ၊ ပုရိသုတ္တမာနံ-ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူကုန်သော၊ တေသံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ပါဒေ-ခြေတော်တို့ကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ သိရသာ-ဦးဖြင့်၊ ဝန္ဒာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတေ တထာဂတေ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ ဝစသာစ-နှုတ်ဖြင့်၎င်း၊ မနသာစေဝ-စိတ်ဖြင့်၎င်း၊ သယနေစ-အိပ်သောအခါ၌၎င်း၊ အာသနေစ-ထိုင်သောအခါ၌၎င်း၊ ဌာနေစ-ရပ်သောအခါ၌၎င်း၊ ဂမနေစာဝိ-သွားသောအခါ၌၎င်း၊ သဗ္ဗဒါ-ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ ဝန္ဒာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉ သန္တိကရာ-ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သုခေန-ချမ်းသာသဖြင့်၊ တုဝံ-သင့်ကို၊ ရက္ခန္တု-စောင့်တော်မူစေကုန်သတည်း၊ တေဟိ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ရက္ခိတော-စောင့်တော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-စောင့်အပ်သော၊ တံ-သင်သည်၊ သန္တောစ-ငြိမ်းချမ်းသည်လည်း၊ ဘဝ-ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗဘယေဟိ-ခပ်သိမ်း

သော ဘေးတို့မှ၊ မုတ္တောစ-လွတ်သည်လည်း၊ ဘဝ-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀ တုဝံ-သင်သည်၊ သဗ္ဗရောဂါ-ခပ်သိမ်းသော အနာရောဂါမှ၊ ဝိနိမုတ္တောစ-ကင်းလွတ်သည်၎င်း၊ သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတောစ-ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်းမှ လွတ်ကင်းသည်၎င်း၊ သဗ္ဗဝေရံ-ခပ်သိမ်းသော အတွင်းအပ ဘေးရန်ကို၊ အတိတ္တန္တောစ-လွန်မြောက်နိုင်သည်၎င်း၊ နိဗ္ဗာတောစ-ကိုယ်စိတ်၏ ငြိမ်းချမ်းခြင်းရှိသည်၎င်း၊ ဘဝ-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၁ တေသံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သစ္စေနစ သစ္စာ အာနုဘော်ကြောင့်၎င်း၊ သီလေနစ-သီလအာနုဘော်ကြောင့်၎င်း၊ ခန္တိမေတ္တာ ဗလေနစ-ခန္တိမေတ္တာ အာနုဘော်ကြောင့်၎င်း၊ တေဝိ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ အမ္မေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ-ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူစေကုန်သတည်း။

၁၂၂ ပုရတ္ထိမသ္မိံဒိသာဘာဂေ-အရှေ့မျက်နှာ အရပ်အဘို့၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ-ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန်သော၊ ဘူတာ-ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေဝိ-ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း၊ အမ္မေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ-ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ်စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၂၃ ဒက္ခိဏသ္မိံဒိသာဘာဂေ-တောင်မျက်နှာအရပ်အဘို့၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ-ကြီးသော တန်းခိုး ရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ-ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေဝိ-ထိုကုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်လည်း၊ အမ္မေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ-

ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ်စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄ ပစ္ဆိမသ္မိဒိသာဘာဂေ-အနောက်မျက်နှာ အရပ်အဘို့၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ-ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန်သော၊ နာဂါ-နဂါးတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေဝိ-ထိုနဂါးတို့သည်လည်း၊ အမွေငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ-ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ်စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၂၅ ဥတ္တရသ္မိဒိသာဘာဂေ-မြောက်မျက်နှာ အရပ်အဘို့၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ-ကြီးသော တန်းခိုး ရှိကုန်သော၊ ယက္ခာ-ဘီလူးတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေဝိ-ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း၊ အမွေငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ-ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ်စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၂၆ ပုရတ္ထိမေန - မြင့်မိုတောင်မှ အရှေ့မျက်နှာ၌၊ တေရဌော-တေရဌနတ်မင်းသည်၊ ဝသတိ-နေ၏၊ ဒက္ခိဏေန-မြင့်မိုတောင်မှ တောင်မျက်နှာ၌၊ ဝိရဠကော-ဝိရဠက နတ်မင်းသည်၊ ဝသတိ-နေ၏၊ ပစ္ဆိမေန-မြင့်မိုတောင်မှ အနောက်မျက်နှာ၌၊ ဝိရူပက္ခော-ဝိရူပက္ခနတ်မင်းသည်၊ ဝသတိ နေ၏၊ ဥတ္တရံ ဒိသံ-မြင့်မိုတောင်မှ မြောက်မျက်နှာ၌၊ ကုဝေရော-ကုဝေရနတ်မင်းသည်၊ ဝသတိ-နေ၏။

၁၂၇ စတ္တာရော-လေးယောက်ကုန်သော၊ တေမဟာရာဇာ-ထိုစတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့သည်၊ လောကပါလာ-လူတို့ကို စောင့်တတ်ကုန်၏၊ ယသသိနော များသော အခြွေအရံ

ရှိကုန်၏။ တေဝိ မဟာရာဇာ-ထိုစတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့ သည်လည်း၊ အမှေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ-ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ်စောင့်ရှောက် စေကုန်သတည်း။

၁၂၈ မဟိဒ္ဓိကာ-ကြီးသော တန်းခိုး ရှိကုန်သော၊ အာကာ သဋ္ဌာစ-ကောင်းကင်၌လည်း တည်ကုန်သော၊ ဘူမဋ္ဌာစ-မြေ၌ လည်း တည်ကုန်သော၊ ဒေဝါစ-နတ်တို့သည်၎င်း၊ နာဂါစ-နဂါး တို့သည်၎င်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ တေဝိ-ထိုနတ်၊ နဂါးတို့ သည် လည်း၊ အမှေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေန စ-ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ် စောင့်ရှောက် စေ ကုန်သတည်း။

၁၂၉ ဣဓာသနေ-ဤသာသနာတော်၌၊ ဝသန္တာ-နေကုန် သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တာ-ကြီးသောတန်းခိုး ရှိကုန်သော၊ ယေဒေဝါစ- အကြင်နတ်တို့သည်လည်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ တေဝိဒေဝါ-ထိုနတ် တို့သည်လည်း၊ အမှေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-အနာမရှိသဖြင့် ၎င်း၊ သုခေနစ-ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ်စောင့် ရှောက် စေကုန်သတည်း။

၁၃၀ သဗ္ဗိတိယော-ခပ်သိမ်း ကုန်သော ဥပဒ္ဒဝေါတို့သည်၊ ဝိဝဇ္ဇန္တု-ဖဲကြည့်စေကုန်သတည်း၊ သောကောစ-စိုးရိမ်ခြင်းသည် ၎င်း၊ ရောဂါစ-အနာသည်၎င်း၊ ဝိနဿတု-ပျောက်စေသတည်း၊ တေ-သင့်အား၊ အန္တရာယာ-အန္တရာယ်တို့သည်၊ မာဘဝန္တု- မဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သုခိစ-ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်

၎င်း၊ ဒီဃာယုကောစ - ရှည်သော အသက်ရှိသည်၎င်း၊ ဘဝ -
ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁ နိစ္စံ-အမြဲ၊ ဂုဗ္ဘာပစာယိနော-အသက်ဖြင့် ကြီးသော
သူ၊ ဂုဏ်ဖြင့်ကြီးသောသူတို့ကို အရိအသေ ပြုလေ့ရှိသော၊ အဘိ
ဝါဒန သီလိဿ- ရှိခိုးခြင်း အလေ့ရှိသော သူအား၊ အာယုစ-
အသက်ရှည်ခြင်း၎င်း၊ ဝဇ္ဇောစ - အဆင်းလှခြင်း၎င်း၊ သုခဉ္စ-
ချမ်းသာခြင်း၎င်း၊ ဗလဉ္စ-ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အားကြီးခြင်း၎င်း၊
ဇုတိ-ဤသို့။ စတ္တာရော-လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ- ကောင်း
သော အကျိုးတရားတို့သည်၊ ဝဗုဒ္ဓိ-ပွားများကုန်၏။

အာဇ္ဇာနာဋိယသုတ္တံ-အာဇ္ဇာနာဋိယ သုတ်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

- - - x

အင်္ဂုလိမာလသုတ် အနက်

၁၃၂-၁၃၃ ယံပရိတ္တံ-အကြင်အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို၊
ဘဏန္တဿ-ရွတ်သောသူ၏၊ နိဿိန္ဒဋ္ဌာနဓောဝနံ-နေရာအင်းပျဉ်
ကို ဆေးသော၊ ဥဒကမ္ပိ-ရေသည်လည်း၊ သဗ္ဗမေဝ-အလုံးစုံသာ
လျှင် ဖြစ်သော၊ ပရိဿယံ-ဘေးရန်ကို၊ ဝိနာသေတိ-ပျောက်စေ
ကတ်၏၊ ယံပရိတ္တံ-အကြင်ပရိတ်တော်သည်၊ တင်္ခဏေ-ထိုခဏ
၌၊ သောတ္ထိနာ - ချမ်းသာ သဖြင့်၊ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနဉ္စ-ကိုယ်ဝန်မှ
ထခြင်းကိုလည်း၊ သာဓေတိ-ပြီးစေတတ်၏၊ အင်္ဂုလိမာလဿ-
အင်္ဂုလိမာလအမည်ရှိသော၊ ထေရဿ-မထေရ်အား၊ လောက
နာထေန-မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ-ဟောတော်မူအပ်

သော၊ ကပ္ပဋ္ဌာယိ-ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်ထသော၊ မဟာတေဇ-
ကြီးသောအာနုဘော်ရှိထသော၊ တံပရိတ္တံ-ထိုအင်္ဂုလိမာလပရိတ်
တော်ကို၊ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ - ငါတို့သည်၊
ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၄ တဂိနိ-နှမ၊အဟံ-ငါသည်၊ ယတော-အကြင်အခါမှ၊
ပဋ္ဌာယ စတည်၍၊ အရိယာယ-မြတ်သော၊ ဇာတိယာ-ဇာတ်
အားဖြင့်၊ ဇာတော-ဖြစ်၏၊ တတော-ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ စတည်
၍၊ သဗ္ဗိစ္စ သေစေလိုသော စေတနာဖြင့် အားထုတ်၍၊ ပါဏံ-
သတ္တဝါကို၊ ဇီဝိတာ-ဇီဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေတာ ချဘူးသည်
ဟူ၍၊ နာဘိဇာနာမိ ငါမသိ၊ တေနသစ္စေန-ကြောင့်၊ တေ-
အား၊ သောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊
ဂန္တဿ-ဝမ်း၌တည်သော သူငယ်အားလည်း၊ သောတ္ထိ-ချမ်း
သာခြင်းသည်၊ ဟောတု ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ-အင်္ဂုလိမာလ သုတ်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

× × × × ×

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် အနက်

၁၃၅-၁၃၆-၁၃၇ သံသာရေ-သံသရာ၌၊ သံသရန္တာနံ-ကျင်
လည်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ-အလုံးစုံသော
ဆင်းရဲကို ဖျောက်တတ်ကုန်သော၊ မာရသေနာ ပမဒ္ဒနေ-မာရ
စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ သတ္တ-ခုနစ်ပါးကုန်သော၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂ-ဗောဇ္ဈင်အမည်ရှိကုန်သော၊ ယေဓမ္မေ-အကြင်တရား

တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓိတွာ-သိကုန်သောကြောင့်၊ ဥတ္တမာ-မြတ်ကုန်သော၊
 ဣမေသတ္တာ-ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ တိဘဝါ-ဘဝသုံးပါးမှ၊ မုတ္တ
 ကာ-လွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဇာတိ-ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိသော၊
 အဗျာဓိ-ဖျားနာခြင်းမရှိသော၊ အမတံ-သေခြင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာ
 ယံ-ဘေးမရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတာ-ရောက်ကုန်၏၊ ဧဝမာဒိဂုဏ္ဏ
 ပေတံ-ဤသို့ အစရှိသော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ အနေက ဂုဏ
 သင်္ဂဟံ-တပါးမက များလှစွာသော ဂုဏ်အပေါင်းတို့ဖြင့် ရေ
 တွက်အပ်သော၊ ဩသဓဉ္စ-ဆေးသဘွယ်လည်း ဖြစ်ထသော၊
 မန္တဉ္စ-မြတ်သော မန္တန်သဘွယ်လည်း ဖြစ်ထသော၊ ဣမံ
 ဗောဇ္ဈင်္ဂ-ဤ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အိုသူတော်
 ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၈-၁၃၉-၁၄၀ သတိသင်္ခါတော-သတိဟုဆိုအပ်သော၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ-ဗောဇ္ဈင်္ဂင်း၊ ဓမ္မာနံ ဝိစယောစ-သစ္စာလေးပါး
 တရားတို့ကို အနိစ္စအစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် ဆင်ခြင်တတ်
 သော ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်း၊ တထာ-ထိုမှတပါး၊ ဝီရိယံ-ဝီရိယ
 သမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်း၊ ပီတိပဿဒ္ဓိဗောဇ္ဈင်္ဂါစ-ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်၊ ပဿဒ္ဓိ
 သမ္မောဇ္ဈင်တို့၎င်း၊ တထာပရေ-ထိုမှ တပါးကုန်သော၊ သမာဓု
 ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ-သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင်တို့
 ၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သတ္တ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗဒဿိနာ-
 အလုံးစုံသော တရားကို မြင်တော်မူပြီးသော၊ မုနိနာ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ အက္ခာတာ-ဟောတော်မူအပ်
 ကုန်သော၊ ဧတေ-ထိုဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို၊ ဘာဝိတာ-ပွားစေ
 အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလိကတာ - အကြိမ်များစွာ အလေ့

အလာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဘိညာဃစ ဟူးသော ဉာဏ်
ဖြင့်သိခြင်းငှါ၎င်း၊ နိဗ္ဗာနာယစ-နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၎င်း၊ ဗောဓိယာ
စ-မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် အကျိုးငှါ၎င်း၊ သံဝတ္ထန္တိ - ဖြစ်ကုန်၏၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤ သစ္စာစကားကြောင့်၊ တေ-သင့်အား၊
သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု
ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁-၁၄၂ ကေသ္မိံသမယေ - တပါးသော အခါ၌၊ နာ
ထော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂီလာနေ-နာကုန်သော၊ ဒုက္ခိတေ-
ဆင်းရဲကုန်သော၊ မောဂ္ဂလ္လာနန္တ-မောဂ္ဂလ္လာန် ထေရ်ကို၎င်း၊
ကဿပန္တ-ကဿပထေရ်ကို၎င်း၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ သတ္တ-ခုနစ်ပါး
ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ-ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ အဒေသယိ-ဟောတော်
မူပြီ၊ တေစ-ထိုမထေရ် တို့သည်လည်း၊ တံ-ထိုတရားတော်ကို၊
အဘိနန္ဒိတွာ-အလွန်နှစ်သက်ကုန်၍၊ တင်္ခဏေ-ထိုခဏ၌၊ ရော
ဂါ-အနာမှာ၊ မုစ္ဆိံသု-လွတ်ကုန်ပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသစ္စာ
စကားကြောင့်၊ တေ-သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ
ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃-၁၄၄ ကေဒါ-တပါးသောအခါ၌၊ ဓမ္မရာဇာဗိ-ဘုရား
မင်းဘုရားသည်လည်း၊ ဂေလညေန-အနာသည်၊ အဘိဝိဠိတော
အလွန် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ စုန္ဒတ္ထေရေန-စုန္ဒထေရ်ကို၊ တံ
ယေဝ-ထိုဗောဇ္ဈင်တရားခုနစ်ပါးကိုပင်လျှင်၊ သာဒရံ-ရိုသေခြင်း
နှင့်တကွ၊ ဘဏာပေတွာန-ဟောစေလတ်၍၊ သမ္မောဒိတွာန-နှစ်
လိုတော်မူ၍၊ ဌာနသော-ဟောသောခဏ၌၊ တမှာအာဗာဓာ
ထိုအနာမှာ၊ ဝုဋ္ဌာသိ-တတော်မူ၏၊ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသစ္စာ

အင်္ဂလိမာလ ချစ်ခန်း

စကားကြောင့်၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ တေ-သင့်အား၊ သောတ္ထိ-
ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅ တိဏ္ဏန္ဒမိ-သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟေသိနံ-
သီလက္ခန္ဓာ၊ စသည် ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူး ရှာမှီး
လေ့ကျက်ပြီးကုန်သော အရှင်မြတ်တို့အား၊ ပဟိနာ-ဗောဇ္ဈင်
တရား ခုနစ်ပါး၏ အာနုဘော်ဖြင့် ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော၊ တေစ
အာဗာဓာ-ထိုအနာတို့သည်လည်း၊ မဂ္ဂဟတာ-မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်
ကုန်သော၊ ကိလေသာဇုဝ-ကိလေသာတို့ကဲ့သို့၊ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မ
တံ-တဖန် မဖြစ်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ-
ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဧတေန သစ္စငဇ္ဇေန-ဤ သစ္စာ စကားကြောင့်၊
တေ-သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်း
သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်သုတ္တံ-ဗောဇ္ဈင်သုတ်သည်၊

နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

× × × × ×

ပုဗ္ဗဏှသုတ်အနက်

၁၄၆ ယံ ဒုဒ္ဓိမိတ္တဉ္စ-အကြင် ဥက္ကာကျခြင်း၊ လကြတ်ခြင်း
စသော မကောင်းသောနိမိတ်သည်၎င်း၊ ယံအဝမင်္ဂလဉ္စ-အကြင်
အမြင်အကြား၊ အတွေ့အားဖြင့် မင်္ဂလာ မရှိခြင်းသည်၎င်း၊
သကုဏဿ-ငှက်၏၊ အမနာပေါ-နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သော၊
ယော သဒ္ဓေါစ-အကြင် အသံသည်၎င်း၊ ယော ပါပဂ္ဂဟောစ
အကြင် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟုတည်းဟူသော ပါပဂြိုဟ်
သည်၎င်း၊ အကန္တိ-နှစ်သက်ဘွယ် မရှိသော၊ ယံဒုဿုပိနဉ္စ-

အကြင် ကြောက်မက်ဘွယ်ထင်သော မကောင်းသော အိပ်မက် သည်၎င်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ ဧတေ ဒုဒ္ဓိမိတ္တာဒယော-ထိုမကောင်း သော နိမိတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန-ဘုရားရှင်တို့ ၏ ဂုဏ်ကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝိနာသံ ဝေစွာစင်ကင်း လွင့်ပျောက်ခြင်းသို့၊ နန္ဒါ-ရောက် စေကုန်သတည်း။

၁၄၇ ယံ ဒုဒ္ဓိမိတ္တဉ္စ-အကြင် ဥက္ကာကျခြင်း၊ လကြတ်ခြင်း စသောမကောင်းသောနိမိတ်သည်၎င်း၊ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ-အကြင် အမြင်၊ အကြား၊ အတွေ့အားဖြင့် မင်္ဂလာ မရှိခြင်းသည်၎င်း၊ သကုဏဿ ငှက်၏၊ အမနာပေါ-နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သော၊ ယော သဒ္ဓေါစ အကြင် အသံသည်၎င်း၊ ယောပါပဂ္ဂဟောစ- အကြင် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟု တည်းဟူသော ပါပဂြိုဟ် သည်၎င်း၊ အကန္တိ-နှစ်သက်ဘွယ် မရှိသော၊ ယံ ဒုဿုဝိနဉ္စ- အကြင် ကြောက်မက်ဘွယ်ထင်သော မကောင်းသော အိပ်မက် သည်၎င်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ ဧတေဒုဒ္ဓိမိတ္တာဒယော-ထိုမကောင်း သော နိမိတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ဓမ္မာနုဘာဝေန - ဆယ်ပါး သော တရားတော်တို့၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သောစေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝိနာသံ-ဝေစွာ စင်ကင်း လွင့်ပျောက် ခြင်းသို့၊ နန္ဒါ-ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄၈ ယံ ဒုဒ္ဓိမိတ္တဉ္စ-အကြင် ဥက္ကာကျခြင်း၊ လကြတ်ခြင်း စသော မကောင်းသော နိမိတ်သည်၎င်း၊ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ- အကြင် အမြင်၊ အကြား၊ အတွေ့အားဖြင့် မင်္ဂလာ မရှိခြင်းသည် ၎င်း၊ သကုဏဿ-ငှက်၏၊ အမနာပေါ-နှလုံးကို မပွားစေတတ်

သော၊ ယော သဒ္ဓေါစ-အကြင် အသံသည်၎င်း၊ ယော ပါပဂ္ဂ
 ဟောစ-အကြင် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟု တည်းဟူသော
 ပါပဂြိုဟ်သည်၎င်း၊ အကန္တိ-နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော၊ ယံ ဒုဿု
 ဝိနန္ဒ-အကြင် ကြောက်မက်ဘွယ် ထင်သော မကောင်းသော
 အိပ်မက်သည်၎င်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော-ထို
 မကောင်းသော နိမိတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ သံဃာနုဘာဝေန-
 သံဃာတော်တို့၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနု
 ဘော်ကြောင့်၊ ဝိနာသံ-ဝေးစွာ စင်ကင်း လွင့်ပျောက်ခြင်းသို့၊
 ဧန္တု-ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄၉ ဒုက္ခပ္ပတ္တာ-ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊
 သဗ္ဗေဝိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော-သတ္တဝါတို့
 သည်၊ နိဒ္ဒါက္ခာစ-ဆင်းရဲခြင်းကင်းကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု-
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဘယပ္ပတ္တာ -ဘေးဥပဒ် နှိပ်စက်ခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိ
 နော-သတ္တဝါတို့သည်၊ နိဒ္ဒါယာစ-ဘေးဥပဒ် ကင်းကုန်သည်
 လည်း၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သောကပတ္တာ-ဆွေမျိုး
 ပျက်စီးခြင်းစသည်ဖြင့် စိုးရိမ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝိ-
 အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော-သတ္တဝါ တို့သည်၊
 နိဿောကာစ-စိုးရိမ်ခြင်းကင်းကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု-ဖြစ်
 စေကုန်သတည်း။

၁၅၀ ဧတ္တာဝတာစ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသောသဒ္ဓါအစဉ်
 အနက်အစဉ်ဖြင့်လျှင်၊ အမှေဟိ-ငါတို့သည်၊ သမ္ဘတံ-ဆည်းပူး
 အပ်သော၊ ပုညသမ္ပဒံ-ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သဗ္ဗေ-ခပ်

သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝါ-နတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ-
ခပ်သိမ်းကုန်သော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ စည်းစိမ်၏ ပြီးခြင်း
အကျိုးငှါ၊ အနုမောဒန္တ-ဝမ်းမြောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅၁ သဒ္ဓါယ-ကံ၊ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်သဖြင့်၊ ဒါနံ-
ဆွမ်းစသော ဒါနဝတ္ထုကို၊ ဒဒန္တ-ပေးလှူ စေကုန်သတည်း၊
သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သီလံ-ပဉ္စသီလ စသည်ကို၊ ရက္ခန္တ-
စောင့်စေကုန်သတည်း၊ ဘာဝနာဘိရတာ-ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာ
၌ လွန်စွာမွေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တ-ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊
အာဂတာ -- ပရိတ်တော်ကို နာအံ့သောငှါ လာကုန်သော၊
ဒေဝတာ-နတ်တို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တ-ပြန်သွားကြကုန်လော့။

၁၅၂ ဗလပ္ပတ္တာ-ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး၊ ဉာဏ်တော်
အား ဆယ်ပါးသို့ ရောက်တော်မူကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ - မြတ်စွာဘုရားတို့၏၎င်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ-
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၎င်း၊ အရဟန္တာနဉ္စ-ရဟန္တာတို့၏၎င်း၊ ယံဗလံ-
အကြင် ဉာဏဗလသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တဿ ဗလဿ - ထိုဉာဏ
ဗလ၏၊ တေဇေန-တန်းခိုးဖြင့်၊ သဗ္ဗသော-ခပ်သိမ်းသော အရပ်
ဆယ်မျက်နှာမှ၊ ရက္ခံ အစောင့်အရှောက်ကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဗန္ဓာမိ ဘွဲ့၏။

၁၅၃ ဣဒေါ-ဤလူ့ပြည်၌၎င်း၊ ဟုရံဝါ-နဂါးပြည်၊ ကလုန်ပြည်
တို့၌၎င်း၊ သဂ္ဂေသုဝါ-နတ်ပြည် တို့၌၎င်း၊ ယံကိဉ္စိ - အလုံးစုံ
သော၊ ဝိတ္တံ-နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ယံရတနံ-
အကြင် ရတနာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တထာဂတေန-မြတ်စွာ
ဘုရားနှင့်၊ သမံ-တူသော၊ နံ-ထိုရတနာသည်၊ နောအတ္ထိ-မရှိ၊

ဗုဒ္ဓေ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒ္ဓိရတနံ-ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန - ဤသစ္စာ စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ - သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၄ ဣဓဝါ-ဤလူ့ပြည်၌၎င်း၊ ဟုရံဝါ-နဂါးပြည်၊ ကလုနပြည်တို့၌၎င်း၊ သဂ္ဂေသုဝါ-နတ်ပြည်တို့၌၎င်း၊ ယံကိဉ္စိ-အလုံးစုံသော၊ ဝိတ္တံ-နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ယံ ရတနံ-အကြင် ရတနာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တထာဂတေန-မြတ်စွာဘုရား တရားတော်နှင့်၊ သမံ-တူသော၊ နံ-ထိုရတနာသည်၊ နော အတ္ထိ-မရှိ၊ ဓမ္မေ-တရားတော်၏၊ ဣဒ္ဓိရတနံ-ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ဤသစ္စာ စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ - သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၅ ဣဓဝါ-ဤလူ့ပြည်၌၎င်း၊ ဟုရံဝါ-နဂါးပြည်၊ ကလုနပြည်တို့၌၎င်း၊ သဂ္ဂေသုဝါ-နတ်ပြည်တို့၌၎င်း၊ ယံကိဉ္စိ-အလုံးစုံသော၊ ဝိတ္တံ-နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ယံရတနံ-အကြင်ရတနာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တထာဂတေန-မြတ်စွာဘုရားတပည့်သား သင်္ဃာတော်နှင့်၊ သမံ-တူသော၊ နံ-ထိုရတနာသည်၊ နော အတ္ထိ-မရှိ၊ သံဃေ-သံဃာတော်၏၊ ဣဒ္ဓိရတနံ-ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ဤသစ္စာ စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆ သဗ္ဗမင်္ဂလံ-ခပ်သိမ်းသော ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ ချမ်းသာ စီးပွားများခြင်း၏အကြောင်း ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗဒေဝတာ-ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့ သည်၊ ရက္ခန္တု-စောင့်စေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန- ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော စေ တနာ၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ တေ-ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိ- ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု-ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၁၅၇ သဗ္ဗမင်္ဂလံ-ခပ်သိမ်းသော ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ ချမ်းသာ စီးပွားများခြင်း၏ အကြောင်း ကောင်းမြတ်သောမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗဒေဝတာ-ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့ သည်၊ ရက္ခန္တု-စောင့်စေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗဓမ္မာနုဘာဝေန- ခပ်သိမ်းသော တရားတော်တို့၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တေ-ထိုသတ္တဝါ တို့သည်၊ သုခိ-ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု-ဖြစ်စေ ကုန်သတည်း။

၁၅၈ သဗ္ဗမင်္ဂလံ-ခပ်သိမ်းသော ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ချမ်းသာ စီးပွားများခြင်း၏ အကြောင်း ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗဒေဝတာ-ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့ သည်၊ ရက္ခန္တု-စောင့်စေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေန- ခပ်သိမ်းသော သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော စေ တနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တေ-ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိ- ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု-ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၁၅၉ မဟာကာရဏိကော-ကြီးမြတ်သော ကရုဏာရှိတော်မူသော၊ နာထော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗပါဏိနံ-ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတာယ-အစီးအပွားအကျိုးငှါ၊ သဗ္ဗာ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါရမီ-ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ-ဖြည့်တော်မူ၍၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သော၊ သမ္ဗောဓိ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့၊ ပဗ္ဗတ္တာ-ရောက်တော်မူပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့မှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းတည်းဟူသော သစ္စာကြောင့်၊ တေ-သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ-ချမ်းသာ ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀ သကျာနံ-သာကီဝင်မင်းတို့၏၊ နန္ဒိဝဗ္ဗနော-နှစ်သက်ခြင်းကို ပွားစေဟုတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိယာ-ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်၏၊ မူလေ-အနီးဖြစ်သော အပရာဇိတ ပလ္လင်တော်၌၊ ဇယန္တောယထာ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ-ဤ အတူသာလျှင်၊ ဇယော-အောင်ခြင်း သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဇယမင်္ဂသေ-ရန်ကို အောင်ကြောင်းကောင်းမှုမင်္ဂလာကြောင့်၊ တံ-သင်သည်၊ ဇယဿု အောင်စေသတည်း။

၁၆၁ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ-ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့၏၊ အဘိ သေကေ - အဘိသိက် ခံတော်မူရာ ဖြစ်သော၊ ပုထုဝိပုက္ခလေ-မြေအပြင်၌ သန့်ရှင်း စင်ကြယ် တင့်တယ်သော၊ သီသေ-မြေတို့၏ အထွတ် အထိပ် ဖြစ်သော၊ အပရာဇိတ ပလ္လင်-အပရာဇိတ ပလ္လင်တော်၌၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော-မြတ်သော ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပမောဒတိ-

ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ ဧဝမေဝ-ဤအတူသာလျှင်၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော-
မြတ်သောအလိုသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပမောဒတု-ဝမ်းမြောက်
စေသတည်း။

၁၆၂ ယသ္မိဒိဝသေ-အကြင်နေ၌၊ ဗြဟ္မစာရီသု-မြတ်သော
အကျင့်ကို ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ သုယိဋ္ဌိ-ကောင်းစွာ ပူဇော်
အပ်၏။ တံဒိဝသံ-ထိုနေ့သည်၊ သုနက္ခတ္တံ-ကောင်းသောနက္ခတ်
သည်၎င်း၊ သုမင်္ဂလံ-ကောင်းသော မင်္ဂလာသည်၎င်း၊ သုပ္ပဘာ
တံ - ကောင်းသော မိုးသောက်ခြင်း သည်၎င်း၊ သုဟုဋ္ဌိတံ-
ကောင်းစွာ ထရခြင်းသည်၎င်း၊ သုခဏော-ကောင်းသော ခဏ
သည်၎င်း၊ သုမုဟုတ္တောစ - ကောင်းသော မုဟုတ်သည်၎င်း၊
ဟောတိ-ဖြစ်၏။

၁၆၃ ပဒက္ခိဏံ-မြတ်သော၊ ကာယကမ္မံ-ကာယကံသည်၎င်း၊
ပဒက္ခိဏံ-မြတ်သော၊ ဝစီကမ္မံ-ဝစီကံသည်၎င်း၊ ပဒက္ခိဏံ-မြတ်
သော၊ မနောကမ္မံ-မနောကံသည်၎င်း၊ ပဒက္ခိဏေ-မြတ်သော
ကံသုံးပါး၌၊ ပဏိဓိ-ဆောက်တည်ခြင်းတို့သည်၎င်း၊ တေ-သင်
အား၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၆၄ ယေသတ္တာ-အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ပဒက္ခိဏာနိ-
မြတ်သော ကံတို့ကို၊ ကတ္တာနု-ပြုကုန်၍၊ ပဒက္ခိဏေ-မြတ်ကုန်
သော၊ အတ္ထေ-အကျိုးတို့ကို၊ လဘန္တိ-ရကုန်၏၊ တေသတ္တာ-
ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္ထလဒ္ဓါ-ကောင်းမြတ်သော အကျိုးကို
ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုခိတာ-ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ-မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ ဝိရဇ္ဇာ-
စည်ပင်ပြန့်ပွား များကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေဟိ-ခပ်သိမ်း ကုန်

သော၊ ဉာတိဘိ-ဆွေမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ-တက္ခ၊ အရောဂါ-အနာ
ကင်းကုန်သည်၊ သုခိတာ-ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကြကုန်သည်၊
ဟောန္တ၊-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

(အံ နိ-၃, ၅, ၁၀-သုတ်ရှု။)

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ-ပုဗ္ဗဏှသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။
ပရိတ်ကြီးအနက်ပြီး၏။

× × × × ×

မစ္ဆရာဇာပရိတ်အနက်

၂ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ပုန-တဖန်၊ အပရံ-တပါးတုံသော်
ကား၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ ယဒါ-အကြင်ရောအခါ၌၊ မဟာ
သရေ-ဇေတဝန်ကန်တော်ရာ မင်္ဂလာရေအိုင်၌၊ မစ္ဆရာဇာ-ငါး
တို့ သေဋ်နင်း ငရံ့မင်းသည်၊ ဟောမိ-ဖြစ်နေ၏၊ တဒါ-ထိုရော
အခါ၌၊ ဥဏှေ-နွေရာသီ၌၊ သူရိယသန္တာပေ-နေပူခြင်းကြောင့်၊
သရေ-အိုင်တိုင်း၌၊ ဥဒကံ-ရေသည်၊ (ဆန်းကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်
ကျေ၊) ဒိယထ-ကုန်ခန်းခြောက်ကပ် ကင်းပြတ်လေပြီ။

၃. တဒတာ-ထိုရေခြောက်သည်မှ နောက်၌၊ ကာကာစ-
ကျီးတို့သည်၎င်း၊ ဂိဇ္ဈာစ-လင်းတတို့သည်၎င်း၊ ကင်္ကာ-ငှက်ကြီး
တုံးစပ်၊ သင်တိုင်းဝတ်၊ ဘုံးမထီးတို့သည်၎င်း၊ ကုရရ (ကုရလ)
သေနကာ-ဝန်လို ဝန်လက် လင်းယုန်ငှက်တို့သည်၎င်း၊ (စာတို့၌
ကုလလ ဟူရှိ၏၊ သေနနှင့်အနက်တူ ပရိယာယ်တူဖြစ်၍ ကေတ္တ
ဒေါသ မလွှတ်ပေရာ၊ အာဠ-စွန်၊ ဒဗ္ဗိမုခဒ္ဓိဇ-ချိုးသိန်း၊ သကု
နဗ္ဗိ-သိန်းတို့လည်း လင်းယုန် အထူးတို့တည်း၊) ဒိဝါရတ္တိ-

နေညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဥပနိသိဒိယ - ရှုံညွှန်အတွင်း ကပ်ချဉ်း တည်
နေကုန်၍၊ မဆွေ-ရှုံနှစ်ညွှန်ပျောင်း ပုန်းအောင်း၍ နေသော
ငါးတို့ကို၊ ဘက္ခယန္တိ-ညဉ်းဆဲကိုက်ဖြတ် စားသတ်ကြကုန်၏။

၄-၅ တတ္ထ-ထိုရေအိုင်၌၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ ဉာတိဟိ-
ဆွေမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ-တကွ၊ ပိဋိတော-ရေကုန် ခြောက်ခန်း
ညဉ်းပန်းနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဉာတိဘိ-ဆွေမျိုးတို့ဖြင့်၊ ပိဋိ
တော-ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ (သဟကား နိပါတ်မျှသာ) ကေန
ဥပါယေန-အဘယ်နည်းလမ်းဖြင့်၊ ဉာတိ-ဆွေတော် မျိုးတော်
တို့ကို၊ ဒုက္ခာ-ဆင်းရဲမှ၊ ပမောစယေနခေါ-လွတ်စေရအံ့နည်း၊
ဧဝံ-ဤသို့၊ စိန္တယိ-ကြံတော်မူပြီ၊ စိန္တယိတွာန-ကြံတော်မူပြီး
၍၊ ဝါ-ကြံတော်မူလသော်၊ မေတ္ထံ-မှန်ကန်သော အနက်
သဘော ဟူသော၊ အပဿယံ-ဆွေမျိုးတို့၏ အားထားမှီခိုရာ
ဖြစ်သော၊ သစ္စံ-သစ္စာတော်ကို၊ အဒ္ဓသံ-မြင်တော်မူပြီ၊ (အဒ္ဓသ
ပဿယံ ကို အဒ္ဓသံ အပဿယံ-ဖြတ်၊) သစ္စေ-သစ္စာ၌၊ ဌတွာ-
တည်လတ်၍၊ ဉာတိနံ-ဆွေမျိုးတို့၏၊ တံအတိက္ခယံ-ထို ပျက်စီး
ခြင်းကို၊ ပမောစေသိ-လွတ်စေတော်မူပြီ။

၆ သတံ-ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဓမ္မံ-အဟိံ
သာဓမ္မကို၊ (သဒ္ဓမ္မံ-သူတော်ကောင်းတို့၏အဟိံသာဓမ္မကို) အနု
ဿရိတွာ-အဖန်ဖန် ပြန်လှန်အောက်မေ့တော်မူ၍၊ ပရမတ္ထံ-
မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်သောသစ္စာအနက်သဘောကို၊ ဝိစိန္တယံ-
ကြံတော်မူလတ်၍၊ ယံ-အကြင်အမှုသည်၊ လောကေ-လောက
၌၊ ဓုဝသဿတံ မချွတ်မလွဲမြဲ၏၊ တံသစ္စကိရိယံ-ထိုသစ္စာမှုကို၊
အကာသိ-ပြုတော်မူပြီ။

၇ ယတော-အကြင်အခါမှစ၍၊ အတ္တာနံ-အတ္တဘောကို၊ သံရာမိ-အမှတ်ရ၏၊ ယတော-အကြင်အခါမှစ၍၊ ဝိညုတံ-ပြု၊ မပြုသင့် နှိုင်းချင့်လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော-ရောက်သည်၊ အသို့-ဖြစ်၏၊ တတော-ထို အခါမှစ၍၊ သဗ္ဗိစ္စ-စိတ်နှင့်တကွ စေ့ဆော်၍၊ ဧကပါဏမ္ပိ-သတ္တဝါတကောင်ကိုမျှ၊ ဟိံသိတံ-ညှဉ်းဆဲအပ်ဘူးသည်ကို၊ (ကမ္မရုပ်၊ ပါဏံ နှင့် တုလျှတ်) ဟိံသိတော-ညှဉ်းဆဲဘူးသည် ဟူ၍၊ (ကတ္တရုပ်၊ သတ္တာဒိ အဟံ နှင့် တုလျှတ်) နာဘိဇာနာမိ-မသိစဘူးပေ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ ပဇ္ဇန္ဒော-မိုးနတ်သည်၊ အဘိဝဿတု-ရွာစေသတည်း။

၈ ပဇ္ဇန္ဒ-အိုမိုးနတ်၊ အဘိတ္ထနယ-ထစ်ချုန်းမြည်ကြိုး သွန်းပြီးရွာချပါလော့၊ အဘိတ္ထနယံ-ထစ်ချုန်းလျက်၊ ဝဿာပေဟိ-ရွာစေပါလော့၊ ကာကဿ-ကျိုးအပေါင်း၏၊ နိဓိံ-ကန်တွင်း၌ သက်ဆင်းတည်နေခြင်းကို၊ နာသယ-ရေပြည့်စေလျက် ဖျက်ဆီးပါလော့၊ ကာကံ-ကျိုးအပေါင်းကို၊ သောကာယ-သောကမီးဖြင့် (လိင်္ဂဗျတယ) ရနွေဟိ-ကြိုချက်ပါလော့၊ (ကာကံ သောကံ ရနွေဟိတိ ကာက သံဃော ဣမသ္မိံ မဟာ သရေ ဥဒကေန ပုဏ္ဏေ မစ္ဆေ အလဘမာနော သောစိဿတိ၊ တံ ကာက ဂဏံ တွံ ဣမ ကဒ္ဒမံ ပူရေန္တော သောကာယ ရနွေဟိ၊ သောကတ္ထာယ ပန ဝဿာပယ၊ ယထာ အန္တော နိဇ္ဈာန လက္ခဏံ သောကံ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ဧဝံ ကရောဟိတိ အတ္ထော ဟူ သော အဋ္ဌကထာ အဆို ရနွေဟိ-ရှိစေလို၏၊ ကာကံ-ကျိုးအပေါင်းကို၊ သောကာယ-ငါးမရ၍ သောကဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ရနွေဟိ-ပိတ်ဆို၊

တားဆီးပါလော့ ဟုပေး၊) မန္တေ-ငါးအပေါင်းတို့ကို၊ (မဇ္ဇ-ဟု
အချို့ရှိ၏၊ မဇ္ဇ-ငါးကို၎င်း၊ မန္တေစ-ဆွေတော်၊ မျိုးတော် ငါးတို့ကို
၎င်း ပေး) သောကာ - သောကမီးမှ၊ ပမောစယ - လွတ်စေ ပါ
လော့။

၉ သစ္စဝရေ - မြတ်သော သစ္စာကို၊ သဟကတေ-ပြုအပ်
သည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ ပဇ္ဇန္တော-မိုးနတ်သည်၊ အဘိဂဇ္ဈိယ-ထစ်
ချန်း မြည်ကြိုး၍၊ ထလံ - ကုန်းကို၎င်း၊ နိန္ဒု - ချိုင့်ကို၎င်း၊ ပူ
ရေန္တော-ပြည့်စေလျက်၊ ခဏေန-တခဏခြင်းဖြင့်၊ အဘိဝဿ
ထ-ရွာချလေပြီ။

၁၀ ဝေရူပံ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဥတ္တမံဝိရိယံ-မြတ်သော
လုံ့လတော်နှင့်စပ်သော၊ သစ္စဝရံ - သစ္စာမြတ်ကို၊ ကတော-ပြု
တော်မူ၍၊ သစ္စတေဇဗလဿိတော - သစ္စာတေဇော် အစွမ်း
တော်၌ မှီသည်ဖြစ်၍၊ မဟာမေဃံ-မိုးကြီးသည်းစွာကို၊ ဝဿာ
ပေသိ - ရွာစေတော်မူပြီ၊ မေ-ငါဘုရား၏၊ သစ္စေန-သစ္စာတော်
နှင့်၊ သမော-တူသောတရားသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ သော-ဤသည်
ကား၊ မေ-ငါဘုရား၏၊ သစ္စပါရမီ သစ္စာပါရမီတော်တည်း။

မန္တရာဇပရိတ္တံ ငရံမင်းပရိတ်တော်သည်၊

နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

× × × × ×

ပရိတ်ကြီးဝတ္ထု

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ရတနသုတ် ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဝေဠုဝန်ကျောင်း တော်၌ ရဟန်းသမ္ဘာအပေါင်းနှင့် တကွ သီတင်းသုံး နေတော် မူ၏။ ထိုအခါ ဝေသာလီပြည်သည် အလွန်ဝပြော စည်ပင်၏။ များစွာသောလူရှိ၏။ အထူးထူးသော လူမျိုးတို့ဖြင့် ပြွမ်းနှော ရောရှက်ခြင်းလည်းရှိ၏။ ခုနစ်ထောင့် ခုနစ်ရာ၊ ခုနစ်ကျိပ် ခုနစ် ယောက်သော မင်းတို့သည် တလှည့်စီ မင်းပြုကုန်၏။ ထို မင်းတို့ ၏ စံနေရာ နန်းပြာသာဒ်၏ အထက်၌ စိုက်ထားသော အထွတ် ထုဝိကာတို့သည်လည်း မင်းအရေအတွက်နှင့်အမျှစီ ရှိကုန်၏။ ဥယျာဉ် ရေကန်တို့သည်လည်း ထိုမျှလောက်စီချည်း ရှိကုန်၏။ ယင်းသို့ ဆိုခဲ့တိုင်း စည်ပင် သာယာဝပြောစွာသော ဝေသာလီ ပြည်၌ ငတ်မွတ်ရှားပါးခြင်းဘေး နှိပ်စက်သောကြောင့် ရှေးဦး စွာ သူဆင်းရဲတို့သေကုန်၏။ သေပြီးသောအကောင်တို့ကို ထိုထို အရပ်၌ စွန့်ပစ်ရသဖြင့် သူကောင်ပုပ်နံ့ နံသောကြောင့် ဘီလူး တို့သည် မြို့တိုင်းသို့ ဝင်၍ နှိပ်စက်ပြန်ရာတွင် များစွာသော လူတို့သေကုန်၏။ များစွာသော လူကောင်ပုပ်နံ့ကို အမှီပြု၍ မြွေဆိပ်ကဲ့သို့ ပြင်းထန်လျှင်မြန်သော လေရောဂါ အနာလည်း ရောက်ပြန်၏။ ဤသို့ ဆိုခဲ့တိုင်း ဝေသာလီ ပြည်၌ ရှားပါး ငတ်မွတ်ခြင်းဘေး၊ ဘီလူးဘေး၊ အနာရောဂါဘေး အားဖြင့် သုံးပါးသော ဘေးကြီးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုအခါ ပြည်သူ

တို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေး၍ မင်းရင်ပြင်သို့ သွားပြီး
လျှင် “အရှင်မင်းကြီး၊ ဤပြည်၌ ဘေးကြီး သုံးပါး ထင်ရှား
စွာ ဖြစ်ချေသည်။ ဤ ကာလမှ ရှေးဖြစ်သော ဆွေ ခုနစ်ဆက်
တိုင်အောင် သည်ကဲ့သို့ မဖြစ်စဘူးပါ။ တရားမစောင့်သော
မင်းတို့ လက်ထက်၌သာ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ မင်းကျင့် တရား
ကို ပိုင်းခြားယူငင် ဆင်ခြင်တော်မူပါ” ဟူ၍ ကြွေးကြော်ကြ
ကုန်၏။ မင်းလည်း အလုံးစုံသော ပြည်သူတို့ကို စည်းဝေး
စေပြီးလျှင် “ငါ တရား ချွတ်ယွင်း တိမ်းစောင်း မိသည်ကို
သတိမရ၊ မည်သည့် ကာလ ချွတ်ယွင်း တိမ်းစောင်းသည်
ဟူ၍ ပြည်သူတို့ပင် စိစစ်ရှာဖွေကြပါလော့” ဟု ခွင့်ပြု၏။
ပြည်သူတို့လည်း တစုံတခုသော အပြစ်ကိုမျှ မမြင်သော
ကြောင့် အရှင်မင်းကြီးမှာ အပြစ်မရှိပေဟု လျှောက်ပြီးမှ
ယခု ရောက်သော ဘေးသုံးပါးသည် အဘယ် သို့သော
အကြောင်းဖြင့် ငြိမ်းပါအံ့နည်းဟု တိုင်ပင်ကြကုန်၏။ အချို့
သော သူတို့သည် နတ်တို့အား ကိုးကွယ်ပသ၍ တောင်းပန်
ခြင်း မင်္ဂလာမှုကို ပြုသဖြင့် ငြိမ်းရာ၏ဟု ဆိုကြကုန်၏။ ဆိုတိုင်း
ပြုသော်လည်း မငြိမ်းနိုင်ချေ။ အချို့သော သူတို့သည် ဤ
လောက၌ ပုရာဏကဿပ တယောက်၊ မက္ခလိဂေါသာလ
တယောက်၊ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တ တယောက်၊ အဇိတကဿကမ္မ
လ တယောက်၊ ဗကုကေစ္စာယန တယောက်၊ ဗေလဋ္ဌသဉ္ဇယ
တယောက် ဤ ဆရာကြီး ခြောက်ယောက်တို့သည် တန်းခိုး
အာနုဘော်ကြီးကုန်၏။ ထို ဆရာကြီး ခြောက်ယောက် တို့ကို
ပင့်ဆောင်ရသည်ရှိသော် ဤဝေသာလီပြည်သို့ ရောက်ရုံမျှနှင့်ပင်
ဘေးကြီးသုံးပါး ငြိမ်းရာ၏ဟု ဆိုကုန်၏။ ဤစကားကို မနှစ်

သက်ကြကုန်၊ အချိုသောသူတို့ကလည်း ခပ်သိမ်းသော တရား
 တို့ကို အကုန်အစင် သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်
 လောကသုံးပါး၌ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏
 အကျိုးငှါ တရားဟောတော်မူသည်၊ အတုမရှိသော တန်းခိုး
 အာနုဘော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူသည်၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည် ငါတို့ပြည်သို့ ကြွရောက်တော်မူလျှင် ဘေးကြီး သုံးပါး
 ငြိမ်းရာ၏ဟု ဆိုကုန်၏။ ထိုစကားကို ပြည်သူတို့ အားလုံး နှစ်
 သက်သဖြင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားကား ယခု အဘယ်အရပ်၌ ရှိတော်
 မူသနည်းဟု မေးကြကုန်၏။ ထိုအခါ၌ကား မြတ်စွာဘုရားသည်
 ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား ခွင့်ပေးတော်မူသည်ကို အကြောင်း ပြုသဖြင့်
 ရှေးဦးစွာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွရောက်တော်မူ၍ ဝေဠုဝန်
 ကျောင်း၌ နေတော်မူသည်၊ ယင်းသို့ နေတော်မူသည်ကို တသိန်း
 နှစ်သောင်း ကုန်သော ပုဏ္ဏား သူကြွယ် အပေါင်း ခြံရံလျက်
 ဘုရားရှိရာ နွယ်ချိုတောသို့ ဗိမ္ဗိသာရမင်း သွားသောအခါ အတူ
 ပါသဖြင့် တရားတော်ကို ကြားနာရ၍ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းနှင့်တကွ
 တပြိုင်နက် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သော မဟာလိအမည်
 ရှိသော လိစ္ဆဝိမင်းက ပြောသောကြောင့် သိကြလေလျှင်
 ဝေသာလီပြည်သူတို့သည် များစွာသော လက်ဆောင်ပုဏ္ဏားကို
 စီရင်၍ မဟာလိအမည်ရှိသော လိစ္ဆဝိမင်းတယောက်၊ ပုရော
 ဟိတ်ပုဏ္ဏား၏ သားတယောက် ဤနှစ်ယောက်ကို နောက်ပါ
 အခြွေအရံများစွာနှင့် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို ခွင့်ပန်ပြီး၍ မြတ်စွာဘုရား
 ကို ပင့်ဆောင်ကြချေဟု စေလွှတ်လိုက်ကုန်၏။ မဟာလိမင်းနှင့်
 ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား သားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ သွားလေ၍
 ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား လက်ဆောင် ပုဏ္ဏားဆက်ပြီးသျှင် “အရှင်

မင်းမြတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့ဝေသာလီပြည်ကြီးတွင် ဘေးသုံးပါး ရောက်
 ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူလျှင် ငြိမ်းချမ်း ပါလိမ့်မည်။
 လူနတ်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ထား တောင်းပန်၍
 ကျွန်ုပ်တို့နေရာ ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွစေတော်မူရန် ပင့်ပါ” ဟု
 လျှောက်ကြကုန်၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် “အမောင်တို့၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို ငါတို့အစိုးမရချေ။ အမောင် တို့ပင် တောင်းပန်
 လျှောက်ထား၍ ပင့်ကြလေလော့” ဟု ဆို၏။ မဟာလိမင်း၊
 ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားသားတို့လည်း ဘုရားထံတော်သို့ သွား၍
 ရှိသေစွာ ရှိခိုးလျက် “ရွှေဘုန်းတော် အရှင် သခင်ဘုရား၊ ယခု
 ဝေသာလီပြည်မှာ ဘေးကြီးသုံးပါး နှိပ်စက်ချေသောကြောင့်
 သတ္တဝါအများ ပျက်စီးပါသည်။ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား ကြွ
 တော်မူပါ။ ရောက်တော်မူလျှင် ဘေးကြီးသုံးပါးငြိမ်း၍ ချမ်း
 သာ ကြပါလိမ့်မည်။ သတ္တဝါတို့အား သနားတော် မူသဖြင့်
 တကာတော်တို့၏ နေရာဌာနဖြစ်သော ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွ
 တော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထားတောင်းပန် ကြကုန်၏။ မြတ်စွာ
 ဘုရားလည်း ထိုသူတို့၏ စကားကိုကြား၍ ဆင်ခြင်တော်မူလတ်
 သည် ရှိသော် ရတနသုတ်ကို ဟော၍ ဘေးကြီး သုံးပါး ငြိမ်း
 လတ်မည် ကို၎င်း၊ ရတနသုတ်ကို ကြားနာ ရသဖြင့် ရှစ်သောင်း
 လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့ အကျွတ်တရား ရကြမည်ကို၎င်း၊
 စကြဝဠာ ကုဋေတသိန်းတိုင်အောင် ရတနသုတ်၏ အာနုဘော်
 နှံ့မည်ကို၎င်း အကြောင်းသုံးပါးကို မြင်၍ ဝန်ခံတော်မူ၏။ ဗိမ္ဗိ
 သာရ မင်းသည် ဘုရားဝန်ခံတော်မူသောအကြောင်းကို ကြား၍
 မြို့၌စည်မောင်း လည်စေလျက် ဘုရားအထံတော်သို့ သွားပြီးလျှင်
 “ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး အရှင် သခင်ဘုရား၊ ဝေသာလီပြည်က

ပင့်လာသည်ကို ဝန်ခံတော်မူလိုက်သလော” ဟု လျှောက်၏။ ဝန်ခံလိုက်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူသည် ရှိသော် ယင်းသို့ ဖြစ်မှု ကား လမ်းခရီးကိုသုတ်သင်၍ပြီးရုံမျှ ဆိုင်းတော်မူပါဟုလျှောက် ထားတောင်းပန်ပြီးလျှင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့် ဂင်္ဂါမြစ်အကြား ငါး ယူဇနာရှိသော မြေအပြင်ကို ညီညွတ် သန့်ရှင်းအောင် ဖို့ညှိ သုတ်သင်၍ တယူဇနာ၊ တယူဇနာရှိသော အရပ်တို့၌ တခုစီ တခုစီကုန်သော ကျောင်းတို့ကို ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာ ဘုရားအား ကြွသွားချိန် သင့်ပါကြောင်းကို လျှောက်ပေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသင်္ဃာ ငါးရာနှင့် တကွ ကြွတော်မူ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်ကား လမ်းခရီး၌ ငွေအဆင်း နှင့် တူသော သဲတို့ကို ဖြန့်ခင်းပြီးလျှင် အဆင်း ငါးပါး ရှိသော ပန်းတို့ကို ဒူးပုဆစ် ကျွံနစ်လောက်အောင် ကြံစေ၍ တမ်းခွန် ကုက္ကား စိုက်ထောင်ခြင်း၊ ရေပြည့်အိုးတည်ထားခြင်း၊ ငှက်ပျော ပင် ကြံပင် အုန်းပင်စိုက်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် နတ်လမ်းမကဲ့သို့ လှပတင့်တယ်စွာ တန်းဆာဆင်လျက် မိဖုရား မောင်းမ မိသံ အခြွေအရံ ပရိသတ် မှူးမတ်ဗိုလ်ပါအပေါင်းနှင့်တကွ ကိုယ်တိုင် ကြပ်မ၍ စည်ကြီး၊ ခွက်ခွင်း၊ ခရသင်းစသော တူရိယာမျိုး တို့ကို မြေကြီး ကောင်းကင် ၃၂ တင်ထပ်မျှ တီးမှုတ်ခြင်း ပန်း နံ့သာ အခိုးအထုံ ကြံမြှောက်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်လျက် မြတ်စွာဘုရားအား ထီးဖြူနှစ်စင်း ရဟန်းတပါး၊ တပါးအား ထီးဖြူ တစင်း၊ တစင်းစီ ဆောင်းမိုးစေ၍ ရိသေမြတ်နိုးစွာ ဝိသ ရှက်ဆောင်သည်။ တယူဇနာ တယူဇနာတို့၏အကြား ဆောက် လုပ် ထားသော ကျောင်းတို့၌ တည၌စီ သီတင်းသုံးစေ၍ အလှူ ကြီးပေးသည်။ ငါးရက်မြောက်သောအခါ၌ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းထိပ်

သို့ရောက်၍ ဘုရားနှင့်တကွ သံဃာတော်ငါးရာဟို့စီးရန် လှေဖေါင်တို့ကို တင့်တယ်စွာ တန်းဆာဆင်၍ ပြုပြင်လုပ်ဆောင်သည်။ ဝေသာလီပြည် လိစ္ဆဝိမင်းတို့ ထံသို့လည်း မြတ်စွာဘုရား ဂင်္ဂါမြစ်ဆိပ်သို့ ရောက်တော်မူပြီ။ လမ်းခရီးပြင်ဆင်၍ လျင်မြန်စွာ ကြိုယူလာကြကုန် ဟု သတင်းစကား ကြားစေ၏။ လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်လည်း နှစ်ဆတက်၍ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုကြကုန်အံ့ဟု တိုင်ပင် ကြပြီးလျှင် ဝေသာလီ ပြည်နှင့် ဂင်္ဂါမြစ်အကြား သုံးယူဇနာမျှရှိသော မြေအပြင်ကို ဗိမ္ဗိသာရမင်းထက် နှစ်ဆသာအောင် လုပ်ဆောင်ပြုပြင်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ထီးဖြူလေးစင်း၊ ရဟန်းတပါး တပါးအား ထီးဖြူ နှစ်စင်းစီ ဆောင်းလျက် ကြီးစွာသောပူဇော်ခြင်းကိုပြုကြအံ့ဟု ကြိုယူငွေဆောင်ခြင်းငှါ လာကြကုန်၍ ဂင်္ဂါမြစ် တဖက်ကမ်းနားက ရပ်နေကြကုန်၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် လှေနှစ်စင်းကို တွဲပြီးလျှင် သာယာကြီးကျယ်စွာသော မဏ္ဍပ်ကို ဆောက်၍ ပန်းဆိုင်၊ ပန်းကုံးစသည်တို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာ တန်းဆာဆင်လျက် အလုံးစုံသော ရတနာတို့ဖြင့် ပြီးသော ဘုရားနေရာတော်ကို မဏ္ဍပ်လယ်၌ ခင်းထား၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုနေရာထက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ရဟန်းငါးရာတို့သည်လည်း လှေဖေါင် ထက်သို့ တက်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ခြံရံ၍ နေကုန်၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားသီတင်းသုံး နေတော်မူသော လှေကို လည်ပင်းအမျှ ပမာဏရှိသော ရေသို့ဆင်း၍ ဂိုလိုက်သဖြင့် “ဘုန်းတော် ခြောက်ပါး အရှင် သခင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော် အရှင်မြတ် ပြန်လည်တော် မမူသမျှ ကာလပတ်လုံး ဤဂင်္ဂါမြစ်နား၌ပင် နေပါမည်” ဟု လျှောက်ပြီးမှ လှေကို

လွတ်၍ နေရစ်လေ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဂင်္ဂါမြစ် တဖက် ကမ်းနား ဝေသာလီမင်းတို့၏ နယ်နိုင်ငံ အပိုင်းအခြားသို့ရောက် တော်မူသည်ရှိသော် လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည် လည်ပင်းအမျှ ပမာဏ ရှိသော ရေတိုင်အောင်ဆင်း၍ မြတ်စွာဘုရားကို ခရီးဦး ကြိုဆို လျက် လှေကိုကမ်းနားသို့ ဆောင်ကြပြီးသွင် လှေကဆင်းသက် ၍ ကုန်းသို့ တက်တော်မူစေခြင်းငှါ ပန်လျှောက်ကြကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရား တက်တော်မူသည်ရှိသော် မြစ်ကမ်းထိပ်ကို လွန်ကာမျှ၌ ပေါက္ခရ မိုးကြီးရွာ၏။ ပုဆစ်ပမာဏ ခါးပမာဏ ရှိသော ရေအယဉ်တို့သည် စီးသွားကုန်၏။ အလုံးစုံသောအရပ် ဌာနတို့၌ သူကောင်ဟူသမျှတို့သည် မိုးရေအယဉ် ဆောင်ရာ ပါကုန်သဖြင့် ဂင်္ဂါမြစ်သို့သာ ဝင်ရောက်ကြလေကုန်သဖြင့် မြေပြင်အရပ်သည် အလွန်တရာသန့်ရှင်းစင်ကြယ်လေ၏။ လိစ္ဆဝိ မင်းတို့သည် တယူဇနာ တယူဇနာအကြား ဆောက်လုပ်၍ ထားကုန်သော ကျောင်းတို့၌ မြတ်စွာဘုရားကို တညဉ့်စီ သီတင်းသုံး နေတော်မူစေ၍ ဗိမ္ဗိသာရမင်းထက် နှစ်ဆသာ အောင် လှူဒါန်းပူဇော်ကြကုန်လျက် သုံးရက်ဖြင့် ဝေသာလီ ပြည်သို့ ရောက်စေကြကုန်၏။ ထိုအခါ သိကြားမင်းသည် နတ် အပေါင်းဖြင့် ခြံရံလျက် ဘုရားသခင်ကို ဆည်းကပ်ခြင်းငှါလာ ၏။ တန်းခိုးကြီးသောနတ်တို့ ရောက်လာကြကုန်သည်ရှိသော် ဘီလူးတို့သည် များသောအားဖြင့် ပြေးသွားကြကုန်၏။ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ညချမ်းအခါမြို့တံခါး၌ရပ်တော်မူ၍ အရှင်အာနန္ဒာ ကို ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ “အာနန္ဒာ၊ ရတနသုတ်ကို ငါဘုရားထံ သင်ကြား၍ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့နှင့်တကွ လှည့်လည်လျက် မြို့ရိုး သုံးထပ်တို့၏ အကြား၌ ပရိတ်ရွတ်ချေ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အရှင် အာနန္ဒာလည်း အမိန့်ကို ဦးထိင်ရှက်၍ ဘုရားအထံတော်
 ၌ ရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို သင်ကြားနာခံပြီးလျှင် ဘုရားရှင်
 သပိတ်တော်နှင့် ရေကိုဆောင်၍ မြို့တံခါး၌ ရပ်လျက် ဘုရားဆု
 ကို တောင်းတော်မူသည်မှစ၍ ဖြည့်တော်မူသော ပါရမီ
 သုံးဆယ်၊ စွန့်တော်မူသော စွန့်ခြင်းကြီး ငါးပါး၊ ကျင့်တော်မူ
 သော စရိယသုံးပါး၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ ပဋိ
 သန္ဓနေတော်မူခြင်း၊ ဖွားတော်မူခြင်း၊ တောထွက်တော်မူခြင်း၊
 ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်တော်မူခြင်း၊ ဗောဓိပလ္လင်၌ မာရငါးပါးကို
 အောင်တော်မူခြင်း၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုထိုးထွင်း၍ သိမြင်တော်မူ
 ခြင်း၊ ဓမ္မသင်္ကြာတရားကိုဟောတော်မူခြင်း၊ လောကုတ္တရာတရား
 ကိုးပါး ဤအလုံးစုံသော ဘုရားဂုဏ် ကျေးဇူးတော် တို့ကို
 ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပြီးမှ မြို့တွင်းသို့ဝင်၍ မြို့ရိုးသုံးထပ် တို့၏
 အကြား အကြား၌ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို ရွတ်လျက် လှည့်
 လည်၏။ အရှင်အာနန္ဒာသည် “ယာနိဓ ဘူတာနိ” ဟူသော
 ဂါထာကို ရွတ်သည်မှစ၍ အထက်ကို ပက်သောရေပေါက် တို့
 သည် ငွေဦးဆောက်ပန်းကဲ့သို့ ကောင်းကင်ဖြင့် သွား၍ သူနာ
 တို့၏ အထက်၌ ကျကုန်၏။ ယင်းသို့ရေကျသောခဏ၌ ပင်လျှင်
 အနာရောဂါ ငြိမ်းသဖြင့် သူနာအပေါင်းတို့သည် နေရာမှထ၍
 အရှင်အာနန္ဒာကို ခြံရံလျက် နေကြကုန်၏။ “ယံကိဉ္စိ” ဟူသော
 ဂါထာကို ရွတ်သည်မှစ၍ အထက်သို့ ပက်သော ရေပေါက်
 တို့သည် ဘီလူးတို့အထက်၌ ကျကုန်၏။ ယင်းသို့ ကျသည်ရှိသော်
 တန်းခိုးကြီးသော နတ်တို့ လာရောက်စဉ်က မပြေးဘဲ တံမြက်
 ချေး၊ အမှိုက်ပုံ၊ အိမ်နံရံတို့ကိုမှီ၍ နေရစ်သော ဘီလူးတို့သည်
 ပြင်းစွာ ကြောက်လန့်သဖြင့် မနေဝံ့၍ နီးရာမြို့တံခါးတို့က ပြေး

လွှား ထွက်သွားကြကုန်၏။ ထိုဘီလူးတို့သည် များလှသော
 ကြောင့် မြို့တံခါး ဟူသမျှတို့ပင် မဆံ့နိုင်ရှိသဖြင့် ထွက်ခွင့် မရ
 လတ်သော် မြို့ရိုးကို ဖြိုဖောက် ဖျက်ဆီး၍ ပြေးထွက်ကြ ကုန်
 ၏။ ။ လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် မြို့လယ်၌ ရှိသော မင်းကွန်းတဲနန်းတို့
 ကို အလုံးစုံသော နံသာမျိုးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံ၍ အထက်၌ ရွှေ
 ကြယ် စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ဗိတုန် ကြက်ပြီးလျှင်
 ဘုရားနေရာတော်ကို ခင်းထား၍ မြတ်စွာဘုရားကို ထိုမင်းကွန်း
 တဲနန်းသို့ ပင့်ဆောင် ကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ခင်းထား
 သော နေရာ၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ရဟန်းအပေါင်း၊ လိစ္ဆဝီ
 မင်း အပေါင်းတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရားကိုရံ၍ နေကြကုန်
 ၏။ သိကြားမင်းသည်လည်း နတ်အပေါင်းနှင့်တကွ လျှောက်
 ပတ်ရာက နေ၏။ အရှင်အာနန္ဒာလည်း ပြည်အလုံးကိုလှည့်လည်
 ၍ အနာရောဂါ ငြိမ်းပြီးသော သူအပေါင်းနှင့်တကွ လာသဖြင့်
 မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် သင့်လျော်ရာက နေ၏။ ထိုအခါ
 မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိသတ်ကို ကြည့်တော်မူ၍ ရတနသုတ်ကို
 ပင် ဟောတော်မူသည်။ ဒေသနာတော် ဆုံးသောအခါ ရှစ်
 သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့သည် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်
 တရားကို ရကြကုန်၏။ ဤအတူခုနစ်ရက်တိုင်အောင် ရတနသုတ်
 ကိုပင် တနေ့မပြတ် ဟောတော်မူသဖြင့် ဘေးကြီးသုံးပါး ငြိမ်း
 သည့်ပြင် ထိုနေ့မှစ၍ ဝေသာလီပြည်သည် အလွန်စည်ပင် သာ
 ယာ ဝပြောလေ၏။ ။ (ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌ
 ကထာကျမ်းထွက်)

ရတနသုတ်ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိပြီး၏။

မေတ္တသုတ်ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော် မူသောအခါ ငါးရာ သောရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌ ရဟန္တာ ဖြစ်သည်တိုင်အောင် ပြီးစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ကို သင်ကြား နာခံ၍ ရဟန်းတရားတော်ကို အားထုတ်ခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သော နေရာ ဌာန ကို ဖွေရှာလျက် သွားကြ သည်ရှိသော် သာဝတ္ထိပြည်မှ ယူဇနာတရာ ကွာဝေးသော အရပ်၌ အိမ်ခြေတထောင်ရှိသော ပစ္စန္နရွာသို့ ရောက်လေ၏။ ထိုရွာ၌နေသောလူတို့သည် ရဟန်းငါးရာတို့ကို မြင်လျှင် အလွန် ကြည်ညိုသည် ဖြစ်၍ မြင့်မြတ်သော နေရာ၌ နေစေလျက် ကောင်းမွန်လှစွာသော ယာဂု ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေး လှူဒါန်းပြီးလျှင် “အရှင်ဘုရားတို့၊ အဘယ်အရပ်သို့ ကြွတော် မူကုန်အံ့နည်း” ဟု လျှောက်ကုန်၏။ လျှောက်ပတ်သော အရပ် သို့ သွားလိုကြောင်းကို ရဟန်းတို့က ဆိုလေသော် ဤအရပ် ဌာန၌ပင် ဝါကပ်တော်မူပါကုန်ဟု တောင်းပန် ကုန်၏။ အန္တရာယ်ကင်းလွတ်လျှင်နေမည်ဟု ဝန်ခံကုန်သော် ထိုရွာနှင့် မနီးမဝေးဖြစ်သော အရပ်ဌာန၌ ဟိမဝန္တာနှင့် တစပ်တည်း ဖြစ်သော တောအုပ်ကြီးသည်ရှိ၏။ ထိုတောအုပ်ကြီး အတွင်း၌ တပါးစီ နေလောက်သော ကျောင်းငါးရာ ဆောက်လုပ်၍ ရဟန်းတို့ အသုံးအဆောင်နှင့်တကွ လှူဒါန်းကြကုန်၏။ ရဟန်း ငါးရာလည်း ထိုတောအုပ်သို့ဝင်၍ ရဟန်းတရားကို ပွားစေ လျက် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာ နေကြလေကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့

၏ သီလတော် တန်းခိုးကြောင့် ရုက္ခစိုးနတ်တို့သည် ဗိမာန်ထက်
 တွင် မနေဝံ့သဖြင့် သားမယားတို့နှင့်တကွ မြေသို့ဆင်းသက်၍
 ထိုမှ ဤမှ လှည့်လည်လျက် နေရကုန်၏။ ယင်းသို့ပင် နေရသော်
 လည်း မကြာခင်သွားလိမ့်မည်မှတ်ထင်၍ သည်းခံကြကုန်၏။
 လခွဲကို လွန်သည်ရှိသော် အရှင်ကောင်းတို့သည် ဤအရပ်၌ပင်
 ဝါကပ်မည့်ဟန် ရှိချေသည်။ ဝါတွင်းသုံးလ ပတ်လုံး မြေ၌သာ
 နေရချေကလည်း ငါတို့အားလုံး ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခ
 ရောက်ကြမည်။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အဆင်း စသည်ဖြင့်
 လှန့်ချောက်၍ ပြေးသွားစေမှ သင့်မည်ဟု တိုင်ပင်ပြီးလျှင်
 နေ့သန့်ရာ ညဉ့်သန့်ရာ စကြိုအစွန်းတို့၌ ဦးခေါင်းပြတ်သော
 ရုပ်သဏ္ဌာန်၊ ပြောက်ကျားသော အဆင်းရှိသော ရုပ်သဏ္ဌာန်
 တို့ကို ပြကုန်၏။ ကြောက်လန့်ဘွယ်ရှိသော ဘီလူးသံကိုလည်း
 ကြွေးကြော်ကုန်၏။ မကောင်းသော အနံ့ကိုလည်း လွှတ်ကုန်
 ၏။ ထိုအခါ ရဟန်းတို့အား စိတ်မတည်ကြည်သဖြင့် ချေဆတ်
 သော ရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးနာ၊ ခေါင်းခဲနာရောက်၍ ကြုံလို့
 ညှိုးနွမ်းသော ကိုယ်သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ တနေ့သ၌ အညီအညွတ်
 စည်းဝေး၍မထေရ်ကြီးထံဆည်းကပ်ကြကုန်သည်ရှိသော်မထေရ်
 ကြီးသည် ရဟန်းတို့၏ အဆင်းသဏ္ဌာန် ဖေါက်ပြန်သည်ကို
 မြင်၍ “ငါ့ရှင် တို့အား အဘယ်သို့သော ရောဂါဝေဒနာရှိ
 သနည်း” ဟု မေး၏။ ရဟန်းတို့လည်း ကြောက်မက်ဘွယ်
 သော အရပ်အဝါကို မြင်ရကြောင်း၊ ထိပ်လန့်ဘွယ် ရှိသော
 အသံကို ကြားရကြောင်း၊ မကောင်းသော အနံ့ကို ခံရ
 ကြောင်းနှင့်တကွ ချေဆတ်သော ရောဂါ ဖြစ်ဟန်၊ ချောင်း
 ဆိုးနာ ဖြစ်ဟန်၊ ခေါင်းခဲနာ ဖြစ်ဟန်တို့ကို အသီးသီး ပြော

ဆိုကြကုန်၏။ ထိုစကားကို ကြား၍ မထေရ်ကြီးသည် “ငါ့ရှင်
 တို့၊ ဘုရားသခင်သည် အန္တရာယ်ကင်းပ၍ သပ္ပာယ် ဖြစ်မှ
 ပထမဝါ ဒုတိယဝါ တည်းဟူသော ဝါကပ်ခြင်း နှစ်ပါးကို
 ပညတ်တော်မူချေသည်။ ဤအရပ်၌ကား အန္တရာယ် မကင်း
 သောကြောင့် သပ္ပာယ် မဖြစ်ချေ။ သပ္ပာယ် ဖြစ်မည့်နေရာ
 ကို မေးလျှောက်ရအောင် ဘုရားအထံတော်သို့ ယခုပင်
 သွားကြကုန်အံ့” ဟုဆို၏။ ရဟန်းအပေါင်းတို့လည်း ကောင်းပြီ
 ဟု ဝန်ခံကြ၍ တကာတိုင်း မက်မောခြင်း မရှိသောကြောင့်
 မပြောမဆိုဘဲ အိပ်ရာနေရာတို့ကို သိုမှီးပြီးလျှင် သဝိတ်သင်္ကန်း
 ကို ဆောင်ယူလျက် ဘုရားရှိရာ သာဝတ္ထိပြည်သို့ အညီ
 အညွတ် သွားကြလေကုန်၏။ ဝါကပ်ချိန်နီးမှသွားသောကြောင့်
 လမ်းခရီး၌ပင် ဝါကပ်နေ ကြိုကြိုက် ခဲ့ချေသော်လည်း ဝါမကပ်
 မူ၍ အစဉ်အတိုင်း သွားသည်ရှိသော် ဝါမကျက်မီ ဘုရားအထံ
 တော်သို့ ရောက်ကြ၍ ရိုသေစွာ ရှိခိုးလျက် လျှောက် ပတ် သော
 နေရာ၌ နေကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း “ချစ်သားတို့၊
 ဝါတွင်း သုံးလ ပတ်လုံး ဒေသစာရီ မသွားအပ်ဟူ၍ ငါဘုရား
 ပညတ်တော်မူသည် မဟုတ်လော၊ ဝါတွင်းဖြစ်လျက် အဘယ်
 ကြောင့် လာခဲ့ကြကုန်ဘိသနည်း” ဟု မေးတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့
 လည်း အကြောင်းရှိသရွှေ့ စေ့စုံအောင် ပြန်ကြားလျှောက်ထား
 ပြီးမှ “ဘုရားတပည့်တော်တို့အား လျှောက်ပတ်ရာ ဌာနကို မိန့်
 တော်မူပါ” ဟု လျှောက်ကြကုန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ဇမ္ဗူဒိပ်
 ကျွန်းအလုံး၌ ထိုရဟန်းတို့အား လျှောက်ပတ်သော နေရာကို
 ကြည့်တော်မူသော် နေရာဟောင်းမှ တပါး ညောင်စောင်း တခု
 ထားလောက်ရုံမျှ လျှောက်ပတ်သော အရပ်ကို မြင်တော်မမူ

သောကြောင့် “ချစ်သားတို့၊ သင်တို့နှင့် လျှောက် ပတ် သော ဌာနကား နေရာဟောင်းမှ တပါး အခြားမရှိ၊ ထိုနေရာဟောင်း သို့သာ ပြန်သွားကြလေလော့” ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။ အန္တရာယ် မကင်းသောကြောင့် နေရာဟောင်းသို့ မပြန် ဝံ့ကြောင်း ကို လျှောက်သည် ရှိသော် “ချစ်သားတို့၊ ချစ်သားတို့သည် ရှေးဦး အခါက လက်နက်မယူဘဲ သွားသောကြောင့် အန္တရာယ်ရှိ လေသည်။ ယခုကား လက်နက်ကို ယူ၍သွားကြလေ၊ အန္တရာယ် ကင်းလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ “အဘယ်လက်နက်ပါနည်း” ဟု ရဟန်းတို့က လျှောက်ပြန်ရာတွင် လက်နက်ကို ငါဘုရားက ပေးလိုက်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် “ကရုဏီယမတ္ထ ကုသလေ န” အစရှိသော မေတ္တသုတ်ကို ဟောတော်မူ၍ “ချစ်သားတို့၊ ဤ မေတ္တသုတ်ကို တောအုပ်ဝကစ၍ ရွတ်လျက် ကျောင်းသို့ ဝင်ကြလေ” ဟု မှာတော်မူပြီးမှ လွှတ်တော်မူလိုက်၏။ ထိုရဟန်း တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးလျက် အစဉ်အတိုင်း ပြန်လည်၍ လာကြသဖြင့် တောအုပ်သို့ ရောက်သည်မှ စ၍ မေတ္တသုတ်ကို ရွတ်လျက် နေရာဟောင်းသို့ ဝင်ကြကုန်၏။ ထို အခါ မေတ္တသုတ်၏ အာနုဘော်ကြောင့် တောအုပ်၏ အတွင်း၌ ရှိကုန်သော နတ်အပေါင်းတို့သည် ချစ်မြတ်နိုးသောမေတ္တာစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်း ငါးရာတို့ကို ခရီးဦးကြိုဆိုလျက် လက် တွင် ပါသော သပိတ်သင်္ကန်းတို့ကို လှမ်းယူသဖြင့် ခြေဆုပ် လက်နယ်အမှုကို ပြုကြကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့အား အန္တရာယ် ကင်းစေခြင်းငှါ ထိုထိုသော အရပ်တို့၌ အစောင့် အရှောက် ကိုလည်း စီရင်ကုန်၏။ ထိုနတ်အပေါင်းတို့သည် ရဟန်းငါးရာ တို့နှင့် ကျက်ပြီးသော ပျားရည်ကဲ့သို့ ရောနှော့ ဆက်ဆံလျက်

ငြိမ်သက် ချမ်းမြေ့စွာနေကုန်၏။ ရဟန်းငါးရာ တို့သည်လည်း ရှေးကကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အဆင်းအသံအနံ့တို့ကို မမြင် မကြား မနံရသောကြောင့် စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၍ ဝိပဿနာကို အားထုတ်သည်ရှိသော် “ဤ ငါတို့၏ ခန္ဓာကိုယ် သည်ပျက်စီးတတ်သောသဘော၊ ကြာမြင့်စွာမတည်တတ်သော သဘော ရှိသောကြောင့် မြေအိုးနှင့်တူစွာတကား” ဟူ၍ နှလုံး သွင်းကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော် ဝန္ဓကုဋ်တိုက်၌ နေတော်မူလျက် ထိုရဟန်းတို့၏ နှလုံးသွင်းခြင်း ကို သိတော်မူ၍ ယူဇနာတရာ ကွာဝေးသော်လည်း မျက်မှောက် တူရ၌နေတော်မူသကဲ့သို့ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ် တို့ကို တပြိုင်နက် လွှတ်သဖြင့် ကိုယ်တော်ကို ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူပြီး လျှင် ကုမ္ဘာပမံ၊ ကာယမိမံ ဝိဒိတွာ၊ နဂရူပမံ စိတ္တံမိဒံ ထပေတွာ၊ ယောဓေထ မာရံ ပညာဝုဓေန၊ ဇိတဉ္စ ရက္ခေ အနိဝေသနော သိယာ၊ ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။ ဘိက္ခုဝေ- ရဟန်းတို့၊ ဣမံကာယံ-ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ကုမ္ဘာပမံ မြေအိုးနှင့် တူချေ၏ဟူ၍၊ ဝိဒိတွာ-ဉာဏ်ဖြင့်သိမြင်ပြီး၍၊ ဣဒံစိတ္တံ-ဤစိတ် ကို၊ နဂရူပမံ-မြို့ကဲ့သို့ မြဲမြံခိုင်ခံ့စွာ၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ ပညာ ဝုဓေန-ဝိပဿနာပညာ၊ အရိယမဂ်ပညာ တည်းဟူသော လက် နက်ဖြင့်၊ မာရံ-ကိလေသမာရ်ကို၊ ယောဓေထ - ပုတ်ခတ် ဖျက်ချိုး စစ်ထိုးရာ၏၊ ဇိတဉ္စ-ရပြီးအောင်ပြီး ဈာန်သမာပတ်ကို လည်း၊ ရက္ခေ-စောင့်ရာ၏၊ အနိဝေသနော-ကပ်ငြိတွယ်တာ ခြင်း မရှိသည်၊ သိယာ-ဖြစ်ရာ၏။ ။ ဤဂါထာကို ဟောတော်မူ သော အဆုံး၌ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည် နေမြဲအရပ်၌ နေလျက်ပင် ပဋိသန္တိဒါလေးပါးနှင့် တကွ ရဟန္တာအဖြစ်သို့

ရောက်၍ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းအံ့ဩသဖြင့် ရိသေစွာ ရှိခိုးလျက် ဘုရားအထံတော်သို့ ပြန်လည်လာရောက် ကြကုန်၏။ ရဟန်းငါးရာတို့သည် မေတ္တ သုတ် ပရိတ်တည်းဟူသော လက်နက်ကို အမှီပြု၍ အန္တရာယ် ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကြသဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကြကုန် သည်။ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်ကား မေတ္တာဘာဝနာကို ပွားစေခြင်းကိစ္စ၊ ဘေးဥပဒ် အန္တရာယ်တို့ကို စောင့်ရှောက် တားမြစ်ခြင်းကိစ္စ၊ ဝိပဿနာ၏ အခြေဖြစ်သော ပါဒကဗျာန် ကိစ္စ ဤသုံးပါးသော ကိစ္စကို ပြီးစေနိုင်သည်။ (ဓမ္မပဒအဋ္ဌ ကထာ၊ ခုဒ္ဒကပ'၂၄ အဋ္ဌကထာ စသော ကျမ်းတို့မှ လာသည်။)

မေတ္တသုတ် ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိပြီး၏။

× × × × ×

ခန္ဓသုတ်ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား သခင်သည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ မထင် ရှားသော ရဟန်းတဦးသည် မြွေကိုက်သောကြောင့် အနိစ္စ ရောက်လေ၏။ ထို အကြောင်းကို ရဟန်းတို့က မြတ်စွာ ဘုရားအား ကြားလျှောက် ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း ချစ်သားတို့၊ ထိုသေလွန်သော ရဟန်းသည် မြွေမျိုးလေးပါး တို့ကို မေတ္တာစိတ်ဖြင့် မနှံ့စေသည် ဖြစ်ရာ၏။ ချစ်သားတို့၊ ထိုသေလွန်သော ရဟန်းသည် မြွေမျိုးလေးပါးတို့ကို မေတ္တာ စိတ်ဖြင့် နှံ့စေသည်ဖြစ်ပါမူ မြွေကိုက်ရာ၊ ကိုက်သော်လည်း မသေရာ၊ ချစ်သားတို့၊ မြွေမျိုးအပြား လေးပါးရှိသည်။ လေးပါး ဟူသော်ကား - ဝိရူပက္ခမြွေမျိုးတပါး၊ ရောပထ မြွေမျိုးတပါး၊

ဆဗ္ဗာပုတ္တမြွေမျိုးတပါး၊ ကဏ္ဍာဂေါတမမြွေမျိုးတပါး ဤသို့ အားဖြင့် လေးပါးတည်း။ ဆိုခဲ့ပြီးသော မြွေမျိုး လေးပါးတို့ကို မေတ္တာစိတ် မနှံစေသောကြောင့်သာ မြွေကိုက်၍ သေလွန်ရလေသည်။ မေတ္တာစိတ် နှံ့ပါမှုကား မြွေကိုက်၍ မသေရာ၊ ချစ်သားတို့၊ ယခုနေ့မှစ၍ ကိုယ်ကို လုံစေခြင်းငှါ မြွေမျိုး လေးပါးတို့ကို မေတ္တာစိတ် နှံ့စေကြကုန်” ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ “ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ” အစရှိသော ခန္ဓသုတ်ပရိတ်ကို ဟောတော်မူသည်။ ။

ရှေး လွန်လေ ပြီးသောအခါ ငါတို့ ဘုရား အလောင်းတော်သည် ရသေ့ရဟန်းပြု၍ တပည့်ငါးရာနှင့်တကွ ဂင်္ဂါမြစ်အနီး-တောအရပ်၌ နေသည်ရှိသော် တယောက်သော ရသေ့သည် မြွေကိုက် သဖြင့် သေလွန်၏။ ထို အကြောင်းကို တပည့်ရသေ့တို့က ဆရာဖြစ်သော ဘုရားအလောင်း ရှင်ရသေ့အား လျှောက် ကြကုန်၏။ ဘုရားအလောင်း ရှင်ရသေ့သည် “ငါ့ရှင် ရသေ့တို့၊ မြွေလေးပါးကို မေတ္တာပို့သပါမှုကား ထို ရသေ့ကို မြွေမကိုက်ရာ၊ ကိုက်သော်လည်း အဆိပ်မတက်နိုင် သဖြင့် သေလွန်မည်ကို ထားဘိဦး။ အဏုမြူခန့်မျှ ဒုက္ခမဖြစ်ရာ၊ မေတ္တာ မပို့သောကြောင့်သာ ထို ရသေ့ မြွေကိုက်၍ သေလွန် ရလေသည်။ ငါ့ရှင်တို့၊ ယနေ့မှစ၍ မြွေ၊ ကင်း သန်း စသော သတ္တဝါ တို့ကြောင့် ဘေးရန် မရှိစေခြင်းငှါ မြွေမျိုးလေးပါး နှင့် တကွ အန္တရာယ် ပြုတတ်သော သတ္တဝါတို့ကို မေတ္တာပို့သ ကြကုန်” ဟူ၍ ဆုံးမတော်မူပြီးလျှင် “ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ” အစရှိသော ခန္ဓသုတ် ပရိတ်ကိုပင် သင်ကြားတော်မူလေသည်။ ရသေ့အပေါင်းတို့လည်း ဘုရားလောင်း သင်ကြားတော်မူပေ သော ခန္ဓသုတ် ပရိတ်ကို နေ့ညဉ့်မပြတ် ရွတ်အံ့ သရဇ္ဈာယ်ကြ

လျက် မြွေမျိုးလေးပါးနှင့် တကွ အန္တရာယ် ပြုတတ် သော သတ္တဝါတို့ကို မေတ္တာ ပို့ကြ ကုန်၏။ ထိုအခါ မြွေ၊ ကင်းသန်း စသော သတ္တဝါ တို့သည် မေတ္တာပို့သဖြင့် ရုတ်အံ့ သရဇ္ဈာယ် သော ခန္ဓသုတ်ပရိတ်၏ အာနုဘော်ကြောင့် မိမိ မိမိတို့ကို ထိပါး တိုက်ခိုက်မိသော်လည်း အန္တရာယ် မပြုကြကုန်။ ဝေးစွာ လွတ် ရာ အရပ်သို့သာ ရှောင်ခွါထွက်သွားကြကုန်၏။ ရသေ့အပေါင်း တို့လည်း မြွေ၊ ကင်းသန်း အစရှိသည်တို့ကြောင့် အန္တရာယ်မရှိ သဖြင့် ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းကိုရ၍ ကသိုဏ်း ပရိကံ ဗြဟ္မဝိဟာရ တရားတို့ကို ပွားစေသည် ရှိသော် ဈာန် အဘိညာဏ် သမာပတ်ကို ရကြကုန်သဖြင့် ဘဝပြောင်းသွား သောအခါ ဘုရားအလောင်း ရှင်ရသေ့နှင့်တကွ ဗြဟ္မာ့ပြည် သို့ လားကုန်၏။ (စတုတ္ထနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်၊ ဒုက နိပါတ် ခန္ဓဇာတ်တို့၌ လာသည်။)

ခန္ဓသုတ်ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပြီး၏။

× × × × ×

မောရဇာတ်ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန် ကျောင်း တော်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ သာ သနာတော်၌ မမွေ့လျော်သော ရဟန်းတစ်ဦးကို အကြောင်း ပြု၍ မောရဇာတ်ကို ဟောတော်မူသည်။ ဟောတော်မူ ဟန်ကား....လွန်လေပြီးသောအခါ ကာသိကရင်တိုင်း ဗာရာဏသီပြည်တွင် ဗြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော မင်းသည် တရားနှင့် အညီ မင်းပြုသည် ရှိသော် ငါတို့ဘုရားအလောင်းသည် ရွှေ

ဥဒေါင်းမင်းဖြစ်၍ ဟိမဝန္တာတော၏ အတွင်း ခုနစ်ထပ်သော
 တောင်တန်းအစဉ်တို့တွင် လေးခုမြောက်သော တောင်တန်း
 အစဉ်၌နေ၏။ ထို ရွှေဥဒေါင်းမင်းသည်၊ နံနက်မိုးသောက်၍
 အစာရှာ သွားခါနီး ကာလ၌ နေရာမှထသဖြင့် အရှေ့အရပ်မှ
 ထွက်သောနေကို ကြည့်၍ “ဥဒေတယံ” အစရှိသော နှစ်ဂါထာ
 ကို အရံအတား အလိုငှါ သရဇ္ဈာယ်ပြီးမှ ကျက်စားရာ အရပ်
 သို့ သွား၍ သစ်သီး သစ်ဥတို့ကို သုံးဆောင်လျက် နေ့အဖို့
 လွန်သည်ရှိသော် နေမြဲဌာနသို့ ပြန်ခဲ့သဖြင့် ညချမ်းကာလ၌
 အနောက်အရပ်သို့ ဝင်ရောက်သော နေကို ကြည့်မျှော်လျက်
 “အပေတယံ” အစရှိသော နှစ်ဂါထာကို အရံအတား အလို
 ငှါ သရဇ္ဈာယ်ပြီးမှ အိပ်၍ ညဉ့်အဖို့ကိုလွန်စေသည်။ ဤသို့သော
 နည်းဖြင့် တနေ့မပြတ် အရံအတားပြုသောကြောင့် ကျက်စား
 ရာ အရပ်၊ ကိန်းအောင်းရာအရပ်တို့၌ တဆံချည်ခန့်မျှ တေးရန်
 အန္တရာယ်မရှိဘဲ အလွန်တရာ ချမ်းမြေ့ သာယာစွာ နေတော်မူ
 သည်။ တနေ့သ၌ ဗာရာဏသီပြည်ကို အစိုးရသော ဗြဟ္မဒတ်
 မင်း၏ မိဖုရားကြီးသည် မိုးသောက်ယာမ် အချိန်တွင် ရွှေဥ
 ဒေါင်းမင်းလာ၍တရားဟောသည်ကို နာရဟန်အိပ်မက်မြင်မက်
 သဖြင့် ရွှေဥဒေါင်းမင်းဟောပြသောတရားတော်ကို နာလိုသော
 ဆန္ဒ ရှိသောကြောင့် ဗြဟ္မဒတ် မင်းအား အကြောင်းကြား၍
 တောင်းပန်သည် ကာလ ဗြဟ္မဒတ်မင်းက ရွှေဥဒေါင်းမင်း
 နေရာဌာနကို ကြားဘူးသော မူဆိုးတယောက်ကို စေလွှတ်၍
 ဖမ်းစေပါသော်လည်း “ဥဒေတယံ၊ အပေတယံ” အစရှိသော
 အရံအတား ဂါထာကို နှစ်ကြိမ်တိုင် သရဇ္ဈာယ်သောကြောင့်
 မမိနိုင်ချေ။ မူဆိုးလည်း တောအရပ်၌ပင် သေလေ၏။ မိဖုရား

လည်း တောင့်တသော အာသာကို မရသောကြောင့် အနိစ္စ
ရောက်လေ၏။ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ရွှေဥဒေါင်းမင်းကြောင့်
ငါ့မိဖုရား သေဆုံးရလေသည်ဟု ရန်ငြိုးဖွဲ့ထား၍ နောက်
မင်းတို့ လက်ထက် ဖျက်ဆီးရစ်စေခြင်းငှါ “ဤ မည်သော
အရပ်၌ရှိသော ရွှေဥဒေါင်းမင်း၏အသားကို စားရသောသူတို့
သည် မအိုမသေနေရ၏။ ရွှေဥဒေါင်းမင်းကိုရအောင် ဖမ်းယူ
ပြီးလျှင် သတ်စားကြကုန်” ဟု စာရေး၍ ထားခဲ့ပြီး စုတေ
လေ၏။ နောက်မင်းသည် ထိုစာကိုမြင်လျှင် မအိုမသေနေလို
သောကြောင့် မူဆိုးတဦးကို ဖမ်းစေသည်။ အရံအတား ပရိတ်
၏ အာနုဘော်ကြောင့် မမိနိုင်။ မူဆိုးနှင့်မင်း နှစ်ဦးလုံးပင်
သေဆုံးပြန်၏။ ဤသို့သော နည်းဖြင့် မင်းခြောက်ဆက် တိုင်
အောင် မူဆိုးခြောက်ယောက်တို့ လုံ့လပြု၍ ဖမ်းသော်လည်း
မမိနိုင်ရှိလေသည်။ ခုနစ်ဆက် မြောက်သော မင်းလက်ထက်
ဖမ်းယူခြင်းငှါ လုံ့လပြုသော မူဆိုးသည် အရံအတား ပရိတ်
၏ အာနုဘော်ကြောင့် မမိနိုင်ရှိသည်ကိုသိ၍ ဥဒေါင်းမကို
လွှတ်ရာတွင် တဏှာမြွေးယှက်သဖြင့် အရံအတား မပြုမီ၊
သတိလစ်ချေသောကြောင့် မူဆိုးထောင်သော ညွတ်ကွင်း၌
ငြိ၍ ဖမ်းမိလေလျှင် ဗာရာဏသီပြည်သို့ ဆောင်ယူ၍ မင်းကြီး
ထံ ရောက်သည်ရှိသော် တရားစကားဖြင့် ကြည်ညိုစေပြီးမှ
နေရင်းဌာန ဟိမဝန္တာတောသို့ ပြန်လည်၍ ချမ်းမြေ့စွာ နေရ
ကြောင်းနှင့်တကွ မောရဇာတ်ကို အကုန်အစင် ဟောတော်မူ
သည်။ (ဒုကနိပပါတ် မောရ ဇာတ်ထွက်။)

မောရသုတ်ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပြီး၏။

ဝဋ်သုတ် ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် အခါတပါး ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက် ဒေသစာရီ ကြွတော်မူသည်ရှိသော် မဂဓတိုင်း၏ အတွင်း တခုသောတောအုပ်သို့ ရောက်သောအခါ အခိုးအလျှံ နှင့်တကွ ကြီးစွာသော တောမီးလောင်၍ လာသည်ကို ပုထုဇန ရဟန်းတို့ မြင်လျှင် သေဘေးမှ ကြောက်သောကြောင့် မီးကြို၍ တိုက်မည် ကြံစည်သဖြင့် ပွတ်ခုံပွတ်ကျပြုပြင်၍ မီးပွတ်ကြကုန် ၏။ ထိုအခါ ပညာရှိသော ရဟန်းတို့က “ငါ့ရှင်တို့၊ မြေ၌ ရပ် လျက် ကောင်းကင်ထက်က တက်ထွန်းတောက်ပသော နေ၊လ ကို မမြင်သကဲ့သို့ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌နေလျက် သမုဒ္ဒရာကို မမြင် သကဲ့သို့ မြင့်မိုတောင်ကိုမှီလျက် မြင့်မိုတောင်ကို မမြင်သကဲ့သို့ လောကသုံးပါး၌ အဟုမရှိသော ဘုရားသခင်နှင့် အတူနေပါ လျက် ဘုရားသခင်ကိုမရှု၊ မီးကြို၍တိုက်မည်ကို ပြုကြကုန်သည်။ ဘုရားရှင်၏ တန်းခိုး အစွမ်းတော်ကို မသိပါကုန် တကားဟု ဆိုကြရာတွင် အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အနီးသို့ ပြေးသွားကြ၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြကုန်၏။ မြတ်စွာ ဘုရားလည်း ရဟန်းအပေါင်းနှင့်တကွ တခုသောတောအုပ်၌ ရပ်တော်မူ၏။ တောမီးသည်လည်း ဘုရားရပ်တော်မူရာ ဌာန၏ ပတ်ဝန်းကျင် တဆယ့်ခြောက်မင်းပယ်စာ ထုတ်ချင်းလျှီ သုံး ဆယ့် နှစ်မင်းပယ်စာ ပမာဏရှိသော အရပ်သို့ ရောက်လျှင် မြက်မီးရှူးတို့ကို ရေမှာနှစ်သကဲ့သို့ တခဏခြင်း ငြိမ်းလေ၏။ ရဟန်း အပေါင်းတို့သည်လည်း မီးငြိမ်းသည်ကို မြင်၍ စိတ် စေတနာ မရှိသော တောမီးသည် ဘုရား၏အနီးသို့ ရောက် လျှင် တခဏခြင်းငြိမ်းလေသည်။ ဘုရား၏တန်းခိုး အာနုဘော်

မည်သည်ကား အံ့ဘွယ်ရှိပေစွာဟု ချီးမွမ်း ပြောဆိုကြကုန်၏။ ရဟန်းတို့စကားကို ဘုရားသခင်ကြားတော်မူ၍ “ချစ်သားတို့၊ ဤတောမီးငြိမ်းခြင်းသည် ယခုအခါ၌ ငါဘုရား၏အစွမ်း အာနုဘော်ကြောင့် မဟုတ်၊ ရှေးအခါ၌ ငါပြုသောသစ္စာ၏ အစွမ်း အာနုဘော်ကြောင့်သာဖြစ်သည်။ ဤတောအုပ်ကို တကမ္ဘာပတ်လုံး မီးမလောင်နိုင်ရာ၊ သစ္စာ၏အာနုဘော်ကြောင့် တကမ္ဘာပတ်လုံးတည်သော အံ့ဘွယ်တပါးဖြစ်သည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဒုကုဋ်ကိုလေးထပ်ခေါက်၍ ခင်း၏။ ယင်းသို့ ခင်းသောနေရာ၌ မြတ်စွာဘုရား ထက်ဝယ်ဘွဲ့ခွေနေတော်မူသည် ရှိသော် သင်္ဃာတော်တို့လည်း မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက်ဝန်းရံ၍ ထိုင်နေပြီးလျှင် ရှေးအကြောင်းကို ထင်ထင်ရှားရှား ဟောကြားတော်မူပါဟု လျှောက်တောင်း ပန်သဖြင့် ရှေးအကြောင်းကို ဟောတော်မူသည်။ ။ ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ မဂဓတိုင်း၏အတွင်းဖြစ်သော ဤတောအုပ်၌ ငါဘုရားအလောင်းတော်သည် ငှက်အမျိုး၌ဖြစ်၍ ဥခွံတွင်းမှ ပေါက်သဖြင့် အတောင်အလက်မစုံမီ တောမီးလောင်သည်ရှိသော် ငှက်အပေါင်းတို့သည် သေဘေးကို ကြောက်သောကြောင့် နေရာအသိုက်မှ ထွက်ပြေးကြကုန်၏။ ဘုရားလောင်း၏ မိဘတို့သည်လည်း ဘုရားလောင်းကို စွန့်၍ပြေးလေကုန်၏။ ဘုရားအလောင်းငှက်မင်းသည် နေရာအသိုက်မှ ဦးခေါင်းထောင်၍ ကြည့်လျှင် တောမီးလွှမ်းမိုး၍ လာသည်ကို မြင်သဖြင့် ငါ့အား အတောင်ရှိသော်လည်း မပျံနိုင်ချေ၊ ခြေရှိသော်လည်း မသွားနိုင်ဘိ၊ ငါ၏မိဘတို့သည်လည်း ငါ့ကိုစွန့်ပစ်၍ပြေးသွားကြလေပြီ။ ယခုငါ့မှာ ကိုးကွယ်ရာမရှိ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ အဘယ်ကဲ့သို့သော အကြောင်းဖြင့်

သေဘေးမှ လွတ်ပါအံ့နည်းဟု ဆင်ခြင်အောက်မေ့သည်ရှိသော်
 ‘အတ္ထိလောကေသီလဂုဏော’ အစရှိသော နှစ်ဂါထာလာသည့်
 အတိုင်း ဤလောက၌ သီလဂုဏ် ကျေးဇူး၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီး
 သော ရှေးရှေးဘုရားတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးတို့သည်ထင်ရှားစွာရှိကုန်၏။ ငါ၌လည်း တခုသောသစ္စာ
 တရားရှိ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရား၊ တရား၊ သီလဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို
 ဆင်ခြင်အောက်မေ့လျက် သစ္စာပြုသဖြင့် တောမီးကို ငြိမ်းစေ၍
 ငါနှင့်တကွ ငှက်အပေါင်းတို့၏ ချမ်းသာခြင်းကိုပြုအံ့ဟု ကြံပြီး
 လျှင်၊ “သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ” အစရှိသော ဂါထာလာသည့်
 အတိုင်း “ငါ့အား အတောင်ရှိသော်လည်း မပျံနိုင်လေ၊ ခြေရှိ
 သော်လည်း မသွားတတ်ဘိ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း ငါ့ကို
 စွန့်ပစ်၍ ပြေးသွားကြလေပြီ၊ ဤစကားသုံးခွန်းသည် မချွတ်
 မယွင်းမှန်သော သဘောရှိပါ၏။ ဤသို့ မချွတ်မယွင်း မှန်သော
 သစ္စာစကားကိုဆိုသဖြင့် ထိုသစ္စာစကား၏ အာနုဘော်ကြောင့်
 တောမီးသည် ဤအရပ်မှ ဖဲသည်ဖြစ်စေသော” ဟု သစ္စာပြု
 လေ၏။ ယင်းသို့ သစ္စာပြုသည်ရှိသော် “သဟ သစ္စေ ကတေ
 မယှံ” အစရှိသော ဂါထာလာသည့် အတိုင်း အခိုးအလျှံနှင့်
 တကွ ပြင်းထန်စွာ လာသောတောမီးသည် တဆယ့်ခြောက်မင်း
 ပယ်စာ ပမာဏရှိသောအရပ်ကို ရှောင်လွှဲ၍ ရေ၌နှစ်ချအပ်သော
 မြက်မီးရှူးပမာဏ တခဏခြင်း ငြိမ်းလေ၏။ ထို တောအုပ်သည်
 ဘုရားလောင်း ငုံးမင်း၏ သစ္စာအာနုဘော်ကြောင့် ဤကမ္ဘာ
 ဆုံးသည်တိုင်အောင် မီးမလောင်နိုင်သော အံ့ဩဘွယ်တပါး
 ဖြစ်လေသည်။ ငုံးမင်းသည်လည်း အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေ
 သည်ရှိသော် ကံအားလျော်စွာ လားလေ၏။ မြတ်စွာဘုရား

သည် ရှေးဦးဖြစ်ဘူးသော အတ္ထုပ္ပတ္တိကို အကျယ် ဟောတော်
မူပြီးလျှင် သစ္စာလေးပါးကို ပြတော်မူလေသည်။ သစ္စာလေးပါး
တရားဆုံးသောအခါ ရဟန်းအပေါင်းတို့တွင် အချို့ သောတာ
ပန်, အချို့သကဒါဂါမ်, အချို့အနာဂါမ်, အချို့ရဟန္တာ ဖြစ်ကြ
ကုန်၏။ ငှ်းမင်း၏အမိသည် မယ်တော်မာယာမိဖုရားကြီး၊ ငှ်းမင်း
၏ အဘသည် ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၊ ငှ်းမင်းမူကား
ငါဘုရားဖြစ်လာ၏ဟု အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်နှစ်ပါးကိုစပ်၍ ဇာတ်ကို
ပေါင်းတော်မူသည်။ (ဧကနိပါတ် စရိယာပိဋကကျမ်းထွက်။)

ဝဇ္ဇသုတ် ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိပြီး၏။

× × × × ×

ဇေယျသုတ်ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ရဟန်း
အပေါင်းတို့ကို ခေါ်တော်မူပြီး၍ “ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါ
သုရ သင်္ဂါမော သမုပဗျူဠော အဟောသိ” အစရှိသဖြင့် ဇေယျ
သုတ် ပရိတ်ကို ဟောတော်မူသည်။ ထိုဇေယျသုတ် ပရိတ်၌
အဓိပ္ပါယ်ကား - ချစ်သားရဟန်းတို့ ရှေးကဖြစ်ဘူးသည်ကို ငါ
ဘုရား ဟောတော်မူအံ့။ တာဝတိံသာနတ်တို့နှင့် အသုရာနတ်
တို့ စစ်ဆိုင်ကြသောအခါ သိကြားမင်းသည် တာဝတိံသာ နတ်
တို့ကို ဤသို့ဆို၏ “အချင်းနတ်သားတို့၊ စစ်မြေပြင်၌ စည်းဝေး၍
နေသော နတ်သားတို့အား ကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊
ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း ဖြစ်သည်ရှိသော် ငါ၏တမ်းခွန်ဖျား
ပဇာပတိနတ်မင်း၏ တမ်းခွန်ဖျား ဝရုဏနတ်မင်း၏ တမ်းခွန်ဖျား

ဤသာန နတ်မင်း၏ တမ်းခွန်ဖျား ဤလေးခုသော တမ်းခွန်ဖျား
 တို့တွင် တခုခုကို မျှော်ကြည့်ကြကုန်လော့၊ ယင်းသို့ မျှော်ကြည့်
 ကြသော သင်နတ်သားတို့အား ကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်
 ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း ကင်းငြိမ်းကွယ်ပျောက်လတ္တံ့”
 ဟူ၍ဆို၏။ သိကြားမင်းဆိုတိုင်း ကြည့်ရှုသော်လည်း သိကြား
 မင်းသည် ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟမကင်းသေးသည်ဖြစ်၍ ကြောက်
 ခြင်း၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်း သဘော
 ရှိချေသောကြောင့် ကြောက်ခြင်း စသော အန္တရာယ် သုံးပါး
 ကင်းငြိမ်းသည်လည်း ဖြစ်ရာ၏။ မကင်းငြိမ်းသည်လည်းဖြစ်ရာ၏။
 ချစ်သားတို့ ငါဘုရားသည် သိကြားမင်းကဲ့သို့ ဟောတော်မူအံ့၊
 တောအရပ်၊ သစ်ပင်ရင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သော ရဟန်း
 ယောက်ျား၊” ရဟန်းမိန်းမ၊ လူယောက်ျား၊ လူမိန်းမ တို့အား
 ကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်း
 ဖြစ်သည် ရှိသော် “အရဟတာ” အစရှိသော ငါဘုရား၏ ဂုဏ်၊
 “သွာက္ခာတတာ” အစရှိသော တရားတော်၏ဂုဏ်၊ “သုပ္ပဋိ
 ပန္နတာ” အစရှိသော သဘောတော်၏ဂုဏ် ဤ သုံးပါးသော ဂုဏ်
 ကို အောက်မေ့ကြကုန်လော့၊ ယင်းသို့ အောက်မေ့သည်ရှိသော်
 ငါဘုရားသည် ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကင်းငြိမ်းပြီးသည် ဖြစ်၍
 ကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်း
 သဘောမရှိချေသောကြောင့် ကြောက်ခြင်းစသော အန္တရာယ်
 သုံးပါးသည် ကေနစင်စစ် ကင်းငြိမ်းကွယ်ပျောက်သည်သာ ဖြစ်
 ရာ၏။ မကင်းငြိမ်း မကွယ်မပျောက်ဟူ၍ မရှိရာပြီ။ ဤသို့ တိုက်
 ရိုက် အဓိပ္ပာယ်လာသည်။ အထူးအားဖြင့်ကား....ဤဇင်္ဂသုတ်
 ပရိတ်သည် အောက်မေ့ကာမျှဖြင့် ကောင်းကင်၌ပင် ပကတိ

မြေ၌ကဲ့သို့ တည်ရာကို ရစေတတ်၏။ အဘယ်သူသည် တည်ရာကို ရဘူးလေသနည်းဟူမူကား - သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ သာမဏေငယ်တစ်ဦးသည် မဟာစေတီကိုတက်၍ မြင့်ရာအရပ်သို့ ရောက်လျှင် ခြေချွတ်သဖြင့် ကျလေသည်။ ထို သာမဏေလည်း ကျစဉ် အတွင်း၌ပင် ခံစားသုတ်ပရိတ်ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့မိလေ၏။ ယင်းသို့ ဆင်ခြင် အောက်မေ့ မိချေသောကြောင့် အောက်သို့ မကျဘဲ ကောင်းကင်ထက်တွင် ပကတိမြေမှာရပ်သကဲ့သို့ တန့်ရပ်၍ နေသည်ကို နောက်အတန်ကြာမှ မွေ့မွေ့သာသာ လျှောသက်၍ မြေပြင်သို့ ရောက်လေသဖြင့် ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းဘူးလေသည်။ တည်ရာမှီခိုရာ မရှိသော ကောင်းကင်၌လည်း အောက်မေ့ ကာမျှဖြင့်ပင် ပကတိမြေ၌ကဲ့သို့ တည်ရပ်မှီခိုရာကို ရစေတတ်သည်။ မြေ၌ရပ်ဘည်နေထိုင်၍ ဆင်ခြင်အောက်မေ့သောသူ၊ ရွတ်အံ သရဇ္ဈာယ်သောသူ၊ ဆောင်ရွက်သောသူ၊ နာခံသောသူတို့မှာကား ဆိုဘွယ်ရာမရှိပြီ။ တည်ရပ်ရာ မှီခိုရာကို ကေန မချွတ်ရ၍ ရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းရာသည်။ (ဤအကြောင်းကား သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်၊ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၊ ပရိတ်ကြီး ဋီကာတို့မှာ လာသည်။)

ခဇာသုတ်ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိပြီး၏။

× - - - ×

အာနာပါနာဠိယသုတ် ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အနီး ဂိဇ္ဈကုဋ်ဘောင်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ နတ်ဘီလူးစစ်သည် ကုဋေတသိန်း ရှိသော ဝေဿဝဏ် နတ်မင်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗစစ်သည်

ကုဋေတသိန်းရှိသော ဓတရဋ္ဌနတ်မင်း၊ ကုမ္ဘဏ်စစ်သည် ကုဋေ
 တသိန်းရှိသော ဝိရဋ္ဌကနတ်မင်း၊ နဂါးစစ်သည် ကုဋေတသိန်း
 ရှိသော ဝိရူပက္ခနတ်မင်း ဤလေးယောက်သော ဇတုမဟာရာဇ်
 နတ်မင်းကြီးတို့သည် မိမိတို့ အခြွေအရံစစ်သည် ကုဋေတသိန်းစီ
 နှင့်တကွ ညဉ့်သန်ကောင် အချိန်တွင် ကိုယ်ရောင် တန်ဆာ
 အရောင်တို့ဖြင့် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်အလုံး ထွန်းလင်းတောက်ပစေ
 လျက် မြတ်စွာဘုရား အထံတော်သို့လာ၍ ဆည်းကပ်စေားကုန်
 ၏။ ထိုအခါ ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားကို
 ရိုသေစွာရှိခိုး၍ ဤသို့နားတော်လျှောက်၏။ “ဘုန်းတော်မြောက်
 ပါးရှင် သခင်ဘုရား၊ များစွာသော နတ်ဘီလူး အပေါင်းတို့
 တွင် အချို့သော နတ်ဘီလူးတို့သည် ကိုယ်တော် အရှင်မြတ်ကို
 ကြည်ညို နှစ်သက်ကုန်၏။ အချို့သော နတ်ဘီလူး တို့သည်
 ကိုယ်တော်အရှင်မြတ်ကို မကြည်ညို မနှစ်သက်ကုန်၊ ရဟန်း
 ယောက်ျား၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ လူယောက်ျား၊ လူမိန်းမ ဤ ပရိ
 သတ် လေးပါးတို့သည် ကိုယ်တော်အရှင်မြတ်၏ ဩဝါဒကို
 နာခံ၍ တောတောင်သစ်ပင်ရင်း အစရှိသော ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်
 ၌နေ၍ သူတော်ကောင်းတရားကို ပွားစေသည်ရှိသော် ကိုယ်
 တော်အရှင်မြတ်ကို မကြည်ညိုမနှစ်သက်သော နတ်ဘီလူးတို့
 သည် ညဉ့်ဆဲဒိပ်စက် နှောင့်ရှက်ခြင်းကိုပြုပါသည်။ ပရိသတ်
 လေးပါးကို နတ်ဘီလူးတို့ မညဉ့်ဆဲ မဒိပ်စက် စေခြင်းငှါ
 အာဇာနည်အမည်ရှိသော အရံအတား အစောင့်အရှောက်
 ကို တပည့်သားတော်တို့အား သင်ကြားလေ့ကျက် ဆောင်ရွက်
 ရွတ်အံ့ သရဇ္ဈာယ်ပါစေ” ဟု လျှောက်၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း
 ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းလျှောက်သော စကားကို ဆိတ်ဆိတ်နေ

သဖြင့် ဝန်ခံတော်မူသည်။ ထိုနောင် စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည် အခြွေအရံနှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးပူဇော်၍ စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်သို့ ပြန်ကြလေ၏။ ။ ထိုနေ့ မိုးသောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းအပေါင်းကို ခေါ်တော်မူ၍ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည် အခြွေအရံနှင့်တကွ လာရောက်ကြောင်း၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းက ပန်လျှောက်သည်ကို ဝန်ခံတော်မူလိုက်ကြောင်း၊ ရှိခိုးပူဇော်၍ ပြန်သွားကြလေကြောင်း များကို စေ့စုံစွာ မိန့်တော်မူပြီးလျှင် “ချစ်သားတို့၊ ယနေ့မှစ၍ ပရိသတ် လေးပါးတို့ကို နတ်ကြမ်းဘီလူးရဲတို့ မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက် စေခြင်းငှါ အာဇာနည်ယ အမည်ရှိသော အရံအတား အစောင့်အရှောက်ကို သင်ကြားလေ့ကျက် ဆောင်ရွက် ရွတ်အံ့ သရဇ္ဈာယ်ကြကုန် ” ဟု တိုက်တွန်းတော်မူပြီးမှ “ဝိပဿိဿစ နမတ္ထု-အစ မဟန္တံ ဝိဘဿာရဒံ” အဆုံးရှိသော ခြောက်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ရဟန်းတို့လည်း အာဇာနည်ယ ပရိတ်တော် ခြောက်ဂါထာကို ဘုရားဟောတော်မူသည့်အတိုင်း သင်ကြားလေ့ကျက် ဆောင်ရွက်သဖြင့် တော၊တောင်၊ သစ်ပင်ရင်း အစရှိသော ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ ရွတ်အံ့ သရဇ္ဈာယ်ကြကုန်၏။ ထိုအခါ ရဟန်းယောက်ျား၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ လူယောက်ျား၊ လူမိန်းမ ဟု ဆိုအပ်သော ပရိသတ် လေးပါးတို့အား နတ်ကြမ်းဘီလူးရဲတို့ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက် နှောင့်ရှက်ခြင်းကို မပြုသဖြင့် ချမ်းမြေ့ သာယာစွာ သူတော်ကောင်း တရားကို ပွားများ ပြည့်စုံအောင် ရွက်ဆောင် အားထုတ်နိုင်ကြကုန်၏။ (သုတ်ပါထေယျကျမ်းထွက်။)

ဤသုတ်၌—ဝိပဿိဿစ နမတ္ထု၊ စသော ဂါထာမှစ၍ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ—စသော ခြောက်ဂါထာသာလျှင် အာဇာနာ ဋီယသုတ် ပါဠိတော်က လာရင်း ဖြစ်လေသည်။ ဧတေ စညေစ- အစရှိသော နောက်ဂါထာတို့မှာ သီဟိုဠ်ဆရာကြီးတို့ နောက်မှ ရေးသွင်းပြန်ကြသော ဂါထာတို့ဖြစ်သည်။ ထိုဂါထာတို့တွင်-- “သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တိ” အစရှိသော ဂါထာကား—ဗုဒ္ဓဝင် ပါဠိတော်၌ လာသည်။ ‘အဘိဝါဒန သီလိဿ’ စသောဂါထာ ကား—ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌ လာသည်။ ကြွင်းဂါထာ နှစ်ဆယ်တို့ မှာ ရတနာသုံးပါး၊ နတ်၊ နဂါးတို့ ဂုဏ်ကို ချီးမွမ်း မြှောက်ဆို၍ အာသိသပြုသော လက္ခဏာ အဓိပ္ပာယ်ပါအောင် ဆရာကြီးတို့ သီကုံးရေးသားကြသော ဂါထာတို့ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ပါဠိ တော် လာရင်း မဟုတ်သော်လည်း ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်သူ၊ နာခံ သူတို့မှာ အကျိုးရှိပါ၏။ ။ ဂါထာနှစ်ရာ ငါးဆယ်ကို တဘာ ဏဝါရ ဆိုသည်။ ဤအာဇာနာဋီယ သုတ်၌ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း ကြီး လျှောက်သော ပါဠိအစဉ် တဘာဏဝါရ၊ ဘုရား ဟော တော်မူသော ပါဠိတော်အစဉ်တဘာဏဝါရအားဖြင့် နှစ်ဘာဏ ဝါရ ရှိသော်လည်း အရံအတား အစောင့်အရှောက် ဖြစ်သော ခြောက်ဂါထာကိုသာ ရှေးဆရာကြီးတို့ ထုတ်နုတ်၍ ပရိတ်ကြီး တွင် ရေးသွင်းထားတော်မူကြသည်။

အာဇာနာဋီယသုတ်ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိပြီး၏။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံး နေတော် မူသော အခါ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်ကို ဟောတော်မူသည်။ ဟောတော်မူဟန်ကား ဘာဝတ္ထိပြည်တွင် ပသေနဒီ ကောသလ မင်း၏ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားအိမ်၌ သားငယ်ကို ဖွားမြင်သော အခါ သူငယ်၏ တန်းခိုးကြောင့် နန်းတော်မှစ၍ ပြည်အားလုံးတို့၌ ရှိသော လက်နက်တို့သည် တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သဖြင့် ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား ကောင်းကင်ကို ကြည့်လေသည် ရှိသော် စောရနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သည်ကိုမြင်၍ မိုးသောက်လျှင် နန်းတော်သို့ သွား၍ “ချမ်းသာစွာ အိပ်ရပါ၏လော” ဟု မင်းကြီးကို မေးလျှောက်၏။ “လက်နက်ရောင် တောက်သောကြောင့် စိုးရိမ်၍ ချမ်းသာစွာမအိပ်ရ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း” ဟု မင်းကြီးက မေးပြန်လေသော် “စိုးရိမ်တော်မမူပါလင့်၊ ယနေ့ည ဖွားမြင်သော အကျွန်ုပ်၏ သားငယ်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်” ဟု လျှောက်၏။ ‘ဤသူငယ်အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း’ ဟု မေးပြန်လျှင် ‘ခိုးသူကြီးဖြစ်ပါလိမ့်မည်’ ဟု လျှောက်ပြီးမှ မင်းကြီး၏ စိတ်ကို နှစ်သိမ့်စေလိုသောကြောင့် ဖျောက်ဖျက်မည် ကြံကြောင်းကို လျှောက်၏။ “တယောက်တည်းသာ ဖြစ်မည်လော၊ အခြွေအရံတို့နှင့်တကွ ဖြစ်မည်လော” ဟု မေးပြန်သည်ရှိသော် “တယောက်တည်းသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်” ဟု လျှောက်၏။ ယင်းသို့သော်ကား အပန်းမကြီးလှချေ၊ မဖျက်ဆီးနှင့် တော့ဟု ဆိုသဖြင့် ကောင်းမွန်စွာပင် မွေးမြူလေ၏။ မင်းကြီး

စိတ်ကိုညည်းဆဲလျက်ဖွားသည်ဖြစ်ရကား ထိုသူငယ်ကို ဟိံသက ဟူ၍ အမည်မှည့်၏။ ထိုဟိံသက သတို့သားသည် အရွယ်ရောက်သောအခါ ရှေးတခုသော သုညကမ္ဘာတွင် လယ်ထွန်သား ဖြစ်၍ အချမ်းနှိပ်စက်သော အရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ထင်းမီး ပြုပြင်၍ လှူခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုကြောင့် ဆင်ပြောင် ငါးစီး၏ အားကို ဆောင်နိုင်ချေ၏။ ပေါ့ပါးလျှင်မြန်၏။ အရှိန်အဝါ အာဏာ တန်းခိုးကြီး၏။ သုံးယူဇနာခရီးကို မနားဘဲ တဟုန် တည်း ပြေးသွားနိုင်၏။ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ သွား၍ ဒိသာပါ မောက္ခ ဆရာအထံ အတတ်ပညာ သင်ရာတွင် ဆရာ သမီး ခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့၏ အမှုကိစ္စကို ကဲလွန်စွာရှုက်ဆောင် သောကြောင့် ဆရာ၏ မယားက အထူးသဖြင့် မ,စချီးမြှင့် ထောက်ပံ့သည်ကို အပေါင်း အဖော် တပည့်တို့က မရှုဆိတ် သဖြင့် ဆရာကို ကုန်းတိုက်ကြလျှင် ဆရာအမျက် ထွက်၍ ဤအရပ်၌ ငါသတ်ချေသော် ဒိသာပါမောက္ခ ဆရာသည် အတတ်ပညာ သင်လာသော တပည့်ကိုပင် သတ်ဘိသည်ဟု မကောင်းသော သတင်း ဖြစ်ရာ၏။ ခွန်အား ကြီးလှသော ကြောင့်လည်း အလွယ်တကူ မသတ်နိုင်ရာ၊ သူတပါးလက် တွင် သေစေအံ့ဟုကြံ၍ အတတ်ပညာ စုံလင်သဖြင့် မိဘထံ ပြန်ပါတော့မည် ခွင့်ပန်သည်တွင် “ဆရာနှစ်သက် မြတ်နိုး သော ဝတ္ထုကိုပေးမှ ဗေဒင်အတတ် ပြီးမြောက်မည်” ဟု ဆို၏။ ‘အဘယ်ဝတ္ထုကို နှစ်သက်မြတ်နိုးပါသနည်း’ ဟု မေး သည်ရှိသော် လူတထောင်ကို သတ်လျှင် တယောက်ယောက် လက်တွင် သေရာ၏ဟု နှလုံးပိုက်၍ “လူတထောင် တို့ကို သတ်ပြီးလျှင် တချောင်း၊ တချောင်းစီ ဖြတ်အပ်သော လက်ျာ

လက်ညှိုး တထောင်ကို အလိုရှိသည်” ဟု ဆို၏။ ဟိံသက
လည်း ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍ လက်နက် ငါးပါးကို ကိုင်စွဲ
လျက် ကောသလမင်း၏ နိုင်ငံဖြစ်သော ဇာလိနီ တောအုပ်
သို့ ဝင်လျက် တောင်နှစ်ခုအကြား၌ နေသဖြင့် တောင်ထိပ်က
မျှော်ကြည့်၍ ခရီးသွားလူကို မြင်လျှင် တခဏခြင်း ပြေးဆင်း
ကပ်ဆီး ဘိစီးသတ်ညှစ်ပြီးမှ လက်ျာဘက်လက်ညှိုးကို သန်လျက်
ဖြင့် ဖြတ်ယူ၍ သစ်ပင်၌ ဆွဲထားသည်ရှိသော် ကျီး၊ စွန်၊ လင်းတ
စား၍ ကုန်လေ၏။ မြေ၌ထားသော လက်ညှိုးတို့သည်လည်း ပုပ်
ဆွေးပျက်ပြိုန်းကုန်၏။ ထိုနောင်မှ လက်ျာလက်ညှိုးတို့ကို ကြိုးနွယ်
တို့ဖြင့် သီလျက် ပန်းကုံးတန်ဆာကဲ့သို့ ပြုပြီးလျှင် စလွယ်တင်
သကဲ့သို့ ပခုံး၌တင်၍ သွားလေရာရာ ဆောင်၏။ ။ ယင်းကဲ့သို့
လက်ညှိုးကို ပန်းကုံးတန်ဆာကဲ့သို့ပြု၍ ဆောင်ရာတွင်မှ ‘အင်္ဂုလိ’
မာလ’ ဟူ၍ အမည်တွင်သည်။ ဇာလိနီတောအုပ်၌ သူသတ်ခိုးသူ
ရှိသည်ဟု အဆင့်ဆင့် ကြား၍ ကြောက်လန့်သဖြင့် အသွား
အလာပြတ်လျှင် နိဂုံဇနပုဒ်ရွာငယ်များသို့သွား၍ ဝေ့မြင်ရာရာ
လူတို့ကို ဖမ်းယူပြန်ချေ သောကြောင့် ပြည်သူတို့ စည်းဝေး၍ ထို
ခိုးသူကို ဖမ်းစိမ့်သောငှါ မင်းရင်ပြင်၌ ကြွေးကြော်ကြကုန်၏။
မင်းလည်း ပြည်သူတို့ စကားကို မဆန်မလွန်သာ သောကြောင့်
နက်ဖြန်ခိုးသူကို ဖမ်းမည်ဟု မြို့အလုံး၌ စည်လည်စေသည်ကို
အမိပုဏ္ဏေးမ ကြားလျှင် သားကို ဆုံးမ ခေါ်ဆောင် စေခြင်းငှါ
အဘ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကို တိုက်တွန်းပါသော်လည်း သားဆိုး
သားမိုက်ကို ငါ့အလိုမရှိ၊ မင်းကြီး အလိုရှိတိုင်း စီရင်ပါစေ ဆို
သဖြင့် ခွင့်မရ ရှိရာတွင် အဘတို့၏ စိတ်နှလုံးထက် အမိတို့၏
စိတ်နှလုံးသည် သားသွီးတို့၌ကလွန်စွာနူးညံ့မြဲဖြစ်သည်နှင့်အညီ

ငါ့သားကို ငါပင်ဆုံးမ ခေါ်ဆောင်မည်ကြံ၍ အမိပုဏ္ဏားမသည် သား၏ အထံသို့သွားလေ၏။ ထိုနေ့မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါတို့ကို ကြည့်တော်မူရာတွင် အင်္ဂုလိမာလကို မြင်လေ၍ ဆင်ခြင်တော်မူသည် ရှိသော် အင်္ဂုလိမာလမှာ လက်ညှိုးတချောင်းရလျှင် တထောင်ပြည့်တော့မည်။ မရနိုင်သည် ကာလရှည်ကြာပြီ ဖြစ်၍ ယနေ့ အမိပင်ဖြစ်သော်လည်း မရှောင်မညှာ သတ်လေရာသည်။ ယင်းသို့ သတ်ချေကမူ ပဉ္စာနန္ဒရိယ ဂရုကကံကြီးငါးပါးတို့တွင် မာတုဃာတက ဂရုကံ ထိုက်၍ မဂ်ဖိုလ်ရေ၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လေတော့မည်။ အမိသည်လည်း အကျိုးမဲ့ မသေတန် သေရှာရလေတော့မည်။ သားအမိ နှစ်ယောက်တို့မှာ ငါဘုရားမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိပြီဟု အောက်မေ့တော် မူချေ၍ သာဝတ္ထိပြည်မှ သုံးယူဇနာ ကွာဝေးသော ဇာလိနိ တောအုပ်သို့ မထင် မရှားသော ရဟန်းတို့၏ အသွင်ဖြင့် ကြွသွားတော်မူ၏။ ထိုအခါ အမိပုဏ္ဏားမလည်း ထိုတောအုပ်သို့ ရောက်၍ “ချစ်သား ဟိံသက၊ ချစ်သားဟိံသက” ဟု ခေါ်သံကို ပေးလျက် ထိုမှဤမှ ဖွေရှာသည်ကို အင်္ဂုလိ မာလသည် အဝေးက မြင်လျှင် ယနေ့အမိပင် ဖြစ်စေကာမညာတားမရှိ အမိကိုပင်သတ်၍ လက်ညှိုးတထောင် ပြည့်စုံစေအံ့ဟု ကြံသဖြင့် သန်လျက်လမ်း၍ လိုက်သည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားသည် သားအမိနှစ်ယောက်တို့၏အကြား၌ ကိုယ်တော်ကို ပြတော်မူ၏။ အင်္ဂုလိမာလသည် အမိကို ကြင်နာလေသောကြောင့် အမိကိုလွှတ်ထား၍ ဘုရားကိုလိုက်သည် ရှိသော် ပကတိ ကြွတော် မူသည်ကို အပန်းတကြီး လိုက်သော်လည်း ဟန်းခိုးတော်ကြောင့် မမီနိုင်ချေ။ ချွေးကြီးတဖြာ၊ ရွှာပန်းဟိုက်၊ တုန်ရိုက် တိမ်းလည်း၊ အသည်းပြတ်ကြွ၊ သေလု

ဘုန်း ရှိသဖြင့် မလိုက်ဘဲရပ်နေပြီးမှ “ရှင်ရဟန်း ရပ်လော့၊ရပ်လော့” ဟုဆို၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက “ငါကားရပ်၏။သင်သာ မရပ်သည်” ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို “ရဟန်းတို့မည်သည် မှန်သောစကားကိုသာ ဆိုကောင်းသည် မဟုတ်လော့၊ သွားလျက်ပင် ငါကား ရပ်၏။သင်သာ မရပ် သည်ဟု အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသိသနည်း” ဟု မေးရာတွင် အင်္ဂုလိမာလအား ဩဝါဒပေးလို၍။ ။ဌိတောဟံ အင်္ဂုလိမာလ၊ သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗဘူတေသု။ နိဓာယဒဏ္ဍံတုဝဉ္စ၊ ပါဏေသု အသညတောသိ။ ။တသ္မာ ဌိတောဟံတုဝမဌိတောသိ။ ။ဟူသောဝါထာကို မိန့်တော်မူ၏။ ။အင်္ဂုလိမာလ-အင်္ဂုလိမာလလုလင်၊ အဟံ-ငါသည်၊ သဗ္ဗဒါ-အခြင်းခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗဘူတေသု-အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍံ-ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်း၊ သတ်ဖြတ်ခြင်း တည်းဟူသော ဒဏ်ကို၊ နိဓာယ-ပယ်စွန့်၍၊ ဌိတော-တည်၏၊ တုဝဉ္စ-သင်သည်ကား၊ ပါဏေသု-သတ္တဝါတို့၌၊ အသညတော-ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက် သတ်ဖြတ်ခြင်းကို မရှောင်ကြဉ်သည်၊ အသိ - ဖြစ်၏၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဌိတော-ရပ်သောသူမည်၏၊ တုဝံ-သင်မူကား၊ အဌိတော-မရပ်သောသူမည်သည်၊ အသိ-ဖြစ်၏၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည် ရှိသော် အင်္ဂုလိမာလသည် ပါရမီရင့်စေပြီးသောသူဖြစ်သောကြောင့် ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိသဖြင့် ဘုံသုံးပါး၌ တုဘက် ပြိုင်ဘက် ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို ကယ်ချွတ်လို၍ ကြွတော်မူသည့် ဖြစ်မည်ဟု နှလုံးပိုက်လျက် စွဲကိုင်သော သန်လျက်ကို ချပြီးလျှင် ခြေတော်ကို ဦးတိုက်၍ ရိုသေစွာ ရှိခိုးလျက် “ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးရှင်သခင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ရဟန်းပြုတော်မူပါ” ဟု လျှောက်

တောင်းပန်လေ၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း ရဟန်းဖြစ်ထိုက်သော အကြောင်း ရှိသည်ကို သိတော်မူ၍ ဧဟိဘိက္ခု၊ ခေါ်တော်မူလျှင် လူ၏အသွင်ကွယ်သဖြင့် ဝါတော်ခြောက်ဆယ်ရပြီးလော့ မဟာထေရ်ကဲ့သို့ ရဟန်းအသွင်ဖြစ်၍ နောက်တော်က ပါစေလျက် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ရောက်သည်ရှိသော် အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏အနီး၌ နေ၏။ ထိုအခါ ပသေနဒီကောသလမင်းသည် မြင်းနှင့်သွားမှ ခိုးသူပြေးလျှင်လည်း လိုက်လွယ်မည်။ ခိုးသူလိုက်လျှင်လည်း ဆုတ်လွယ်မည်ဟု နှလုံးပိုက်၍ အမတ်ငါးရာနှင့်တကွ မြင်းစီးပြီး များစွာသော စစ်သည်အပေါင်း ခြံရံလျက် မြို့က ထွက်သည်ရှိသော် ခိုးသူကို ဖမ်းရမည်လည်း စိုးရိမ် ကြောင့်ကြရန် ရှိသည်။ ပြည်ကို ပြန်ရမည်လည်း ပြည်သူတို့ ကဲ့ရဲ့မည်ကို ရှက်နိုးသည်။ မြတ်စွာဘုရား အထံတော်သို့ ဝင်၍ ရှိခိုး ပူဇော်လျှင် မေးတော်မူ၍ အကြောင်းကို လျှောက်သည် ရှိသော် သွားသင့်ကလည်း ဆိတ်ဆိတ် နေတော်မူပါ လိမ့်မည်။ မသွားသင့်ကလည်း မြစ်တော်မူပါလိမ့်မည်။ ဘုရားမြစ်တော်မူ၍ ပြန်ရလျှင် ပြည်သူတို့ မကဲ့ရဲ့ဟု အကြံ ရှိသဖြင့် ဘုရားအထံတော်သို့ဝင်၍ ရှိခိုးသည် ရှိသော် “ယခုနေမြင့်မှ အဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်နည်း”ဟု မြတ်စွာဘုရားက မေးတော်မူ၍ “အင်္ဂုလိမာလ ခိုးသားကြီးကို ဖမ်းခြင်းငှါ ထွက်လာပါသည်” ဟု လျှောက်ရာတွင် “အင်္ဂုလိမာလကား အခြားသူမဟုတ်၊ ဤရဟန်းပင်ဖြစ်သည်”ဟု မိန့်တော်မူလေသော် အမတ်ငါးရာနှင့်တကွ စစ်သည်အပေါင်းတို့သည် အင်္ဂုလိမာလ ခိုးသားကြီးသည် သန့်လျှက်ကို ထမ်း၍လိုက်တော့မည်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်

သဖြင့် တယောက်မကျန် အဆောတလျင် မြို့သို့ပြေးဝင်၍ မြို့တံခါး ပိတ်ပြီးလျှင် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်တွင် အင်္ဂုလိမာလ ရှိနှင့်၍ မင်းကြီးကို ဖမ်းရစ်လေပြီ။ ငါတို့ကား ပြေးခဲ့ရသည် ပြောဆိုသဖြင့် လက်နက်စွဲကိုင်လျက် မြို့ကိုတက်စီး စောင့်နေ ကြကုန်၏။ မင်းကြီးလည်း အသရေ ပျက်မည်စိုးသောကြောင့် မပြေးမထ ကြောက်လှ၍ ဘုရားရှေ့တော်၌ ဆတ်ဆတ်တုန်လျက်နေသည်ကို မြင်တော်မူလျှင် “တကာတော် မင်းကြီး၊ မကြောက်လင့်၊ အင်္ဂုလိမာလသည် ငါဆုံးမ၍ သိမ်မွေ့နူးညံ့လှပြီ။ ဘေးရန်မရှိ” ဟု မိန့်တော်မူရာတွင်မှ သက်သာရာရ၍ အင်္ဂုလိမာလ ရဟန်းထံ ချဉ်းကပ်ပြီးသော် ရိသေစွာ ရှိခိုးလျက် ပစ္စည်းလေးပါး ပိတ်၍ မြို့သို့ ဝင်လေ၏။ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်လည်း နောက်ကာလ ဝိပဿနာကို ပွားစေ၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့် ဆွမ်းခံဝင်သည် ရှိသော် မြင်မြင်သမျှ လူအပေါင်းတို့သည် ထိတ်လန့် သောကြောင့် ဆွမ်းမလှူသဖြင့် ရခဲသော ဆွမ်းရှိသည်။ တပါးသို့ စေလွှတ်သော အုတ်ကျောက် တုတ်လှန်ကန်တို့သည် အရှင်အင်္ဂုလိမာလ ကိုယ်ပေါ်၌ကျ၍ ဦးခေါင်း ကွဲပေါက်သဖြင့် ယိုထွက်သော သွေးရှိသည်။ ကွဲသော သပိတ်၊ စုတ်ပြတ်သော သင်္ကန်းရှိသည်။ ဤသို့သော ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံစားလျက် ဘုရားအထံတော်သို့ လာရာတွင် “ချစ်သား ယခုဘဝ သင်ပြုသော မကောင်းမှုသည် မျက်မှောက်၌ မကောင်းကျိုးကို ပေးသောကြောင့် ဤသို့ ဖြစ်ချေသည်။ သူတော်ကောင်းတရားကို နှလုံးထား၍ သည်းခံရမည်” ဟု ဆုံးမတော်မူ၏။ တနေ့သ၌ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်အနီးတွင် သားမဖွားနိုင်သောကြောင့် ကိုးကွယ်ရာမဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်သော မိန်းမတယောက်ကို အရှင် အင်္ဂုလိမာလ မြင်လျှင်

အလွန် သနားသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ထို အကြောင်းကို သျှောက်သည်ရှိသော် ပရိတ်ရွတ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ပရိတ်နာ သူတို့အား ဆင်းရဲဒုက္ခ ကင်းလွတ်၍ ချမ်းသာကြမည့်အကြောင်း ကို မြင်တော်မူသည်နှင့် အရှင်အင်္ဂုလိမာလအား ပရိတ်ကို ဟော ကြား ပြသတော်မူပြီးလျှင် “ချစ်သား ဤပရိတ်ကို သားမဖွား နိုင် သော မိန်းမ၏ အနီး၌နေ၍ ရွတ်ချေ” ဟု စေတော်မူ၏။ အရှင် အင်္ဂုလိမာလလည်း ထိုမိန်းမထံသို့သွား၍ ဘုရားပေးတော် မူ သည့်အတိုင်း “ယတောဟံ ဘဂိနိ၊ အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာ တော” အစရှိသောပရိတ်ကို ရွတ်သည်ရှိသော် ကရားမှ သွန်အပ် သော ရေသည် ကပ်ငြိခြင်းမရှိ၊ လျှောက်သကဲ့သို့ ခဏခြင်း ဖွားမြင်လေ၏။ သားအမိနှစ်ယောက်လုံး၌ တဆံချည်ခန့်မျှ ဒုက္ခ မရှိ အလွန် ချမ်းသာကြလေသည်။ နောက်ကာလ သားမဖွားနိုင် သော မိန်းမတို့ကို ဆောင်ယူပြီး၍ ထိုပရိတ်ရွတ်ရာ၌ ထားသည် ရှိသော် ချမ်းသာစွာ ဖွားနိုင်ကုန်၏။ ထိုအရပ်သို့ ရောက်အောင် မဆောင်နိုင်သဖြင့်လည်း အရှင်အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်ရွတ်စဉ် ထိုင် သောနေရာကို ရေဖြင့်ဆေး၍ထိုရေကို သားမဖွားနိုင်သောမိန်းမ ၏ ဦးခေါင်း၌ သွန်းလောင်းသည်ရှိသော် လျင်မြန်စွာ ဖွားမြင်၍ ချမ်းမြေ့သာယာ ကြကုန်သည်။ ယင်းသို့ ဆိုခဲ့တိုင်း ထိုအရပ်သို့ ရောက်သော မိန်းမ၊ ရေသွန်းခံရသော မိန်းမတို့၏ ချမ်းသာစွာ ကိုယ်ဝန်ဖွားခြင်းဟူသောအကျိုးအာနိသင်သည် ပရိတ်၏ အာနု ဘော်ကြောင့် တကမ္ဘာပတ်လုံး အမြဲတည်၏။ ထိုပရိတ်သည် လည်း ငှေးဦးအစစွာ အရှင်အင်္ဂုလိမာလ ရွတ်ရာတွင် သားအမိ နှစ်ယောက် ချမ်းသာသည်ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့် “အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်” ဟူ၍ တွင်လေသည်။ အရှင်အင်္ဂုလိမာလလည်း ပရိတ် ရွတ်၍ သားအမိ နှစ်ယောက် ချမ်းသာသော ကာလမှစ၍

ဤ အရှင်ကား သတ္တဝါတို့၏ ချမ်းသာကိုသာ ဆောင်ပေသည် ဟု လူအပေါင်းတို့ ကြည်ညိုသဖြင့် လှူဒါန်း ပူဇော် ကြသောကြောင့် ပစ္စည်းလေးပါးပေါများ ပြည့်စုံလေ၏။ ခဲအုတ်ကျောက် လှန်ကန်တို့သည်လည်း ရှေးကကဲ့သို့ကိုယ်ပေါ်၌မကျသဖြင့် ဒုက္ခကင်းငြိမ်း၍ အလွန် ချမ်းသာလေ၏။

(မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ပါဠိတော်၊ ၎င်းအဋ္ဌကထာ ကျမ်းတွက်။)

အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည် နိဒါန်းအနုသန္ဓေ နိဂုံးနှင့်တကွ အကျယ်အများ လာသော်လည်း ပရိတ်ကြီး၌ “ယတော ဟံ ဘဂိနိ” အစရှိသော သစ္စာပြုပါ၌ အနည်းအကျဉ်းမျှကိုသာလိုရင်း ဖြစ်၍ ရှေးဆရာတို့ ထုတ်နုတ်ရေးသားသည်။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပြီး၏

× × × × ×

ဗောဇ္ဈင်သုတ်ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ တပည့်ကြီး အရှင်မဟာကဿပသည် ပြင်းထန်လှစွာသော အနာရောဂါ ရောက်၍ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံစားလျက် ညောင်ကြတ် ပင်ရောက်သော လိုက်၌ သီတင်းသုံး နေလေသည်ကို မြတ်စွာ ဘုရား သိတော်မူ၍ ညချမ်းအချိန်တွင် ကိုယ်တော် တပါးတည်း ကိန်းအောင်းရာမှ ထ၍ အရှင်မဟာကဿပ ရှိရာသို့ ကြွသွား သဖြင့် ခင်းအပ်သော ဘုရားနေရာ၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူပြီး လျှင် “ချစ်သားကဿပ၊ ယခုသင်၏ကိုယ်၌ ကပ်ရောက်သော

ရောဂါ ဝေဒနာသည် အတယ်သို့ရှိသနည်း၊ သည်းခံ သာ၏ လော၊ တိုးသလော၊ ဆုတ်သလော” ဟု မေးတော်မူ၏။ ထို အခါ အရှင်မဟာ ကဿပသည် “ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး အရှင် သခင်ဘုရား၊ တပည့်တော်ကိုယ်၌ ကပ်ရောက်သော ရောဂါ ဝေဒနာသည် ပြင်းထန်လှသောကြောင့် သည်းမခံသာပါ။ မဆုတ် မယုတ် တိုးပွားခြင်းရှိပါသည်” ဟူ၍ နားတော် လျှောက်သည် ရှိသော် လောကထွတ်ထား ဘုရားသခင်သည် ထိုရောဂါဝေဒနာ ကို ပျောက်ကင်း ရှင်းလင်းစေခြင်းငှာ “သတ္တိ မေ ကဿပ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ မယာ သမ္ပဒက္ခာတာ” အစရှိသော ကဿပ ဗောဇ္ဈင် သုတ် တရားကို ဟောတော်မူသည်။ ဤသို့ ဟောတော် မူသော ဗောဇ္ဈင်သုတ်တရားကို အရှင်မဟာ ကဿပသည် နှစ်သက် ဝမ်း မြောက်ခြင်းနှင့်တကွ ရိုသေလေးမြတ်လှစွာ နာခံရသောကြောင့် ပြင်းထန်လှစွာသော ရောဂါဝေဒနာသည် ကြာဖက်မှ လျှောကျ သော ရေကဲ့သို့ တခဏခြင်းပင် ပျောက်ကင်းရှင်းလင်းလေသည်။ (ဤကား ကဿပဗောဇ္ဈင်သုတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ။ ။ ဗောဇ္ဈင်သုတ် အလုံးစုံကို ကျက်မှတ်လိုသူတို့ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ကျမ်းတွင် ယူ ပါကုန်။)

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီး ဇေတုဝန် ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ လက်ဝဲရံ အဂ္ဂ သာဝကဖြစ်သော အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ပြင်းထန်သော ရော ဂါ အနာ ကပ်ရောက်ပါ၍ ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားလျက် ဂိဇ္ဈကုဋ် တောင်၌ နေ၏။ ထိုအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားသခင် သိတော် မူ၍ ညချမ်းအချိန်တွင် ကိုယ်တော်တပါးတည်း ကိန်းအောင်း ရာမှ ထတော်မူပြီးလျှင် အရှင်မောဂ္ဂလာန် ရှိရာသို့ ကြွသွားတော်

မူသဖြင့် ခင်းထားသောဘုရားနေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူ၍ “ချစ်သား မောဂ္ဂလာန်၊ ယခု ချစ်သား၏ ကိုယ်တွင် ကပ်ရောက်သော ရောဂါဝေဒနာသည် အဘယ်သို့ ရှိသနည်း၊ သည်းခံသား၏ လော၊ တိုးသလော၊ ဆုတ်သလော” ဟု မေးတော်မူ၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် “လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ ယခုတပည့်တော်၏ ကိုယ်တွင် ကပ်ရောက်သော ရောဂါဝေဒနာသည် ပြင်းထန်လှသောကြောင့် သည်းမခံသာပါ။ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိ၊ တိုးပွားခြင်းသာ ရှိပါသည်” ဟူ၍ နားကော် လျှောက်သည်ရှိသော် လောကသနင်း တရားမင်းဘုရားသည် ထို ရောဂါဝေဒနာ ပျောက်ကင်း ရှင်းလင်းမည့် အကြောင်းကို မြင်တော်မူ၍ “သတ္တိ မေ မောဂ္ဂလာန် ဗောဇ္ဈင်္ဂါ မယာ သမ္ပဒက္ခာတာ” စသော မောဂ္ဂလာန် ဗောဇ္ဈင်သုတ်တရားကို ဟောတော်မူသည်။ ဤသို့ဟောတော်မူသော ဗောဇ္ဈင်သုတ်တရားကို ကြည်ညို နှစ်သက် စုံမက်မြတ်နိုးစွာ ကြားနာရသဖြင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ကိုယ်တွင် ကပ်ရောက်သော ရောဂါဝေဒနာသည် ကရားမှ သွန်သော ရေကဲ့သို့ အလျင်တဆော ကျလျှောလွတ်ကင်း၍ ချမ်းမြေ့သာယာလေ၏။ (ဤကား- မောဂ္ဂလာန် ဗောဇ္ဈင်သုတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ။ ။ ကျက်မှတ်လိုသူတို့ မဟာဝဂ္ဂသံဃုတ်ကျမ်းတွင် ယူပါကုန်။)

သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို အမှီပြု၍ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံး နေတော် မူသောအခါ ကိုယ်တော်မြတ်၌ ပြင်းထန်စွာသော ရောဂါဝေဒနာ ကပ်ရောက်သဖြင့် မသက်သာ ရှိတော်မူသည်။ ထိုကာလ အရှင်မဟာ

စုန္ဒသည် ညချမ်းအချိန်တွင် တပါးတည်း ကိန်းအောင်းရာမှ ထ၍ ဘုရားအထံတော်သို့ သွားပြီးလျှင် ဘုရားသခင်ကိုရိသေစွာ ရှိခိုးလျက် လျှောက်ပတ်ရာက ဆည်းကပ် ခစား၍နေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် “ချစ်သား မဟာစုန္ဒ၊ ဗောဇ္ဈင်တရားကို ငါ ကြားနာလိုသည်။ ထင်ရှားစွာ ရွတ်လျှောက်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အရှင်မဟာစုန္ဒလည်း ဘုရားအမိန့်တော်ကို ရိသေစွာ လိုက်နာဝန်ခံပြီးလျှင် “သတ္တိ မေ ဘန္တေ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ ဘဂဝတာ သမ္မဒက္ခာ” စသော ဗောဇ္ဈင်သုတ်တရားကို မြတ်စွာဘုရားအား ရွတ်လျှောက် လေသည်။ ဤသို့ အရှင်မဟာစုန္ဒ ရွတ်လျှောက်သော ဗောဇ္ဈင်သုတ် တရားကို နှစ်သက် လေးမြတ်ခြင်းနှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရား နာခံသည်ရှိသော် ကိုယ်တော်မြတ်၌ ကပ်ရောက်သော ရောဂါဝေဒနာသည် ပြင်းစွာသော လေဟုန် ခတ်သဖြင့် ပြေးလွင့် ခွါ၍သော လဲ၊ ဝါဒွမ်းကဲ့သို့ မြန်စွာ ပြေးလွင့် ခွါ၍ ချမ်းမြေ့ သက်သာတော်မူလေသည်။ ဤကား မဟာစုန္ဒ ဗောဇ္ဈင်သုတ် တရား။ ။ (ရင်းမဟာဝဂ္ဂသံယုတ်မှာပင် ယူပါကုန်။)

ပရိတ်ကြီးမှာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ သတိသင်္ခါတော - အစရှိသော ဂါထာတို့ကား ဆိုခဲ့ပြီးသော ဗောဇ္ဈင်သုတ် တရားနှင့် တကွ၊ သစ္စာပြု အခြင်းအရာ ပါအောင်ဆရာကြီးတို့ အကျဉ်းရုံး၍သိကုံး ဖွဲ့ဆိုခဲ့သော ဂါထာတို့ဖြစ်သည်။ ပါဠိတော် လာရင်း မဟုတ်၊ အကျိုးအာနိသင်ကား များစွာပင် ရှိမည်မှန်လှတော့သည်။

ဗောဇ္ဈင်သုတ် ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိပြီး၏။

ပုဗ္ဗန္တသမယသုတ်ပရိတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ တဂါထာ သာလျှင် တိကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်ကျမ်း၌ လာရှိသော ပုဗ္ဗန္တသမယသုတ်ထွက်၊ ၎င်း တဂါထာမျှကိုစွဲ၍ ပုဗ္ဗန္တသမယသုတ် ခေါ်ဝေါ်သည်။ ရတနသုတ်၌ လာသော ‘ယံကိဉ္စိဝိတ္ထံ’ ဂါထာကို၊ ဓမ္မေ၊ သံဃေ ထည့်သွင်း၍ သုံးဂါထာ ရေးထား ပွားများလေသည်။ ယံဒုန္နိမိတ္ထံ- စသော အကြွင်းဂါထာတို့ကို ဆရာကြီးတို့ သီကုံး ဖွဲ့ဆိုသည်။ ဘုရားဟော ကျမ်းဂန်လာ မဟုတ်။ သို့မဟုတ်သော်လည်း ကျမ်းဂန်နှင့်အညီ ဖွဲ့ဆိုသော အာသိသ ပတ္ထနာဂါထာ ဖြစ်၍ ရုတ်သူ နာသူတို့မှ အကျိုးရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ပုဗ္ဗန္တသမယသုတ် အကျိုးအာနိသင်ကို ကျမ်းဂန်တွင်အထူးမဆိုသောကြောင့် အထူးမရေးသားလိုက်ပြီ။

မင်္ဂသုတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိသည် အောက် မင်္ဂလသုတ် အမေးအဖြေ မင်္ဂလာခွဲတို့၌ သိသာလောက်ပြီဖြစ်၍ ဤအရာ၌ အထူးမရေးပြီ။

ပရိတ်ကြီး ဝတ္ထုပြီး၏။

× × × ×

ငါးပါးသီလပါဌ်

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊
အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

ဒုတိယမ္ပိ				
တတိယမ္ပိ				

အာမ ဘန္တေ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ				
တတိယမ္ပိ				

အာမ ဘန္တေ။

- (၁) ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
 (၂) အဒိန္နာဒါနာ
 (၃) ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ
 (၄) မုသာဝါဒီ
 (၅) သုရာမေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဌာနာ....

အာမ ဘန္တေ။

ငါးပါးသီလပါဌ် ပြီး၏။

ငါးပါးသီလ အနက်

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ တိသရဏေန-
သုံးပါးသော ကိုးကွယ်ရာနှင့်၊ သဟ-တကွ၊ ပဉ္စသီလံ-ငါးပါး
သော သီလဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မ-ကျင့်ဝတ်တရားတော်မြတ်ကို၊
ယာစာမိ တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တုမေ-အရှင်
ဘုရားတို့သည်၊ အနုဂ္ဂဟံ-ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်းကို၊ ကတွာ-
ပြု၍၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သီလံ-ငါးပါးသီလကို၊ ဒေထ-ပေး
သနားတော် မူပါကုန်ဘုရား။

ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘန္တေ အရှင်ဘုရား။
ဟတိယမ္ပိ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘန္တေ အရှင်ဘုရား။
ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အာမ-ဩ ကောင်းပဲ၊ ပြီအရှင်ဘုရား။

အရဟတော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော်အထူး
ကိုလည်း ခံတော်မူထိုက်ထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ သစ္စာ
လေးပါး တရားတို့ကို မဘောက်မပြန် သယမ္ဘူ ဉာဏ်ဖြင့် မိမိ
အလိုလို ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတတ်ထသော၊ တဿတဂ္ဂ
တော-ထိုဘုန်းကော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။

ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ-
ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဝါ သိပါ၏၊ ဓမ္မံ တရားတော်မြတ်ကို၊ သရဏံ -
ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ-ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဝါ-သိပါ၏၊ သံဃံ -
သံဃာတော်မြတ်ကို၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ ဆည်း
ကပ်ပါ၏၊ ဝါ -သိပါ၏။ ။ ဒုတိယမ္ပိ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ။

တတိယမ္ပိ - သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ။ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊
အာမ-ဩ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား။

၁ ပါဏာတိပါတာ - သူ၏ အသက်ကို လျင်စွာချခြင်းမှ၊
ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ-ကြည်ရှောင်ကြောင်းဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို၊
ဓာမာဒိယာမိ-ဆောက်တည်ပါ၏။

၂ အဒိန္နာဒါနာ သူတပါးဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊

၃ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ-သူတပါး သားမယားနှင့်၊ အုပ်
ထိန်းခြင်း မကင်းသေးသော သွီးပျိုများကို လွန်ကျူး ဖျက်ကီး
ခြင်းမှ၊

၄ မုသာဝါဂါ မဟုတ်မမှန်သောကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ၊

၅ သုရာ မေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ မေ့လျော့ခြင်း၏ အ
ကြောင်းဖြစ်သော အရက်ထန်းရည် သောက်စား မူးယစ်ခြင်းမှ၊
ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ ကို၊ဓာမာဒိယာမိ ၏။

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အာမ-ဩ ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရား။

ငါးပါးသီလအနက် ပြီး၏။

အမှာ။ ။၎င်းသီလကို ခါးဝတ်ပုဆိုးကဲ့သို့ အမြဲတန်းစောင့်ထိန်းအပ်
သောကြောင့် နိစ္စသီလခေါ်သည်။ ဂရုဓံ သီလဟူ၍လည်း
ခေါ်သည်။ ၎င်းသီလ ဆောက်တည်လျက် ကာမဝိင်္ဂုဏ်
ယောက်ျား၊ မိန်းမများ ပေါင်းစပ်သွက်သော်လည်း သီလ
မပျက်။

ရှစ်ပါးသီလပါဌ်

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံ ဥပေါ
သထသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ သီလံ ဒေထ မေ
ဘန္တေ။

ဒုတိယပိ				
တတိယပိ				

အာမ ဘန္တေ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယပိ				
တတိယပိ				

အာမ ဘန္တေ။

- ၁ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ၊
- ၂ အဒိန္နာဒါနာ....
- ၃ အဗြဟ္မစရိယာ
- ၄ မုသာဝါဒါ....
- ၅ သုရာ မေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဌာနာ
- ၆ ဝိကာလဘောဇနာ
- ၇ နစ္စ-ဂီတ-ဝါဒိတ-ဝိသုက ဒဿန-မာလာ-ဂန္ဓ-
ဝိလေပန-ဓာရဏ-မဏ္ဍန-ဝိဘူသနဌာနာ
- ၈ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ

အာမ ဘန္တေ။

ရှစ်ပါးသီလအနက်

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိသရဏေန-
သုံးပါးသော ကိုးကွယ်ရာနှင့်၊ သဟ-တကွ၊ အဋ္ဌင်္ဂသမန္တာဂတံ-
အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထသီလံ-ဥပေါသထသီလ
ဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မ-ကျင့်ဝတ်သိက္ခာပုဒ်တော်မြတ်ကို၊ ယာစာမိ-
တောင်းပန်ပါ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တုမေ-အရှင်ဘုရားတို့
သည်၊ အနုဂ္ဂဟံ-ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်းကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊
မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သီလံ-ရှစ်ပါးသီလကို၊ ဒေထ-ပေးသနား
တော် မူပါကုန်ဘုရား။

ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား....

တတိယမ္ပိ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား....

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အာမ-ဩ ကောင်းပါပြီ အရှင်
ဘုရား။

(အမှာ) နမော တဿ-အနက် ငါးပါးသီလက ဆိုခဲ့သော
အတိုင်းသိ။

(အမှာ) ဗုဒ္ဓသရဏံ-စသည်အနက် ငါးပါးသီလကဆိုခဲ့သော
အတိုင်းသိ။

(အမှာ) အာမ ဘန္တေ.... ရှေးနည်း။

၁ ပါဏာတိ ပါတာ သူ၏ အသက်ကို လျင်စွာ ချခြင်းမှ၊
ဝေရမဏီသိက္ခာပဒံ-ကြည်ရှောင်ကြောင်းဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို၊
သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။

၂ အဒိန္နာဒါနာ-သူတပါးဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊

၃ အဗြဟ္မစရိယာ-မမြတ်သော မေထုန်အကျင့်မှ၊

၄ မုသာဝါဒါ-မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ၊

၅ သုရာ မေရယ မဇ္ဈိမာဒဋ္ဌာနာ - မေ့လျော့ ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော အရက်ထန်းရည် သောက်စား မူးယစ် ခြင်းမှ။

၆ ဝိကာလဘောဇနာ-နေလွဲပြီးသော အခါ၌ ဘောဇဉ် အာဟာရကို စားသောက်ခြင်းမှ၊

၇ နစ္စ-မိမိကိုယ်တိုင် ကခြင်း၊ သူတပါးကိုကစေခြင်း၊ ဂီတ-မိမိကိုယ်တိုင် သီဆိုခြင်း၊ သူတပါးကို သီဆိုစေခြင်း၊ ဝါဒီတ-မိမိကိုယ်တိုင် တီးမှုတ်ခြင်း၊ သူတပါးကိုတီးမှုတ်စေခြင်း၊ ဝိသုကာ ဒဿန-သာသနာတော်၏ ငြောင့်တံကျင်သဘွယ် ဖြစ်သော ထိုကခြင်း၊ သီဆိုခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကိုကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်း၊ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ-ပန်းပန်ခြင်း နံ့သာလိမ်းကျံခြင်း၊ သနပ်ခါး ပေါင်ဒါတို့ဖြင့် အတင့်အတယ် အပြေအပြစ်ပြုခြင်း၊ မှန်ကူ၍ တန်းဆာဆင်ခြင်းတို့မှ။

၈ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ-တတောင်ထွာထက် အခြေ ရှည်၍ မြင့်သောနေရာ၊ သားမွေးအခင်းလဲဝါဂွမ်းစသည်သွတ်၍ ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်သဖြင့် မြတ်သောနေရာမှ။

အာမ ဘန္ဓေ....

ရှေးနည်း။

ရှစ်ပါးသီလအနက် ပြီး၏။

× × × × ×

အာဇီဝဌမကသီလပါဌ်

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ အာဇီဝဌမကသီလံ ဓမ္မံ
ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတူာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

ဒုတိယပိ				
တတိယပိ				

အာမ ဘန္တေ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယပိ				
တတိယပိ				

အာမ ဘန္တေ။

၁ ပါဏာတိပါဟာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၂ အဒိန္နာဒါနာ

၃ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ

၄ မုသာဝါဒါ

၅ ဝိသုဏာယ ဝါစာယ

၆ ဖရဿာယ ဝါစာယ

၇ သမ္ပပ္ပလာပါ

၈ မိစ္ဆာဇီဝါ

အာမ ဘန္တေ။

အာဇီဝဌမကသီလအနက်

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ တိသရဏေန-
သုံးပါးသောကိုးကွယ်ရာနှင့်၊ သဟ-တကွ၊ အာဇီဝဌမကသီလံ-
အသက်မွေးခြင်းလျှင် ရှစ်ခုမြောက်သော သီလဟုဆိုအပ်သော၊
ဓမ္မံ-ကျင့်ဝတ် သိက္ခာပုဒ်တော်မြတ်ကို၊ ယာစာမိ-တောင်းပန်ပါ
၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တုမေ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အနုဂ္ဂဟံ-
ချီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သီလံ-
အာဇီဝဌမကသီလကို၊ ဒေထ-ပေးသနားတော်မူပါကုန်ဘုရား။

ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း....

တတိယမ္ပိ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း....

(အမှတ်) အာမ ဘန္တေ.... ရှေးနည်း။

။ နမော တဿ - အနက်

။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-အနက်

။ အာမ ဘန္တေ။

၁ ပါဏာတိပါတာ

၂ အဒိန္နာဒါနာ

၃ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ

၄ မုသာဝါဒါ

၅ ဝိသုဏာယ ဝါစာယ - သူနှစ်ဦးတို့အား အချစ် ပျက်
အောင် ချောပစ်ကုန်းတိုက်ခြင်းမှ၊

၆ ဖရဿာယ ဝါစာယ-ရန်ရင်းကြမ်းထမ်းသော စကားကို
ပြောဆိုခြင်းမှ၊

၇ သမ္ပပ္ပလာပါ-ချမ်းသာ စီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သော
ပြန်ဖျင်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ၊

၈ ဝိစ္ဆာဇီဝါ မှားသောအားဖြင့် အသက်မွေးခြင်းမှ။

(အမှာ) အာမ ဘန္တေ....

ရှေးနည်း။

အာဇီဝဌမကသီလ ပြီး၏။

× × × × ×

ကိုးပါးသီလပါဌ်

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ နဝင်္ဂသမန္နာဂတံ ဥပေါ
သထသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတော သီလံ ဒေထ မေ
ဘန္တေ။

ဒုတိယမ္ပိ

....

....

....

တတိယမ္ပိ

....

....

....

အာမ ဘန္တေ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဝစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဝစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ
ဝစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ

....

....

....

တတိယမ္ပိ

....

....

....

အာမ ဘန္တေ။

၁ ပါဏာတိ ပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၂ အဒိန္နာဒါနာ

....

....

....

- ၃ အဗြဟ္မစရိယာ
- ၄ မုသာဝါဒါ
- ၅ သုရာမေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဌာနာ
- ၆ ဝိကာလဘောဇနာ
- ၇ နစ္စ-ဂီတ-ဝါဒိတ-ဝိသုကဒဿန-မာလာ-ဂန္ဓ-
ဝိလေပန ဓာရဏ-မဏ္ဍန-ဝိဘူသနဌာနာ
- ၈ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ
- ၉ မေတ္တာသဟဂတေန စေတသာ သဗ္ဗပါဏ
ဘူတေသု ဖရိတွာ ဝိဟရဏံ သမာဒိယာမိ။

အာမ ဘန္တေ။

× × × × ×

ကိုးပါးသီလ အနက်

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ တိသရဏေန-
သုံးပါးသော ကိုးကွယ်ရာနှင့်၊ သဟ-တကွ၊ နဝင်္ဂသမန္တာဂတံ-
အင်္ဂါကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဥပေါသထသီလံ-ဥပုသ်
သီလဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မံ-ကျင့်ဝတ်သိက္ခာပုဒ်တရားတော်မြတ်
ကို၊ ယာစာမိ-တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တုမေ-
အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အနုဂ္ဂဟံ-ချီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊
မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သီလံ-ကိုးပါးသီလကို၊ ဒေသ ပေးသနား
တော် မူပါကုန်ဘုရား။

ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊

တတိယမ္ပိ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊

(အမှာ) အာမ ဘန္တေ....

ရှေးနည်း။

- ။ နမော တဿ-စသည် အနက်
- ။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-စသည် အနက်
- ။ အာမ ဘန္တေ
- ။ ပါဏာတိပါတာ အစ - ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ
အဆုံး သိက္ခာပုဒ်များ ရှေးရှစ်ပါးသီလအနက်တိုင်းသိ။

၉ မေတ္တာသဟဂတေန-မေတ္တာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ စေတသာ-စိတ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗပါဏဘူတေသု-အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌၊ ဖရိတွာ-မျှန့်၍၊ ဝိဟရဏံ-နေထိုင်ခြင်းကို၊ သမာဒိယာမိ-ဆောက်တည်ပါ၏။

အာမ ဘန္တေ....

ရှေးနည်း။

ကိုးပါးသီလ ပြီး၏။

× - - - ×

၁-ဆွမ်းတော်ကပ်လှူရန်

အရဟတဘဒိ နဝဂုဏေဟိ-အရဟံအစရှိသောကိုးပါးသော
ဂုဏ်တော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ-ပြည့်စုံတော်မူသော၊ နာထံ-လူ
နတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ-သက်တော်ထင်ရှား
သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်မှတ်၍၊ စေတိယဿ-
စေတီတော်မြတ်အား၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသသမ္ပန္နံ-အဆင်း၊ အနံ၊ အရသာ
နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣမံ ပိဏ္ဍပါတ ခါဒနိယဘောဇနိယံ-ဤဆွမ်း
ခဲတွယ်ဘောဇဉ်အရသာကို၊ ဒေမိ-ကပ်လှူပါ၏၊ မေ-အကျွန်ုပ်
၏၊ ဣဒံပုညံ-ဤကောင်းမှုသည်၊ အာသဝက္ခယံ-အာသဝေါ
တရားလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာကုန်ကြောင်း ဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ်
ဖိုလ်ဉာဏ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝဟံ-ရွက်ဆောင်နိုင်သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါ
စေသတည်း။

၂-ရေကပ်လှူရန်

အရဟတဘဒိ နဝဂုဏေဟိ-အရဟံအစရှိသော ကိုးပါးသော
ဂုဏ်တော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ-ပြည့်စုံတော်မူသော၊ နာထံ-လူ
နတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ-သက်တော်ထင်ရှား
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်မှတ်၍၊ စေတိယဿ-
စေတီတော်မြတ်အား၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသသမ္ပန္နံ-အဆင်းအနံ၊ အရသာ
နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣမံပါနိယံ-ဤသောက်တော်ရေ သုံးဆောင်
တော် ရေကို၊ ဒေမိ-ကပ်လှူပါ၏၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံပုညံ-ဤ
ကောင်းမှုသည်၊ အာသဝက္ခယံ-အာသဝေါတရား လေးပါးတို့၏
ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို၊
ဝဟံ-ရွက်ဆောင်နိုင်သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃ ပန်းပူဇော်ရန်

အရဟတာဒိနဝဂုဏေဟိ-အရဟံ အစရှိသော ကိုးပါးသော
ဂုဏ်တော်တို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတံ-ပြည့်စုံတော်မူသော၊ နာထံ-လူ
နတ်တို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ သက်တော်ထင်ရှား
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်မှတ်၍၊ စေတိယဿ
စေတီတော်မြတ်အား၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသသမ္ပန္နံ-အဆင်းအနံ့အရသာ
နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣမံပုပ္ဖံ-ဤပန်းကို၊ ပူဇေမိ-ပူဇော်ပါ၏၊ မေ-
အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံပုညံ-ဤကောင်းမှုသည်၊ အာသဝက္ခယံ-အာ
သဝေါ တရားလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်း ဖြစ်သော
မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝဟံ - ရွက်ဆောင်နိုင်သည်၊
ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄-ဆီမီးပူဇော်ရန်

အရဟတာဒိနဝဂုဏေဟိ-အရဟံ အစရှိသော ကိုးပါးသော
ဂုဏ်တော်တို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတံ-ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သဗ္ဗညုတာ
နာဝရဏဉာဏေဟိ-သဗ္ဗညုတဉာဏ် အနာဝရဏ ဉာဏ်တော်တို့
ဖြင့်၊ တိလောကေ-သုံးပါးသောလောက၌၊ အဝိဇ္ဇာအန္ဓကာရံ-
အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမှိုက်မှောင်ကို၊ ဝိပဟိတော-ပယ်ဖျောက်
၍၊ ဇလံ, ဇလန္တော-ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်သော၊ ဗုဒ္ဓံ-
သက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်မှတ်
၍၊ စေတိယဿ-ဓာတုစေတီ, ဥဒ္ဓိဿ စေတီတော် မြတ်အား၊
ပဘဝဇ္ဇေဟိ-အရောင် အဆင်းတို့ဖြင့်၊ အန္ဓကာရံ-အမှိုက်
မှောင်ကို၊ ဝိနာသံ-ပယ်ဖျောက်တတ်သော၊ ဣမံဒီပဇာလံ-ဤ

ဆီမီးအလျှံကို၊ ပူဇော်မိ—ပူဇော်ပါ၏၊ မေ—အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံပုညံ—
ဤ ကောင်းမှုသည်၊ အာသဝက္ခယံ—အာသဝေါတရား လေး
ပါးတို့၏ ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်း ဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်
နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝဟံ—ရှက်ဆောင်နိုင်သည်၊ ဟောတု—ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။

၅-ရေစက်ချ အမျှဝေစာတမ်း

ဤသို့ပြုရ၊ မြတ်ပုညကို၊ ကြီးထမြင့်ခေါင်၊ မြင့်မိုတောင်ဦး၊
မကကျူးသား၊ ကျေးဇူးအရှင်၊ မွေးမိခင်နှင့်၊ ဘခင်တို့အား၊ ရငြား
ပါစေ၊ အမျှဝေ၏၊ မသွေနှိစွဲ၊ ဤကာယကို၊ စောင့်ထပေလတ်၊
ကိုယ်စောင့်နတ်လည်း၊ မလပ်စေရ၊ ပေးဝေငှ၏၊ မိတ္တဆွေညွှာ၊
ဆရာသမား၊ ဘိုးဘွားကစ၊ ယမရာဇာ၊ ဒေဝါရက္ခ၊ ဣန္ဒဘုမ္မာ၊
အာကာသနတ်၊ အထူးမှတ်၍၊ အမြတ်ပုည၊ ကုသလကို၊
ရကြပါစေ၊ အမျှဝေ၏၊ သဗ္ဗေသတ္တာ၊ သတ္တဝါဟု၊ နာနာလောက၊
အနန္တတွင်၊ မပြတ်စဉ်ကာ၊ သတ္တဝါသ၊ ဘုံကိုးဝနှင့်၊ ဝိညာဏ
ဦးတိ ခုနစ်ပါး၊ များစွာလုံးစုံ၊ ဘုံသုံးဆွဲတစ်၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ၊ ဝေနေ
ယျအား၊ အမျှကုသိုလ်၊ ပေးဝေလို၏၊ ထိုကုသလ၊ ဤပုညကို၊
အမျှရကြသည် ဖြစ်စေသောပ်၊ အယံဝသုန္ဓရေ-ဤ မဟာပထဝီ
မြေကြီးသည်၊ သက္ခိဋ္ဌာနေ-သက်သေအရာ၌၊ တိဋ္ဌတု-တည်
စေသောပ်။

အမျှဝေစာတမ်း ပြီးပြီ။

မဟာသမယသုတ္တ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သမယေ သမိတာဝိနံ၊ သမယံ သမယီ ဇိနော၊
သမယီနံ သမေတာရံ၊ သမယံ သမယာမ ဟေ။

ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သက္ကေသု ဇနပဒေ ဝိဟ
ရတိ ကပိလ ဝတ္ထုသ္မိံ မဟာဝနေ မဟတာ ဘိက္ခု သံဃေန
သဒ္ဓိံ ပဉ္စမက္ကေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ သဗ္ဗေဟဝ အရဟန္တေဟိ၊
ဒသဟိစ လောကဓာတူဟိ ဒေဝတာ ယေဘုယျေန သဒ္ဓိံ ပတိ
တာ ဟောန္တိ ဘဂဝန္တိ ဒဿနာယ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ အထခေါ
စတုဏ္ဏံ သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနံ ဒေဝတာနံ တေ ဒဟောသိ၊
အယံခေါဘဂဝါ သက္ကေသု ဇနပဒေ ဝိဟရတိ ကပိလ ဝတ္ထု
သ္မိံ မဟာ ဝနေ မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ ပဉ္စမက္ကေဟိ
ဘိက္ခုသတေဟိ သဗ္ဗေဟဝ အရဟန္တေဟိ၊ ဒသဟိစ လောက
ဓာတူဟိ ဒေဝတာ ယေဘုယျေန သဒ္ဓိံပတိတာ ဟောန္တိ ဘဂ
ဝန္တိ ဒဿနာယ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ယံနုန မယံဝိ ယေန ဘဂဝါ၊
တေနုပသင်္ကမေယျာမ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝတော သန္တိကေ
ပစ္စေကံ ဂါထံ ဘာသေယျာမာတိ၊ အထခေါ တာ ဒေဝတာ
သေယျထာဝိနာမ ဗလဝါ ပုရိသော သင်္ဃိတံဝါ ဗာဟံ ပသာ
ရေယျ၊ ပသာရိတံဝါ ဗာဟံ သမိဇ္ဇေယျ၊ ဧဝမေဝ သုဒ္ဓါဝါသေ
သု ဒေဝေသု အန္တရ ဟိတာ ဘဂဝတော ပုရေတော ပါတုရေဟေ

သုံ၊ အထခေါ် တာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧက
မန္တ မဋ္ဌံသု၊ ဧကမန္တံ ဌိတာခေါ် ဧကဒေဝတာ ဘဂဝတော
သန္တိဧက ဣမံ ဂါထ မဘာသိ။

(က) မဟာ သမယော ပဝနသ္မိံ၊
ဒေဝကာယာ သမာဂတာ။
အာဂတာမှာ ဣမံ ဓမ္မ သမယံ၊
ဒက္ခိတာယေ အပရာဇိတ သံဃန္တိ။

အထခေါ် အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိဧက ဣမံ
ဂါထ မဘာသိ။

(ခ) တဩ ဘိက္ခဝေါ သမာဒဟံသု၊
စိတ္တ မတ္တနော ဥဇုက မကံသု။
သာရထိဝ နေတ္တာနိ ဂဟေတွာ၊
ဣဒ္ဓိယာနိ ရက္ခန္တိ ပဏ္ဍိတာ 'တိ။

အထခေါ် အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိဧက ဣမံ
ဂါထ မဘာသိ။

(ဂ) ဆေတွာ ခိလံ ဆေတွာ ပလိဃံ၊
ဣန္ဒြိယံ ဥဟာစူ မနေဇာ။
တေ စရန္တိ သုဒ္ဓါ ဝိမလာ၊
စက္ခုမတာ သုဒန္တာ သုသုနာဂါ'တိ။

အထခေါ် အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိဧက ဣမံ
ဂါထ မဘာသိ။

(ဃ) ယေကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊
 န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိ။
 ပဟာယ မာနသံ ဒေဟံ၊
 ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ'တိ။

အထခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ၊ ယေဘုယျေန
 ဘိက္ခဝေ ဒေသသု လောကဓာတုသု ဒေဝတာ သန္တိပတိတာ
 ဟောန္တိ တထာဂတံ ဒဿနာယ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ယေဝိ တေ
 ဘိက္ခဝေအဟေသုံ အတိတ မဒ္ဒါနံ အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊
 တေသံဝိ ဘဂဝန္တာနံ တေပွရမာယေဝ ဒေဝတာ သန္တိပတိတာ
 အဟေသုံ၊ သေယျာထာဝိ မဟံ တေရဟိ၊ ယေဝိ တေ ဘိက္ခဝေ
 ဘဝိဿန္တိ အနာဂတ မဒ္ဒါနံ အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊
 တေသံဝိ ဘဂဝန္တာနံ တေပွရမာယေဝ ဒေဝတာ သန္တိပတိတာ
 ဘဝိဿတိ သေယျာထာဝိ မဟံ တေရဟိ၊ အာစိက္ခိဿာမိ
 ဘိက္ခဝေ ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊ ကိတ္တယိဿာမိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝ
 ကာယာနံ နာမာနိ၊ ဒေသေဿာမိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝကာယာနံ
 နာမာနိ၊ တံ သုဏာထ သာဓုကံ မနသိကရောထ ဘာသိဿာမိ-
 တိ၊ ဧဝံ ဘန္တေတိခေါ တေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ပစ္စေသောသုံ၊
 ဘဂဝါတေဒဝေါ။

၁ သိလောက မနုဿာမိ၊
 ယတ္ထ ဘူမာ တ-ဒဿိတာ။
 ယေ သိတာ ဂိရိဂန္ထရံ၊
 ပဟိတတ္ထာ သမာဟိတာ။

၂ ပုထု သီဟာဝ သလ္လိနာ၊
 လောမ ဟံသာဘိ သမ္ဘုနော။
 သြဒါတ မာနသာ သုဒ္ဓါ၊
 ဝိပ္ပသန္တာ မနာဝိလာ။

၃ ဘိယျော ပဉ္စသတေ ဉာတှာ၊
 ဝနေ ကာဝိလ ဝတ္ထဝေ။
 တတော အာမန္တယိ သတ္ထာ၊
 သာဝကေ သာသနေ ရတေ။

၄ ဒေဝကာယာ အဘိက္ကန္တာ၊
 ကေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခဝေါ။
 တေစ အာတာပ မကရုံ၊
 သုတွာ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။

၅ တေသံ ပါတု ရဟု ဉာနံ၊
 အ မနုဿာန ဒဿနံ။
 အပ္ပေကေ သတ မဒက္ခံ၊
 သဟဿံ အထ သတ္တရိ။

၆ သတံ ဧကေ သဟဿာနံ၊
 အ မနုဿာန မဒ္ဒသုံ။
 အပ္ပေကေ နန္တ မဒက္ခံ၊
 ဒိသာ သဗ္ဗာ ဖုဋ္ဌာ အဟုံ။

- ၇ တဉ္စသဗ္ဗ မဘိညာယ၊
ဝဇေကိတ္တာန စက္ခုမာ။
တတော အာမန္တယိ သတ္တာ၊
သာဝကေ သာသနေ ရတေ။
- ၈ ဒေဝကာယာ အဘိက္ကန္တာ၊
တေ ဝိဇာနာယ ဘိက္ခဝေါ။
ယေ ဝေါဟံ ကိတ္တယံသာမိ၊
ဂိရာဟိ အနုပုဗ္ဗသော။
- ၉ သတ္တ သဟဿာ တေ ယက္ခာ၊
ဘူမာ ကာပိလ ဝတ္ထဝါ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏ ဝန္တော ယသသိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကမံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။
- ၁၀ ဆ သဟဿာ ဟေမဝတာ၊
ယက္ခာ နာနက္ခာဏိနော။
ဣဒ္ဓိ မန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသသိနော၊
မောဒမာနာ အဘိက္ကမံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။
- ၁၁ သာတာဂိရာ ဘိသဟဿာ၊
ယက္ခာ နာနတ္ထ ဝဏ္ဏိနော။

ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏဝန္တော ယသသိနော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကမံ၊
 ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၂ ဣဇ္ဈေတေ သောဠသ သဟဿာ၊
 ယက္ခာ နာနတ္ထ ဝဏ္ဏိနော။
 ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏဝန္တော ယသသိနော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကမံ၊
 ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၃ ဝေဿာ မိတ္တာ ပဉ္စသတာ၊
 ယက္ခာ နာနတ္ထ ဝဏ္ဏိနော။
 ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏ ဝန္တော ယသသိနော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကမံ၊
 ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၄ ကုဋ္ဌိရော ရာဇ ဂဟိကော၊
 ဝေပုဏ္ဏဿ နိဝေသနံ။
 ဘိယျော နံ သတ သဟဿံ၊
 ယက္ခာနံ ပယိရုပါသတိ။
 ကုဋ္ဌိရော ရာဇဂဟိကော၊
 သောပါဂါ သမိတိံ ဝနံ။

၁၅ ပုရိမဉ္ဇ ဒိသံ ရာဇာ၊
ဓတ ရုဋ္ဌော ပသာသတိ။
ဂန္ဓဗ္ဗာနံ အဓိပတိ၊
မဟာရာဇာ ယသသယိ သော။

၁၆ ပုတ္တဘိ တဿ ဗဟဝေါ၊
ဣန္ဒ နာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏ ဝန္တော ယသသယိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကမံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၇ ဒက္ခိဏဉ္ဇ ဒိသံ ရာဇာ၊
ဝိရုဋ္ဌော တံ ပသာသတိ၊
ကုမ္ဘဉ္ဇာနံ အဓိပတိ၊
မဟာရာဇာ ယသသယိ သော။

၁၈ ပုတ္တဘိ တဿ ဗဟဝေါ၊
ဣန္ဒ နာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏ ဝန္တော ယသသယိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကမံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၉ ပုစ္ဆိမဉ္ဇ ဒိသံ ရာဇာ၊
ဝိရူပက္ခော ပသာသတိ။

နာဂါနဉ္စ အဓိပတိ၊
မဟာရာဇာ ယသဿိ သော။

၂၀ ပုတ္တဘိ တဿ ဗဟဝေါ၊
ဣန္ဒ နာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကမံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၂၁ ဥတ္တရဉ္စ ဒိသံ ရာဇာ၊
ကုဝေရော တံ ပဿာသတိ။
ယက္ခာနဉ္စ အဓိပတိ။
မဟာရာဇာ ယသဿိ သော။

၂၂ ပုတ္တဘိ တဿ ဗဟဝေါ၊
ဣန္ဒ နာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏ ဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကမံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၂၃ ပုရိမံ ဒိသံ ဓတ ရဋ္ဌော၊
ဒက္ခိဏေန ဝိရုဠကော။
ပဋ္ဌိမေန ဝိရူပက္ခော၊
ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။

- ၂၄ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
သမန္တာ စတုရော ဒိသာ။
ဒဒ္ဒဉ္စ မာနာ အဋ္ဌိယု၊
ဝနေ ကာပိလ ဝတ္ထဝေ။
- ၂၅ တေသံ မာယာဝိနော ဒါသာ၊
အာဂုံ ဝဉ္စနကာ သဌာ၊
မာယာ ကုဋေဏ္ဍု ဝိဋေဏ္ဍု၊
ဝိဋုစ ဝိဋုဋေဝ သဟ။
စန္ဒနော ကာမသေဌောစ၊
ကိန္နိဃဏ္ဍု နိဃဏ္ဍုစ။
- ၂၆ ပနာဒေါ ဩပမညောစ၊
ဒေဝသူတောစ မာတလိ။
ဝိတ္ထသေနောစ ဂန္ဓဗ္ဗော၊
နဋေဝ ရာဇာ ဇနေသတော။
အာဂုံ ဝဉ္စသိခေါ စေဝ၊
တိဗ္ဗရ သူရိယ ဝစ္ဆိသာ။
- ၂၇ ဧတေ စညေစ ရာဇာနော၊
ဂန္ဓဗ္ဗာ သဟ ရာဇာသိ။
မောဒမာနာ အဘိက္ကမုံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။
- ၂၈ အထာဂုံ နာဂသာ နာဂါ၊
ဝေသာသာ သဟ တစ္ဆကာ။

ကမ္မလဿတရာ အာရုံ၊
ပါယာဂါ သဟ ဉာတိတိ။

၂၉ ယာမုနာ တေ ရဋ္ဌာစ၊
အာရုံ နာဂါ ယသဿိနော။
ရောဝဏော မဟာနာဂေါ၊
သောပါဂါ သမိတိံ ဝနံ။

၃၀ ယေ နာဂရာဇေ သဟသာ ဟရန္တိ၊
ဒိဗ္ဗာ ဒိဇာ ပက္ခိ ဝိသုဒ္ဓစက္ခု။
ဝေဟာဟသာ တေ ဝန မဇ္ဈပတ္တာ၊
စိတြာ သုပဏ္ဏာ ဣတိ တေသ နာမံ။

၃၁ အဘယံ တဒါ နာဂရာဇာန မာသိ၊
သုပဏ္ဏတော ခေမ မကာသိ ဗုဒ္ဓေါ။
သဏ္ဌာဟိ ဝါစာဟိ ဥပ ဝှယန္တာ၊
နာဂါ သုပဏ္ဏာ သရဏ မကံသု ဗုဒ္ဓံ။

၃၂ ဇိတာ ဝဇိရဟတ္ထေန၊
သမုဒ္ဓံ အသုရာ သိတာ။
ဘာတရော ဝါသဝသေတေ၊
ဣဒ္ဓိမန္တော ယသဿိနော။

၃၃ ကာလကဉ္စာ မဟာဘိသွာ၊
အသုရာ ဒါနဝေ ဃသာ။
ဝေပစိတ္တိ သုစိတ္တိစ၊
ပဟရာဒေါ နမုစိ သဟ။

- ၃၄ သတဉ္စ ဗလိပုတ္တာနံ၊
သဗ္ဗေဝေရောစ နာမကာ။
သန္တယိတွာ ဗလိသေနံ။
ရာဟုတဒ္ဓ မုပါဂမုံ။
သမယော ဒါနိ တဒ္ဓန္တေ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။
- ၃၅ အာပေါစ ဒေဝါပကဝီ၊
တေဇော ဝါယော တဒါဂမုံ။
ဝရဏာ ဝါရဏာ ဒေဝါ၊
သောမောစ ယသသာ သဟ။
- ၃၆ မေတ္တာ ကရဏာ ကာယိကာ၊
အာဂုံ ဒေဝါယသသိနော။
ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
သဗ္ဗေ နာနတ္ထ ဝဏ္ဏိနော။
- ၃၇ ဣဒ္ဓိမန္တော ဣတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏ ဝန္တော ယသသိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကမုံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။
- ၃၈ ဝေဠု ဒေဝါ သဟလီစ၊
အသမာစ နဝေ ယမာ။
စန္ဒ ဝနိသာ ဒေဝါ၊
ဇန္တ မာဂုံ ပုရုတ္တဉ္စာ။

- ၃၉ သူရိယဿုပ နိသာ ဒေဝါ၊
 သူရိယ မာဂံ ပုရက္ခတွာ။
 နက္ခတ္တာနိ ပုရက္ခတွာ၊
 အာဂံ မန္တ ဝလာဟကာ။
- ၄၀ ဝသူနံ ဝါသဝေါ သေဋ္ဌော၊
 သက္ကော ပါဂါ ပုရိန္ဒဒေါ။
 ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
 သဗ္ဗေ နာနတ္ထ ဝဏ္ဏိနော။
- ၄၁ ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏဝန္တော ယသသိနော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကမံ၊
 ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။
- ၄၂ အထာဂံ သဟဘူ ဒေဝါ၊
 ဇလ မဂ္ဂိ သိခါရိဝ။
 အရိဋ္ဌကာစ ရောဇာစ၊
 ဥမာပုပ္ဖ နိဘာသိနော။
- ၄၃ ဝရဏာ သဟဓမ္မာစ၊
 အစ္စုတာစ အနေဇကာ။
 သုလေယျ ရုစိရာ အာဂံ၊
 အထာဂံ ဝါသ ဝါသိနော။
- ၄၄ ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
 သဗ္ဗေ နာနတ္ထ ဝဏ္ဏိနော။

ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏ ဝန္တော ယသသိန္ဒော။
 မောဒ မာနာ အဘိက္ကမံ၊
 ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

၄၅ သမာနာ မဟာသမာနာ၊
 မာနသာ မာနသုတ္တံမာ။
 ခိဉ္ဇာ ပဒုသိကာ အာဂုံ၊
 အာဂုံ မနော ပဒုသိကာ။

၄၆ အထာဂုံ ဟရယော ဒေဝါ၊
 ယေစ လောဟိတ ဝါသိန္ဒော။
 ပါရဂါ မဟာပါရဂါ၊
 အာဂုံ ဒေဝါ ယသသိန္ဒော။

၄၇ ဒသတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
 သဗ္ဗ နာနတ္ထ ဝဏ္ဏိန္ဒော။
 ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏ ဝန္တော ယသသိန္ဒော။
 မောဒ မာနာ အဘိက္ကမံ၊
 ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

၄၈ သုတ္တာ ကရန္တာ အရုဇာ၊
 အာဂုံ ဝိဇ္ဇနသာ သဟ။
 ဩဒါတ ဂဟ္တာ ပါမောက္ခာ၊
 အာဂုံ ဒေဝါ ဝိစက္ခကာ။

- ၄၉ သဒါမတ္တာ ဟာရဂဇာ၊
မိဿကာစ ယသဿိနော။
ထနယံ အာဂ ပဇ္ဇန္တော၊
ယော ဒိသာ သဘိ ဝဿတိ။
- ၅၀ ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
သဗ္ဗေ နာနတ္ထ ဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏ ဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒ မာနာ အဘိက္ကမံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။
- ၅၁ ခေမိယာ တုသိတာ ယာမာ၊
ကဋ္ဌကာစ ယသဿိနော။
*လမ္ဗိတကာ လာမ သေဋ္ဌာ၊
ဇောတိ နာမာစ အာသဝါ။
နိမ္မာန ရတိနော အာဂုံ၊
အထာဂုံ ပရ နိမ္မိတာ။
- ၅၂ ဒသေ တေ ဒသဓာ ကာယာ၊
သဗ္ဗေ နာနတ္ထ ဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏ ဝန္တော ယသဿိနော။

*လမ္ဗိတာ, လလာမသေဋ္ဌာ။ •

မောဒ မာနာ အဘိက္ကမုံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတံ ဝနံ။

၅၃ သဋ္ဌေတေ ဒေဝ နိကာယာ၊
သဗ္ဗေ နာနတ္ထ ဝတ္ထိနော။
နာမ န္ဓယေန အာဂစ္ဆိ၊
ယေ စညေ သဒိသာ သဟ။

၅၄ ပဝုဋ္ဌ ဇာတိ မဓိလံ၊
ဩဃတိက္က နောသဝံ။
ဒက္ခေ မောဃတရံ နာဂံ၊
စန္ဒြိဝ အသိတာတိဂံ။

၅၅ သုဗြဟ္မာ ပရမတ္ထောစ၊
ပုတ္တာ ဣဒ္ဓိ တေတော သဟ။
သနင်္ကမာရော တိဿောစ၊
ဘောပဂါဂါ သမိတံ ဝနံ။

၅၆ သဟဿံ ဗြဟ္မလောကာနံ၊
မဟာဗြဟ္မာ ဘိတိဋ္ဌတိ။
ဥပပန္နော ဇုတိမန္တော၊
ဘိသ္မာကာယော ယသဿိ သော။

၅၇ ဒသေတ္ထ ဣဿရာ အာဂုံ၊
ပစ္စေက ဝသ ဝတ္ထိနော။
တေသဉ္စ မဇ္ဈတော အာဂ၊
ဟရိတော ပရိဝါရိတောဘိ။

- ၅၈ တေစ သဗ္ဗေ အဘိက္ကန္တေ၊
သ ဣန္ဒြေ ဒေဝေ သဗြဟ္မကေ။
မာရသေနာ အဘိက္ကမိ၊
ပဿ ကဏ္ဍဿ မန္တိယံ။
- ၅၉ ဧဝ ဂဏ္ဍထ ဗန္ဓထ၊
ရာဂေန ဗဒ္ဓ မတ္ထု ဝေဝါ။
သမန္တာ ပရိဝါရေထ၊
မာ ဝေဝါ မုဇ္ဈိတ္ထ ကောစိ နံ။
- ၆၀ ဣတိ တတ္ထ မဟာသေနော၊
ကဏ္ဍော သေနံ အပေသယိ။
ပါဏိနာ တလ မာဟစ္စ၊
သရုံကတွာန ဘေရဝံ။
- ၆၁ ယထာ ပါဝုသကော မေဃော၊
ထနယန္တော သဝိဇ္ဇုကော။
တဒါ သော ပစ္စု ဒါဝတ္ထိ၊
သင်္ကဋ္ဌေဝါ အသယံ ဝသေ။
- ၆၂ ဟဉ္စ သဗ္ဗ မဘိညာယ၊
ဝေဝေက္ခိတွာန စက္ခုမာ။
တတော အာမန္တယိ သတ္ထာ၊
သာဝကေ သာသနေ ရတေ။
- ၆၃ မာရသေနာ အဘိက္ကန္တာ၊
တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခဝေဝါ။
ဇတစ အာတာပ ကေရုံ၊

သုတ္တံ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။

ဝိတ ရာဂေဟိ ပတ္တမံ၊

နေသံ လောမံဝိ ဣဉ္ဇယံ။

၆၄ သဗ္ဗေ ဝိဇိတ သင်္ဂါမာ၊

ဘယာတိတာ ယသဿိနော။

မောဒန္တိ သဟ ဘူတေဟိ၊

သာဝကာ တေ ဇနေသုတာ-တိ။

မဟာသမယ သုတ္တံ သတ္တမံ၊

န တာဝ မဟာသမယသုတ္တံ သမတ္တံ။

မဟာသမယသုတ်နိဿယ

သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊ အတြာဂစ္ဆန္တ၊ ဒေဝတာ၊
သဒ္ဓမ္မံ မုနိ ရာဇဿ၊ သုဏန္တ၊ သဂ္ဂ မောက္ခဒံ။

သမန္တာ-ကပ္ပါ လောကဓာတ် အရပ် ထက်ဝန်းကျင်မှ၊
စက္ကဝါဠေသု-စကြဝဠာ တသောင်းတို့၌၊ ဒေဝတာ-နတ်မြဟွာ
အပေါင်းတို့သည်၊ အတြ-မဟာသမယ သုတ်တော်မြတ် ရှုတ်
ဘာသ်ရာ ဤဌာနသို့၊ အာဂစ္ဆန္တ-ကြွလာတော်မူကြပါကုန်၊
မုနိရာဇဿ-မုနိတို့ထွတ်တင် ဗရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏၊
သဂ္ဂမောက္ခဒံ-လူနတ်စည်းစိမ် ရိပ်ငြိမ်များစွာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
ကို ပေးတတ်သော၊ သဒ္ဓမ္မံ-ဘေးရန်ငြိမ်းကြောင်း ကောင်းလည်း
ကောင်း၍ နှစ်ထောင်းထပ်ထပ် ချီးမွမ်းအပ်သည့် ပရိယတ်
ဓမ္မက္ခန္ဓာ မဟာသမယသုတ္တန် ဒေသနာတော်ကို၊ သုဏန္တ-
ပျော်ပျော်ပါးပါး၊ နာကြားတော်မူကြပါကုန်။

* ဓမ္မဿဝဏ ကာလော အယံ။

အယံ-သားငှက် တိရစ္ဆာန် မြို့တွံသံဆိတ်ငြိမ် အချိန်ဧပြေ
ဤအခါကာလသည်၊ ဓမ္မဿဝဏ ကာလော-လက်ထက်တော်မှ
ဥးတည်စ၍ ဓမ္မသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပ တရားနာကြသော
အခါကာလပါတည်း။

* တာသ၊ ပသာဒါမေဋ္ဌိတ်အလို့ငှါ သုံးခါသုံးခေါက် ထောက်
လျှောက်ဆင့်၍ရှုတ်၊ အထပ်ထပ် အခါခါ အခေါက်များစွာ ရှုတ်နိုင်
လျှင် သာ၍ပင်ကောင်းမြတ် အာမေဋ္ဌိတ်လက္ခဏာနှင့် ညီညွတ်၏။

ဇိနော-ငါးမာရ်အောင်မြင် ဗရားရှင်သည်။ ဇိနော-နှစ်ပြည် ထောင်မင်း ရန်စစ်ခင်း၌ သားညှင်းဖြောင်းဖျ အနိုင်ရတော်မူ သော မြတ်စွာဗရားသည်။ သမယေ-သစ္စာလေးဆင့် ခိုင်ဖူးပွင့်ရာ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမ အခါကောင်း၌။ သမိတာဝီနံ - သစ္စာ သိမြင် သာကီဝင် ရဟန်း ငါးရာတို့အား။ သမယေ-မဟာဝုန်တော များစွာသော နတ်ဗြဟ္မာအစည်းအဝေး၌။ သမယံ-မဟာသမယ သုတ်တော်ကို။ သမယီ-အင်္ဂါရှစ်ဖော် အသံတော်ဖြင့် ထုတ် ဖော် လေးငြိမ့် ဟောမိန့်ကြူးရင့်တော်မူလေပြီ။ ဟေ သာဓဝေ - အို နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၊ ဒါနိ-ယခုအခါ၌။ သမယီနံ - စည်းဝေး ရောက်လာ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့ကို။ သမေကာရံ-နှလုံးချမ်းမြေ့ ပျော်မွေ့ငြိမ်းအေးစေတတ်သော၊ တံ သမယံ-ထိုမဟာသမယ သုတ်တော်ကို။ သမယာမ-ခရာ၊ ပုဒ် ဗျည်း မလိပ်လည်းအောင် သိပ်သည်းသေချာ ကောင်းမွန်စွာ ရွတ်ဆိုကြပါကုန်အံ့။

ဘန္တေ-အရှင်မြတ်တို့ဗရား။ ။ သုဏာထ - နာတော်မူကြပါ ကုန်၊ မေ-ဗရားတပည့်တော်အာနန္ဒာသည်။ ။ ဣဒံ-ဤ မဟာ သမယ သုတ်တော်ကို၊ ဧဝံ-ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားအပ်

၁ ဘန္တေ၊ အရှင်မြတ်တို့ဗရား ပေးသည်ကား-“ဂါရဝ ဗဟုဝုစ်” ကည်း။ ။ တနည်း - သင်္ဂါယနာတင် အရှင်အားလုံးကို ရည်သည်။ ဘန္တေဇ်သဟာယကဿပဟု ထည့်ကြသည်ကား-‘နာဟံ ဥဿဟာဒိ ထေရဿ နာမံ ဂဟေတုံ၊ ဂရု မေ တေရော ဟူသော အရှင်အာနန္ဒာ မိန့်သော စကားနှင့်မကိုက်၊ ဂမ္မဒေါသထိုက်သည်။

၂ မေ,ကို ‘အာနန္ဒတ္ထေရေန’ဟု ဖွင့်ကြသည်လည်း အတ္တုတ္တံသန၊ ဩစိန္တာဟိနအပြစ်သင့်သည်။ အာနန္ဒေန-ဟူ၍သာ ဖွင့်သော်ဖွင့်ရာ၏။

လတ္တံ့သည့်အတိုင်း၊ သုတံ - မြတ်စွာဗုဒ္ဓာရား ထံတော်ပါးမှ
 နာကြားအပ်ပါ၏။ ဘန္တေ-အရှင်မြတ်တို့ဗုဒ္ဓာရား၊ ကေသမယံ-
 တရံရောအခါ၌၊ ကေသမယံ-မဟာကရုဏာ သမာပတ်ဝင်စား
 အပ်ရာ တခုသောအခါပတ်လုံး ၊ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သက္ကေသု-သတ္တတိုင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနပဒေ-နိုင်ငံတော်၌၊
 ကဝိလ ဝတ္ထုသ္မိ-ကဝိလဝတ် နေပြည်တော်၌၊ မဟာဝနေ-
 ဟိမဝန္တာနယ်စပ် မဟာဝုန် တောအရပ်၌၊ မဟတာ-များစွာ
 သော၊ ဘိက္ခုသံဃေန-ဘိက္ခု သံဃာနှင့်၊ သဗ္ဗေဟဝ အရ
 ဟန္တေဟိ ရဟန္တာချည်းနှင်နှင် ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော၊ ပဉ္စ
 မဒတ္တဟိ-ငါးခုသင်္ချာ ပမာဏ ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုသတေဟိ-
 ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ ။သဒ္ဓိ-တက္က၊ဝိဟရတိ-သီတင်းသုံးတော်
 မူပါ၏၊ဒသဟိ-ဆယ်လီကုန်သော၊ လောကဓာတူဟိ-လောက
 ဓာတ် အထောင်တို့မှလည်း၊ ၊ဒေဝတာ-နတ်ဗြဟ္မာ၊အပေါင်း

၁ သက္ကေသုကား-‘ပုံဗဟုဇ္ဇေ ကုရူ သက္ကာ’ စသည်နှင့် အညီ
 ဗျာကရုဏနိယမိတ နိစ္စဗဟုဝုဏ်တည်း၊ သို့ဖြစ်၍-ကောသလေသု ဇန
 ပဒေ-စသည်၌ “ကောသလေသု-ကောသလတိုင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇန
 ပဒေ-နိုင်ငံတော်၌’ ဟု ပေး၊ ဇနပဒေကား ဇာတျာပေက္ခ ကေဝုဏ်
 တည်း၊ ‘ကောသလေသု ကား ရုဒ္ဓိဗဟုဝုဏ်တည်း။ ။တနည်း-ကော
 သလေသု စသည်သည် ‘ဂါမနိဂမ’ စသောဗဟုကို ဇာတျာပေက္ခ ဇန
 ပဒေ ကေဉ္စကင်သော အဝယဂူပစာရဗယုဝုဏ်တည်း။

၂ ၁၀၀-ကို ၅-ခုနှင့်မြောက်ပွား အပါးငါးရာဆိုလိုသည်။

၃ “ဒသ သဟဿ စက္ကဝါဠိ” ဟိ ဣမ ဒသ လောကဓာသု
 ယောကိ အဓိပ္ပေတာ” အဋ္ဌကထာ, “သဟဿိ လောက ဓာဘု

တို့သည်၊ ဘဂဝန္တိ - ဘဂဝုဏ်သခင် ဗရားရှင်ကို၎င်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ-ဘိက္ခုသံဃာ ရဟန်းတော် ငါးရာကို၎င်း၊ ဒဿနာယ-ဖူးမျှော်ခြင်းငှါ၊^၁ ယေဘုယျေန-များသောအားဖြင့်၊^၂ သဒ္ဓိပတိတာ-ညီညွတ်ပေါင်းဆုံစည်းဝေးကြကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်ပါ၏။

အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ သုဒ္ဓါဝါသ ကာယိကာနံ - သုဒ္ဓါဝါသဂိုဏ်းသား ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုဏ္ဏံ-လေးဥျား ကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ-ဗြဟ္မာတို့အား၊ ဧတံ-ဤဆိုလတ္တံ့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ - ဖြစ်ပါပြီ၊ အယံခေါဘဂဝါ - ဤငါတို့ မြတ်စွာဗရားသည်၊ သက္ကေသု - သက္ကတိုင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနပဒေ-နိုင်ငံတော်၌၊ ကဝိလ ဝတ္ထုသ္မိံ - ကဝိလဝတ် မြို့တော်၌၊ မဟာဝနေ - ဟိမဝန္တာနယ်စပ် မဟာဝုန် တောအရပ်၌၊ မဟတာ-များစွာသော၊ ဘိက္ခုသံဃေန - ဘိက္ခုသံဃာနှင့်၊ သဗ္ဗေဟဝ အရဟန္တဟိ-ရဟန္တာချည်း နှင်နှင်ဖြစ်တော် မူကုန်သော၊ ပဉ္စမတ္ထေဟိ-ငါးခုသင်္ချာ ပမာဏရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုသတေဟိ-

ဣဓ ကော လောကဓာတုတိ ဝုတ္တာ” ဗူကာတို့နှင့် အညီ စကြဝဠာတထောင်ကို လောကဓာတ်တခု၊ လောကဓာတ် ၁၀-ခုကို စကြဝဠာတသောင်းဟုမှတ်၊

၁ ဟထိုးရရစ်မြော်ကား ညာဏ်မြော်၊ စိတ်မြော်တည်း၊ ဟထိုးယပဋိမျှော်ကား မျက်စေ့မျှော်တည်း။

၂ ယေဘုယျေနာဂံ ဗဟုတရာ သဒ္ဓိပတိတာ၊ မန္ဒာ နသဒ္ဓိပတိတာ အညတြအရူပါဝစရဒေဝတာ၊ သမာပန္နာဒေဝတာစ။ ။အရူပါဝစရနှင့် သမာပတ်ဝင်စားဆဲ နတ်ဗြဟ္မာများကျင့်၍ ‘ယေဘုယျေန’ဆိုသည်ဟု အဋ္ဌကထာမိန့်၏၊ အသညသတ်လည်း ကျန်၏။

ရဟန်းအရာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တက္ခ၊ ဝိဟရတိ - သိတင်းသုံး နေတော်
မူပါ၏။ ဒသဟိ - ဆယ်ခု ကုန်သော၊ လောကဓာတုဟိစ -
လောကဓာတ် အထောင်တို့မှလည်း၊ ဒေဝတာ - နတ်ဗြဟ္မာ တို့
သည်၊ ဘဂဝန္တံ - မြတ်စွာဗုဒ္ဓကို၎င်း၊ ဘိက္ခု သံဃဉ္စ - ဘိက္ခု
သံဃာ ရဟန်းတော် ငါးရာကို၎င်း၊ ဒဿနာယ - ဖူးမျှော်ခြင်း
ငှါ၊ ယေဘုယျေန - များသောအားဖြင့်၊ သန္နိပတိတာ - ညီညွတ်
ပေါင်းဆုံ စည်းဝေးကြကုန်သည်၊ ဟောန္တံ - ဖြစ်ကုန် ပါ၏။
မယံဝိ - ငါတို့သည်လည်း၊ ယေန - အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ -
ဗုဒ္ဓအမှုရှိသော သံဃာတော်သည်၊ အတ္ထိ - ရှိတော် မူ၏။
တေန - ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမေယျာမ - ချဉ်းကပ် သွားရောက်
ရကုန်မှုကား၊ ယံနုန - ကောင်းပေရာ၏၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ - ချဉ်းကပ်
သွားရောက်ကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝတော - မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၏၊ သန္တိကေ -
အထံတော်၌၊ ပစ္စေကံ ဂါထံ - တဂါထာစီ တဂါထာစီ၊ ဘာ
သေယျာမ - ရွတ်ဆို လျှောက်ထား ရကုန်ပါမှုကား၊ ယံနုန -
ကောင်းပေရာ၏၊ ဣတိ - ဤဆိုအပ်ပြီးသောအကြံသည်၊ အဟော
သိ - ဖြစ်ပါပြီ။

အထခေါ - ထိုအခါ၌၊ တာဒေဝတာ - ထို ဗြဟ္မာလေးဥျးတို့
သည်၊ ဗလဝါ - အားကောင်းသော၊ ပုရိသော - ယောက်ျား
သည်၊ သမိဗ္ဗိတံ - ကွေးထားအပ်သော၊ ဗာဟံ - လက်မောင်းကို၊
ပသာရေယျ သေယျထာပိ - ဆန့်တန်းသကဲ့သို့၎င်း၊ ပသာရိတံ -
ဆန့်ထား အပ်သော၊ ဗာဟံ - လက်မောင်းကို၊ သမိဇ္ဈေယျ
သေယျထာပိဝါ - ကွေးသကဲ့သို့၎င်း၊ ဧဝမေဝံ - ဤအတူသာလျှင်၊
သုဒ္ဓါဝါသေသု - သုဒ္ဓါဝါသ မည်ကုန်သော၊ ဒေဝေသု - ဗြဟ္မာ

တို့၌၊ အန္တရ ဟိတာ-တန်းခိုးဖြင့် ကွယ်ခဲ့ကုန်၏။' ။ဘဂဝတော မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၏၊ ပုရတော-ရွှေတော်၌၊ ပါတု-ထင်ရှားစွာ၊ အဟေသု-ဖြစ်ကြကုန်ပါပြီ။

အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ တာဒေဝတာ-ထို မြဟွာလေးဥျးတို့ သည်၊ ဘဂဝန္တံ - မြတ်စွာဗုဒ္ဓကို၊ အဘိဝါဒေတွာ-အာသိ အလင်္ကာကို ဆိုခေတ်တော်မူကြ၊ ရှိခိုးကြကုန်လျက်၊ ဧကံ-တခု သော၊အန္တံ အစွန်အဖျား၌၊ဧကမန္တံ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ၊ ။'။အဋ္ဌသု-တည်ကြကုန်ပါပြီ။ ဧကမန္တံ-တင့်အပ်လျောက်ပတ် သော အရပ်၌ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ၊ ဌိတာခေါ-တည်ပြီး သော၊ဧကော-တဥျးသော၊ ဒေဝတာ-အရှေ့စကြဝဠာ နှစ်ခမ်း၌ သက်ဆင်းသော မြဟွာမင်းသည်၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၏၊ သန္တိကေ-အထံတော်၌

(က) မဟာသမယော ပဝနသ္မိံ၊

ဒေဝကာယာ သမာဂတာ။

အာဂတမ္ဘာ ဣမံ ဓမ္မ သမယံ၊

ဒက္ခိတာယေ အ ပရာဇိတ သံဃန္တိ။

၁ အန္တရပုဗ္ဗော 'ခံာ' အဒဿနေ-ပုသည်နှင့် အညီ အန္တရပုဏ္ဏ ဓာဓာတ်ဖြစ်၍ အန္တရနှင့် ဟိတာကြား စဉ်းငယ်ခြား၍ရှိ၏။

၂ ခေး၊ နီး၊ ခွေ့နောက်၊ မြင့်မောက်၊ လေညာ၊ ဤခြောက်ဖြာ၊ နေရာအပြစ်ဟည်း။ ဟူသော အပြစ် ၆-ပါး ကင်းလွတ် လျောက် ပတ်စွာ ဟူလို။

မဟာသမယော။ပ။အပရာဇိတသံဃံ ဟူသော၊ ဣမံဂါထံ-
ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ-ရုတ်ဆိုလျှောက်ထားပါပြီ။

ဘန္တေ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓရား၊ ပဝနသ္မိံ မဟာဝုန်၌၊ မဟာသမ
ယော-ကြီးကျယ်ခမ်းနား နတ်ဗြဟ္မာများ အစည်းအဝေးကြီး
ပါတည်း၊ ဒေဝကာယာ-နတ်ကုန် ဗြဟ္မာကုန် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံတို့
သည်၊ သမာဂတာ-ညီညွတ်ပေါင်းဆုံ စည်းဝေးလာရောက်ကြ
ပါကုန်၏၊ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ အပရာဇိတသံဃံ--
မည်သည့်ရန်သူ ရန်မမှုအပ် မအောင် အပ်သည့် ထေရ်မြတ်
သံဃာ ရဟန်းတော် ငါးရာကို၊ ဒက္ခိတာယေ-ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊
ဣမံ ဓမ္မသမယံ-ဤတရားပွဲသဘင်သို့၊ အာဂတာ-လာရောက်
ကုန်သည်၊ အမှာ-ဖြစ်ကြကုန်ပါပြီဗုဒ္ဓရား။

အထခေါ-ထိုဗြဟ္မာ၏ အခြားမဲ့၌၊ အပရာ-တဥျးသော၊
ဒေဝတာ-တောင်စကြဝဠာ နခမ်း၌ သက်ဆင်းသော ဗြဟ္မာ
မင်းသည်၊ ဘဂဝတော - မြတ်စွာဗုဒ္ဓရား၏၊ သန္တိကေ-အထံ
တော်၌-

(ခ) တတြ ဘိက္ခဝေါ သမာဒဟံသု၊
စိတ္တ မတ္တနော ဥဇုကံ အကံသု။
သာရထိဝ နေတ္တာနိ ဂဟေတွာ၊
ဣန္ဒြိယာနိ ရက္ခန္တိ ပဏ္ဍိတာတိ။

တတြ ဘိက္ခဝေါ ။ပ။ ပဏ္ဍိတာ-ဟူသော၊ ဣမံဂါထံ-ဤ
ဂါထာကို၊ အဘာသိ-ရုတ်ဆိုလျှောက်ထားပါပြီ။

တတြ-ထိုဓမ္မသဘင်၌၊ ဘိက္ခဝေါ-ရဟန္တာ ဖြစ်သစ် ရဟန်း
သစ် ငါးရာတို့သည်၊ အတ္တနော-မိမိတို့၏၊ စိတ္တံ-စိတ်ကို၊ သမာ

ဒဟံသု-ဝဠုန သမာပတ် အထပ်ထပ်ဝင်စား နိဗ္ဗာန်၌ ထား
တော်မူကြကုန်ပြီ။ ဥဇုကံ-အကောက်သုံးရပ် မကပ်မယှဉ် ဖြူစင်
ဖြောင့်မတ်သည်ကို၊ အကံသု-ပြုတော်မူကြကုန်ပါပြီ။ သာရထိ-
ရထားထိန်းသည်။ နေတ္တာနိ-ဇက်ကြိုးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ကိုင်၍၊
အဿ-မြင်းတို့ကို၊ ရက္ခတိဇ္ဇဝ-မတိမ်းမစောင်း ထိန်းမောင်း
ဘိသကဲ့သို့၊ ပဏ္ဍိတာ-ပညာရှိ ရဟန်းတော်ကလေး တို့သည်၊
ဣန္ဒြိယာနိ-ဣန္ဒြေတို့ကို၊ ရက္ခန္တိ-စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းတော်
မူကြပေကုန်၏ဗရား။

အထခေါ-ထိုဒုတိယဗြဟ္မာ၏ အခြားမဲ့၌၊ အပရာ-တဥး
သော၊ ဒေဝတာ-အနောက်စကြဝဠာနခမ်း၌ သက်ဆင်းသော
ဗြဟ္မာဇင်းသည်၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဗရား၏၊ သန္တိကေ-
အထံတော်၌။

- (ဂ) ဆေတွာ ခိလံ ဆေတွာ ပလိဃံ၊
ဣန္ဒြိယံ ဥပဟစ္စ မနေဇာ။
တေ စရန္တိ သုဒ္ဓါ ပိမလာ၊
စက္ခုမတာ သုဒန္တာ သုသုနာဂါတိ။

ဆေတွာ ခိလံ ။ပ။ သုသုနာဂါ ဟူသော၊ ဣမံဂါထံ-ကို၊
အဘာသိ-ရှုတ်ဆိုလျှောက်ထားပါပြီ။

ခိလံ-ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟသမုတ် ခြောင့်သစ်ငုတ်ကို၊
ဆေတွာ-ဖြတ်တောက်ခုတ်စင်း ပယ်ရှင်းတော် မူကြကုန်ပြီး၍၊
ပလိဃံ-ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ သုံးအင် တံခါးကျင်မင်းတုပ်ကို၊
ဆေတွာ-ဖွင့်လှန်ချိုးဖောက် ဖြတ်တောက်တော် မူကြကုန်ပြီး၍၊

ဣန္ဒြိယ-ရာဂ၊ ဒေါသ မောဟသုံးဆိုင် တံခါးတိုင်ကို၊ ဥပဟစ္စ-
အမြစ်ဖော်ထုတ် ချွတ်နုတ်တော်မူကြပြီး၍၊ အနေဇာ တဏှာ
ကင်းတော်မူကြကုန်သော၊ သုဒ္ဓါ-သန့်ရှင်းစင်ကြယ် သပ္ပာယ်
တော် မူကြကုန်သော၊ ဝိမလာ-အညစ်အကြေးကင်းဝေးတော်
မူကြကုန်သော၊ စက္ခုမတာ-ဒိဗ္ဗ၊ ဉာဏ် သမန္တနှင့် ဓမ္မ၊ မိဿာ
ငါးဖြာသောစက္ခု ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဗုဒ္ဓသည်၊ သုဒန္တာ-
ဆုံးမတော်မူအပ်ပြီးကုန်သော၊ တေသုသုနာဂါ-ထိုရဟန္တာဖြစ်
သစ် ရဟန်းသစ် ငါးရာတို့သည်၊ စရန္တိ-အရပ် မျက်နှာတို့၌
မတိုက်ခိုက်မထိပါး ကြွသွားတင့်တယ် ဇမ္ဗူယံတော်မူကြ ပေ
ကုန်၏ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓ။

အထခေါ-ထိုတတိယ ဗြဟ္မာ၏ အခြားမဲ့၌၊ အပရာ-တဥျး
သော၊ ဒေဝတာ-မြောက်စကြဝဠာနုခမ်း၌ သက်ဆင်းသော
ဗြဟ္မာသည်၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၏၊ သန္တိကေ-အထံ
တော်၌-

(ဃ) ယေကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊
န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိ။
ပဟာယ မာနသံ ဒေဟံ၊
ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိတိ။

ယေကေစိ၊ ပ။ ပရိပူရေဿန္တိ ဟူသော၊ ဣမံ ဂါထံ-ဤ ဂါ
ထာကို၊ အဘာသိ-ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပါပြီ။

ကေစိ-တဥျးတယောက်ကုန်သော၊ ယေ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓကို၊ သရဏံ ဆင်းရဲပယ်ဖျောက် ချမ်း

သာ ရောက်အောင် စောင့်ရှောက်တတ်သော ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊
ဂတာသေ - ယုံကြည်သိမှတ် ဆည်းကပ် ကြကုန်၏။ တေ - ထို
လောကုတ္တရာ သရဏဂုံ လောက်လုံပြည့်ဝသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
အပါယဘူမိ - အပါယ် လေးဘုံသို့၊ နဂမိဿန္တိ - မလားရကြ
ကုန်လတ္တံ့၊ မာနသံ လှည့်ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ - အတ္တဘောကို၊
ပဟာယ - မြေအိုးကိုခွဲ ရွှေအိုးလဲသို့ ပယ်ရှုစွန့်ပစ်ခဲ့ကြကုန်ပြီး၍၊
ဒေဝကာယံ - နတ်ဘုံနတ်တိုင်းနတ်တို့ဂိုဏ်းကို၊ ပရိပူရေဿန္တိ -
တိုးစေပွားစေ ပြည့်စေကြပေကုန်လတ္တံ့ ဗရား။ ။

အထခေါ-ထိုဓမ္မသဘင် နတ်ဗြဟ္မာ ပရိသတ် စုံလင်သော
အခါ၌၊ ဘဂဝါ - မြတ်စွာဗရားသည်၊ ဘိက္ခု - ရဟန်းတော် ငါး
ရာတို့ကို၊ အာမန္တေသိ - ခေါ်တော်မူပြီ၊ ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊
ဒေသသု၊ တဆယ်ကုန်သော၊ လောကဓာတူသု - လောကဓာတ်
အထောင်တို့၌၊ ဒေဝတာ - နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ တထာဂတံ -
ငါးဗရားကို၎င်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ - ဘိက္ခုသံဃာ ရဟန္တာငါးရာကို
၎င်း၊ ဒဿနာယ - ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ယေဘုယျေန - များသောအား
ဖြင့်၊ သန္နိပတိတာ - ညီညွတ်ပေါင်းဆုံ စည်းဝေး ကြကုန်သည်၊
ဟောန္တိ - ဖြစ်ကုန်ပါ၏။

၁ အဋ္ဌကထာ၌ ‘နိဇ္ဇေမတိက သရဏဂုံ’ ဟုဆို၏။ ။ နိဇ္ဇေမတိက
သရဏဂုံ ဟူသည် လောကုတ္တရာ သရဏဂုံတည်း။ လောကုတ္တရာ
သရဏဂုံနှင့် ပြည့်စုံသော အင်္ဂါသာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကေနိဋေအပါယ်
မလား၊ နတ်ပြည်သို့သာ လားကုန်လတ္တံ့၊ လောက်သရဏဂုံ သဘော
တို့ကား အပါယ်မလား၊ အကြောင်းတပ်၊ အထောက်အကူရလျှင်
နတ်ပြည်သို့လည်း သွားကုန်လတ္တံ့ - ဟု ဋီကာဆို၏။

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အတိတံ-လွန်လေပြီးသော၊ အဒ္ဓါနံ-
အခွန်ရှည်ကြာ ကပ္ပပါပ၌၊ အရဟန္တာ-ပူဇော်အတူးကိုခံတော်
မူထိုက်ကုန်သော၊ ယေဝိ တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ-အကြင် မြတ်စွာ
ဗုဒ္ဓတို့ သည်လည်း၊ အဟေသံ - ပွင့်တော် မူကြလေကုန်ပြီ၊ တေ
သမ္ဘိ ဘဂဝန္တာနံ - ထိုဗုဒ္ဓတို့၏လည်း၊ တေပုရမာယေဝ-
ဤအစည်းအဝေးသာ အလွန်ဆုံးပမာဏရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာ-
နတ်ဗြဟ္မာ တို့သည်၊ သန္ဓိပတိတာ စည်းဝေး ကြကုန်သည်၊
အဟေသံ-ဖြစ်ကြကုန်ပြီ၊ တေရဟိ - ယခုအခါ၌၊ မယံ သေယျ
ထာဝိ-ငါဗုဒ္ဓတို့၏ အစည်းအဝေးကဲ့သို့တည်း။

ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ အနာဂတံ - လာလတ္တံ့ဖြစ်သော၊
အဒ္ဓါနံ-အခွန်ရှည်ကြာ ကပ္ပပါပ၌၊ အရဟန္တာ-ပူဇော်အတူး
ကို ခံတော်မူထိုက် ကုန်သော၊ ယေဝိ တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ-
အကြင်မြတ်စွာဗုဒ္ဓတို့သည်လည်း၊ ဘဝိဿန္တိ-ပွင့်တော်မူကြ
ကုန်လတ္တံ့၊ တေသမ္ဘိ ဘဂဝန္တာနံ-ထိုမြတ်စွာ ဗုဒ္ဓတို့၏လည်း၊
တေပုရမာယေဝ-ဤ အစည်း အဝေးသာ အလွန်ဆုံးပမာဏ
ရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာ-နတ် ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သန္ဓိပတိတာ-
စည်းဝေးကြကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ-ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တေရဟိ-
ယခုအခါ၌၊ မယံသေယျထာဝိ-ငါဗုဒ္ဓတို့၏ အစည်းအဝေးကဲ့သို့
တည်း။ ။

၁ ဗုဒ္ဓတို့၏ ပြိုင်ဖက် မရှိကောင်းသောကြောင့် “ယေဝိ တေ
ဘိက္ခဝေ တေရဟိ အညေ အရဟန္တာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ။ တေသမ္ဘိ
ဘဂဝန္တာနံ တေပုရမာယေဝ ဒေဝတာ သန္ဓိပတိတာ ဟောန္တိ၊ သေယျ
တာဝိ မယံ” ဟု-တတိယဝဂ်ကို မဟောအပ်၊ (အဋ္ဌကထာ)

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဒေဝကာယာနံ - စည်းဝေးပေါင်းဆုံ
 ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏၊ နာမာနိ-အမည်ပညတ် အမျိုး
 ဇာတ်တို့ကို၊ အာစိက္ခိဿာမိ-သရုပ်ထင်ရှား ပြောကြားပေအံ့၊
 ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဒေဝကာယာနံ-စည်းဝေးပေါင်းဆုံ ဂိုဏ်း
 ပေါင်းစုံ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏၊ နာမာနိ-အမည်ပညတ် အမျိုးဇာတ်
 တို့ကို၊ ကိတ္တယိဿာမိ-နှစ်သိမ့်စေရန် ထုတ်ပြန်ချီးကြူးပေအံ့၊
 ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဒေဝကာယာနံ-စည်းဝေးပေါင်းဆုံ ဂိုဏ်းပေါင်း
 စုံ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏၊ နာမာနိ-အမည်ပညတ် အမျိုးဇာတ်တို့ကို၊
 ဒေသေဿာမိ - သရုပ်ထုတ်ဖော် ဟောတော်မူအံ့၊ တံ-ထို
 ငါးရားဟောတော်မူအပ် လတ္တံ့သော စကားကို၊ သာဓကံ-
 ကောင်းစွာ၊ သုဏာထ-နာကြကုန်၊ သာဓကံ - ကောင်းစွာ၊
 မနသိ-စိတ်ထည့်၌၊ ကရောထ-သိုမှီးသိမ်းထားကြကုန်၊ ဘာသိ
 ဿာမိ-ဟောတော်မူအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာမန္တေသိ ခေါ်၍
 မိန့်တော်မူပြီ၊ ဘန္တေ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၊ ဧဝံ-အမိန့်တော်အတိုင်းပါ
 ဗုဒ္ဓ၊ ဣတိခေါ- ဤသို့လျှင်၊ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတော်ငါးရာ
 တို့သည်၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဗုဒ္ဓအား၊ ပဗ္ဗေဿာသု-ရွှေရှု
 လေးစား နားထောင်ကြကုန်ပြီ၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓသည်၊
 တေံ -ဤသို့လတ္တံ့သောစကားကို၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူပြီ။

(၁-၂) ဘူမာ-မြေ၌တည်ကြ ဘူမဋ္ဌနတ်တို့သည်၊ ယတ္ထ-
 အကြင် အကြင် သစ်ပင်တောတောင် ဘုံဆောင် ဘုံနန်းတို့၌၊
 ဝသန္တိ-နေကြကုန်၏၊ ဂိရိဂဗ္ဘာရံ-တောင်ရှိ တောင်ပေါ်၊
 တောင်၌ကို၊ သိတာ-ဝိဝေက အလေ့ ပျော်မွေ့နေကြကုန်
 သော၊ ပဟိတတ္တာ-မိမိတို့စိတ်ဘေတ်ကို နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်၍

ယားကြသော၊ သမာဟိတာ-နိဗ္ဗာန်အာရုံတခုတည်း၌ အမြဲစိတ်
 ယားကြကုန်သော၊ ပုထု-အပါးငါးရာ များပြားစွာကုန်သော၊
 သီဟာဝ - သားများသေဋ်နင်း ခြင်္သေ့မင်းတို့ကဲ့သို့၊ သလ္လိနာ-
 ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ် ချဉ်းကပ်ကြကုန်သော၊ လောလောသိသမ္ဘု
 နော-အမွှေးရွှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်း၊ ကြောင်လန်ခြင်းကို နှိမ့်
 နင်း လွှမ်းမိုးနိုင်ကြကုန်သော၊ သြဒါတမာနသာ-အရဟတ္တမဂ်
 ရောင်ဖြင့် သုတ်သင်လျှော်ဆေး ဖြူဖွေးသောစိတ် ရှိကြကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ သုဒ္ဓါ - အပ,အတွင်း ရောင်ဆင်း စင်ကြယ် သပ္ပာယ်
 ကြကုန်သော၊ ဝိပ္ပသန္တာ-မဂ်ရောင်မွန်းတင် အထူးကြည်လင်ကြ
 ကုန်သော။ အနာဝိလာ-ကိလေသာ အနည်ကျ၍ အနည်းငယ်မျှ
 နောက်ကျခြင်း မရှိကြကုန်သော၊ ယေ ဘိက္ခု-အကြင် ငါ၏
 မျက်ဖျော် ဘာတော် ရဟန်းတို့သည်၊ တဒဿိတာ-ထိုတော
 တောင်အရပ် ဘူမိဗိုးနတ်တို့ကို မှီကြရပေကုန်၏၊ တေဟိ-ထို သာ
 သနောပ ကာရက ဘူမဋ္ဌနတ်တို့နှင့်တကွ၊ သိလေကံ-ဆန်းဂိုဏ်း
 ညီညာ နတ်ဖွဲ့ဂါထာကို၊ အနုကဿာမိ-လျော်ရာလျော်ရာသီကုံး
 ကာ စိတ်ကြည်နူးအောင် ချီးကျူးရွတ်ဆိုပေအံ့။

၃ ကာဝိလဝတ္ထဝေ-ကဝိလဝတ် နေပြည်တော်၏ ဝန်းလည်
 လှည့်ပတ်အနီးအရပ်ဖြစ်သော၊ ဝနေ-မဟာပုန်တော၌၊ ဝသန္တေ-
 သီတင်းသုံးတော်မူကြကုန်သော၊ ဘိယျော ပဉ္စသတေ-ဗရားနှင့်
 တကွ ငါးရာကကျော်လွန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဉာတော-စည်းဝေး
 ကြတုံ နတ်ဂိုဏ်းစုံကို အာရုံပြုစွမ်း မြင်နိုင်စွမ်းသည့် ဟောင်းတော်
 များပေတကားဟု ပိုင်းခြား ဆင်ခြင် သိမြင်တော်မူလတ်၍၊ တ
 တော-ထိုအခါ၌၊ သတ္တာ-လူနတ်တို့ဆရာ မြတ်စွာဗရားသည်၊
 သာသနေ-သာသနာတော်၌၊ ရတေ-မဆုတ်မနစ် သစ်သစ်မွေ့

လျော် ပျော်ပိုက်တော်မူကြကုန်သော၊ သာဝကော-ဟပည့်ငါးရာ ရဟန္တာတို့ကို၊ အမန္တယီ-နှုတ်ဖြင့်မြှောက်ခေါ် သိစေတော်မူပါပြီ။

၄ တိက္ခပေါ် ချစ်သားတို့၊ ဒေဝကာယာ - စကြဝဠာတ သောင်းမှ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံနတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ အဘိက္ကန္တာ-ညီညွှာ ဖြူစည်းဝေးရောက်လာကြကုန်ပြီ၊ တေ-ထိုစည်းဝေးကြတုံ ဂိုဏ်း ပေါင်းစုံ နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို၊ တုဗ္ဗေ-သင်ချစ်သားတို့သည်၊ ဝိဇာ နာထ-ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဖြင့်ပိုင်းခြားကာဆင်ခြင်၍သိမြင်အောင် ပြုကြကုန်လေ့၊ ဣတိ-ဤသို့ နှုတ်ဖြင့်မြှောက်ခေါ် သိစေတော်မူပြီ၊ ဟေစ-ထိုရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၏၊ သာသနံ-အမိန့်တော်မြတ်ကို၊ သုတ္တာ-ကြားကြကုန်၍၊ အာ တာပံ-အဘိညာပါဒ်ကအာလောက ကသိုဏ်းဈာန်ကိုအဖန်ဖန် ဝင်စားအားထုတ်ခြင်း ဝိနိယကို၊ အကရံ-ပြုတော်မူကြကုန်ပါပြီ။

၅-၆ တေသံ-ထိုအဘိညာ အလို့ငှါ ဖိတ်ကိုဆောင်ကာမျှ ကြောင့်ကြပြုသောရဟန်းဘို့အား၊ အမနုဿာနံ-နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို၊ ဒဿနံ-မြတ်စွမ်းနိုင်သော၊ ဉာနံ-ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည်၊ ပါတုအဟု-ယင်စွာဖြစ်ပေါ်ပါပြီ၊ အပ္ပေကေ-အချို့ရဟန်းတို့သည်၊ အမနုဿာ နံ-နတ်ဗြဟ္မာတို့၏၊ သတံ-အရာကို၎င်း၊ သဟဿံ-တထောင်ကို ၎င်း၊ သတ္တရိံ-ခုနစ်ဆယ်သော၊ သဟဿာနိ ထောင်တို့ကို၎င်း၊ (၇၀၀၀၀-ဟူသော) အဒက္ခံ-မြင်ကြကုန်ပါပြီ၊ ဧကေ - အချို့ ရဟန်းတို့သည်၊ သဟဿာနံ ထောင်တို့၏၊ သတံ-အရာကို၊ (၁၀၀၀၀၀-ဟူသော) အဒ္ဓသု-မြင်ကြကုန်ပါပြီ၊ အပ္ပေကေ-အချို့ ရဟန်းတို့သည်၊ အနန္တံ-အဆုံးမရှိသော နတ်ဗြဟ္မာကို၊ အဒက္ခံ- မြင်ကြကုန်ပါပြီ၊ သဗ္ဗာ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒိဿာ - ဝန်းကျင်

အောက်,ထက် အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့သည်၊ ဖုဋ္ဌာ-ထင်ရှား ထင်း
ထင်း ဟင်းလင်း ပွင့်ကုန်သည်။ ။အဟုံ-ဖြစ်ကြကုန်ပါပြီ။

၇ စက္ခုမာ-မျက်စိငါးမျိုး ပိုင်စိုးတော်မူသော မြတ်စွာဗုဒ္ဓ
သည်၊ တဉ္စသဗ္ဗ-ဘဝါးတပါး ရဟန်းများတို့ မြင်ထားအပ်တုံ ထို
အလုံးစုံသော နတ်, ဗြဟ္မာကိုလည်း၊ အဘိညာဿ-ဒိဗ္ဗစက္ခုညွှန်
ဖြင့်ဝေဘန်ပိုင်းခြားသိထားပြီး၍၊ ဝေဝေက္ခိတွာန-ဗစ္စဝေက္ခဏာညွှန်
ဖြင့်အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူပြီး၍၊ တတော-
ထိုမှ နောက်၌၊ သတ္ထာ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓသည်၊ သာသန-သာသနာ
တော်၌၊ ရတေ-မဆုတ်မနစ် သစ်သစ်မွေ့လျော် ပျော်ပိုက်တော်မူ
ကြကုန်သော၊ သာဝကေ-ဘပညွှင်ငါးရာ ရဟန္တာတို့ကို၊ အာမန္တ
ယီ-နှုတ်ဖြင့် မြွက်ခေါ် သိစေတော်မူပါပြီ။

၈ ဘိက္ခဝေဝါ-ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ယေဒေဝကာယာ-စကြ
ဝဠာတိုက်တသောင်းမှ အကြင်ဂိုဏ်းပေါင်းစုံနတ်, ဗြဟ္မာတို့သည်၊
အဘိက္ကန္တာ-ညီညာဖြဖြ စည်းဝေးလာရောက်ကြကုန်ပြီ၊ ယေဒေဝ
ကာယေ-အကြင်ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို၊ ဂိရာဟိ-ပေါရီ
ဝါစာဂါယာဂီတိတို့ဖြင့်၊ အနုပုဗ္ဗသော-စိတ်တော်မှတ်ပိုင်းစကား
စဉ်အတိုင်းအားဖြင့်၊ ဝေဝါ-သင်ချစ်သားတို့အား၊ အဟံ-ငါဗုဒ္ဓ
သည်၊ ကိတ္တယိဿာမိ-ချီးကြူးထုတ်ဖော် ရွတ်ဆိုတော်မူအံ့၊ တေ-
ထိုစည်းဝေးလာကြ ချီးကြူးဖော်ပြအပ်လတ္တံ့ သောဂိုဏ်းပေါင်းစုံ

၁။ သက္ကတ, မာဂဓ ဓာတ်ကျမ်းများအရ ဖရ, ဖုဋ္ဌဓာတ်တို့၏ အ
နက်နှင့်ညီလျော်စွာ အနန္တဒဿန အဘိညာ၏အကြောင်းကို ပေါ်စေ
လျက် အနက်ပေးသည်၊ ‘သဗ္ဗာဒိသာ-တို့သည်၊ ဖုဋ္ဌာ-နတ်ဗြဟ္မာတို့ဖြင့်
ပြည့်ကြပ်ကုန်သည်၊ အဟုံ-ဖြစ်ကြကုန်ပါပြီ’ ဟူ၍လည်းပေး။

နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို၊ ပိဇာနထ-ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဖြင့်ပိုင်းခြားကာ
ဆင်ခြင်၍ သိမြင်အောင်ပြုကြကုန်လော့။

၉ သတ္တသဟဿာ-ခုနစ်ထောင်အရေအတွက် ရှိကုန်သော၊
ဘူမာ-မြေနှင့်ဆက်စပ်သော နတ်ဗိမာန်ရှိကုန်သော၊ ကာပိလ
ဝတ္ထဝါ-ကာပိလဝတ်မင်းနေပြည်၏ ဝန်းလည်လှည့်ပတ်အနီးအရပ်
၌နေကြကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တော-ကမ္မ ဝိပါကဇိဒ္ဓိ နတ်တန်းခိုးရှိကြ
ကုန်သော၊ ဇုတိမန္တော - အစွမ်းရှိန်စော် အာနုဘော် ရှိကြကုန်
သော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော-အဆင်တန်ဆာရောင်၊ ကိုယ်ရောင်အဆင်း
ရှိကြကုန်သော၊ ယသသိနော-အခြံအရံ အကျော်အစောရှိကြ
ကုန်သော၊ တေယက္ခာ-ထိုယက္ခမျိုးဇာတ် ခေါင်းဆောင်နတ်တို့
သည်၊ ဘိက္ခူနံ-ရဟန်းတော် ငါးရာတို့၏၊ သမိတိ-စည်းဝေးရာ
ဖြစ်သော၊ ဝနံ-မဟာဝုန်တောသို့၊ မောဒမာနာ၊ နှစ်သက် ရှင်လန်း
ဝမ်းပန်းသာကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိက္ကမံ-လာရောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၀ ဆသဟဿာ-ခြောက်ထောင် အရေအတွက် ရှိကုန်
သော၊ ဟေမဝတာ-ဟိမဝန္တာ၏အနီးဒေသ ဟေမဝတာတောင်၌
နေကြကုန်သော၊ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော-ညို၊ ရွှေ၊ နီ၊ ပြို မတူသော အ
ဆင်းရှိကြကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တော-ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိ နတ်တန်းခိုးရှိကြ
ကုန်သော၊ ဇုတိမန္တော-အစွမ်းရှိန်စော်အာနုဘော်ရှိကြကုန်သော
ဝဏ္ဏဝန္တော-အဆင်တန်ဆာရောင်၊ ကိုယ်ရောင်အဆင်း ရှိကြကုန်
သော၊ ယသသိနော-အခြံအရံ အကျော်အစောရှိကြကုန်သော၊
ယက္ခာ-ယက္ခမျိုးဇာတ် ခေါင်းဆောင်နတ်တို့သည်၊ ဘိက္ခူနံ-

၁။ ဘူမိယံ ဝသန္တိတိ ဘူမာပြု၊ ဘူမိပုဒ် ၈ ပစ္စည်းဖြစ်၍ မ၊ ဌ ခွေ
ဘော်မဲ့။

ရဟန်းတော်ငါးရာတို့၏။ သမိတိံ-စည်းဝေးရာဖြစ်သော၊ ဝနံ-မဟာဝုန်တောသို့၊ မောဒမာနာ-နှစ်သက် ရှင်လန်း ဝမ်းပန်းသာ ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိက္ကမုံ-လာရောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၁ တိသဟဿာ-သုံးထောင် အရေအတွက် ရှိကုန်သော၊ သာတာဂိရာ-မဇ္ဈိမဒေသ သာတာတောင်၌ နေကြကုန်သော၊ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော-ညိုခ ရွှေ၊ နိဗ္ဗူ မတူသော အဆင်းရှိကြကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တော-ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိ နတ်တန်းမိုးရှိကြကုန်သော၊ ဇုတိမန္တော-အစွမ်းရှိန်စော် အာနုဘော် ရှိကြကုန်သော ယသဿိနော-အခြံအရံ အကျော်အစောရှိကြကုန်သော၊ ယက္ခာ-ထို ယက္ခမျိုးဘတ် ခေါင်းဆောင်နတ်တို့သည်၊ ဘိက္ခူနံ - ရဟန်းတော်ငါးရာတို့၏။ သမိတိံ-စည်းဝေးရာ ဖြစ်သော။ ဝနံ-မဟာဝုန်တောသို့၊ မောဒမာနာ-နှစ်သက် ရှင်လန်း ဝမ်းပန်းသာကြ ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အဘိက္ကမုံ-လာရောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၂ ဣတိ-ဤသို့ ခုနစ်ထောင်၊ ခြောက်ထောင်၊ သုံးထောင် ရောစု အပေါင်းပြု၍၊ သောဠသ သဟဿာ - တထောင်၊ ခြောက်ထောင် အရေအတွက် ရှိကုန်သော၊ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော-ညိုခ ရွှေ၊ နိဗ္ဗူ မတူသော အဆင်းရှိကြကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တော-ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိ နတ်တန်းမိုး ရှိကြကုန်သော၊ ဇုတိမန္တော-အစွမ်းရှိန်စော် အာနုဘော် ရှိကြကုန်သော၊ ယသဿိနော အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိကြကုန်သော၊ ဇတယက္ခာ-ဤ ယက္ခမျိုးဘတ် ခေါင်းဆောင် နတ်တို့သည်၊ ဘိက္ခူနံ-ရဟန်းတော်ငါးရာတို့၏။ သမိတိံ-စည်းဝေးရာဖြစ်သော၊ ဝနံ-မဟာဝုန်တောသို့၊ မောဒမာနာ-နှစ်သက် ရှင်လန်းဝမ်းပန်းသာကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိက္ကမုံ-လာရောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၃ ပဉ္စသတာ-ငါးရာအရေအတွက်ရှိကုန်သော၊ ဧဝဿာ မိတ္တာ-ဝေဿာမိတ္တရသေ့၏ကျောင်းသင်္ခမ်း ဝေဿာမိတ္တတောင် ခါးပန်း၌ နေကြကုန်သော၊ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော-ညိုရွှေ၊ နိဗ္ဗူ မတူသော အဆင်းရှိကြကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တော-ကမ္ဘဝိပါကဇိဒ္ဓိ နတ်တန်းခိုးရှိကြ ကုန်သော။ ဇုတိမန္တော - အစွမ်းရှိန်စော် အာနုဘော်ရှိကြကုန်သော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော-အဆင်တန်ဆာရောင်၊ ကိုယ်ရောင်အဆင်းရှိကြ ကုန်သော၊ ယသသိနော-အခြံအရံ အကျော်အစောရှိကြကုန်သော၊ ယက္ခာ-ထိုယက္ခမျိုးဇာတ် ခေါင်းဆောင် နတ်ဘို့သည်၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတော်ငါးရာတို့၏၊ သမိတိ-စည်းဝေးရာဖြစ်သော၊ ဝနံ - မဟာဝုန်တောသို့၊ မောဒမာနာ-နှစ်သက်ရှင်လန်း ဝမ်းပန်းသာကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိက္ကမံ လာရောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၄ ကုဒ္ဓိရော-ကုဒ္ဓိရနတ်မင်းသည်၊ ရာဇဂဟိကော-ရာဇဂြိုဟ်အနီး၌ နေ၏၊ အဿ-ထိုကုဒ္ဓိရနတ်မင်း၏၊ နိဝေသနံ နတ်ကွန်းဗိမာန်သည်၊ ဧဝပုလ္လော-ဧဝပုလ္လတောင်တည်း၊ နံ-ထိုကုဒ္ဓိရနတ်မင်းကို၊ ယက္ခာနံ-နတ်ဘိလူးတို့၏၊ ဘိယျော သတ သဟသံ-တသိန်းမက၊ ပဿရပါသတိ-ဆည်းကပ် စား၏၊ ရာဇဂဟိကော - ရာဇဂြိုဟ်အနီး၌ ဧဝပုလ္လတောင်၌ နေသော၊ သေဝိ ကုဒ္ဓိရော - ထိုကုဒ္ဓိရ နတ်မင်းသည်လည်း၊ သမိတိ-ရဟန်းတော်တို့ စည်းဝေးရာဖြစ်သော၊ ဝနံ မဟာဝုန်တောသို့၊ အာဂါ-ပရိသတ်နှင့်တကွလာရောက်ပြီ။

၁။ ဝိဿံ (သဗ္ဗံ) မိတ္တံ ယဿာတိ ဝိဿာမိတ္တော၊ ဣသိ၊ တဿ နိဝါသော ဝေဿာ မိတ္တော၊ ပဗ္ဗတော၊ တသ္မံ ဝေဓန္တိတိ ဝေဿာ မိတ္တာ၊ ယက္ခာ။

၁၅ တေရဋ္ဌော-တေရဋ္ဌမည်သော၊ ရာဇာ-နတ်မင်းသည်၊ ပုရိမံ-မြင့်မို(မို)တောင်မြတ်၏ အရှေ့စူးစူး အရပ်ဖြစ်သော၊ ဒိသံ-အရပ်မျက်နှာကို၊ ပဿာသတိ-ဆုံးမအုပ်ချုပ်၏၊ ဂန္ဓဗ္ဗာနံ-မြင့်မိုတောင် လေးမျက်နှာမှ ရှိသမျှ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုးတို့ကို၊ အဓိပတိ-အစိုးရ၏၊ သောမဟာရာဇာ-သို့ တေရဋ္ဌနတ်မင်းသည်၊ ယသသီ-များသော အခြံအရံ ရှိ၏။

၁၆ တဿ - ထို တေရဋ္ဌနတ်မင်း၏၊ ပုတ္တဘိ-လားတော်တို့သည်လည်း၊ ဗဟဝေါ - သင်္ချာဟထောင် မြားမြောင်ကုန်၏၊ ဣန္ဒနာမာ-ဣန္ဒဟူလျှင်း သကြားမင်း အမည်ချည်း ရှိကြကုန်၏၊ မဟဗ္ဗလာ - ခွန်အားဗလ ကြီးမားကြကုန်၏၊ ဣဒ္ဓိမန္တော-ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိ နတ်တန်းခိုး ရှိကြကုန်သော၊ ဗုတိမန္တော - အစွမ်းရှိန်စော် အာနုဘော်ရှိကြကုန်သော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော-အဆင် တန်ဆာရောင်၊ ကိုယ်ရောင်အဆင်းရှိကြကုန်သော၊ ယသသီနော-အခြံအရံ အကျော်အစောရှိကြကုန်သော၊ တေ- ထို အခြံအရံနှင့်တကွ သားအဖတစုတို့သည်၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတော်ငါးရာတို့၏၊ သမိတိ-စည်းဝေးရာဖြစ်သော၊ ဝနံ-မဟာဝုန်တောသို့၊ မောဒသာနာ-နှစ်သက် ရှင်လန်း ဝမ်းပန်းသာကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိတ္တမု-ယာရောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၇ ဝိရဋ္ဌော-ဝိရဋ္ဌမည်သော၊ ရာဇာ-နတ်မင်းသည်၊ ဒက္ခိဏံ-မြင့်မိုတောင်မြတ်၏ တောင်စူးစူး အရပ်ဖြစ်သော၊ တံဒိသံ-ထိုအရပ်မျက်နှာကို၊ ပဿာသတိ-ဆုံးမအုပ်ချုပ်၏၊ ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ-မြင့်မိုတောင် လေးမျက်နှာမှ ရှိသမျှ ကုမ္ဘဏ်တို့ကို၊ အဓိပတိ-အစိုးရ၏၊ သောမဟာရာဇာ - ထို ဝိရဋ္ဌနတ်မင်းသည်၊ ယသသီ-များသော အခြံအရံ ရှိ၏။

၁၈ တဿ - ထိုဝိရုဋ္ဌနတ်မင်း၏၊ ပုတ္တဘိ - သားတို့သည် လည်း၊ ဗဟဝေါ-သင်္ချာတထောင် မြားမြောင်ကုန်၏၊ ဣန္ဒနာမာ-ဣန္ဒဟူလျှင်း သကြားမင်းအမည်ချည်း ရှိကြကုန်၏၊ မဟဗ္ဗလာ-ခွန်အားဗလ ကြီးမားကြကုန်၏၊ ဣဒ္ဓိမန္တော-ကမ္ဘဝိပါကဇိဒ္ဓိ နတ်တန်းရိုးရှိကြကုန်သော၊ ဇုတိမန္တော-အစွမ်းရှိန်စော် အာနုဘော် ရှိကြကုန်သော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော-အဆင်တန်ဆာရောင်၊ ကိုယ်ရောင် အဆင်းရှိကြကုန်သော၊ ယသသင်္ခါနော-အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိကြကုန်သော၊ တေ-ထို အခြံ အရံနှင့်တကွ သားအဖတစုတို့ သည်၊ ဘိက္ခုနီ-ရဟန်းတော်ငါးရာတို့၏၊ သမိတိ-စည်းဝေးရာ ဖြစ်သော၊ ဝနံ-မဟာဝုန်တောသို့၊ မောဒမာနာ-နှစ်သက် ရွှင်လန်း ဝမ်းပန်းသာကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိတ္တံမှ လာရောက်ကုန်ပြီ။

၁၉ ဝိရူပက္ခော-ဝိရူပက္ခမည်သော၊ ရာဇာ နတ်မင်းသည်၊ ပတ္တိမံ-မြင့်မိုတောင်မြတ်၏ အနောက်စူးစူးအရပ်ဖြစ်သော၊ ဒိသံ-အရပ်မျက်နှာကို၊ ပဿာသတိ-အုပ်ချုပ်ဆုံးမ၏၊ နာဂါနံ-မြင့်မို တောင် လေးမျက်နှာမှ ရှိသမျှ နတ်နဂါးတို့ကို၊ အဓိပတိ အစိုးရ ၏၊ သော ပဟာရာဇာ-ထိုဝိရူပက္ခနတ်မင်းသည်၊ ယသသင်္ခါ များ သောအခြံအရံ ရှိ၏။

၂၀ ဟဿ ထိုဝိရူပက္ခနတ်မင်း၏၊ ပုတ္တဘိ-တို့သည်လည်း၊ ဗဟဝေါ-သင်္ချာတထောင် မြားမြောင်ကုန်၏၊ ဣန္ဒနာမာ-ဣန္ဒ ဟူလျှင်း သကြားမင်း အမည်ချည်း ရှိကြကုန်၏၊ မဟဗ္ဗလာ-ခွန် အားဗလ ကြီးမားကြကုန်၏၊ ဣဒ္ဓိမန္တော-ကမ္ဘဝိပါကဇိဒ္ဓိ နတ် တန်းရိုးရှိကြကုန်သော၊ ဇုတိမန္တော-အစွမ်းရှိန်စော် အာနုဘော် ရှိကြကုန်သော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော-အဆင်တန်ဆာရောင်၊ ကိုယ်ရောင်

အဆင်း ရှိကြကုန်သော၊ ယသသိနော-အခြံအရံ အကျော်
အစော ရှိကြကုန်သော၊ တေ-ထိုအခြံအရံနှင့်တကွ သားအဖတစု
တို့သည်၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတော်ငါးရာတို့၏၊ သမိတိ-စည်း
ဝေးရာ ဖြစ်သော၊ ဝနံ-မဟာဝုန်တောသို့၊ မောဒမာနာ-နှစ်သက်
ရွှင်လန်း ဝမ်းပန်းသာကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိတ္တမုံ-လာရောက်
ကုန်ပြီ။

၂၁ ကုဝေရော-ကုဝေရမည်သော၊ ရာဇာ-ဝေဿဝဏ်
နတ်မင်းသည်၊ ဥတ္တရံ-မြင့်မိုဝ်တောင်မြတ်၏ မြောက်စူးစူး အရပ်
ဖြစ်သော၊ ဒိသံ-အရပ်မျက်နှာကို၊ ပဿာသတိ-အုပ်ချုပ်ဆုံးမ၏၊
ယက္ခာနံ-ယက္ခမျိုးဇာတ် နတ်ဘီလူးဘို့ကို၊ အဓိပတိ-အစိုးရ၏၊
သောမဟာရာဇာ-ထိုကုဝေရ နတ်မင်းသည်၊ ယသသိ-များ
သော အခြံအရံရှိ၏။

၂၂ တဿ-ထိုကုဝေရနတ်မင်း၏၊ ပုတ္တာပိ-ဘို့သည်လည်း၊
ဗဟဝေါ-သင်္ချာတထောင် မြားမြောင်ကုန်၏၊ ဣန္ဒနာမာ-ဣန္ဒ
ဟူလျှင်း သကြားမင်း အမည်ချည်း ရှိကြကုန်၏၊ မဟဗ္ဗလာ-ခွန်
အားဗလ ကြီးမားကြကုန်၏၊ ဣဒ္ဓိမန္တော-ကမ္ဘဝိပါကဇိဒ္ဓိ နတ်
တန်းဆိုး ရှိကြကုန်သော၊ ဇုတိမန္တော-အစွမ်းရှိန်စော် အာနဘော်
ရှိကြကုန်သော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော-အဆင်တန်ဆာရောင်၊ ကိုယ်ရောင်
အဆင်း ရှိကြကုန်သော၊ ယသသိနော-အခြံအရံ အကျော်
အစော ရှိကြကုန်သော၊ တေ-ထိုအခြံအရံနှင့်တကွ သားအဖတစု
တို့သည်၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတော် ငါးရာတို့၏၊ သမိတိ-စည်း
ဝေးရာဖြစ်သော၊ ဝနံ-မဟာဝုန်တောသို့၊ မောဒမာနာ-နှစ်သက်
ရွှင်လန်း ဝမ်းပန်း သာကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိတ္တမုံ-လာရောက်
ကုန်ပြီ။

(၂၃) ပုရိမံဒိသံ - စကြဝဠာ တသောင်း၊ မြင့်မိုတောင် တသောင်း၏ အရှေ့မျက်နှာ၊ အရှေ့မျက်နှာ၌၊ စတရဋ္ဌော-စတရဋ္ဌ နတ်မင်း တသောင်း သည်၎င်း၊ ဒက္ခိဏေန - စကြဝဠာ တသောင်း၊ မြင့်မိုတောင် တသောင်း၏ တောင်မျက်နှာ၊ တောင်မျက်နှာ၌၊ ဝိရုဋ္ဌကော-ဝိရုဋ္ဌက နတ်မင်းတသောင်းသည် ၎င်း၊ ပစ္ဆိမေန စကြဝဠာတသောင်း၊ မြင့်မိုတောင် တသောင်း ၏ အနောက်မျက်နှာ၊ အနောက်မျက်နှာ၌၊ ဝိရူပက္ခော ဝိရူပက္ခ နတ်မင်း တသောင်းသည်၎င်း၊ ဥတ္တရံဒိသံ စကြဝဠာတသောင်း၊ မြင့်မိုတောင် တသောင်း၏ မြောက်မျက်နှာ၊ မြောက်မျက်နှာ၌၊ ကုဝေရော ကုဝေရနတ်မင်းတသောင်းသည်၎င်း ။

(၂၄) စက္ခုရာ - အမည် အားဖြင့် လေးပါးကုန်သော၊ ဧတမဟာရာဇာ - သို့ လေးသောင်းသော နတ်မင်း ဟူသည်၊ သမန္တာစတုရော - ဝန်းကျပ်ပတ်ချာ လေးမျက်နှာ ကုန်သော၊ (လိင်္ဂပလ္လသ) ဒိသာ - အရပ်မျက်နှာ ဟိုကို၊ ဒန္တလမာနာ- မီးပုံကြိုးတို့ပမာ လွန်စွာတောက်ပကုန်လျက်၊ ကာပိလ ဝတ္ထဝေ- ကာပိလဝတ် မင်းနေပြည်၏ ဝန်းလည် လှည့်ပတ် အနီးအရပ် ဖြစ်သော၊ ဝနေ မဟာဝုန်တော၌၊ အဋ္ဌံသု ကုဋေဘယ်န်းစီ အခြံအရံနှင့်ဘကွ တည်နေကြကုန်ပြီ။

(၂၅) တေသံ-သိုအသီးသီး နတ်မင်းကြီးတို့၏၊ မာယာ ဝိနော-မာယာများကုန်သော၊ ဝဇ္ဇနကာ လူအများကိုလှည့်စား တတ်ကုန်သော၊ သဋ္ဌာ ကောက်ကျစ်စဉ်းလုံးကုန်သော၊ မာယာ- လှည့်ပတ်ဘတ် ကုန်သော၊ ဒါသာ-ကျေးတော်မျိုး ဟူသည်၊ ကုဋေဏှ၊ ကုဋေဏှသည်၎င်း၊ ဝိဋေဏှ၊ - ဝိဋေဏှသည်၎င်း၊ ဝိရုဋ္ဌ-ဝိရုဋ္ဌသည်၎င်း၊ ဝိရုဋေ-ဝိရုဋေသည်၎င်း၊ စန္ဒနော-စန္ဒန

သည်၎င်း၊ ကာမဒေသဋ္ဌောစ-ကာမဒေသဋ္ဌသည်၎င်း၊ ကိန္နိဃဏ္ဏုစ-
ကိန္နိဃဏ္ဏုသည်၎င်း၊ နိဃဏ္ဏုစ-နိဃဏ္ဏုသည်၎င်း၊ သဟ-နတ်မင်း
ကြီးတို့နှင့် အတူတကွ၊ အာဂုံ-လာရောက်ကြကုန်ပြီ။

(၂၆) ပနာဒေါ-ပနာဒနတ်မင်းသည်၎င်း၊ ဩပမညောစ-
ဩပမညနတ်မင်းသည်၎င်း၊ ဒေဝသုတော-နတ်ရထားထိန်း ဖြစ်
သော၊ မာဘလိစ-မာဘလိ နတ်မင်းသည်၎င်း၊ ဗိတ္ထဂန္ဓဗ္ဗော-
ဂန္ဓဗ္ဗဂိုဏ်းဝင် ဖြစ်သော ဗိတ္ထနတ်မင်း သည်၎င်း၊ သေနောစ-
သေနနတ်မင်းသည်၎င်း၊ ဗိတ္ထသေနောစ-ဗိတ္ထသေနနတ်မင်းသည်
၎င်း၊ နဋ္ဌောရာဇာ-နဋ္ဌဟာရနတ်မင်းသည်၎င်း၊ ဇနေသဘော-
ဇနေသယ နတ်မင်းသည်၎င်း၊ ပဉ္စသိခေါစေဝ-(စောင်းဆရာ)
ပဉ္စသိခ နတ်မင်းသည်၎င်း။ တိဗ္ဗရ-တိဗ္ဗရ နတ်မင်း သည်၎င်း၊
ယူရိယဝစ္ဆသာ-(စောင်းဆရာကတော်)ယူရိယဝစ္ဆသာနတ်သွီး
သည်၎င်း၊ အာဂုံ-လာရောက်ကြကုန်ပြီ။

(၂၇) ဂန္ဓဗ္ဗာ-ဂန္ဓဗ္ဗာ နတ်မျိုးဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတရာဇာ
နောစ-ဤကကျိပ်တယောက်သောနတ်မင်းတို့သည်၎င်း၊ ရာဇူဟိ-
ဤနတ်မင်းတကျိပ်တယောက်တို့နှင့်၊ သဟ အတူတကွ၊ အညေ-
တပါးကုန်သော၊ ရာဇာနောစ-နတ်မင်းတို့သည်၎င်း၊ ဘိက္ခူနံ-
ရဟန်းတော်ငါးရာတို့၏၊ သမိတိ-စည်းဝေးရာဖြစ်သော၊ ဝနံ-
မဟာဝုန်ဘောသို့၊ မောဒမာနာ-နှစ်သက် ရှင်သန်း ဝမ်းပန်း
သာကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိတ္တမုံ-လာရောက်ကြကုန်ပြီ။

ဘူမဋ္ဌဇော်း ပြီး၏။

၂၈ အထ-ထိုမှတစ်ပါး၊ နာဂသ-နာဂသအိုင်၌ နေကုန်သော၊ နာဂါ-နတ်နဂါးတို့သည်၎င်း၊ ဝေသာလာ-ဝေသာလီအိုင်၌နေကုန်သော၊ နာဂါ-နတ်နဂါးတို့သည်၎င်း၊ တစ္ဆကာ-ကဿပရသေ့၏သား တစ္ဆကာမည်သော နတ်နဂါးတို့သည်၎င်း၊ သဟ-အခြံအရံနှင့်တကွ၊ အာဂုံ-လာရောက်ကြကုန်ပြီ၊ ကမ္မလသတရာ-မြင့်မိုတောင်ခြေ၌ နေသော ကမ္မလနဂါးမင်း၊ အဿတရနဂါးမင်းတို့သည်၎င်း၊ ပါယာဂါ ။ ။ ပယာဂဆိပ်၌ နေသော နတ်နဂါးတို့သည်၎င်း၊ ဉာတိတိ-ဆွေမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ-တကွ၊ အာဂုံ-လာရောက်ကြကုန်ပြီ။

၂၉ ယသသိနာ-များသော အခြံအရံ ရှိကုန်သော၊ ယာမုနာ-ယမုနာမြစ်၌နေကုန်သော၊ နာဂါ နဂါးတို့သည်၎င်း၊ ဓတရဌာ-ဓတရဌမျိုးဖြစ်ကုန်သော၊ နာဂါစ- နဂါးတို့သည်၎င်း၊ အာဂုံ-အခြံအရံနှင့်တကွ လာရောက်ကြကုန်ပြီ၊ ရောဝဏော-ရောဝဏ်မည်သော၊ သောဝိမဟာနာဂါ-ယိုနတ် ဆင်ကြီးသည်လည်း၊ တိက္ခူနိ-ရဟန်းတော် ငါးရာတို့၏၊ သမိတိ* စည်းဝေးရာ ဖြစ်သော၊ ဝနိ-မဟာဝုန်တောသို့၊ အာဂုံ-ရောက်လာပြီ။

၃၀ ဒိဗ္ဗာ-နတ်တန်းခိုးရှိကုန်သော၊ ဒိဇာ-နှစ်ကြိမ် ပေါက်ဖွား ငှက်ဂိုဏ်းသား ဖြစ်ကုန်သော၊ ပက္ခိ-တောင်ဟုန် ပြင်းကုန်သော၊ (ဣန္ဒဝဇိရာဂါထာဖြစ်၍ ပက္ခိ၌ ဤဗိဇ္ဇာကို ဣရဿပြု၊) ဝိသုဒ္ဓစက္ခု-ယူဇနာတရာ၊ တထောင်မြင်အောင် သန့်ရှင်းသော မျက်စိရှိကုန်သော၊ ယေ-အကြင်ကလုန်မင်းတို့သည်၊ နာဂရာဇ-နဂါးမင်းတို့ကို၊ သဟသ- အားစွမ်းဖြင့်၊ ဟရန္တ-ချီဆောင်နိုင်

၁ ဂင်္ဂါ၊ ယမုနာမြစ်ဆုံ ဘုံဘေမ္မိအနီး၌ရှိသည် ပယာဂဝေ ဝ သမ္ဘိတိ ပါယာဂါပြီ။

ကုန်၏။ ဝေဟာယသာ - ကောင်းကင်၌ သွားနိုင် ကုန်သော ။ ။
 တေ - ထို ကလုန်မင်းတို့သည်၊ ဝနံ - မဟာဝုန်တောသို့၊ အဇ္ဈပတ္တာ-
 ရောက်လာကြကုန်ပြီ၊ စိတြာ-ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ သုပဏ္ဏာ-
 ကလုန်မင်းတို့တည်း၊ ဣတိ-ဤသည်ကား၊ တေသံ-ထို ငှက်မင်း
 တို့၏၊ နာမံ-အမည်သည်ပေတည်း။

၃၁ တဒါ-ထိုနဂါး၊ ကလုန် တွေဆုံကြသောအခါ၌၊ နာဂ
 ရာဇာနံ-နဂါးမင်းတို့၏၊ အဘယံ-ဘေးမဲ့သည်၊ အာသိ-ဖြစ်
 ပါပြီ၊ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓသည်၊ သုပဏ္ဏတော-ကလုန်တို့ထံမှ၊
 ခေမံ-ဘေးမရှိသည်ကို၊ အကာသိ - ပြုတော်မူပါပြီ၊ နာဂါ-
 နဂါးတို့သည်၎င်း၊ သုပဏ္ဏာ-ကလုန် တို့သည်၎င်း၊ သဏ္ဌာဟိ-
 ကဏ္ဍသုခ ချိုသာ ခံမြဲကုန်သော၊ ဝါစာဟိ-စကားတို့ဖြင့်၊ ဥပ
 ဌာယန္တာ-နှုတ်ခွန်း ဆက်သ ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုကြ ကုန်လျက်၊
 ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာ ဗုဒ္ဓကို၊ သရဏံ-ကိုးကွယ် လည်းလျောင်း ပုန်း
 အောင်းရာကို၊ အကံသု ပြုကြကုန်ပါပြီ။

နဂါးခဏ်းပြီး၏။

~~~~~

၃၂ ဂဇိရဟတ္ထေန-ဝရဇိန် လက်နက်ရှင် ဗရင် သကြားမင်း
 သည်၊ ဇိတာ-အောင်အပ်ကုန်သော၊ သမုဒ္ဓံ - မြင့်မိုတောင်ခြေ
 သမုဒြာရေကို၊ သိတာ-မှီနေကြကုန်သော၊ ဝါသဝဿ-သကြား
 မင်း၏၊ ဘာတရော-သမီးယောက်ဖ ညှိနောင်ဖြစ်ကြကုန်သော၊
 ဣဒ္ဓိမန္တော-တန်းခိုး ကြီးကုန်သော၊ ယသသိနော-များသော

၁ ဝိဟာယသာ (အာကာသေန) ဂစ္ဆန္တိတိ ဝေဟာယသာ၊
 (ဝိဟာယသ) ဝိဟာယပုဒ်၊ ဣ ပစ္စည်း ဂစ္ဆန္တိ တုဒ္ဓိတိ၊ သံလာ။

အခြံအရံ ရှိကုန်သော၊ စေတအသုရာ-လို အသုရာ တို့သည်၊ အဝံ့ လာရောက်ကြကုန်ပြီ။

၃၃ မဟာဘိသွာ-လန်ထိတ်ဖွယ်ရာ ကြီးမားစွာသော အတ္တတောရှိကုန်သော၊ ကာလကဉ္စာ-ကာလကဉ္စိက မည်ကုန်သော၊ အသုရာ-အသုရာတို့သည်၎င်း၊ ဒါနဝေဃယာ - ဒါနဝေဃယ မည်ကုန်သော၊ အသုရာ-အသုရာတို့သည်၎င်း၊ ဝေပစိတ္တိ-ဝေပစိတ္တိ အသုရာတည်၎င်း၊ သုစိတ္တိစ - သုစိတ္တိအသုရာသည်၎င်း၊ ပဟရာဒဒါ - ပဟရာဒအသုရာသည်၎င်း။ ။ သဟ-အသုရာတို့နှင့် အတူတကွ၊ နမုစိ-မာရ်နတ်သည်၎င်း၊ အဝံ့-လာရောက်ကုန်ပြီ။

၃၄ သဗ္ဗေဝရောစနာမကာ-အားလုံး ကာရောစ အမည်ရှိ ကုန်သော၊ ဗလိပုတ္တာနံ-ဗလိမည်သော အသုရာမင်းကြီး သားတော်တို့၏ ။ ။ သတံ-ကရာသည်၎င်း၊ ဗလိခဝါနံ- ဗလိအသုရာ၏ စစ်တပ်သည်၎င်း ။ ။ သန္တဟိတ္တော - ချပ်မိန့်ညှို့ ဝတ်ကြကုန်လျက်၊ တဒ္ဓန္တေ-အိုအရှင်၊ ဟေ-အမျှင်အား၊ သဒ္ဓိ-ကောင်းခြင်း မင်္ဂလာ ဖြစ်ပါစေ၊ ဒါနိ - ယခုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတော် ငါးရာတို့၏၊ သမိတိ-စည်းဝေးရာဖြစ်သော၊ ဝနံ-မဟာဝန်တောသို့၊ သမယော-သွားချိန်တန်ပါပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ရာဟုဘဒ္ဒိ-ရာဟု အသူရိန်နတ်မင်းသို့၊ ဥပအဂမုံ-ကပ်ချင်းကြကုန်ပြီ။

အသုရာဇော်းပြီး၏။

- ၁ သောဏိ၌-ပဋြာဒ-ရှိ၏။
- ၂ ဗလိမည်သော အသုရာမင်းကြီး ကွယ်လွန်လေပြီးဖြစ်၍ သားတော်များကိုသာ ပြသည်။
- ၃ ဗလိနော သေနာ ဗလိသေနံ ပြီ၊ အမနုဿဟော ဗလိမှ နောက်ဖြစ်သော သေနာ ကို နပုံးဝဲ။

၃၅ အာပေါစ-အာပေါကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခဲ့သော အာပေါ
နတ်တို့သည်၎င်း၊ ပထဝီဒေဝါစ-ပထဝီကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခဲ့သော
ပထဝီနတ်တို့သည်၎င်း၊ တေဇောဒေဝါစ-တေဇော ကမ္မဋ္ဌာန်း
စီးဖြန်းခဲ့သော တေဇောနတ်တို့သည်၎င်း၊ ဝါယောဒေဝါစ-
ဝါယောကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခဲ့သော ဝါယောနတ်တို့ သည်၎င်း၊
တံ-ထိုရဟန်းများ စည်းဝေးရာ မဟာဝုန်တောသို့၊ အာဂမ္မိ-
လာရောက်ကြကုန်ပြီ၊ ဝရုဏာ-ဝရုဏနတ်တို့သည်၎င်း၊ ဝါရုဏာ
ဒေဝါစ ဝါရုဏ နတ်တို့သည်၎င်း၊ သေဝေသာစ-သောမနတ်
သည်၎င်း၊ ယသသာ ယသနတ်နှင့်၊ သဟ တက္က၊ အာဂ္ဂိ-လာ
ရောက်ကြကုန်ပြီ။

၃၆-၃၇ မေတ္တာ ကရုဏာကာယိကာ - မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း
ကရုဏာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းပွားများခဲ့သော မေတ္တာနတ်, ကရုဏာ
နတ်တို့ ဂိုဏ်းဝင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယသသိနော-များသော အခြံ
အရံ ရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ-နတ်တို့သည်၊ အာဂ္ဂိ-လာရောက်ကုန်
ပြီ၊ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော-ညိုရွှေ၊ နိဗ္ဗူ မတူသော အဆင်းရှိကြကုန်
သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တော-ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိ နတ်တန်းခိုရှိကြကုန်သော၊
ဇုတိမန္တော-အစွမ်းရှိန်စော် အာနုဘော် ရှိကြကုန်သော၊ ဝဏ္ဏ
ဝန္တော - အဆင်တန်ဆာရောင်၊ ကိုယ်ရောင် အဆင်းရှိကြကုန်
သော၊ ယသသိနော-အခြံအရံ အကျော်အစောရှိကြကုန်သော၊
ဒသ-ဆယ်မျိုး ကုန်သော၊ သဗ္ဗ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဧတေ
ကာယာ-ဤဂိုဏ်း နတ်တို့သည်၊ ဒသမာ - ဆယ်စု အားဖြင့်၊
ဘိက္ခုနံ ရဟန်းတော် ငါးရာတို့၏၊ သမိတိ-စည်းဝေးရာ ဖြစ်
သော၊ ဝနံ-မဟာဝုန်တောသို့၊ မောဒမာနာ-နှစ်သက် ရွှင်လန်း
ဝမ်းပန်းသာကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိက္ကမ္မိ-သွားရောက်ကုန်ပြီ။

၃၀-၃၉ ဝေဏှ၊ ဒေဝါ-ဗိသုဖိုး နတ်တို့သည်၎င်း၊ သဟ
 လီစ သဟလီနတ်တို့သည်၎င်း၊ အသမာစ-အသမနတ်တို့သည်
 ၎င်း၊ ဒုဝေ-နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ယမာစ-ယမ နတ်တို့သည်
 ၎င်း၊ အာဂုံ-လာကြကုန်ပြီ၊ စန္ဒဿ-လကို၊ ဥပနိဿာ-မှီကုန်
 သော၊ ဒေဝါ-စန်းနတ်တို့သည်၊ စန္ဒ-လကို၊ ပုရေက္ခတွာ-ရွှေ
 သွား ပြုကြကုန်၍၊ အာဂုံ-လာကြကုန်ပြီ၊ သူရိယဿ-နေကို၊
 ဥပနိဿာ-မှီကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဝ-နွေဂြိုဟ်နတ်တို့သည်၊ သူရိ
 ယံ-နေကို၊ ပုရေက္ခတွာ ရွှေသွားပြုကြကုန်၍၊ အာဂုံ-လာကြ
 ကုန်ပြီ၊ နက္ခတ္တာနိ-နက္ခတ်တို့ကို၊ ဥပနိဿာ-မှီကုန်သော၊ ဒေဝါ-
 ကြယ်နတ်တို့သည်၊ နက္ခတ္တာနိ - နက္ခတ်ဘာရာတို့ကို၊ ပုရေက္ခ
 တွာ-ရွှေသွား ပြုကြကုန်၍၊ အာဂုံ-လာကြ ကုန်ပြီ၊ မန္တဝလာ
 ဟကာ ။ ။ လေနတ်၊ တိမ်နတ်၊ အပူနတ်ဟူသော ဝလာဟက
 နတ်တို့သည်၊ အာဂုံ-လာကြကုန်ပြီ။

၄၀-၄၁ ဝဿနိ-ဝသုနတ်ရှစ်မျိုးတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော-မြတ်
 သောကြောင့်၊ ဝါသဝေါ-ဝါသဝ မည်သော၊ ပုရိန္ဒဒေါ-ရှေး
 အခါက အလှူဒါနပြုခဲ့ဘူးသော၊ သက္ကောပိ-သကြားမင်းသည်
 လည်း၊ အာဂါ-ရောက်လာပြီ၊ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော ညှိရွှေ၊ နိပြု
 မတူသော အဆင်းရှိကြကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တော-ကမ္ဘဝိပါကဇိဒ္ဓိ
 နတ်တန်းခိုးရှိကြကုန်သော၊ ဇုတိမန္တော အစွမ်းရှိန်စော် အာနု
 ဘော် ရှိကြကုန်သော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော - အဆင် တန်ဆာရောင်၊
 ကိုယ်ရောင် အဆင်းရှိကြကုန်သော၊ ယသဿိနော-အခြံအရံ

၁ ဝလာဟက, အန္တဝလာဟက, ဥဏ္ဏဝလာဟကသုံးမျိုးကို ဤ၌
 ယူ။

အကျော်အစော ခြုံကြကုန်သော၊ ဒေသ ဆယ်မျိုး ကုန်သော၊
သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဧတကာယာ-ဤဂိုဏ်းနတ်တို့သည်၊
ဒေသဓာ-ဆယ်စုအားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတော် ငါးရာတို့၏၊
သမိတိ-စည်းဝေးရာဖြစ်သော၊ ဝနံ-မဟာဝုန်တောသို့၊ မောဒ
မာနာ - နှစ်သက်ရှင်လန်း ဝမ်းပန်းသာကြ ကုန်သည် ဖြစ်၍၊
အဘိတ္တမံ-လာရောက်ကုန်ပြီ။

၄၂-၄၃ အထ-ထိုမှ တပါး၊ အပ္ပိ သိခါ ဣဝ-မီးလျှံတို့
ကဲ့သို့၊ ဇလံ-တောက်ပကုန်သော၊ သဟဘူ-သဟဘူ မည်ကုန်
သော၊ ဒေဝါ - နတ်တို့ သည်၎င်း၊ ဥမာပုပ္ဖနိဘာသိနော-
အောက်မဲညို ပန်းတို့နှင့် တူကုန်သော၊ အရိဋ္ဌကာစ-အရိဋ္ဌက
နတ်တို့သည်၎င်း၊ ရောဇာစ-ရောဇနတ်တို့သည်၎င်း၊ ဝရဏာ-
ဝရဏနတ်တို့သည်၎င်း၊ သဟဓမ္မာစ-သဟဓမ္မ နတ်တို့သည်၎င်း၊
အစ္စုတာစ-အစ္စုတနတ်တို့သည်၎င်း၊ အနေဇကာ-အနေဇက
နတ်တို့သည်၎င်း၊ အာဂုံ-လာကြကုန်ပြီ၊ သုဇေယျ၊ ရုစိရာ-သု
ဇေယျနတ်၊ ရုစိရနတ်တို့သည်၊ အာဂုံ-လာကြကုန်ပြီ၊ အထ-
ထိုမျှ၊ ဝါသ ဝါသိနော-ဝါသ ဝါသိနတ်ဘို့သည်၊ အာဂုံ-လာ
ကြကုန်ပြီ။

၄၄ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော-ညိုရွှေ၊ နိဗ္ဗ မတူသော အဆင်၊ ခြုံကြ
ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တော-ကမ္ဘဝိပါကဇိဒ္ဓိ နတ်တန်းခိုးခြုံကြကုန်
သော၊ ဇုတိမန္တော-အစွမ်းရှိန်စော် အာနုဘော်ခြုံကြကုန်သော၊

၁ ဥမာမှ အောက်မဲ ဖြစ်သည်။ ဥမာကို - နှုံးကြပ် ဟူ၍၎င်း၊ ရင်
ဂတ် ဟူ၍၎င်း အနက် ပေးကြ၏။ အတသိ၊ မသိန တို့သည် ဥမာ၏
ပရိယာယ် တို့တည်း။

ဝဏ္ဏဝဏ္ဏော အဆင်ဟန်ဆာရောင်၊ ကိုယ်ရောင် အဆင်း ရှိကြ ကုန်သော၊ ယသသိနော-အခြံအရံ အကျော် အစောရှိကြကုန် သော၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံ ကုန်သော၊ ဒသ-ဆယ်မျိုး ကုန်သော၊ ဇေတကာယာ-ဤဂိုဏ်းနတ်တို့သည်၊ ဒသဓာ-ဆယ်စုအားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတော် ငါးရာတို့၏၊ သမိတိ-စည်းဝေးရာ ဖြစ် သော၊ ဝနံ-မဟာဝုန်တောသို့၊ မောဒမာနာ-နှစ်သက် ရွှင်လန်း ဝမ်းပန်းသာကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိတ္တမု-လာရောက် ကြကုန် ပြီ။

၄၅ သမာနာ-သမာနနတ်တို့သည်၎င်း၊ မဟာသမာနာ - မဟာသမာနနတ်တို့သည်၎င်း၊ မာနသာ-မာနသ နတ်တို့သည် ၎င်း၊ မာနသုတ္တမာ - မာနသုတ္တမ နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဓိဇ္ဈာပဒ္ဒ သိကာ-ဓိဇ္ဈာပဒ္ဒသိကနတ်တို့သည်၎င်း၊ အာဂုံ-လာကြ ကုန်ပြီ၊ မနော ပဒ္ဒသိကာ - မနောပဒ္ဒသိက နတ်တို့ သည်လည်း၊ အာဂုံ- လာကြကုန်ပြီ။

၄၆ အထ-ထိုမှတပါး၊ ဟရဇယာ - ဟရိ မည်ကုန်သော၊ ဒေဝါ-နတ်တို့သည်၎င်း၊ ယေစလောဟိတ ပါသိနော-လော ဟိတ ပါသိ နတ်တို့သည်၎င်း၊ အာဂုံ-လာကြကုန်ပြီ၊ ပါရဂါ- ပါရဂ မည်ကုန်သော၊ မဟာပါရဂါ - မဟာပါရဂ မည်ကုန် သော၊ ယသသိနော-အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ-နတ်တို့သည်၊ အာဂုံ-လာကြကုန်ပြီ။

၄၇ နာနတ္ထ ဝဏ္ဏိနော-ညိုရွှေ၊ နိဗ္ဗူ မတူသော အဆင်းရှိ ကြကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမဇ္ဈော-ကမ္ဘဝိပါကဇိဒ္ဓိ နတ်တန်းခိုး ရှိကြ ကုန်သော၊ ဇုတိမဇ္ဈော - အစွမ်း ရှိန်စော် အာနုဘော် ရှိကြ ကုန်သော၊ ဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏော - အဆင် ဟန်ဆာရောင်၊ ကိုယ်ရောင်

အဆင်းရှိကြ ကုန်သော၊ ယသသိနော - အခြံအရံ အကျော်
အစော ရှိကြကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒသ-ဆယ်
မျိုးကုန်သော၊ ဧတေ ကာယာ-ဤဂိုဏ်းနတ်တို့သည်၊ ဒသဓာ-
ဆယ်စုအားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ - ရဟန်းတော်ငါးရာတို့၏၊ သမိတိ-
စည်းဝေးရာဖြစ်သော၊ ဝနံ-မဟာဝုန်တောသို့၊ မောဒမာနာ-
နှစ်သက် ရှင်လန်း ဝမ်းပန်းသာကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိက္ကမံ-
လာရောက်ကြကုန်ပြီ။

၄၈ သုတ္တာ-သုတ္တ နတ်တို့သည်၎င်း၊ ကရန္တာ-ကရန္တနတ်တို့
သည်၎င်း၊ အရဏာ-အရဏနတ်တို့သည်၎င်း၊ သဟ-သိုနတ်တို့နှင့်
အတူတကွ၊ ဝိဇ္ဇနသ-ဝိဇ္ဇနသနတ်တို့သည်၎င်း၊ အာဂုံ-လာကြ
ကုန်ပြီ၊ ပါမောက္ခာ-အကြီးအမှူးဖြစ်ကုန်သော၊ ဩဒါတ ဂဟ္ဗာ-
ဩဒါတ ဂဟ္ဗ နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဝိစက္ခဏာ-ဝိစက္ခဏမည်ကုန်
သော၊ ဒေဝါ-နတ်တို့သည်၎င်း၊ အာဂုံ-လာကြကုန်ပြီ။

၄၉ သဒါ မတ္တာ-သဒါမတ္တ နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဟာရဂဇာ-
ဟာရဂဇနတ်တို့သည်၎င်း၊ ယသသိနော - အခြံအရံ အကျော်
အစောရှိကြကုန်သော၊ မိဿကာစ-မိဿကနတ်တို့ သည်၎င်း၊
အာဂုံ - လာကြကုန်ပြီ၊ ယော - အကြင်နတ်သည်၊ ဒိသာသု-
အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ အဘိဝဿတိ-မိုးရေ ဆွတ်ဥန်း၏၊ သော
ပဇ္ဇန္တော-ထို ပဇ္ဇန်နတ်မင်းသည်၊ ထနယံ - ထစ်ချုန်းလျက်၊
အာဂ-ရောက်လာပြီ၊ (လောကီ၌-ပဇ္ဇည မိုး၊ မိုးနတ်၊ ပဇ္ဇန္တ -
ကာမနတ်၊ မာရ်နတ်ဟူ၏။)

၅၀ နာနတ္ထ ဝဏ္ဏိနော-ညိုရွှေ၊ နိဗ္ဗ မတူသော အဆင်းရှိကြ
ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တော-ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိ နတ်တန်းခိုး ရှိကြကုန်
သော၊ ဇုတိမန္တော-အစွမ်းရှိန်စော် အာနုဘော်ရှိကြကုန်သော၊

ပဏ္ဏဝန္တော အဆင်တန်ဆာရောင်၊ ကိုယ်ရောင် အဆင်းရှိကြ ကုန်သော၊ ယသသိနော-အခြံအရံ အကျော် အစော ရှိကြ ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒသ-ဆယ်မျိုးကုန်သော၊ ဇေတကာယာ ဤဂိုဏ်းနတ်တို့သည်၊ ဒသဓာ-ဆယ်စုအားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ - ရဟန်းတော်ငါးရာတို့၏၊ သမိတိ-စည်းဝေးရာ ဖြစ် သော၊ ဝနံ - မဟာဝုန်တောသို့၊ မောဒမာန-နှစ်သက် ရှင် လန်း ဝမ်းပန်း သာကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိက္ကမံ-လောရောက် ကြကုန်ပြီ။

၅၁ ခေမိယာ-ခေမိယ နတ်တို့သည်၎င်း၊ တုသိတာ-တုသိတ နတ်တို့သည်၎င်း၊ ယာမာ-ယာမာနတ်တို့ သည်၎င်း၊ ယသ သိနော အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိကြကုန်သော၊ ကဋ္ဌကာစ- ကဋ္ဌကနတ်တို့သည်၎င်း၊ (ဝိသံယောဂ-၄ ဝမ်းဘဲ၊ ထ ဆင်ထူး၊ နှစ်မျိုးသင့်) လဗ္ဗိတာ လဗ္ဗိတ နတ်တို့သည်၎င်း၊ လလာမ သေ ဌာ လလာမ သေဌ နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဇောတိနာမာစ-ဇောတိ အမည်ရှိသော နတ်တို့သည်၎င်း၊ အာသဝါ-အာသဝ အမည်ရှိ သော နတ်တို့သည်၎င်း၊ အာဂုံ-လာကြကုန်ပြီ၊ နိမ္မာနရတိနော- နိမ္မာနရတိနတ်တို့သည်၊ အာဂုံ - လာကြကုန်ပြီ၊ အထ - ထိုမှ တပါး၊ ပရနိဗ္ဗိတာ-ပရနိဗ္ဗိတ ဝသဝတ္တိ နတ်တို့သည်၊ အာဂုံ- လာကြကုန်ပြီ။

၁ ခေမိယို-လဗ္ဗိတ, ကာလာမသေဌာ၎င်း၊ လဗ္ဗိတကာ, လာမသေဌာ ၎င်းရှိကြ၏။ ။ပခာန, ဇေ, သိင်္ဂ, ဝါလင်, ဇိဟန, ဘူသာ, ဗောဓက အနက်တော ‘လလာမ’ သဗ္ဗရှိသောကြောင့် လဗ္ဗိတ, လလာမ သေဌာ’ ဖြစ်ရာသည်။ ကာလာမ, လာမ - ဟု ပုဒ်မရှိ။

၅၂ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော-ညှိရွှေ၊ နိဗ္ဗူ မတူသောအဆင်းရှိကြကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တော-ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိ နတ်တန်းခိုး ရှိကြကုန်သော၊ ဇုတိမန္တော-အစွမ်းရှိန်စော် အာနုဘော်ရှိကြကုန်သော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော-အဆင် တန်ဆာရောင်၊ ကိုယ်ရောင် အဆင်းရှိကြကုန်သော၊ ယသသိနော-အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိကြကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံ ကုန်သော၊ ဒသ-ဆယ်မျိုးကုန်သော၊ ဧတေကာယာ-ဤဂိုဏ်းနတ်တို့သည်၊ ဒသဓာ-ဆယ်စုအားဖြင့်၊ ဘိက္ခူနံ-ရဟန်းတော် ငါးရာတို့၏၊ သမိတိ-စည်းဝေးရာဖြစ်သော၊ ဝနံ-မဟာဝုန်တောသို့၊ မောဒမာနာ-နှစ်သက် ရွှင်လန်းဝမ်းပန်းသာကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိတ္တမု-လာရောက်ကြကုန်ပြီ။

၅၃ သဗ္ဗိ-ခြောက်ဆယ်သော၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံ ကုန်သော၊ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော-ညှိရွှေ၊ နိဗ္ဗူ မတူသောအဆင်းရှိကြကုန်သော၊ ဧတေဒေဝနိကာယာ-ဤနတ်ဂိုဏ်းတို့သည်၊ နာမန္တယေန-အမျိုးအနွယ်၊ နာမယ်အလိုက် အားဖြင့်၊ အာဂစ္ဆု-လာကြကုန်ပြီ၊ အညေ - တပါးကုန်သော၊ ယေစ-အကြင်နတ်တို့သည်လည်း၊ သဒိသာ-ခြောက်ဆယ် ပြအပ် ဂိုဏ်းနတ်တို့နှင့် တူကြကုန်၏၊ တေဝိ-ထိုမျိုးတူရိုးတူ အခြားနတ်ဟူသမျှတို့သည်လည်း၊ သဟ-ဖော်ပြပြီးအပ် ဂိုဏ်းနတ်ခြောက်ဆယ်တို့နှင့် အတူတကွ၊ အာဂစ္ဆု-လာကြကုန်ပြီ။

၅၄ ပဝုဋ္ဌဇာတိ-ကင်းကွာလေတုံ ဇာတိမြို့သော၊ အဒိလံ-ရာဂ ဒေါသ မောဟအနှောင့် ဆူးငြောင့်ခလုတ်မရှိသော၊ ဩဃတိဏ္ဍံ-ဩဃလေးဖြာ သံသရာကို ခေမာကမ်းရောက် ကူးမြောက်ပြီးသော၊ အနာသဝံ-အာသဝေါရေစို မစီးယိုသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ-

ဘိက္ခုသံဃာ ရဟန်းတော် ငါးရာကို၎င်း၊ ဩဃတရံ-ဩဃ
လေးဖြာကို ဆရာမရှိ ကူးတော်မူပြီးသော၊ နာဂံ-မကောင်းမှု
ကင်းတော်မူသော၊ အသိတာတိဂံ - မည်းညစ်သော ကလာ
ကိလေသာကို ကောင်းမွန်စွာ လွန်မြောက်ပြီးသော၊ စန္ဒာ-
ပုဏ္ဏမိစန်း လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့၊ ဝိရောစမာနံ-ရဟန်းတို့ အလယ်
တင့်တယ်တော်မူသော၊ ဒသဗလံ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓကို၎င်း၊ ဒက္ခေမ-
လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးဖူးမျှော်ကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံ
သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ အာဂစ္ဆါ-လာရောက်ကြကုန်ပြီ။

အာကာသဌနတ်ခမ်းပြီး၏။

*****

၅၅ သုဗြဟ္မာ-သုဗြဟ္မာ နတ်သား သည်၎င်း၊ ပရမတ္ထော
စ-ပရမတ္ထ ဗြဟ္မာမင်း သည်၎င်း၊ ဣဒ္ဓိမတော - တန်းခိုးကြီး
သော မြတ်စွာ ဗုဒ္ဓ၏၊ ပုတ္တာ-အရိယာဇစ် သားတော်ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဧတေ-ဤဗြဟ္မာ နှစ်ဦးတို့သည်၊ သဟ-အတူတကွ၊
အာဂုံ-လာကြကုန်ပြီ၊ သနက္ခမာရော-သနက္ခမာရ ဗြဟ္မာမင်း
သည်၎င်း၊ တိဿောစ-အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ လောင်းလျှာ
တိဿဗြဟ္မာသည်၎င်း၊ သောဝိ-ထိုဗြဟ္မာ နှစ်ဦး သည်လည်း၊
သမိတိ-စည်းဝေးရာဖြစ်သော၊ ဝနံ-မဟာဝုဋ်တောသို့၊ အာဂါ-
ရောက်လာပြီ။

၅၆ ဗြဟ္မ လောကာနံ-ဗြဟ္မ ပြည်လျှင် တည်ရာ ဘုံရှိကုန်
သော မဟာဗြဟ္မာတို့၏၊ သဟဿံ-တထောင်သည်၊ အာဂတံ-
ရောက်လာပြီ၊ မဟာဗြဟ္မာ - စည်းဝေး ရောက်လာ ဗြဟ္မာ တ
ထောင် တည်းမှ တယောက်၊ တယောက်သော မဟာ ဗြဟ္မာ
သည်၊ အညေ-တပါးသော ဗြဟ္မာတို့ကို၊ အဘိတိဌတိ-အသက်

စည်းစိမ် ဂုဏ်သိရ် တန်းခိုး လွမ်းမိုး တည်နေ၏။ ဥပ ပန္နော-ဥပ ပတ်ဖြစ်သော၊ သော-ထိုမဟာ ဗြဟ္မာသည်၊ ဗုတိ မန္တော- တန်းခိုး ရှိန်စော် အာနုဘော်ကြီး၏၊ ဘိသွာကာယော-ကြီးမား သော အတ္တဘောရှိ၏၊ ယသသီ-များသော အခြံအရံရှိ၏။

၅၇ ဧတ္ထ-ဤ ဗြဟ္မာတထေဝင်၌၊ ဒသ-တကျိပ်ကုန်သော၊ ပစ္စေကံ-ကိုယ်စီကိုယ်စီ၊ ဝသဝတ္တိနော-မိမိလိုရာ လိုက်ပါစေနိုင် ကုန်သော၊ ဣဿရာ-အစိုးရဗြဟ္မာတို့သည်၊ အာဂုံ-လာကြကုန် ပြီ၊ တေသဉ္စ-ထိုဗြဟ္မာတို့၏လည်း၊ မဇ္ဈတော-အတွင်း၌၊ ဟရိ တော-ဟရိတ ဗြဟ္မာမင်းသည်၊ ဗရိ ဝါရိတော - ဗြဟ္မာတသိန်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာဂါ-ရောက်လာပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဘဂ ဝါ-မြတ်စွာ ဗရားသည်၊ ဘိက္ခူ-ရဟန်းတော် ငါးရာ တို့ကို၊ အာမန္တေသိ-နှုတ်ဖြင့်မြှောက်ခေါ် သိစေတော်မူပြီ။

ဗြဟ္မာခဏ်းပြီး၏။

=====

၅၈ အဘိတ္တန္တေ - အစည်းအဝေးသို့ လာရောက် ကြကုန် သော၊ သ ဣန္ဒ-ဥျးဆောင်ရွှေသွား သကြားနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန် သော၊ တေ ဒေဝေ-ထိုနတ်တို့ကို၎င်း၊ သဗြဟ္မကေ-ဥျးဆောင် ပဓာန ဟရိဘဗြဟ္မာနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ ဗြဟ္မာနော စ-ထိုဗြဟ္မာတို့ကို၎င်း၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာ တို့ ကို၊ မာရသေနာ-မာရ်မင်း၏ စစ်တပ်သည်၊ အဘိတ္တမိ-မာရ်နတ် ကို ဥျးတည်လျက် ချီတက်လာလေပြီ၊ ဘိက္ခဝေါ-ချစ်သားတို့၊ ကဏ္ဍဿ-မိုက်မဲညစ်ပုပ် မာရ်နတ်ယုတ်၏၊ မန္တိယံ-မသိမိုက်မဲ ဥာန်နဲသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဿ-ကြည့်စမ်းကြလော့။

၅၉ ဟေယောဓာ - ဟေရဲခေါင်တို့၊ ထေ - လာကြကုန်၊ ဂဏှထ-ဖမ်းကြကုန်၊ ဗန္ဓထ-ဖွဲ့နှောင် ချည်တုပ်ကြကုန်၊ ဣဒံ ဒေဝ မဏ္ဍလံ-ဤနတ် ဗြဟ္မာပိုင်းသည်၊ ဝေဝါ-သင်တို့သည်၊ ရာဂေဒ - တဏှာကျော့ကွင်းဖြင့်၊ ဗဒ္ဓိ - ချည်တုပ် အပ်သည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေလော့၊ သမန္တာ - သက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပရိဝါရေထ-ပိုင်းကြ ကုန်လော့၊ ဝေဝါ-သင်တို့တွင်၊ ကောစိ-တဥျားတယောက် သောသူသည်၊ နံ - ကို နတ်ဗြဟ္မာ-ပိုင်းကို၊ မာ မုဇ္ဈိတ္ထ မလွတ်လင့်။

၆၀-၆၁ ဣတိ-ဤသို့၊ မဟာသေနေဝ - များသော ရဲမက် ဗိုလ်ပါရှိသော၊ ကဏှာ-မာရ်နတ်သည်၊ တလံ-မြေအပြင်ကို၊ ပါဏိနာ-လက်ဝါးဖြင့်၊ အာဟစ္စ-ရိုက်နှက် တီးခတ်၍၊ ဘေရဝံ-ကြောက်ဖွယ် ကောင်းသော၊ သရံ-အသံကို၊ ကက္ခာန-ပြု၍၊ ထနယန္တော-ထစ်ချုန်းသော၊ သဝိဇ္ဇကော-လျှပ်ပန်းနှင့် တကွ သော၊ ပါဝုသကော-မိုးတွင်း ရွာချ ပါဝုသကမည်သော၊ မေ သောယထာ-မိုးကြိုးကဲ့သို့၊ ထနယန္တော-ကြိုးဝါးလျက်၊ သေနံ-မိမိစစ်တပ်ကို၊ တတ္ထ - ဘုံအစည်းအဝေးပွဲသို့၊ အပေသယံ-စေ လွတ်ပြီ၊ တဒါ-တို့အခါ၌၊ သော-ထို မာရ်နတ်သည်၊ အသယံ ဝသေ-မိမိအလိုသို့ မလိုက်သော ရဟန်းတော်ငါးရာ နတ်ဗြဟ္မာ တို့ကို၊ အသယံ ဝသေ မိမိအလိုသို့ မလိုက်သောကြောင့်၊ သက် ခွေ-ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စုဒါဝတ္တိ-တပ်တော် နတ်၍ ဆုတ်နစ်ပြန်ခြင်းလေပြီ။

၆၂ စက္ခုမာ ဒိဋ္ဌ၊ ဉာန၊ သမန္တနှင့် ဓမ္မ၊ မံသာငါးဖြာသော စက္ခုရှိတော်မူသော မြတ်စွာဗုဒ္ဓသည်၊ တဉ္စသဗ္ဗံ-ထို အလုံးစုံ ကိုလည်း၊ အကိုညာယ-ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာနဖြင့် ဝေဘန် ပိုင်းခြား သိ ထားပြီး၍၊ ဝဝေက္ခိတွာန- ပစ္စဝေက္ခဏာဉာနဖြင့် အဖန်ဖန်အထပ်

ထပ် သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူပြီး၍၊ တတော-ထိုအခါ၌၊ သတ္တဝါ-
မြတ်စွာဗုဒ္ဓရားသည်၊ သာသန-သာသနာတော်၌၊ ရတေ-မဆုတ်
မနှစ် သစ်သစ်မွေ့လျော် ပျော်ပိုက်တော်မူကြ ကုန်သော၊ သာဝ
ကေ-တပည့်သံဃာ ရဟန်းငါးရာတို့ကို၊ အာမန္တယီ-နှုတ်ဖြင့်
မြှောက်ခေါ် သိစေတော်မူပြီ။

၆၃ သိက္ခဝေါ-ရဟန်းတို့၊ မာရသေနာ-မာရ်နတ်၏ စစ်
တပ်သည်၊ အဘိက္ကန္တာ-ချီတက်လာပြီ၊ တေ-ထိုမာရ်နတ် စစ်
သား နတ်အများတို့ကို၊ ဝိဇာနာထ-ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဖြင့် ပိုင်း
ခြားကာဆင်ခြင်၍ သိမြင်အောင် ပြုကြကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့
နှုတ်ဖြင့် မြှောက်ခေါ် သိစေတော်မူပြီ၊ တေစ-ထိုရဟန္တာအရှင်မြတ်
တို့သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓရား၏၊ သာသနံ-အမိန့်တော်
ကို၊ သုတွာ-ကြားကြ ကုန်၍၊ အာတာပံ-အဘိညာ ပါဒက
အာလောက ကသိုဏ်းဈာန် အဖန်ဖန်ဝင်စား အားထုတ်ခြင်း
ဝီရိယကို၊ အကရံ ပြုတော်မူကြကုန်ပြီ၊ မာရသေနာ-မာရ်နတ်
နှင့် စစ်တပ်သားတို့သည်၊ ဝိဟ ရာဂေဟိ-ရဟန္တာ အရှင်မြတ်
နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့မှ၊ အပတ္တမံ-ဖွဲ့သွားကြလေကုန်ပြီ၊ သေ-
ထိုရဟန္တာ အရှင်မြတ် နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့၏၊ လောမဗ္ဗိ-
အမွေးတပင်ကိုမျှလည်း၊ န ဣဉ္ဇယံ မလှုပ်စေနိုင်ကြ မလှန်နိုင်ကြ
လေကုန်။

၆၄ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံ ကုန်သော ရဟန္တာ ငါးရာ တို့သည်၊
ဝိဇိတ သင်္ဂါမာ - စစ်မြေအလုံးကို ချေမှုန်း အောင် မြင်တော်
မူကြ ကုန်၏၊ ဘယာ တိတာ - ကြောက်ခြင်း လန့်ခြင်း ကို
အလျင်းလွန်တော် မူကြကုန်၏၊ ယသဿိနော - များသော
ဂုဏ်သတင်း ကျော်စောခြင်းရှိတော်မူကြကုန်၏၊ ဇနေသုတာ-

လှည့်ထင်ရှား ကျော်ကြားတော်မူကြကုန်သော၊ တေသာဝက-
ထိုရဟန္တာ ငါးရာတို့သည်၊ ဘူတေဟိ-အခြားတပါး များစွာ
သော ရဟန္တာတို့နှင့်၊ သဟ-အယူသီလ အတူတကွသာလျှင်၊
မောဒန္တိ-ဝမ်းမြောက်ရှင်ပျော် မွေ့လျော်တော်မူကြကုန်ပေ လိမ့်
မည် တကား။

* သတ္တမံ-ဒိဿနိကာယ မဟာဝဂ္ဂ ပါဠိတော်တွင် ခေါင်းစဉ်
ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော၊ မဟာသမယသုတ္တံ-မဟာသမယသုတ်
တည်း၊ မဟာသမယသုတ္တံ - အလုံးစုံသော မဟာသမယသုတ်
တော်သည်ကား၊ နကာဝသမတ္တံ ဆုံးခန်းတိုင်ရောက် မပြီး
မြောက်သေးပေ။

* အလုံးစုံသော မဟာသမယသုတ် မပြီးသေးသော်-အဘယ်
အဘယ်များ ကျန်ပါသေးသနည်း?၊ သုတ္တနိပါတ် ပါဠိတော်၌ ဟော
အပ်ကုန်သော ရာဂစရိတ နတ်ဗြဟ္မာတို့အတွက် ဂူဥဝဂ် ဒွါဒသမ
'သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနီယ' သုတ် ဒေါသစရိတတို့အတွက် အဋ္ဌကဥဂ် ကော
ဒသမ 'ကလဟရိဝါဒ' သုတ်၊ ခောဟစရိတတို့အတွက် ၎င်းဝဂ် တေရ
သမ 'မဟာဝိယူဟ' သုတ်၊ ဝိတက္ကံစရိတတို့အတွက် ၎င်းဝဂ် ဒွါဒသမ
'စူဠဝိယူဟ' သုတ်၊ သဒ္ဓါစရိတ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အတွက် ၎င်းဝဂ် စဒ္ဒသမ
'တုဝန္ဒကပတိပဒါ' သုတ်၊ ဗုဒ္ဓိစရိတ နတ် ဗြဟ္မာတို့အတွက် ၎င်းဝဂ်
ဒသမ 'ပုရာဘေဒ' သုတ်များ ကျန်သေးသည်။

မဟာသမယ နိဿယ နိဂုံး

- ၁ မဟာ သမယ သုတ္တံ။ ဝိယာချာယံ သမာဝိတာ၊
ဝိဝါဒသမေ သမယေ၊ သမိတဿ သ ပါလိနာ။
၂ ဥုသိဒ္ဓိ သာမယံ လဒ္ဓိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဝိနာသနံ-
ပုညံ ယ မတိဘောတံ တံ၊ ဒိဋ္ဌိံ ဒိဋ္ဌိ ဝဿာနုကံ။

၁ သပါလိနာ - ကိုယ်တော် မြတ်၏ သာကီမျိုး ဇာတ်ကို ကာကွယ် စောင့်ရှောက်တော် မူတတ်သော မြတ်စွာဗုဒ္ဓသည်၊ ဝိဝါဒသမေ-နှစ်ပြည်ထောင်မင်း ရန်စစ်ခင်း၏ ဘေး ကင်းငြိမ်း ပြေရာဖြစ်သော၊ သမယေ-အခါ၌၊ သမယေ-မဟာဝုန်တော များစွာသော နတ်ဗြဟ္မာအစည်းအဝေး၌၊ သမိတဿ-ကောင်း စွာ မြွက်ဖော် ဟောတော်မူအပ်သော၊ မဟာသမယသုတ္တံဿ- မဟာသမယသုတ္တံဒေသနာတော်၏၊ အယံဝိယာချာ-ဤမြန်မာ ဘာသာ ဗျာချာနိဿယကို၊ သပါလိနာ-မိမိ၏ မြန်မာဇာတ် မျိုးနွယ်ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်တတ်သော၊ မယာ-ငါသည်၊ ဝိဝါဒသမေ - မြန်မာနှင့် ကုလား ဖြစ်ပွားသည့် အဓိကရုဏ်း ငြိမ်းတုန်းဆဲဆဲ ဖြစ်သော၊ သမယေ-တထောင်သုံးရာ သင်္ချာပြည့် ညီ ဝါခေါင်လပုဏ္ဏမိ၌၊ သမာဝိတာ-ဆုံးခန်းတိုင်ရောက် ပြီး မြောက်စေအပ်ပြီ။

၂ ဥုသိဒ္ဓိ-ရတနာသုံးစုံ ဘုန်းတော် ဂုဏ်ကြောင့် အာရုံ ကောင်းကျိုး ပြည့်ဖြိုးပါစေသော၊ သာမယံ - မဟာသမယ သုတ်နှင့်စပ်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဝိနာသနံ-မိစ္ဆာရန်ကို တွန်းလှန် ဖျက်ဆီးတတ်သော၊ ယံပုညံ-အကြင်ကောင်းမှုကို၊ လဒ္ဓိ-ရအပ်

ပြီ၊ တံ - ထိုကောင်းမှုသည်၊ ဒိဋ္ဌိ - မိစ္ဆာအယူကို၎င်း၊ ဒိဋ္ဌိဝသာနဂံ -
မိစ္ဆာအယူ လိုက်သူအပေါင်းကို၎င်း၊ အဘိဘောတံ - နှိပ်စက်
လွှမ်းမိုး ပိုင်စိုးနိုင်ပါစေသတည်း။

ဂေါတမသကရာဇ် ၁၃၀၀-ပြည့်
ဝါခေါင်လပြည့်။

*****

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက် ကျင့်ဝတ်

တလောကလုံး၊ ညွတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမမျှသား၊ ဘုရားရွှေစက်၊
ရောင်ပြိုးပြက်ကို၊ ဦးထက်တင်ထား၊ ရိညွတ်တွား၍၊ သားနှင့်
မိဘ၊ တပည့်စသည်၊ ပြုရအံ့ဝတ်၊ ချွတ်မူပါယ်ရွာ၊ လားမည့်
တာကြောင့်၊ သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်း၌ပြသည်၊ လောကကျင့်ရာ၊
အကျဉ်းမှာပိမ့်။ ။နတ်ရွာဘို့လုံးလုံး ကျက်၍သုံး။

သားသွီးကျင့်ဝတ်-၅-ပါး

ကျွေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မွေခံထိုက်စေ၊ လှူမျှဝေ၍၊
စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်။ ။ကျင့်ဘွယ်သားတို့တာ။

မိဘကျင့်ဝတ်-၅-ပါး

မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ၊
ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်။ ။ဘခင်မယ်တို့
တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

ညီညာထကြ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမူကြိုဆီး၊ ထံနီးလုပ်ကျွေး၊
သင်တွေ့အံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ်။ ။မချွတ်ငါးခုသာ။

ဆရာကျင့်ဝတ်-၅-ပါး

အတတ်လည်းသင်၊ ပဲပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပမချန်၊ ဘေးရန်ဆီးကာ၊
သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတို့။ ။ကျင့်ဘို့ဝတ်ငါးဖြူ။

လင်ကျင့်ပတ်-၅-ပါး

မထေမဲ့ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စားဆင်ယင်၊
မြတ်နိုးကြင်။ ၊ ငါးအင် လင်ကျင့်ရာ။

မယားကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုတ်ချေသာ၊ မိစ္ဆာကြည်ရှောင်၊
လျော်အောင်ပြန်ချီ၊ ပျင်းရိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ။ ။ အိမ်သူကျင့်အပ်
စွာ။

မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် - ၅ ပါး

ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွားဆောင်ရွက်၊
နှုတ်မြှောက်ချီသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ ကျင့်လေ မိတ်
သကာ။

သခင်ကျင့်ဝတ် ၅ ပါး

ဝစ္စာကျွေးမွေး၊ ပြုရေးစီရင်၊ နာလျှင်ကုစေ၊ ငှာဝေရသာ၊
အခါကိုလွှတ်၊ အရှင်ဝတ်။ ။ မချွတ် ငါးခုသာ။

ကျွန်ကျင့်ဝတ် - ၅-ပါး

အိပ်ပျော် နောက်ကျ၊ ထသော်ကားရှေး၊ ပေးမှယူအပ်၊
စေ့စပ်ဆောင်ရွက်၊ ကျေးဇူးမြှောက်။ ။ ငါးချက် ကျွန်ကျင့်ရာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ် ၅ ပါး

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊ လို
လျှင် ဖိတ်ထား၊ တတ်အား လှူစေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ ပြုလေ
ဒါယကာ။

ရဟန်းကျင့်ဝတ် ၆-ပါး

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာညွှန်သစ်၊ အသစ်ဟောကြား၊
နာဘူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်းမှု။ ။
ခြောက်ခု လွန်သေချာ။

ကျမ်းသိင်္ဂါလ၊ သုတ်ငယ်ပြု၊ သုံးဝမြတ်ဆရာ။ ။ ကျင့်ဝတ်
မပြု၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေရှည်မြင့်ကြာ။ ။ ဤသည်ဝတ်
ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နုတ်ရှာ။ ။ လှည်းဘီးပြင်က၊
နားစောင့်ချသို့၊ မိဘနှင့်သား၊ မယားနှင့်လင်၊ အရှင်နှင့်ကျွန်၊
ထေရ်မွန်တကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊ ဆရာတပည့်၊ တည့်တည့်
မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်စင်မှု၊ ရှင်လည်းမကွေ၊ သေ
လည်း မကွာ၊ နတ်ရွာလူပြည်၊ လှည့်လည်အတူ၊ စံစားမှု၍၊
နိဗ္ဗာန်ရပြည် ဝင်အံ့သည်တည့်၊ မတည်ကျင့်ဝတ်၊ ချွတ်သူတို့
မှာ၊ မလွတ်သာသည်။ ။ လေးရွာသို့လုံးလုံး လှပြစ်ရှုံး။

ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ၆-ပါး

သေစာသောက်စား၊ လမ်းသွားခါမှဲ့၊ ရှဉ့်သဘင်၊ ပျော်ရွှင်
အနံ့လောင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖျင်း၊ ပျင်းရိခြင်းကား။ ။ ယိုယွင်း
ဥစ္စာပျက်ကြောင်းတည်း။

သေစာရက်သောက်ခြင်းအပြစ် ၆-ပါး

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ရောဂါထူပြော၊ ကျော်စော
မဲ့တုံ၊ မလိုအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤခြောက်ပါးကား။ ။
သောက်စားသေစာ အပြစ်တည်း။

အခါမဲ့သွားလာခြင်းအပြစ် ၆-ပါး

ကိုယ့်သားမယား၊ တခြားဥစ္စာ၊ လုံရာမဲ့ရှောင်း၊ မကောင်းအရာ၊ ရွံရှာလေအပ်၊ ယိုးစွပ်ရောက်မှု၊ ဆင်းရဲစု။ ။ ခြောက်ခုခါမဲ့သွားပြစ်တည်း။

သဘင်ပွဲလမ်းအပြစ် ၆-ပါး

ကခြင်း တလီ၊ သိသည် တသိ၊ မှတ်တီးတသင်း၊ ပြန်ဖျင်း တအုပ်၊ လက်ခုတ်တတည်း၊ အိုးစည်တပြာ၊ ရှိရာရှာ၍ ဥစ္စာပျက်မှု၊ ဤခြောက်ခုကား။ ။ ကြည့်ရှုသဘင် အပြစ်တည်း။

လောင်းတမ်းကစားသူအပြစ် ၆-ပါး

အောင်သူရန်ပွား၊ ရုံးသားစိုးရိမ်၊ စည်းစိမ်လျော့ပါး၊ ဟရားသတင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ့်ဆိုး၊ လိုက်မိခြား၊ ဤခြောက်ပါးကား။ ။ ပျော်ပါးကြွအနံ အပြစ်တည်း။

မိတ်ဆွေပျက် ၆-ပါး

ကြွအနံကြူးယ၊ မိန်းမကြူးထွေ၊ သေစာကြူးမှု၊ အတုပြုငြား၊ လှည့်စားတထောက်၊ မျက်မှောက်လှည့်ချက်၊ နိုင်တက်လုယူ၊ ဤသူ ခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖြစ်လားကြောင့်။ ။ ပျက်ပြား မိတ်ဆွေ အပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်းအပြစ် ၆ ပါး

အချမ်းပြင်း၌၊ အလွန်ပူနိုး၊ မိုးချုပ်ငှာခဏ၊ မောငှာလွန်းရောင်၊ ဆာလေဝင်ပြင်းပြ၊ ဝမ်းဝလွန်ထွေ၊ နေက ပညာ၊ မပွားရာသည်။ ။ ခြောက်ပြာပျင်းသူ အပြစ်တည်း။

သိင်္ဂါလသတို့သားကို ဆုံးမခန်း

အကြီးအကဲကျင့်ဝတ် ၆-ပါး

ထကြွ၊နိုးကြား၊သနား၊သည်းခံ၊ဝေဘန်၊ကြည့်ရှု၊ ဤခြောက်
ခုကား။ ။ကြီးသူ့ ကျင့်ရာ တရားတည်း။

ကိုယ်ကျိုးကိုသာခွဲသော အဆွေခင်ပွန်းတူ ၄-ယောက်

လက်ချည်းလာ၍၊ ဥစ္စာဆောင်သယ်၊ နည်းငယ် ဖြင့်သာ၊
များစွာလိုရှိ၊ ဘေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလာတုံတိ၊ မိမိကျိုးငှါ၊ မှီလာ
ပေါင်းယှဉ်၊ လေးယောက်စဉ်ကား။ ။အညဒတ္ထဟုတည်း။

နှုတ်ဖြင့်သာဟန်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းတူ ၄-ယောက်

ရှေးဖြစ်စေ့စပ်၊ တထပ်နောက်မှီး၊ ချည်းနှီးသပြိုဟ်၊ ပေးလို
စဟန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မူ၊ ပြည့်နိပျက်ပြား၊ ဤလေးပါးကား။ ။မှတ်
သား ဝစီပရမတည်း။

ချစ်ဘွယ်ကိုသာဆိုတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတူ ၄-ယောက်

မကောင်းခွင့်ပြု၊ကောင်းမှုကိုလျှင်၊ဆင်ခြင်မရှု၊ ခွင့်ပြုသည်ပင်၊
ရှေ့တွင်ချိုးမွမ်း၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ချင်သည်။ ။လေးအင်
ပိယဘာဏီတည်း။

ကျေးဇူးရှက်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် ၄-ယောက်

မေ့လျော့စောင့်လာ၊ ဥစ္စာစောင့်ရှောက်၊ ဘေးရောက် ကိုး
ကွယ်၊ ပြုဘွယ်ရှိက၊ နှစ်ဆဥစ္စာ၊ ချေပေးလာသည်။ ။လေးဖြာ
ဥပကာရတည်း။

ဆင်းရဲမကွာ ချမ်းသာမပစ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
၄ ယောက်

လျှိုငှက်မကား၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူလျှိုငှက်၍၊ ဘေးတွေ
မစွန့်၊ မတွန့်တိုပါ၊ သူကိုညှာလျက်၊ ကိုယ့်သက် စွန့်မြောက်၊
ဤလေးယောက်ကား။ ။မျှလောက်ချမ်းသာဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးစီးပွားကို ပြောကြားတတ်သော
အဆွေခင်ပွန်းစစ် ၄ ယောက်

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာသွင်းထား၊ မကြားစတောင်း၊
အကြောင်းကြားလာ၊ နတ်ရွာလမ်းပြ၊ ဤလေးဝကား။ ။မည်ရ
အတ္ထကွာယိတည်း။

အစဉ်သနားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် ၄-ယောက်

ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွားသမြို့၊ မနှစ်လိုငြား၊ ပွားက ရှင်မြို့၊ ကျေး
ဇူးမဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော်ချီးမွမ်း၊ သူ
တို့ တမ်းကား။ ။မိတ်ကျမ်း အနုကမ္မတည်း။

အလေးအမြတ်ပြုအပ်သောအရပ် ၆-မျက်နှာ

အရှေ့ပိဘ၊ တောင်မှဆရာ၊ နောက်မှာမယား၊ မြောက်ကား
မိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေကျွန်များ၊ အထက်ဖျားကား။ ။ပုဏ္ဏား
ရဟန်း ခြောက်ရပ်တည်း။

ပျက်စီးလွယ်သောသူ ၄-ယောက်

သောက်တုတ်သေရက်၊ ညဉ့်နက်လမ်းသွား၊ ရှုစားသဘင်၊
ပျော်ရွှင်အစာ၊ လေးရပ်မှာပင်၊ တကွထင်သည်။ ။လေးအပ်
ပါယသဟဲတည်း။

အလောင်းအလျာတို့ အလိုတော် ၆-ပါး

လောဘဒေါသ၊ မောဟကင်းလို့၊ တောခိုတဖြာ၊ ဆိတ်ရာ
ငြိမ်သက်၊ ဝဋ်မှထွက်။ ။ခြောက်ချက်သောင်းလျာ လိုတော်
တည်း။

မပြတ်ဆင်ခြင်ရာသောတရား ငါးပါး

အိုခြင်းတဖြာ၊ နာခြင်းတထွေ၊ သေခြင်းတခြား၊ ကွဲပြား
တတန်၊ ကံလျှင်ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြာကို၊ မကွာနေည၊ ဉာဏ်သက်
ဝင်၍ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သော တရား တပါး

သေခြင်းတပါး၊ ဤတရားကား၊ စီးပွားမြားမြောင်၊ အကျိုး
ဆောင်သည်။ ။အိုအောင် အောက်မေ့ စီးဖြန်းကြ။

ကျင့်ဝတ်ပြီး၏။

× × × × ×

စကားကြီးဆယ်မျိုး

*****

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဆိုသင့်သော စကားမျိုး ခြောက်ဆယ်၊ နည်းလေးဆယ်၊ ဥပစာဆယ်ပါး ဤကဲ့သို့သော စကားမျိုးတို့နှင့် ညီအောင် မှတ်သားပြောဆိုမှ ထုံးနည်းဥပဒေသ ရသည် ဖြစ်၍ ထိုစကားတို့ကို မှတ်သား ပြောဆိုရမည်မှာလည်း စကားကြီးဆယ်ပါးရှိသည်။ ဆယ်ပါးဟူသည်ကား- ‘ရေ ကူးညာတင်၊ ကောက်ပင်ရိတ်လှီး၊ ရေစီးဖေါင်ဆန်၊ အိုး တန်ဆန်ခတ်၊ ဆီပွတ်ကျည်ပွေ့၊ ဆင်ဌေးရန်ရှောင်၊ တောင် သူယာခုတ်၊ ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ်၊ ရေစစ်ကရား၊ ရေသွား သည့်သွင်၊ ခက်တင်မောင်းနင်း၊ ဆိုခြင်းစကား၊ ဤဆယ် ပါး’ ဟု ရှိသတည်း။

၁ ရေကူးညာတင်ပြောနည်းစကားကား... မြစ်တဖက်မှ တဖက်ရှိ လိုရာဆိပ်ကမ်းသို့ ကူးလျှင် အညာကတင်၍ ကူးမှ လိုရာဆိပ်ကမ်းမှာ တင်သကဲ့သို့ ထိုအတူ စကားမှာလည်း အလို ရှိသည့်အရာ၌ တင်အောင် အတက်က တင်ကူး၍ ပြောဆိုခြင်း သည် ရေကူးညာတင် ပြောဆိုနည်းမည်၏။ စကားပုံမှာ... ရှေးသော အခါ ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်သော သေဌေး သားသည် ကျွမ်းထိုး၍ ကစားရာတွင် အူထုံး၍ အစားအသောက်မမှန် ကျင် ကြီး ကျင်ငယ် မဖြောင့် ရောဂါထွေထူး ရောက်၍ သေဝပါးနိုး

ရှိသည်တွင် ဆေးသမား အများခေါ်၍ ကုစားပါသော်လည်း မလွတ်မငြိမ်းလေရကား ဆေးသမား ရှင်ဇီဝကကိုခေါ်၍ ကုမ ပါဆိုလျှင် ဆေးသမား ရှင်ဇီဝကသည် အနာကို မေးစစ်၍ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်တွေးတောသော် ထိုသူသည် ဝမ်းထဲ၌ အူထုံး၍ နေသည်ဖြစ်မည်။ ဝမ်းကိုခွဲ၍ ထုံးသော အူကို ဖြေ၍ ကုရလျှင် ထိုအနာ လွတ်မည်ကိုမြင်၍ ထိုသူအား ခုနစ်ရက် လည်အောင် အိပ်စေတတ်သော ဆေးကိုပေးလျက် ပျော်သော အခိုက်တွင် ခွဲရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ခုနစ်ရက် အိပ်နိုင်မည်ကို အလိုရှိသဖြင့် ခုနစ်လ အိပ်မည်လောဟုမေး၏။ ခုနစ်လလည်အောင် မအိပ် နိုင်ပါဆိုလျှင် ခြောက်လ၊ ငါးလ၊ လေးလ၊ သုံးလ၊ နှစ်လ၊ ကလ၊ လခွဲ၊ တရွှေခွေ ဆုတ်ကာဆုတ်ကာ မေးခဲ့၍ ခုနစ်ရက် သို့ ကျမှ အိပ်ပါတော့မည် ဆိုရာတွင် အိပ်စေတတ်သော ဆေး ကို ပေးပြီးလျှင် အိပ်သောအခိုက်တွင် ဝမ်းကိုခွဲလျက် ထုံးသော အူကိုဖြေ၍ ဆေးသုတ်သဖြင့် ခုနစ်ရက်တိုင်မှ နိုးခဲ့ရာ သေဌေး သား အနာသည် လွတ်ငြိမ်းလေ၏။ ။ ဤသို့သော စကားမျိုး သည် ရေကူးညာတင် ဆိုသောစကားမျိုးမည်၏။

၂ ကောက်ပင်ရိတ်လွှီး ပြောနည်း စကားမျိုးကား .... ကောက်ပင်ကို လက်တဖက်နှင့်ကြပ်ကြပ်ဆုပ်ပြီးလျှင် အရင်းက တံစဉ်ဖြင့် ချိတ်၍ လက်တွင်းသို့ ဝင်သည်မှ စပါးကို ရိတ်၍ သုံးဆောင်ရသကဲ့သို့ သူစကားကို ဖမ်းမိအောင် ပြောဆို ပြီးလျှင် အရင်းဖြတ်၍ ပိုင်အောင် ပြောသော စကားမျိုး သည် ကောက်ပင် ရိတ်လွှီး ပြောသော စကား မည်၏။ ။ စကားပုံမှာ ..... ရှေးသော အခါ သေဌေးသား တယောက်

သည် ချိုင်းကို လေးနှင့် ပစ်၍ရလျှင် ယူခဲ့၍ လာသည် ကို
 သေဌေးသား တယောက်က မြင်လျှင် ငိုလျက်ပင် ရင်ဘတ်ကို
 တီး၍ 'ငါ့ချိုင်းသည် သာမညချိုင်းမဟုတ်ပါ၊ တနေ့လျှင် ရွှေစင်
 တကျပ်ကျ ခံတွင်းက အန်ထုတ်၍ ပေးသွင်းနေကျ ချိုင်းဖြစ်ပါ
 သည်၊ လေးနှင့်ပစ်၍ မသေကောင်းပါ' ဟု စွဲဆိုသည်တွင် ချိုင်း
 ကို လေးနှင့်ပစ်သည့် သေဌေးသားက 'သည်ချိုင်းသည် သင့်ထံ
 တနေ့တနေ့လျှင် ရွှေတကျပ်ခံတွင်းက အန်ထုတ်၍ ပေးသည့်
 နှစ်လအတိမျှရှိသနည်း' နေလျှင် ချိုင်းရှင်ဆိုသူက ငါ့ချိုင်းသည်
 တနေ့လျှင် ရွှေစင်တကျပ် ခံတွင်းက အန်ထုတ်၍ ပေးသွင်းသည်
 ကား တနှစ်ရှိပြီ' ဖြေလျှင် ချိုင်းကို လေးနှင့်ပစ်သော သေဌေး
 သားက 'ငါ့အိမ်ရှေ့တွင် ရွှေစင်ကိုပုံ၍ ထားပါသည်ကို တနေ့
 လျှင် တကျပ်ခိုးယူသောကြောင့် ငါနေ့တိုင်း ချောင်းပါသည်၊
 မရနိုင်ပါ၊ ယခုမှ သည်ချိုင်းကိုရပါသည်၊ ချိုင်းလည်း ရွှေကို
 တနေ့တကျပ် ခိုးယူသည့် ချိုင်းသူခိုးဖြစ်သည်၊ သင်သည် သူခိုး
 သက်ခံ ဖြစ်သည်၊ ထိုကြောင့် တနှစ်အတွက် ရွှေ သုံးပိသော
 ခြောက်ဆယ်ကို ပေးသင့်ပါသည်' ဟု စွဲချေ ချေ၍တောင်းသော
 ကြောင့် ချိုင်းရှင်က ချိုင်းကိုလေးနှင့်ပစ်သူက ပြန်၍ ရွှေသုံးပိသော
 ခြောက်ဆယ် လျှော့ရဘူးလေသည်၊ သည်ကဲ့သို့ သူစကားကို
 ဖမ်း၍ ပြောသောစကားမျိုးသည် ကောက်ပင်ရိတ်ငှီး ပြောနည်း
 စကားမျိုးမည်၏။

၃ ရေစီး ဖေါင်ဆန် ပြောနည်း စကားမျိုးကား... ဖေါင်
 ကြီးသည် အညာသို့ ဆန်သောကာလ လိုဘွယ်ဆန္ဒ ရှိသမျှ
 ကို ဖေါင်ကြီးတွင်တင်၍ ဖြည်းညှင်း သာယာစွာ ဆန်သွားလျှင်

လိုရာအရပ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။ ရောက်လျှင် လိုအပ်ကိစ္စ သုံးဆောင်
ရ၍ ချမ်းသာကို ရလေသကဲ့သို့ ထို့အတူ စကားမှာလည်း ခြေ
သိမ်းခေါင်းပိုက် ဥပမာ ဥပမေယျနှင့် ဆိုက်အောင် ပြောသော
စကားသည် ရေစီးဖေါင်ဆန် စကားမည်၏။ ။ စကားပုံမှာ....
ရှေးအခါ ဟံသာဝတီ ရာဇာဓိရာဇ် လက်ထက် ဒွါရာဝတီ ရွှေ
နန်းရှင်ယိုးဒယားမင်းသည် ရဲမက်ဗိုလ်ပါ အများနှင့် ချီလာ၍
မြိတ်၊ တနင်းသာရီသို့ ရောက်လျှင် တပ်ကြီးချ၍နေစဉ်တွင် ရဲမက်
ဗိုလ်ပါဘို့သည် ရေး၊ ဝါးခရ၊ ဓားကြိုင်၊ ကလိန်အောင်၊
ဓားဝယ်မြို့များသို့ရောက်၍ မငြိမ်သက်ရှိကြောင်းကို ဟံသာဝတီ
မင်း ရာဇာဓိရာဇ် ကြားသိ၍ သံတမန် အရာ၌ လိမ်မာသော
ပညာရှိ အမတ်တယောက်ကို ချီတံဆိပ်ဆက်စာနှင့် စေ
လွှတ်၍ မြိတ်၊ တနင်းသာရီ၊ ဒွါရာဝတီ ယိုးဒယားမင်း ထံသို့
ရောက်၍ ချီတံဆိပ်ဆက်စာကိုဖြေ၍ဖတ်ပြီးလျှင် စာတွင်
ပါသည်မှာ အဆွေတော် ဒွါရာဝတီရွှေနန်းရှင်၊ မြိတ်၊ တနင်း
သာရီသည် ဒွါရာဝတီရွှေနန်းရှင် လက်နက်နိုင်ငံ ဖြစ်ပေသည်၊
ရေး၊ ဝါးခရ၊ ဓားကြိုင်၊ ကလိန်အောင်မြို့များသည် ဟံသာဝတီ
လက်နက်နိုင်ငံ ဖြစ်ပါသည်ဟု ဆိုသည်စကားမှာ မှန်စေတော့၊
ငါ့မှာ ဒွါရာဝတီမင်း ဘေး-ဘိုးကသည် ယခုတိုင်ဆင်းသက်၍
ထီးရိုး နန်းရိုး ဇာတိရင်း ဖြစ်သည်၊ ရာဇာဓိရာဇ်မှာ မူကား
မုတ္တမကသွား၍ ဟံသာဝတီမှာ မင်းပြုသည့် ပဝတ္တိမင်းဖြစ်သည်
ကို “အဆွေတော်” ဟု စာပေးသည်မှာ မပေးသင့်၊ မည်သည့်
အကြောင်းနှင့် စာပေးသင့်ကြောင်းကို ဟံသာဝတီ သံဘို့က
ချေလည်ကြစေ၊ မချေလည်နိုင်လျှင် ဆီအိုးကင်းမှာ ထည့်၍
ကြော်ရမည် အမိန့်တော် ရှိသောကြောင့် ဟံသာဝတီ မင်း

သံတော်က ချေလည်သည်မှာ - ရှေး လွန်လေပြီးသော အခါ
 ကာလ၌ ပွင့်တော် မူကုန်သော တဏှက်ရာ၊ မေဓက်ရာ၊ ဒီပင်္ကရာ
 စသော ဘုရားရှင်တို့မှစ၍ ယခုထက်တိုင် အစိန္တေယျ ဘုရားတို့
 ၏ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည် ရှစ်သောင်း လေးထောင် သုံးရာ
 နှစ်ကျိပ်ရှစ်ရှိကြသည်။ သို့ ဆွေတော် မျိုးတော်ရှိကြ ငြားသော်
 လည်း သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရတော်မူကြ၍ ဘုရားအဖြစ်သို့
 ရောက်တော်မူလျှင် ဘုရားအဖြစ်သို့ မရောက်မီ ဆွေတော် မျိုး
 တော် တို့ကို ညီတော် နောင်တော် ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ထုံးမရှိပါ။
 ဘုရား အဖြစ်သို့ ရောက်တော် မူသော ဘုရားရှင်ချင်းကိုသာ
 ဘုရား ညီတော် မည်သည်၊ ဘုရားနောင်တော် မည်သည် ဟု
 ဘုရားချင်းကိုသာ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းထုံး ရှိပါသည်။ ထိုက ဆင်း
 သက်၍ ယခုတိုင် ဘုရားတပည့် ဖြစ်တော်မူသော သင်္ဃာတော်
 တို့မှာလည်း လူကတော်စပ်သော ဆွေတော်မျိုးတော် အများပင်
 ရှိကြငြားသော်လည်း ညီတော် နောင်တော် ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ထုံး
 မရှိပါ။ နောင်တော်သည် ကျောင်းနေ ပုဂ္ဂိုလ် စသည် ဖြင့်
 သင်္ဃာတော်ချင်းကိုသာ ညီတော် နောင်တော် ဟု ခေါ်ဝေါ်
 ခြင်း ထုံးရှိပါသည်။ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို အစိုးရသော အရှင်မင်း
 မြတ်တို့မှာ ဆွေတော်မျိုးတော် အများရှိခဲ့သော်လည်း ရွှေထီး
 ရွှေနန်း မစံသေးသော ဆွေတော် မျိုးတော်တို့ကို အဆွေတော်၊
 အကြည်တော်ဟု ချိပ်အိတ်တံဆိပ် ရွှေပေလွှာနှင့်ပေးထုံးမရှိပါ။
 တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ရွှေထီးရွှေနန်းကို အစိုးရတော်မူသော ထီး
 ဆောင်း နန်းနေချင်းဖြစ်မှ အဆွေတော်၊ အကြည်တော်ဟု ချိပ်
 အိတ်တံဆိပ် ရွှေပေဆက်စာ ပေးထုံးရှိသောကြောင့် ဘုရားကျွန်
 တော် သခင်လည်း ဟံသာဝတီ ရွှေနန်းရှင်ဖြစ်ပါသောကြောင့်

အဆွေတော်၊ အကြည်တော်ဟု ချစ်အိတ်တံဆိပ် ရွှေပေဆက်စာ နှင့် ပေးပါသည်ဟု လျှောက်လျှင် ဒွါရာဝတီ ယိုဒယားမင်းတွင် ပါသော ပညာရှိ မှူးတော်မတ်တော် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့က ဟံသာ ဝတီမင်း သံတော်က ချေလည်သည့် စကားသည် ထီးဆောင်း နန်းနေချင်းဖြစ်၍ အဆွေတော်၊ အကြည်တော်ဟု စာပေးသည် မှာ တိုက်ရိုက် ချေလည်သည့် စကားမဟုတ်ပေ။ လောကသုံးပါး တွင်အတုမရှိ ပညတ် ပရမတ်စသော တရားအပေါင်းတို့ကို အစိုး ရတော်မူသော သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရားကို ဥပမာပြု၍ ဟပ်ည့်သား သင်္ဘောတော်နှင့်တကွ ရေမြေရှင်သို့တိုင်အောင် ခေါ်ဝေါ်ပြီး သည့် ထုံးစံနှင့် ချေလည်ပေသည်မှာ ထုံးစံဥပဒေသ မှတ်လောက် ပေ၏ဟု ချီးမွမ်းပြီးလျှင် ဒွါရာဝတီမင်းကလည်း စကားချေလည် သည် သင့်ပေ၏ဟု ဆုလောက် များစွာ ပေးလေသည်ကိုလည်း ရဘူးလေသည်။ ဤကဲ့သို့ ဥပမာနှင့်တင်၍ပြောသောစကားသည် ရေစီးဖောင်ဆန် ပြောနည်းစကားမျိုး မည်၏။

၄ အိုးတန်ဆန်ခတ် ပြောနည်း စကားမျိုး..... အိုးနှင့် ဆန်သည် တန်အောင် ချက်လျှင် ကောင်းစွာ နူးနူး နပ်နပ် သုံးဆောင် ရသကဲ့သို့ ဆိုအပ်သော စကား မျိုးသည် အိုး တန်ဆန်ခတ် ပြောသော စကားမျိုးမည်၏။ ။ စကားပုံမှာ— ရှေးသောအခါ အရှင်ဒုက္ကလ ပါရိကာတို့သည် ဝေပုလ္လတောင် ခြေရင်း၌ ရသေ့ပြု၍နေစဉ်တွင် မြွေမှုတ်၍ မျက်စိမြင်ရှိကြသည် ကို သားတော် သုဝဏ္ဏသာမသည် အမိ အဘ မျက်စိမြင် နှစ်ပါး တို့ကို တောသစ်သီး တောသစ်ရွက်တို့ဖြင့် ရှာ၍ လုပ်ကျွေးမွေးမြူ ပြုစု၍ နေစဉ်ကာလ သမင် နှစ်စီး အပေါ် အိုးကိုတင်၍ မိဂ

သမ္မတာ၊ မြစ်မှာ တနေ့မပြတ် ရေခပ်သည်ကို ဗာရာဏသီပြည်ကို အစိုးရသော ပိဋိယက္ခမင်းသည် သမင်သားကို စားချင်သောကြောင့် လေးသက်နက်စွဲကိုင်၍ ဟိမဝန္တာတောသို့ ငင်၍ မိဂသမ္မတာ၊ မြစ်နားသို့ ရောက်ရာတွင် သုဝဏ္ဏသာမမင်း ရေခပ်သည်ကို မြင်၍ နဂါး၊ ကလုနီ၊ ကုမ္ဘဏ်၊ ရက္ခိယံ ထင်မှတ်၍ လေးနှင့်ပစ်လျှင် ငွေအဆင်းနှင့်တူသော သဲပြင်၌ တုံးလုံးလည်း၍ ရှိရာတွင် ပိဋိယက္ခမင်းလာ၍ သုဝဏ္ဏသာမ မင်းသားမြင်လျှင် “သင်ကား အဘယ်သူနည်း” ဟု မေး၏။ “ဗာရာဏသီပြည်ကို အစိုးရသော ပိဋိယက္ခမင်း” ဟု ပြောလျှင် သုဝဏ္ဏသာမမင်းသားက “လူများအရှင်ဖြစ်ဖော်မှုသော အရှင်မင်းကြီးသည် အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် လေးနှင့် ပစ်တိုသနည်း၊ အကျွန်ုပ်မှာ ရှေးဝိပါက ဝဋ်ပါ၍ ယောက်ျားတကာတို့ မထွေနိုင်သော ဆင်းရဲကို တွေ့သည်မှာ ပစ္စုပ္ပန်စေတော့၊ အကျွန်ုပ် ဒေဝိ အဘ နှစ်ယောက် မျက်မမြင်ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူ၍ နေပါသည်။ အကျွန်ုပ်သေလျှင် မိဘနှစ်ယောက် မျက်မမြင်တို့သည် လုပ်ကျွေးမွေးမြူမည့်သူမရှိ၍ ရက်လည်၍သာနေရတော့မည်။ ရက်လည်လျှင် သေဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပါလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ စိုးရိမ်ခြင်းရှိပါသည်” ဟု သုဝဏ္ဏသာမ မင်းသားကဆိုလျှင် ပိဋိယက္ခမင်းသည် အပြစ်ရှိသော သူသားတော်မော် ငါးလေးနှင့်ပစ်၍ သေဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လျှင် ငါးကား ပဟာနိရုဇ် ခံရ၍ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကိုခံရ၍ ဇွတ်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပြီဟု ကြောက်သန့်၍ သင့်မိသင့်တတို့ကို ငါပင် လုပ်ကျွေးပါစေတော့မည်ဟု ဝန်ခံ၍ “ယခု အဘယ်အရပ်မှာ ရှိပါသနည်း” ဟု မေးလျှင်၊ “ကျွန်ုပ် ဦးခေါင်းပြုရာ အရပ်ကိုသာ သွားပါစေတော့” ဆိုလျှင် ၎င်းအရပ်သို့ သွား၍ အရှင်ဒုက္ကလ

ပါရိကာတို့အား သား၏ အကြောင်းခြင်းရာကို ပြောဆိုမိလျှင် ‘သင်သည် ငါတို့အား မလုပ်မကျွေးပါနှင့်တော့၊ ငါတို့သားရှိရာ အရပ်သို့သာ သင်ဆောင်ယူပါတော့’ ဆိုလျှင် နွယ်ကြီးကို ကိုင်စေ၍ သားရှိရာအရပ်သို့ ဆောင်ယူ၍ ရောက်လေလျှင် အရှင် ဒုက္ကလ ရသေ့ကား ဦးခေါင်းရင်း၌နေ၍ အင်္ဂါရိကာ ရသေ့မကား ခြေရင်း၌နေ၍ သားသုဝဏ္ဏသာမသည် မိဘတို့အား လုပ်ကျွေးမွေးပေသော ကျေးဇူးဂုဏ်ကို ချီးမွမ်း၍ ပိုကြွေးမြည်တမ်းနေစဉ်တွင် ဗဟုသုန္ဒရီ နတ်သွီးနှင့် သိကြားမင်းသည် ဆင်းလာ၍ အရှင် ဒုက္ကလ ပါရိကာ တို့ကို စကားဆို၏။ “အရှင်ရသေ့တို့၊ သင်တို့မျက်စိကို သော်လည်း မြင်စေချင်သလော၊ သားသုဝဏ္ဏသာမ အသက်ကို သော်လည်း ရှင်စေချင်သလော၊ အလိုဆန္ဒကို ပေးနိုင်သော ရွှေအိုးကြီး ရတနာကို သော်လည်း ရလိုသလော၊ သုံးပါးသော ဆုတခုခုကို ကြိုက်ရာရွေးချယ်၍ ဆိုလော့၊ ငါ သင်တို့အား ပေးမည်” ဟု သိကြားမင်းကဆိုလျှင် ဒုက္ကလ ပါရိကာတို့က “ငါတို့သည် ရွှေအိုးကြီး ရတနာ သားမျက်နှာကို မြင်လို ပါ၏” ဟု ဥပမာ တချက်တည်း ပြီးအောင် ဆို၍ ဒုက္ကလ ပါရိကာ တို့သည် မျက်စိလည်း ကောင်းစွာမြင်သည်၊ သားသုဝဏ္ဏသာမ သည်လည်း အသက် ရှင်သည်၊ အလို ခပ်သိမ်းကို ပေးနိုင်သော ရွှေအိုးကြီး ရတနာကိုလည်း ရသည်၊ ဤကဲ့သို့ အလိုရှိသော စကားကို မယုတ်မလွန် ပြောဆိုခြင်းသည် အိုးတန် ဆန်ခတ် ပြောဆိုနည်းမည်၏။

၅ ဆီပွတ် ဖျည်ပွေ့ ပြောနည်း စကားမျိုးကား ဆီကို ပွတ်စေသည်ကာလ အထပ်ထပ် ပွတ်လျှင် ဆီထုက်၍ သုံးဆောင်

ရသကဲ့သို့ အလိုရှိသော စကားမျိုးကို အထပ်ထပ် ပြောခြင်း သည် ဆီပွတ်ကျည်ပွေ့ ပြောနည်း စကားမျိုးမည်၏။ ။စကား ပုံမှာ .... ရှေးသောအခါ မင်းဧကရာဇ်တွင် ဘုရားစေတီတော် တည်လုပ်စေရာ ဧကရာဇ်မင်းက “ ဘုရားပိန္နဲတိုင်ကို မန်ကျည်း နှစ် မာလှသည်ဖြစ်၍ မန်ကျည်းနှစ် ကောင်းပါမည်လော ” ဟု မေးလျှင် “ မန်ကျည်းနှစ်သည် ကောင်းလှပါ၏၊ ကျွန်းလည်း ကောင်းလှပါ၏ ” ဟု လျှောက်လျှင် မင်းဧကရာဇ်က ‘ ရှားနှစ် မာလှသည်၊ ကောင်းပါမည်လော ’ ဟု မေးပြန်လျှင် ‘ ရှားနှစ် လည်း ကောင်းလှ ပါ၏၊ ကျွန်းလည်း ကောင်းလှ ပါ၏ ’ ဟု လျှောက် ပြန်၏။ ထိုသို့ စသည်ဖြင့် ကျွန်း ကောင်း ကြောင်းကို အထပ်ထပ် လျှောက်ထားရာတွင် မင်းဧကရာဇ်က မင်းရာဇာ သည် ကျွန်းသား ကောင်းကြောင်းကို အထပ်ထပ် လျှောက် သည်မှာ ကျွန်းသားလျှင် သာ၍ ကောင်းဟန်ရှိသည်ဟု သဘော တော်ရသောကြောင့် ကျွန်းကိုပင် ဘုရားပိန္နဲတိုင် လုပ်စေ ဟု အမိန့်တော်ရှိ၍ ကျွန်းကိုပင် ဘုရားပိန္နဲတိုင် တည်ရချေသည်။ ဤ ကဲ့သို့ အလိုရှိသော စကားကို အထပ်ထပ် ပြောခြင်းသည် ဆီ ပွတ် ကျည်ပွေ့ ပြောနည်း စကားမျိုးမည်၏။

၆ ဆင်ငွေရန်ရှောင် ပြောနည်း စကားမျိုးကား....ငွေ မည်ဟု ဆိုလျှင် ဆင်သည် အားကြီးသောကြောင့် ရပ်ခံလျက် နေလျှင် တေးရောက် မည်ဖြစ်၍ မရပ်မခံဘဲ ကိမ်းရှောင် လွှဲသွေ လွတ်ရာ နေလျှင် ချမ်းသာ ရသကဲ့သို့ ကိုယ်သို့ ရောက် မည် စကားဖြစ်လျှင် ရှောင်လွှဲ၍ ပြောဆို ခြင်းသည် ဆင်ငွေရန်ရှောင် ပြောနည်း စကားမျိုးမည်၏။ ။စကားပုံမှာ .... ရှေးသောအခါ

မင်းကောင်းသည် ညီတော်ကို အိမ်ရှေ့ပေးတော်မူ၍ ညီတော် အိမ်ရှေ့မင်းသည် ကျောင်းဆောက်သည်တွင် ကျောင်းတိုင်ကို ယက်မအောက်မြေကြီးသို့ ထိအောင် ရွှေထည့်သည်ကို မြို့ဝန်မင်း မြင်၍ အိမ်ရှေ့မင်းပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း မင်းကောင်းကို တုပ၍ မြေကြီးထိ ရွှေကိုမချသင့်ဟု ရွှေများကို တိုက်ဖျက်၍ ပွတ်သည်။ အိမ်ရှေ့မင်းသည် ကျောင်းသို့ လာရာတွင် “ငါ့ကောင်းမှုကို အဘယ်သူ ဖျက်သနည်း” ဟု မေးလျှင် မြို့ဝန် ဖျက်ကြောင်းကို လျှောက်၏။ အိမ်ရှေ့ မင်းသည် ပြင်းယန်စွာ အမျက်ထွက်၍ အဆောတလျှင် နန်းသို့ ပြန်လာလျက် မြို့ဝန်သည် ငါ့ကောင်းမှုကို ဖျက်ဆီးသူ ဖြစ်၍ မြို့ဝန်ကို ဆုံးရှုံးအောင် စီရင်ရမည် ဟု ခေါ်၍ ရောက်လျှင် “မြို့ဝန်သည် ငါ၏ ကောင်းမှုကို အဘယ်ကြောင့် ဖျက်သနည်း” ဟု မေး၏။ အိမ်ရှေ့မင်းကို မြို့ဝန်က တိုက်ရိုက် ဟုတ်တိုင်း လျှောက်လျှင် သေရမည်ကို ကြောက်၍ စကား ထိမ်းရှောင်လျက် ဘုရားနောင်တော်ရွှေနန်းရှင်ဘုရားသည် လူ့ပြည်ကိုငြီးငွေ့၍ နတ်ပြည်သို့ စံတော်မူသောကာလ နောင်တော်အရာ ရွှေထီး ရွှေနန်းကို စိုးအုပ်တော်မူမည့် အရှင်ဖြစ်၍ အထွတ်အမြတ်သို့ ရောက်တော်မူသည်ကာလ ယခုကဲ့သို့ ကျောင်းတော်ဆောက်လျှင် ရွှေချရန် ရွှေခင်းယက်မအောက် မြေထိရုံသာ ရှိပါတော့သည် ဖြစ်၍ ပြည်သူ ရှင်လူ ရဟန်းတို့က မင်းကောင်းမဖြစ်မီ အိမ်ရှေ့ စံတော်မူသည် ကာလက ဆောက်သည့် ကျောင်းနှင့် ရှင်ဘုရင် ဖြစ်မှ ဆောက်သော ကျောင်းသည် အတူတူပင် မကွဲပြား မခြားမနား ပါလေဟု ဆိုရန် ရှိသောကြောင့် နောင် ရွှေထီး ရွှေနန်းစံသည် ကာလ ကောင်းမှုတော် ကျောင်းဆောက်တော်မူလျှင် နောင်

ချရန်ရွှေအခင်းကို လွှတ်ထားပေသည်ဟု လျှောက်လျှင် အိမ်ရှေ့မင်းလည်း အမျက်တော်ပြေ၍ သို့ဖြစ်လင့်ကစား ငါ၏ အကျိုးကို ဆောင်ပေသည်ဟု ချမ်းသာရဘူးလေသည်။ သည်ကဲ့သို့ စကားကို ကိုယ်မှာ တေးလွတ်အောင် တိမ်းရှောင်၍ ပြောသောစကားသည် ဆင်ဓမ္မရန်ရှောင် ပြောနည်းစကားမျိုးမည်၏။

(၇) တောင်သူ ယာခုတ် ပြောနည်း စကားမျိုးကား.... တောင်သူတို့သည် ယာခုတ်လျှင် တောချုံသစ်ပင်တို့ကို စင်ကြယ်အောင် တီထွင်ပြီး၍ နောက်မှ သစ်ပင်ကြီးတို့ကိုဖိ၍ လှည်းသကဲ့သို့ စကားငယ်များကို အလျင်ပြော၍ နောက်မှ စကားကြီးများကိုဖိ၍ ပြောသော စကားသည် တောင်သူယာခုတ် ပြောနည်းစကားမည်၏။ ။စကားပုံမှာ ... ရှေးသောအခါ ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးတွင် သိန်း၊ ဒေဝိန်း၊ ကာမိန်း၊ ပဟုသိ၊ မဟောသဓာဟူ၍ အမတ်ကြီးငါးယောက်ရှိသည်တွင် ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးက မေးသည်မှာ ‘ဥစ္စာရှိသူနှင့် ပညာရှိသူ အဘယ်သူ မြတ်သနည်း’ ဟု မေးလျှင် သိန်းအမတ်က ‘ဥစ္စာရှိသူသည် မြတ်သည်’ ဟုဆို၏။ မဟောသဓာကလည်း ‘သိန်းအမတ် မသိ၍သာ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပညာရှိသူသာ မြတ်ပါသည်’ ဟုဆိုလျှင် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးက ‘သိန်းအမတ် အသို့နည်း’ ဟု တဖန်မေး၏။ သိန်းအမတ်ကလည်း ‘မဟောသဓာသည် ငယ်သူဖြစ်၍ နိရည်ခံတွင်းမှ အနံ့မပြယ် မစင်ကြယ်သသူ ဖြစ်၍သာ ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဥစ္စာရှိသော သူတို့ကို ပညာရှိသူမှစ၍ လူအပေါင်းတို့ ခစားရသည်ဖြစ်၍ ဥစ္စာရှိသူသာ မြတ်ပါသည်’ ဟု ဆိုလျှင် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးက ‘ငါ့သား မဟောသဓာ အသို့နည်း’ ဟု ဆိုပြန်လျှင်

‘သိန်းသည် မည်မှန်း မည်ရာ မသိ၍ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဥစ္စာရှိ၍ ပညာမရှိသောသူတို့သည် မမာမကျန်းရှိသော် တစ်စုံတစ်ခု အနာရောဂါရှိသော် ဆေးသမား ဗေဒင်တတ်ပညာရှိတို့ထံ ဆည်းကပ် စေားရပါသည်ဖြစ်၍ ပညာရှိသော သူသည်သာ မြတ်ပါသည်’ ဟုဆိုလျှင် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းက ‘သိန်းကို အသို့နည်း’ မေးပြန်လျှင် သိန်းက ‘မဟောသဓာကား မလိမ်မာသူငယ်ဖြစ်ပါသည်။ ဥစ္စာရှိသူသည် ဥပမာဖြင့်ဆိုသည်ရှိသော် အသီးအပွင့်နှင့် ပြည့်စုံသော သစ်ပင်ကို ခပ်သိမ်းသော ငှက်အပေါင်းတို့သည် မှီခိုရသကဲ့သို့ ဥစ္စာရှိသော သူအထံ၌သာ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် မှီခိုရာ ဖြစ်သောကြောင့် ဥစ္စာရှိသောသူသည်သာ မြတ်ပါသည်’ ဟု ဆိုလျှင် ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးက “ မဟောသဓာ အသို့နည်း ” ဟု မေးပြန်လျှင် “ သိန်းသည် ခွေးငယ်၊ ကျီးငယ်နှင့် တူ၏။ ခွေးငယ်၊ ကျီးငယ်တို့သည် ထမင်းဆုတ်ကြရာ၌ အံ့သကဲ့သို့ တခဏမျှ ချမ်းသာသည်ကို မြင်သည်။ ဥစ္စာရှိ၍ ပညာမရှိသော သူမိုက်တို့သည် ကုသိုလ် အကုသိုလ် တရားကို မသိ၍ မကောင်းသော အကုသိုလ် တရားကို ကျင့်၍ အပါယ် ဆင်းရဲ ခံရမည်ကို မမြင်။ ပညာရှိသော သူမှာ မကောင်းသော အကျင့်ကို ပယ်၍ ကောင်းသော တရားကို ကျင့်၍ ကောင်းကျိုး ခံစားရမည်ကိုသိ၍ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်” ဟုဆိုလျှင်ဝိဒေဟရာဇ် မင်းက သိန်းအမတ် အသို့နည်း” မေးပြန်လျှင် သိန်းအမတ်က “မဟောသဓာ သည် မည်မှန်းမည်ရာကို မသိ၍ ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဥစ္စာရှိသူသည် မဟာ သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းသော မြစ်ကြီး ငါးသွယ်၊ မြစ်ငယ် ငါးရာတို့သည် မဟာသမုဒ္ဒရာထဲသို့သာ ပေါင်းလာသကဲ့သို့ ဥစ္စာရှိသောသူထံသို့သာ ဥစ္စာမရှိသူ စေားလာရ

သည်။ ရွေးသောအခါ ဂေါ်ပိန္န သေဌေးသည် ကြွယ်ဝ လှသော
 ကြောင့် ခံတွင်းမှ အခရကျသည်ကို နတ်သွီးအဆင်းနှင့် တူသော
 မိန်းမငယ်တို့သည် ပုတီးလက်စွပ် တန်းဆင့်ကို ဆင်ယင်၍ ကြာ
 ညိုပန်းတို့ဖြင့် အလှည့်အလည် သုတ်ကြရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဥစ္စာ
 ရှိသော သူသာလျှင် မြတ်ပါသည်” ဟု ဆိုလျှင် ပိဒေဟရာဇ်
 မင်းကြီးက ‘မဟောသမာ အသို့နည်း’ မေးပြန်လျှင် မဟောသမာ
 က သိန်းလည်း လူကြီးပင် ဖြစ်သော်လည်း လူမိုက် ဖြစ်သော
 ကြောင့် ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မဟောသမုဒ္ဒရာ ရေသည် ကမ်းသို့
 ရောက်လျှင် ပျောက်၍ ကမ်းကိုမလွန်နိုင်သကဲ့သို့ ဥစ္စာသာရှိ၍
 ပညာမရှိသောသူသည် သတင်ပွဲအလယ်သို့ ရောက်သည်ကလ
 သူ့နောက်က နေရပါသည်။ ပွဲလယ်၌ နေခြင်းငှါ မထိုက်၊ စကား
 ကိုမျှ မပြောတတ်၊ လျှာငဲ့သော ငါးကဲ့သို့ နေရပါသည်။ ပညာ
 ရှိမှ ဥပုသ်လယ်၌ နေခြင်းငှါ ထိုက်၏။ သုခ၊ ဒုက္ခ အစရှိသည်ကို
 ပြောဆိုတတ်၍ လူတကာတို့ ချီးမွမ်းသည်ကို ခံထိုက်သည်။ ဂေါ
 ပိန္န မှာလည်း အရိအရည် ယိုတတ်သောကြောင့် ဥပုသ်လယ်၌
 နေခြင်းငှါမထိုက်၊ ဥပမာကား - ဥမင်တွင်း၌ ဥစ္စာပစ္စည်း အများ
 ပင် ရှိသော်လည်း ဆီမီးဟူသော အလင်းကို ရမှသာ ရွေးချယ်
 သုံးဆောင်ရပါသည်။ ဆီမီးကို မရသဖြင့် မသုံးဆောင် ရသကဲ့သို့
 ဥစ္စာသာရှိ၍ ပညာ မရှိသောသူသည် ဆီမီးနှင့်တူသော ပညာ
 ကင်း၍ ချမ်းသာကို မရနိုင်သည်ဖြစ်၍ ပညာရှိသာ မြတ်သည်’
 ဆိုလျှင် ပိဒေဟရာဇ်မင်းက ‘သိန်းအမတ် အသို့နည်း’ မေးပြန်
 လျှင် သိန်းအမတ်က ‘မဟောသမာသည် မည်မှန်းမည်ရာကို
 မသိ၍ ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အရှင်မင်းကြီးသည် ပိဒေဟရာဇ်
 တိုင်းငံနှင့်တကွ ဖိထိလာပြည်ကို အစိုးရ၍ ရွှေထီး ရွှေနန်းသခင်

ဖြစ်တော်မူ၍ စည်းစိမ် ဥစ္စာရှင်ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်တော်မျိုး ပညာရှိ သုခမိန် ငါးယောက်တို့သည် ဥစ္စာသခင် အရှင်မင်းကြီး သို့ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း စောကြရသည်။ မဟောသဓာသည် မသိ၍ ဆိုခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ပညာရှိ လက္ခဏာမဟုတ်။ သူယုတ်တို့ ၏ စကားကိုသာ ပြောလေ့ရှိသောသူ ဖြစ်သည်' ဟူ၍ လျှောက် လျှင် ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးက “ငါ့သား မဟောသဓာ အသို့ နည်း” ဟု ဆိုလျှင် “အရှင်မင်းကြီး သိန်းသည် မသိ၍ ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လောက၌ ပွင့်တော်မူကုန်သော အစိန္တယျ သဗ္ဗညု ဘုရားသခင်တို့သည် တချင်ရွေးသော ဥစ္စာကိုမျှ သိမှီး တော် မမူပါ။ ဇမ္ဗူဒီပိ ကျွန်း၌ နေကုန်သော အပြည်ပြည် ထောင်သော ထီးဆောင်း နန်းနေ မင်းအပေါင်းသည် ညွတ်၍ ပူဇော်ကြပါသည်။ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ် နတ်မင်းကြီးတို့မှ စ၍ မြဟ္မာ့ပြည် တိုင်အောင် နဂါး၊ ကလုန်၊ ကုမ္ဘဏ်၊ ရက္ခိသ်တို့မှ စ၍ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာ ပညာရှိသူမြတ်တို့ထံ စေားဖူးမြင် ရပါသည်ဖြစ်၍ ပညာရှိသာ မြတ်ပါသည်” ဆိုလျှင် ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးက ‘သိန်းသုခမိန် အသို့နည်း’ ဟု မေးပြန်လျှင် သိန်း အမတ်သည် ရေကုန်သော အိုးချည်းသာ ရှိသကဲ့သို့ စပါးကုန် သော တင်းတောင်းတို့သည် တောင်းချည်းသာ ရှိသကဲ့သို့ သိန်း အမတ်သည် ချေစရာ စကားမရှိ၍ ဦးခေါင်းကို စောက်ထိုးချ၍ နေရလေသည်။ ထိုအခါ ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးသည် ငါ့ချစ်သား မဟောသဓာ ပညာရှိ မြတ်သည် ဟု ဆိုသော စကားသည် လောက သုံးပါးတွင် အတုမရှိသဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားထက် အဘယ် ဥစ္စာရှိသူ သာလွန်နိုင်မည် မဟုတ် ပြီ။ ဥစ္စာရှိထက် ပညာရှိ မြတ်ပေ၏ဟု များစွာ ချာလာတ် ပေး

တော် မူလေသည်။ ဤစကားကဲ့သို့ နောက်မှ စကားကြီးကို ဖိစီး၍ ပြောဆိုခြင်းသည် တောင်သူ ယာခုတ်ပြောနည်း စကားမျိုးမည်၏။

၈ ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ် ပြောနည်း စကား မျိုး ကား .... ကြက်တို့သဘောသည် ခွပ်သောကာလ နောက်သို့ ဆုတ်ဟန်ပြု၍ ခွပ်သာသောအခါ စီး၍ခွပ်သကဲ့သို့ စကားမှာလည်း သူအလိုသို့ လိုက်တန်လျှင်လိုက်၍ စီးသာသော အခါမှ စီး၍ ပြောသော စကားမျိုးသည် ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ် ပြောနည်း စကားမျိုးမည်၏။ ။ စကားပုံမှာ .... ရှေးသောအခါ ရခိုင်ပြည်က ပညာရှိအမတ်နှင့် အင်းဝနေပြည်တော်က အမတ်ပညာရှိတို့ စကားစစ်ထိုးကြသည်တွင် ရခိုင်ပညာရှိ အမတ်က ပြောသည်မှာ “ရခိုင်ညောင်တီ ပြည်ကြီး သည်ကား နတ်ပြည်ကဲ့သို့ သာယာ နုပျိုလှသည်။ အသုံးအဆောင် လိုဘွယ်ဆန္ဒတို့သည်လည်း လိုရာမတပြည့်စုံလှ၍ တိုင်းနိုင်ငံသားတို့သည်လည်း ရေချမ်းအိုးကို ပိုက်ဘိသကဲ့သို့ ချမ်းသာငြိမ်သက် ကြက်ပျံမကျ စည်ပင်သာယာ ဝပြောစွာ၍ ဒါနသီလ၌ မွေ့လျော် ပျော်ပါးကြသည် ဖြစ်၍ ရွှေနန်းရှင်သည်လည်း မင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါးနှင့်အညီ ကျင့်တော်မူ၍ တိုင်းနိုင်ငံသားတို့သည်ချမ်းသာစွာ ရောဂါဘယမရှိကြ” ဟုပြောလျှင် အင်းဝရွှေနန်းရှင် ပညာရှိ အမတ်က “ကိုယ်သို့ မရောက်သောစကားဖြစ်၍ ဟုတ်ဘိမည်၊ ဟုတ်ဘွယ်ရှိ၏” ဟု ဆိုသည်။ အင်းဝပညာရှိ အမတ်က ပြောသည်မှာ “ကျွန်ုပ်တို့သခင် အင်းဝရွှေနန်းရှင်နိုင်ငံတော်သည် နုပျိုသာယာလှသောကြောင့် တနှစ်လျှင် ဆယ့်နှစ်လဖြစ်၍ ဆယ့်နှစ်ရာသီ ပတ်လုံး တနေ့ တခြား

အလှူဒါန ပွဲလမ်းသဘင်ကို မည်သူတယောက်မျှ ကြည့်ကြမည့်သူ မရှိ” ဟု ဆိုလေသည်။ ထိုစကားကို ရခိုင်ပညာရှိ အမတ်က ကြား လျှင် “ အင်းဝ ရွှေနန်းရှင် ပညာရှိ အမတ် သုခမိန်က ပြောဆိုသည့် စကားမှာ ကြားသိရပေပြီ။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့လာသည်ကားလ အင်းဝသူ အင်းဝသားတို့သည် ဆီး၍ ကြည့်ကြသည်ကား အနန္တ အတိုင်းမသိ တိုး၍ မပေါက် ကြည့်ကြလေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ကြည့်ကြလေသနည်း” ဟုဆိုလျှင် အင်းဝရွှေနန်းရှင် အမတ်ပညာရှိက ‘အဆွေတော်တို့ လာသည်ကားလ အနန္တအတိုင်းမသိ အင်းဝသူ အင်းဝသားတို့ ဆီး၍ ကြည့်ကြသည်မှာ ဟုတ်လိမ့်မည်။ အင်းဝသူ အင်းဝသားတို့ သဘောသည် မင်းကေရာဇ်တွင် စီးတော်ဆင်ကို ရွှေကြိုး ရွှေကဖြင့် တင်လျက် တီးမှုတ်၍ နေ့တိုင်းမပြတ် တနေ့လျှင် သုံးကြိမ် ရေချသည်ကို မည်သူ တယောက်မျှ ကြည့်ကြမည့်သူ မရှိပါ။ တောဆင်ရိုင်းလာလျှင်မူကား အတိုင်းမသိတို့ ၍ ဆီးကြို ကြည့်ရှု ကြကုန်သည်ဖြစ်ရကား အရိုင်းအစိုင်းကိုသာ ကြည့်တတ်သော သဘောရှိသည်။ အဆွေတို့ ရခိုင်သားတို့သည် လူရိုင်း လူစိုင်း ဖြစ်၍ ကြည့်ကြကုန်သည်’ ဟု ဆိုလျှင် ရခိုင်ပညာရှိ အမတ်က “အဆွေက သည်စကား တချက်စီးမိပေ၏” ဟု ဆို၍ အရှုံးခံရဘူးလေသည်။ ဤကဲ့သို့ စကားကို စီးသောမှ စီး၍ ပြောခြင်းသည် ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ် ပြောနည်း စကားမျိုးမည်၏။

၉ ရေစစ်ကဏ္ဍား ရေသွားသောသွင် ပြောနည်း စကားမျိုးကား....ရေစစ်သောဓမ္မကရိုဏ်ကို ရေတွင်နှစ်၍ ရေပြည့်လျှင် အပေါက်ကို လက်နှင့် ပိတ်၍ ယူက ရေမထွက်နိုင်သကဲ့သို့ သူ

စကားကို ပိတ်မိအောင် ပြောသောစကားသည် ရေစစ်ကရား ပြောနည်း စကားမျိုးမည်၏။ ။စကားပုံမှာ.... ရှေးသောအခါ သူအို တယောက်နှင့် သူငယ် လေးယောက်တို့သည် ယုံတမ်း စကား ပြောကြသည်မှာ မယုံဘူးဆိုသူကို ကျွန်ပြုတမ်းဟု ချိန်း ချက်၍ ပြောကြသည်တွင် သူငယ်တယောက်က ပြောသည်မှာ ငါပဋိသန္ဓေ နေသည်တွင် အမိသည် ချဉ်သီး စားချင်သည်ကို ငါသိ၍ အမိဝမ်းတွင်းက ငါထွက်ပြီးလျှင် ချဉ်သီးရှာ၍ အမိကို ပေးပြီးမှ ဝင်မြဲဝင်၍နေသည်၊ ငါ့အမိလည်းမသိ၊ သည်စကားကို ယုံပါစဟု မေးလျှင် ယုံပါ၏ဟုဆိုသည်။ ။သူငယ်တယောက်က ပြောသည်မှာ-ငါသည် မန်ကျည်းသီးကို စားချင်သောကြောင့် မန်ကျည်းပင် တက်သည်၊ တောက်နိုင်သောကြောင့် ခြေမ-ကို ငါကိုင်၍ပင်လျှင် မန်ကျည်းပင်ထက်သို့ ရောက်၍ မန်ကျည်းသီး ကို လေးရဲ့ငါးဆယ့်ခြောက်တင်း ဆွတ်၍ရလျှင် မဆင်းနိုင်၍ အိမ်မှာလှေကားကိုယူ၍ ထောင်ပြီးမှ မန်ကျည်းသီးကို ယူပြီး ဆင်းလာခဲ့သည်၊ ယုံပါစဟု မေးလျှင် ယုံပါ၏ဟု ဆိုလေသည်၊ သူငယ်တယောက်က ပြောသည်မှာ-ငါသည် ငါးစားချင်သော ကြောင့် ရေထဲမှာငုပ်၍ လိုက်လျှင် ငါးတစ်ခုကိုမယူနိုင်၍ ရေထဲ တွင် မီးနှင့်ဖုတ်ပြီးမှ ကျက်လျှင် ငါးကိုစား၍ ဝမှ ငါလာခဲ့သည်၊ ယုံပါစဟု မေးလျှင် ယုံပါ၏ဟုဆိုသည်။ ။သူငယ်တယောက်က ပြောသည်မှာ-တို့မိဘ အိမ်သည် ကြီးမြင့်လှသောကြောင့် အိမ် တွင် ကျွန်မပြည့်ဝ ကိုယ်ဝန်ရင့်မာရှိ၍ မီးဖွားရာတွင် သူငယ်သည် ကြမ်းပေါက်သို့ ကျလေသည်၊ ထို သူငယ်လည်း ခေါင်းမှာ ဆံပင် ဆွတ်ဆွတ်ဖြူမှ အောက်သို့ ရောက်သည်၊ ထို သူငယ် သည်လည်း မကျိုးမပဲ၊ သည်စကားကို ယုံပါစဟု မေးလျှင်

ယုံပါ၏ဟုဆိုသည်။ ။ထိုသူငယ်လေးယောက်တို့သည် ပြောပြီးမှ တခါ ငါပြောတော့မည်၊မင်းတို့ နားထောင်ကြဟုဆို၍ သူတို့က ပြောသည်မှာ - ငါတောင်ယာ လုပ်သောအခါတွင် ဝါကြသည်၊ ဝါပင်ကြီး ပေါက်သည်တွင် ထို ဝါပင်ကြီးသည် အကိုင်းလေးကိုင်းရှိသည်၊ တကိုင်းလျှင် ဝါသီးတလုံးစီးသီးသည်၊ ဝါသီးက ပေါက်သည်ကာလ သူငယ်လေးယောက် ပေါက်လာသည်၊ ထိုဝါသီးက ပေါက်သော သူငယ်တို့ကို ကောင်းမွန်စွာမွေးကျွေးစေပါး၍ ထားပါသည်၊ ထိုသူငယ်တို့သည် အသက် နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှိလျှင် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်၍သွားလေသည်၊ လိုက်လံရှာဖွေသော် ယခုမှတွေ့ရပါသည်၊ ငါ့ဝါသီးထဲက ပေါက်သော သူငယ်လေးယောက်မှန်ပါသည်၊ ငါ့ကျွန်ချည်း ဖြစ်တော့သည်၊ တယောက်ကို စိတ္တ၊ တယောက်ကို နန္ဒ၊ တယောက်ကို ဂုဗာရ၊ တယောက်ကို ဘာသိတ ငါအမည်မှည့်သည်၊ မင်းတို့ လေးယောက် ငါ့ကျွန်ချည်းဖြစ်ကြသည် ယုံပါစ မေးလျှင် 'ယုံပါ၏' ဆိုလျှင်လည်း သက်ကြီးအိုကျွန်၊ မယုံဘူး ဆိုလျှင်လည်း ၎င်းသက်ကြီးအိုကျွန် ဖြစ်ဘူးလေသည်၊ ဤစကားကဲ့သို့ သူစကားဝိတ်မိအောင် ပြောသောစကားမျိုးသည် ရေစစ်ကရားပြောနည်း စကားမျိုးမည်၏။

၁၀ ခက်တင် မောင်းနင်း ပြောနည်း စကားမျိုးကား... သူစကားကို ဟုတ်၏လည်းမဆို၊ မကင်မကျ ပြောသောစကားသည် ခက်တင် မောင်းနင်း ပြောသော စကားမျိုး မည်၏။ ။ စကားပုံမှာ...ရှေးသောအခါ မှူးတော် မတ်တော်များက လူဆိုးတယောက်သည် အလွန်အကြူး ဆိုးသောကြောင့် ဖမ်းဆီး ချည်း

နှောင် ထောင်းသတ်မည် ပြုသည်တွင် ငါသည် အခြားမဟုတ်
 တောင်ဘီလာဆရာတော်တူဖြစ်သည်ဆိုလျှင် မှူးတော်မတ်တော်
 သားတော်များက ဆရာတော်တူဖြစ်သည် မှန်ပေလျှင် မပြုသင့်
 သေးဟု ထိုသူကို ခေါ်ခဲ့၍ ဆရာတော် ဘုရားထံ ရောက်လျှင်
 သည်သူသည် ဆရာတော်ဘုရားတူဆိုပါသည် မှန်မည်မမှန်မည်
 ကို အမိန့်တော်ရှိပါဟု လျှောက်လျှင် ဆရာတော် ဘုရားက
 သည်သူ ငါ့တူ မဟုတ်ဘူးဆိုပြန်လျှင် သေဘေး ရောက်တော့
 မည်၊ ဟုတ်၏ဟု ဆိုလျှင်လည်း ထိုသူသည်ကား ချမ်းသာရ၏။
 ငါမှသား ရောက်တော့မည်ကြံ၍ သည်သူသည် ငါ့တူမဟုတ်ဘူး
 ဟု ဆယ်သူ ဆိုသနည်းဟုဆို၍ မျက်နှာပိုးသတ်၍ နေတော်မူ
 သည်။ မှူးတော်မတ်တော် သားတော်များတို့သည် မဟူဆေနိုင်
 ပြန်၍လည်းမလျှောက်ဝံ့ ဆင်း၍သွားရလေ၏။ ထိုသူသည်လည်း
 ချမ်းသာရလေသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးလည်း မသားမဖြစ်၊ ဤကဲ့သို့
 မတင်မကျ ပြောသောစကားမျိုးသည် ခက်တင် မောင်းနှင်ပြော
 သော စကားမျိုးမည်၏။

စကားကြီးဆယ်မျိုး ပြီး၏။

*****

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမခန်း

၁ လက်သစ်တောင်တာ၊ ယူဇနာပေါင်း၊ တာပြန်လောင်း
သော်၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ အမြင့်ဆောင်သား၊ တောင်
မြင့်မိုရ်ရှိ၊ ဂုဏ်ကြီးဘိသည်၊ မွေးမိဘခင်၊ ကျေးဇူးရှင်နှင့်၊ ထို့ပြင်
တခြား၊ ဘိုးနှင့်ဘွားကို၊ ဘုရားတဆူ၊ ဂူတလုံးသွင်၊ စိတ်ကထင်
လျက်၊ ဦးတင်လက်ထား၊ အစားအဝတ်၊ မလွတ်ရစေ၊ ရေပူရေဇေး၊
လိုရာပေး၍၊ မွေးကျွေးကြပေ၊ တထွေမှတ်သား၊ အခါးအချို၊
သူတို့ဆိုလည်း၊ ဘိုးဘွားမိဘ၊ ဆရာစသည်၊ ပြသဆိုထွေ၊
မျှတတ်စေ။

၂ အစ်ကိုကြီးအား၊ ညီငယ်များလည်း၊ စကားနှုတ်ဆက်၊
ဘက်၍မဆို၊ ရှိသေကြစေ၊ ကိုကြီးအစ်မ၊ သည်နှစ်ဝကို၊ မိဘ
ကဲ့သို့ မှတ်ပါလေ။

၃ ဆွေကြီးမျိုးကြီး၊ အဘကြီးနှင့်၊ ဦးကြီးသားချင်း၊ ဘထွေး
ရင်းက၊ ဟူသမျှကို၊ ဂုဏ်ဓုခွာ၊ ပစာယန၊ စိတ်ကသိစေ၊ ပြစ်မှား
မိက မသင့်ချေ။

၄ ပေါက်ဘော်သားချင်း၊ တဝမ်းတွင်းမှ၊ အရင်းအနှစ်၊
ဘွေစိစစ်၍၊ အပြစ်စုပုံ၊ မခြားထုံသည်၊ အူတုံဖြစ်က ချစ်ကြလေ။

၅ သေတူရှင်ဘက်၊ ဆောင်ရွက်မကင်း၊ အချင်းချင်းတွင်၊
အခင်းကြီးငယ်၊ ရှိခါဝယ်လည်း၊ မဖယ်မသွေ၊ ညီညာကုန်း၍
ရန်းကြလေ။

၆ ရှေးကစွန့်ကြဲ၊ ကံရင်းနဲ၍၊ ဆင်းရဲခဲတုံ၊ ကိုယ်မလုံ၍၊
သူဂုဏ်ပိုင်ပိုင်၊ မဆပ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်တိုင်သူအိမ်၊ ရောက်ခဲ့ကြိမ်
က၊ မထိမ်မမြူး၊ ဘုရားဖူးသို့၊ ကျေးဇူးရှိထွေ သိတတ်စေ။

၇ တယောက်စကား၊ တယောက်နားမှာ၊ မခါးရအောင်၊
သတိဆောင်၍၊ မောင်ဘို့ဆိုလေ၊ ပျားသကာသို့ ချီလှစေ။

၈ မတွေ့ခိုက်ရန်၊ မကျူးလွန်နှင့်၊ မျက်မာန်ဒေါသ၊ မထွက်
ရအောင်၊ မာန်မာန်ကို ချုပ်ကြလေ။

၉ သေနှင့်အရက်၊ စီးပွားဖျက်ကို၊ တစက်ကယ်မျှ၊ မသောက်
ကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ရှင်တော်ဟောသည့် အဆိပ်ရေ။

၁၀ ကိုယ်နှင့်လည်းစာ၊ သတ္တဝါကို၊ ကြင်နာလှစေ၊ သူ့သက်
ကိုလည်း ချစ်ပါလေ။

၁၁ သူ၏ဥစ္စာ၊ သူ့ဘဏ္ဍာကို၊ မေတ္တာမရှေး၊ သူမပေးကာ
ဆေးတအိုးမျှ၊ မယူကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ကာမမိစ္ဆာ၊
သူ့အိမ်ရာကို၊ မြင်ကာခဏ၊ သူသတ်ကြူးသည့်၊ ဘီလူးမသို့၊ စိတ်
က မသွေ ထင်မိစေ။

၁၂ သူ့ကိုမမှား၊ မလှည့်စားနှင့်၊ စကားစမြည်၊ မြက်သည်စစ၊
ပြောသမျှကို မှန်လှစေ။

၁၃ အပါယ်လေးပါး၊ လားမည့်အကြောင်း၊ မကောင်းမှုမှ၊
စပ်သမျှကို၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ တွေ့စိစစ်၍၊ အပြစ်စုပုံ၊ မခြားတုံ
သည်၊ သေတုံထုတ်ချောက်၊ ငရဲရောက်မည် ရှုံ့ကြောက်ကြ။

၁၄ ဘုရားတရား၊ မြတ်ဖျားသဃ်၊ အရိယာဘို့၊ မကွာနေည၊
ဟတ္ထအဉ္ဇလီ၊ မြှောက်ဝင့်ချီသည်၊ ကိုယ်စီနေည ကိုးကွယ်ကြ။

၁၅ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခအနတ္တ၊ လက္ခဏာသုံးပါး၊ ဤတရားကို၊
ဖွားဖွားနှုတ်ဝယ်၊ ဝါရဇ္ဈာယ်၍၊ ကိုးကွယ်စောင့်ရှောက်၊ ဆောက်
တည်ကြလေ၊ လည်တွင်ဆွဲသည့်၊ ပုလဲကဲ့သို့ မြဲလှစေ။

၁၆ စာတက် စာသင်၊ ရှင်သာမဏေ၊ ထွေထွေ ကောင်းမှု၊ ပုံစာခုကို၊ ပြုစုကြစေ၊ မသွေမဘောက်၊ ကြီးရာ ရောက်သော်၊ လျှောက်လျှောက်ပတ်ပတ်၊ သူတော်မြတ်၏၊ ကျင့်ဝတ်ဝိထွေ၊ ကိုယ်ကိုထိန်း၍ သိမ်းဆည်းလေ။

၁၇ ဖုန်းတောင်းယာစကာ၊ ခံရောက်လာသော်၊ သဒ္ဓါသုံးဝ၊ ထက်လှစေ၊ ပေးစွန့်ကြသည်၊ လှူရဲစေ။

၁၈ နောင်သံသရာ၊ ရိက္ခာအတူ၊ ကံကျွေးဟူသည်၊ အလှူဆို က၊ မဆုတ်ကြံနှင့်၊ ရဲလှပါစေ၊ တံစက်အောက်တွင်၊ ခံသောက် ရေအိုး၊ ကျဖန်များက၊ ပြည့်ငြားသည်သာ၊ ထုံးတောင်းစာကို ထောက်ပါလေ။

၁၉ သူတော်ကောင်းနှင့်၊ ပေါင်းဘော်ယှဉ်တွဲ၊ သူမိုက်မဲကို၊ ရှောင်လွှဲပါလေ၊ ဤသူအမြတ်၊ ဤသူလတ်ဟု၊ ညစ်ပတ်ကြမ်း ကြုတ်၊ ဤသူယုတ်ဟု၊ အဟုတ်အမှန်၊ မသွေလွန်သည်၊ ကေန ဆတ်ဆတ်၊ လူသုံးရပ်ကို သိတတ်စေ။

၂၀ ကဲ့ရဲ့သဂြိုဟ်၊ ဆိုလည်းမထီ၊ မသတိအောင်၊ ဟိရိဩတ္တပ်၊ စောင့်ကြပ် မဆို၊ မိမိ ကိုယ်ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓါရ်လျှင်၊ ဖြစ်လို ဖြစ်စေ၊ ငါမထေဟု၊ သရေမဆောင်၊ လူမှန်းအောင်လျှင်၊ မောင်တို့ မကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၁ ပြိမ်သက်ဣန္ဒြေ၊ တည်ကြည်ထွေဖြင့်၊ သန္ဓေကောင်းမွန်၊ တော်လွန်မှန်လျက်၊ စိတ်မှာမနှောင့်၊ နှုတ်လက် စောင့်သည်၊ သူကောင်းသွေးရေ၊ ပီလှစေ။

၂၂ ရပ်သူရွာသား၊ သူကောင်းများနှင့်၊ နားမှာမဆံ့၊ မခံ့ မလေး၊ သူမှန်းဆေးလျှင်၊ ဆေးညစ်ညမ်း၊ ကိုယ်လက် နွမ်း အောင်၊ မသွမ်းမကျင့်ကြ လေနှင့်။

၂၃ မုန်းဘွယ်လည်းတတ်၊ မျောက်မျက်စိကို၊ မျက်စဉ်းခပ်သို့၊
လျှပ်လျှပ်ပေါ်ပေါ်၊ လော်လော်လည်လည်၊ မတည်မျောက်
နှယ်၊ စက်ဆုတ်ဘွယ်ဟု၊ သည့်နှယ် မဆိုရစေနှင့်။

၂၄ ကွယ်ရာမရွေး၊ မျက်နှာဝေးက၊ တွေးလေကြံသိ၊ မိမိ
သဘော၊ သို့ကျင့်သောဟု၊ ပြောရလူချင်း၊ မေတ္တာကင်းအောင်၊
သတင်းမပုပ်ပါစေနှင့်။

၂၅ အရောင်းအဝယ်၊ အသွယ်သွယ်လျှင်၊ လိုဘွယ်ရရန်၊
ဘိုးထိုက်တန်လျှင်၊ မှန်သည်ကိုလိုက်၊ လောဘတိုက်၍၊ လူမိုက်
မဆိုရစေနှင့်။

၂၆ နှလုံးသည်းချေ၊ သန္ဓေလည်းတန်၊ မမှန်ကောင်း၊ လူဖြစ်
မှားဟု၊ အများမဆိုရစေနှင့်။

၂၇ မဖြောင့်မသား၊ မတရားကို၊ လားလားဤသူ၊ မပြုဟူ၍၊
မိုလ်လူခပ်သိမ်း၊ မေတ္တာလိမ်းသည်၊ ချီးမွမ်းဆိုထွေ၊ ရတတ်စေ။

၂၈ အတည်အကျွေး၊ အပေးအကမ်း၊ သေခမ်းရှင်ခမ်း၊ လူတို့
တမ်းကို၊ အော်အမ်းနိုင်ထွေ၊ လောကဝတ်ကို၊ သိတတ်စေ။

၂၉ ရဟန်းသံဃာ၊ အရိယာသူတော်ကောင်း၊ အပေါင်း
စည်းဝေး၊ ပြောရေးဆိုတမ်း၊ ဝှဲလမ်းကြံငြား၊ အသွားအလာ၊
လှူဒါန်းခါလည်း၊ လက်ျာဘက်က၊ အင်္ကျီလက်ကို၊ ဘဘက်
ချလျက်၊ ကပ်ထားပါး၊ ဝပ်လျှီးသွား၍၊ ကျောင်းသားပီထွေ၊
ယဉ်ကျေးစေ။

၃၀ ကြီးသူတဖြာ၊ ပညာရှိအား၊ သူကောင်းများနှင့်၊ စကား
ထွေလာ၊ ပြောသေခါလည်း၊ ဗျာဗျာကျွန်၊ ပုဆစ်တုပ်လျက်၊
ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိသက်သည်၊ ကျောင်းထွက်လူပေ၊ ဆိုရ
စေ။

၃၁ အဋ္ဌာရသ၊ သိပ္ပမကြွင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အခင်းအရာ၊ ရှိသောခါလည်း၊ နှုတ်ပါလက်ရေး၊ ဇယ်ထောင်သောင်းကို၊ ခိုးကောင်းပြေးသို့၊ လူရေးလူရာ၊ ပီလှစေ။

၃၂ အပေါ်အလွင်၊ ပျော်ရွှင်မပါး၊ လောင်းစားကြက်ငှက်၊ မလေ့ကျက်နှင့်၊ အသက်မွေးမှု၊ တခုခုကို၊ လုပ်မှုဆောင်ခင်း၊ မပျင်းမရိ၊ မိမိတို့တွင်၊ အကြင်လက္ခဏာ၊ လူမှသာလျှင်၊ ဥစ္စာ ရကြောင်း၊ အရောင်းအဝယ်၊ ကုန်စလယ်သွား၊ မနေနားဘဲ၊ ပျားပိတုန်းတူ၊ ဝတ်ရက်ယူသို့၊ လူစဉ်မှီအောင်၊ ကြိုးစားလေ။

၃၃ အသုံးအဆောင်၊ အိမ်ထောင်ခမ်းနား၊ အပါးပါးကို၊ ပြန့်ပွားလေအောင်၊ ကြောင်-ဗုဇွန်စား၊ ကျွတ်ကျွတ်ဝါးသို့၊ ယောက်ျားပီထွေ၊ ဝီရိယနှင့်၊ လုံ့လကိုလည်း ရှိလှစေ။

၃၄ သူ၏စီးပွား၊ ငါ့စီးပွားကို၊ ထောက်ထားမိစေ၊ ကြီးလောဘ ကို မျှတစေ။

၃၅ မမွေ့မနှောက်၊ မကောက်မကျစ်၊ မလိမ်လစ်ဘဲ၊ မစဉ်းလဲ နှင့်၊ စိတ်ထဲဖြောင့်စေ၊ သူကျင့်ကိုလည်း သိတတ်စေ။

၃၆ ဟုတ်သောအကြံ၊ မှန်သောအကျင့်၊ သင့်သောအယူ၊ ဖြူသေခနှလုံး၊ သူတော်ထုံးကို၊ စွဲသုံးသောငွေ၊ မှန်လှစေ။

၃၇ ကျိုးကြောင်းစကား၊ ပြောဆိုငြားသော်၊ လျင်လျားဆွေး နွေး၊ ဆိုရေးလိမ္မာ၊ ဗညာရှိအား၊ ကိုယ်တိုင်သွား၍၊ စကားလိုက် လျော၊ စစပြော၍၊ နှီးနှောလေ။

၃၈ ငါ၏စိတ်တွင်၊ ထင်၏မလွဲ၊ လိပ်ခဲဟင်းသည်း၊ ဟုတ် အည်းကေန၊ အာမသန်နှင့်၊ မှန်သည်တစေ၊ မရှိချေက၊ မှတ်ဘွယ် မှတ်ရာ၊ ထိုထိုစာကို၊ ရှာ၍မပြတ်၊ အိမ်တွင်ဘက်။

၃၉ ဘတ်ပြန်သော်ကား၊ ဘတ်ဖန်များက၊ သားမယားပင်၊ မိုက်မှားခဲ့စွာ၊ မလိမ္မာလည်း၊ စာပေစကား၊ နေ့တိုင်းကြားက၊ ထူးခြားလိမ္မာ၊ ရှိသည်သာတည့်၊ နားမှာမဝင်၊ မသိမြင်က၊ သမင် ကျွဲနွား၊ တောင်သူလားသို့၊ မပွားပညာ၊ မလိမ္မာဘဲ၊ မိစ္ဆာ စိတ်ခိုင်း၊ သူထိုင်းမှိုင်းသည်၊ ရိုင်းရိုင်းတောင်သူ၊ မိလက္ခဏာနှင့် တူလိမ့်မည်။

၄၀ ရင်ငယ်ဖြစ်ခြား၊ မွေးသည့်သားကို၊ မယ်ဘွားမိခင်၊ ဆုံးမ သင်သို့၊ အကြင်ဆရာ၊ ဟိုသူငါကို၊ လိမ္မာစေကြောင်း၊ ကောင်း ပါစေလို၊ ဆိုပါသမျှ၊ ဩဝါဒကို၊ နားမျှမသေောင်၊ မကြား ယောင်သို့၊ မောင်တို့ပြုက၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၊ နောင်သံသရာ၊ ဆက် များစွာ၌၊ ချမ်းသာမည့်ရေး၊ အလွန်ဝေးသည်၊ သေဘေးမလွှဲ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ ရွှေခဲဘယ့်နှယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ လွဲဖယ်ကြံစည်၊ လွတ်ပါမည်။

၄၁ နားသည်စေကြောင်း၊ သို့ကျင့်ကောင်းစွာ၊ သောင်းပြောင်း နှိပ်၊ သည်တိုင်းမှတ်ဟု၊ ထေရ်မြတ်ဆရာ၊ ရဋ္ဌသာလျှင်၊ ပညာ ရကြောင်း၊ ဉာဏ်နှင့်လောင်း၍၊ ရုံးပေါင်းဆင်ခြင်၊ ဆုံးမသင် သည်။ ။ဤတွင် ဇာခန်းပြီး၏သော်။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆုံးမခန်းပြီး၏။

ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခန်း

၁ တိလောကဟု၊ မရနိုင်တူ၊ ဘက်မပြုသည်၊ သုံးဆူရတနာ၊
မာတာပိတာ၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှားမဆို၊ ရိသေကြ
စေ၊ သာမဏေက၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်များတို့၊ မှတ်သား
ကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊ ဝမ်းတွင်အမြဲသွတ်။

၂ ဂယောက် ဂယက်၊ ကျက်ကျက် ပျောက်ပျောက်၊ စား
သောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊ စိတ်ယူစွဲ၍၊ အမြဲ
မှတ်။

၃ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊ မျက်သစ်ဒန်ပူ၊
လုံ့လကူသည်၊ ယူ၍မပြတ်၊ နေ့တိုင်းကပ်။

၄ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်ကို၊
မြင်လျှင်မဖွယ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လှည့်ဖယ်မပြတ်၊ တံမြက်
ခတ်။

၅ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်းမြင်
သော်၊ ခေါင်ညီညွတ်၊ သွား၍ခပ်။

၆ ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာ မနေနှင့်၊ ကစား၍သာ၊
ရေမှာကြာသော်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာ
ကြံလော့၊ မင်းတို့ကျော။

၇ နေ့ညနံနက်၊ ကိန်းစက်မွေရာ၊ သင်ပြုများကို၊ ခင်းကာ
ယူငြား၊ ခေါက်သွင်းထား။

၈ သင်္ကန်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြွသွားခါသော်၊ ယူရာ
သည်များ၊ ပြင်၍ထား။

၉ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင်လှမ်းယူ၊ ဝတ်
သင်္ကန်းကို၊ ချွေးစွန်းမှုကား၊ နေပူဖြန့်လွှား၊ သွင်းခေါက်ထား။

၁၀ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက် ဆုပ်နယ်၊ မှုကြီးငယ်ကို၊
လွှဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခပ်၍၊ နေထံပါး။

၁၁ ကိုယ်လက် ဖိန်း၍၊ ကျိန်းစက်သောခါ၊ တစာစာနှင့်၊
ပြာပြာ လောင်လောင်၊ ဟဟောင်ဟောင်သည်၊ ခေါင်ခေါင်
ကြမ်းကို၊ မနင်းနှင့်။

၁၂ ရိုင်းစိုင်းနိုးကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်တတ်တိုး၍၊ မသွား
နှင့်။

၁၃ စားတွယ်စားရာ၊ ကပ်သောခါလည်း၊ ချဉ်လာနိုးစေ၊
ခြေစုံနေ၍၊ ရှိသေကိုင်းညွတ်၊ ချဉ်း၍တပ်။

၁၄ ဘုဉ်းပေးဆိုတမ်း၊ ရဟန်း တို့အား၊ စားမည် လားဟု၊
စကားသည့်နှယ်၊ မမေးနှင့်။

၁၅ မိဦး၊ ဘဦး၊ ဆရာဦးကို၊ ပူး၍အလျှင်၊ မစားနှင့်။

၁၆ မိဘဆရာ၊ လားသည့်တာကို၊ ဖျက်နှာတွယ်လျှင်၊ မယူ
ဝင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားက၊ ဝပ်ဘွားပေ၊ တောင်း
ပါကြ။

၁၇ သဂိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြီဟ်၊ ဆွမ်းပမ်းဖျပ်ကို၊
ပွတ်တုံညစ်ကြေး၊ မြို့မှေးမတင်၊ စင်အောင်ဆေး။

၁၈ ကျောင်းတွင်၊ အိမ်တွင်၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည်ရှိသော်၊
ယူဝင်သိမ်းဆည်း၊ အထည်းသိုငြား၊ ကောင်းကောင်းလား။

၁၉ အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တခွန်းခေါ်ကာ၊ ကြား
သော် ခဏ၊ ချဉ်းကပ်ကြ။

၂၀ ကိစ္စရှိငြား၊ သွားသည်များကို၊ လျှင်လျှားခဏ၊ လာပါကြ။

၂၁ ဖျားနာကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင်နာနာ၊
ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍၊ လုပ်ကျွေးကြ။

၂၂ သီတင်း သုံးခြင်း၊ ချစ်ဟုန် ပြင်းသည်၊ ပဉ္စင်းနှင့်ရှင်၊
ညီတွင်အစ်ကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါတို့အဘ၊ မှတ်ပါကြ။

၂၃ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ်မသွေ၊ နှိမ့်ချ
လေ။

၂၄ ရိုသေတုပ်ကွ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက်၊ နေ့ညကြည်ဖြူ၊
နည်းခံယူ၍၊ ကြီးသူခေါ်က၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာကျွန်၊
ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊ ကျောင်း
ထွက်သူပေ၊ ဆိုရစေ။

၂၅ တရားပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာမစောင့်၊
တထောင့်စကား၊ တဟားဟားသည်၊ ရိုင်းကားမိုက်မဲ၊ မပြောနှင့်။

၂၆ လှူဘွယ်ဒါန်းဘွယ်၊ ကြီးငယ်တည်တည်၊ ရောက်လာ
သည်ကို လွယ်ကာခဏ၊ သူခွက်ယောက်ကို၊ မပျောက်နေ့ည၊
ပေးလိုက်ကြ။

၂၇ ကွမ်း၊ ဆေး၊ မီးလျှင်၊ ဧည့်သည်မြင်သော်၊ အလျင်ခဏ၊
တည်ပါကြ။ ။ (ဘုန်းကြီးရဟန်း ပယောဂ မပါစေရ)

၂၈ မင်းသွား-ငါသွား၊ ငြင်းခုံပွားအောင်၊ စကားတောက်
ဆတ်၊ မဆိုအပ်။

၂၉ မပြတ်မချာ၊ သူလည်းလာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစားရ၍၊
နေပါကြ။

၃၀ ရဟန်း သင်္ဃာ၊ ဟည်းခို လာသော်၊ သင့်ရာ အထူး၊
သင်ဖြူးဖျာနှင့်၊ လာ၍ဖြဖြ၊ ခင်းကုန်ကြ။

၃၁ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်တထွေ၊
တပည့်တွေကို၊ တပြည်တရွာ၊ သွားသော ခါလည်း၊ ညီညွှာ
လျှောက်ပတ်၊ လက်ကကော့ကို၊ ကောင်းကောင်းထိုးကုန်လတ်။

၃၂ လျှော် မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ ထကြွ မွေ့သိပ်၊
 ဆုခွေနှင့်၊ ပြိုင်ပြိုင်နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်း နားမငြိမ်းသည့်၊ ဟိန်းဟဲ့
 မဆိုရစေနှင့်။

၃၃ မျက်မှောက်ကောင်းငြား၊ ပြင်တပါးမှ၊ တခြားမကျင့်ကြ
 လေနှင့်။

၃၄ မဟင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ လွှဲပြားပွလီ၊ တစ်စီ
 နှင့်၊ တဟိဟိသည်၊ ကျိစား၍လည်း၊ မနေနှင့်။

၃၅ ဟိန်နုတ္ထ၊ မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးက-ငယ်သည်၊ နင်-ဟယ်ကိုမျှ၊
 မဆိုကြနှင့်၊ ရန်စချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲဖည်၍၊ သတ်မည်ကိုထား၊
 လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်ခင်ရိသ၊ အချင်းချင်းကို၊ သင့်
 တတ်စေဟု၊ မအေ၊ ဘရင်း၊ တမ်းတွင်းသို့၊ သားရင်း တူကွ၊
 မှတ်ကုန်ကြ။

၃၆ သင်္ကန်းအဝင်၊ ချွတ်သားပစ်လေ၊ မပိုသေ၍၊ ကလေ
 ကဝ၊ စုတ်ရှလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို၊ မဝတ်နှင့်။

၃၇ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြဲလက်သာ၊
 မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ၊ ညီညာကြ။

၃၈ ဆရာ့နေခင်း၊ အင်းပျဉ်ညောင်စောင်း၊ သည်းလျှောင်း
 ဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့်၊ မထိုင်နှင့်။

၃၉ ရွှေကစူးစူး၊ ခူးလက်ကိုထောင်၊ ထိုင်ဆောင့်ကြောင့်နှင့်၊
 ပေါင်ထောင်လက်ကား၊ အပါးကြပ်ကြပ်၊ မနေအပ်။

၄၀ ရှင်နှင့်သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို၊ တခြားတယ်၊ သုံးဘွယ်
 မသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကို၊ မသောက်နှင့်။

၄၁ ကြီးသားငယ်သူ၊ ရှင်လူကစ၊ ဟူသမျှလည်း၊ မိဘဆရာ၊
 ဘယ်မှာမမှတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိဘဲ၊ မိမိကိုသာ၊ ထော

မနာလျက်၊ ဆတက်လွန်စွာ၊ တို့သူငါကို၊ မပါမည်လား၊ ဘယ်
ခံညားဟု၊ တုတုပပ၊ ပြစ်မှား ကြလျှင်၊ မိဒဏ်၊ ဘဒဏ်၊ ဆရဉ္စ
ဒဏ်ကို၊ ခံရလိမ့်မည်၊ မယွင်းခွ။

၄၂ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာကို၊ လူသာမဏေကို၊ ကြို့ကြို့ငဲ့ငဲ့၊
ကဲ့ရဲ့ ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက်မဆို၊ ရိသေကြစေ၊ မြွေပွေး
မြွေဟောက်၊ မထိစောက်သို့၊ ရှုံ့ကြောက်စေ။

၄၃ မွေတော် ဓာတ်တော်၊ ရုပ်တုတော်ကို၊ ဖူးမြော်မပြတ်၊
ရှေ့ကျောင်းဦးမှာ၊ ဖြည့်ကြ ဝတ်တက်၊ နံနက် မိုးသောက်၊ ချိန်ခါ
ရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက်မပြတ်၊ လက်အုပ် တင်ထား၊ ဘုရား
တရားသင်္ဃာ၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်များကို၊ ကြိုးစားလုံ့လ၊
ဆောက်တည်ကြ။

၄၄ ငါကားသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာကြပ်မတ်၊ ဆရာ
အပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်တင်လည်းရှက်၊
လျင်လျင်ရအောင်၊ ကြိုးစားကျက်။

၄၅ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရွှင်မျက်နှာ၊ မသာမချို၊
ထိုထိုအကြံ၊ ကြိုးစွာဘန်၍၊ မအံတခါ၊ အံတခါနှင့်၊ မျက်နှာ
တပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊ တသောသော
သည်၊ ရယ်မော၍လည်း၊ မနေနှင့်။

၄၆ မပြတ်အသံ၊ တညံ့ညံ့သည်၊ စာအံစာတတ်၊ ကြပ်ကြပ်
မြဲမြဲ၊ ‘သည်’လည်း ‘ညသတ်’၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ စကားဆို
ထွေ၊ ပီလှစေ။

၄၇ သင်ပုန်းထန်းရှက်၊ ပေထက်စီကာ၊ ရေးသောခါလည်း၊
အက္ခရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း၊ လှတတ်စေ။

၄၈ မပျင်းမရီ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊ တဖေ၍
ဖေ၍လျှင်၊ သန်းခေါင်ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်သမျှ၊ စစကုန်စေ၊
နေ့ကိုအလွတ်၊ ရွတ်နိုင်စေ။

၄၉ ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်သို့၊ မသင်မရွတ်၊ မဘတ်
စာပေ၊ မခရမရာ၊ နေ့သာကုန်ငြား၊ ရက်သာများအောင်၊ စကား
ဖေ၍ဖွဲ့၊ တုံ့လွှဲကျယ်ပွား၊ စကားပြောဟော၊ တသောသော
သည်၊ ရယ်မော၍လည်း၊ မနေနှင့်။

၅၀ ဟယောက်ဘခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ၊ သန်ပုန်း
ပေမှာ၊ လက်မကွာအောင်၊ စာရေးကြ။

၅၁ နားပန်းဆန်နှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ ဖြူထွားခေါင်း
ပေါင်း၊ နားချောင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊ သီကာမြူးရှင်၊
ရွှေငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည့်နှယ်၊ မကျင့်နှင့်။

၅၂ သင်္ကန်းမှာလဲ၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လွင်လွင်ပပ၊
ပြုကြမသင့်၊ နန္ဒင်းဆိုးနှင့်၊ တိမ်းညက်ဆိုးကို၊ မဝတ်နှင့်။

၅၃ ဒေသသီဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါ၌၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊ စောင့်
ကြမြဲထွေ၊ ညီလှစေ။

၅၄ ရှေးဆရာမွန်၊ သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ၏၊ နှံ့မျှအကျော်၊
မိန့်တော်နုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက်သာသာ၊ ပါ၌
ဂါထာနှင့်၊ လက်မဟုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊ နှုတ်ဖြင့်မှတ်မည်၊
ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊ လွယ်ပါစေကြောင်း၊ စိတ်
ဖြင့်ကြံ၍၊ ဉာဏ်ဖြင့်လောင်းသည်၊ ကောင်းကောင်းကျက်မှတ်ကြ
လေကုန်။

၅၅ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပချင်လျှင်၊ သင်သာခိုက်ကို၊ သင်လိုက်
ကြ။

၅၆ သို့ပင်တစေးမနေရသာ၊ ကျောင်းကခွါသော်၊ နောင်ခါ
နောင်တ၊ ရှိတတ်စွ။

၅၇ အတတ်ပညာ၊ တတ်မှသာလျှင်၊ ကျောင်းမှာနေကျိုး၊
နပ်မည်ပ။

၅၈ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သားဝမ်းထဲ၊ စိတ်မစွဲ
လျှင်၊ သဲဒဏ် ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာကြံလော၊ ငင်းတို့
ကျော။

၅၉ ယခုအခါ၊ သာသနာမူ၊ လူဖြစ်မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏၊ လူမှ
သာမဏေ၊ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်းသင်္ခါ၊ ဖြစ်ပြန်ပါမူ၊ ဆိုရာ
မရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိဟု၊ သိကြပါစေ၊ သည့်ထက်သည်သာ၊ မြတ်ရာ
သို့သာ၊ လှမ်းပါလေ။

၆၀ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ၏၊ ဆုံးမစကား၊ မနာကြားကာ၊
လားလိမ့်ပါယ်ရပ်ရွာ။

၆၁ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခုဘဝ၊ နေရကိုယ်ထီးသာ။

၆၂ ပညာမရ၊ လျှပ်ပေါ်လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။

၆၃ နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နွမ်း၊ ဝမ်းမျှ မဝပါ။

၆၄ မျက်နှာညှိုးပါး၊ လူငနွား၊ အများစေစားရာ။

၆၅ စေစားလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။

၆၆ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီးတစာစာ။

၆၇ ဘယ်ငှါကိုမျှ၊ စွဲမရ၊ တလွဲရွံ့ဘွယ်သာ။

၆၈ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချေးရသူဥစ္စာ။

၆၉ ရကာသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်ရှားနေလေပါ။

၇၀ တောမှာပုန်းအောင်း၊ မိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ ရပ်
ဝေးစွာ။

- ၇၁ ရပ်ရွာတပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလားမလုပ်ပါ။
 ၇၂ ပမာသွင်သွင်၊ ဝေ့လေမြင်၊ ကိုင်ငင်ထိုးတွန်းကာ၊
 ၇၃ ကျင်နာရိပွပ်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ်ငတ်ဘို့ပါ။
 ၇၄ ရှာတွေ့ချေးငှါး၊ မရငြား၊ သွား၍ခိုးလေပါ။
 ၇၅ ခိုးခါမိလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေပါယ်ရပ်ရွာ။
 ၇၆ ဤစာရွှေကျမ်း၊ ဆုံးမခန်း၊ ရဟန်းလူရှင်၊ လွန်ကြည်လင်၊
 ထင်လိမ့်ယခုခါ။
 ၇၇ ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းက၊ ရလိမ့်ညဏ်ပညာ။
 ၇၈ လိမ္မာသိတတ်၊ လောကဓာတ်၊ တတ်လိမ့် များဂုဏ်အင်။
 ၇၉ သိမြင်ကျမ်းဂန်၊ သူထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အများထင်။
 ၈၀ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခံညား၊ သိကြားနတ်အသွင်။
 ၈၁ ရှင်ရှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်း၊ မနှင်းမျက်နှာမြင်။
 ၈၂ မြင်မြင်သမျှ၊ ကြည်ညိုကြ၊ သိပ္ပဂုဏ်မြတ်ရှင်။
 ၈၃ လိုအပ်ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့်လွန်ပေါ်ထင်။
 ၈၄ ရပ်ခွင်တပါး၊ ပြောင်း လည်သွား၊ ဘိုးများ ကျောက်
 အတွင်း။
 ၈၅ ကောင်းကင်မိုးဝ၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လပြည့်ဝန်းအသွင်။
 ၈၆ သံသရာဘဝ၊ ပြောင်းလှည့်ကြ၊ ဒေဝနတ်ဘုံတွင်။
 ၈၇ များဖြင့် နတ်ပေါင်း၊ ရံသိန်းသောင်း၊ လောင်းတော်
 နတ်အသွင်။
 ၈၈ ပဉ္စင်ငါးမည်၊ နတ်တို့စည်၊ မြည်သည်မဆုံးအင်။
 ၈၉ ဒေဝကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရပ်လာပတ်ကုံးအင်။
 ၉၀ ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ ဘုရားမိတေးတွင်။
 ၉၁ အလျင်လက်ဦး၊ သူထက်ထူး၊ ဖူးရမချွတ်ပင်။

၉၂ ပဉ္စင်းညီနောင်၊ လူနတ်မြှောင်၊ အောင်လိမ့်နိဗ္ဗာန်ခွင်။

၉၃ ပြီးပေစသတ်၊ ဆုံးမအပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လင်္ကာ၊ ထေရ်
မဟာလျှင်၊ မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသံလှိုင်း၍၊ နေ့တိုင်းလုံ့လ၊
ထုတ်ကောင်းကြသည်၊ များလှဖြာဖြာ၊ သိဿာတပည့်၊ မမေ့စေရ၊
နှုတ်ထည်းကလျှင်၊ ထုတ်ပြသေချာ၊ အရာရာကို၊ စိတ်မှာ မှတ်
ထား၊ ယူတုံငြားမှ၊ မခြားနိဗ္ဗ။ မှာကမ်းငူသို့၊ လွယ်ကူ ရောက်
ကြောင်း၊ မြတ်ရေလောင်းသည်။ ။အပေါင်း သိဿ၊ မှတ်
ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာ သီလဝံသ ဆုံးမစာ
ဤတွင်ရှေ့ ပြီးပြီ။

× × × × ×

ပုတ္တောဝါဒဆုံးမစာ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-အဘက သားကိုဆုံးမရန်

(၁) ဇမ္ဗူဇောဏ္ဍ၊ ရှုန်းရှုန်းဝေသည်၊ သပြေမည်ခံ၊ ပြည်
နိဗ္ဗာန်သို့၊ အမှန်တူတို့၊ ငါးကြိမ်ပို့သား၊ မြတ်ဘုရားတို့၊ ငါးပါး
မည်ရပ်၊ ဘဒ္ဒကပ်ဟု၊ တိုက်မြတ်မင်္ဂလာ၊ မဇ္ဈေချာတွင်၊ ငါးခါ
ပွင့်မှန်၊ ကကုသန်ဟု၊ နိဗ္ဗာန်သခင်၊ မြတ်ထွတ်တင်နှင့်၊ ထိုပြင်
နောက်တုံ၊ ကောဏာဂုံက၊ ကဿပဟု၊ လူ့ဘဘုရား၊ ရှင်စော
များနှင့်၊ သုံးပါးနောက်မှ၊ ဂေါတမဟု၊ သက္ကရာဇာ၊ စိန္တယျာ
ကို၊ သီသာထိပ်ပြင်၊ ပန်းသို့ဆင်မှ၊ ဓမ္မသင်္ဃာ၊ မြတ်နှစ်ဖြာကို၊
သီသာဝန္တန၊ ဦးနှိမ်ချ၍၊ ညွတ်ခကော်ရော်၊ ရှိပူဇော်မှ၊ မိနှင့်
ဘ၏၊ ဆုံးမစကား၊ သားတို့များကို၊ ဆိုပြုံးပြောဟော၊ ဟုတ်လှ
မောသည်၊ ပုတ္တောဝါဒ၊ ဧည့်ရတိုင်မှန်း၊ လက်ကျမ်းကို၊ တတ်
စွမ်းသင်ချို၊ ဖွင့်၍ဆိုပိမ့်၊ နားချိုကြပ်၊ ဒါရကောတို့၊ ဤစာ
ထူးဆန်း၊ လက်ကျမ်းကို၊ ရွှေပန်းပမော၊ ဆင်ကိုပါက၊ သူငယ်
လှတို့၊ ရလိမ့်ပညာ၊ သင်လိမ့်သူတက်၊ တက်လိမ့်စီးပွား၊ များ
လိမ့် ငြွေရံ၊ စံလိမ့်စည်းစိမ်၊ ငြိမ်လိမ့်ချမ်းသာ၊ သင်လိမ့် ကျက်
သရေ၊ ဤကျမ်းရွှေသည်....သပြေပန်းသို့ လန်း၏တည်း။

(၂) ပန်း၏ပမော၊ ဤလင်္ကာတွင်၊ မာတာပိတ၊ ဆိုဆုံးမ
သား၊ ထိုစကားကို၊ မှတ်သားကုန်ကြ၊ မိန့်ဆိုပြအံ့၊ မွေးဘ
လက်ရုံး၊ မြပန်းကုံးသို့၊ နှလုံးဝမ်းက၊ ချစ်နိုးလှသည်၊ သားလှ

ရွှေတောင်၊ ဘသည်းခေါင်။ ။နားထောင်၍သာ၊ စေ့စေ့နာလော့၊ မိရာဘရည်၊ တည်မည် အကြောင်း၊ ကောင်းသောကျင့်ဝတ်၊ စာအတတ်ကို၊ သားမြတ်ယခု၊ တတ်အောင်ပြုလော့၊ ဗဟုသုတ၊ မရှိကမူ၊ လျှောကျရေတူ၊ လူမဟူရ၊ ရှက်ကြီးရလိမ့်၊ နောင်တဆယ်ကြိမ်၊ ညှိုးပိန်မျက်နှာ၊ ပွဲမှာမဝင်၊ ပြင်မှာမရောက်၊ တောမှာမျောက်သို့၊ ခြေထောက်လက်စုံ၊ ရှိပါတုံလျက်၊ လူပျက်လူနှမ်း၊ လူပေါက်ပန်းနှင့်၊ လူသွမ်းလူပေါ့၊ ထဲသော့သော့ဟု၊ ကဲ့ရဲ့ပြုလိမ့်...ညီပုရှက်မည်ထင်၏တည်း။

(၃) ထိုကြောင့်သားထွေး၊ ငယ်ကွေးလေးက၊ လူ့ရေးလူ့ရာ၊ ရှိစိမ့်ငှါဟု၊ ကျောင်းမှာမြဲနေ၊ စာပေသင်သင်၊ သို့လျှင်သို့ဖတ်၊ သို့မှတ် သို့ရေး၊ သို့မေး သို့ဖြေ၊ သို့နေ သို့ထိုင်၊ သို့ကိုင်သို့ကြ၊ သို့ကွ သို့ကုန်း၊ သို့သုံး သို့စွဲ၊ သို့လဲ သို့ထား၊ သို့စားသို့သောက်၊ သိုလျှောက် သို့ဆို၊ သို့ကို သို့ကျင့်၊ သို့နှင့် သို့လျှိုး၊ သို့ရှိခိုးဟု၊ မြတ်နိုးလှစွာ၊ ညီဆရာက၊ မိန့်သမျှကို၊ ညီလှမင်းရွှေ၊ မမေ့စေနှင့်၊ စေ့ရေမွေးဘ၊ မှာသမျှကို၊ ညီလှရွှေနား၊ ချပ်ကာထား၍....သည်ဖျားမှတ်စေချင်၏တည်း။

(၄) သည်းဖျားမှတ်စိမ့်၊ တဖန်မိန့်အံ့၊ နှစ်သိမ့်ဝမ်းသာ၊ ညီနားနာလော့၊ လူ့ရွာလျှပ်ပေါ်၊ ရွှင်မြူးပျော်သည်၊ သူတော်မဟုတ်၊ လူယုတ်၊ လူသောင်း၊ လူဗူးတောင်းနှင့်၊ မကောင်းမှုများ၊ နေ့တိုင်းပွားသည်၊ သောက်စားယစ်ဝ၊ လူ့ဗာလက၊ စသည်လူတွင်၊ တော်မဝင်နှင့်၊ ပျော်ရွှင် ကစား၊ လူမိုက် များတို့၊ ပေါင်းငြားရံခါ၊ နီးယှဉ်လာလည်း၊ ဝေးစွာသားလှ၊ ခွါနိုင်မှတည့်၊ သားလှကိုယ်ကျိုး၊ စုံပြည့်ဖြိုးလိမ့်၊ ကြီးလေသားလှ၊

မှာသမျှကို၊ မုချမြေဝယ်၊ မပယ်နှင့်သား၊ ဘစကားကို၊ ရှင်အား
ရ၍... သားလှ မှတ်စေချင်၏တည်း။

၂-အဓိက သားကို ဆုံးမရန်

(၅) ဤသို့ ပိတခ၊ ဘဒြတ်စွာက၊ ဆိုပြီးမှလျှင်၊ ကြီးလှ
ဗဟို၊ တောင်မြင်းမိုရ်သည်း၊ ပုံဆိုနှိုင်းစာ၊ မွေးမာဘာက...ထပ်
ကာ ဆိုပြန်တုံ၏တည်း။

(၆) မွေးမိ ဆံထုံး၊ ရွှေပန်းကုံးသို့၊ နှလုံးဝမ်းက၊ သတ်
မှတ်ရသည်၊ သားလှရွှေဟောင်း၊ မိမျက်နှာ၊ မောင်ငယ်
သားထွေး၊ နာဘိသေးလေ့၊ ရှေးရှေးဘဝ၊ သံသရာ၌၊ မောင့်ဘ
နှင့်ငါ၊ ရေသွန်းပါ၍၊ ဟင်္သာမောင်နှံ၊ ငှက်သဏ္ဌာန်သို့၊ တူစံ
လှည့်ရာ၊ စွဲလာသခန္ဓ၊ နေသည့်ကာလ၊ သားလှချမ်းသာ၊ ရစိန်
ငှါဟု၊ ပူဆာစပ်ခါး၊ မစားဘို့ရ၊ ထကြွဖြေးဖြေး၊ ကိုယ်ရေး ကိုယ်
ထက်၊ ဆယ်ဆတက်၍၊ နှစ်သက်ကြင်နာ၊ မောင့်ကိုသာလျှင်၊
ချမ်းသာစေကြောင်း၊ လက်ဆယ်ချောင်းကို၊ ခေါင်းမှရွက်တင်၊
မျက်နှာပြင်လည်း၊ ရွှေစင်အလား၊ သားယောက်ျားကို၊ ငါ့အား
မြင်လို၊ ဆုတောင်းဆို၍၊ ညကိုရေချမ်း၊ နံနက်ဆွမ်းနှင့်၊ ဖြန့်မွှေး
တုလွတ်၊ သုံးလူ့နတ်ကို....မိမြတ်ပူဇော်တုံ၏တည်း။

၇ ဤသို့သခန္ဓ၊ စွဲလာနေ၍၊ ဆယ်လစေ့သော်၊ ကြွေကြွေ
ဝမ်းသာ၊ မောင့်မျက်နှာကို၊ မာတာမိခင်၊ မြင်ရသောခါ၊ ဥပမာမူ
ရတနာမျိုး၊ ရွှေအိုးပဒေသာ၊ ဝေါက်ပေလာသည်၊ ပမာမမျှ၊
မောင့်သားလှကြောင့်၊ ဝသည်ပိတိ၊ ရှိသည်ရိုးတွင်း၊ ခြင်ဆီ
ချဉ်းမျှ၊ ချစ်မောလှလျက်၊ သန်းပြကြမ်းပိုး၊ မှက်ခြင်မျိုးက၊ ဟူသမျှ

လည်း၊ ကိုက်ရမည်ကွာ၊ မောင့်ကိုသာလျှင်၊ ချမ်းသာစိမ့်ကြောင်း၊
သမားကောင်းနှင့်၊ ဆေးကောင်း စားစား၊ ရှောင်ရှား အစာ၊
အိသာကျန်းတော၊ ရှိစေသောဟု၊ ဆုတောင်းပြုမှ၊ ညောင်ရေ
စသည်၊ နေ့ညလည်းသွန်း၊ မယ့်ကြမ်း စွန်းသည် ... ရှန်းရှန်း
နေ့တိုင်း စို၏တည်း။

(၈) နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ သားသက်နှိုင်းကို၊ ကသိုဏ်းအတု၊
မပြတ်ပြုသည်၊ ရှု၍မငြီး၊ မျက်စိမျက်နှာ၊ ထပ်ကာ ကာသည်၊
မြင်ပါချင်စိတ်၊ ရေသို့ဖိတ်လျက်၊ သားလှသက်သည်၊ ထို့ထက်
တာရှည်၊ တည်ပါစေသား၊ မောင်ရွှေသားဟု၊ သနားကရုဏာ၊
မေတ္တာစုံခက်၊ ကိုယ်အသက်ထက်၊ ဆတက်ကြင်နာ၊ မိမာတာ
ကား၊ ထပ်ကာတိုးပွား၊ မှောက်ကားထကြွ၊ တော့တ တော့တီ၊
မပြီစကား၊ အသံကြားလည်း၊ သနားကြင်နာ၊ မျက်နှာရှင်ပျ၊
မြင်တို့ရလည်း၊ ဝမ်းကမဆံ့၊ ပီတိနွံလျက်၊ နှစ်သက် ရှင်ပြီး၊
သားရွှေတုံးကို...မျက်လုံးကဲ့သို့ ထင်၏တည်း။

(၉) မျက်လုံး ပမာ၊ သားသည်းချာတို့၊ ကောင်းပါ
စေလို၊ ပညာ ကိုလည်း၊ နုပျို ငယ်က၊ သင်ချေ မှတည့်၊ ထိုမှ
ရွယ်ရောက်၊ တမ်းခွန် ဆောက်သို့၊ တယောက် ထင်ပေါ်၊
နှံ့သိကျော်လိမ့်၊ ငယ်သော်ငယ်က၊ များသိပ္ပကို၊ တစမသင်၊
လေးဖင်၍သာ၊ အိမ်မှာလည်းပျော်၊ နေချေသော်မူ၊ လူ-မ
ဟူရ၊ လူအ-လူကန်း၊ သူနှမ်း-လူရှုံး၊ သည်ထက်ထူး၏၊ မူးမူး
မော်မော်၊ သောက်ယစ်ပျော်လိမ့်၊ ကရက်ကမည်၊ ဖြစ်လတ်
သည်ကား၊ ယွင်းမမှားဟည်၊ မျက်ဝါးထင်ထင်၊ သို့ပင်ရွှေထား၊
ကသိုဏ်းလားသို့၊ မယ်ဘွားစိတ်က၊ မြင်ချင်စွာတည့်၊ တ-န-

မသိ၊ ဖြစ်စေဘိက၊ ငါ့သားလှသည်၊ ဒုက္ခခဲ၊ ကေနိမြဲအံ့....
ဆင်းရဲနွမ်းရှာ လိမ့်မည်တည်း။

(၁၀) ဤသို့ ဖြစ်၍၊ ချစ်လည်း ချစ်လှ၊ ငါ့ဝမ်းမှလည်း၊
ဆယ်လလည်းလွယ်၊ ငါ့သက်နှယ်သို့၊ ငါ့ဝယ်လည်းဆင်၊ နေ့
တိုင်းကြင်သည်၊ လူလျှင်ဖြစ်ဘိ၊ မယ့်မျက်စိသည်၊ သိလည်း
သိပါ၊ မွေးမိမှာအံ့၊ နာလည်းနာလော့၊ မမေ့လျော့နှင့်၊ မပေါ့
နှင့် သား၊ ပိစကားကို၊ ငါ့သားမောင်ပု၊ ငယ်ရွယ်နုက၊ ဗဟု
သိပ္ပ၊ ဟူသမျှကို၊ တတ်လှလျှင်းအောင်၊ မောင်ငယ်ပျိုထွား၊
ကျောင်းသို့သွား၍၊ ရှင်အားရရ၊ စာပေကျမှ၊ လှလှလက်ရေး၊ ငါ့
ရင်သွေးသည်....သားထွေးရင်နူး သင်ချေဦး။

၃ နှမက မောင်ကို ဆုံးမရန်

(၁၁) ဤသို့ဘခင်၊ ကျေးဇူးရှင်နှင့်၊ မိခင်မာတာ၊ ဆိုပြီး
ခါမှ၊ တူသာ ဖွားမြောက်၊ ကဝမ်းပေါက်သည်၊ တယောက်ဆိုရ၊
နှမကမူ၊ မောင်ကိုဟူက၊ ဌာရသတွင်၊ သိပ္ပထိုထို၊ အတတ်ကို
လျှင်၊ တတ်စေချင်၍၊ နားဝင်စေလို၊ လက်ကျံနှင့်.... မောင်ကို
ဤသို့ဆိုသတည်း။

(၁၂) ရှေးဟိုသံသာ၊ ဆက်များစွာတွင်၊ ဣဒါသီလ၊ ပြုကြ
အတူ၊ ရွှေဂူဝင်ဘက်၊ ရေစက်တူလောင်း၊ ရွှေကျောင်းတူသွား၊
တရားတူနာ၊ ဧတ္တောတူပြု၊ ဤကောင်းမှုကြောင့်၊ ကျေးဇူးသခင်၊
မွေးမိခင်၏၊ ဝမ်းတွင်သဇ္ဇေ၊ ရွှေနောက်နေ၍၊ ရင်ရွှေမြတ်နိုး၊ ရွှေ
နောက် ခိုသည်၊ နှစ်လို့ဘွယ်လှ၊ ကျွန်နှမ၏၊ သီသဦးလုံး၊ ရွှေ
ပန်း ကုံးသို့၊ နှလုံးဝမ်းက၊ ထင်မောလှသည်၊ လူလှ ဆင်းရောင်၊

နှမမောင်။ ။ရွှေတောင်အသွင်၊ မောင့်ကိုကြင်၍၊ နားဝင်စေ
ကြောင်း၊ နှုတ်သံညောင်းနှင့်၊ ဖျောင်းဖျောင်းဖျဖျ၊ ဆိုသမျှကို၊
နာပမောင်ထွေး၊ နာဘိသေးလေ့၊ လူ့ရေးလူ့ရာ၊ လူ့ခြင်းရာ
ကား၊ အဋ္ဌာရသ၊ သိပ္ပအပြား၊ ဆယ်ရှစ်ပါးတွင်၊ တအင်အင်
ကို၊ အကြင်သသူ၊ မတတ်မှုကား၊ ထိုသူအားလျှင်၊ စီးပွား
မရောက်၊ ချမ်းသာပျောက်၍၊ သူ့နောက်ကသာ၊ ရှိတို့ရာလိမ့်....
ချမ်းသာရမည် ခဲ၏တည်း။

(၁၃) မရ ချမ်းသာ၊ ငယ်သော ခါက၊ ကျောင်းမှာ
မကြီး၊ နွယ်ဖျားသီးသည်၊ ဗူးသီးမွေးနု၊ လက်သတ်ပြုသို့၊ ရမှု
ပညာ၊ ငယ်ရွယ်စွာက၊ ဆရာထက်ကြပ်၊ မဆည်းကပ်မိ၊ နှမိ
နှမြော၊ လွန်လှမောဟု၊ အိုသေးကာလ၊ နောင်တရလိမ့်၊ မောင်
လှ အိမ်ဝယ်၊ လုပ်ဆောင်ဘွယ်ကို၊ မောင်ငယ်ဆံမျှ၊ မကြောင့်
ကြနှင့်၊ နှမတို့ရေး၊ ရှိစေသေးလေ့၊ ငယ်သွေးငယ်ရွယ်၊ ငယ်နု
နယ်က၊ မောင်ငယ်ပညာ၊ ရှိအောင် သာလျှင်၊ မောင်သာ
ကြိုးစား၊ ကျောင်းကန်သွား၍၊ ရှင်အားရရ၊ လှလှကွေးကွေး၊
စာရေးတတ်မှု၊ လုံ့လပြုလေ့၊ ဗဟုသုတ၊ များသိပ္ပကို၊ ....
မောင်လှသင်ချေပါဦးသေ့။

(၁၄) ဤသို့ သာယာ၊ ပျားသကာလည်း၊ ပမာမမျှ၊ ချစ်နှမ
က၊ မောင်လှကိုသာ၊ လူ့ရေးရာ၌၊ လိမ္မော်စေလို၊ တဖန်ဆို၍၊
နားချိုမောင်လှ၊ မွေးဘမျက်စိ၊ မွေးမိမျက်တောင်၊ နှမမောင်။ ။
မောင်ငယ်ရင်သွေး၊ နာဘိသေးလေ့၊ ရှေးသရောခါ၊ ပြည်
ဗာရာဏသီ၊ ကုဋေကြွယ်သား၊ သေဋ္ဌေးသားလျှင်၊ သားတ
ယောက်ဖြစ်၊ ချစ်၍တစေ၊ အိမ်မှာနေ၍၊ စာပေမကျ၊ မိဘ

စုတွေ၊ ခန္ဓာရွှေ့သော်၊ အရွှေ့အနောက်၊ တောင်မြောက် ဘယ်
မှ၊ မသိပါငြား၊ သေဌေးသားသည်၊ သိုထား မတတ်၊ အရပ်
ရပ်၌၊ နှံအပ်ဥစ္စာ၊ ရှိသည်ငှါကို၊ များစွာကျွန်ပေါင်း၊ မကောင်း
ခိုးသူ၊ ယူ၍ ပြေးရှောင်း၊ အိမ်ကိုရောင်း၍၊ ထောင်းထောင်း
ကြေလျက်၊ ခွက်လက်စွဲကာ၊ တောင်းစားပါလည်း၊ နင်သာ
လူမိုက်၊ ဒုစရိုက်ဟု၊ ရိုက်ပုတ်လိုက်ကြ၊ ရွာမှထွက်လေ၊ တောမှာ
သေသည်.... ကောင်သေ လင်းတကျ၏တည်း။

(၁၅) ဤသို့ ပမာ၊ နည်းနယာ၌၊ မိုက်စွာလှငြား၊ သေဌေး
သားကို၊ ရွှေသားမောင်ဖြူ၊ နားတံချူနှင့်၊ ချူတုံမရွှေ့၊ တောင်
တ လေ့ဖြင့်၊ စေ့စေ့နှလုံး၊ ယူပြီးဆုံးမှ၊ ကွင်းထုံးရှေးမှီ၊ ရေပေါ်
ဆီသို့၊ သညီထင်ပေါ်၊ ပညာကျော်အား၊ ဆည်းကပ်သွား၍၊
စကားဆီလွှာ၊ ပညာရှိပုံ၊ ဆင်စွယ်စုံသို့၊ မတုန်မလှုပ်၊ မရှုပ်
မထွေး၊ ပညာဆေးဖြင့်၊ အမေးအဖြေ၊ ဆိုလေသမျှ၊ ဟလေ
ရာရာ၊ ပြဿနာကို၊ လျင်စွာဖြေကြောင်း၊ ပညာလောင်း၍၊
ကျမ်းပေါင်းဝတ္ထု၊ ဗဟုသုတ၊ ရွှရွတ်ပါ၊ ဆိုသောခါလည်း၊
မပြေမပြစ်၊ အထစ်ထစ်နှင့်၊ အဆစ်အဖု၊ တခုမဟုတ်၊ အရှုပ်
ရှုပ်နှင့်၊ ဘရတ်ဘရက်၊ ကြောင်ဘားချက်သို့၊ ရှက်စလိလိ၊
ရွံ့ဘွယ်ရှိ၏၊ မသိရွှေ့နောက်၊ တောဝယ်မျောက်လား၊ ဆိုငြား
ဆိုခွင့်၊ ဆိုသင့်ဆိုရာ၊ မသိပါက၊ တော့-အအနှင့်၊ တုန်အ
နှုတ်ထွက်၊ လူပျက်လူမွေ၊ လူငလေနှင့်၊ မနေကျောင်းမှာ၊ စာ
ပေ မတတ်၊ ငတ်၍သေငြား၊ သေဌေးသားသို့၊ တရားမကျ၊
လူ့ဗာလကို....မောင်လှ ရှောင်စေချင်၏တည်း။

(၁၆) ဤသို့ ပမာ၊ ထုံးပုံရှာ၍၊ အရာ အထောင်၊ လူတို့
ဘောင်ထက်၊ တို့မောင်တက်၍၊ ထက်မြက် လိမ်မာ၊ တို့မောင်

သာလျှင်၊ တတ်ပါ စိမ့်ကြောင်း၊ တပင်ကောင်းသော်၊ တသောင်း
မှီရာ၊ တို့မောင်မှာလည်း၊ ပမာ ထိုသို့၊ တတ်လေမြို့က၊ တို့နှမ
လည်း၊ တင့်ရတော့မည်၊ အမှတ်တည်၍၊ ထိုသည်ထုံးပုံ၊ အလုံး
စုံသည်... အကုန်၍တွင်ပြီး၏တည်း။

၄ ဆရာက နည်းနာပြု၍ ဆုံးမရန်

(၁၇) ဤသို့ မိဘ၊ နှမ ပေါက်ဘော်၊ တိုက်တွန်း ဆော်
သား၊ ထိုစကားကို၊ ဆိုငြားပြီးလျှင်၊ ဆရာတွင်၌၊ မြှုပ်နှံစွာ
ကွပ်ဆုံးမ၍၊ တ - န - သင်ကြောင်း၊ ထုံးဟောင်းနည်းနာ၊
အဖြာဖြာကို၊ သိသာစေလို၊ ကဗျာချိုနှင့်၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊
ဆားတုံရွာ၏၊ ဒိသာတောင်စောင်း၊ စဉ်းငယ် စောင်းသည်၊
ချောင်းရှေ့ ဘက်ကမ်း၊ ပန်းကာဝေဝေ၊ သီးမျိုးထွေ၍၊ စီးဝင်
တွေတွေ၊ ရေကားဇေးမြ၊ ရိပ်ချမ်းလှနှင့်၊ သာလှဝိဟာ၊ ကျောင်း၌
သာလျှင်၊ ဣရိယာပိုယ်၊ မျှသောခိုက်တွင်၊ နှစ်မြိုက်ဝမ်းသာ၊
ဆိုလိုက်ပါသည်...လက်ပန်းသို့ လန်း၏တည်း။

(၁၈) ပန်း၏ ပမာ၊ ပျိုလက်တွင်၊ မာတာ ပိတ၊ ချစ်ခင်
လှ၍၊ နှမပေါက်ဘော်၊ ကျိုးကြောင်းမြော်လျက်၊ နှိုးဆော်တုံ
မြောက်၊ ကျောင်းသို့ရောက်လာ၊ မြတ်ဆရာလည်း၊ သို့မှာသို့ရေး၊
နှုတ်သံလေးနှင့်၊ ညီထွေးသည့်နှယ်၊ လက်သူကြွယ်နှင့်၊ လက်
လယ် ကိုကား၊ ဤသို့ထားမှ၊ လက်မသိုသိပ်၊ လက်ညှိုးပိတ်၍၊
နှိပ်ခါသည်းကြ၊ မ ကာလည်းရေး၊ နှုတ်သံလေးနှင့်၊ ဇေးသံ ရှင်၊
လက်ထားသင်သည်...ဤတွင်အာဒိ အစတည်း။

(၁၉) အာဒိပထမ၊ နမောစ၍၊ သို့ချသို့တင်၊ သို့ငင် သို့
ဆင့်၊ သို့ပင့်-သို့ရစ်၊ ပြေပြစ်အကွရာ၊ အရာရာကို၊ သိသာစေချင်၊

ဖတ်ရှုတ်လျှင်လည်း၊ သို့သော် သို့ဖတ်၊ သို့မှတ် သို့ဆို၊ သို့ကို သို့
ရေး၊ သံလေးသံဖြတ်၊ သံလွတ်သံငေါ်၊ နာပျော်သာယာ၊ နား
တန်းဆာကို၊ သိသာလျှင်အောင်၊ မီးတန်ဆောင်သို့၊ လောင်
တတ်သောလား၊ တောင်ထိပ်ဖျားဝယ်၊ စိုက်ထားမိုးတွင်၊ တမ်း
ခွန်တင်သို့၊ နာသင်ချိုဇေး၊ နှုတ်သံလေးနှင့်၊ ဒေးရင့်ရင့်၊ လက်
ဖြင့် နားတွင်း၊ ဆုပ်၍သွင်းသို့၊ မတင်းမလျော့၊ မပေါ့မလေး၊ လူ
ရည်သွေးသည်၊ စာရေးတတ်၍ ... စာဖတ်သူထက်ထူးစေသော။

(၂၀) ဤသို့ပထမ၊ နမောကကို၊ စစ်သင်ပြီး၊ သင်ပုန်း
ကြီးလုံး၊ သုံးဆယ့်သုံး၌၊ နှလုံးပိုက်၍၊ ခြိုက်ခြိုက် အားရ၊ တတ်
ပြီးမှတည့်၊ မင်္ဂလာသုတ်၊ ဆယ့်သုံးပုဒ်ကို၊ အားထုတ် လုံ့လ၊
မကြာရခင်၊ ဗိမ္ဗိယင်ငြိ၊ သိမြင်စိမ့်ကြောင်း၊ ပညာ လောင်း
သား၊ မပေါင်းတက်ရာ၊ သူမိုက်မှာသို့၊ မကပ်လျှိုနှင့်၊ မြင့်မိုရ်
ပမာ၊ ရှိပညာသို့၊ ဆည်းကပ် လျှိုလေ့၊ ငါ့ဘိုးဆရာ၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓ၊ အာဒိစ၍၊ ဓမ္မတရား၊ ရှစ်ပါးအင်္ဂါ၊ အရိယာနှင့်၊ ပူဇာ
ရဟ၊ ထိုက်ပေလှသည်၊ မြတ်လှဆရာ၊ ပိတာတို့ကို၊ ကြည့်ညှိ
နှစ်လို၊ ပူဇော်တို့လေ့၊ ဤသို့မှန်စွာ၊ အာဒိဖြာ၍၊ သုံးဆယ်စေ့
သား၊ မြတ်ဘုရားနှင့်၊ ရှစ်ပါးစွန်းပါ၊ မင်္ဂလာဟု၊ ဒေသနာ တူး
ခြား၊ ဤတရားကို၊ ရှင်အားရရ ညီလှမှတ်၍ ... စာတတ် သူ
ထက် ထူးစေသော။

(၂၁) ဤသို့မြတ်စွာ၊ မင်္ဂလာဟု၊ ဒေသနာတူးခြား၊ ဤ
တရားကို၊ ရှင်အားရရ၊ ချပြီးမှလျှင်၊ ဇာတ်တော် တွင်လည်း၊
အလျှင်ရှေးရှိ၊ တေမိအစ၊ နောက်မှဆုံးစွန်၊ ဝေဿန္တရာ၊ ဆယ်
ဖြာ ဇာတ်ပေါင်း၊ နှုတ်သံညောင်းနှင့်၊ ညီကောင်းသို့သင်၊

သို့တွင်သို့ရှိ၊ သည်ပါဠိ၌၊ လာရှိမိပ္ပါယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ ညီ
ငယ်သို့ဆို၊ သည်ပါဠိကိုလည်း၊ နားချိပါရှိ၊ လွန်နှစ်လိုလျက်၊
ဤသို့နက်လေး၊ ဤအရေး၌၊ ညီထွေးသို့မှတ်၊ သို့စပ်သမ္ပန်၊ သို့
မမှန်ဟု၊ မချန်မထား၊ ငါ့စကားကို၊ သည်းဖျား ချပ်၍...စာဖတ်
သူထက် ထူးစေသော။

(၂၂) ဤသို့ မဟာ၊ ဇာတ်ဆယ်ဖြာတွင်၊ ဗွေပါယ်ဝင်၍၊
သွန်သင်ပြီးမှ၊ အဋ္ဌသဒ္ဓါ၊ ကျမ်းရှစ်ဖြာတွင်၊ ရင်းချာမူလ၊ သန္တ
စသည်၊ သရသို့လာ၊ ဒီသမ္ပာမူ၊ ဤသို့ဟူ၍၊ ဗျည်းမူသုံးဆယ်၊
သုံးလုံးဝယ်လည်း၊ သိလွယ်စေလှ၊ ဧကစက္ကာ၊ အက္ခရာသော်၊
လေးဆယ်ကျော်လျက်၊ တလုံးတက်တည့်၊ ရပ်တူက်သောခါ၊
တကြာကို၊ သို့သာပုဒ်ဖြတ်၊ တည်ပြီးလတ်မှ၊ သို့မှတ်သို့ခွင်း၊
သို့ကြွင်းသို့စေ၊ သို့ချေသို့ကပ်၊ အပြီးသတ်ဟု၊ နှုတ်မြတ်ဩဇာ၊
မြတ်ဆရာတို့၊ နည်းနာညွှန်ပြ၊ မိန့်သမျှကို၊ ညီလှနားတွင်၊ ထွက်
စေချင်သည်...မျက်မြင်သူထက်သာစေသော။

(၂၃) ပိဋကတ်ဟူ၊ ကျမ်းမြတ် သုံးပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ ရောက်
တုံသော်လည်း၊ နည်း၏မထင်၊ ကျမ်းကျင် မည်ပါ၊ အက္ခရာနှင့်၊
သဒ္ဓါကျမ်းကို၊ လှည့်ကာဆိုမှ၊ ဝတ္ထုစသည်၊ ဖတ်ကြလက်၊ ပျို့
ကဗျာ၌၊ လိမ္မာစေလို၊ သတ်ပုံကိုလည်း၊ နှုတ်ချိရုံ၊ သင်ကောင်း
လှ၏၊ သို့မှစာတတ်၊ သတ်လတ်သေချာ၊ သိလိမ္မာလိမ့်၊ နာစေချင်
ဘွယ်၊ အသွယ်သွယ်နှင့်၊ နားဝယ်နှစ်သိမ့်၊ ရိုးခြင်စိမ့်လိမ့်၊ ပိမ့်ပိမ့်
အက္ခရာ၊ ရေးသောခါလည်း၊ သေချာစွာလှ၊ တနှင့်ပကို၊ ကျန
ထွေးယူ၊ ညမူတခြား၊ ယကားတသွယ်၊ နငယ်နှင့်မ၊ မတူကြတည့်၊
ကွဲကြသည်သာ၊ သတ်ညွှန်းစာလည်း၊ များစွာရှိပေ၊ အထွေထွေ

ကို၊ ညီရွှေတပည့်၊ သင်ပေလှည့်လေ့၊ တည့်တည့်သို့မှ၊ ခား
ကောင်းရှသို့၊ မိုးဝကောင်းကင်၊ သိန္ဓောနှင်သို့၊ လျင်လေသော
လား၊ ရေကရားမှ၊ ယိုငြားရေစက်၊ မြိုန်မြိုန်ထွက်သည်... သူထက်
ညီတွေ့ ကဲစသေသော်။

(၂၄) ဤသို့အံ့ဘွယ်၊ အဝှယ်သွယ်နှင့်၊ သူငယ်တို့ကို၊
တတ်စေလို၍၊ ဆိုသည်အစဉ်၊ စကားယဉ်လျှင်၊ မပြီးခင်၌၊ မှတ်
ချင် ရေးရာ၊ လူ့ဘာသာလည်း၊ ဂြိုဟ်တို့သေး၊ ညီကလေးကို၊
ရွေးပဲမူးမတ်၊ ခွဲကျပ် ပိသော၊ ဆယ်ရေထောင်သောင်း၊ သိန်းသန်း
ပေါင်းနှင့်၊ ရက်ပေါင်းသင်္ချာ၊ လမှာနှစ်စစ်၊ သက္ကရာဇ်ကား၊
ခုကားဘယ်နှယ်၊ ဆယ်ကာ၊ ဘယ်သို့၊ မှတ်ကုန်မြို့လေ့၊ မပေါ့
ကြိုးစား၊ တပည့်များတို့၊ စပါးဆန်ရေ၊ ရွှေငွေခဲ၊ ပြောင်းပဲ
စသည်၊ ဤမျှဤရွှေ၊ ဤနေ့ဤလ၊ ဤကာလ၌၊ ချေးထစားယူ၊ ထို
သည့်သူကား၊ တိုးပွားမည်မျှ၊ ငါကချလစ်၊ သက္ကရာဇ်သည်၊ စစ်
သော် ဤမျှ၊ တွက်ချက်ရလျှင်၊ ဆံ့မျှမထုတ်၊ စက်မှန်ခုတ်သို့....
ဟုတ်ဟုတ်ညီတွေ့ တတ်စေသောင့်။

(၂၅) လူရေးလူရာ၊ လူလိမ္မာဟု၊ ဖြစ်ပါလေစေ၊ ကျောင်း
မှာနေက၊ များသိသာသို့၊ သင်ကြစမြဲ၊ မချွတ်လွဲတည့်၊ ကဲစေ
သူထက်၊ ညနံနက်လည်း၊ မပျက်မြဲစွာ၊ သရဏာနှင့်၊ ပဉ္စာသီလ၊
အဋ္ဌဥပုသ်၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး၊ စောင့်သုံးကြကုန်၊ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခ၊
အနတ္တ၊ လက္ခဏာပြား၊ ဤသုံးပါးကို၊ ပျိုထွားမောင်လှ၊ စီး
ဖြန်းကြလေ့၊ ငယ်စုသူငယ်၊ ငယ်၏ဟူ၍၊ မယူသေမင်း၊ မနေ
လျှင်းတည့်၊ မမှတ်တည့်နှင့်၊ မည်သည့်ချိန်ခါ၊ မရွေးသာတည့်၊
ရာဇာသေမင်း၊ ခွင်းလေဟတ်စွ၊ သတ်ရလေ့၊ မမေ့မလျော့၊

မပေါ်နှင့်သား၊ ထမင်းစားလည်း၊ ဦးဖျားယူငင်၊ သင်ပုတ်တင်မှ၊
စားကုန် ကြလေ့၊ အိပ်ကြသောခါ၊ လက်ဆယ်မြွှာကို၊ ထိပ်မှာ
တင်ထား၊ မြတ်ဘုရားနှင့်၊ တရားသင်္ဃာ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု၊ အိပ်
နေ ပြုမှ၊ နိုးလေကလည်း၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ၊ သင်္ဃာဟူသား၊ မြတ်သုံးပါး
ကို....ညီကား ပူဇော်လေလင့်လေ့။

၅-မိဘမကောင်းလျှင် သားတို့က တဖန်
ဆုံးမရန် ဘုရားလောင်းပုံစံကို ပြဆိုရာ

၂၆ ဤသို့များစွာ တတ်စရာကို၊ လှည့်ကာဆိုမှ၊ မိနှင့်ဘ၏၊
ကြီးလှကျေးဇူး၊ တင်ပေဘူးကို၊ အထူးပြပိမ့်၊ နားနာစိမ့်လေ့၊
နှစ်သိန်းလေးသောင်း၊ ပေါင်းသည်ဤမြေ၊ တူးထူးထွေလည်း၊
စိမ်းရွှေ ထွားထွား၊ ပါးရှက် လားသို့၊ ကျယ်များ စကြဝဠာ၊
ကြီးရောလည်း၊ အပ်မှာနဖါး၊ တွင်း၏ လားနှင့်၊ မပြားပုံဆို၊
တောင်မြင်းမိုရ်လည်း၊ နွားချိုပေါက်စ၊ ပမာကျ၏၊ နက်လှစွာ
ရှောင်း၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ ရေဖေါင်ဖေါင်နှင့်၊ ထဲချောင်
သမုဒ္ဒရာ၊ ရေများစွာလည်း၊ ပမာမလောက်၊ မိုးရေပေါက်သို့၊
အံ့လောက်စရာ၊ မိမာတာနှင့်၊ ပိတာအဘ၊ မြတ်ဂုဏ်အား၊
ဆပ်ငြားပါလို၊ မိကိုလက်၊ ဘမှာလက်ဝဲ၊ အမြဲထမ်းလျက်၊
ပခုံးထက်တွင်၊ သို့စင်နိစ္စ၊ လုပ်ကျွေးကြလည်း၊ ရှေးကပြုဘူး၊
မွေးကျေးဇူးကို၊ အထူးမြဲနိုင်၊ မဆပ်နိုင်တည့်၊ အပိုမည်ကြောင်း၊
တရားကောင်းကို....ညီကောင်း နားဝယ်စိမ့်လေလေ့။

(၂၇) နားဝယ်စိမ့်၌၊ ငါဆရာလျှင်၊ မာတာပိတာဂုဏ်ကို
ပြ၍၊ ပုတ္တတို့အား၊ ဆပ်ငြားနိုင်ကြောင်း၊ ဖော်ပြ ရှောင်းက၊
မကောင်းမိဘ၊ ဓမ္မမတည့်၊ မကြည်မည့်၊ ဝန်တိုမိစ္ဆာ၊ ပါဏာတိ

ပါတ်၊ သတ်ခတ်လုယူ၊ မဖြူနှလုံး၊ မသုံးသီလ၊ ဒါနမပွား၊
မသွားကျောင်းကန်၊ ဟုတ်လှမှန်သား၊ မိဘအားကို၊ တရား
စောင့်စောင့်၊ တော်ဖြောင့်လှစွာ၊ မိစ္ဆာမဖေါက်၊ မသောက်
သေစာ၊ ပါဏာသုသက်၊ ခိုးဝှက်ယူမှု၊ ဤငါးခုကို၊ မပြုနှင့်ချာ၊
လှူဒါနပြတ်၊ ပိဏ္ဍပိတ်လည်း၊ မလပ်နေ့တိုင်း၊ မရိုင်းကျောင်း
ကန်၊ အမှန်သွားသွား၊ တရားနာနာ၊ ရတနာသုံးဦး၊ မပြတ်
ဖူး၍၊ ကြည်နူးလှစေ၊ ညောင်ရေလည်းသွန်း၊ ဆီမီးထွန်းလျက်၊
ဆွမ်းကွမ်း လတက်၊ ရေစက်ချချ၊ လှူဒါနနှင့်၊ သီလဥပုသ်၊
ကိုယ်နှုတ်နှလုံး၊ စောင့်သုံးကြပါ၊ မိမာတာတို့၊ ဤသို့ဆိုတတ်၊
ထိုသားမြတ်ကို....ဆပ်ဆပ်ကျေးဇူး မိ၏တည်း။

(၂၈) ကျေးဇူး ဆပ်ဟု၊ ထူးမြတ်လှစွာ၊ ကျမ်းကဗျာကို၊
သိသာလှစေ၊ ဖေ' ပြပေအံ့၊ ညီရွှေဟပည့်၊ နားဝယ်ထည့်လော့၊
တည့်တည့်မရွက်၊ ဟုတ်တိုင်းထွက်ဝံ့၊ ဘဝနံ့ကျော်၊ သုံးလူ၊
ဘော်၏၊ မိန့်တော်မူထ၊ သာသနကို၊ ကြည်လှစိတ်သန်၊ ထွက်
နိဗ္ဗာန်သို့၊ အမှန်ရောက်လို၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ကြည်ညိုသမှု၊ ရှင်ပြု
ကုန်ကြ၊ ပဉ္စင်းကကို၊ ရကြမထေရ်၊ ဤခါသည်မှ၊ ထူးလည်
အောင်မို့၊ ငယ်ကစို့သည်၊ ရင်နို့ရည်ဘိုး၊ ကြိုး၍ဆပ်ပေ၊ ပိုင်လေ
သယူ၊ ချင့်တွက်ယူက၊ မတူဖက်ရှား၊ မြတ်ဘုရားလျက်၊ ရွှေနှုတ်
မြွက်ကို၊ နှစ်သက်သမှု၊ သာဓုစကား၊ သုံးကြိမ်ကြား၏၊ ဘုရား
သာသနာ၊ ယခုခါလည်း၊ ကြိုပါသည့်ကျိုး၊ မိန့်ဘိုးကို....ကြိုး၍
ညီထွေးဆပ်လေလော့။

(၂၉) နို့ဘိုး ပြေကြောင်း၊ ကောင်းသား ကျင့်ဝတ်၊
ပိဋကတ်ကို၊ ဟုတ်ဟတ်ကြားက၊ များသိသာတို့၊ မှတ်ကြလိမ့်

မည်၊ အကြောင်းတည်၍၊ ရေးသည်ကဗျာ၊ ပျို့လက်၌၊ ရှေးခါ
 ဖြစ်ဘူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ အထူးပြုလို၊ တဖန်ဆိုအံ့၊ နားချို
 ကြပါ၊ ဒါရကာတို့၊ ဗာရာဏသီလူ၊ ရွှေပြည်နဂရာ၊ ထိုပြည်
 သာ၌၊ ရာဇာဗြဟ္မဒတ်၊ မင်းပြုလတ်သော်၊ တို့ရှင်ကျော်၏၊
 လောင်းတော်အထွတ်၊ မောဓိသတ်လျှင်၊ မြတ်လှမိမ္မာ၊ စွဲလာ
 သန္ဓေ၊ ဆယ်လနေ၍၊ လျှံထွေသိမ်မွေ့၊ ဖွားသည့်နေ့မှ၊ စသည်
 ရေလစ်၊ ခုနစ်နှစ်လျှင်၊ ချောက်ချင်လတ်သော်၊ ဘဘိုး တော်
 လည်း၊ မမြော်မျက်စိ၊ ဖြစ်ရှာဘိ၍၊ မချီဆင်းရဲ၊ လက်စွဲ ကိုင်
 ဘက်၊ ပြင်သို့ထွက်လည်း၊ လက်ဆက်တူပင်၊ ဝင်လည်းတူကွ၊
 သို့တတစေ၊ မအေမိခင်၊ အိမ်တွင်ကြီးငယ်၊ လုပ်ဆောင် ဘွယ်
 ကြောင့်၊ စိုးရိမ်နှောင့်လျက်၊ မောင့်ဘကြောင့်သာ၊ အိမ်မှာ
 ကိစ္စ၊ ချွတ်ယွင်းရဲခဲ၊ မောင့်ဘကိုလျှင်၊ လှည်းနှင့်တင်၍၊ တော
 ခွင် သတ်လေ၊ ငါမိစေကာ၊ ငါ့မွေးဘမူ၊ သူ့ကိုဘယ့်နှုတ်၊
 သတ်ရမယ်ဟု၊ ဆဲရေးပြုလျှင်၊ တိတ်တိတ်ပင်ဟည့်၊ နောက်လျှင်
 များစွာ၊ ဆိုသောခါ၌၊ ရှားပါမိခင်၊ လှည်းနှင့်တင်မြှောက်၊
 တောသို့ရောက်ကာ၊ လှည်းမှချ၍...အဘတွင်းတူး လေ၏တည်း။

(၃၀) ထိုသို့ ထိုခါ၊ တို့မြတ်စွာ၏၊ လောင်းလျှာလည်းဖြစ်၊
 ခုနစ်နှစ်သည်၊ ချစ်လည်းချစ်ဖွယ်၊ နနယ်စလှ၊ လူယဉ်လှလျှင်၊
 အဘနှင့်သား၊ တောသို့သွား၍၊ ကြောင်းလျားမသင့်၊ ပြိုကျင့်
 အပ်သည်၊ အတတ်ဟူကာ၊ မှတ်မိဝမ်းတွင်၊ ဉာဏ်ဆင်ခြင်မှ၊
 ငါ၏ဘကို၊ ငါမှကယ်သူ၊ မရှိမူ၍၊ တွင်းမူတခြား၊ အတူသွား၍၊
 တူးငြားလေလျှင်၊ သားစင်ထိုမှာ၊ တွင်းတူးရာသို့၊ မကြာဟူရ၊
 သွားလေမူလျှင်၊ အဘမြင်သော်၊ ညီလျှင် ဖန်ရည်၊ ဘယ်ပြို

မည်ဟု၊ ဆိုသည်စကား၊ ကြားလတ်သောအခါ၊ သားသည်း
ချာလည်း၊ အဘမှကား၊ ဘယ်သို့ထားဘိ၊ ထံပါးကြပ်ကြပ်၊
မေးတုံလတ်သော်၊ အကြောင်း ဖော်၍၊ နာပျော် ဘွယ်သာ၊
မောင့်မာတာသည်၊ တောမှာမြှုပ်လေ၊ ငါ့ကိုစေ၍၊ သေအောင်
ရိုက်ချိုး၊ မောင့်ငယ်ဘိုးကို၊ အရိုးမကြွင်း၊ ဤသည့်တွင်း၌၊ ထည့်
ပြီးလျှင်းမှ၊ ငါ့သားလှနှင့်၊ တူကွမကွာ၊ ငါတို့ရွာသို့ ... တူသာ
သွားကြစို့၊ ၏ တည်း။

(၃၁) ဤသို့ ဆိုသော၊ ထိုစကားကို၊ ကြားလတ်သောအခါ၊
သားပုတ္တကား၊ သံဝါမြဲမြဲ၊ ဤသို့ဟ၏၊ မွေးဘချည်းသာ၊
ပြန်တို့ပါလော့၊ ငါ့မှာတွင်းကြီး၊ မပြီးလက်စ၊ ရှိလေထဟု၊ မြဲမြဲ
သံဝါ၊ ဆိုသောခါလျှင်၊ မောင့်မှာဘယ်ကြောင့်၊ ပူဆောင့်
ပူဆာ၊ တူးရှာသနည်း၊ ငါ့ခံမည်းဟု၊ မိန့်ဆိုပြုသော်၊ ငါ့ဘိုး
တော်ကို၊ မြှုပ်သော်ကြံလား၊ ငါ့ဘအားလည်း၊ ဆိုငြားသောအခါ၊
ဤတွင်းမှာလျှင်၊ ငါသာမြှုပ်မည်၊ အကြောင်းရည်၍၊ တူးသည်
မွေးဘ၊ နှုတ်သံမြဲနှင့်၊ ဆိုထစကား၊ ကြားလတ်သောအခါ၊ ဘ-
ပိတာလည်း၊ ငါသာမိုက်လှ၊ သံဝေရလျက်၊ တွင်းမှတက်၍၊
နှစ်သက်ဝမ်းသာ၊ နမ်းရှုပ်လာမှ၊ ငါ့သားလှသည်၊ တောဝ မြှုပ်
သာ၊ တူ မပါမူ၊ ပိတာအဘ၊ မွေးဘကိုယ်လုံး၊ ခုအဆုံးဟု၊
နှလုံးမဆုံး၊ လွန်ကြောက်ရွံ့မှ၊ မွေးသည်ဘကို၊ သံမြဲသာချို၊
ဤသို့ဆို၏၊ မြင့်မိုရ် သုမုဒ္ဒရာ၊ ကြောငှာ ပထဝီ၊ ဤသည်
မြေထက်၊ ကျေးဇူးနက်သည်၊ ပြိုင်ဘက်ခဲစွာ၊ ဘပိတာက၊
များစွာမကောင်း၊ မှုအပေါင်းတွင်၊ မွေးဘခင်ကို၊ အကြင်သသူ၊
သတ်ချေမှုကား၊ ထိုသူအားလျှင်၊ ဇမ္ဗူပြင်ကို၊ စည်သွင်မျက်နှာ၊

ညှိပြီးစွာလျှင်၊ ရွှေပလ္လင်တည့်၊ တည်တံ့သိ၍၊ များသိသဃံ၊
တော်နှင့်သာလျှင်၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အထွတ်ထားကို၊ ကြည်ညို
သဒ္ဓါ၊ ပင့်တို့ပါ၍၊ ဒိဝါရတ္တ၊ အာဒိစ၍၊ ဆွမ်းကပြု၍၊ နေ့တိုင်း
လှူလည်း၊ ပူသည်ဆင်းရဲ၊ ပါယ်ဝဋ်ထဲမှ၊ လွဲသည်မရှိ၊ ဒုဂ္ဂတိကို၊
သိတော်မူပါ၊ ဘပိတာဟု၊ သံဝါမြမြ၊ ဆိုဆုံးမသည်၊ မွေးဘ
ပိတာ၊ ထိုအခါမူ...လွန်စွာကြောက်ရွံ့တုံ၏တည်း။

(၃၂) ကြောက်၏ ပြင်းစွာ၊ ဘပိတာကို၊ မြိုင်သာ တော
ဝယ်၊ အသွယ်သွယ်နှင့်၊ ဆန်းကြယ်လှစွာ၊ ပုံစံရှာ၍၊ ထိုခါဤ
တွင်၊ ထိုဘခင်လည်း၊ ငါလျှင်မိုက်စွ၊ ငါ့သားလှသည်၊ တောဝ
မြိုင်ခြေ၊ ပါပေတုံ၍၊ မသေငါ့ဘ၊ ချမ်းသာရ၏၊ မကျငါလျှင်၊
ဝိစိတွင်သို့၊ မဝင်တို့ရ၊ လွတ်ပေစွဟု၊ အားရဝမ်းသာ၊ သား
သည်းချာနှင့်၊ ဝိဘာတို့လျှင်၊ အိမ်သို့ဝင်က၊ ကြည်လင် ကော်
ရော်၊ ရှိပူဇော်မှ၊ မြတ်လှလှင်ကျွေး၊ မွေးမြူကြင်နာ၊ စုတွေခါ
ဝယ်၊ နတ်ရွာစံစား၊ ရသည့်များကို၊ ငါးရခွာငါးဆယ်၊ ဇာတ်
တော်ဝယ်၌၊ အကျယ်များစွာ၊ ရှိလေရာတည့်၊ နာသာရံမျှ၊ စဉ်း
ငယ် ပြသား၊ ပုံစံများကို၊ မှတ်သားကုန်ကြ၊ ညီသိဿတို့၊ မိဘ
တို့အား၊ တုရားတိမ်းစောင်း၊ ကျင့်မကောင်းက၊ ဆိုဆုံးမလေ့၊
သားလှမကောင်း၊ မိဘခေါင်းတည့်၊ သားကောင်းမိဘ၊ ခံရမည့်
ရေး၊ အလွန်ဝေးစွ၊ မိဘနှစ်ပါး၊ ကောင်းသော သားကား၊
များ၏ လူတွင်၊ ဖြစ်မည်ပင်တည့်၊ မိခင်မွေးဘ၊ သားထိုမျှကို၊
ဆုံးမကြပါ၊ တချို့မှာကား၊ ငါ၏သားသည်၊ သနားစလှည့်၊
ဖြစ်ပေ၏ဟု၊ ကြည်နူးသာယာ၊ ကျောင်းမှာမထား၊ အိမ်တွင်
သားနှင့်၊ စကားရေးရာ၊ ရှိသောခါမူ၊ ငါးမှာလျှာမဲ့၊ ဟူသကဲ့

သို့၊ ကွဲရဲစရာ၊ မျက်နှာမလှ၊ မိန့်ဘဲသည်....ရှက်ရကေန့် သဘော
တည်း။

~~~~~

၆ - သားကောင်း သောဏမထေရ် ကယ်မ၍
အဘမူဆိုး နတ်ပြည် ရောက်ဘူးသည်ကို
ပုံတင်၍ပြရာ

(၃၃) ရှက်ရမှန်စွာ၊ သားပုတ္တဘကို၊ မှန်စွာငယ်ကာ၊ မဆုံး
မမူ၊ မိဘတလည်း၊ ရန်သူမည်ဟု၊ ဆိုသည်စကား၊ ထုံးစံများကို၊
မှတ်သားကုန်ကြ၊ မိန့်ဘဲလည်း၊ ကုလုအပြီး၊ ဝိစိနိုးလျက်၊
နတ်ပြည်တက်၍၊ သို့သက်စံစား၊ သားစကားကြောင့်၊ ဖြစ်ငြား
တုံလေ၊ ပုံသက်သေကို၊ မှတ်စေစိမ့်ငှါ၊ ဆုံးမစာဝယ်၊ သိသာ
ရုံမျှ၊ ပြပြီးမှတည်း၊ ဗုဒ္ဓ သာသနာ၊ တော်ဦးသာလျှင်၊ သားရွှေ
စင်ကို၊ ကြည်လင်သမှု၊ ရဟန်းပြုငြား၊ မိဘများ၌၊ ရငြားချမ်း
သာ၊ ရှိဘူးစွာကို၊ သိသာလျှင်းအောင်၊ ဗိပ္ပာယ်ဆောင်အံ့၊ နား
ထောင်ကြပါ၊ ဒါရကာတို့၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အထွတ်ထွား၏၊
ထင်ရှားနာပ၊ ကျော်ပေါက်ပြသည်၊ သောဏတွင်ခေါ်၊ တပည့်
ကျော်၏၊ မည်းတော်ကား၊ တရားမသိ၊ မိုက်လှဘိ၍၊ သတိ
မတွေ့၊ ခွေးလည်း ပျားစွာ၊ ရံစကာနှင့်၊ ကြီးစွာ တောင်ထက်၊
နေတိုင်းရက်လည်း၊ တက်၍ရှာစေ၊ ခွေးတတွေနှင့်၊ နေရှည်ရက်
များ၊ သူ့ဘအားကို၊ သနားစလှ၊ ရှင်သောဏက၊ မွေးဘဏ္ဍိသို့၊
မဖျင်းမြို့နှင့်၊ သို့ပင်တစေ၊ ဆုံးမလေလည်း၊ မနေတို့ပါ၊ တောသို့
သာလျှင်၊ သွားပါစမြ၊ တလဲလဲတည်း၊ အိုမြီဇရာ၊ ရောက်သော

ခါမှ၊ သားသောဏမှု၊ ကျောင်းသို့ယူထ၊ မွေးသည့်ဘကို၊ မြတ်လှ
တရား၊ ဟောငြားသမှု၊ ရဟန်းပြုသည်.... သေလုတရားနီးတွင်
တည်း။

(၃၄) သေလုနီးနီး၊ ဝျားကြီးတွင်၊ မွေးဘခင်ကို၊ ကြည်
လင်စေမှု၊ ရဟန်းပြုလျှင်၊ မကြာခင်၌၊ တောဝှောင်မြိုင်ခြေ၊ ခွေး
တတွေနှင့်၊ ရှာဖွေသည်းပြု၊ မကောင်းမှုကြောင့်၊ ယခုထင်ထင်၊
မြင်သည်ထင်ရှား၊ တောင်ထိပ်ဖျားက၊ ဆင်းငြားတုံလာ၊ ခွေး
များစွာကို၊ ပိတာအဘ၊ မြင်လေကလျှင်၊ သားလှကယ်ပါ၊ ခွေး
များစွာသည်၊ လာတပြီးကား၊ ငါ့အသားကို၊ စားကြမချွတ်၊
အသေ သတ်လိမ့်၊ လွန်ကြောက် ထိမ့်၍၊ ဖိမ့်ဖိမ့်လည်းတုန်၊
အသက်ခုန်၍၊ ကြောက်ဟုန်ပြင်းစွာ၊ ရှိသောခါမှ၊ သတိရလည်း၊
ငါ့ဘခတာခွင်၊ ခွေးနှင့်ဝင်၍၊ ရှာချင် ခဲ့ထ၊ ထိုပါပသည်၊ ခုက
ပင်လျှင်၊ ပါယ်လေးခွင်သို့၊ ဝင်၍ချမည်၊ ရည်ပြီတကား၊ ငါ့ဘ
အားလည်း၊ မလားပါယ်ရွာ၊ ရှိစိမ့်ငှါလျှင်၊ ငါသာအရေး၊ ဖြစ်
ချေသေး၏၊ ထေးထေးဖါဖါ၊ ဘပိတာကို၊ ငါသာနတ်ပြည်၊
တင်ပါမည်ဟု၊ ကြံစည်ပြီးမှ၊ များသိသအား၊ တောဝှောင်မြိုင်ခြေ၊
ပန်းထွေထွေကို၊ ရှာစေပြီးမှ၊ မွေးသည့် ဘကို၊ ဓာတ်လှမွေတော်၊
ကျိန်းဝပ် ပျော်သား၊ ကျောင်းတော်စေတီ၊ သို့လျှင်ချီ၍၊ ရှုအိ
ဖွယ်သာ၊ ပန်းများစွာနှင့်၊ ပူဇာရဟ၊ ဤပုညကို၊ မွေးဘသို့လျှင်၊
ဘန်စီရင်၏၊ စိတ်တွင်ကြည်စေ၊ ငါ့ဘအေဟု၊ ဆိုလေသောခါ၊
ဘပိတာလည်း၊ ဝမ်းသာအားရ၊ ကြည်ဆွဆွလျှင်၊ ဖြစ်စေ ချင်
သော်၊ ခွေးလျှင်ငါးရာ၊ မလာတို့ဘဲ၊ ရှောင်ကြဉ်ဖဲ၍၊ လဲသည်
ဘဝ၊ စုတေရလျှင်၊ နတ်ပြည်ခွင်သို့....ဘခင်စံရလေ၏တည်း။

(၃၅) ဤသို့အခင်၊ နတ်ပြည်ခွင်၌၊ ခြံပင်တာရှည်၊ စံရသည်ကို၊ နားလည်စိမ့်ငှါ၊ ဥပမာဖြင့်၊ နာသာစိမ့်ကြောင်း၊ ဆိုပြန်ရှောင်းအံ့၊ မကောင်းရောဂါ၊ ဝေဒနာသည်၊ ပြင်းစွာနှိပ်စက်၊ သက်ထွက်လုနီး၊ တျားတျားတီးနှင့်၊ သက်ကြီးရှိုက်ဖို၊ ထိုသူကိုလျှင်၊ မိတ်ဝင်ကျွမ်းသူ၊ ဆွေတော်လူက၊ စသည်မျိုးပုံ၊ အားလုံး အံ့မှ၊ မကြောင့်ကြနှင့်၊ သက်မှရှည်စေ၊ တိုးဝင်စေဟု၊ ဆိုလေ တုံငြား၊ ဆေးသမားကို၊ သွား၍ ခေါ်မြှောက်၊ အိမ်သို့ရောက်ငြား၊ ဆေးသမားလည်း၊ လက်ဖျားစမ်းသပ်၊ သွေးသံပြတ်ဟု၊ ဆိုလတ်သရော်၊ သို့သော်လွတ်မြဲ၊ သွေးကိုစွဲ၍၊ လှေကွဲစီးသာ၊ ပြုဘိုပါဟု၊ ဉာဏ်ကတို့၊ ဆိုကြမျှသား၊ သို့သော်ဤဆေး၊ တိုက်ကာပေးလော့၊ လွတ်ရေးမှန်လှ၊ ကေန္တတည့်၊ ကောင်းစွာနှာနှပ်၊ မျက်စဉ်းခတ်က၊ ချမ်းသာရအံ့၊ မကြောက်လန့်နှင့်၊ တံ့တံ့ဝန်တံ့၊ ခံသည်နှင့်သာ၊ ရက်မကြောလျှင်၊ ရောဂါကင်းထ၊ ချမ်းသာရသို့၊ ပုံပြုထိုသွင်၊ ငါ့ဘခင်လည်း၊ တောခွင်မြိုင်ခြေ၊ ရှာဖွေခဲ့ထ၊ ကျင့်ပါပလည်း၊ အာသန္နကံ၊ ပါယ်လေးတန်သို့၊ ပြောင်းပြန်ကျမည်၊ ထင်လေသည်ကို၊ မထေရ်သောဏ၊ သားပုတ္တသည်၊ ဇီဝကလျှင်၊ ကုသော သွင်သို့၊ များဖြင်ကုသိုလ်၊ ဆေးထိုထိုဖြင့်၊ ဉာဏ်တော်ချင့်၍၊ တိုက်လွှင့်သောခါ၊ ခွေးများစွာလည်း၊ မလာဝံ့ကြ၊ ပျောက်ပျက်ပ၍၊ ကောင်းလှအာရုံ၊ ဉာဏ်သင့်ကြံ၍....နတ်ဘုံစံစား လေ၏တည်း။

၇-သားသုံးယောက်နှင့် စကားအမျိုးမျိုးတို့ကို ပြဆိုရာ

(၃၆) ဤသို့ပမာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ပညာယူဝင်၊ လူတို့ တွင်
လည်း၊ အကြင်သားကို၊ တတ်စေလို၍၊ ပျိုယွယ်ကာလ၊ စာချ
စိန့်ငှါ၊ မြတ်ဆရာသို့၊ အပ်ကြမြို့လော့၊ သားတို့ပညာ၊ ရှိသော
ခါလျှင်၊ ဆရာမက၊ မိနှင့်ဘအား၊ သဂ္ဂနတ်ပြည်၊ တင်ဘူးသည်
ကို၊ နားလည်ကြပါ၊ ဒါရကာတို့၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ သားတည်း
ယုတ်မှု၊ ဆုတ်သည်လူလား၊ ပုံမပြားတည့်၊ သားကား သုံး
ယောက်၊ ခုမျက်မှောက်တွင်၊ ရှိသည်ပင်တည့်၊ မိခင်နှင့်ဘ၊ ကျင့်
သမျှကို၊ ကျင့်ကြသမှု၊ အနုဇာတ၊ မည်ရတွင်မြောက်၊ သားတ
ယောက်တည့်၊ တယောက်မှာကား၊ မိဘများထက်၊ ထက်သည့်
ပညာ၊ အကျင့်သာသည်၊ လွန်စွာဖြစ်ဘိ၊ အတိဇာတ၊ မည်ရတွင်
မြောက်၊ သားတယောက်တည့်၊ မိဘ အောက်ဆုတ်၊ ယုတ်သည့်
အကျင့်၊ ရှိလင့်တန်က၊ သမုတ်ကြသည်၊ အဝဇာတ၊ မည်ရ တွင်
မြောက်၊ သားတယောက်တည့်၊ သုံးယောက်သားတွင်၊ မိခင်နှင့်
ဘ၊ တူကြမည်လား၊ လွန်ပင်ရှား၍၊ မိဘများထက်၊ ထက်မြက်လိမ္မာ
အကျင့်သာငြား၊ ထိုသည့်သားမှု၊ လူတွင်ခဲ၊ လွန်ဖြစ်ခဲ့သည်၊
ဝမ်းထဲပိုက်ကြ၊ နှလုံးမျှလော့၊ မိဘအောက်ယုတ်၊ ဆုတ်သည်
သားများ၊ လူတလွှားအား၊ ပမာကြားပိမ့်၊ တောဖျားမြိုင်ဝယ်၊
သစ်ပင်ငယ်တိ၊ အနှစ်ရှိလည်း၊ ကြီးဘိသစ်ပင်၊ နှစ်မဲ့ချင်၏၊ သစ်
ပင်ကြီးမှာ၊ နှစ်ရှိပါလည်း၊ ငယ်စွာသစ်ပင်၊ နှစ်မဲ့ချင်၏၊ သစ်ပင်
ကြီးငယ်၊ တောလုံးဝယ်လည်း၊ အကယ်အနှစ်၊ မရှိဖြစ်ခဲ့၊ သစ်ပင်
ကြီးက၊ အာဒိစ၍၊ ရံထသစ်ပင်၊ ထက်ဝန်းကျင်လည်း၊ ကာလျှင်
မပါ၊ အနှစ်သာနှင့်၊ အရာထူပြော၊ ဤလေးဧတာသို့၊ ရှင်စော

ဘုရား၊ ပမာထား၍၊ ဟောကြားမိန့်မှာ၊ ပညာဆင်ခြင်၊ လူတို့
တွင်လည်း၊ ဘခင်မွေးမိ၊ တရားသိ၍၊ ရှိသည်အကျင့်၊ သားက
မြင့်လျက်၊ တင့်တင့်တယ်တယ်၊ လူပြည်ဝယ်၌...စင်ကြယ် သန့်
ရှင်းစေ၏တည်း။

(၃၇) သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ အကယ် သိ
ထွေ၊ ဆိုကောင်းပေသည်၊ ပဒေပဒါ၊ ကျယ်ဝန်းစွာ၍၊ နာသာ
ရံမျှ၊ ပြုပြီးမှလျှင်၊ သိသတို့အား၊ စကားအရာ၊ အဖြာဖြာကို၊
သိသာလှစေ၊ ဆိုတုံပေအံ့၊ စကားမွေ-စကားနှောက်၊ စကား
လှောက်-စကားထား၊ စကားသွား-စကားလာ၊ စကားညှာ-
စကားနှိပ်၊ စကားမိတ်-စကားသွယ်၊ စကားဖယ်-စကားသွေး၊
စကားလေး-စကားပေါ့၊ စကားလျော့-စကားတင်း၊ စကား
သွင်း-စကားမြူ၊ စကားချူ-စကားခေါ်၊ စကားချော်-စကား
ယှက်၊ စကားဝှက်-စကားဖန်၊ စကားတန်-စကားနှိပ်၊ စကားရိပ်-
စကားဘမ်း၊ စကားဆန်း-စကားမွေ၊ စကားထွေး-စကားလှိုင်း၊
စကားပိုင်း-စကားသာ၊ စကားနာ၊ စကားငေး၊ စကားမေး-စကား
လှောက်၊ စကားနှောက်-စကားသင်၊ စကားတင် စကားတည်၊
စကားရှည်-စကားတို၊ စကားဖို-စကားမ၊ စကားလှ-စကားပင်၊
စကားနှင်-စကားဆုံး၊ စကားရှုံး-စကားနိုင်၊ စကားပိုင်-စကား
ဖြေ၊ စကားနေ စကားပွ၊ စကားကြွ-စကားဟတ်၊ စကားနှပ်-
စကားသိပ်၊ စကားချိတ်-စကားသွမ်း၊ စကားခြမ်း-စကားမှတ်၊
စကားဟပ်-စကားလာ၊ စကားဖြာ-စကားသွေ၊ စကားသေ-
စကားရှင်၊ စကားရွှင်၊ စကားအုပ်၊ စကားချုပ်-စကားမြှောက်၊
စကားချောက်-စကားဟိန်း၊ စကားချိန်း-စကားနေ၊ အထွေ

ထွေကို၊ ညီဆွေတပည့်၊ မှတ်လှည့်တို့ပါ။ သုဘာသိတ၊ ပိယ
သစ္စာ၊ ဓမ္မာအပြား၊ အင်လေးပါးနှင့်၊ ညီသဖြင့်လျှင်၊ ဆိုခွင့်
ဆိုရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ သေချာစေ့ငှ၊ ပညာရှု၍၊ ဗဟုသစ္စ၊ ဟူသမျှ
နှင့်၊ သိပ္ပအပြား၊ အပါးပါးကို၊ မှတ်သားလေက၊ ညီသိသ
အား....ထင်ရှား ကျော်စောလေအံ့တည်း။

မိဘတို့ကို ပြစ်မှား၍ သင်စုန်းစက်ငရဲ၌ ခံရသော
သေဋ္ဌေးသား မိတ္တဝိန္ဒကကို
ပုံပြ၍ ဆုံးမရာ

(၃၀) ထင်ရှားကျော်မည့်၊ ရွှေသိုရည်၍၊ ဆိုသည်ခြင်းရာ၊
အဖြာဖြာကို၊ မှတ်နာကုန်ကြ၊ ညီသိသတို့၊ ထိုမှတပါး၊ မိဘ
များ၌၊ ပြစ်မှားကုန်ဘိ၊ သိစိမ့်သောငှါ၊ ဆိုလိုက်ပါအံ့၊ ရှေးခါ
လွန်လေ၊ ပွင့်ကုန်ပေသည်၊ ပရမေမြတ်လှ၊ ကဿပဟု၊ ဇိန
ထွတ်ထား၊ မြတ်ဘုရား၏၊ ထင်ရှားသာသနာ၊ တော်၌သာလျှင်၊
များစွာနေ၊ ပြည့်စုံလှသည်၊ ကြွယ်ဝစည်ပင်၊ သေဋ္ဌေးတွင်၌၊
သားလျှင်တယောက်၊ ရှိတုံမြောက်၍၊ အံ့လောက်လူဝယ်၊ ပညာ
ကျယ်၍၊ လူဝယ်ဖြစ်ဘိ၊ ကြက်သရေရှိအောင်၊ တတ်သိစိမ့်ငှါ၊
အဋ္ဌာရဿ၊ ဟူသမျှကို၊ တ-န-မသင်၊ လေးဖင်၍နေ၊ သို့တစေ
နှင့်၊ စာပေမကျ၊ တ-န-မသိ၊ မိုက်ဘိလှငြား၊ ထိုသည့်သားကို၊
ထံပါးအနီး၊ ခေါ်တုံပြီးမှ၊ မိနှင့်ဘမူ၊ မြက်ဟသာချို၊ ဤသို့ဆို၏၊
သားပျိုမောင်လှ၊ ယနေ့ညကို၊ သားလှကျောင်းမှာ၊ အိပ်လေ
ပါ၍၊ ညစာမစား၊ တနေ့အားကို၊ တရားနာနာ၊ ဆည်းကပ်ပါ
အံ့၊ မှန်စွာမယုတ်၊ ဤထောင်ထုပ်ကို၊ ဟုတ်ရာမည်သိ၊ နားလည်

ဘိဟု၊ ဆိုသည့် စကား၊ ကြားလေသောခါ၊ သားမိုက်စွာ
လည်း၊ ညစာမစား၊ ကျောင်းသို့သွား၍၊ တရားဟောရာ၊ မနာ
လိုရှောင်း၊ လွဲပြောင်းအိပ်ပျော်၊ မိုးသောက်သော်လျှင်၊ သုံးလူ့
ရှင်ကို၊ ဖူးမြင်မရှိ၊ လာလတ်ဘိသော်၊ မွေးမိသခင်၊ ကျေးဇူးရှင်
လည်း၊ ကျောင်းတွင် ငါ့သား၊ အိပ်ပေ ငြား၍၊ မစားညစာ၊
ရှောင်ကာတုံပေ၊ ငါ့သက်ဝေကို၊ မှတ်ဖြေမိန့်သည်၊ မယ်ကျိုး
ရည်၍၊ ချက်သည် ကြိုင်သင်း၊ ဤထမင်းနှင့်၊ ဤဟင်းကိုလျှင်၊
သားပန်းပင်သည်၊ အလျင်ရှေးဖျား၊ စားပြီးငြားမှ၊ ရွှေသား
မယုတ်၊ ဤထောင်ထုပ်ကို၊ အဟုတ်ငါ့သား၊ ယူတော့လားဟု၊
မယ်ဖွားနှုတ်က၊ ဆိုမြွက်ဟသည် ... ချိုမြိသာယောင့် သာယာ
တည်း။

(၃၉) သာယောင့် သာယာ၊ သားသည်းချာကို၊ မာတာ
မိခင်၊ ဆိုလေချင်က၊ ထိုသားလှသည်၊ မိဘဆိုရာ၊ စိတ်မပါဘဲ၊
ဥစ္စာကြောင့်သာ၊ ကျောင်းမှာအိပ်နေ၊ ရှောင်လေညစာ၊ စေ
တနာမထက်၊ ထိုသားပျက်မှု၊ ယူအံ့ရွှေစင်၊ ရပြီးချင်မှ၊ နောက်
လျှင် ထမင်း၊ စားတို့လျှင်းအံ့၊ ရှင်ခြင်းမသာ၊ ငိုသံပါနှင့်၊ မျက်
နှာမလှ၊ ဆိုလေကလျှင်၊ မွေးမိခင်လည်း၊ ရွှေစင်တထောင်၊
ထုပ်ကိုဆောင်၍၊ မောင်ငယ်သားရွှေ၊ ယူတော့လေဟု၊ ပေးပေ
သောခါ။ သားမိုက်စွာကား၊ ထမင်းစား၍၊ ကုန်သွားရင်းနှီး၊
သင်္ဘောစီးလျက်၊ ပြည်ကြီးဗာရာ၊ လိုက်မည်သာဟု၊ မာတာ
မိကို၊ အကြောင်းဆိုလျှင်၊ မွေးမိခင်လည်း၊ တို့တွင်ဥစ္စာ၊ များလှ
စွာ၏၊ သမုဒ္ဒရာရေ၊ စီးတွေတွေကို၊ မစေမိခင်၊ ဆိုပါချင်လည်း၊
မဝင်နားမှာ၊ မိုက်လှစွာငြား၊ ထိုသည့်သားမူ၊ ယူ၍ရွှေစင်၊

သွားမည်ပြင်သော်၊ မိခင်ရှေ့ပါး၊ ဟန့်ဆီးတားလည်း၊ သွား
မည်နှင့်သာ၊ မိမာတာကို၊ ဘယ်ညာလက်စုံ၊ တွန်းလိုက်တုံသော်၊
မှောက်ခုံမွေးမိ၊ လဲလေဘိ၍၊ မချီဝေဒနာ၊ ရှိသောခါ၌၊ ထိုသား
မိုက်လည်း၊ စိုက်စိုက်ဘန်းသွား၊ သဘောသားနှင့်၊ ပေါင်းငြား
လေချင်၊ ပင်လယ်ခွင်သို့၊ လွင့်နှင်သောခါ၊ လှေနာဝါလည်း၊
ပြင်းစွာရေယာဉ်၊ လေနှင့်ယှဉ်သော်၊ ကစဉ်ကလျား၊ မျောလေ
သွား၍၊ ဦးဖျားဝမ်းလှိုင်း၊ နံကိုင်းပေါက်ကွဲ၊ ပင်လယ်ဝဲ၌၊ ဆင်းရဲ
အတိ၊ နှစ်လေဘိသော်၊ မှားဘိလည်းများ၊ သဘောသားတို့၊
ငါးလိပ်အစာ၊ ဖြစ်လေပါ၍။ ရေမှာသွေးဆင်း၊ လူခပင်းသည်....
ရှင်းရှင်းအကုန် စင်၏တည်း။

(၄၀) ရှင်းရှင်းစင်လေ၊ ယိုသူတွေတွင်၊ မအေမိခင်၊ တား
ပါချင်လည်း၊ မဝင်နားမှာ၊ မိုက်လှစွာငြား၊ ထိုသည့်သားမူ၊
ပျဉ်ပြားတချပ်၊ မှိတွဲလတ်၍၊ အရှေ့အနောက်၊ တောင်မြောက်
မသိ၊ မျောဘိ ရေဝယ်၊ တလယ်လယ်နှင့်၊ ကျွန်းငယ်၌မှာ၊
တင်လေပါ၍၊ ညစာမစား၊ တနေ့အားကို၊ ရှောင်ရှားခဲ့ထ၊
ကုသိုလ်မ၍၊ ဒေဝစံသီး၊ နတ်သွီးတို့၊ ခရီးဦးကို၊ ဆိုကြကြိုလျက်၊
ဗိမာန်ထက်၌၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၊ လေးယောက်နှင့်သာ၊ စံရ
ပါလျက်၊ ခုနစ်ရက်လျှင်၊ စေ့ချင်သောခါ၊ ဒေဝစံသီး၊ နတ်
သွီးတို့၊ ဤသို့သာယာ၊ ဆိုတုံပါ၏၊ လူ့ရွာကလျှင်၊ တို့ရပ်ခွင်သို့၊
ရောက်ချင်တို့ပေ၊ တို့သက်ဝေကို၊ နေ့ရှေ့မကြာ၊ ရက်လည်ကာမျှ၊
မောင်သာဤတွင်၊ နေစေချင်ဟု၊ သံရှင်မြမြ၊ ဆိုကုန်ကြသော်၊
နှမတို့ကား၊ ဘယ်သို့သွားဟု၊ စကားသာယာ၊ မေးသောခါလျှင်၊
တို့မှာရောပြု၊ ကောင်းမှုနှစ်ပါး၊ ကျင့်တရားကြောင့်၊ တို့ကားခုနစ်၊

ရက်၊ ဗိမာန်ထက်၌၊ နေလျက်ချမ်းသာ၊ စံရပါလျက်၊ ခုနစ်ရက်
လျှင်၊ ငရဲခွင်၌၊ ခြံပင်ခံရ၊ ဤခြင်းတကို၊ မောင်လှမှတ်ပါ။ ငရဲရွာ
သို့၊ သွားရှာရမည်၊ နားလျှင်လည်လော့၊ ဤသည်ထမင်း၊ ဤ
သည်ဟင်းနှင့်၊ မဆင်းမသက်၊ ဗိမာန်ထက်တွင်၊ နှစ်သက်ဝမ်း
သာ၊ စားတို့ပါ၍....မောင်သာနေနှင့် ရပ်ပါတော့။

(၄၁) အားရစိန်၌၊ ဆိုတုံပါလည်း၊ မနာတို့ဘဲ၊ မျက်
နှာ လွဲသော်၊ လေကွဲပျဉ်ပြား၊ စီးသွား လေမြောက်၊ တကျွန်း
ရောက်သည်၊ ရှစ်ယောက် နတ်သွီး၊ အပြီးပြီးနှင့်၊ ငြီးငြီးငွေ့ငွေ့၊
စံပျော် မွေ့လျက်၊ ခုနစ်ရက်ကြာ၊ ရှိပြီး စွာလျှင်၊ ပမာ ရှေး
လား၊ မှာကြား ထားလည်း၊ မျောသွားလေမြောက်၊ တကျပ်
မြောက်ဟု၊ ရောင်တောက် ညီးညီး၊ နတ်သွီး နှင့်၊ ဘုံသီး
ဗိမာန်၊ ပျော်စံလေရ၊ ထိုမှတပါး၊ မျောသွားတုံပြီး၊ နတ်သွီး
လည်း၊ ဖြင်ညီးရိပ်ရိပ်၊ သုံးကျပ်ကသာ၊ နှစ်ယောက်သာနှင့်၊
တူသာရွှင်စံ၊ စည်းစိမ်ခံမှ၊ ဟဖန်ရှေးလား၊ မျောသွားလေလျှင်၊
မွေးမိခင်အား၊ ဖယ်လိုက်ရှား၍၊ တွန်းငြားလည်းပြု၊ မကောင်းမှု
လျှင်၊ လည်ကိုငင်၍၊ ပါယ်ခွင်စုမည်၊ ယှဉ်သည်နှင့်သာ၊ စောင့်
ရှောက်ပါ၍၊ လေးဖြာဒွါရ၊ တံခါးမနှင့်၊ နဂရထိုသို့၊ အင်မချို
သည့်၊ မြို့ကြီးပမာ၊ ငရဲရွာသို့၊ ပက်ပါထင်ထင်၊ မြင်သည်နှင့်သာ၊
ချမ်းသာမရ၊ လူထိုမျှ၏၊ ဟစ်တအသံ၊ သောသောညံကို၊ ကြား
ပြန်လေလျှင်၊ လူ့ပြည်ထင်၏၊ ငါလျှင်မချွတ်၊ ဤပြည်မြတ်၌၊
အထွတ်အဖျား၊ မင်းတရားစစ်၊ ကေနံဖြစ်အံ့၊ မချွတ်လတ္တံ့ဟူ၊
တတ်၍ယူလျှင်၊ တံခါးတွင်၌၊ ခြံပင်နိစ္စ၊ ဆင်းရဲရသည်၊ ရှေးက
မိကို၊ မရှိမသေ၊ မှထေလေးစားပြုငြားခဲ့ထ၊ ဗာလယူရှုံး၊ လူသစ်

တုံးကို၊ သင်ဓုန်းစကြာ၊ ထိပ်မှတင်သည်၊ ချာချာလည်လျက်၊
 သွေးစက်စက်ဖြင့်၊ ထွက်သည်နှင့်သာ၊ ပွတ်ပုံစာသို့၊ ဗရဗ္ဗာဘက်၊
 စဉ်ထွက်အလား၊ လွှစာသွားနှင့်၊ မျက်ဝါးထင်ထင်၊ တွေ့လေ
 မြင်သည်၊ ခါးတွင်သံလွန်၊ မျောက်သဏ္ဌာန်သို့၊ လက်ပြန်ကော့
 ချည်၊ ဆောက်တည်မရ၊ မွေးမိဘတို့၊ မြင်ကြလောပင်၊ ငါ့ကြမ္မာ
 ဟု၊ ငိုရှာရငြား၊ ထိုသူအားကို၊ မျက်ဝါးထင်ထင်၊ တွေ့မြင်လေ
 သည်...လိုချင်တောင့်တလို၏တည်း။

၄၂) တောင့်တလိုချင်၊ အကောင်းထင်၍၊ ထိပ်တင်မြဲရွက်၊
 သင်ဓုန်းစက်ကို၊ နှစ်သက်ရှင်ပြီး၊ ရွှေကုံးပမာ၊ ခါးမှလည်း
 ထား၊ သံသွံပြားကို၊ ဝတ်စားထင်နိုး၊ နတ်ပုဆိုးသို့၊ မွေးမျိုး
 နံ့သာ၊ သွေးဖြာဖြာကို၊ မှတ်ရှာဘိချင်၊ မွေးမိခင်နှင့်၊ ဘခင်
 နှစ်ပါး၊ မြင်ပါလားဟု၊ ဟစ်ငြားပြင်းထန်၊ တင့်သံကို၊ ကြားပြန်
 လေလျှင်၊ သိချင်းသွင်သို့၊ မှတ်ထင်မိလေ၊ သို့ဖြစ်ထွေကြောင့်၊
 ချဉ်းလေအပါး၊ ထံသို့သွား၍၊ ထိပ်ဖျား၌တင်၊ အစ်ကိုဆင်သား၊
 ရွှေပန်းအားဟု၊ ငါကား ပန်ချင်၊ ကိုယ့်ခါးတွင်၌၊ ဆင်ယင်
 တင့်တယ်၊ ပုဆိုးနှယ်လည်း၊ ငါ့ဝယ်မရှိ၊ ဝတ်ချင်ဘိစွ၊ မွေးဘိ
 လှစွာ၊ ထိုနံ့သာကို၊ လိမ်းပါရစေ၊ သာလှပေသား၊ သိချင်းများ
 ကို၊ ငါ့အားသင်ပါ၊ တောင်းသောခါလျှင်၊ ငါ့မှမကောင်း၊
 မှုအပေါင်းကြောင့်၊ ထောင်းကြသောထက်၊ ငါ့ထိပ် ထက်၌၊
 ရွက်ရစကြာ၊ ငါ့ကြမ္မာသည်၊ ပန်းသာမဟုတ်၊ ချည်နှောင်တုပ်
 သား၊ ငါ၏ခါးတွင်၊ သံလွန်များပင်၊ ဝတ်ချင်လှနိုး၊ ပုဆိုး
 တန်းဆာ၊ မဟုတ်ပါတည့်၊ ဖြာဖြာသွေးရည်၊ ယိုကျသည်ကို၊
 နှင်းရည် သာလျှင်၊ မမှတ်ချင်နှင့်၊ ငါ့တွင် ငိုသံ၊ တည်ညံ့နှင့်၊

မခံမသာ၊ ရှည်လင့်စွာကို၊ သိချင်းဆိုသို့၊ အစ်ကိုနားတွင်၊ မထင်
 နှင့်ကား၊ ဆိုလေငြားလည်း၊ ယောက်ျားချင်းကို၊ လို၏ဆိုက၊
 မှကြသည်ချည်း၊ လူစဉ်းလည်းဟု၊ ဆိုလေပြုသော်၊ ယခုဤသူ၊
 ငါ့အတူလျှင်၊ လူ့ပြည်တွင်၌၊ မိခင်တို့ကို၊ မရှိမသေ၊ မထေ
 လေးစား၊ ပြုသည်ငြားက၊ ငါ့အားကြမ္မာ၊ ယခုခါလည်း၊ ကုန်ပါ
 တော့သည်၊ ဟုတ်လမည်ဟု၊ အကြံပြု၍၊ ယူဟုစကြာ၊ ပစ်လိုက်
 ပါက၊ ထိပ်ချာဝ၌၊ ထွင်း၍စိုက်သို့၊ တုန်ရိုက်ဖိနှိပ်၍၊ ကိုယ်လုံးစိမ့်၍၊
 ငြိမ့်လသောခါ၊ ခါးမှာသံပြား၊ လက်ကား နောက်ပြန်၊ ချည်
 ပြန်ကုန်သိ၊ သွေးတိများစွာ၊ ဗရဗ္ဗာလည်း၊ ပွတ်စာအလား၊
 စဉ်ထွက်သွား၍၊ ခံငြားမသာ၊ ကိုယ့်စကြာကို၊ ယူပါတော့ဆို၊
 ဝိုလည်းဝိုလျက်၊ သံမှိုနှက်သို့၊ ပြေးထွက်မသာ၊ တချာချာသည်...
 ထိပ်မှာတည့်တည့် တည်၏တည်း။

(၄၃) ထိုသို့ထိပ်ချာ၊ လည်သည် သာနှင့်၊ ပြင်းစွာနှိပ်စက်၊
 ဆင်းရဲနက်သည်၊ သို့သက်တာရှည်၊ ခံရသည်ကို၊ နားလည်
 ကြပါ၊ ညီသိသာတို့၊ မတောဝိတ၊ မိနှင့်တတို့၊ ဒေါသမညစ်၊
 မပြစ်မှားရာ၊ မကျင့်ရှာနှင့်၊ ကျင့်ရာချေက၊ တွင်းဆုံးကျသို့၊ ခံရ
 အမှန်၊ စကြာပန်ကို၊ ပုံစံယူပါ၊ သူစကြာကို၊ ငါ့စကြာပြု၊ ယခု
 တိုင်အောင်၊ ဥဒါန်းဆောင်၍၊ လူ့ဘောင်တလွှား၊ ဆိုသည်
 ကြား၏၊ မှတ်သားကြပါ၊ ကျမ်းဂန်လာကို၊ သိသာရုံမျှ၊ ရုံးလိုက်
 ပြသား၊ ငါ့စကားကို၊ ဟုတ်ငြားမထင်၊ မမှတ်ချင်နှင့်၊ မိခင်နှင့်တ၊
 သိပ္ပဆရာ၊ မှန်စွာဖြစ်စေ၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ ဟုတ်ပေစွတည့်၊ ဇိန
 စိန္တေ၊ ဘုန်းဝေသာသနာ၊ ကွယ်သောခါလည်း၊ ဘယ်မှာဘုရား၊
 ဘယ်ကားသင်္ဃာ၊ ရတနာဟု၊ မသိပါကြ၊ မိနှင့်တကို၊ တုပ်ကွ

ရိက္ခါး၊ ရှိခိုးဝန္တနာ၊ လုပ်ကျွေးပါသား၊ သူတို့အားလျှင်၊ နတ်ပြည်
 ခွင်သို့၊ ရောက်ချင်လေထ၊ စံလေရဟု၊ လူ့ဘဘုရား၊ ဟောထား
 ခဲ့၍၊ ဘုရားသာသနာ၊ ယခုမှာကား၊ သုံးပါးသရဏာ၊ ကိုးကွယ်
 ပါဟု၊ သည်မှာဘုရား၊ သည်တရားပင်၊ သည်ကားသဃံ၊
 သည်မှာမိဘ၊ ဂုဏ်ကိုပြ၍၊ သည်ကဆရာ၊ သိတို့ပါလျက်၊ နှစ်
 သက် ကြည်စွာ၊ မသဒ္ဓါတည့်၊ ရတနာသုံးဦး၊ မဖူးမသွား၊ တရား
 မနာ၊ လှူဒါမပေး၊ မလုပ်ကျွေးကြ၊ မိန့်တကို၊ ညွတ်ခ ကော်
 ရော်၊ မပူဇော်ဘဲ၊ ရှောင်လွှဲတုံငြား၊ သားတို့များလည်း၊ မီးဝါး
 ပူထဲ၊ လွတ်မည်ခဲ၏၊ ဆင်းရဲကြီးစွာ၊ ရှိသောခါမှ၊ မွေးမယ်တ၍၊
 မြင်ကြလာပါ၊ ငါ့ကြမ္မာဟု၊ ပူဆာဒုက္ခ၊ စိုးရိမ်တလျက်၊ ဘယ်
 နှစ်ရက်မှ...ထွက်မည်အလွန်ခဲ၏တည်း။

~~~~~

၉ - ဆရာကို ပြစ်မှား၍ အပြစ် ရောက်သည်ကို ပြဆိုရာ

(၄၄) ဤဆိုဖြစ်၍၊ ချစ်လည်းချစ်စွာ၊ ညီသိသာ...ကို၊ သာ
 လည်း သာချို၊ လက်ခံဆို၍၊ ချိုလည်းချိုမြက်၊ လေးလေး နက်
 သား၊ ခက်လည်းခက်စွာ၊ ဥပမာဖြင့်၊ နာလည်း နာဘွယ်၊ ထုံး
 နည်း သွယ်၍၊ မကျယ်မကျဉ်း၊ စိုးတစဉ်းမျှ၊ ဆိုလိုက်ပြသား၊
 ငါ့စကားကို၊ မှတ်သားကုန်ပါ၊ ညီသိသာတို့၊ ဆရာမိဘ၊ တ
 န-သွန်သင်၊ ကျေးဇူးတင်သား၊ သူတို့များကို၊ ပြစ်မှားရှာ၍၊
 သေပါလေဘူး၊ ပုံတထူးကား၊ မြစ်နားပါလျှောက်၊ ကကွက်
 ပေါက်၌၊ မြှောက်၍ ကစား၊ ဥချိုင်းအားကို၊ ယောက်ျား
 တယောက်၊ မြင်လေမြှောက်လျှင်၊ တုမြင်တတ်ရ၊ ဖြစ်ပေစွဟု၊

စ၍လည်းသင်၊ မိုးကောင်းကင်သို့၊ မြောက်တင် လိုက်သား၊
 သစ်ချွန်များကို၊ မြေအားမကျ၊ ခံတွင်းဟ၍၊ လျှာမျှမထိ၊ ကိုက်
 နိုင်ဘိမှ၊ အုတ်ခဲစသည်၊ လှံမ လှံသေး၊ ထက်စွာသွေးသား၊ သန်
 လျက် သွားကို၊ ကိုက်ထားတို့နိုင်၊ ပြိုင်သူမရှိ၊ တတ်ခေါင်ထိလျှင်၊
 ရှာသို့ဝင်၍၊ များဖြင်လာဘ်သပ်၊ အထပ်ထပ်နှင့်၊ အရပ်ရပ်သိ၊
 တတ်မြောက်ဘိ၍၊ မင်းကြီး ရင်ပြင်၊ ပွဲသဘင်သို့၊ ဝင်၍ပြလျှင်၊
 မင်းကြီးမြင်သော်၊ ရှင်ရှင်ပပ၊ အားပါးရ၍၊ ဆုချကြေးငွေ၊
 အထွေထွေနှင့်၊ နေ့ရှေ့ရက်ကြာ၊ ရှိပြီးစွာလျှင်၊ လုလင်ဘယ်မှာ၊
 ဘယ်ဆရာတွင်၊ သင်ပါသနည်း၊ ဖြည်းဖြည်းသံမြဲ၊ မေးလေက
 လျှင်၊ ကျွန်ုပ်တွင်၌၊ သွန်သင်ဆရာ၊ မရှိပါဟု၊ ရှိကြာလက်စုံ၊
 လျှောက်ပြီးတုံမှ၊ ကမြဲ ကသော်၊ လှံမခံတွင်း၊ အာကိုချဉ်း၍...
 စင်းစင်း သေလေတုံ၏တည်း။

ရှေးရှေးသော ကံပါရမီ၊ တူညီသည့်ဘဝ၌၊ ပေါင်းဘက်
 ရပေသော မိတ်ဆွေ၊ စေ့စေ့ရေလျှင်၊ မြဲကြွေနှိစွ၊ ရှိရသည်လည်း
 တကြောင်း၊ ရှေးဝတ်ဟောင်း ကံဆုံ၍၊ မတွေ့ကြိုသော် အလွဲ၊
 ဖြစ်မြဲဓမ္မတာ၊ တရားကို ရှာပါလျှင် “အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရာ၊
 ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မနော” ကျော်စောက်တ္တိ၊ နှံသိအကြောင်းကြောင်း
 တို့ကို၊ အောက်မေ့၍လည်း နေရာ၊ တူကွမကွာ၊ ရွှေဟင်္သာ
 မောင်နှံ၊ ကဲ့သဏ္ဌာန်သို့၊ ပျော်စံသည်ထုံး၊ နှလုံး သွင်းပိုက်၍၊
 စိတ်ကြိုက် လိုရာ၊ ပညာကို တွေးတော၊ ရွှေသဘော ကေနိ၊
 ကောင်းရာကို ကြံကြသော၊ မောင်နှံစုံ ရွှေဥဒေါင်း၊ ဘုရား
 လောင်း ဇာတ်ပုံ၊ အကုန်သောစကား၊ ရွှေသို့သွားလျှင်၊ မခြား
 မဝေး၊ ပညာနှင့် တွေးပါရော၊ အဆွေးအကောင်း၊ မြော်မြင်လို့

ပေါင်းရမည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟောင်း သုခမိန့်၊ အကြိမ်ကြိမ် အကြောင်း
တည်း။

ပုတ္တောဝါဒ ဆုံးမစာ ဤတွင်ပြီး၏။

× × × × ×

လောကသာရဆုံးမစာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(၁) ကြာပိန့်အူမြတ်၊ အများမှတ်စိန့်၊ ဟိတတ္ထိက၊ သြဝါဒ
ဖြင့်၊ ဆုံးမပေးထွေ၊ နားဝင်စေလေ့၊ နေသို့ထင်ရှား၊ ဘုရား
တရားသဃ်၊ ရတနာထွက်ထား၊ မြတ်သုံးပါးကို၊ ဦးဖျားထိပ်
ထက်၊ အမြဲရွက်၍....စုံမက်သဒ္ဓါ ကြည်စေမင်း။

(၂) အသက်ရှည်စွာ၊ အနာမဲ့ကြောင်း၊ ကောင်းလှစေချင်၊
ပဲ့ပြင်နိစ္စ၊ ကွပ်ဆုံးမသား၊ မိဘဆရာ၊ စကားနာ၍၊ ကျမ်းဃာ
သိမြင်၊ တတ်အောင် သင်လေ့၊ ပေါ်လွင်မပြု၊ ကောင်းရာ တု
လျက်၊ ကောင်းမှုမြတ်နိုး၊ ကောင်းအောင်ကြိုး၍....ကောင်းကျိုး
ကိုယ်၌ တည်စေမင်း။

(၃) အူကြီးမိဘ၊ ဆရာစသား၊ စိုးရသခင်၊ ကျေးဇူးရှင်တို့၊
ပြစ်တင်မောင်းမဲ၊ ရိုက်ပုတ်ဆဲလည်း၊ ဝမ်းထဲယုံ့ယုံ့၊ ယုန်လျှင်
ကျုံ့သို့၊ ဆိုတုံ့မဝံ့၊ စောင်းမာန် ညံ့၍၊ ကြောက်ရွံ့ရိသေ၊ သည်းခံ
ထွေဖြင့်....ကောင်းနေနှလုံး ယှဉ်စေမင်း။

(၄) ဆန္ဒဒေါသ၊ ဘယာမောဟ၊ အပါယ်ကျသား၊ ဓမ္မလေး
မည်၊ ဂတိတည်လျက်၊ နတ်ပြည်လူ့ရွာ၊ ချမ်းသာ ကောင်းမွန်၊
စံစုန်ဆန်၍၊ နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း၊ ကျင့်ကောင်းသီလ၊ လှူဒါန
နှင့်၊ ပုညလယ်မြေ၊ စိုက်ကြဲထွေဖြင့်....ပျိုးခြေအပင် စည်းစေမင်း။

(၅) ကိုယ်နှုတ်နှလုံး၊ စောင့်သုံးမြဲစွာ၊ သတ္တဝါကို၊ မေတ္တာသက်ပေ၊ လှူဘို့ဝေ၍၊ စိတ်စေကြည်သန်၊ သဘောမှန်သား၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၊ ချမ်းသာစီးပွား၊ နှစ်ပါးမြင်တတ်၊ သူတော်မြတ်ကို၊ မပြတ်ချစ်ခင်၊ မိတ်ကျွမ်းဝင်၍...မြဲပင်စင်းလျင်း ပေါင်းယှဉ်မင်း။

(၆) ပညာမျက်စိ၊ မြင်မရှိ၍၊ မသိတရား၊ အယူမှားလျက်၊ စီးပွားမမြော်၊ ကျိုးမပေါ်သား၊ သူတော်မဟုတ်၊ ယုတ်သည့်စရိုက်၊ လူသူမိုက်ကို၊ မကြိုက်မချစ်၊ ရန်သူစစ်သို့၊ မနှစ်သက်ဘဲ၊ ဝေးစွာရှဲ၍...အမြဲခွါရှင်း ဖဲကြဉ်မင်း။

(၇) ပါဏာတိပါတ်၊ မသတ်သူသက်၊ ခိုးဝှက်မမှု၊ မယူသေစာ၊ အိမ်ရာမမှား၊ မုသားမဆို၊ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ၊ စောင့်သိလန့်၊ ဒါနလှူဝတ်၊ ရက်မချွတ်လျှင်၊ မပြတ်ဆောက်တည်၊ ဆုကြီးရည်၍၊ မကြည်ခိုက်ရန်၊ သူကျူးလွန်လည်း...စောင်မာန်မပြင်းယဉ်စေမင်း။

(၈) မိခင်ဘခင်၊ ကျေးဇူးရှင်ကို၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုး၊ ဂူ ပုထိုးသို့၊ ရှိခိုးဦးတင်၊ ကြည်လင်မြတ်လေး၊ သိမ်းမြန်းမွေး၍၊ လုပ်ကျွေးခယ၊ ရိတုပ်ကွလျက်၊ ကြီးထသက်အို၊ မျိုးဆွေကိုလည်း၊ ကြည်ညိုညွတ်တိမ်း၊ ပိုက်ထုပ်သိမ်း၍...ခပ်သိမ်းမယွင်းငြိမ်းစေမင်း။

(၉) စတုဒိသာ၊ သေးမျက်နှာမှ၊ ရောက်လာ အများ၊ ပုဏ္ဏားရဟန်း၊ ဆွမ်းပန်း ချိုတဲ့၊ ရိက္ခာမဲ့ကို၊ သယ်ခဲ့ ဥစ္စာ၊ အိမ်လှောင်ခါ၌၊ လွယ်ကာထားယူ၊ ထိုသသူတို့၊ လိုတူမှတ်သား၊ သနားမြတ်လေး၊ ဝတ်စားပေး၍...ကျွေးမွေးထံရင်း ငြိမ်းစေမင်း။

(၁၀) အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ သုံးပါးလက္ခဏာ၊ မချာ
အောက်မေ့၊ တစေ့စေ့လျှင်၊ အလေ့အထ၊ ကွပ်ဆုံးမ၍၊ ပဉ္စခန္ဓာ၊
ငါးဖြာနာမ်ရပ်၊ ဖြစ်ချုပ်ကြိမ်ဖန်၊ စက်အဟန်သို့၊ ဖန်တလဲလဲ၊
ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ ဝမ်းထဲ သံဝေ၊ ထိတ်လန့် ထွေဖြင့် .... ရိသေ
သည်းတွင်း ကျိန်းစေမင်း။

(၁၁) လောဘ ဒေါသ၊ မောဟသူပျက်၊ နေ့တိုင်းဖျက်၍၊
အမျက်လည်းလွန်၊ ဟဖျင်သန်လျှင်၊ ပြေးလွန်ဖင်ဖင်၊ အာရုံ
မြင်က၊ ခင်ခင်မွတ်မွတ်၊ လိုက်လံတတ်သား၊ ထူးပွတ်မဆိုင်း၊ စိတ်
ဆင်ရိုင်းကို၊ ထုံးပိုင်းမချာ၊ ယဉ်စိမ့်ငှါလျှင်... ပညာထိန်း၍ မှိန်း
စေမင်း။

(၁၂) လယ်လုပ် ကုန်သွယ်၊ ရောင်းဝယ်ခြံချ၊ တွက်ဆ
စိတ်ပြား၊ အပါးပါးလျှင်၊ အပွားအရင်း၊ လတွင်းတက်တိုး၊
ထမ်းပိုးနှစ်လည်၊ ချသည်မပြတ်၊ အိမ်ထောင်ဝတ်ဖြင့်၊ အမှတ်
မြဲမြဲ၊ လုပ်ကြံကြိုးစား၊ ကျွဲနွားဆိတ်ဝက်၊ ဝမ်းဘဲငှက်နှင့်၊ ကြက်က
မကြွင်း၊ သိမ်းမွေးပြင်းလျက်၊ များခြင်းစုံစီ၊ တန္တိပယ်ရှောင်း၊
ထပ်ကာ လောင်းလျက်၊ ဝဲပြောင်း စပါး၊ ကျီပြည့် ထား၍၊
ခွက်ပြားရွှေငွေ၊ ဆည်းပူး ထွေဖြင့်... မျိုးဆွေမှီတင်း၊ ကြွယ်စေ
မင်း။

(၁၃) ထုံးတီး နည်းနာ၊ အဖြာဖြာ၌၊ ပညာရှာမှီး၊ မကြီး
သက်ရှယ်၊ အငယ်သောက၊ ကြိုးလုံ့လလျက်၊ တုပ်ကွပ်ဆစ်၊
ဆရာစစ်၌၊ ကြောက်ချစ်ရိသေ၊ လုပ်ကျွေးထွေဖြင့်၊ စာပေတတ်
ကြောင်း၊ တခုချောင်းချောင်းလျှင်၊ ခြိမ်းမောင်းသည်းခံ၊ ဆရာ
ထံ၌၊ သင်အံကျက်လေ့၊ တနေ့တပါး၊ မှတ်သားလေလေ၊ ဝမ်း

ထဲ ခွေ၍၊ အထွေအထူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို....ဆည်းပူး သန့်ရှင်း ကျယ်စေမင်း။

(၁၄) ဘေးအိုး စဉ်ဆက်၊ မပျက်သုံးစွဲ၊ ကျင့်မြဲလုံ့လ၊ စာရိတ္တဖြင့်၊ မိဘ အလိုက်၊ စရိုက် ကျင့်ရိုး၊ အမျိုးနွယ်လျှင်၊ စောင့်စည်း ကြည့်၍၊ အယှဉ် အပေါင်း၊ ခင်ပွန်း ကောင်းနှင့်၊ သူဟောင်းသက်ကြီး၊ ထုံးနည်း တီးကို၊ မငြီးမငွေ့၊ မှတ်ကျက် လေ့လျက်၊ ခြောက်သွေ့ စကား၊ စပ်ကြားသူပျက်၊ ကုန်းတိုက် ဖျက်လည်း....ရက်ရက်မယုံ လွယ်နှင့်မင်း။

(၁၅) သူတော်တကာ၊ တတ်စရာသား၊ အဋ္ဌာရသ၊ သိပ္ပ အပြား၊ အတတ်များကို၊ မှတ်သားသတိ၊ ပညာရှိတို့၊ တတ်သိ အပ်စွဲ၊ ထိုသိပ္ပကို၊ နှံ့မျှလုံခြုံ၊ တေတ်တုံလည်း၊ တစုံတခု၊ တတ် အောင်ပြု၍၊ လူမှုအိမ်ထောင်၊ စီးပွားဆောင်လေ့၊ ညဉ့်မှောင် မသိ၊ ကြက်မျက်စိသို့၊ မိမိကိုယ်သို့၊ အတတ်ချိုက၊ သူတို့ပြစ်တင်၊ ဆင်းရဲမြင်အံ့၊ ထင်ထင်မျက်မြော်၊ မကော်ရော်သည်....အိုသော် သူမရယ်စေနှင့်မင်း။

၁၆ ဃရာဝါသ၊ ကိစ္စမြားမြောင်၊ လူတို့ဘောင်၌၊ အိမ် ထောင် သက်မွေး၊ ခြန့်ယ်မြေးသား၊ လူရေးကျယ်စွာ၊ အဖြာဖြာ ကို၊ လိမ်မာအတတ်၊ ချားရဟတ်သို့၊ လှည့်ပတ်ပြီးမှ၊ ကြံတွက်ဆ လျက်၊ လုံ့လပင်စည်၊ အရင်းဘည်က၊ ခက်ရှည်ပညာ၊ ချမ်းသာ အသီး၊ ကြီးစရွေရွေ၊ အဓလေ့ဖြင့်၊ မမေ့မကျန်၊ လူမှုပွန်လျက်၊ စောင်မာန် မဲ့ဆုံး၊ တော်ဖြောင့်သုံး၍....နှလုံးသန့်စင် ကြယ်စေ မင်း။

(၁၇) လေးကျွန်းထိပ်ခေါင်၊ မြင့်မိုရ်တောင်နှင့်၊ ချိန်ဆောင်
နှိုင်းလည်း၊ အတိုင်း မသိ၊ ကျေးဇူး ရှိသည်၊ အမိကားတိုက်၊
သိုက်ကား မယား၊ သားကား နွယ်ဆက်၊ ခက်လက် မျိုးဆွေ၊
ကျွန်ခြွေရှေ့နှင့်၊ အုပ်ထွေမကွဲ၊ လူခဝဲအား၊ ဆင်းရဲဖျောက်ပယ်၊
ချမ်းသာကယ်၍၊ လူဝယ် လူကောင်း၊ ဖြစ်တော် ရှောင်းဟု၊
လူပေါင်းပြောပ၊ ချီးမွမ်းရလျက်၊ ကြောင့်ကြဘေးဘျမ်း၊ ဖျောက်
နိုင်စွမ်းသား၊ စိတ်ဝမ်းဖြောင့်တန်း၊ ဆွေခင်ပွန်းကို... ချစ်ပန်းနဲ့
မပြယ် စေနှင့်မင်း။

(၁၈) စေ့မြေ့ သိပ်သည်း၊ ရွှေရွှေဆည်းလော့၊ စရည်း
အိုးခွက်၊ ကြီးစွာလျက်လျှင်၊ တံစက်ကျများ၊ ပြည့်သောလားသို့၊
ပျား၏နည်းထုံး၊ မှတ်ကျင့်သုံး၍၊ ခြပုန်းတောင်ရှိ၊ ဖိုသည့်ခြင်းရာ၊
လူလိမ်မာတို့၊ ဥစ္စာဆည်းထွေ၊ တတ်လှစေလော့၊ ကြွက်သေ
တခု၊ အရင်းပြု၍၊ ကြွယ်မှုတတ်ဆုံး၊ သေဌေးထုံးကို၊ နှလုံးမူလျက်၊
ကြံစည်နက်ကို... သူထက်ကံကယ်-ကြွယ်စေမင်း။

(၁၉) လုံ့လ ပညာ၊ လိမ်မာ တတ်တုံ၊ ဆင်စွယ် စုံသို့၊
ကိုယ်ယုံ မြဲမြံ၊ ကောင်းအောင် သံသား၊ လုပ်ကြံ သေသပ်၊
ယောက်ျား မြတ်တို့၊ မှတ်သည် အတိုင်း၊ ပြည့်လှိုင်း ချမ်းသာ၊
စီးပွားရှာအံ့၊ ပညာချိုတဲ့၊ လုံ့လမဲ့ဟု၊ ကဲ့ရဲ့သပြိုဟ်၊ သူများ
ဆိုလည်း၊ ကိုယ်ကို မချစ်၊ အကျင့် ညစ်သား၊ အပြစ်ဘွဲ့ရှိ၊ လူ
သွမ်း တို့ကား၊ မည်သို့သော်၊ ပျင်းရိရိလျှင်၊ ရှိသည် ကိုယ်ဘို့၊
ကုသိုလ်ရှိက၊ ငါ့ဘို့နေရာ၊ စီးပွားလာအံ့၊ ကြမ္မာကိုချည်း၊
မှတ်ထင်ရည်း၍၊ ကျင့်နည်းညံ့ဆုံး၊ သူပျက်ထုံးကို .... နှလုံးမငြိ
တွယ်စေနှင့်မင်း။

(၂၀) ကျောင်းတော်ခရီး၊ လမ်းမကြီး၌၊ ပင်ထီးပညောင်၊
မြစ်တထောင်နှင့်၊ မြားမြောင် ခက်လက်၊ ရွက်လည်း စိပ်စိပ်၊
စေ့စေ့သိပ်လျက်၊ ရိပ်လည်းမြိုင်မြိုင်၊ လေမနိုင်လျှင်၊ ပင်ခိုင် သီး
မှည့်၊ အပြည့်ကျေးဌာန်၊ စားလျက်သောင်းသဲ၊ ခိုဝဲလှူငိုလ်၊ ရိပ်ခို
အများ၊ ခရီးသွားတို့၊ နေနားပျော်ရွှင်၊ ထိုသစ်ပင်ကား၊ ဝင်
လာသသူ၊ ခပ်သိမ်းလူကို၊ ဆာပူငြိမ်းအောင်၊ စီးပွားဆောင်သို့၊
လူ့ဘောင် ကောင်းကြွယ်၊ လူကံကယ်လည်း၊ ထို နှယ်လည်း
ကောင်း၊ ဖြစ်တုံရှောင်း၍၊ မျိုးပေါင်းဆွေဝါး၊ လူအများကို၊
သနားကြင်နာ၊ စီးပွားရှာ၍၊ မေတ္တာမကင်း၊ မစမြင်းဖြင့်...ထံရင်း
မှီကိုး ကွယ်စေမင်း။

(၂၁) ပျူပျူငါငါ၊ လူတကာကို၊ သာသာချိုချို၊ ချစ်ဘွယ်
ဆို၍၊ စိုစို ပြည်ပြည်၊ ကျင့်မှုနည်ဖြင့်၊ လည်လည် ပတ်ပတ်၊
လောကဝတ်၌၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ အပြားပြားလျှင်၊ မူများ
ခပ်သိမ်း၊ ဆောင်တိုင်း ငြိမ်းလျက်၊ သူစိမ်းသူကျက်၊ ပေါင်း
ဘက်သရွေ့၊ မိဘတွေ့သို့၊ မွေ့မွေ့လျော်လျော်၊ ပျော်ပျော် ပါး
ပါး၊ နှုတ်ချိုပျားနှင့်၊ ဝတ်စားထောက်ပံ့၊ ဖြန့်ဖြူးနှံ့လျက်၊ အလွန်
ကျွန်ကျေး၊ ဆွေသားမြေးကို...ကျွေးမွေးမညှိုးငယ်စေနှင့်မင်း။

(၂၂) လောကသဘာရ၊ ကျမ်းအစ၌၊ ဆုံးမစကား၊ မျိုးလေး
ပါးတို့၊ မှတ်သားစိမ့်ငါ၊ ပျိုလက်ာဖြင့်၊ နည်းနာထွေပြား၊ ထုံး
ပေါင်းကြားသည်...တခြားပထမပိုင်းတည်း။

*****

(၂၃) ပြည်သူ့ထွတ်ဦး၊ ဘုန်းရောင်မြူးသည်၊ ရန်ငှား လူ
ဘောင်၊ ထွတ်ခေါင်ရာဇာ၊ ဆုံးမနာလော့၊ ကမ္ဘာအစ၊ မဟာ
သမ္မတ၊ ခတ္တိယတို့၊ နေကြကျင့်ရိုး၊ ကောင်းကျိုးအလှူ၊ စွန့်ကြဲ

မူလည်း၊ စိတ်ယူဖြောင့်စင်း၊ နူးညံ့ခြင်းနှင့်၊ သိတင်းစောင့်စည်း၊
မျက်နှာညှိုးသည်းခံ၊ မြိုးခြံသမှု၊ မပြုညှဉ်းဆဲ၊ ဆင်းရဲမရှာ၊ မေတ္တာ
သက်ဖြန့်၊ လူအဝှန်းအား၊ မဆန့်ကျင်စေ၊ ဤသို့ရေသား၊ ဆယ်
ထွေ စောင့်ကြပ်၊ တရားကွပ်၍၊ လက်ယပ်ခေါ်ပြု၊ သင်္ဂြိုဟ်
မူလည်း၊ လေးခုအစေ့၊ ပြကတေ့ဖြင့်....ကျင့်လေ့မကြွင်း ကျန်
စေမင်း။

(၂၄) ပြည်ကြီးသနင်း၊ မင်းတို့သော်ကား၊ သူတပါးထက်၊
ဆယ်ဆတက်၍၊ အိပ်စက်နည်းပါး၊ လူအများကို၊ စီးပွား ချမ်း
သာ၊ နေ့တိုင်းရှာလေ့၊ အခါခပ်သိမ်း၊ မုဒိုမ်းခိုးသူ၊ မပြုစေရ၊
ဆုံးမကွပ်ညှပ်၊ ပညတ်မလွန်၊ ရှေးမင်းမွန်တို့၊ ညွှန်ခဲ့သောတိုင်း၊
ကျင့်သမိုင်းဖြင့်၊ နှုန်းနှိုင်းမယွင်း၊ တမျဉ်းခင်းသို့၊ ကျင့်ခြင်းမချွတ်၊
တည့်မတ်မတ်လျှင်၊ လူနတ်ချစ်ဘွယ်၊ ကျေးဇူးကြွယ်၍....ကျင့်
နယ် လမ်းရိုးမွန်စေမင်း။

(၂၅) မမေ့မလျော့၊ မပေါ့လုပ်ကြံ၊ ကျွန်ကိုယ်ရံလည်း၊
မြဲမြဲစောင့်ရှောက်၊ ထက်အောက် တွင်းပြင်၊ မွမ်းဖြင် အပြည့်၊
အိပ်ဖန်ထည့်လျက်၊ အကြည့်အရှု၊ အမှုမသင့်၊ အကျင့်မကောင်း၊
အဟောင်းအသစ်၊ ထွက်ဝင်စစ်၍၊ ကျွန်ချစ်ကျွန်ယုံ၊ ထမ်းတုံ
မှုများ၊ ရေးခြားမြော်မြင်၊ တိုင်ပင်ကြံသီး၊ အမတ်ကြီးကို၊ အနီး
ထံပါး၊ သက်စောင့်ထား၍၊ ယုံမှားမဲ့လျှင်း၊ နှလုံးသွင်းလျက်....
ချစ်ခြင်းသူထက် လွန်စေမင်း။

(၂၆) ပြည်ထဲအရေး၊ ပေါက်နှင့်ကျေးသို့၊ ကြံတွေး လှည့်
ကာ၊ မသိသာတည့်၊ အရာမြင်မြင်၊ မဖြစ်ခင်က၊ တိုင်ပင်မပြတ်၊
ကျွန်မှူးမတ်နှင့်၊ ကြန်တတ်ဟူးရား၊ ပညာများသား၊ ပုဏ္ဏားရဟန်း၊

ရွှေကွင်းဝန်း၍၊ ကိန်းခန်းဒဿ၊ အခါမေးမှု၊ ကောင်း၏ဟူလည်း၊
ကျင့်မှုမမေ့၊ အခလေ့ဖြင့်၊ အရွှေအနောက်၊ တောင်မြောက် ရေ
ကြည်း၊ စိစဉ်သည်းလျက်၊ စောင့်စည်းရံတား၊ ကင်းထောက်
ထား၍....မြေခြားသူ မလွန်စေနှင့်မင်း။

(၂၇) ဣ.ပြည်ဣ.ရွာ၊ သူရပ်မှာ၌၊ ခြင်းရာ သိကြောင်း၊
ညက်ကောင်းရေးငင်၊ တိုင်ပင်ကြံထွေ၊ သူလျှိုစေ၍၊ မနေစုံစမ်း၊
ကြုံးပမ်းလုပ်ဆောင်၊ အားအန် ထောင်လျက်၊ နောက်နောင်
မြေးသား၊ စီးပွားစဉ်ရှည်၊ တည်စိမ့်သောကြောင်း၊ နှုတ်ကောင်း
ခွန်းသား၊ လက်ဆောင်စာနှင့်၊ စေပါစင်းလျင်း၊ ထိုထိုမင်းကို၊
ချစ်တင်း မေးမြန်း၊ ဆွေခင် ပွန်းဟု၊ မိတ်မှန်း ကိုယ်ကို၊ တံတစ်
ဆို၍...ချစ်လိုစကား မှန်စေမင်း။

(၂၈) ဟိုပြည် ဟိုရွာ၊ တိုရပ်မှာ၌၊ ဇာတာအလို၊ ဂြိုဟ်
လည်း မကောင်း၊ ထပ်လောင်းတိတ်ထုံ၊ ပျံတုံကျေးဌက်၊ နှုတ်
ထွက် ဖနည်း၊ နှောင့်ယှက်သည်းမှု၊ စောင့်စည်းရံတား၊ မန္တရား
နှင့်၊ သမားကျယ်ကာ၊ လွတ်စိမ့်ငှါဖြင့်၊ ဂြိုဟ်စာပို့ပေး၊ သန္ဓေ
ပူဇော်၊ သင်္ကြန်ခေါ်၍၊ သုံးဘော် မြတ်စွာ၊ ရတနာကို၊ မကွာ
ကပ်ဆည်း၊ ကောင်းမှု ဆည်းတည့်၊ ဖြစ်ပည်း ပြောထူ၊ စွန့်ကြဲ
လှ၍....ကြည်ဖြူစိတ်ထက်သန်စေမင်း။

(၂၉) ခပ်သိမ်းပြည်သူ၊ လူရဟန်းကို၊ သိမ်းမြန်း ပိုက်ထုပ်၊
ကြက်သားအုပ်သို့ မလှုပ်စေကြောင်း၊ လှည့်ဖြားယောင်းလျက်၊
ကျင့်ဟောင်းမလွန်၊ တုတ်ခွန်မပြင်း၊ သနားခြင်းဖြင့်၊ နှိမ့်နင်းကလူ၊
မပူစေရ၊ ကွပ်ဆုံးမလျက်၊ ထွန်းပပြောင်ပြောင်၊ မိုးထိပ်ခေါင်၌၊
အရောင်ချမ်းလွန်၊ လဗိမာန်လျှင်၊ ပူပန်မရှိ၊ ငြိမ်းလေ ဘိသို့၊

ကြယ်တိရံကာ၊ တင့်တယ်စွာသား၊ ပမာပုံသင့်၊ လနယ်ကျင့်၍၊
လင်းပွင့်တိုင်းကား၊ စည်ဝင်ပွားလျက်...လူများကောင်းချီး ထွန်း
စေမင်း။

(၃၀) လူတို့အထိပ်၊စိုးမိုးနှိပ်သား၊တံဆိပ်မှန်ကင်း၊ မင်းတို့
သည်ကား၊ ဘွေနည်စိစစ်၊ ရန်အပြစ်ကို၊ တူးပစ်နိုင်စေ၊ ရန်မြစ်
သေမှ၊ ရွာနေပြည်သူ၊ ခပ်သိမ်းလူတို့၊ မပူမဆာ၊ ငြိမ်းချမ်းသာ
အံ့၊ မလာနှစ်ဆစ်၊ မိုးကြိုးပစ်သို့၊ မနစ်လွှာနေ၊ ပျောက်ကြောင်း
ဖြေလေ့၊ ရန်ခမ္ဘမရှည်၊ မလှည့်ဝှံစောင်း၊ သူရဲကောင်းကို၊ များ
ကြောင်း ဆည်းပူး၊ ပေးကမ်း ကြူးလျက်၊ ကျေးဇူးအလိုက်၊ သိမ်း
မြန်းပိုက်၍၊ ချစ်ကြိုက် သနား၊ ရင်၌သားတို့... ပြည့်ဖြား မင်းရေး
ပွန်စေမင်း။

(၃၁) ကာမဒေဝ၊ စသည်အပြား၊ နတ်လေးပါးတွင်၊
တပါးမည်မှတ်၊ လောကနတ်ဟု၊ လူသွတ်ဦးစွန်း၊ ဘုန်းတော်
ထွန်းသား၊ လျှံဝန်းစိုးပိုက်၊ မင်းတို့လိုက်၍၊ ပြည်၌ ပြည်သူ၊
မင်းအတူလျှင်၊ ကျင့်မှုမလွဲ၊ သုံးစွဲလေ့လာ၊ ကျင့်ကုန်ရာသည်၊
ရာဇာပြဓာန်း၊ ကြွန်းမှန်ကင်း၊ အကြောင်းရင်းက၊ မင်းလျှင်
တယောက်၊ လှံမစောက်ဖြင့်၊ မကောက်မယွန်း၊ တော်ဖြောင့်
တန်းက၊ ထက်ဝန်းမိုလ်ပါ၊ လူတကာလည်း၊ ညီညာတော်မှန်၊
မင်းအဟန်သို့၊ ကောင်းမွန်ကျင့်မှု၊ နှလုံးပြုအံ့၊ ပြည်သူမျက်ပွင့်၊
ကောင်းအောင်ကျင့်လေ့၊ ပုံသင့်ကျမ်းလာ၊ ဥပမာကား၊ အရာ
အထောင်၊ နွားကုန်အောင်တွင်၊ ရွှေဆောင် နွားလား၊ ဖြောင့်
ဖြောင့် သွားသော်၊ နွားများ စဉ်ဆိုက်၊ ဖြောင့်ဖြောင့် လိုက်သို့၊
စရိုက်ကျင့်မှု၊ ခပ်သိမ်းလူလည်း၊ ထို့တူလည်းကောင်း၊ ဖြစ်ရာ
ရှောင်းသည်...မင်းကောင်းတော်ဖြောင့် မှန်စေမင်း။

(၃၂) “မာသုကုဏ္ဍိမဟာရာဇာ၊ မာသုကုဏ္ဍိ ရထေသဘ”
သမ္မုဒ္ဓလျှင်၊ ဆုံးမဟောထား၊ ဤတရားကို၊ မှတ်သားလည်းပြု၊
သည်းခံမှုဖြင့်၊ ပြည်သူခမည်း၊ မျက်တော်နည်းလော့၊ ဖြုတ်ခြည်း
အမျက်၊ ထွက်သည်မပြင်း၊ လူခပင်းကား၊ မင်းကိုကြောက်ရှောင်၊
လောင်ပူရဲရဲ၊ ရှားမီးခဲသို့၊ ဝမ်းထဲချွဲချွဲ၊ အမျက်မဲ့လည်း၊ တုန်လဲ
ရှုံ့ရှာ၊ ကြောက်ကုန်ရာရှင့်၊ ပြင်းစွာအမျက်၊ ထွက်တပြီးကား၊
ကြက်သီးထဝှန်၊ အူချာမွန်မျှ၊ အလွန်အကြူး၊ ကြောက်မိန်း
မူးလျက်၊ ဆူးဆူးရှားရှား၊ အမျက်အားကို၊ တရားဆွဲကိုင်၊ မချုပ်
နိုင်လည်း၊ စိတ်ခိုင်တည်တံ့၊ ဆင်ခြင်ငံ့၍၊ မဝံ့နှစ်ဆစ်၊ ကြိမ်တန်
စစ်၍၊ အပြစ်အလျောက်၊ သုံးကြိမ်မြောက်မှ၊ သေလောက်
လျော်တေး၊ မင်းဒဏ်ပေးလည်း....ကွပ်ရေး မမျှားစေနှင့်မင်း။

(၃၃) ခပ်သိမ်းပြည်သူ၊ လူတို့ထိပ်မိုး၊ ရေမြေစိုးသည်၊
ပြည့်ဖြိုးချမ်းသာ၊ ကျင့်ရာအများ၊ ခုနစ်ပါးလျှင်၊ စီးပွားစင်စစ်၊
ကောင်းသည်ဖြစ်၍၊ ရှင်ချစ်ဘုရား၊ မင်းတို့အားကို၊ ဟောထား
ခဲ့သည်၊ ခုနစ်မည်ကား၊ လူ့ပြည် စောင့်တတ်၊ နတ်ကိုမြတ်နိုး၊
အမျိုးဆွေနိုး၊ သက်ကြီးရိသေ၊ ပြည်နေရွာသူ၊ နိုင်ထက်မှုဖြင့်၊
မယူသားမြေး၊ မျှရေးတိုင်ပင်၊ ညီညွတ်အင်နှင့်၊ လာချင်ထက်ဝန်း၊
ရဟန်းပုဏ္ဏား၊ သိမ်းပကားဖြင့်၊ တရားမယွင်း၊ ဖြည့်တင်း မွေး
ကျေး၊ မလာသေးသော်၊ နီးဝေးရပ်သား၊ သူတို့အားကို၊ မသွား
စေအောင်၊ ကျေးဇူးဆောင်လျက်၊ ပြည်ထောင်အရေး၊ ရှေးက
ကွပ်သည်၊ ပညတ်မလွန်၊ လမ်းမှန်စိုက်စိုက်၊ ရာထပ်လိုက်လျက်၊
တိမ်တိုက်လှစ်ထွန်း၊ လအဝန်းသို့၊ လေးကျွန်းရိပ်မှောင်၊ ဘုန်း
အရောင်ဖြင့်၊ ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝါ၊ ငြိမ်းချမ်းသာ၍.... ပြည်ရွာ
တိုင်းကား ပွားစေမင်း။

(၃၄) သန္တာရင်းဖြိုး၊ ရှေးကောင်း ကျိုးကြောင့်၊ တန်းခိုး ထွန်းလျှံ၊ လူ့ထိပ်ဆံသား၊ ဘုန်းချ်ရန်နည်၊ မင်းတို့သည်ကား၊ အရှည်ရေးရာ၊ မြင်နိုင်စွာသား၊ လိမ္မာကပ်၊ ပညာရှိကို၊ ပီတိ ချစ်ပြင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဆိုခြင်းထွက်သံ၊ နားပါးခံလျက်၊ ထုံးစံ နည်းနာ၊ တိုင်ပင်ရာ၏၊ ဉာဏ်ဝါကွန့်မြူး၊ ဂုဏ်ဖြင့်ထူးသား၊ ကျေးဇူးရောင်ပြ၊ ပညာရှိနှင့်၊ ပြည်ကြီးသနင်း၊ ပြည့်ရှင်မင်းတို့၊ မကင်းစေရာ၊ ဥပမာကား၊ ရတနာမြတ်ဂူ၊ နန္ဒမူ၌၊ မဇ္ဈပန်းလား၊ ကျော်ထင်ရှားအံ့၊ နှစ်ပါးပေါင်းသက်၊ အကျိုးနက်အံ့၊ ထမ်းရှက် ဆောင်ပြု၊ ပြည်ထဲမှုကြောင့်၊ စေ့ငြိမ်းပြီး၊ ပညာကြီးကို၊ ထုံးတီး စုံရေး၊ ပုံစံမေး၍....ကျင့်ရေးလွန်ထူး ပြားစေမင်း။

(၃၅) ဆင်မြင်းရထား၊ ခြေသည်အားနှင့်၊ လေးပါး စစ် အင်၊ စစ်တုရင်လည်း၊ မွမ်းမြင်ပြီးထွေ၊ များလှစေလေ့၊ အနေ မကျ၊ ရန်စစ်သသော်၊ ဖြဲလိုက်လံ၊ စစ်ဦးနှံမှ၊ ရှုံလေရှုံရှုံ၊ နောက်မငဲ့တည့်၊ ဖိုရှုံညည်းတည်း၊ ကြောက်ရွံ့သည်း၍၊ သရည်း လေဘွယ်၊ ရန်စစ် သွယ်လိမ့်၊ မပြယ်လေသီး၊ စစ်မက်ကြီးမှု၊ ပွန်းတီးမှုဆောင်၊ သူရဲခေါင်ကို၊ ဆင်ပြောင်မုန်တပ်၊ မင်းစီး အပ်၍၊ နောက်ထပ်အများ၊ ဆင်မြင်းပြားလျက်၊ ရွှေဖျားတီထွင်၊ စစ်စီရင်လေ့၊ စစ်ဆင်သုံးပါး၊ အဖျားပြီးထပ်၊ ပွင့်ချပ်ကြာသွင်၊ ဆင်လည်းချွန်းတည်း၊ မြင်းလည်းဇက်ချုပ်၊ ခြေသည်အုပ်လျက်၊ စစ်ရပ်အဝန်း၊ ကော့ယွန်းထွက်ဟန်၊ လှည်းသဏ္ဌာန်သို့၊ တတ် ပွန် နားဝင်၊ စစ်ရေး ဆင်၍၊ အောင်မြင်စိမ့်ထွေ၊ ဥပဒေဖြင့်၊ စစ်မြေအရပ်၊ စစ်မှုးကွပ်လျက်၊ ရှုပ်ရှုပ်ထိုးခုတ်၊ ကြက်ရဲစုတ်သို့.... အားထုတ်လွန်ကြိုးစားစေမင်း။

(၃၆) သာဓုမာဓု၊ စသည်အင်္ဂါ၊ ခုနစ်ဖြာကို၊ ပြည်ရွာ ပြကတေ၊ စုံစေ့လျှင်းအောင်၊ ပြည်ထဲဆောင်သည်၊ ပြည်ထောင် ဟူကာ၊ ပြည်ကိစ္စကို၊ လုံ့လပြီးထူ၊ နှလုံးမူလော့၊ ရန်သူကြောက် ဖွယ်၊ နက်ဝှမ်းကျယ်သား၊ ပင်လယ်ကျုံးမြောင်း၊ ရေနေကောင်း လျက်၊ ရဲလောင်းရင်တား၊ တံခါးတုရိုင်း၊ ကြံ့ခိုင်မြို့ကို၊ တံသိန်း မြို့လည်း၊ မပြိုနိုင်မှု၊ ကြီးကျယ်ထုနှင့်၊ မျက်ရှုလှတင့်၊ တန်ဆောင်း ဆင့်၍၊ သွယ်မြင့်ပြဆောင်၊ မြားမြောင်လက်နက်၊ မြို့ထက် ပတ် လျောက်၊ စစ်တဲဆောက်၍၊ ရင်လျှောက်ပတ်ကုံး၊ သူရဲဖုံးကာ၊ စသည်မကျန်၊ တမ်းခွန်လောက်လွှဲ၊ စူးရဲကစ၊ အနေကျလျှင်၊ သဗ္ဗကိရိယာ၊ မြို့တန်းဆာလည်း၊ များစွာပြည့်နှက်၊ ကြံ့စည် နက်လျှင်၊ ကြမ်းခက်ရဲမာန်၊ ခြင်္သေ့ဟန်သို့၊ ရန်ကိုကဲမိုး၊ မိုးနယ် ကြိုး၍...တန်းခိုးကျော်ထင် ရှားစေမင်း။

(၃၇) အမျိုးလေးပါး၊ ပုဏ္ဏား ပုဏ္ဏား၊ သေဌေးသူကြွယ်၊ ကုန်သွယ်စည်ပင်၊ သူထင်သူရှား၊ ပြည်နေများလျက်၊ စပါး ရေဆန်၊ ပြည့်ဟန်ဖြင်ပြ၊ ပြောင်းပဲ လူးဆတ်၊ အထပ်ထပ်လျှင်၊ အလပ်မြေနည်း၊ လုပ်ကြံဆည်းမှ၊ ပစ္စည်းဖြင်ပြီး၊ ပြည်ကြီး လက္ခဏာ၊ ရေစာလောက်ငုံ၊ စေ့နှံ့သိုထား၊ ဆေးသမားနှင့်၊ ဟူးရားမကွာ၊ တတ်လိမ္မာသား၊ ရေးရာပွန်းတီး၊ မတ်ကြီးကြံ့ထက်၊ တုံ့သက်တိုင်ပင်၊ မြော်မြင်ကျိုးကြောင်း၊ ခင်ပွန်းကောင်းတည့်၊ စောလောင်းကျင့်အပ်၊ စောင်မကွပ်လျက်၊ ထူထပ်တိုင်းကား၊ များလေအောင်လျှင်၊ ပြည်ဆောင်နေမျိုး၊ လုပ်ဆောင် ကြိုး လော့၊ မြင်းရိုးဆင်သည်၊ စစ်ကျင်လည်သား၊ ခိုင်ကျည်သူရဲ၊ ရန်မဘဲကို၊ ချစ်မြဲမြတ်လေး၊ ကျေးကောင်းပေး၍၊ သိမ်းမွေး ဖြည့်တင်း၊ ဖြန့်ဖြူးခြင်းဖြင့်...လွန်မင်း ချစ်သနားစေမင်း။

(၃၈) အခေါင်ကြွန်း၊ လူ့ထိပ်ထွန်းသား၊ ဦးစွန်းအချာ၊ မင်းတကာတို့၊ ပမာပုံခင်း၊ ခြင်္သေ့မင်းနှင့်၊ ကျင့်ခြင်းတပြေ၊ တူကြစေလော့၊ လေးထွေအရိုး၊ ခြင်္သေ့မျိုးလွင်၊ တန်းခိုးကြီးခေါင်၊ တောသုံးထောင်ကို၊ စိုးဆောင်နှိပ်နင်း၊ စွမ်းအားပြင်းသည်၊ သားမင်းမြတ်စွာ၊ ကေသရာလျှင်၊ အခါနိစ္စ၊ သဘာဝဖြင့်၊ သူရဇာတိ၊ ရဲခြင်းရှိသည်၊ မိမိအစာ၊ ရှာလိုခါမှ၊ နေရာကျောက်ဂူ၊ ထွက်လတ်ပြုသော်၊ ရန်သူရှုကြည့်၊ ငဲ့လှည့်မျက်စောင်း၊ ခြိမ်းမောင်းဟောက်သံ၊ မြူးထူးစံမှ၊ ချံ့ချံ့စိုက်စိုက်၊ သားကိုလိုက်၍၊ သတ်ကိုက်စီးနှံ၊ သွေးသံသောက်တုတ်၊ အားကိုထုတ်၍၊ ကိုက်ဆုတ်နှိပ်နယ်၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ လူတို့ထိပ်လယ်၊ စိုးစံပယ်သည်၊ ဘုန်းကြွယ်ရာဇာ၊ ကျင့်အပ်စွာ၏၊ ရေးရာမြော်ရှု၊ ခပ်သိမ်းမှုကို၊ ဗဟုကိစ္စ၊ ဟူသမျှလျှင်၊ လုံ့လပည်းယူ၊ အားကိုမူဖြင့်၊ ရန်သူစဲ၍...ပြည်ထဲပွင့်လင်းသာစေမင်း။

(၃၉) နရာဇိပတိ၊ သိဒ္ဓိထွန်းတင်၊ မြတ်ဆုံးတင်သည်၊ ပြည့်ရှင်ဘုန်းလှိုင်း၊ ကျင့်နည်းခိုင်း၍၊ ဥချိုင်းငှက်တူ၊ ကျင့်တော်မူလော့၊ ဖြူသည်အဆင်း၊ မွေးရောင်ဝင်းသား၊ လည်ကျင်းခြေရှည်၊ ထိုငှက်သည်ကား၊ ဖွေနည်အစာ၊ လှည့်ပတ်ရှာ၍၊ မြစ်သာမြစ်လောင်း၊ ချောင်းမြောင်းကမ်းနား၊ သွားလာမွေ့ညက်၊ ငြိမ်သက်ဆုန္ဒ၊ ကြည့်ထွေရှုစိန်း၊ မိန်းမိန်းနေလျက်၊ ရေမပွက်ကျင်၊ ငါးကိုမြင်သော်၊ ခုန်မင်လျှပ်လျှပ်၊ ရအောင်ဟပ်သို့၊ ပြည်ကွပ်လူမှူး၊ စောရန်ငှားလည်း၊ ဆူးဆူးကျင့်မှု၊ ချိုင်းအတူလျှင်၊ ဟူဟူသရွှေ၊ အဓလေ့ဖြင့်၊ မမေ့စောင့်ရှောက်၊ သာလျှောက်ဖြည်းဖြည်း၊ ကျင့်သိပ်သည်းလျက်၊ ဟိုင်တည်းသမှု၊ မျှော်ကြည့်

ရှုမှ၊ အန်တုန်အန်ပ၊ အစထော်လော်၊ ပေါ်သည် အကြိုက်၊
ကွပ်ညှပ်လိုက်၍....နောက်၌ရန်မလာစေနှင့်မင်း။

(၄၀) ဗာဟုဗလ၊ စသည် တွက်ရေ၊ အားငါးထွေဖြင့်၊
တိုင်းခြေသနင်း၊ မင်းတို့သော်သာ၊ ပြည့်နိုင်ရာဟု၊ မြတ်စွာဘုရား၊
ဤလူများကို၊ ဟောကြားမိန့်မြွက်၊ ရွှေနှုတ်နက်ဖြင့်၊ မပျက်စေ
အောင်၊ ကျေးဇူးဆောင်လော့၊ လူ့ဘောင်လူ့ထွတ်၊ လူမင်း
မြတ်တို့၊ ဆင်မှတ်တန်းဆာ၊ ရတနာသို့၊ မကွာမြဲတည်၊ အင်
ငါးမည်တွင်၊ အထွတ်တင်သား၊ မျက်ရှင်အလား၊ ပညာ အား
ဖြင့်၊ စီးပွားမြင်နိုင်၊ မြဲကြောင်းကိုင်၍၊ ပြည့်လှိုင်ကျေးဇူး၊ အထူး
ထူးတွင်၊ အမှုးစင်စစ်၊ ရွှေသွားဖြစ်လျက်၊ အပြစ် ခွါရှောင်၊
အကျိုးဆောင်သား၊ တတ်ခေါင်လိမ်မာ၊ မတ်ပညာကို၊ စေပါ
သုံးစွဲ၊ ကိုယ်၌မြဲက၊ ငရဲမလား၊ ရှေးရှုသွား၍၊ မြတ်ဖျားနိဗ္ဗာန်၊
ခရီးညွှန်ရှင်၊ သမန္တစက်၊ အမြင်နက်သား၊ ပွားတက်ပညာ၊
မတ်လိမ်မာအား၊ ဆရာတဆူ၊ တိုင်ပင်မှုလျက်၊ ဆုံးမခက်သား၊
သူပျက်တယောက်၊ ပါယ်မကြောက်ကို၊ နှင်ချောက်ခြမ်းမောင်း၊
စီးတစောင်းလျှင်၊ ထောင်းထောင်းညက်ညက်၊ မျက်နှာဖျက်၍....
ရန်ဘက်မညာတာစေနှင့်မင်း။

(၄၁) အပ္ပမေဃ၊ အနန္တလျှင်၊ ဆုံးစမထင်၊ ကမ်းမမြင်
သား၊ ရေပြင်ဝန်းကျယ်၊ ပင်လယ်မြစ်မ၊ သမုဒ္ဒဉ္ဇ၊ ငါးရဲ့ငါးစင်း၊
မြစ်ခပင်းတို့၊ စင်းလျင်း မချာ၊ စီးဝင်လာသို့၊ ချမ်းသာခေါင်
ရောက်၊ မင်းဖြစ်မြောက်က၊ ထင်လှောက်ရတနာ၊ များလှစွာ
သား၊ ဥစ္စာရွှေငွေ၊ အထွေအပြား၊ အပါးပါးလျှင်၊ ဝတ်စား
တန်းဆာ၊ လိုရာရာတည့်၊ မကြာမတင်၊ ရောက်သာကျင်လည်း၊

လိုချင်သမှု၊ မပြုလေကျင်၊ ပြည်ကြီးရှင်တို့၊ ဆင်ခြင်ကောင်းစွ၊
စိတ်လောဘကို၊ တရားတစင်း၊ ထီးဆောင်းမင်းတို့၊ လက်ရင်း
ကျပ်သို၊ ကျွန်ပြုလိုရှင်၊ သို့ကိုသော်လည်း၊ နည်းသည်နှင်နှင်၊
လိုအပ်ပြည့်ခဲ၊ မရောင့်ရဲတည့်၊ ပြည့်ထဲသနင်း၊ မင်းတို့ဘုန်းအား၊
စည်ပင်ပွား၏၊ ပြည်သားပြည်သူ၊ ပြောထူပစ္စည်း၊ ဖြင်ပည်း
ခိုင်ဖြိုး၊ ကြွယ်မြောက်ပြီးမှ၊ သစ်သီးခိုင်ညွတ်၊ မှည့်မှဆွတ်သော်၊
ကောင်းမြတ်ရသာ၊ ချိုမြိန်စွာသို့၊ ပမာထို့ဟန်၊ မှည့်ခါတန်မှ၊
တုတ်ခွန်ခိုင်မြတ်၊ ပြည်သီးဆွတ်လျက်၊ အလွတ်မစား၊ အချို
ထား၍၊ အများမွေးကျေး၊ ဝေငှပေးသည် .... ကျင့်ရေးတတ်
လိမ္မာစေမင်း။

(၄၂) ဝသုန္ဓရာ၊ မြေမျက်နှာထက်၊ ကြမ္မာ ရှေးဘုန်း၊
ကုသိုလ် မှန်း၍၊ ခါဆုန်း ချိန်သင့်၊ ကြာနှယ်ပွင့်သား၊ ရင့်သည့်
တေဇ၊ တန်းခိုး ပလျက်၊ လူများ မျက်စိ၊ နရာမိတို့၊ အဂတိ
လေးပါး၊ မမှားစေအောင်၊ ကျေးဇူးဆောင်၍၊ တည်ထောင်
ကမ္ဘာ၊ အစစက၊ ဆရာမန၊ ရသေ့ပြုသား၊ လူမှုဆုံးဖြတ်၊ ဓမ္မ
သတ်နှင့်၊ ညီညွတ်မယွင်း၊ စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ မပင်းမျက်နှာ၊
မနာအားပါး၊ နှစ်ဘက်သား၏၊ အကြားလယ်မှန်၊ ချိန်ခွင်ဟန်သို့၊
ကော်န်ကျကျ၊ မေးမြန်းမှလျှင်၊ ဆဆကြံတွေး၊ ရှုံးနိုင်ပေးလော့၊
အရေးအလျောက်၊ မဖေါက်မှန်ကန်၊ ကျမ်းဉာဏ်သား၊ ရှေးလွန်
နည်းမှီး၊ ထုံးတီးမှတ်သား၊ ပိုင်းခြားအဟုတ်၊ စက်သွားခုတ်သို့၊
စုတ်စုတ်တွင်းတွင်း၊ ကြံထိုးထွင်းလျက်၊ စင်းစင်းမတ်မတ်၊ တရား
ဖြတ်၍... လူနတ်ကောင်းချီး ငြာစေမင်း။

(၄၃) မဟိပတိ၊ ယသသိဟု၊ မြေကြီးသခင်၊ စည်းစိမ်
ဖြင်သား၊ ကျော်ထင်လူပြည်၊ မင်းတို့သည်လျှင်၊ အရှည်မမြော်၊

မတော်မလျား၊ မေ့လျော့ငြား၍၊ တရားမစောင့်၊ မဖြောင့်
မစင်း၊ အကျင့်ယွင်းမှု၊ ထိုမင်းလက်ထက်၊ မြေကြီးလျက်လည်း၊
သက်မဲ့၊ ဩဇာ၊ အောက်မှာရွှေလေ၊ ထဲနက်ဗွေ၌၊ နေဘိရကား၊
အများပည်းဖြင်၊ ရောက်လှည့်ကျင်သား၊ သစ်ပင်မသီး၊ မကြီး
လုံးဘန်၊ အမွန်ရသာ၊ ဩဇာမရှိ၊ ပျက်သိသိတည်း၊ ထို့ပြီးအပ၊
ဆေးဝါးစသည့်၊ တေဇမထက်၊ ပျက်ခဲ့ရသာ၊ စားလေပါလည်း၊
အနာလွတ်မဲ့၊ ရွှေရွှေရှဲလျက်၊ ကောင်းမြဲ မကောင်း၊ မိုးလေ
နှောင်း၍၊ သောင်းခွဲကောက်ပင်၊ မျိုးမရှင်တည်း၊ ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၊
တရားမှီးမှု၊ မြေကြီးရသာ၊ ဩဇာတိုးတက်၊ ချိုမျက်သစ်သီး၊
အကြီးလုံးလှ၊ ဆေးဝါးစသည့်၊ တေဇထက်မြတ်၊ ရောဂါ
လွတ်၍၊ ရွာဆွတ်မိုးကောင်း၊ ကောက်မသောင်းတည်း၊ မင်း
ကောင်းထို့ကြောင့်၊ တရားစောင့်လေ့၊ ရှစ်သောင်းမြေပြင်၊
ရန်ကိုသင်လျက်၊ ပြည်တွင်ပြည်သူ၊ ခပ်သိမ်းလူလည်း၊ ဆုယူ
များစွာ၊ ချစ်ကြင်နာ၍ မေတ္တာမိုးကြီး ... ဖြိုးဖြိုးနေတိုင်း ရွာစေ
မင်း။

(၄၄) လင်္ကာဒီပ၊ သီဟဠဟု၊ နာမ ပြဇာနီး၊ သီဟိုဠ်
ကျွန်း၌၊ ထွန်းသည် နေသွင်၊ တန်းခိုး ထင်သား၊ သင်္ခဗောဓိ၊
အမည်ရှိသည်၊ မင်းကြီးကျင့်တူ၊ နှလုံးမူလေ့၊ နတ်လူချစ်ပြင်း၊
ထိုသည့် မင်းကား၊ စောင့်ခြင်းတရား၊ မယွင်းမှားတည်း၊ ခိုးသား
ပူလောင်၊ ခေါင်သည့်မိုးနှင့်၊ နတ်ဆိုးဘီလူး၊ စားကြူး လူသား၊
ဘေးသုံးပါးကို၊ သိကြားနတ်တိုင်၊ မိဋ္ဌာန်လှိုင်လျက်၊ အသက်
စွန့်စား၊ ပြည်သူ များကြောင့်၊ ဖိတားဖျောက်ပေ၊ မိုးကောင်းစေ
၏၊ ကျင့်ဆွေ ထို့လား၊ မတတ် ငြားလည်း၊ ရှိုးရှား ဆိုးကောင်း၊

ကျိုးတကြောင်းမျှ၊ မင်းကောင်းမွန်ခဲ့၊ ကျင့်မှုရဲသား၊ ဘောက်လဲ
တတ်စွာ၊ သက်ခန္ဓာကား၊ အခါမြင့်ရှည်၊ မတည်နိုင်ဘူး၊ ကျေးဇူး
သော်မှ၊ လူ့ဘေးမြင့်ကြာ၊ ချီးမွမ်းရာလျှင်၊ ကမ္ဘာ ပတ်လုံး၊
ပြောမဆုံးတည့်၊ ရှေးထုံးနည်းခိုင်း၊ ကောင်းကျင့် လှိုင်း၍၊ လူ
တိုင်းအံ့အဲ၊ ချီးမွမ်းကဲလျက်....မြင့်မြဲကျေးဇူးကြာစေမင်း။

(၄၅) သဟဿနေက္ခ၊ ဝါသဝဟ၊ သတ္တသုရိန်၊ ဒေဝိန်
နတ်ဖျား၊ မိုးသိကြားလျက်၊ တရားစောင့်သူ၊ ကျင့်ကောင်းလူကို၊
ရေးယူစိမ့်ငှါ၊ လေးမျက်နှာ၌၊ ကွယ်ကာ ရန်ထောက်၊ နတ်
လေးယောက်ကို၊ စောင့်ရှောက်ပိုင်းခြား၊ အမြဲထားသို့၊ တိုင်း
ကား အုပ်စိုး၊ ပြည်ထိပ်မိုးသား၊ တန်းခိုးထွန်းလင်း၊ လူတို့ မင်း
လည်း၊ ကျင့်ခြင်းတို့တူ၊ ဆင်းရဲသူအား၊ ကလူညှဉ်းဆဲ၊ မခဲစိမ့်
ငှါ၊ ရပ်မျက်နှာကို၊ ကွယ်ကာ စိမ့်ကြောင်း၊ ကျင့်ကောင်း မှန်
ရည်၊ သဘောတည်လျက်၊ ကြံစည်နက်နဲ၊ မှုထမ်းရဲသား၊ ခက်ခဲ
ရေးရာ၊ လိမ္မာတတ်မြောက်၊ မတ်လေးယောက်အား၊ လက်
အောက်မှာထား၊ လေးဘို့ထား၍၊ လေးပါးဒိသာ၊ ရပ်ခမ်းဝါ၌၊
ပြည်ရွာကိစ္စ၊ ဟူသမျှကို၊ ဆုံးမကံမြစ်၊ အပြစ်မကောင်း၊ မပေး
ကောင်းဟု၊ အကြောင်းစုံစင်း၊ ရှေးကျင့်တမ်းဖြင့်၊ မှုထမ်းအနေ၊
ကွပ်ညှပ်ပေ၏၊ လူ့ဆွေသိကြား လူမင်းဖျားလည်း၊ 'လေးပါး
ထပ်တူ၊ ပမာယူလျက်၊ ပြည်သူစောင့်ရှောက်၊ မတ်လေးယောက်
နှင့်၊ အံ့လောက်လူ့ဘောင်၊ ပြည်ထဲဆောင်၍ .... ပြည်ထောင်
ကြောက်ရွံ့ရှားစေမင်း။

(၄၆) အခါတပါး၊ မြင့်မိုရ်ဖျား၌၊ သိကြားနေရာ၊ စစ်ပြု
လာသည်၊ ပြင်းစွာမျက်ရှိန်၊ အသုရိန်ကို၊ ဒေဝိန်သတ္တ၊ စီးချင်း

ချစ်၊ ဒေဝသဘာ၊ သုဓမ္မာဟု၊ သာစည်စရပ်၊ အမိုးရပ်တွင်၊
 နှောင်ကြပ်အမြဲ၊ တုပ်၍ဆွဲသော်၊ ဆဲဆဲရေးရေး၊ ဟစ်ကြွေး ရေ
 ရွတ်၊ တတွတ်တွတ်လျှင်၊ အပတ်တကုတ်၊ ကြမ်းကြုတ် စကား၊
 နတ်မင်းဖျားကို၊ နွားနှင့်အတူ၊ ငရဲသူဟု၊ ကလူကစား၊ ဆိုရှာလေ
 ချက်၊ မျက်မထွက်ကည့်၊ ဆိုဘက်မထိုက်၊ သင်းမှုမိုက်ဟု၊ မှတ်ပိုက်
 သောထွေ၊ သည်းခံပေ၏၊ ရွှေမြေရပ်စည်၊ ရွှေနန်းတည်သား၊ နတ်
 ပြည်သနင်း၊ သိကြားမင်းလျှင်၊ ခံခြင်း သည်းညည်း၊ အမျက်
 နည်း၍၊ ရေကြည်းတောတောင်၊ အာဏာဆောင်သား၊ ဘုန်း
 ခေါင်ထွန်းလင်း၊ လူတို့မင်းလည်း၊ ပုံခင်းကျမ်းလာ၊ ထိုထိုစာမူ၊
 ပြင်းစွာအမျက်၊ မထွက်ဖို့ရာ၊ ချုပ်မြစ်ထားလော့၊ ပညာတိုင်
 တည်း၊ မျက်မာန် နည်းလျက်၊ လူလည်းပြောဟော၊ နတ်ချစ်
 မောသည်...ကျော်စောချီးအံ့ဩစေမင်း။

(၄၇) လောကသဘာရ၊ ကျမ်းဂန္ထ၌၊ ခမ္မရသာ၊ အလင်္ကာဖြင့်၊
 တန်းဆာလည်းဆင်၊ ဖွဲ့စီရင်လျက်၊ ကျမ်းမြင်ထွေပြား၊ အပါး
 ပါးတည့်၊ များသည့်ထုံးနည်း၊ မှတ်ဖွယ်ချည်းလျှင်၊ ပမည်းပမာ၊
 နည်းနာနာ၊ ပွတ်ပုံချသို့၊ ခတ္တိယရာဇာ၊ ဇနာဓိပ၊ ဘူပါလဟု၊
 လောကထွတ်ဖျား၊ မင်းတို့အားကို၊ စီးပွားချမ်းသာ၊ ဖြစ်စိမ့်ငှါ
 လျှင်၊ ပညာသေတ္တာ၊ ရုံးစည်းပြုလျက်၊ ကျင့်မှုဆန်းပြား၊ ဆုံးမ ကြား
 သော်၊ ကောင်းဖျားမွန်ရည်၊ ကျော်စောသည်ကား...အမည် ရာဇ
 သာရတည်း။

*****

(၄၈) မှတ်ကြကုန်လော့၊ ဗြဟ္မာ့နွယ်ရိုး၊ ပုဏ္ဏားမျိုးတို့၊
 ကောင်းကျိုးစကား၊ ငါလျှင်ကြားလိမ့်၊ ရွှေဖျား ကမ္ဘာ၊ အစ

စွာက၊ ဗြဟ္မာပိုင်းခြား၊ ဆေးသမားနှင့်၊ ဟူးရားကြယ်မြင်၊ ကောင်းကင်နက်သတ်၊ တတ်သည်တချို့၊ မီးသို့ပူဇော်၊ ဖြော်ဖြော်မင်းရှုတ်၊ ဂြိုဟ်နတ်သန္ဓေ၊ ဦးဆေးတခြား၊ ခေါင်အားဗေဒင်၊ သိမြင်နွံစပ်၊ မေးကပ်ကပ်နှင့်၊ ကလာပ်ဗျဉ္ဇီ၊ ဒဏ္ဍီ ဝိဒက်၊ ကျမ်းခက် ဗျာကရိုဏ်း၊ တတ်နှိုင်းတခြား၊ ဤလေးပါးကို၊ ပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ တချို့ကျေးဇူး၊ အထူးသမိုက်၊ မျိုးလိုက်မှတ်သား၊ ဆေးသမားလည်း၊ ဆေးဝါးတတ်ပွန်၊ ဆေးကြန်လေ့ကျမ်း၊ ငိန္ဒောပြွမ်း၍၊ ဆေကျမ်းထိုထို၊ သာရကိုလည်း၊ ဖွင့်ဆိုတတ်ကျယ်၊ အဓိပ္ပာယ်အနက်၊ လွန်လေ့ကျက်၍၊ ဓာတ်ပျက် သည်းခြေ၊ သွေးလေချောက်ချား၊ သလိပ်များက၊ စသည့်ရောဂါ၊ အနာအမျိုး၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါး၊ အပြားပြားကို၊ မမှားတတ်အောင်၊ ကုသဆောင်၍...အခေါင် သမားမြောက်စေမင်း။

(၄၉) ဟောရဇ္ဇ၊ ဂဏနဟု၊ သိပ္ပဟူးရား၊ တတ်မြောက်ခြား၍၊ ပုဏ္ဏားနွယ်ရိုး၊ သူကောင်းမျိုးတို့၊ ကြိုးကြိုး ကုတ်ကုတ်၊ အားအန်ယုတ်၍၊ အဟုတ်လေ့လာ၊ နာဇီစသည်၊ ကြားက သိတတ်၊ ဗျူဟဇရာဇမတ္တဏ်၊ ကိန်းဆန်စုဝန်း၊ ဂြိုဟ်သွမ်းခွဲခြမ်း၊ ဟုတ်နိုင်စွမ်းသား၊ စုံစမ်းစေ့ရေ၊ များထွေ မဏ္ဍပ်၊ ထက်ကြပ်ရောဂါကလစက္ကိ၊ အမြဲတစုတ်၊ ဖော်ထုတ်ဓာတ်ကျမ်း၊ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၊ တတ်လေ့လာ၍၊ သတ္တဝါဗိသ၊ လှည့်ထနက္ခတ်၊ မြင့်မိုရ်ပတ်သား၊ ဒွါဒသရာသီ၊ ယာယီစက်ကွင်း၊ ဂြိုဟ်နင်းဂြိုဟ်ပြောင်း၊ ကောင်းမကောင်းသား၊ ကျိုးကြောင်း ဆုံးဖြတ်၊ နေလကြတ်နှင့်၊ ဥပဒ်အာယု၊ စဉ်းမှုတတ်ပွန်၊ စက်အဟန်သို့၊ ထုံးမွန်ကားကား၊ အသားအရိုး၊ စုံပြည့်ဖြိုးလျက်၊ ဟိုးဟိုးထင်သိ၊ ပညာရှိဟု၊ ကိတ္တိထင်ရှား၊ ဗြဟ္မာသမားတို့...ဟူးရားတတ်ခေါင် မြောက်စေမင်း။

(၅၀) သာမဃဇာ၊ ဣရဗေဒင်၊ သုံးပုံမြင်၍၊ သန့်စင်သီလ၊ အာစာရနှင့်၊ မိဘမျိုးစစ်၊ အဖြစ်မြတ်လှ၊ မြာဟ္မဏဟု၊ တွင်ထမည်သာ၊ အင်္ဂါသုံးမည်၊ ကျေးဇူးတည်လျက်၊ ရွာပြည်တိုင်းကား၊ လှည့်ပတ်သွား၍၊ ထုံးသားမှန်ကူ၊ ခရုဖြူနှင့်၊ ပစ္စုဝတ်လဲ၊ လက်ဝဲပတ်၍၊ စံပယ်ရုံလျက်၊ တင်တုံစလွယ်၊ လည်ဝယ်မကင်း၊ ခရုသင်းနှင့်၊ သလင်းရထည်း၊ ပတ်စည်းကျစ်ကျစ်၊ ဦးရစ်ပေါင်းထုပ်၊ နောက်ဆံအုပ်နှင့်၊ တုန်လှုပ်မဲ့လျှင်း၊ ပွဲလယ်ကျင်း၍၊ စိုးမင်းဘို့ရှေ့၊ မရှေ့မတ်မတ်၊ ဖေါင်ဖေါင်ရှုတ်လျက်၊ စိမ်းလတ်မြဲသွင်၊ နေဇာပင်နှင့်၊ ရေစင်ကမ်းမှတ်၊ အကျင့်ဝတ်ဖြင့်၊ သူမြတ်တို့ထံ၊ အလှူခံလော့၊ မြိုးခြံသိပ်သည်း၊ ဥစ္စာဆည်းလျက်၊ ပစ္စည်းပေါ်ယယ်၊ မြဟ္မာကြွယ်ဟု...လူဝယ်သတင်း ပေါက်စေမင်း။

(၅၁) ဥဒည်းမမျှင်၊ နေဝင်အခါ၊ ဆည်းဆာသုံးပါး၊ ပိုင်းခြားဂါထာ၊ ရွတ်မြဲရာသား၊ ကာယသိဒ္ဓိတစ်သညာ၊ တတ်လေ့လာလျက်၊ ကြောင်းခြာခွဲစိတ်၊ ပရမိသွာ၊ မဟာပိန္န၊ ဘေးလွှဲရံဘီ၊ နတ်စန္ဒီကို၊ ပန်းနီပန်းဖြူ၊ ပူဇော်မှုလျက်၊ ဆုယူဆုတောင်း၊ ကျင့်လမ်းဟောင်းဖြင့်၊ ဦးခေါင်းသန္ဓေ၊ နေ့တိုင်းဆေးလျက်၊ လုပ်ကျွေးမှုဆောင်၊ ထဲချောင် တိုက်တွင်း၊ ထမင်းချက်ပြုတ်၊ ငရုပ်ချင်းဆား၊ ဆီပျားသကာ၊ ဃနာ ထောပတ်၊ ကြံပွတ်နှမ်းမွဲ၊ စားစမြဲဖြင့်၊ အမဲအသား၊ သားငါးရှောင်ကြဉ်၊ မယှဉ်သက်သတ်၊ ကျင့်မှတ်လေ့လာ၊ စာရိတ္တာဖြင့်၊ မိဘာ စုတေ၊ ခုနစ်နေ့လျှင်၊ စေ့လတ်သောခါ၊ မကွာဆောက်တည်၊ ကိုယ်စားရည်၍၊ စိတ်ကြည်မြတ်လေး၊ အလှူပေးလော့၊ ရှေးကလွန်လေ၊ ရှေးရိုးပေသား၊ မျိုးဆွေကျင့်မြဲ၊ မှတ်သုံးစွဲလျက်၊ ငရဲ မသက်၊ ခန္ဓာ ပျက်လည်း...အထက်နတ်ပြည်ရောက်စေမင်း။

(၅၂) ခြံစာသဒ္ဓါ၊ ကျမ်းနှင့် ညှိ၍၊ ဗလိပူဇော်၊ ဂြိုဟ်ခေါ်
 ဂြိုဟ်နှင့်၊ ဗေဒင်ရွတ်မန်း၊ မန္တန်တန်းလျက်၊ ကျယ်ဝန်းစက္က၊ မဏ္ဍလ
 ဟု၊ တရားရှစ်ကွင်း၊ အင်းလည်းစီရင်၊ ဆင်သားဗိတာန်၊ တမ်းခွန်
 တလျှောက်၊ နှိုဆောက်၍၊ ပယ်ဖျောက် ရန်ဘေး၊ ဆေးပေ
 ဦးခေါင်း၊ ဘိသိက်လောင်း၍၊ သူကောင်းသူမြတ် လွတ်စေ အနာ၊
 ဥပဒ်ခွါလေ့၊ ပြည်ရွာစီးပွား၊ များစိမ့်သမှု၊ ဟုတ်တိုင်းပြု၍၊ စုတိ
 ကျိခဲ၊ ရဲရဲမီးတွင်း၊ လေဝင့်ခြင်း ဖြောက်ဖြောက်၊ ပေါက်ပေါက်
 စသည်၊ ပန်းငါးမည်ဖြင့်၊ ဆောက်တည် မပျက်၊ ခုနစ်ရက်လျှင်၊
 ခန့်တွက်ပိုင်းခြား၊ မန္တရားတည့်၊ သန်များစုရွတ်၊ ပျားထောပတ်
 နှင့်၊ မီးနတ်ကော်ရော်၊ ယဇ်ပူဇော်၍....လူ့ဘော်ရန်စစ် ပျောက်
 စေမင်း။

(၅၃) ကျေးဇူးပညာ၊ များစွာဂုဏ်အင်၊ ဗေဒင်တတ်သိ၊
 ပညာရှိဟု၊ ကဝိပုဏ္ဏား၊ အများသမိုက်၊ သင်္သကရိုက်ကို၊ မြိုက်
 မြိုက် လျှာဖျား၊ စက်လားရဟတ်၊ ပိဋကတ် သွင်သွင်၊ နှုတ်သီး
 လွင်နှင့်၊ ပီပြင်မှုတ်မန်း၊ ဖြိုးဖြိုးဖြန်းလျက်၊ ကျင့်ခန်းထွေပြား၊ အပါး
 ပါး တည့်၊ မှတ်သား ကျယ်ဝန်း၊ ဆန်းအလင်္ကာ၊ နားဝင်စွာ၍၊
 ဂါထာဘွဲ့စွမ်း၊ ချီးမွမ်းစေလောက်၊ မင်းပွဲမှောက်တွင်၊ တယောက်
 ပဏ္ဍိတ်၊ ပုရောဟိတ် ဟု၊ ဘိသိက်ဆရာ၊ မြောက်ထိုက် စွာလျက်၊
 ဒိသာပါမုခ်၊ မည်ထုတ်ကျော်အောင်၊ ကြိုးပမ်းဆောင်၍၊ တတ်
 ခေါင်လိမ္မာ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဆရာမြောက်လှ၊ ဇာနတ္ထသို့၊ လုံလ
 ကြိုးစား၊ မင်းတို့အားကို၊ စီးပွားရောက်အောင်၊ ကျေးဇူးရောင်
 ဖြင့်....လူ့ဘောင်ထွန်းသင်းတောက်စေမင်း။

(၅၄) လက္ခဏာကြန်၊ တတ်ပွန်လေ့လာ၊ မင်းဖြစ်ရာသား၊
 လက်ျာဘဝါး၊ အခြားပြက်ပြက်၊ ခြေသက်တက်၍၊ လက်လည်း

ထို့သွင်၊ အရေးမြင်မှု၊ မင်းလျှင်စင်စစ်၊ ဖြစ်အံ့အမြဲ၊ မချွတ်လွဲဟု၊
ဝမ်းထဲမရှုံ၊ လည်ဖြတ်ခံလော့၊ ထုံးစံမှတ်သား၊ နည်းနာများကို၊
ပုဏ္ဏားမျိုးကောင်း၊ လူအပေါင်းတွင်၊ ကဲဆောင်း လျက်လွန်၊
ကောဏ္ဍည်းဟန်သို့၊ ဟောညွှန်လက္ခဏာ၊ တတ်လှစွာ၍၊ ပညာ
ကဝေ၊ မြောက်သောထွေဖြင့်၊ အသေအချာ၊ နာနာသိပ္ပ၊ ကိစ္စ
တတ်ပွန်၊ မန္တန်ပြီးစီး၊ နတ်ကြီးသူရဿတီ၊ ပင့်ချီခေါ်ချ၊ စကား
ရလျက်၊ ပေါက်ပြကျော်ထိတ်၊ ပုရောဟိတ်ဟု...ဘိသိက်ဆရာ
မြောက်စေမင်း။

(၅၅) ကျယ်ဝန်းစကြဝဠာ၊ ကမ္ဘာတည်စ၊ ပေါ်ဦးကလျှင်၊
မြဟွာ နွယ်ရိုး၊ ကျော်ဟိုးဟိုးတည့်၊ ကောင်းကျိုးစင်ကြယ်၊ လေး
သွယ် ဗေဒင်၊ ဟတ်ပြီးစင်သား၊ လူတွင်ထင်ရှား၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊
ကျင့်စေလို၍၊ သံချိုလက်၊ ထုံးပမာဖြင့်၊ နည်းနာထွေပြား၊ မှတ်
စိမ့် ကြားသည်...တခြား တတိယ ပိုင်းတည်း။

အမှာ။ ။ သက္ကရာဇ် ၇၂၉-ခုနှစ်တွင် နန်းတက်သော မင်း
ကြီးစွာ စောက်အား ငယ်ဆရာဖြစ်သော ရခိုင်
ဘုန်းကြီး အဂ္ဂသာရအသျှင် ရေးသား ဆက်သွင်း
သော ပျို့ကျော် ဖြစ်သည်။ ယင်းသည့် ရခိုင်
ဘုန်းကြီးကို ရခိုင်မင်းသွီးက တောင်ထွင်းသို့ပင့်၍
ကိုးကွယ်သည့် အခါ ၎င်းစာ တောင်ထွင်း မြို့၌
တည်နေသည်။

လောကသဘာရ ဆုံးမစာ ဤတွင် ပြီး၏။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(၁) အနုသာသန၊ ကျိုးကြောင်းပြပိမ့်၊ မိဘရွှေညွန့်၊ ဆရာ
မွန်တို့၊ ဝေဖန်ပဲ့ပြင်၊ ကြားသင်သမျှ၊ ဩဝါဒကို၊ နားဝဖန်လဲ၊
နာမရဲလျှင်၊ လွန်ကဲရိညွတ်၊ ဆည်းပူးတတ်သည်၊ ကောင်းမြတ်
ဇာတ၊ သားမွေးဘ။ ။ဆုံးမစကား၊ ဤကြောင်းလျားကို၊ မှတ်
သားစိုက်စိုက်၊ ဝမ်းထဲပိုက်လေ့၊ စရိုက်သုံးလတ်၊ ကျင့်ဝတ်
ထူးခြား၊ လသုံးပါးနှင့်၊ မပြားရောပြွမ်း၊ ပေါင်းဖက်ကျွမ်းလည်း၊
မဝှမ်းမကော၊ သူသဘောကို .... လိုက်လျောညီထွေ ကျင့်တတ်
စေ။

(၂) မြွက်ဆိုမှသား၊ နှုတ်ချိုပျားနှင့်၊ စီးပွားလိုယောင်၊ ရူပ
ဆောင်၍၊ မှားအောင်ပြစ်ရှာ၊ ကြံတတ်စွာသား၊ ဖောဏ္ဍာချည်းနှီး၊
လူ့ခွေးမြီးနှင့်၊ တသီးတခြား၊ တပါးပြည်ရှာ၊ မရှောင်သာ၍၊
မကွာပေါင်းဖော်၊ ပြုငြားသော်လည်း၊ အပေါ်ကားယှဉ်၊ အထဲ
ကြဉ်၍၊ စိတ်ယှဉ်နှိမ့်ချ၊ အဝါဆ၍၊ ကာလအလိုက်၊ သူအကြိုက်
ကို....စရိုက်ညီထွေ ကျင့်တတ်စေ။

(၃) မျက်မြင်လောက၊ နောက်ကာလဟု၊ ဘဝ နှစ်ပါး၊
ကြံထောက်ထား၍၊ စီးပွားမဟုတ်၊ ခင်ပွန်းယုတ်ကို၊ ခွာဆုတ်
ပေါင်းဖော်၊ ရှုလိုသော်လည်း၊ ရှုမြင်တိုင်းတွဲ၊ ရွှေနောက်ငဲ့၍၊
ပြစ်မဲ့ကြဉ်ရှောင်၊ စွန့်ရအောင်လျှင်၊ တတ်ခေါင်ကြံစည်၊ ပညာ
ဆည်၍....အရှည်ငုံ့ထွေ လင့်တတ်စေ။

(၄) အရှည် လင့်လင့်၊ အသင့် မြော်လျက်၊ ကြံခေါက် ရက်တည့်၊ နှောင့်ရှက်သောဖြစ်၊ ဆံတရစ်မျှ၊ အပြစ် မဲ့စွာ၊ လွတ်ခွင့်သာမှု၊ ကန္တာ တောထဲ၊ ခရီးခဲဝယ်၊ ကျားရဲသစ်ရူး၊ ဘီလူးသံဘက်၊ ဘေးသူပျက်အား၊ ရက်ရက်ဆောစွာ၊ စွန့်လိုက် ခွါသို့၊ မိစ္ဆာဖော်ပေါင်း၊ သူမကောင်းကို....စဉ်ကြောင်းဝေးမြေ လွင့်တတ်စေ။

(၅) သူကြီးသခင်၊ အရှင်တို့ဝယ်၊ ခိုင်းပယ်သမှု၊ အာမပြု၍၊ ကြည့်ရှုဖန်ဆင်း၊ လူခပင်းအား၊ ဖြည့်တင်းသိမ်းမွေး၊ စားကျေး လယ်ယာ၊ ခန့်သောခါမှ၊ ပညာထောက်ထား၊ ရည်သွားကြောင်း လမ်း၊ မေးစူးစမ်း၍၊ ပေးကမ်းဝေဖန်၊ မှ စဟန်လည်း....ယုတ်လွန် သိထွေ ကျင့်တတ်စေ။

(၆) ဖြစ်ခေါင်ဖြစ်ခဲ၊ နက်နဲဆင်ခြင်၊ မြော်မြင်ရှေ့နောက်၊ တစ်ခေါ်လောက်သား၊ စံမြောက်ကဝိ၊ ပညာရှိကို၊ နှမိနှမြော၊ မရောမပြွမ်း၊ စူးစမ်းမဲ့ဟန်၊ ဓမ္မလျော့ကျန်မှု၊ ဖော်ညွှန်ရည်သွား၊ မင်းစီးပွားကြောင့်၊ ထောက်ထားနှိုင်းရှည့်၊ မင်းရိပ်ကြည့်၍၊ မင်း၏ စိတ်ကြည့်၊ ရှင်မြူးစဉ်ဝယ်၊ ဆိုလျှင်ဆိုခွင့်၊ ဆိုချိန်သင့်၍....ချီးမြှင့် မြော်ထွေ မြင်တတ်စေ။

(၇) မည်ခေါ်မည်ရည်၊ ဆိုခုံတည်၍၊ နှုတ်ခြည် ပေါ်လှံ၊ ပွဲအထံဝယ်၊ အသံ ဖြစ်ကာ၊ ပြောငရှာသား၊ ဝါစာ ချိုပျား၊ သူစကားကို၊ အားမကျဆန်း၊ မျက်နှာပန်းဖြင့်၊ ရှင်လန်းမြူးရယ်၊ အကယ်ကယ်သို့၊ ဖယ်လှယ် ပြောဖော်၊ ပြုငြား သော်လည်း၊ နာပျော်စရပ်၊ ရိပ်ခြည် မြှင်၍၊ စက်ဆုပ် မဲ့ခွါ၊ တို့စိတ်မှာကို.... သိသာမဲ့ထွေ ကြည်နိုင်စေ။

(၈) ဝါသနာထွတ်၊ ကောင်းရာညွတ်လား၊ သူမြတ်တို့နှင့်၊ ပေါင်းဖော်သင့်၍၊ ဆိုခွင့်ဆိုရာ၊ ရှိသောခါတုံ၊ သုဘာသိတ၊ ဝိယဓမ္မာ၊ သစ္စာဟုတ်မှန်၊ အင်လေးတန်နှင့်၊ ပြည့်န့်ထုံးကောင်း၊ မကြားတောင်းတည့်၊ ကျိုးကြောင်း ညီစွာ၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့်.... စိတ်ဖြာခဲ့ဝေ ယှဉ်နိုင်စေ။

(၉) မနော်ဟရ၊ လူ့ဘုံကျသို့၊ မြင်ကတိမ်းညွတ်၊ သည်းအူ ပြတ်မျှ၊ ဆွတ်ဆွတ်ကြိုင်ဘွယ်၊ ဆင်းနိကာယ်ဖြင့်၊ တင့်တယ် ရပ်သွင်၊ အထွတ်တင်သည်၊ ပြစ်ကျင်ကစား၊ ထွေပြားစွန်းငြိ၊ ပညာရှိတို့၊ ဘေးဘိပြစ်တင်၊ ရောက်မည်ထင်မှု၊ ဆံ့မျှင်လေသံ၊ မပျံ့စသော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌၊ ရှောင်ခွါမအား၊ တွေ့မြင်ငြားလည်း၊ လူသားစားတတ်၊ ဘီလူးမှတ်၍၊ မညွတ်စေရ၊ စိတ်လောဘ ကို....နိစ္စမြဲနေ ဖျဉ်နိုင်စေ။

(၁၀) ဟိရိ ဩက္ကံ၊ စောင့်ကြပ် မကင်း၊ လူခပင်းအား၊ သတင်းညာကြေ၊ ကြာလေသဖြင့်၊ သင့်မသင့်ဟု၊ မတင့်မတယ်၊ ရှက်ကြောက်ဘွယ်တည့်၊ ငြိတွယ်ပြစ်ဘင်၊ ဆိုလိမ့်ထင်မှု၊ ပည်းဖြင် တွက်ရေ၊ အထွေထွေလျှင်၊ ရှေ့ငွေအတိ၊ ဘောင်ရှိဟူလောက်၊ ရှေ့ဝယ် ရောက်သည်၊ ညှိဟောက်ခွဲခန်း၊ မှတ်ထင် မှန်း၍.... တပ်စွန်းမဲ့ထွေ ကြည်နိုင်စေ။

(၁၁) ငါးမည် သီတင်း၊ အရင်း မှန်လှ၊ မြတ်စာရဖြင့်၊ လောဘကြီးစွာ၊ အဘိဇ္ဈာကြောင့်၊ ပညာမဲ့ငြား၊ အကျင့်မှားမှု၊ ဆည်းတားမင့်၊ ထိုးခုတ် အံ့ဟု၊ တုံတုံ မလွဲ၊ လက်နက် စွဲ၍၊ မောင်းမဲခြိမ်းချောက်၊ သူငါးယောက်လျှင်၊ ယွင်းဘောက်ကြည့်ပုံ၊ စောင့်သကဲ့သို့၊ ကုန်လဲ လန့်ထိပ်၊ ကြောက်သည့် စိတ်ဖြင့်၊

ပရိစ္ဆယ၊ ကိုယ်ကိုမ၍၊ သီလကြည်ဆုံး၊ ဆောက်တည် သုံး၍...
နှလုံးမြဲနေ ယှဉ်နိုင်စေ။

(၁၂) ဆိုဗ္ဗယ်တရား၊ နှစ်ဘက် သားတို့၊ ပိုင်းခြားစိမ့်ငှါ၊
ကပ်ပေလာမူ၊ ဖြောင့်စွာရိုးရိုး၊ သဘောကိုးလျက်၊ တံစိုးဥစ္စာ၊
မျက်နှာကြီးငယ်၊ ရွယ်မထောက်၊ ရွံ့ကြောက်မဲ့တွန်၊ မလွန်
မောဟ၊ ဒေါသမရှူ၊ ဆုံးဖြတ်မှုလည်း၊ မနုလမ်းဟောင်း၊ တမျဉ်း
ကြောင်းဝယ်၊ တိမ်းစောင်းမရှိ၊ သမာဓိဖြင့်...ဂတိမယွင်း တည်
စေမင်း။

(၁၃) အတိဂန္တိ၊ အင်ညီ မြောက်မြား၊ သူရည်သွားကို၊
မှတ်သားရှုမြော်၊ လူသူတော်တို့၊ ရှင်ပျော်ဘန်လဲ၊ တွေ့မရဲတည့်၊
ဆကလွန်ကျူး၊ သူထက်ထူးသား၊ ကျေးဇူးအနှစ်၊ စုံသည်ဖြစ်
လျက်၊ ပွဲလယ်ချက်ဝယ်၊ ဘိုးနက်ကုန်ကောင်း၊ အစုံနှောင်းသို့၊
ကံဟောင်းလှူကြွေး၊ မမိသေး၍၊ ကြာနှေးခဲအင်၊ လွန်ငြိုငြင်
လည်း၊ ပန်းပင်ပူဆာ၊ ဗျာပါဝိတက်၊ နှောင့်ရှက်မကြံ၊ လောကဓံ
၌၊ နိယံမကွေ၊ ဖြစ်မြဲပေဟု၊ သံဝေတရား၊ ဝမ်းဝယ်ထား၍၊
တတ်အားသမျှ၊ လှူဒါနနှင့်၊ သီလကြည်ညို၊ ချမ်းရိပ်ခို၍...ကုသိုလ်
နှီးရင်း စည်စေမင်း။

(၁၄) ဒါနသီလ၊ နိစ္စမကျန်၊ မိဋ္ဌာန်ရှင်ဖြိုး၊ စောင့်သော
ကျိုးလည်း၊ မစိုးမရိမ်၊ စည်းစိမ်ခိုင်ဖြိုး၊ ရွယ်တိုင်းပြီးမူ၊ ဆွေနှီး
မျိုးစပ်၊ ထက်ကြပ်မကင်း၊ ကျေးရင်းကျွန်ချာ၊ မေတ္တာစိတ်ဝင်၊
တိုင်ပင်နှိုင်းချက်၊ ပေါင်းဘက်တူနေ၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ လူရဟန်း
အား၊ သိမ်းမြန်းကြည်ရှု၊ သဂြိုဟ်မှုလည်း၊ တခုမကျန်၊ သဘော
မှန်လျက်၊ သူမွန် တကာ၊ စဉ်လာရှေးလမ်း၊ ကျင့်မြဲတမ်းဖြင့်၊
စိတ်ဝမ်းဖြောင့်စင်း ကြည်စေမင်း။

(၁၅) မဏိဇောတ၊ ပြည်တန်မြင့်၊ သိင်္ဂရွှေညှာ၊ ရတနာအတိ၊
အဝါလှံတက်၊ ရောင်ခြည်ထွက်မှု၊ စုံမက်ဝဲချီး၊ အဘိုးကြီး၏၊
တသီးဆိုဘွယ်၊ လူတို့ဝယ်ကား၊ ကြီးငယ်အမျက်၊ စောင်မာန်
တက်မှု၊ ပေါင်းဘက်ဖော်နည်း၊ အများပြီး၏၊ နည်းမှီးလက်သုံး၊
ဤကျင့်ထုံးဖြင့်၊ ယူကျုံးပိုက်သွင်း၊ သားမောင်မင်းလည်း၊ မှန်ပြင်း
ဒေါသ၊ စိတ်နာဂကို... ညဏချွန်းကွင်း မြစေမင်း။

(၁၆) ရှေးကမကျွမ်း၊ သူစိမ်းရှမ်းကို၊ စူးစမ်းစာနာ၊ လိမ်မာ
နားဝင်၊ အကောင်းထင်လျက်၊ ဆင်ခြင်မရှိ၊ သတိလွတ်ထွေ၊
ပြောမိလေသား၊ မချေသူနား၊ ကွယ်စကားကို၊ အများကြား
အောင်၊ ဖြည့်သည့်ယောင်သို့၊ ပွဲဘောင်ဆိုတုံ၊ တဘန်လှံမှု၊
နှုတ်တုံမလွဲ၊ မျက်နှာလွဲ၍၊ ဝမ်းထဲထွေငေါ်၊ မမြှောက်သော်လည်း၊
သူတော်တမှု၊ အပြစ်ဟူ၍... မှတ်ယူစိတ်သွင်း မိစေမင်း။

(၁၇) ဆိုင်ဖြိုင် အားအန်၊ လက်မတန်မှု၊ ချစ်ဟန်ပေါ်
ကောင်း၊ အထဲ ချောင်းလျက်၊ စည်းပေါင်း ညီညွတ်၊ တသ
မတ်ဖြင့်၊ ယွင်းချွတ်မရှိ၊ ညီလေပြီးကား၊ တစိရက်ရက်၊ ဖြိုနိုင်
ခက်ချိမ့်၊ ရန်ဘက်ထိုသူ၊ သဘောတူကို၊ အယူ တောက်လွှဲ၊
နှလုံးကွဲမှု၊ မခဲတို့ဝယ်၊ ဖျက်သော် လွယ်ဟု၊ ဥပါယ် တံမျဉ်၊
နက်စွာယှဉ်၍၊ စိတ်ညည်ထွေလည်၊ သူကြံရည်ကို.... ရိပ်ခြည်
ဘမ်းခြင်း မိစေမင်း။

(၁၈) ထဲပကွယ်မြင်၊ မထင်နှစ်ထွေ၊ နိတုံရွှေသို့၊ မြနေ
တံတစ်၊ သဘောချစ်သား၊ ကျိုးပြစ်သိမြော်၊ မိတ်သူတော်နှင့်၊
ပေါင်းတော်သော်အား၊ သူနှစ်ပါး၏၊ စီးပွားတက်ဟန်၊ မြင်လ
တွန်သော်၊ မမှန်ယွင်းတောက်၊ နှလုံး ကောက်တို့၊ တဖျောက်

ဆိတ်ဆိတ်၊ ထဲစိတ်ဝန်တို၊ မရှုလိုမှု၊ နှုတ်ချိုခွန်းသာ၊ ပျက်ကြောင်း
ရှာ၍၊ မှာမှာ မွေ့ချောက်၊ . တယောက်တပါး၊ အယူမှားအောင်၊
စကားပေးဝင်၊ အကယ် ပင်သို့၊ ပြစ်တင်ပြညွှန်၊ ကျိုးလွန်ဟန်နှင့်၊
ဆန်ကန်နှုတ်ထား၊ စကားသွယ်ဝိုက်၊ ချင်းအကြိုက်ဖြင့်၊ ကုန်းတိုက်
ပြုသည်၊ သူဖျက်ရည်ကို၊ ရိပ်ခြည်ဩဇာ၊ တခွန်းဟက .... ခဏ
ချက်ခြင်း သိစေမင်း။

(၁၉) မိတ်ရန်ဝိုးဝါး၊ သူတပါး၏၊ ဝှက်ထားမြဲကျိတ်၊
ထဲကြံစိတ်ကို၊ တို့ဆိတ်ကွယ်ရာ၊ ကြားပေလာမှု၊ ဝမ်းသာအားရာ၊
နောင်ကာလလည်း၊ ကြားကသည်တူ၊ ဆိုပါဟူ၍၊ ပျူပျူ
ငှာငှာ၊ ချစ်မာသာနှင့်၊ နောင်ကာ မရှောင်၊ ဆိုချင်အောင်
လျှင်၊ သွေးဆောင် နှစ်ထောင်း၊ လှည့်ဖြားယောင်း၍.... နှုတ်
ကောင်း ဖြည်းညှင်း-သာစေမင်း။

(၂၀) လွယ်လင့်တကူ၊ အယူ အပြစ်၊ မုန်းချစ် ဝိုးဝါး၊
ထိုသူအားလည်း၊ ဆံဖျားလေသံ၊ မပျံ့ရအောင်၊ ကွယ်ရှောင်
ခဲခက်၊ ရိပ်ခြည်ဝှက်၍၊ ပြန်မြှောက်မဆို၊ ဝမ်းထဲသိုလျက်၊ သူလျှို
တမန်၊ ရောက်ဟန် ကွေ့လည်၊ နက်ကြံ စည်ဖြင့်၊ ကြားသည်
သူနှုတ်၊ ဟုတ်မဟုတ်ကို.... အားထုတ်စိုင်းပြင်း နာစေမင်း။

(၂၁) သင်္ကာမကျေ၊ အနေမကျ၊ စိတ်ဒွိဟကို၊ ဒုဟ
ဝိုးဝါး၊ နှစ်ပါးတွေးယူ၊ မှတ်သောသူ၏၊ အမှုအရာ၊ ကြောင်း
ချာ စေ့ရေ၊ လုပ်ကြံတွေကို၊ အနေကျကျ၊ သိဦးမှတည့်၊ တစ
မရှောက်၊ ရွယ်တော် ထောက်၍၊ ရွံ့ကြောက် မဲ့တွန်၊ အရေး
မှန်လျက်၊ ဘေးရန် ပျောက်လွင့်၊ အကျင့် ဖြင့်လျှင်၊ အသင့်

ကြံ့နိုင်၊ အပြီးတိုင်အံ့၊ ကြံ့ခိုင်နှလုံး၊ ဤကျင့်ထုံးလည်း၊ သက်ဆုံးအမြဲ၊ ဆောင်သုံးစွဲ၍...ဝမ်းထဲပိုက်သွင်း ပါစေမင်း။

(၂၂) အဋ္ဌာရသ၊ သိပ္ပကျေးဇူး၊ အထူးတူးကို၊ ဆည်းပူးဖွေရာ၊ သင်သောခါတု၊ ဆရာကောင်းထံ၊ ကျိုးနွံတည့်တည့်၊ ရိပ်ခြည် ကြည့်လျက်၊ တပည့် ကျင့်ဝတ်၊ ညီညွတ် စွာမှု၊ ကုန်အောင်ပြု၍၊ အာယုဆုံးစွန်၊ ပြောင်းချိန်တန်မှ၊ ပြည့်စုံရိပ်ခြည်၊ ဆိုအံ့သည်ဟု၊ ဆောက်တည်လျှိုးပွက်၊ ပြင်မထွက်သား၊ သိခက်ခဲလှ၊ ကိလိဋ္ဌကို၊ မှတ်ရအောင်အောင်၊ ရည်ဆောင်နှိမ့်ချ၊ ဆည်းကပ်ခွဲ၍...နေ့ညမကင်း စေ့စေမင်း။

(၂၃) ထံရင်းထက်ကြပ်၊ ပြုဆည်းကပ်သား၊ သုံးထပ်ဗာဟိ၊ ကျမ်းရိုးမှီ၍၊ ရာသီအသံ၊ လိဇ္ဈာဘမ်းယွေ၊ အချေအတင်၊ အလျင်အလျား၊ အစားအမြှောက်၊ အနှောက်အနှော၊ အရောအကူ၊ အယူ အနုတ်၊ အကုတ် အကြည်း၊ ရေကျည်လှည်းသို့၊ တွက်နည်းသွင်သွင်၊ သင်းပုန်းပြင်၌၊ မထင်အရေး၊ ဧကံဒွေး မမြော်၊ မူးမော် ဘနန်း၊ ကိန်းခန်း အညီ၊ တိထိနက္ခတ်၊ ချင့်ဆုံးဖြတ်သား၊ ပါဒီဗိဇနာ၊ ပြန်ခရာနှင့်၊ မှန်စွာကြည်လင်၊ အပြီးစင်သည်၊ ဗေဒင်အမှတ်၊ ဤအတတ်လည်း....မပြတ်စင်းလျင်း လေ့စေမင်း။

(၂၄) အလိုက်အလိုက်၊ လူ့ဘုံ၌ဝယ်၊ ကြက်တိုက်အန်ခတ်၊ ဇယ်လွတ်ပြေးချီ၊ ဗလီပြေးဖမ်း၊ လက်ပမ်းလက်ဝှေ့၊ ကျင့်လေ့ကျင်လည်၊ ဆိုစသည်တု၊ အရည်အစွမ်း၊ အတတ်သွမ်းဟု၊ မကျွမ်းမကျင်၊ နားမဝင်မှု၊ သဘင်ပွဲထံ၊ မှုမပြီသော်၊ ရှက်ရွံ့ဆုတ်ဆိုင်း၊

ရိုင်းစိုင်းမတ်လတ်၊ ဖြစ်တိုတတ်စွာ၊ မလွတ်မချန်၊ ဤ ရေးဟန် လည်း....မကျန်မကြွင်း စေစေမင်း။

(၂၅) နေခင်းဌာန၊ ကာလမြော်ရှာ၊ ရွေးချယ် ပြုလျက်၊ လွယ်မှုမလျင်၊ ဆင်ခြင်ကြံစည်၊ တိုရှည်ထောက်ထား၊ စီးပွား တိမ်နက်၊ ယုတ်တက်ဖွေရှာ၊ တွေးစာနာလျက်၊ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ ပညာဆည်းလည်း....ထန်သည်းမပြင်း မွေစေမင်း။

(၂၆) ရမက်လောဘ၊ မောဟမြွေးယှဉ်၊ ပုထုဇဉ်တို့၊ ရှောင် ကြဉ် ခဲစွာ၊ ကိလေသာကြောင့်၊ တခါတရံ၊ အကြံမရှိ၊ မှားယွင်း မိလည်း၊ သတိမပြု၊ မကောင်းမှု၌၊ အဏုမြူညက်၊ ဆံတရက်မျှ.... လေ့ကျက်မဲ့လျှင်း မေ့စေမင်း။

(၂၇) ထိုမှတဖန်၊ အရှင့်ဝန်၌၊ မကျန်ညဉ့်နေ၊ ကြံအောက် မေ့လော့၊ အရှေ့အနောက်၊ တောင်မြောက်ခန်းဝါ၊ လက်ယာ လက်ဝဲ၊ ဥဒေဝင်စပ်၊ နေရပ်ရုံးစု၊ စီရင်မှုတုံ၊ မေရဒိဗ္ဗ၊ မြတ်ဒေသ ဟု၊ ပဉ္စအာလိန်၊ တာဝတိန်ဝယ်၊ စောင့်ချိန်ရန်တား၊ ငါးထပ် ခြားလျက်၊ သိကြားနေရာ၊ ပြည်အောင်ချာကို၊ မိစ္ဆာဘုန်းမဲ့၊ ကြံသကဲ့သို့၊ နှိုင်းရှုံ့ပုံယူ၊ ထိုအတူလျှင်၊ ရန်သူမိုက်မှား၊ ကြံလှည့် ငြားလည်း၊ ကြိုးစားအန်ထောင်၊ မဖြစ်အောင်လျှင်....လုပ်ဆောင် ဖန်ဆင်း ကိုစေမင်း။

(၂၈) ရာဇဝံသ၊ မှန်စွာ လက်သုံး၊ နည်းထုံးရှေးတီး၊ လွန် လေ ပြီးသား၊ သူကြီးမင်းစိုး၊ ကျင့်ရိုးကျင့်စဉ်၊ ကျင့်ထုံးယှဉ်၍၊ ကျင့်လျှင်ကျင့်တမ်း၊ ကျင့်မြဲလမ်းဖြင့်၊ စူးစမ်းနက်တံ၊ ရှေးရှည် လံသား၊ ပုံစံမှတ်မိ၊ ပညာရှိ၌၊ သတိကြည်မော၊ ကျမ်းသဘော ဖြင့်၊ နှီးနှောတကိုယ်၊ ပြောဆိုဖူးတွေ၊ မေးမြန်းလေ့လျက်၊ ရက်

နေ့မပြတ်၊ ညီညွတ်တိုင်ပင်၊ နှိုင်းဆင်ခြင်၍... သိမြင်ကျယ်ဝန်း စုံစေမင်း။

(၂၉) ပွင့်လင်းချမ်းသာ၊ ကြီးမြင့်ရာဟု၊ မှန်စွာသမ္မ၊ လေးဘို့စုသား၊ စတုစက္က၊ ဓမ္မတရား၊ အကြောင်းများဝယ်၊ သုံးပါးမျက်မြော်၊ အကြိုက်တော်လျက်၊ မပေါ်မထင်၊ ဂုဏ်အင်ဂုဏ်တိမ်၊ စည်းစိမ်ခွန်အား၊ ရည်သွားမဆန့်၊ ပွားပြန့်ကျိုးပေး၊ အရောက်နှေးလည်း၊ နီးဝေးတိုရှည်၊ ကြံစည်ထောက်ထား၊ မမေ့မှားလျှင်၊ ကုန်သွားယာလယ်၊ လုပ်ဘွယ်ဆောင်ခင်း၊ မပျင်းလှံလ၊ ဝါယာမဖြင့်၊ ဒုက္ခဖျင်းသိမ်၊ ကြောင့်ကြငြိမ်၍ ... စိုးရိမ် ပျောက်ကင်းလုံစေမင်း။

(၃၀) စတုမဇူ၊ ဟူသားရသာ၊ သကာတခြား၊ ပျားလည်းမလွတ်၊ ထောပတ်အုန်းဆီ၊ အညီဖော်မြောက်၊ တောမြွေဟောက်ကို၊ ဆိပ်တောက် ပွားဆေး၊ ဝအောင် ကျွေးလည်း၊ အရေးထွေပြား၊ ဖြစ်သည် များကို၊ ထောက်ထား နှိုင်းတု၊ ပုံစံရှု၍၊ ပြုစုမရွှေ၊ အဓလေ့လည်း... အောက်မေ့ကြံခင်း ပုံစေမင်း။

(၃၁) ဘုံနန်း ထွတ်ခေါင်၊ လုပ်ဆောင်ပြီးလွယ်၊ ငြိမ်းသဖွယ်လျှင်၊ မနွယ်ဦးဘဲ၊ ကြည်ဖဲရှောင်ခွာ၊ မတတ်သာ၍၊ ခြင်းရာ သိလျက်၊ မြွေဆိပ်တက်သို့၊ ပေါင်းဘက် ခဲလျှော်၊ သူမတော်ကို၊ အဖော်ရဆန်း၊ ဝမ်းသာပန်းဖြင့်၊ သိမ်းမြန်း မ၊ စ၊ စံပဆောင်ရွက်၊ နှစ်သက်ဘွယ်မှု၊ ကုန်အောင်ပြုလည်း... အတုအကင်း ပါးစေမင်း။

(၃၂) အရင်းအနှစ်၊ နွယ်မြစ်ပင်ချုံ၊ လုံးစုံမြေးသား၊ မျိုးဆွေဝါးနှင့်၊ ထွေပြားမကြံ၊ သက်နှံစိုက်စိုက်၊ အရှင်၌လည်း၊

ထဲပိုက်ကေန၊ အချစ်လွန်လျက်၊ တော်မှန်ရဲရင့်၊ မူကျင့်ခြင်းရာ၊
ပြည့်စုံစွာသား၊ ပညာကြီးထူ၊ ထိုသသူကို၊ မှတ်ယူတွေးထောက်၊
ရွေးချယ် ကောက်၍၊ ထပ်လှောက် ဆင့်ပြန်၊ မ၊စဟန်လည်း....
အားအန်လုံးရင်း များစေမင်း။

(၃၃) အာဒိဝယ၊ ငယ်ရွယ်ကပင်၊ အနိစ္စမမေ့၊ ဆုံးမ
လေ့သား၊ နောက်ရွှေမြော်သိ၊ ပညာရှိနှင့်၊ ပေါင်းမိချစ်ခင်၊
ကျွမ်းကျင်လျှင်က၊ ဖူးချင်တင်ပေး၊ လွန်မြတ်လေးလျက်၊ ဝေး
လည်း မမေ့၊ တွေ့လည်းမရဲ၊ လွန်စွာကဲ၍၊ ယှဉ်နှိုင်းနှော၊ ကြည်
တတ်မောသည်၊ သဘော ဖြောင့်စင်း၊ သားမောင်မင်းလည်း၊
နှောင်းကြွင်းဆင်ခြင်၊ စီးပွားမြင်၍၊ ဂုဏ်အင်မချို၊ ကောင်းရာ
ပိုသား၊ လူတို့ကျင့်တမ်း၊ ဤကြောင်းလမ်းကို၊ စူးစမ်းမပြတ်၊
သက်ဆုံးမှတ်လော့၊ မချွတ်မလွဲ၊ လူခဲပဲ၌၊ ဖြစ်မြဲနိယံ၊ လောက
မံကြောင့်၊ တရံတကြိမ်၊ စိုးရိမ်နှောင့်နှေး၊ ကြံရေးခဲစွာ၊ ဖြစ်
သော ခါတုံ၊ ချမ်းသာ ဆောင်ဘူး၊ သူကျေးဇူးကို၊ ထိမ်မြူး
မသိ၊ မိမိပစ္စည်း၊ သိမ်းဆည်းကျိတ်နှက်၊ ရေတစက်မျှ၊ မထွက်ရ
သာ၊ သူ့မှာရကြောင်း၊ ချောင်းမြောင်းနှီးနွယ်၊ အကယ်ကယ်သို့၊
ပြက်ရယ် ချိုးချိုး၊ နှုတ်သာ ပျိုးလျက်၊ အကျိုးကား ပျောက်၊
အပြစ်ရောက်အောင်၊ ကွေ့ကောက်လိမ်လည်၊ ကြံစည်လျှိုကတ်၊
လှည့်ပတ်တတ်သည့်၊ ယွင်းချွတ်ဖောက်လွဲ၊ လူစဉ်းလဲကို....ကြည်
ဖဲရှောင်ကွင်း ဝေးစေမင်း။

(၃၄) ပစ္စုပ္ပန္န၊ ဘဝနောင်ခါ၊ ချမ်းသာရတန်၊ တော်မှန်
အကျင့်၊ ကိုယ်နှင့်သူ့အား၊ စီးပွားထပ်မျှ၊ ဆောင်တတ်လှသား၊
မြူဆွစိတ်ကြံ၊ နက်စံမြော်သိ၊ ပညာရှိကို၊ ဇာတိတပါး၊ ဝေးမြေ

ခြားလည်း၊ စီးပွားမြတ်နိုး၊ တွေ့အောင်ကျိုး၍၊ ပြည့်ဖြိုးရှင်ပျ၊
တူနေရသော်၊ နိစ္စအမြဲ၊ ပေါင်းယှဉ်တဲ၍....အတွဲချစ်ခင်း လေး
စေမင်း။

(၃၅) ရှေးပါရမီ၊ ပြည့်စုံညီ၍၊ နှိုင်းပြီမထင်၊ ရည်သွား
အင်လည်း၊ လူတွင်ငြားလှ၊ ဖြစ်တော်စွဟု၊ ဒိဗ္ဗဩဇာ၊ နတ်
သုခနှင့်၊ ဗိဝှါဝိညာဉ်၊ နှစ်ပါးယှဉ်သို့၊ တွေ့စဉ်ခဏ၊ နှစ်သာ
ရကို၊ ဆံမျှမကွယ်၊ သိမြင်လွယ်သား၊ နှံကျယ်ပညာ၊ မြတ်ဆရာ၌၊
မေတ္တာ ဆုကြီး၊ ကျေးဇူးမှီး၍....ကောင်းချီးဆောင်နှင်း ပေးစေ
မင်း။

(၃၆) ဗဟုသုတ၊ သိပ္ပပညာ၊ ဆည်းပူးရှာ၍၊ ဆရာကောင်း
ထံ၊ ထုံးစံလေ့ကျက်၊ မှတ်ခေါ်ရက်တည့်၊ အနက်အနဲ၊ အရဲ
အရင့်၊ အကျင့်အဟန်၊ အမှန်အတော်၊ အမြော်အမြင်၊ ဂုဏ်အင်
ထူးခြား၊ လူ့ရည်သွားကို၊ ထောက်ထားခဲ့ခြင်း၊ သိနိုင်စွမ်းဟု၊
ချီးမွမ်းဗိုလ်လူ၊ အံ့ရာမူသား၊ မဇ္ဈပွင့်ဖူး၊ ကြိုင်နံ့မြူးသို့....ကျေးဇူး
သတင်း မွေးစေမင်း။

(၃၇) ကဝိလေးမည်၊ ပြည့်စုံတည်သား၊ ဇာနည်အထွတ်၊
ဆရာမြတ်ဝယ်၊ မပြတ်နိယံ၊ နည်းနာခံ၍၊ သာစံရိပ်ငြိမ်၊ စည်းစိမ်
တန်းခိုး၊ ရှေးကျိုးကောင်းညွန့်၊ ပွားပြန့်နောင်လာ၊ ထိုးတက်ရာ
သား၊ အင်္ဂါခုနစ်၊ ကျေးဇူးနှစ်နှင့်၊ ရန်စစ်အောင်နေ၊ လေးထွေ
အကျင့်၊ လေးဆင့်သင်္ဂြိုဟ်၊ ယွင်းယိုမရှိ၊ ဂတိလေးသွယ်၊ မှတ်
ဖွယ်ဖွယ်၌၊ အဓိပ္ပာယ်နက်၊ ပြက်ပြက်ထင်စွာ၊ မသိသာမူ၊ သင်္ကာ
ပျောက်ဆေး၊ စင်အောင်မေး၍၊ ကျင့်ရေးကျင့်နှုန်း၊ ကျင့်မြဲထုံး
ကို....နှလုံးပိုက်သွင်း ဝင်စေမင်း။

(၃၈) ထိုမှတစ်ဆင့်၊ တိုင်းခြေရပ်စည်၊ ပြည်၏ကိစ္စ၊ သတ္တိဟု၊ တွင်ထမည်ထင်၊ ခုနစ်အင်လည်း၊ သိမြင်မကျန်၊ ယဉ်ထန်သမုဒ်၊ ပြည်းသုတ်လေသာ၊ ရာဇာယမ၊ နေလပဇ္ဇန်၊ ဝသုန္ဓရီ၊ ဒေဝိ သိကြား၊ ရှစ်ပါးဤသို့၊ မင်းတို့မှတ်ဖွယ်၊ ပုံသွယ်တသီး၊ သူကြီး ကျင့်မှု၊ ဂုဏ်ခြောက်စုနှင့်၊ ဆယ်ခုမွေ၊ ဗလငါးတန်၊ စွမ်းအန် သုံးကြောင်း၊ မကြားတောင်းသား၊ နည်းကောင်း ကျယ်ဝန်း၊ အဆန်းဆန်းလည်း၊ မေးမြန်း ဖွေရှာ၊ မှတ်သားနာ၍...သင်္ကာ ပျောက်ကင်း စင်စေမင်း။

(၃၉) ထိုမှတစ်ပါး၊ ယောက်ျားတကာ၊ ဖွေရှာနိစ္စ၊ တတ် အပ်လှသား၊ သိပ္ပရတနာ၊ ဆင်မြင်းမှာတုံ၊ သမ္ဘာရင့်ညောင်း၊ တုမဲ့တောင်းသား၊ စောလောင်းရန်နင်း၊ ဥတိန်မင်းဟု၊ ဝန်ပြင်း ကျော်ထိတ်၊ ခေါင်ပဏ္ဍိတ်၏၊ ကျိတ်လိတ်သင်ထွေ၊ ဥပဒေ၌၊ တတ်နေလုံခြုံ၊ စေ့စုံများကျယ်၊ စီးနင်းဘွယ်လည်း၊ တင့်တယ် ပြသ၊ ဓာရဏဖြင့်...လေ့ထမကင်း ကျင်စေမင်း။

(၄၀) သူကြီး ဘေးအိုး၊ ကျင့်ရိုးအညီ၊ ထုံးစံမှီ၍၊ အစီ အလျဉ်၊ အစဉ်အသင့်၊ နိမ့်မြင့် ဆင်ခြင်၊ ဂုဏ်အင် များနည်း၊ ပစ္စည်းလျှော့စုတင်း၊ အရင်းအဖျား၊ ရည်သွားရှိမဲ့၊ ပြိုင်နှိုင်းရှဲ၍၊ လေးတွဲစာနာ၊ ပေးကမ်းခါလည်း...ပညာမြော်တင်း ရွေးစေ မင်း။

(၄၁) သံသရာစက်၊ အဆက်ဆက်က၊ လေ့ကျက်ဘူးစွာ၊ ဝါသနာကြောင့်၊ ပညာ ရင့်ညောင်း၊ သူတော် ကောင်းတို့၊ ကျိုးကြောင်းဟုတ်လှ၊ ထုံးစံပြသား၊ ဆုံးမစကား၊ ကျေးဇူးများ ကို၊ ကြားကြားသရွှေ၊ ရှင်ပျော်မွေ့လျက်၊ နေ့လည်းမကင်း၊

ညဉ့်တွင်းမကွာ၊ မှတ်သားနာ၍၊ ဘွေရှာစူးစမ်း၊ ပြောဆိုကျွမ်း
လည်း၊ စိတ်ဝမ်းကြည်လင်၊ သားဘခင်ဟု၊ တိုင်ပင်လျှို့ဝှက်၊
ထဲနက်ရေးခြား၊ ပြင်တပါးသို့၊ မကြားစေချင်၊ မမြင်စေလို၊ မဆို
စေမှု၊ တခုခု၌၊ မြော်ရှုသတိ၊ မင်းရိပ်သိ၍၊ မျက်စိမမြင်၊ ခေါ်လျှင်
မကြား၊ လျှာမဲ့ငါးသို့၊ ဆွေဝါး ခင်ပွန်း၊ ဖွေမေးမြန်းလည်း၊
တခွန်းမပွား၊ မင်းစကားကို...စိုက်ထားဝမ်းတွင်း ကြေစေမင်း။

(၄၂) ရန်သူငြိုးဘက်၊ နှောင့်ရှက် ပြိတွယ်၊ အန္တရာယ်
သည်၊ အကယ်မျက်မြင်၊ စိုးစဉ်းထင်မှု၊ သေရှင်အရေး၊ နှစ်တွေး
မရည်၊ စွန့်အံ့သည်ဟု၊ ဆောက်တည် သောလျှောက်၊ စွန့်ခွင့်
ရောက်မှု၊ ရှုံ့ကြောက်မဲ့တွန့်၊ အရှင့်ဝန်၌၊ ကုမ္ဘာဏ်ယက္ခ၊ သီဟ
ခြင်္သေ့၊ ရင်ဆိုင်တွေ့လည်း၊ ခါ၍မဆွန့်၊ အသက်စွန့်လော့၊ အဝှန့်
နောင်လာ၊ လူတကာတို့၊ ပြောရာဥဒါန်း၊ ကမ္ဘာထွန်းသို့....
မော်ကွန်းဖြစ်လျှင် လေစေမင်း။

(၄၃) အနီးအဝေး၊ အနှေးအလျင်၊ စိရင် မ၊စ၊အငှအဝေ၊
အစေအပီ၊ အရာကြီးငယ်၊ ပြုတွယ်တွယ်၌၊ လိုမယ်ကိစ္စ၊ အားရ
အောင်အောင်၊ ရည်စောင်ထဲလာ၊ ကြိုးသောခါလည်း၊ ညီညာ
အားထုတ်၊ သဘောဟုတ်ဖြင့်၊ မယုတ်မလွန်၊ တော်မှန် ဖြောင့်
စင်း၊ မှားယွင်းမရှိ၊ သမာဓိဖြင့်၊ သတိငုံဆည်း၊ စောင့်အပ် သည်
တွင်၊ ဆံခြည်တတန်း၊ တင်စွန်းမချစ်၊ လောဘမြစ်၍....တင်ပြစ်
လွတ်ကင်း ကွေစေမင်း။

(၄၄) လျှို့ဝှက်ထဲကြ၊ နက်စံရည်ကောင်း၊ သူအကြောင်း
ကို၊ ချောင်းမြောင်း နှိုးနှယ်၊ သိအောင်ရှယ်မှု၊ ပွဲလယ် အရပ်၊
မတင့်အပ်ဝယ်၊ ထက်ကြပ်မကွာ၊ နေကာမတွေ့၊ ကြည့်၍မမြော်၊

နာသော်မကြား၊ လူအများကို၊ ဂှက်ထားမြဲကျိတ်၊ ထဲကြိစိတ်
ဖြင့်....တိတ်တိတ်ဂှက်ခြင်း ပြေစေမင်း။

(၄၅) ခပ်သိမ်းကိစ္စ၊ ဟူသမျှလည်း၊ လုံ့လမလျော့၊ မပေါ့
မမေ့၊ ညဉ့်နေ့မဟူ၊ သတိမူ၍၊ မွေးမြူကြောင်းလမ်း၊ စုံစမ်းစာနာ၊
နက်ပညာဖြင့်၊ ရှေ့လာနောက်နစ်၊ ကြိစိစစ်လေ့၊ အပြစ် ကိုယ်
ဝယ်၊ ဆိုဘွယ်ရိပ်ထင်၊ မရောက်ခင်က၊ အမြင်မရှိ၊ တွေးမသိသည်၊
မျက်စိမပွင့်၊ ဉာဏ်မရင့်၍....အကျင့်အချင်း ကွေစေမင်း။

အနုသာသန ဆုံးမစာ - ဤတွင် ပြီး၏။

=====

မြန်မာသတ်ပုံသံပေါက်

ရရစ် ၁၈-ပုဒ်

- (၁) ငါးမည် ရွှေကြာ၊ ခက်ညွန့်ဖြာ၊ စိမ်းပြာကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- (၂) ယာဉ်ယုံ စကြာ၊ ရွှေလိပ်ပြာ၊ ကြိုးကြာကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- (၃) ဇမ္ဗူသပြေ၊ အသီးကြွ၊ မိုးမြေကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- (၄) စည်းစိမ် မကြေ၊ ကြိုးနှယ်ဖြေ၊ လက် ခြေကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- (၅) ကောင်းကင်မှာ ကြယ်၊ လွန်ဆန်းကြယ်၊ စင်ကြယ် ကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- (၆) မွင်းမံ စီခြယ်၊ စည်းစိမ် ကြယ်၊ မပြယ်ကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- (၇) ပြည်ရွာ မြို့ပြ၊ မျက်ရှင်မြ၊ ကြိုးကြွကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- (၈) ရွှေစက်ဖြန့်ကြွ၊ အာဏာပြ၊ ကြောင့်ကြကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- (၉) မင်္ဂလာထိမ်းမြား၊ လွန်ဆန်းပြား၊ ပိုင်းခြားကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- (၁၀) စွမ်းအန် ကြွားကြွား၊ လွန်မြောက်မြား၊ လျှောက် ကြားကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- (၁၁) ငှက် ခါ ခိုကြက်၊ ကြောင်နှင့်ကြွက်၊ ထက်မြက်ကို လည်း ရစ်ရမည်။

- (၁၂) အလှူပြီးပြန်၊ လှူငွယ်ပြန်၊ ကွယ်ပြန်ကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- (၁၃) နီလာ စိန်ကြောင်၊ စိခြယ်မြောင်၊ ဝင်းပြောင်ကို လည်း ရစ်ရမည်။
- (၁၄) ကျားဆရာ ကြောင်၊ တောမှာ ပြောင်၊ ဆင်ပြောင် ကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- (၁၅) အရေးအကြောင်း၊ ပြည်ရွာပြောင်း၊ ကျဉ်းမြောင်း ကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- (၁၆) ဓမ္မသတ်ကြောင်း၊ မှတ်သည့် ပြောင်း၊ ရေမြောင်း ကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- (၁၇) အဟုန် ပြင်းပြင်း၊ သိန္ဓောမြင်း၊ ကျန်ကြွင်းကို လည်း ရစ်ရမည်။
- (၁၈) နွမ်းရိ ဟောင်းမြင်း၊ ဓားနှင့်မြွင်း၊ ငါးကြင်းကို လည်း ရစ်ရမည်။

*****

ယပင့် ၁၅-ပုဒ်

- (၁) အသက်ရာကျော်၊ စည်းစိမ်ပျော်၊ မွေ့လျော်ကို လည်း ပင့်ရမည်။
- (၂) မတော်မလျော်၊ မယ့်မျက်ပျော်၊ ကြည့်မျှော် ကို လည်း ပင့်ရမည်။
- (၃) ဒါန လှူမျိုး၊ စိုက်ချပျိုး၊ ကောင်းကျိုး ကိုလည်း ပင့်ရမည်။

- (၄) နွမ်းရိခေါက်ချိုး၊ နတ်မယ်မျိုး၊ ဆွေမျိုးကိုလည်း ပင့်ရမည်။
- (၅) သူဝရွှေကျေး၊ ယဉ်ကျေးကျေး၊ ကတ်ကျေးကိုလည်း ပင့်ရမည်။
- (၆) မြို့ပြ ရွာကျေး၊ ကြေးငွေချေး၊ ကံကျွေးကိုလည်း ပင့်ရမည်။
- (၇) ကြံ့ ဆင်-သစ်-ကျား၊ အလွန်များ၊ နာဖျားကိုလည်း ပင့်ရမည်။
- (၈) သကာချိုပျား၊ ထန်းလျက်များ၊ လျှာဖျားကိုလည်း ပင့်ရမည်။
- (၉) ငါမွေးသည့်မျောက်၊ ငါ့ကိုချောက်၊ ပယ်ဖျောက်ကိုလည်း ပင့်ရမည်။
- (၁၀) ပတ္တမြားကျောက်၊ ဥစ္စာပျောက်၊ ကမ်းချောက်ကိုလည်း ပင့်ရမည်။
- (၁၁) ဘုန်းကံမမျှ၊ နှုန်းနှိမ့်ချ၊ လျှောကျကိုလည်း ပင့်ရမည်။
- (၁၂) ညှင်းညှင်း ပျံ့ပျံ့၊ ဟိန်းဟဲချ၊ ဖျောင်းဖျကိုလည်း ပင့်ရမည်။
- (၁၃) စိုးရိမ်ချုပ်ချာ၊ သင်ဖြူးဖျာ၊ သေချာကိုလည်း ပင့်ရမည်။
- (၁၄) ရွှေရင်ကလျော၊ နွဲ့နွဲ့ချော၊ နစ်မျောကိုလည်း ပင့်ရမည်။
- (၁၅) လှလည်းမမျှော၊ ရေဉ်မျော၊ ငှက်ပျောကိုလည်း ပင့်ရမည်။

တသတ်သက်သက် ၁၂-ပုဒ်

- (၁) သုံးပုံ ပိဋကတ်၊ ကျမ်းရိုးတတ်၊ စွဲမှတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၂) တရားဆုံးဖြတ်၊ ဓမ္မသတ်၊ ဖြောင့်မတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၃) ရွှေရင်သားမြတ်၊ နုထွတ်ထွတ်၊ ချောမွတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၄) မျက်ရှင်ကျောက်မြတ်၊ နပရတ်၊ ရာဖြတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၅) ပွင့်ညွှာပွင့်ဝတ်၊ ပင်လုံးညွတ်၊ လွမ်းဆွတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၆) ဘန်တီ ဘန်တွတ်၊ ဆိုရေးရွတ်၊ လွမ်းဆွတ် ကို
လည်း တသတ်မည်။
- (၇) စကြာရဟတ်၊ လေးကျွန်းပတ်၊ မိုးနတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၈) မင်းက ချဝတ်၊ ငွေတမတ်၊ ရိုက်ခတ် ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၉) တညီတညွတ်၊ ခုံသမတ်၊ လျှောက်ပတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၁၀) ကြက်တိုက် အန်ခတ်၊ ခါးစီးပတ်၊ ယွင်းချွတ်ကို
လည်း တသတ်မည်။
- (၁၁) စက်နှယ်ပိုင်းဖြတ်၊ လောကဝတ်၊ မလွတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။

- (၁၂) လုံခြုံ သေသတ်၊ တံဆိပ်ခတ်၊ ပညတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။

=====

လုံးကြီးတသတ် ၁၁-ပုဒ်

- (၁) တွန်ကျူး ကရဝိတ်၊ မိန့်ဗျာဒိတ်၊ နိမိတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၂) ဦးဆံမှတ်ဆိတ်၊ ပယ်ဖြတ်ရိတ်၊ သဝိတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၃) ပြောဆို တိတ်တိတ်၊ နှုတ်သံပိတ်၊ ဆိတ်ဆိတ်ကို
လည်း တသတ်မည်။
- (၄) မျက်စိကိုမှိတ်၊ လည်ကိုညိတ်၊ တို့ဆိတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၅) ရွှေသိင်္ဂီနိတ်၊ အရောင်ဖိတ်၊ ဂေါ်မိတ်တို့လည်း
တသတ်မည်။
- (၆) တရားပရိတ်၊ ငွေအစိတ်၊ ရုံးပိတ်ကိုလည်း တသတ်
မည်။
- (၇) ဝါဖန်ဝါကြိတ်၊ အိမ်လုံးတိတ်၊ မဆိတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၈) ပညာပဏ္ဍိတ်၊ ပုရောဟိတ်၊ ကျော်ထိတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၉) ဆင်မြင်းနွားဆိတ်၊ ကျင့်စာရိတ်၊ အတိတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။

- (၁၀) သမာသိတဒ္ဓိတ်၊ အာချာတ်ကိတ်၊ စဒိတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၁၁) တဘက်ရွှေမြိတ်၊ နန္ဒမိတ်၊ လန့်ထိတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။

=====

တဇချောင်းငင်တသတ် ၁၂-ပုဒ်

- (၁) အားအန်လည်းထုတ်၊ မီးကိုမှုတ်၊ ချက်ပြုတ်ကို
လည်း တသတ်မည်။
- (၂) အသံလည်းထုတ်၊ ရှဉ့်ကိုတုတ်၊ ဂါဝုတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၃) လိုက်၍သုတ်သုတ်၊ သိမ်းနှယ်ကုတ်၊ ထိုးခုတ်ကို
လည်း တသတ်မည်။
- (၄) တံစုန်းသစ်ငုတ်၊ ငြောင့်ခလုတ်၊ ငင်နုတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၅) သူတော်မဟုတ်၊ လူသူယုတ်၊ နှင်ထုတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၆) မင်္ဂလ သုတ်၊ ကျမ်းရိုး ထုတ်၊ ဝေဝုတ် ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၇) ပြာသာဒ် လိုက်မုတ်၊ လေးပြင်သုတ်၊ ဆံမုတ်ကို
လည်း တသတ်မည်။
- (၈) ဆယ်တင်း ဝင်ပုတ်၊ အနားပြုတ်၊ စမုတ်ကို လည်း
တသတ်မည်။

- (၉) မြန်မြန် သုတ်သုတ်၊ လေးညို့ဖြိုတ်၊ နောက်ဆုတ်
ကိုလည်း တသတ်မည်။
- (၁၀) ပင်လယ်ဝေငုတ်၊ ဒီလှိုင်းပုတ်၊ သမုတ် ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၁၁) မူဆိုးလူနုတ်၊ အလတ်ယုတ်၊ တံသုတ် ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- (၁၂) ယုန်အရေဆုတ်၊ ငှက်နှံဖုတ်၊ ကြမ်းကြုတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။

*****

နသတ်သက်သက် ၁၄ - ပုဒ်

- (၁) ကြက်လျှာ ရှက်စွန်၊ မိုးတိမ်စွန်၊ တမ်းခွန်ကိုလည်း
နသတ်မည်။
- (၂) ပတ်ယတ် သဏ္ဌာန်၊ ယာဉ်ဆဒ္ဒန်၊ ဆင်းကြန်ကို
လည်း နသတ်မည်၏။
- (၃) ဘုံနန်းဝေယန်၊ နေရပ်ဌာန်၊ ဗိမာန်ကိုလည်း နသတ်
မည်။
- (၄) အခါး အငန်၊ စပ်ဖန်ဖန်၊ သင်္ကြန်ကိုလည်း နသတ်
မည်။
- (၅) မြခြည် စိန်ဖန်၊ ရွှေနားသန်၊ ပြီးမှန် ကိုလည်း န
သတ်မည်။
- (၆) အဘိုး သိန်းတန်၊ ရွှေကုန္တန်၊ ဆင်ရန် ကိုလည်း
နသတ်မည်။

- (၇) တန်းခူးသင်္ကြန်၊ အခါတန်၊ နက်ဖြန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၈) ရတုရကန်၊ စာသဝန်၊ ကာရန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၉) အမိန့်တော်ပြန်၊ မဟာဒန်၊ တမန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၁၀) စောက်ထိုး ပြောင်းပြန်၊ မြေကိုလှန်၊ စွမ်းအန် ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၁၁) အောက် ထက်စုန်ဆန်၊ အဖန်ဖန်၊ အော့အန် ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၁၂) နေ့လ လုပ်ခွန်၊ ကြင်လေဟန်၊ ကျေးကျွန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၁၃) ဒေါသစိတ်မာန်၊ လွန်ပြင်းထန်၊ မြို့ဝန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၁၄) သီဒါ ခုနစ်တန်၊ တောင် ယုဂန်၊ ကုမ္ဘန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

•

နသတ် ဝိသုဒ္ဓိနိထိုး ၁၄-ပုဒ်

- (၁) ရွှေပြည်ကြွန်း၊ ဗာရာနန်း၊ သိမ်းမြန်းကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၂) ဖလားလင်ပန်း၊ ခွက်ယောက်စွန်း၊ မုန်းလွန်း ကိုလည်း နသတ်မည်။

- (၃) ပြောက်စုံ၊ ခြယ်သန်း၊ ကာသည့်ပန်း၊ ရက်ကန်း
ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၄) ဖန်နီဝါမြန်း၊ ပန်းသက်န်း၊ ဆေးစွန်းကိုလည်း
နသတ်မည်။
- (၅) ပတ်ပတ် ရံဝန်း၊ ပိုက်နှယ်တန်း၊ စောင်ရန်းကို
လည်း နသတ်မည်။
- (၆) ကံ့ကော်ရွက်ချွန်း၊ ပင်ရိပ်ဝန်း၊ နွဲ့ရွန်းကိုလည်း
နသတ်မည်။
- (၇) စဉ်လာဥဒါန်း၊ သက်သေညွန်း၊ မော်ကွန်းကို
လည်း နသတ်မည်။
- (၈) အာရုံ စိတ်မှန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ စီးဖြန်းကိုလည်း
နသတ်မည်။
- (၉) သံနှုတ် ချိုခွန်း၊ ဆိုတိုက်တွန်း၊ လူလန်း ကိုလည်း
နသတ်မည်။
- (၁၀) ဘိသိက် မြှောက်သွန်း၊ ဘမရာမြန်း၊ ဦးစွန်းကို
လည်း နသတ်မည်။
- (၁၁) တေဇာဘုန်းတန်း၊ နေနှယ်ထွန်း၊ သိန်းသန်းကို
လည်း နသတ်မည်။
- (၁၂) ခါးကြိုးခါးပန်း၊ ချည်နှောင်ပန်း၊ ထူးဆန်းကိုလည်း
နသတ်မည်။
- (၁၃) စွမ်းအန်ကြီးလွန်း၊ မြတ်ရာကျွန်း၊ ကိုးခန်းကိုလည်း
နသတ်မည်။
- (၁၄) သရက်-အုန်း ထန်း၊ ဟင်းကစွန်း၊ ရှင်လန်း ကို
လည်း နသတ်မည်။

လုံးကြီးတင် နသတ် ၉-ပုဒ်

- (၁) ရတနာစိန်၊ ဝင်းလှုံထိန်၊ ရောင်ရှိန် ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၂) အသက် ဇီဝိန်၊ စုတွေချိန်၊ ညှိုးဝိန် ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၃) ပဉ္စအာလိန်၊ တာဝတိန်၊ ဒေဝိန် ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၄) မိုးကြိုးပုဆိန်၊ ဝရဇိန်၊ ပစ်ချိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၅) လူသုခမိန်၊ ပြက္ခဒိန်၊ နှိုင်းချိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၆) သင်္ကန်းကထိန်၊ ဖုံးမသိန်၊ ငွေချိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၇) ပညာကဝိန်၊ ရှင်မဟိန်၊ ကျော်ရှိန် ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၈) မင်းစောဥတိန်၊ ဇေယျသိန်၊ နရိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၉) နှုတ်သစ္စာကျိန်၊ လူမှိန်မှိန်၊ ချိုမြိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

လုံးကြီးတင် နသတ် ဝိသဇ္ဇနီထိုး ၉-ပုဒ်

- (၁) မျှော်ရှုစိန်းစိန်း၊ တမှိန်းမှိန်း၊ စောင့်ထိန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

- (၂) ရှင်ပျော်စက်ကျိန်း၊ တဖိန်းဖိန်း၊ လူပြိန်းကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၃) သင်္ချာသောင်းထိန်း၊ ရေတွက်ကိန်း၊ ချိန်းချက်ကို လည်း နသတ်မည်။
- (၄) အသံထိန်းထိန်း၊ ပူစပ်ကျိန်း၊ တိန်းညက်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၅) ကလက်ကလိန်း၊ မြင်း၊ ဆင်၊ ထိန်း၊ ထိန်းကျောင်း ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၆) ပိန်းနဲလှေပိန်း၊ စားသည့်ပိန်း၊ သူပြိန်းကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၇) မိန်းမောပျော်မှိန်း၊ ကောင်းလှိုမှိန်း၊ မိန်းမကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၈) အမတ်ကာမိန်း၊ ထောင်သည့်မှိန်း၊ ဒေဝိန်းကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၉) မြည်သံဟိန်းဟိန်း၊ ဆာသိန်း၊ သိန်းဇိုင်းကိုလည်း နသတ်မည်။

တချောင်းငင် နသတ် ၆-ပုဒ်

- (၁) တောင်ရှိန်ပြင်းဟုန်၊ ငှက်ဂဠုန်၊ သုန်သုန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၂) မလည်မသုန်၊ ရေကြောစုန်၊ ဒဂုန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

- (၃) ရောင်းဘောက်သည့်ကုန်၊ ကြေးငွေကုန်၊ လာကုန်
ကိုလည်း နသတ်မည်။
- (၄) လှပျက်သူပုန်၊ လမ္ဘာယုန်၊ ဆင်မုန်ကိုလည်း နသတ်
မည်။
- (၅) ဂိမ္ဘာန် ကဆုန်၊ လနယုန်၊ လှုပ်တုန် ကိုလည်း
နသတ်မည်။
- (၆) ဆီးနှင်း မြူမှုန်၊ မိုးပဇွန်၊ မြူးချန်ကိုလည်း နသတ်
မည်။

တချောင်းငင် နသတ် ဝိသဇ္ဇနီထိုး ၈-ပုဒ်

- (၁) မှင်ဘုရင်ဘုန်း၊ မိုးသို့ချုန်း၊ ပျက်ပြုန်းကိုလည်း
နသတ်မည်။
- (၂) တောင်ပံရှုန်းရှုန်း၊ တဟုန်းဟုန်း၊ ဝိတုန်းကိုလည်း
နသတ်မည်။
- (၃) လူမြင်တိုင်းမုန်း၊ တဇ္ဇေ စုန်း၊ ဆုန်းဆ ကိုလည်း
နသတ်မည်။
- (၄) ငုပ်လေ စုန်းစုန်း၊ ကျွဲနွားရုန်း၊ မျက်မုန်းကိုလည်း
နသတ်မည်။
- (၅) ခါသင့်ချိန်ဆုန်း၊ တန်ဆောင်မုန်း၊ ပျော်တုန်းကို
လည်း နသတ်မည်။
- (၆) သဇင်ဂမုန်း၊ ထန်းနှင့်အုန်း၊ ကုန်းပေါ် ကိုလည်း
နသတ်မည်။

- (၇) ခွေခွေ နုန်းနုန်း၊ စာသင်ပုန်း၊ နှိုင်းနှိုင်း ကိုလည်း နုတ်မည်။
- (၈) ပျံလေ ပြိုနိုးပြိုနိုး၊ လေသင်ဓုန်း၊ ရှုန်းရှုန်း ကိုလည်း နုတ်မည်။

ပသတ်သက်သက် ၁၄ - ပုဒ်

- (၁) ရွှေရင်စမ်းသပ်၊ ဆယ့်ငါးကျပ်၊ ပေါ်လျှပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၂) ရွှေရင် ချင်းစပ်၊ ပါးချင်းအပ်၊ လက်ထပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၃) ရွှေပေ နားကပ်၊ ခေါ်ဆောင်အပ်၊ အကြပ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၄) အင်္ကျီ လက်ကျပ်၊ ပါးလျှပ်လျှပ်၊ လက်စွပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၅) ကိုယ်ဟန် သွယ်သပ်၊ တခုလပ်၊ နုတ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၆) အိမ်ခြေ တွင်းစပ်၊ အရပ်ရပ်၊ မလပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၇) ကြယ်သီးရွှေအပ်၊ အရပ်ရပ်၊ တည်းစပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၈) ရွှေကြာပွင့်ချပ်၊ ကမ္ဘာကပ်၊ တင့်အပ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။

- (၉) တရားစေ့စပ်၊ ဆင်ခြေတပ်၊ ရိုးစွပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၁၀) မြေမှာတုပ်ပျပ်၊ ကြောက်၍ဝပ်၊ ပျပ်ဝပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၁၁) ပါးပါးချပ်ချပ်၊ ငှက်ပျောဖပ်၊ သစ်တပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၁၂) ခြေနင်း၊ ဘိနပ်၊ သားခြီးယပ်၊ မွေးညှပ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၁၃) ထမင်းမနပ်၊ မီးဝယ်နှပ်၊ သနပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၁၄) တိမ်နှစ်ဘက်ညှပ်၊ ပြက်သည်လျှပ်၊ ကြက်ခွပ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။

လုံးကြီးတင် ပသတ် ၈ - ပုဒ်

- (၁) ကမ္မည်းတံဆိပ်၊ ရှုံပေလိပ်၊ သိပ်သိပ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၂) ငါးမည် မာရ်နှိပ်၊ ပလ္လင်ထိပ်၊ ရောင်ရိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၃) စကားတံဆိပ်၊ တမ်းခွန်ရိပ်၊ တောင်ထိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၄) မိန်းမ နှစ်ကျိပ်၊ ပျော်ကြောင်းသိပ်၊ စက်အိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

- (၅) မကျမစိပ်၊ သစ်ပင်ရိပ်၊ တိမ်လိပ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၆) မတွန့် မလိပ်၊ ကြာတံဆိပ်၊ လက်ထိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၇) သည်းခြေ သလိပ်၊ သွေးလေနှိပ်၊ မြွေဆိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၈) လက်ဖြင့် နယ်သိပ်၊ မြစ်ကုန်းထိပ်၊ ငါးလိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

~~~~~

တချောင်းငင် ပသတ် ၂၆-ပုဒ်

- (၁) ဝိညာဏ်လုပ်လုပ်၊ မိုးနတ်ရုပ်၊ မြေမြှုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၂) ကေသာဆံအုပ်၊ လှေခေါင်ချုပ်၊ တောင်ကုပ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၃) ခြေကလည်းလှုပ်၊ ချွန်းကအုပ်၊ စောင့်ချုပ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၄) ယပ်ခပ် ခြေဆုပ်၊ ရံကိုယ်လုပ်၊ ပိုက်ထုပ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၅) ပေါင်းမြက် သုပ်သုပ်၊ ဟင်းလက်သုပ်၊ ပလုပ် ပလောင်းကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၆) ညှိစော်နံပုပ်၊ ဖက်နှင့်ထုပ်၊ စက်ဆုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

- (၇) အမျက် ချုပ်ချုပ်၊ မိုးလေချုပ်၊ ချုပ်ချုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၈) သစ်ပင် ကန့်ချုပ်၊ ပူချုပ်ချုပ်၊ ပခြုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၉) စာရင်းပေါင်းချုပ်၊ တန်းမှာချုပ်၊ စာချုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၁၀) မိန့်တော်အာလုပ်၊ လယ်ယာလုပ်၊ လုပ်ဆေး ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၁၁) စဉ်းဖြတ် နုပ်နုပ်၊ ရေသနုပ်၊ လူနုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၁၂) ကမ္မဇရုပ်၊ ဝွဲသိမ်းရုပ်၊ နာမ်ရုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၁၃) အထွေး အရှုပ်၊ နှာထည့်ရှုပ်၊ နမ်းရှုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၁၄) အရေ တွန့်ရှုပ်၊ ကောင် ဘားပြုပ်၊ စပ်ပုပ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၁၅) မိုးကတိမ်ပုပ်၊ စာင်းလျှာပုပ်၊ သစ်ပုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၁၆) သစ်ပင်ခင်ပုပ်၊ ချုံဆူးပုပ်၊ ခင်ပုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၁၇) ရေမြှုပ် မြေမြှုပ်၊ တိမ်ကောမြှုပ်၊ တိမ်မြှုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၁၈) ပုဆစ်လည်းတုပ်၊ ဗုဒ္ဓန်တုပ်၊ ချည်တုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

- (၁၉) တံခါးမင်းတုပ်၊ ပျံဝပ်တုပ်၊ တုပ်ကွကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၂၀) သိမ်းထုပ်ပိုက်ထုပ်၊ အဝတ်ထုပ်၊ လျှောက်ထုပ်ကို လည်း ပသတ်မည်။
- (၂၁) မလံမကုပ်၊ စာရင်းကုပ်၊ တင်းကုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၂၂) လှည်းပေါင်းကုပ်ကုပ်၊ ထောင်သည်ကုပ်၊ လည်ကုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၂၃) မည်းနက်ကြွပ်ကြွပ်၊ ကြောင်ညိုခုပ်၊ လက်ခုပ်ကို လည်း ပသတ်မည်။
- (၂၄) တသီတအုပ်၊ ခဲလက်အုပ်၊ ဖုံးအုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၂၅) ကုလားဦးထုပ်၊ ကုလားအုပ်၊ ပိတ်အုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- (၂၆) တောအုပ် ချုံအုပ်၊ ဉာဏ်ချွန်းအုပ်၊ ခွက်အုပ်ကို လည်း ပသတ်မည်။

=====

မသတ် ဝိသုဒ္ဓိနိထိုး ၂၀-ပုဒ်

- (၁) ပါးကိုလည်းနမ်း၊ ရင်ကိုစမ်း၊ ဘက်ယမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။
- (၂) တယောက်က ကမ်း၊ တယောက်လှမ်း၊ ယာကွမ်း ကိုလည်း မသတ်မည်။

- (၃) မကျင်မကျမ်း၊ လူစိမ်းရှမ်း၊ စုံစမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။
- (၄) မျက်ခွက် ပြည့်လျှမ်း၊ မျက်ရေလွမ်း၊ အလွမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။
- (၅) မိအောင်လည်းဖမ်း၊ အရိပ်ဖမ်း၊ ဖမ်းဆီးကိုလည်း မသတ်မည်။
- (၆) ပျမ်းမျှ မြီးပျမ်း၊ ရောရောပြွမ်း၊ စင်ပြွမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။
- (၇) ဆင်းရဲ ညှိုးနွမ်း၊ ရူးသွပ်နှမ်း၊ နှမ်းပင်ကိုလည်း မသတ်မည်။
- (၈) နီးနှမ်း မည့်နှမ်း၊ လွန်ကြိုးပမ်း၊ လက်ပမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။
- (၉) သန်စွမ်းရဲစွမ်း၊ တတ်မြောက်စွမ်း၊ အစွမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။
- (၁၀) ကြမ်းထမ်းဝန်ထမ်း၊ အမှုထမ်း၊ ဒို့မ်းကိုလည်း မသတ်မည်။
- (၁၁) ကွဲလမ်းကြောင်းလမ်း၊ ခရီးလမ်း၊ ခွင့်လမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။
- (၁၂) ဝဲကြီးဝဲလွမ်း၊ ပိုးလောက်လမ်း၊ ငယ်ကျွမ်း ကိုလည်း မသတ်မည်။
- (၁၃) ဆိုစမ်းပြောစမ်း၊ အရည်ဆမ်း၊ စားဆွမ်း ကိုလည်း မသတ်မည်။
- (၁၄) စုံစမ်းစူးစမ်း၊ ဆင်သည့်ငြမ်း၊ ညှစ်ငြမ်း ကိုလည်း မသတ်မည်။

- (၁၅) ငြိမ်းချမ်း ခွဲခြမ်း၊ ညနေချမ်း၊ မြွေချမ်းကိုလည်း
မသတ်မည်။
- (၁၆) မနီးမကမ်း၊ မြစ်သောင်ကမ်း၊ ကွဲလမ်း ကိုလည်း
မသတ်မည်။
- (၁၇) မိတ်ကျွမ်းကျင်ကျွမ်း၊ ထိုးသည့်ကျွမ်း၊ ဝါဂွမ်းကို
လည်း မသတ်မည်။
- (၁၈) ရက်ကန်းစင်ဂွမ်း၊ လူမျိုးရွှမ်း၊ ထောက်လှမ်း ကို
လည်း မသတ်မည်။
- (၁၉) အပြည့်တင်းကျမ်း၊ တံသုတ်ကျမ်း၊ စာကျမ်း ကို
လည်း ပင့်မသတ်။
- (၂၀) စီခင်းသည့်ကြမ်း၊ လွန်ကြော့ကြမ်း၊ ကြမ်းထမ်းကို
လည်း ရစ်မသတ်။

—————

လုံးကြီးတင် မသတ် ၈-ပုဒ်

- (၁) လောကီစည်းစိမ်၊ နန်းရွှေအိမ်၊ ရိပ်ငြိမ် ကိုလည်း
မသတ်မည်။
- (၂) ဆေးလေး ငြိမ်ဆိမ်၊ လွန်မွေ့သိမ်၊ ဂုဏ်သိမ်ကို
လည်း မသတ်မည်။
- (၃) ငယ်ငယ် သိမ်သိမ်၊ နန်းချည်လိမ်၊ ပန်းထိမ်ကို
လည်း မသတ်မည်။
- (၄) မဖျင်း မသိမ်၊ ရေမှာစိမ်၊ တင်းတိမ် ကိုလည်း
မသတ်မည်။

- (၅) နှလုံးမငြိမ်၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ စိုးရိမ်ကိုလည်း မသတ်မည်။
- (၆) အနက်အတိမ်၊ ကွယ်ဝှက်ထိမ်၊ ထိမ်ပင်ကိုလည်း မသတ်မည်။
- (၇) ရန်ကိုနှင်းနှိမ်၊ ရှိဦးနှိမ်၊ ဖျင်းသိမ် ကိုလည်း မသတ်မည်။
- (၈) ကျောင်းဘုရားသိမ်၊ ဝါးနွယ်ကြိမ်၊ လိမ်မော်ကိုလည်း မသတ်မည်။

တချောင်းငင် သေးသေးတင် မသတ် ၂၁-ပုဒ်

- (၁) တဲအုံ ဆေးအုံ၊ သောသောအုံ၊ ပျားအုံ ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၂) သုံးစားမကုံ၊ လွန်ကုံလုံ၊ ကုံငကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၃) ယုံကျုံ၊ မှတ်ကျုံ၊ သည်နှစ်ကျုံ၊ ပင့်တုံ ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၄) ကြိုက်ကြိုဆူကြို၊ ဝိသုကြို၊ ရစ်တုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၅) မြေခုံမှောက်ခုံ၊ တံရားခုံ၊ စည်းခုံ ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၆) မြတ်ကောဏဂုဏ်၊ ဟင်းရွက်ဂုဏ်၊ တောချုပ်ကိုလည်း ပင့်မသတ်။

- (၇) ပန်းခြံ၊ လှံခြံ၊ ပိတ်ထွေးခြံ၊ သည်ခြံကိုလည်း ရစ်မသတ်။
- (၈) ရေငုံနှုတ်ငုံ၊ ပွင့်ဖူးငုံ၊ မောင်ငုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၉) စေ့စုံပြည့်စုံ၊ တောရပ်စုံ၊ စုံစမ်းကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၁၀) လက်ဆုံ ပေါင်းဆုံ၊ ကျည်ပွေ့ဆုံ၊ မဇ္ဈိကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၁၁) ပြိုတုံမှုတုံ၊ ရွှေခိုတုံ၊ ကျိုင်းတုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၁၂) မွေးထုံ ညာထုံ၊ နိယထုံ၊ တိတ္ထုံ ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၁၃) မီးပုံကင်းပုံ၊ စုဉ်းပုံ၊ ထုံးပုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၁၄) ပုံတောင်းအပုံ၊ တီးသည့်ပုံ၊ ရုပ်ပုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၁၅) လှူဘုံနတ်ဘုံ၊ ဗိမာန်ဘုံ၊ ကြာမုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၁၆) မုံလာကြေးမုံ၊ အိမ်ရိပ်မြုံ၊ မုံညင်းကိုလည်း သေးတင်။
- (၁၇) မိန်းမအမြို့၊ အနာမြို့၊ ကြက်မြို့ကိုလည်း သေးသေးသေးတင်။
- (၁၈) ကြည်ယုံ ဝန်းရုံ၊ တော်တန်ရုံ၊ ကျူရုံကိုလည်း သေးသေးတင်။

- (၁၉) ကုသိနာရုံ၊ ထူပါရုံ၊ အာရုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၂၀) ဗဒုံအလုံ၊ အချမ်းလုံ၊ သက်လုံ ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၂၁) တေးလုံရန်လုံ၊ ယွန်းဇလုံ၊ မီးလှုံကိုလည်း သေးသေးတင်။

တချောင်းငင် သေးသေးတင် မသတ်
ဝိသဇ္ဇနီထိုး ၁၄-ပုဒ်

- (၁) ခေါင်းအုမ်း မီးအုမ်း၊ မြို့ပြကျမ်း၊ ဆင်ကျမ်း ယူကျမ်း ပင့်မသတ်။
- (၂) ကြိုးဝါးသံကြိုး၊ လူပခုံး၊ ညှိုးချုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၃) မြှုပ်လေ စုံးစုံး၊ တကိုယ်လုံး၊ ငှက်ငုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၄) အစ အဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး၊ ပျောက်ဆုံး ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၅) ရွှံ့နှစ် မြေနိုး၊ ထည့်သည်ပုံး၊ ပိတ်ဖုံး ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၆) နတ်ကြီး တောင်ပြုံး၊ ပွားပြန့်ပြုံး၊ ရှင်ပြီးကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၇) ရင်ဖုံးမီးဖုံး၊ ရွာရမုံး၊ သမုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။

- (၈) ငါးထောင်သည့်မြို့၊ စု၍ရုံး၊ ရုံးပင်ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၉) စုရုံး ပေါင်းရုံး၊ ပန်းကြက်ရုံး၊ လွှတ်ရုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၁၀) ဆေးလုံး ဝါးလုံး၊ ခြေသလုံး၊ မှိုင်းလုံး ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၁၁) လဲလေ တုံးလုံး၊ တလလုံး၊ သစ်လုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၁၂) မင်းသုံး စိုးသုံး၊ စွဲလက်သုံး၊ ကျင့်သုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၁၃) အားသုံး ဖျင်းသုံး၊ ကုန်အောင်သုံး၊ သုံးဂဏန်း ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၁၄) သံပဟုံးစိုး၊ တောကျားဟုံး၊ ဟုံးနတ် ကိုလည်း သေးသေးတင်။

သေးသေးတင်သက်သက် ၁၁ ပုဒ်

- (၁) စကြာရွှေလှံ၊ နတ်မြင်းပျံ၊ တိမ်ယံ ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၂) တခါတရံ၊ လောကဓံ၊ ဆက်ဆံကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၃) ချစ်ကျမ်း ရည်ငံ၊ လက်ထပ်ခံ၊ မောင်နှံ ကိုလည်း သေးသေးတင်။

- (၄) အသက် ရပ်နံ၊ကိုယ် တလံ၊ ဘုန်းကံ ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၅) ရွှေပြည်ပုဂံ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၊ ဆိတ်ညံ ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၆) ယပ် လေညှင်းခံ၊ ငှက်နှယ်ပျံ၊ ဝေးလံကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၇) ရှေးက ထုံးစံ၊ ဆွမ်းတော်ခံ၊ စိမ့်ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၈) ကြိုးကြိုးနှံနှံ၊ စာပေအံ၊ ညံညံကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၉) လူစိမ်းလူဆွံ၊ လက်မ ရှံ၊ဝက်ဝံကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၁၀) ပုပ်စပ်ညှိနံ၊စက်ဆုပ် ရှံ၊ ရေနံ ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- (၁၁) ရွှေတောင်မင်းဝံ၊ကျောက်ဂဝံ၊ ဂဝံပတွေကိုလည်း သေးသေးတင်။

မြန်မာသတ်ပုံ သံပေါက် ဤတွင်ပြီး၏။
